

දීපනිකායෙ මහාවග්ගවද්දකථා

ධම්මවිචය

පටුන

1. මහාපදානසුත්තවග්ගණනා	1
පුබ්බෙනිවාසපටිසංයුත්තකථා	1
ආයුපරිච්ඡෙදවග්ගණනා	5
බොධිපරිච්ඡෙදවග්ගණනා	7
සාවකයුගපරිච්ඡෙදවග්ගණනා	8
සාවකසන්නිපාතපරිච්ඡෙදවග්ගණනා	9
උපට්ඨාකපරිච්ඡෙදවග්ගණනා	10
සම්බහුලවාරකථාවග්ගණනා	12
සම්බහුලපරිච්ඡෙදවග්ගණනා	13
බොධිසත්තධම්මතාවග්ගණනා	17
ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණවග්ගණනා	29
විපස්සිසමඤ්ඤාවග්ගණනා	37
ජිණ්ණපුරිසවග්ගණනා	40
බ්‍යාධිපුරිසවග්ගණනා	41
කාලඪිකතපුරිසවග්ගණනා	41
පබ්බජිතවග්ගණනා	41
බොධිසත්තපබ්බජ්ජාවග්ගණනා	41
මහාජනකායඅනුපබ්බජ්ජාවග්ගණනා	42
බොධිසත්තඅභිවෙසවග්ගණනා	43
බ්‍රහ්මයාවනකථාවග්ගණනා	47
අග්ගසාවකයුගවග්ගණනා	54
මහාජනකායපබ්බජ්ජාවග්ගණනා	57
වාරිකාඅනුජානනවග්ගණනා	57
දෙවතාරොචනවග්ගණනා	61
2. මහානිදානසුත්තවග්ගණනා	63
නිදානවග්ගණනා	63

උස්සාදනාවණ්ණනා.....	67
පුබ්බපනිස්සයසම්පත්තිකථා	69
තිත්ථවාසාදිවණ්ණනා	73
පටිච්චසමුප්පාදගම්භිරතා	73
අපසාදනාවණ්ණනා	74
පටිච්චසමුප්පාදවණ්ණනා	76
අත්තපඤ්ඤත්තිවණ්ණනා.....	83
නඅත්තපඤ්ඤත්තිවණ්ණනා	84
අත්තසමනුපස්සනාවණ්ණනා	84
සත්තවිඤ්ඤාණට්ඨිතිවණ්ණනා	87
අට්ඨවිමොක්ඛවණ්ණනා	91
3. මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා	94
රාජඅපරිහානියධම්මවණ්ණනා.....	95
භික්ඛුඅපරිහානියධම්මවණ්ණනා	100
දුස්සීලආදීනවවණ්ණනා	114
පාටලිපුත්තනගරමාපනවණ්ණනා	115
අරියසච්චකථාවණ්ණනා	118
අනාවත්තිධම්මසම්බොධිපරායණවණ්ණනා	118
ධම්මාදාසධම්මපරියායවණ්ණනා	119
අම්බපාලිගණිකාවත්ථුවණ්ණනා.....	120
වෙළුචගාමවස්සුපගමනවණ්ණනා	121
නිමිත්තොභාසකථාවණ්ණනා	123
මාරයාවනකථාවණ්ණනා	129
ආයුසඬ්ඛාරඔස්සජ්ජනවණ්ණනා	130
මහාභූමිවාලවණ්ණනා.....	131
අට්ඨපරිසවණ්ණනා	133
අට්ඨඅභිභායතනවණ්ණනා	134

අට්ඨවිමොක්ඛවණ්ණනා	136
ආනන්දයාවනකථා	137
නාගාපලොකිතවණ්ණනා	137
චතුමහාපදෙසවණ්ණනා	138
කම්මාරපුත්තවුන්දවත්ථුවණ්ණනා	141
පානීයාහරණවණ්ණනා	142
පුක්කුසමල්ලපුත්තවත්ථුවණ්ණනා	142
යමකසාලාවණ්ණනා	145
උපවාණත්ථෙරවණ්ණනා	151
චතුසංවෙජනීයධානවණ්ණනා	153
ආනන්දපුච්ඡාකථාවණ්ණනා	154
ථූපාරහපුග්ගලවණ්ණනා	156
ආනන්දඅච්ඡරියධම්මවණ්ණනා	156
මහාසුදස්සනසුත්තදෙසනාවණ්ණනා	158
මල්ලානං වන්දනාවණ්ණනා	159
සුභද්දපරිබ්බාජකවත්ථුවණ්ණනා	159
තථාගතපච්ඡිමවාචාවණ්ණනා	162
පරිනිබ්බූතකථාවණ්ණනා	165
බුද්ධසරීරපූජාවණ්ණනා	167
මහාකස්සපත්ථෙරවත්ථුවණ්ණනා	168
සරීරධාතුච්ඡිනවණ්ණනා	176
ධාතුථූපපූජාවණ්ණනා	179
4. මහාසුදස්සනසුත්තවණ්ණනා	185
කුසාවතීරාජධානීවණ්ණනා	185
චක්කරතනවණ්ණනා	186
හත්ථීරතනවණ්ණනා	192
අස්සරතනවණ්ණනා	193

මණිරතනවණ්ණනා	194
ඉත්ථිරතනවණ්ණනා.....	194
ගහපතිරතනවණ්ණනා	195
පරිණායකරතනවණ්ණනා	196
චතුරුද්ධිසමන්තාගතවණ්ණනා.....	196
ධම්මපාසාදපොක්ඛරණිවණ්ණනා.....	196
කුමාරසම්පත්තිවණ්ණනා	198
බොධිසත්තපුබ්බයොගවණ්ණනා	199
චතුරාසිතිනගරසහස්සාදිවණ්ණනා	200
සුභද්දාදෙවිඋපසඬකමනවණ්ණනා	201
බ්‍රහ්මලොකුපගමවණ්ණනා.....	201
5. ජනවසහසුත්තවණ්ණනා	204
නාතිකියාදිබ්‍යාකරණවණ්ණනා	204
ආනන්දපරිකථාවණ්ණනා	204
ජනවසහයක්ඛවණ්ණනා	205
දෙවසභාවණ්ණනා	205
සනඬකුමාරකථාවණ්ණනා	206
භාවිතරුද්ධිපාදවණ්ණනා	207
තිව්ධම්මකාසාධිගමවණ්ණනා	209
චතුසතිපට්ඨානවණ්ණනා	211
සත්තසමාධිපරික්ඛාරවණ්ණනා	211
6. මහාගොවින්දසුත්තවණ්ණනා	213
දෙවසභාවණ්ණනා	213
අට්ඨයථාභූච්චවණ්ණනා.....	216
සනඬකුමාරකථාවණ්ණනා	224
ගොවින්දබ්‍රාහ්මණවත්ථුවණ්ණනා.....	224
රජ්ජසංවිහජනවණ්ණනා	226

කිත්තිසද්දඛ්භුග්ගමනවණ්ණනා	227
බ්‍රහ්මනාසාකච්ඡාවණ්ණනා	228
රෙණුරාජආමන්තනාවණ්ණනා.....	231
ජ බත්තියආමන්තනාවණ්ණනා	232
බ්‍රාහ්මණමහාසාලාදීනං ආමන්තනාවණ්ණනා	233
හරියානං ආමන්තනාවණ්ණනා.....	234
මහාගොවින්දපබ්බජ්ජාවණ්ණනා.....	234
7. මහාසමයසුත්තවණ්ණනා	236
නිදානවණ්ණනා.....	236
දෙවතාසන්නිපාතවණ්ණනා	244
8. සක්කපඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා	257
නිදානවණ්ණනා.....	257
පඤ්චසිබ්බගීතගාථාවණ්ණනා.....	260
සක්කපසඬකමවණ්ණනා	263
ගොපකචත්ථුවණ්ණනා	264
මසමාණවචත්ථු	268
පඤ්ඤවෙය්‍යාකරණවණ්ණනා.....	275
වෙදනාකම්මට්ඨානවණ්ණනා.....	278
මහාසීවත්ථෙරවත්ථු.....	283
පාතිමොක්ඛසංවරවණ්ණනා.....	288
ඉන්ද්‍රියසංවරවණ්ණනා	291
සොමනස්සපටිලාභකථාවණ්ණනා.....	294
9. මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා	297
උද්දෙසචාරකථාවණ්ණනා	297
කායානුපස්සනා ආනාපානපබ්බවණ්ණනා.....	314
ඉරියාපට්ඨපබ්බවණ්ණනා.....	318
චතුසම්පජඤ්ඤපබ්බවණ්ණනා	320

පටිකුලමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා	321
ධාතුමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා	321
නවසිවථිකපබ්බවණ්ණනා.....	322
වෙදනානුපස්සනාවණ්ණනා	324
චිත්තානුපස්සනාවණ්ණනා	327
ධම්මානුපස්සනා නිවරණපබ්බවණ්ණනා.....	328
බන්ධපබ්බවණ්ණනා.....	333
ආයතනපබ්බවණ්ණනා	334
බොජ්ඣංගපබ්බවණ්ණනා.....	335
චතුසච්චපබ්බවණ්ණනා.....	345
දුක්ඛසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා.....	346
සමුදයසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා.....	348
නිරෝධසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා	349
මග්ගසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා	350
10. පායාසිරාජඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා.....	355
චොරාදිඋපමාවණ්ණනා.....	357
ගුඨභාරිකාදිඋපමාවණ්ණනා	359

“ධම්මා සුතා ධාතා චචසා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුඡපට්ඨිද්ධා.”

(මහා සුඤ්ඤාන සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤාන වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - භික්ඛු ධම්මවිහාරී

(පට්ඨ සංඝායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

දීපනිකායෙ

මහාවග්ගට්ඨකථා

1. මහාපදානසුත්තවණ්ණනා

පුබ්බෙනිවාසපටිසංයුත්තකථා

1. එවං මෙ සුතං...පෙ.... කරෙරිකුට්ඨකායන්ති මහාපදානසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවණ්ණනා – කරෙරිකුට්ඨකායන්ති කරෙරිති වරුණරුක්ඛස්ස නාමං, කරෙරිමණ්ඩපො තස්සා කුට්ඨකාය ද්වාලෙ යිතො, තස්මා “කරෙරිකුට්ඨකා”ති වුවිච්ඡි, යථා කොසම්බරුක්ඛස්ස ද්වාලෙ යිතත්තා “කොසම්බකුට්ඨකා”ති. අන්තොපෙතවනෙ කිර කරෙරිකුට්ඨ කොසම්බකුට්ඨ ගන්ධකුට්ඨ සලලාගාරන්ති චත්තාරි මහාගෙහානි, එකෙකං සතසහස්සපරිච්චාගෙන නිජ්ජන්තං. තෙසු සලලාගාරං රඤ්ඤා පසෙනදිනා කාරිතං, සෙසානි අනාථපිණ්ඩිකෙනා කාරිතානි. ඉති භගවා අනාථපිණ්ඩිකෙන ගහපතිනා ථම්මානං උපරි කාරිතාය දෙවච්චිමානකප්පාය කරෙරිකුට්ඨකායං විහරති. පච්ඡාභත්තන්ති එකාසනිකබ්බුපච්ඡාභත්තිකානං පාතොව භුත්තානං අන්තොමජ්ඣන්තිකෙපි පච්ඡාභත්තමෙව. ඉධ පන පකතිභත්තස්ස පච්ඡතො “පච්ඡාභත්ත”න්ති අධිජ්ජෙතං. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තානන්ති පිණ්ඩපාතතො පටික්කන්තානං, භත්තකිච්චං නිට්ඨපෙත්වා උට්ඨිතානන්ති අත්ථො.

කරෙරිමණ්ඩලමාලොති තස්සෙව කරෙරිමණ්ඩපස්ස අවිදුරෙ කතාය නිසිදනසාලාය. සො කිර කරෙරිමණ්ඩපො ගන්ධකුට්ඨකාය ව සාලාය ව අන්තරෙ භොති, තස්මා ගන්ධකුට්ඨි කරෙරිකුට්ඨකාපි සාලාපි – “කරෙරිමණ්ඩලමාලො”ති වුවිච්ඡි. පුබ්බෙනිවාසපටිසංයුත්තාති “එකමිපි ජාතිං, ද්වෙපි ජාතියො”ති එවං විහත්තෙන පුබ්බෙනිවුත්ථක්ඛන්ධසන්තානසංඛාතෙන පුබ්බෙනිවාසෙන සද්ධිං යොජෙත්වා පවත්තිතා. ධම්මීති ධම්මසංයුත්තා.

උද්දාදිති අහො අච්ඡරියං දසබලස්ස පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණං, පුබ්බෙනිවාසං නාම කෙ අනුස්සරන්ති, කෙ නානුස්සරන්ති. තිත්ථියා අනුස්සරන්ති, සාවකා ව පච්චෙකබුද්ධා ව බුද්ධා ව අනුස්සරන්ති. කතරතිත්ථියා අනුස්සරන්ති? යෙ අග්ගප්පත්තකම්මවාදිතො, තෙපි චත්තාලිසංයෙව කප්පෙ අනුස්සරන්ති, න තතො පරං. සාවකා කප්පසතසහස්සං අනුස්සරන්ති. ද්වෙ අග්ගසාවකා අසංඛාරොයාඤ්ඤාවෙව කප්පසතසහස්සඤ්ඤාවෙ. පච්චෙකබුද්ධා ද්වෙ

අසඬ්ඛොයායාති කප්පසතසහස්සඤ්ච. බුද්ධානං පන එත්තකන්ති පරිච්ඡෙදො නත්ථි, යාවතකං ආකඬ්ඛන්ති, තාවතකං අනුස්සරන්ති.

තිත්ථියා ඛන්ධපටිපාටියා අනුස්සරන්ති, පටිපාටිං මුඤ්චිත්වා න සක්කොන්ති. පටිපාටියා අනුස්සරන්තාපි අසඤ්ඤහවං පත්වා ඛන්ධප්පවත්තිං න පස්සන්ති, ජාලෙ පතිතා කුණ්ඨා විය, කූපෙ පතිතා පඬ්ගුලා විය ව හොන්ති. තෙ තත්ථ යත්වා “එත්තකමෙව, ඉතො පරං නත්ථි”ති දිට්ඨිං ගණ්හන්ති. ඉති තිත්ථියානං පුබ්බෙතිවාසානුස්සරණං අන්ධානං යට්ඨිකොට්ඨමනං විය හොති. යථා හි අන්ධා යට්ඨිකොට්ඨගාහකෙ සතියෙව ගච්ඡන්ති, අසති තත්ථෙව නිසිදන්ති, එවමෙව තිත්ථියා ඛන්ධපටිපාටියාව අනුස්සරිතුං සක්කොන්ති, පටිපාටිං විස්සජ්ජෙත්වා න සක්කොන්ති.

සාවකාපි ඛන්ධපටිපාටියාව අනුස්සරන්ති, අසඤ්ඤහවං පත්වා ඛන්ධප්පවත්තිං න පස්සන්ති. එවං සන්තෙපි තෙ වට්ටෙ සංසරණකසත්තානං ඛන්ධානං අභාවකාලො නාම නත්ථි. අසඤ්ඤහවෙ පන පඤ්චකප්පසතාති පවත්තන්ති තත්තකං කාලං අතික්කමිත්වා බුද්ධෙහි දින්නනයෙ යත්වා පරතො අනුස්සරන්ති; සෙය්‍යථාපි ආයස්මා සොහිතො. ද්වෙ අග්ගසාවකා පන පච්චෙකබුද්ධා ව චුතිපටිසන්ධිං ඔලොකෙත්වා අනුස්සරන්ති. බුද්ධානං චුතිපටිසන්ධිකිච්චං නත්ථි, යං යං යානං පස්සිතුකාමා හොන්ති, තං තදෙව පස්සන්ති.

තිත්ථියා ව පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරමානා අත්තනා දිට්ඨකතසුතමෙව අනුස්සරන්ති. තථා සාවකා ව පච්චෙකබුද්ධා ව. බුද්ධා පන අත්තනා වා පරෙහි වා දිට්ඨකතසුතං සබ්බමෙව අනුස්සරන්ති.

තිත්ථියානං පුබ්බෙතිවාසඤාණං ඛජ්ජොපනකඛහාසසදිසං, සාවකානං පදීපොභාසසදිසං, අග්ගසාවකානං ඔසධිතාරකොභාසසදිසං, පච්චෙකබුද්ධානං චන්දොභාසසදිසං, බුද්ධානං සරදසුරියමණ්ඩලොභාසසදිසං. තස්ස එත්තකාති ජාතිසතාති ජාතිසහස්සාති ජාතිසතසහස්සාතීති වා එත්තකාති කප්පසතාති කප්පසහස්සාති කප්පසතසහස්සාතීති වා නත්ථි, යං කිඤ්චි අනුස්සරන්තස්ස නෙව බලිතං, න පටිසාතං හොති, ආවජ්ජනපටිබද්ධමෙව ආකඬ්ඛමනසිකාරචිත්තුප්පාදපටිබද්ධමෙව හොති. දුබ්බලපත්තපුටෙ වෙගක්ඛිත්තනාරාවො විය, සිනෙරුකුටෙ විස්සට්ඨඉන්දුවජිරං විය ව අසජ්ජමානමෙව ගච්ඡති. “අහො මහන්තං භගවතො පුබ්බෙතිවාසඤාණං”න්ති එවං භගවත්තංයෙව ආරබ්භ කථා උප්පන්නා, ජාතා පවත්තාති අත්ථො. තං සබ්බමිපි සඬ්ඛෙපතො දස්සෙතුං “ඉතිපි පුබ්බෙතිවාසො, ඉතිපි පුබ්බෙතිවාසො”ති එත්තකමෙව පාළියං චුත්තං. තත්ථ ඉතිපිති එවමිපි.

2-3. අස්සොසි බො...පෙ.... අථ හගවා අනුප්පත්තොති එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනායං චුත්තමෙව. අයමෙව හි විසෙසො – තත්ථ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන අස්සොසි, ඉධ දිබ්බසොතෙන. තත්ථ ච වණ්ණාවණ්ණකථා විජ්ජකතා, ඉධ පුබ්බෙනිවාසකථා. තස්මා හගවා – “ඉමෙ හික්ඛු මම පුබ්බෙනිවාසඤාණං ආරබ්භ ගුණං ථොමෙත්ති, පුබ්බෙනිවාසඤාණස්ස පන මෙ නිජ්ජත්තිං න ජානන්ති; හන්ද නෙසං තස්ස නිජ්ජත්තිං කථෙත්වා දස්සාමි”ති ආගන්ත්වා පකතියාපි බුද්ධානං නිසීදිත්වා ධම්මදෙසනත්ථමෙව යපිතෙ තඨබ්බෙණ හික්ඛුහි පජ්ඨොටෙත්වා දින්තො වරබුද්ධාසනෙ නිසීදිත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ”ති පුච්ඡාය ව “ඉධ, හන්තෙ”ති ආදිපට්ඨවනස්ස ව පරියොසානෙ තෙසං පුබ්බෙනිවාසපටිසංයුත්තං ධම්මිං කථං කථෙතුකාමො ඉච්ඡෙය්‍යාථ නොති ආදිමාහ. තත්ථ ඉච්ඡෙය්‍යාථ නොති ඉච්ඡෙය්‍යාථ නු. අථ නං පහට්ඨමානසා හික්ඛු යාවමානා එතස්ස හගවාති ආදිමාහංසු. තත්ථ එතස්සාති එතස්ස ධම්මිකථාකරණස්ස.

4. අථ හගවා තෙසං යාවනං ගහෙත්වා කථෙතුකාමො “තෙන හි, හික්ඛවෙ, සුඤ්ඤාථා”ති තෙ සොතාවධාරණසාධුකමනසිකාරෙසු නියොජෙත්වා අඤ්ඤෙසං අසාධාරණං ඡින්තවට්ටමකානුස්සරණං පකාසෙතුකාමො ඉතො සො, හික්ඛවෙති ආදිමාහ. තත්ථ යං විපස්සිති යස්මිං කජ්ජෙ විපස්සි. අයඤ්ඤි ‘ය’න්ති සද්දො “යං මෙ, හන්තෙ, දෙවානං තාවතිංසානං සම්මුඛා සුතං සම්මුඛා පටිග්ගහිතං, ආරොවෙමි තං, හගවතො”ති ආදීසු (දී. නි. 2.203) පච්චත්තවචනෙ දිස්සති. “යං තං අපුච්ඡිමිහ අකිත්තයි නො, අඤ්ඤං තං පුච්ඡාම තදිඨ්ඨ බුහි”ති ආදීසු (සු. නි. 881) උපයොගවචනෙ. “අට්ඨානමෙතං, හික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං එකිස්සා ලොකධාතුයා”ති ආදීසු (අ. නි. 1.277) කරණවචනෙ. ඉධ පන භූමිමත්ථෙති දට්ඨබ්බො. තෙන චුත්තං – “යස්මිං කජ්ජෙ”ති. උද්දාදීති දසසහස්සිලොකධාතුං උත්තාදෙන්තො උජ්ජජ්ජි.

හද්දකජ්ජෙති පඤ්චබුද්ධුප්පාදපටිමණ්ඩිතත්තා සුන්දරකජ්ජෙ සාරකජ්ජෙති හගවා ඉමං කජ්ජං ථොමෙත්තො ඵවමාහ. යතො පට්ඨාය කීර අම්භාකං හගවතා අභිනීභාරො කතො, එතස්මිං අන්තරෙ එකකජ්ජෙපි පඤ්ච බුද්ධා නිබ්බත්තා නාම නත්ථි. අම්භාකං හගවතො අභිනීභාරස්ස පුරතො පන තණ්හඨකරො, මෙධඨකරො, සරණඨකරො, දීපඨකරොති වත්තාරො බුද්ධා එකස්මිං කජ්ජෙ නිබ්බත්තිංසු. තෙසං ඔරහාගෙ එකං අසඨ්ඨොය්‍යං බුද්ධසුඤ්ඤමෙව අහොසි.

අසඨ්ඨොය්‍යකජ්ජපරියොසානෙ පන කොණ්ඩඤ්ඤො නාම බුද්ධො ඵකොව එකස්මිං කජ්ජෙ උජ්ජන්තො. තතොපි අසඨ්ඨොය්‍යං බුද්ධසුඤ්ඤමෙව අහොසි. අසඨ්ඨොය්‍යකජ්ජපරියොසානෙ මඨිගලො,

සුමනො, රෙවනො, සොභිතොති චත්තාරො බුද්ධා එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නා. තතොපි අසඬ්ඛොයායං බුද්ධසුඤ්ඤමෙව අහොසි. අසඬ්ඛොයායකප්පපරියොසානෙ පන ඉතො කප්පසතසහස්සාධිකස්ස අසඬ්ඛොයායස්ස උපරි අනොමදස්සි, පදුමො, නාරදොති තයො බුද්ධා එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නා. තතොපි අසඬ්ඛොයායං බුද්ධසුඤ්ඤමෙව අහොසි. අසඬ්ඛොයායකප්පපරියොසානෙ පන ඉතො කප්පසතසහස්සානං උපරි පදුමුත්තරො භගවා එකොව එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නො. තස්ස ඔරහාගෙ ඉතො තිංසකප්පසහස්සානං උපරි සුමෙධො, සුජාතොති ද්වෙ බුද්ධා එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නා. තතො ඔරහාගෙ ඉතො අට්ඨාරසන්නං කප්පසහස්සානං උපරි පියදස්සි, අත්ථදස්සි, ධම්මදස්සිති තයො බුද්ධා එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නා. අථ ඉතො චතුනවුතිකප්පෙ සිද්ධත්ථො නාම බුද්ධො එකොව එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නො. ඉතො ද්වෙ නවුතිකප්පෙ තිස්සො, චුස්සොති ද්වෙ බුද්ධා එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නා. ඉතො එකනවුතිකප්පෙ විපස්සි භගවා උප්පන්නො. ඉතො එකතිංසෙ කප්පෙ සිඛී, වෙස්සභූති ද්වෙ බුද්ධා උප්පන්නා. ඉමස්මිං හද්දකප්පෙ කකුසන්ධො, කොණාගමනො, කස්සපො, ගොතමො අම්භාකං සම්මාසම්බුද්ධොති චත්තාරො බුද්ධා උප්පන්නා, මෙත්තෙයො උප්පජ්ජිස්සති. එවමයං කප්පො පඤ්චබුද්ධුප්පාදපට්ඨණ්ඩිත්තා සුන්දරකප්පො සාරකප්පොති භගවා ඉමං කප්පං ථොමෙන්නො එවමාහ.

කිං පනෙතං බුද්ධානංයෙව පාකටං හොති – “ඉමස්මිං කප්පෙ එත්තකා බුද්ධා උප්පන්නා වා උප්පජ්ජිස්සන්තිති වා”ති, උදාහු අඤ්ඤෙසම්පි පාකටං හොතිති? අඤ්ඤෙසම්පි පාකටං හොති. කෙසං? සුද්ධාවාසබ්බුහ්මානං. කප්පසණ්ඨානකාලස්මිඤ්ඤි එකමසඬ්ඛොයායං එකඬ්ගණං හුත්වා යීතෙ ලොකසන්නිවාසෙ ලොකස්ස සණ්ඨානත්ථාය දෙවො වස්සිතුං ආරහති. ආදිතොව අන්තරට්ඨකෙ හිමපාතො විය හොති. තතො තිලමත්තා කණමත්තා තණ්ඩුලමත්තා මුග්ග-මාස-බදර-ආමලක-එළාලුක-කුම්භණ්ඩ-අලාබ්බමත්තා උදකධාරා හුත්වා අනුක්කමෙන උසහද්වෙඋසහඅඬ්ඨගාචුතගාචුතද්වෙගාචුතඅඬ්ඨයොජනයොජනද්වියොජන...පෙ.... යොජනසතයොජනසහස්සයොජනසතසහස්සමත්තා හුත්වා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාළබ්භන්තරෙ යාව අවිනට්ඨබ්බුහ්මලොකා පුරෙත්වා තිට්ඨන්ති. අථ තං උදකං අනුපුබ්බෙන හස්සති, හස්සන්තෙ උදකෙ පකතිදෙවලොකට්ඨානෙසු දෙවලොකා සණ්ඨහන්ති, තෙසං සණ්ඨහනවිධානං විසුද්ධිමග්ගෙ පුබ්බෙනිවාසකථායං චුත්තමෙව.

මනුස්සලොකසණ්ඨහනට්ඨානං පන පත්තෙ උදකෙ ධම්කරණමුඛෙ පිහිතෙ විය වාතවසෙන තං උදකං සන්නිට්ඨති, උදකපිට්ඨෙ උප්පලිනිපණ්ණං විය පථවී සණ්ඨහති. මහාබොධිපල්ලඬ්ඨකො විතස්සමානෙ ලොකෙ පච්ඡා

විනස්සති, සණ්ඨගමානෙ පයමං සණ්ඨගති. තත්ථ පුබ්බනිමිත්තං හුත්වා එකො පදුමිනිගච්ඡෙ උප්පජ්ජති, තස්ස සචෙ තස්මිං කප්පෙ බුද්ධො නිබ්බත්තිස්සති, පුප්ඵං උප්පජ්ජති. නො චෙ, නුප්පජ්ජති. උප්පජ්ජමානඤ්ච සචෙ එකො බුද්ධො නිබ්බත්තිස්සති, එකං උප්පජ්ජති. සචෙ ද්වෙ, තයො, චත්තාරො, පඤ්ච බුද්ධො නිබ්බත්තිස්සන්ති, පඤ්ච උප්පජ්ජන්ති. තානි ච බො එකස්මිංයෙව නාලෙ කණ්ණිකාබද්ධානි හුත්වා. සුද්ධාවාසබ්බුත්මානො “ආයාම, මයං මාරිසා, පුබ්බනිමිත්තං පස්සිස්සාමා”ති මහාබොධිපල්ලඛිකට්ඨානං ආගච්ඡන්ති, බුද්ධානං අනිබ්බත්තනකප්පෙ පුප්ඵං න ගොති. තෙ පන අපුප්ඵිතගච්ඡං දිස්වා – “අත්ඨකාරො චත ගො ලොකො හවිස්සති, මතා මතා සත්තා අපායෙ පුරෙස්සන්ති, ඡ දෙවලොකා නච බ්‍රහ්මලොකා සුඤ්ඤා හවිස්සන්ති”ති අනත්තමනා ගොන්ති. පුප්ඵිතකාලෙ පන පුප්ඵං දිස්වා – “සබ්බඤ්ඤබොධිසත්තෙසු මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමන්තෙසු නික්ඛමන්තෙසු සම්බුජ්ඣන්තෙසු ධම්මචක්කං පචත්තෙන්තෙසු යමකපාටිභාරියං කරොන්තෙසු දෙවොරොහනං කරොන්තෙසු ආයුසඬ්ඛාරං ඔස්සජ්ජන්තෙසු පරිනිබ්බායන්තෙසු දසසහස්සචක්කවාළකම්පනාදීනි පාටිභාරියානි දක්ඛිස්සාමා”ති ච “චත්තාරො අපායා පරිභායිස්සන්ති, ඡ දෙවලොකා නච බ්‍රහ්මලොකා පරිපුරෙස්සන්ති”ති ච අත්තමනා උදානං උදානෙන්තා අත්තනො අත්තනො බ්‍රහ්මලොකං ගච්ඡන්ති. ඉමස්මිං හද්දකප්පෙ පඤ්ච පදුමානි උප්පජ්ජිංසු. තෙසං නිමිත්තානං ආනුභාවෙන චත්තාරො බුද්ධා උප්පන්නා, පඤ්චමො උප්පජ්ජිස්සති. සුද්ධාවාසබ්බුත්මානොපි තානි පදුමානි දිස්වා ඉමමත්ථං ඡානිංසු. තෙන වුත්තං – “අඤ්ඤෙසම්පි පාකටං ගොති”ති.

ආයුපරිච්ඡෙදවණ්ණනා

5-7. ඉති හගවා – “ඉතො සො, භික්ඛවෙ”තිආදිනා නයෙන කප්පපරිච්ඡෙදවසෙන පුබ්බෙතිවාසං දස්සෙත්වා ඉදානි තෙසං බුද්ධානං ඡාතිපරිච්ඡෙදාදිවසෙන දස්සෙතුං විපස්සී, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ ආයුපරිච්ඡෙදෙ පරිත්තං ලහුකන්ති උභයමෙනං අප්පකස්සෙච චෙචචනං. යඤ්භි අප්පකං, තං පරිත්තඤ්චෙච ලහුකඤ්ච ගොති.

අප්පං වා භියෙය්‍යානි වස්සසතතො වා උපරි අප්පං, අඤ්ඤං වස්සසතං අපත්වා වීසං වා තිංසං වා චත්තාලීසං වා පණ්ණාසං වා සට්ඨි වා වස්සානි ජීවති. එවං දීඝායුකො පන අතිදුල්ලගො, අසුකො කිර එවං චිරං ජීවතීති තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා දට්ඨබ්බො ගොති. තත්ථ විසාබා උපාසිකා විසවස්සසතං ජීවති, තථා පොක්ඛරසානි බ්‍රාහ්මණො, බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො, සෙලො බ්‍රාහ්මණො, බාවරියබ්‍රාහ්මණො, ආනන්දත්ථෙරො, මහාකස්සපත්ථෙරොති. අනුරුද්ධත්ථෙරො පන වස්සසතඤ්චෙච පණ්ණාසඤ්ච වස්සානි,

බාකුලත්ථෙරො වස්සසතඤ්චෙව සට්ඨි ච වස්සානි. අයං සබ්බදීපායුකො. සොපි ද්වෙ වස්සසතානි න ජීවති.

විපස්සිආදයො පන සබ්බෙපි බොධිසත්තා මෙත්තාපුබ්බභාගෙන සොමනස්සසහගතඤ්ඤාණසම්පයුත්තඅසඬ්ඛාරිකචිත්තෙන මාතුකුච්ඡිස්මි. පටිසන්ධිං ගණ්හිංසු. තෙන චිත්තෙන ගහිතාය පටිසන්ධියා අසඬ්ඛොයායං ආයු, ඉති සබ්බෙ බුද්ධා අසඬ්ඛොයායායුකා. තෙ කස්මා අසඬ්ඛොයායං න අට්ඨංසු? උතුහොජනවිපත්තියා. උතුහොජනවසෙන හි ආයු භායතිපි වඩ්ඪතිපි.

තත්ථ යදා රාජානො අධම්මිකා භොන්ති, තදා උපරාජානො, සෙනාපති, සෙට්ඨි, සකලනගරං, සකලරට්ඨං අධම්මිකමෙව භොති; අථ තෙසං ආරක්ඛදෙවතා, තාසං දෙවතානං මිත්තා භූමට්ඨදෙවතා, තාසං දෙවතානං මිත්තා ආකාසට්ඨකදෙවතා, ආකාසට්ඨකදෙවතානං මිත්තා උණ්හවලාහකා දෙවතා, තාසං මිත්තා අබ්භවලාහකා දෙවතා, තාසං මිත්තා සීතවලාහකා දෙවතා, තාසං මිත්තා වස්සවලාහකා දෙවතා, තාසං මිත්තා වාතුමහාරාජිකා දෙවතා, තාසං මිත්තා තාවතිංසා දෙවතා, තාසං මිත්තා යාමා දෙවතානි එවමාදි. එවං යාව භවග්ගා යපෙත්වා අරියසාවකෙ සබ්බා දෙවබ්බුමපරිසාපි අධම්මිකාව භොන්ති. තාසං අධම්මිකතාය විසමං චන්දිමසූරියා පරිහරන්ති, වාතො යථාමග්ගෙන න වායති, අයථාමග්ගෙන වායන්තො ආකාසට්ඨකවිමානානි බොහෙති, විමානෙසු බොහිතෙසු දෙවතානං කීළනත්ථාය විත්තානි න නමන්ති, දෙවතානං කීළනත්ථාය චිත්තෙසු අනමන්තෙසු සීතුණ්හහෙදො උතු යථාකාලෙන න සම්පජ්ජති, තස්මිං අසම්පජ්ජන්තෙ න සම්මා දෙවො වස්සති, කදාවි වස්සති, කදාවි න වස්සති; කත්ථවි වස්සති, කත්ථවි න වස්සති, වස්සන්තොපි වජ්ජකාලෙ අඬ්ඤාකාලෙ නාළකාලෙ පුජ්ජකාලෙ බීරග්ගහණාදිකාලෙසු යථා යථා සස්සානං උපකාරො න භොති, තථා තථා වස්සති ච විගච්ජති ච, තෙන සස්සානි විසමපාකානි භොන්ති, විගතගන්ධවණ්ණරසාදිසම්පන්නානි. එකභාජනෙ පක්ඛිත්තතණ්ඩුලෙසුපි එකස්මිං පදෙසෙ භත්තං උත්තණ්ඩුලං භොති, එකස්මිං අතිකිලින්නං, එකස්මිං සමපාකං. තං පරිභුත්තං කුච්ඡියමිපි තීභාකාරෙහි පච්චති. තෙන සත්තා බහ්වාබාධා වෙව භොන්ති, අප්පායුකා ච. එවං තාව උතුහොජනවසෙන ආයු භායති.

යදා පන රාජානො ධම්මිකා භොන්ති, තදා උපරාජානොපි ධම්මිකා භොන්තිති පුරිමනෙයෙනෙව යාව බ්බුමලොකා සබ්බෙපි ධම්මිකා භොන්ති. තෙසං ධම්මිකත්තා සමං චන්දිමසූරියා පරිහරන්ති, යථාමග්ගෙන වාතො වායති, යථාමග්ගෙන වායන්තො ආකාසට්ඨකවිමානානි න බොහෙති, තෙසං අබොහා දෙවතානං කීළනත්ථාය විත්තානි නමන්ති. එවං කාලෙන උතු

සම්පජ්ජති, දෙවො සම්මා වස්සති, වජ්ජකාලතො පට්ඨාය සස්සානං උපකාරං කරොන්තො කාලෙ වස්සති, කාලෙ විගච්ඡති, තෙන සස්සානි සම්පාකානි සුගන්ධානි සුවණ්ණානි සුරසානි ඔජවන්තානි භොන්ති, තෙහි සම්පාදිතං භොජනං පරිභුත්තම්පි සම්මා පරිපාකං ගච්ඡති, තෙන සත්තා අරොගා දීඝායුකා භොන්ති. එවං උතුභොජනවසෙන ආයු වඩ්ඪති.

තත්ථ විපස්සී භගවා අසීතිවස්සසහස්සායුකකාලෙ නිබ්බත්තො, සිඛී සත්තතිවස්සසහස්සායුකකාලෙති ඉදං අනුපුබ්බෙන පරිහීනසදිසං කතං, න පන එවං පරිහීනං, වඩ්ඪසීත්වා වඩ්ඪසීත්වා පරිහීනන්ති වෙදිතබ්බං. කථං? ඉමස්මිං තාව කප්පෙ කකුසන්ධො භගවා වත්තාලීසවස්සසහස්සායුකකාලෙ නිබ්බත්තො, ආයුජ්ජමාණං පඤ්ච කොට්ඨාසෙ කත්වා වත්තාරි යත්වා පඤ්චමෙ විජ්ජමානෙයෙව පරිනිබ්බුතො. තං ආයු පරිභායමානං දසවස්සකාලං පත්වා පුන වඩ්ඪමානං අසඬ්ඛෙය්‍යං හුත්වා තතො පරිභායමානං තිංසවස්සසහස්සකාලෙ යීතං; තදා කොණාගමතො භගවා නිබ්බත්තො. තස්මිම්පි තට්ථ පරිනිබ්බුතෙ තං ආයු දසවස්සකාලං පත්වා පුන වඩ්ඪමානං අසඬ්ඛෙය්‍යං හුත්වා පරිභායිත්වා වීසතිවස්සසහස්සකාලෙ යීතං; තදා කස්සපො භගවා නිබ්බත්තො. තස්මිම්පි තට්ථ පරිනිබ්බුතෙ තං ආයු දසවස්සකාලං පත්වා පුන වඩ්ඪමානං අසඬ්ඛෙය්‍යං හුත්වා පරිභායිත්වා වස්සසතකාලං පත්තං, අථ අම්භාකං සම්මාසම්බුද්ධො නිබ්බත්තො. එවං අනුපුබ්බෙන පරිභායිත්වා පරිභායිත්වා වඩ්ඪසීත්වා වඩ්ඪසීත්වා පරිහීනන්ති වෙදිතබ්බං. තත්ථ යං යං ආයුපරිමාණෙසු මනුස්සෙසු බුද්ධා නිබ්බත්තන්ති, තෙසම්පි තං තදෙව ආයුපරිමාණං භොතීති වෙදිතබ්බං.

ආයුපරිච්ඡෙදවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බොධිපරිච්ඡෙදවණ්ණනා

8. බොධිපරිච්ඡෙදෙ පන පාටලියා මූලෙති පාටලිරුක්ඛස්ස හෙට්ඨා. තස්සා පන පාටලියා ඛන්ධො තං දිවසං පණ්ණාසරතතො හුත්වා අබ්භුග්ගතො, සාඛා පණ්ණාසරතනාති උබ්බෙධෙන රතනසතං අභොසී. තං දිවසඤ්ච සා පාටලි කණ්ණිකාඛද්ධෙහි විය පුජ්ජෙහි මූලතො පට්ඨාය එකසඤ්ජන්තා අභොසී, දිබ්බගන්ධං වායති. න කෙවලඤ්ච තදා අයමෙව පුජ්ජිතා, දසසහස්සවක්කවාලෙ සබ්බපාටලියො පුජ්ජිතා. න කෙවලඤ්ච පාටලියො, දසසහස්සවක්කවාලෙ සබ්බරුක්ඛානං ඛන්ධෙසු ඛන්ධපද්ධමානි, සාඛාසු සාඛාපද්ධමානි, ලතාසු ලතාපද්ධමානි, ආකාසෙ ආකාසපද්ධමානි පුජ්ජිතානි, පථවිතලං හින්දිත්වාපි මහාපද්ධමානි උට්ඨිතානි. මහාසමුද්දොපි පඤ්චවණ්ණෙහි පද්ධමෙහි නීලජ්ජලරත්තජ්ජලෙහි ව සඤ්ජන්තො අභොසී. සකලදසසහස්සවක්කවාලං ධජමාලාකුලං තත්ථ තත්ථ

නිබ්බදපුප්ඵදාමවිස්සට්ඨමාලාගුලවිප්පකිණ්ණං නානාවණ්ණකුසුමසමුප්පලං
 නන්දනවනවිත්තලතාවනමිස්සකවනඵාරුසකවනසද්දිසං අහොසි.
 පුරත්ථිමවක්කවාලමුඛවට්ටියං උස්සිතද්ධජා පච්ඡිමවක්කවාලමුඛවට්ටිං
 අභිභනන්ති. පච්ඡිමදක්ඛිණඋත්තරවක්කවාලමුඛවට්ටියං උස්සිතද්ධජා
 දක්ඛිණවක්කවාලමුඛවට්ටිං අභිභනන්ති. එවං අඤ්ඤාමඤ්ඤාසිරිසම්පත්තානි
 වක්කවාලානි අහෙසුං. අභිසම්බුද්ධොති සකලං බුද්ධගුණවිභවසිරිං
 පටිච්ඡිකාමානො වත්තාරි සච්චානි අභිසම්බුද්ධො.

“සිඛි, හික්ඛවෙ, භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො පුණ්ඩරීකස්ස මූලෙ
 අභිසම්බුද්ධො” තිආදීසුපි ඉමිනාව නයෙන පදවණ්ණනා වෙදිතඛිඛො. එත්ථ පන
 පුණ්ඩරීකොති සෙතම්බරුක්ඛො. තස්සාපි තදෙව පරිමාණං. තං දිවසඤ්ච
 සොපි දිඛිඛගන්ධෙහි පුප්ඵෙහි සුසඤ්ජන්තො අහොසි. න කෙවලඤ්ච පුප්ඵෙහි,
 එලෙහිපි සඤ්ජන්තො අහොසි. තස්ස එකතො තරුණානි ඵලානි, එකතො
 මජ්ඣිමානි ඵලානි, එකතො නාතිපක්කානි ඵලානි, එකතො සුපක්කානි
 පක්ඛිත්තදිඛිඛොජානි විය සුරසානි ඔලම්බන්ති. යථා සො, එවං
 සකලදසසහස්සවක්කවාලෙසු පුප්ඵුපගරුක්ඛා පුප්ඵෙහි, ඵලුපගරුක්ඛා එලෙහි
 පටිමණ්ඩිතා අහෙසුං.

සාලොති සාලරුක්ඛො. තස්සාපි තදෙව පරිමාණං, තථෙව පුප්ඵසිරිවිභවො
 වෙදිතඛිඛො. සිරිසරුක්ඛෙපි එසෙව නයො. උදුම්බරරුක්ඛෙ පුප්ඵානි
 නාහෙසුං, එලවිභූති පනෙත්ථ අම්බෙ චුත්තනයාව, තථා නිග්‍රොධෙ, තථා
 අස්සත්ථෙ. ඉති සඛිඛබුද්ධානං එකොව පල්ලඬකො, රුක්ඛා පන අඤ්ඤෙපි
 හොන්ති. තෙසු යස්ස යස්ස රුක්ඛස්ස මූලෙ චතුමග්ගඤ්ඤාණසඬ්ඛාතබ්බොධිං
 බුද්ධා පටිච්ඡිකාන්ති, සො සො බොධිති චුච්චති. අයං බොධිපරිච්ඡෙදො නාම.

සාවකයුගපරිච්ඡෙදවණ්ණනා

9. සාවකයුගපරිච්ඡෙදෙ පන ඛණ්ඩතිස්සන්ති ඛණ්ඩො ව තිස්සො ව. තෙසු
 ඛණ්ඩො එකපිතිකො කනිට්ඨහානා, තිස්සො පුරොහිතපුත්තො. ඛණ්ඩො
 පඤ්ඤාපාරමියා මත්ථකං පත්තො, තිස්සො සමාධිපාරමියා මත්ථකං පත්තො.
 අග්ගන්ති යපෙත්වා විපස්සිං භගවන්තං අවසෙසෙහි සද්ධිං අසද්ධිගුණාය
 උත්තමං. හද්දයුගන්ති අග්ගත්තායෙව හද්දයුගං. අභිභූසම්භවන්ති අභිභූ ව
 සම්භවො ව. තෙසු අභිභූ පඤ්ඤාපාරමියා මත්ථකං පත්තො. සිඛිනා භගවතා
 සද්ධිං අරුණවතිතො බ්‍රහ්මලොකං ගන්ත්වා බ්‍රහ්මපරිසාය විවිධානි
 පාටිභාරියානි දස්සෙත්තො ධම්මං දෙසෙත්වා දසසහස්සිලොකධාතුං
 අන්ධකාරෙන ඵරිත්වා – “කිං ඉද්”න්ති සඤ්ජාතසංවෙගානං ඔහාසං ඵරිත්වා –
 “සඛිඛෙ මෙ රුපඤ්ච පස්සන්තු, සද්දඤ්ච සුණන්තු”ති අධිට්ඨන්ති –

“ආරම්භවා”ති ගාථාද්වයං (සං. නි. 1.185) භණන්තො සද්දං සාවෙසී. සම්භවො සමාධිපාරමියා මත්ථකං පත්තො අහොසී.

සොණුත්තරන්ති සොණො ච උත්තරො ච. තෙසුපි සොණො පඤ්ඤාපාරමිං පත්තො, උත්තරො සමාධිපාරමිං පත්තො අහොසී. විදුරසඤ්ඡීවන්ති විදුරො ච සඤ්ඡීවො ච. තෙසු විදුරො පඤ්ඤාපාරමිං පත්තො අහොසී, සඤ්ඡීවො සමාධිපාරමිං පත්තො. සමාපජ්ජනබහුලො රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානකුටිලෙණමණ්ඩපාදීසු සමාපත්තිබලෙන ක්කායන්තො එකදිවසං අරඤ්ඤෙ නිරොධං සමාපජ්ජී, අථ නං වනකම්මිකාදයො “මතො”ති සල්ලක්ඛෙත්වා ක්කාපෙසුං. සො යථාපරිච්ඡෙදෙන සමාපත්තිතො උට්ඨාය විවරානි පජ්ජොටෙත්වා ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසී. තදුපාදායෙව ච නං “සඤ්ඡීවො”ති සඤ්ජානිංසු. භියොයාසුත්තරන්ති භියොයාසො ච උත්තරො ච. තෙසු භියොයාසො පඤ්ඤාය උත්තරො, උත්තරො සමාධිනා අග්ගො අහොසී. තිස්සභාරද්වාජන්ති තිස්සො ච භාරද්වාජො ච. තෙසු තිස්සො පඤ්ඤාපාරමිං පත්තො, භාරද්වාජො සමාධිපාරමිං පත්තො අහොසී. සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානන්ති සාරිපුත්තො ච මොග්ගල්ලානො ච. තෙසු සාරිපුත්තො පඤ්ඤාවිසයෙ, මොග්ගල්ලානො සමාධිවිසයෙ අග්ගො අහොසී. අයං සාවකයුගපරිච්ඡෙදො නාම.

සාවකසන්නිපාතපරිච්ඡෙදවණ්ණනා

10. සාවකසන්නිපාතපරිච්ඡෙදෙ විපස්සිස්ස භගවතො පට්මසන්නිපාතො චතුරඨගිකො අහොසී, සබ්බෙ එහිභික්ඛූ, සබ්බෙ ඉද්ධියා නිබ්බත්තපත්තවීරා, සබ්බෙ අනාමන්තිතාව ආගතා, ඉති තෙ ච බො පන්නරසෙ උපොසථදිවසෙ. අථ සත්ථා ඛිජනිං ගහෙත්වා නිසින්තො උපොසථං ඔසාරෙසී. දුතියතනියෙසුපි එසෙව නයො. තථා සෙසබුද්ධානං සබ්බසන්නිපාතෙසු. යස්මා පන අම්භාකං භගවතො පට්මබොධියාව සන්නිපාතො අහොසී, ඉදඤ්ච සුත්තං අපරභාගෙ වුත්තං, තස්මා “මය්හං, භික්ඛවෙ, එතරහි එකො සාවකානං සන්නිපාතො”ති අනිට්ඨපෙත්වා “අහොසී”ති වුත්තං.

තත්ථ අඨ්ඨතෙළසානි භික්ඛුසතානීති පුරාණජට්ඨානං සහස්සං, ද්විත්තං අග්ගසාවකානං පරිවාරානි අඨ්ඨතෙයාසතානීති අඨ්ඨතෙළසානි භික්ඛුසතානි. තත්ථ ද්විත්තං අග්ගසාවකානං අභිනිභාරතො පට්ඨාය වත්ථුං කටෙත්වා පබ්බජ්ජා දීපෙනබ්බා. පබ්බජිතානං පන තෙසං මහාමොග්ගල්ලානො සත්තමෙ දිවසෙ අරහත්තං පත්තො. ධම්මසෙනාපති පන්නරසමෙ දිවසෙ ගිජ්ඣකුටපබ්බතමජ්ඣෙ සුකරබතලෙණපබ්භාරෙ භාගිනෙයාස්ස දීඝනබ්බපරිබ්බාජකස්ස සජ්ජිතෙ ධම්මයාගෙ වෙදනාපරිග්ගහසුත්තන්තෙ (ම. නි. 2.201) දෙසියමානෙ දෙසනං අනුබුජ්ඣමානං ඤාණං පෙසෙත්වා

සාවකපාරමිඤ්ඤාණං පත්තො. භගවා ථෙරස්ස අරහත්තප්පත්තිං ඤත්වා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා වෙළවනෙයෙව පච්චුට්ඨාසී. ථෙරො – “කුභිං නු ඛො භගවා ගතො”ති ආවජ්ජන්තො වෙළවනෙ පතිට්ඨිතභාවං ඤත්වා සයම්පි වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා වෙළවනෙයෙව පච්චුට්ඨාසී. අථ භගවා පාතිමොක්ඛං ඔසාරෙසි. තං සන්නිපාතං සන්ධාය භගවා – “අධිස්තෙලසානි භික්ඛුසතානී”ති ආහ. අයං සාවකසන්නිපාතපරිච්ඡෙදො නාම.

උපට්ඨාකපරිච්ඡෙදවණ්ණනා

11. උපට්ඨාකපරිච්ඡෙදෙ පන ආනන්දොති නිබද්ධුපට්ඨාකභාවං සන්ධාය චුත්තං. භගවතො හි පයමබ්බොධියං අනිබද්ධා උපට්ඨාකා අහෙසුං. එකදා නාගසමාලො පත්තචීවරං ගහෙත්වා විවරි, එකදා නාගිතො, එකදා උපවානො, එකදා සුනක්ඛත්තො, එකදා චුත්තො සමණුද්දෙසො, එකදා සාගතො, එකදා මෙසියො. තත්ථ එකදා භගවා නාගසමාලත්ථෙරෙන සද්ධිං අද්ධානමග්ගපටිපන්නො ද්වෙධාපථං පත්තො. ථෙරො මග්ගා ඔක්කම්ම – “භගවා, අහං ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමි”ති ආහ. අථ නං භගවා – “එහි භික්ඛු, ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමා”ති ආහ. සො – “හන්ද, භගවා, තුම්භාකං පත්තචීවරං ගණ්හථ, අහං ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමි”ති වත්වා පත්තචීවරං ඡමායං යපෙතුං ආරද්ධො. අථ නං භගවා – “ආහර, භික්ඛු”ති වත්වා පත්තචීවරං ගහෙත්වා ගතො. තස්සපි භික්ඛුනො ඉතරෙන මග්ගෙන ගච්ඡතො වොරා පත්තචීවරඤ්චෙව හරිංසු, සීසඤ්ච භින්දිංසු. සො – “භගවා ඉදානි මෙ පටිසරණං, න අඤ්ඤො”ති වින්තෙත්වා ලොභිතෙන ගළිතෙන භගවතො සන්නිකං අගමාසි. “කිමිදං භික්ඛු”ති ව චුත්තෙ තං පවත්තිං ආරොචෙසි. අථ නං භගවා – “මා චිත්තයි, භික්ඛු, එතංයෙව තෙ කාරණං සල්ලක්ඛෙත්වා නිවාරයිමහා”ති වත්වා නං සමස්සාසෙසි.

එකදා පන භගවා මෙසියත්ථෙරෙන සද්ධිං පාචිනවංසමිගදායෙ ජන්තුගාමං අගමාසි. තත්තාපි මෙසියො ජන්තුගාමෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා නදීතීරෙ පාසාදිකං අම්බවනං දිස්වා – “භගවා, තුම්භාකං පත්තචීවරං ගණ්හථ, අහං තස්මිං අම්බවනෙ සමණධම්මං කරොමි”ති වත්වා භගවතා තික්ඛත්තුං නිවාරියමානොපි ගන්ත්වා අකුසලචිතක්කෙහි උපද්දුතො අන්වාසත්තො (අ. නි. 9.3; උදාන පරිච්ඡෙදො 31 දට්ඨබ්බො). පච්චාගන්ත්වා තං පවත්තිං ආරොචෙසි. තම්පි භගවා – “ඉදමෙව තෙ කාරණං සල්ලක්ඛෙත්වා නිවාරයිමහා”ති වත්වා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං අගමාසි. තත්ථ ගන්ධකුට්ඨපරිච්ඡෙණ පඤ්ඤත්තවරචුද්ධාසනෙ නිසින්නො භික්ඛුසඤ්ඤපරිචුතො භික්ඛු ආමන්තෙසි – “භික්ඛවෙ, ඉදානිමහි මහල්ලකො, ‘එකච්චෙ භික්ඛු ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමා’ති චුත්තෙ අඤ්ඤෙන ගච්ඡන්ති, එකච්චෙ මය්හං පත්තචීවරං නික්ඛිපන්ති, මය්හං නිබද්ධුපට්ඨාකං එකං භික්ඛු

ජානාථා”ති. භික්ඛුනං ධම්මසංවෙගො උදපාදි. අථායස්මා සාරිපුත්තො උට්ඨායාසනා භගවත්තං වන්දිත්වා – “අහං, භන්තෙ, තුම්හෙයෙව පත්ථයමානො සතසහස්සකප්පාධිකං අසඬ්ඛොයාං පාරමියො පුරයිං, නනු මාදිසො මහාපඤ්ඤො උපට්ඨාකො නාම වට්ටති, අහං උපට්ඨහිස්සාමි”ති ආහ. තං භගවා – “අලං සාරිපුත්ත, යස්සං දිසායං ත්වං විහරසි, අසුඤ්ඤායෙව මෙ සා දිසා, තව ඔවාදො බුද්ධානං ඔවාදසදිසො, න මෙ තයා උපට්ඨාකකිච්චං අත්ථි”ති පටික්ඛිපි. එතෙනෙවුපායෙන මහාමොග්ගල්ලානං ආදිං කත්වා අසිතිමහාසාවකා උට්ඨහිංසු. තෙ සබ්බෙපි භගවා පටික්ඛිපි.

ආනන්දත්ථෙරො පන තුණ්හිෙයෙව නිසීදි. අථ නං භික්ඛු එවමාහංසු – “ආවුසො, ආනන්ද, භික්ඛුසඬ්ඛො උපට්ඨාකට්ඨානං යාවති, ත්වම්පි යාවාහි”ති. සො ආහ – “යාවිත්වා ලද්ධුපට්ඨානං නාම ආවුසො කිදිසං භොති, කිං මං සත්ථා න පස්සති, සවෙ රොවිස්සති, ආනන්දො මං උපට්ඨාතුති වක්ඛති”ති. අථ භගවා – “න, භික්ඛවෙ, ආනන්දො අඤ්ඤන උස්සාහෙතබ්බො, සයමෙව ජානිත්වා මං උපට්ඨහිස්සති”ති ආහ. තතො භික්ඛු – “උට්ඨෙහි, ආවුසො ආනන්ද, උට්ඨෙහි ආවුසො ආනන්ද, දසබ්බං උපට්ඨාකට්ඨානං යාවාහි”ති ආහංසු. ථෙරො උට්ඨහිත්වා වත්තාරො පටික්ඛෙපෙ, වතස්සො ච ආයාවනාති අට්ඨ වරෙ යාවි.

වත්තාරො පටික්ඛෙපා නාම – “සවෙ මෙ, භන්තෙ, භගවා අත්තනා ලද්ධං පණ්ණිකං වීවරං න දස්සති, පිණ්ඩපාතං න දස්සති, එකගන්ධකුටියං වසිතුං න දස්සති, නිමන්තනං ගහෙත්වා න ගම්ස්සති, එවාහං භගවත්තං උපට්ඨහිස්සාමි”ති වත්වා – “කිං පනෙත්ථ, ආනන්ද, ආදීනවං පස්සසි”ති වුත්තෙ – “සවාහං, භන්තෙ, ඉමානි වත්ථුනි ලහිස්සාමි, හවිස්සන්ති වත්තාරො – ‘ආනන්දො දසබ්බෙත ලද්ධං පණ්ණිකං වීවරං පරිභුඤ්ජති, පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජති, එකගන්ධකුටියං වසති, එකතො නිමන්තනං ගවිජති, එතං ලාහං ලහන්තො තථාගතං උපට්ඨාති, කො එවං උපට්ඨහතො භාරො’ති” ඉමෙ වත්තාරො පටික්ඛෙපෙ යාවි.

වතස්සො ආයාවනා නාම – “සවෙ, භන්තෙ, භගවා මයා ගහිතනිමන්තනං ගම්ස්සති, සවාහං තිරොරට්ඨා තිරොජනපදා භගවත්තං දට්ඨුං ආගතං පරිසං ආගතක්ඛණෙ එව භගවත්තං දස්සෙතුං ලච්ඡාමි, යදා මෙ කඬ්ඛා උප්පජ්ජති, තස්මිංයෙව ඛණෙ භගවත්තං උපසඬ්ඛමිතුං ලච්ඡාමි, යං භගවා මය්හං පරම්මුඛා ධම්මං දෙසෙති, තං ආගන්ත්වා මය්හං කථෙස්සති, එවාහං භගවත්තං උපට්ඨහිස්සාමි”ති වත්වා – “කං පනෙත්ථ, ආනන්ද, ආනිසංසං පස්සසි”ති වුත්තෙ – “ඉධ, භන්තෙ, සද්ධා කුලපුත්තා භගවතො ඕකාසං අලහන්තා මං

එවං වදන්ති – ‘ස්වෙ, භන්තෙ ආනන්ද, භගවතා සද්ධිං අම්භාකං සරෙ භික්ඛං ගණ්ඨෙය්‍යාලා’ති, ස්වෙ භන්තෙ භගවා තත්ථ න ගමිස්සති, ඉච්ඡිතක්ඛණ්ණෙයෙව පරිසං දස්සෙතුං, කඬ්ඛඤ්ච විනොදෙතුං ඔකාසං න ලච්ඡාමි, භවිස්සන්ති වත්තාරො – ‘කිං ආනන්දො දසබ්ලං උපට්ඨාති, එත්තකම්පිස්ස අනුග්ගහං භගවා න කරොති’ති. භගවතො ච පරම්මුඛා මං පුච්ඡිස්සන්ති – ‘අයං, ආවුසො ආනන්ද, ගාලා, ඉදං සුත්තං, ඉදං ජාතකං, කත්ථ දෙසිත’න්ති. සවාහං තං න සම්පාදයිස්සාමි, භවිස්සන්ති වත්තාරො – ‘එත්තකම්පි, ආවුසො, න ජානාසි, කස්මා ත්වං ඡායා විය භගවන්තං අවිජ්ඣන්තො දීඝරත්තං විවරසී’ති. තෙනාහං පරම්මුඛා දෙසිතස්සපි ධම්මස්ස පුත කථනං ඉච්ඡාමි’ති ඉමා වතස්සො ආයාචනා යාචි. භගවාපිස්ස අදාසි.

එවං ඉමෙ අට්ඨ වරෙ ගහෙත්වා නිබද්ධුපට්ඨාකො අහොසි. තස්සෙව යානන්තරස්සත්ථාය කප්පසතසහස්සං පූරිතානං පාරමීනං එලං පාපුණ්ති ඉමස්ස නිබද්ධුපට්ඨාකභාවං සන්ධාය – ‘‘මය්හං, භික්ඛවෙ, එතරහි ආනන්දො භික්ඛු උපට්ඨාකො අග්ගුපට්ඨාකො’’ති ආහ. අයං උපට්ඨාකපරිච්ඡෙදො නාම.

12. පිතිපරිච්ඡෙදො උත්තානත්ථොයෙව.

විහාරං පාවිසීති කස්මා විහාරං පාවිසී? භගවා කිර එත්තකං කථෙත්වා වින්තෙසි – ‘‘න තාව මයා සත්තන්තං බුද්ධානං වංසො නිරන්තරං මත්ථකං පාපෙත්වා කථිතො, අජ්ජ මයි පන විහාරං පට්ටියෙ ඉමෙ භික්ඛු හියොයාසො මත්තාය පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණං ආරබ්භ වණ්ණං කථයිස්සන්ති. අථාහං ආගන්ත්වා නිරන්තරං බුද්ධවංසං කථෙත්වා මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සාමි’’ති භික්ඛූනං කථාචාරස්ස ඔකාසං දත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං පාවිසි.

යඤ්චෙතං භගවා තන්තිං කථෙසි, තත්ථ කප්පපරිච්ඡෙදො, ජාතිපරිච්ඡෙදො, ගොත්තපරිච්ඡෙදො, ආයුපරිච්ඡෙදො, බොධිපරිච්ඡෙදො, සාවකයුගපරිච්ඡෙදො, සාවකසන්නිපාතපරිච්ඡෙදො, උපට්ඨාකපරිච්ඡෙදො, පිතිපරිච්ඡෙදොති නවිමෙ වාරා ආගතා, සම්බහුලවාරො අනාගතො, ආනෙත්වා පන දීපෙතබ්බො.

සම්බහුලචාරකථාවණ්ණනා

සබ්බබොධිසත්තානඤ්ඤි එකස්මිං කුලවංසානුරූපෙ පුත්තෙ ජාතෙ නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතබ්බන්ති අයමෙව වංසො, අයං පවෙණි. කස්මා? සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තානඤ්ඤි මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමනතො පට්ඨාය පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරානි අනෙකානි පාටිභාරියානි භොන්ති, තත්ත නෙසං යදි නෙව ජාතනගරං, න පිතා, න මාතා, න භරියා, න පුත්තො පඤ්ඤායෙය්‍යා, ‘‘ඉමස්ස

නෙව ජාතනගරං, න පිතා, න හරියා, න පුත්තො පඤ්ඤායති, දෙවො වා සක්කො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා එස මඤ්ඤෙ, දෙවානඤ්ච ඊදිසං පාටිභාරියං අනච්ඡරිය”න්ති මඤ්ඤමානො ජනො නෙව සොතබ්බං, න සද්ධාතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍ය. තතො අභිසමයො න භවෙය්‍ය, අභිසමයෙ අසති නිරත්ථකොව බුද්ධුප්පාදො, අනිය්‍යානිකං සාසනං හොති. තස්මා සබ්බබොධිසත්තානං – “එකස්මිං කුලවංසානුරූපෙ පුත්තෙ ජාතෙ නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතබ්බ”න්ති අයමෙව චංසො අයං පවෙණි. තස්මා පුත්තාදීනං වසෙන සම්බහුලවාරො ආනෙත්වා දීපෙනබ්බො.

සම්බහුලපරිච්ඡෙදවණ්ණනා

තත්ථ –

සමචත්තක්ඛන්ධො අතුලො, සුප්පබුද්ධො ච උත්තරො;
සත්ථවාහො විජිතසෙනො, රාහුලො භවති සත්තමාති.

එතෙ තාව සත්තන්තම්පි බොධිසත්තානං අනුක්කමෙනෙව සත්ත පුත්තා වෙදිතබ්බා.

තත්ථ රාහුලභද්දෙ තාව ජාතෙ පණ්ණං ආහරිත්වා මහාපුරිසස්ස භත්ථෙ ඨපයිංසු. අථස්ස තාවදෙව සකලසරීරං බොහෙත්වා පුත්තසිනෙහො අට්ඨාසි. සො වින්තෙසි – “එකස්මිං තාව ජාතෙ එවරූපො පුත්තසිනෙහො, පරොසහස්සං කිර මෙ පුත්තා භවිස්සන්ති, තෙසු එකෙකස්මිං ජාතෙ ඉදං සිනෙහබන්ධනං එවං වඩ්ඪන්තං දුබ්බෙජ්ජං භවිස්සති, රාහු ජාතො, බන්ධනං ජාත”න්ති ආහ. තං දිවසමෙව ච රජ්ජං පහාය නික්ඛන්තො. එස නයො සබ්බෙසං පුත්තුප්පත්තියන්ති. අයං පුත්තපරිච්ඡෙදො.

සුතනා සබ්බකාමා ව, සුවිත්තා අථ රොචිතී;
රුච්ඡගති සුනන්දා ව, බිම්බා භවති සත්තමාති.

එතා තෙසං සත්තන්තම්පි පුත්තානං මාතරො අහෙසුං. බිම්බාදෙවී පන රාහුලකුමාරෙ ජාතෙ රාහුලමාතාති පඤ්ඤායන්ථ. අයං හරියපරිච්ඡෙදො.

විපස්සි කකුසන්ධොති ඉමෙ පන ද්වෙ බොධිසත්තා පයුත්තආපඤ්ඤරථමාරුය්හ මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිංසු. සිඛි කොණාගමනොති ඉමෙ ද්වෙ භත්ථික්ඛන්ධවරගතා හුත්වා නික්ඛමිංසු. වෙස්සභු සුවණ්ණසිවිකාය නිසිදිත්වා නික්ඛමි. කස්සපො උපරිපාසාදෙ මහාතලෙ නිසිත්තොව ආනාපානවතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙත්වා ඥානා උට්ඨාය තං ඥානං පාදකං කත්වා – “පාසාදො උග්ගන්ත්වා බොධිමණ්ඩෙ

ඔතරතු’ ති අධිට්ඨාසි. පාසාදො ආකාසෙන ගන්ත්වා බොධිමණ්ඩෙ ඔතරි. මහාපුරිසොපි තතො ඔතරිත්වා භූමියං යත්වා – “පාසාදො යථායානෙයෙව පතිට්ඨාතු” ති චින්තෙසි. සො යථායානෙ පතිට්ඨාසි. මහාපුරිසොපි සත්ත දිවසානි පධානමනුයුක්ඛිත්වා බොධිපල්ලඬකෙ නිසීදිත්වා සබ්බඤ්ඤානං පටිච්ඡෙදං අම්භාකං පන බොධිසත්තො කණ්ටකං අස්සවරමාරුය්හ නික්ඛන්තොති. අයං යානපරිච්ඡෙදො.

විපස්සිස්ස පන භගවතො යොජනප්පමාණෙ පදෙසෙ විහාරො පතිට්ඨාසි, සිඛිස්ස තිගාචුතෙ, වෙස්සභුස්ස අඬ්ඨයොජනෙ, කකුසන්ධස්ස ගාචුතෙ, කොණාගමනස්ස අඬ්ඨගාචුතෙ, කස්සපස්ස වීසතිඋසහෙ. අම්භාකං භගවතො පකතිමානෙන සොළසකරීසෙ, රාජමානෙන අට්ඨකරීසෙ පදෙසෙ විහාරො පතිට්ඨිතොති. අයං විහාරපරිච්ඡෙදො.

විපස්සිස්ස පන භගවතො එකරතනායාමා විදන්ටිචිත්ථාරා අට්ඨභිගුලුබ්බෙධා සුවණ්ණිට්ඨකා කාරෙත්වා චූළංසෙන ඡාදෙත්වා විහාරට්ඨානං කිණ්ඤ. සිඛිස්ස සුවණ්ණයට්ඨිථාලෙහි ඡාදෙත්වා කිණ්ඤ. වෙස්සභුස්ස සුවණ්ණහත්ථිපාදානි කාරෙත්වා තෙසං චූළංසෙන ඡාදෙත්වා කිණ්ඤ. කකුසන්ධස්ස චුත්තනයෙනෙව සුවණ්ණිට්ඨකාහි ඡාදෙත්වා කිණ්ඤ. කොණාගමනස්ස චුත්තනයෙනෙව සුවණ්ණකච්ඡපෙහි ඡාදෙත්වා කිණ්ඤ. කස්සපස්ස සුවණ්ණකට්ඨිහි යෙව ඡාදෙත්වා කිණ්ඤ. අම්භාකං භගවතො සලක්ඛණානං කභාපණානං චූළංසෙන ඡාදෙත්වා කිණ්ඤ. අයං විහාරභූමිග්ගහණධනපරිච්ඡෙදො.

තත්ථ විපස්සිස්ස භගවතො තථා භූමිං කිණිත්වා විහාරං කර්වා දිත්තපට්ඨාකො පුනබ්බසුමිත්තො නාම අහොසි, සිඛිස්ස සිරිවඩ්ඨිතො නාම, වෙස්සභුස්ස සොත්ථි යො නාම, කකුසන්ධස්ස අච්චුතො නාම, කොණාගමනස්ස උග්ගො නාම, කස්සපස්ස සුමනො නාම, අම්භාකං භගවතො සුදත්තො නාම. සබ්බෙ වෙනෙ ගහපතිමහාසාලා සෙට්ඨිතො අහෙසුන්ති. අයං උපට්ඨාකපරිච්ඡෙදො නාම.

අපරානි චත්තාරි අවිජ්ඣිතට්ඨානානි නාම හොන්ති. සබ්බබුද්ධානඤ්ඤි බොධිපල්ලඬකො අවිජ්ඣිතො, එකස්මිංයෙව යානෙ හොති. ධම්මචක්කප්පවත්තනං ඉසිපතනෙ මිගදායෙ අවිජ්ඣිතමෙව හොති. දෙවොරොහනකාලෙ සඬ්ඤ්ඤානගරද්වාරෙ පඨමපදගණ්ඨිකා අවිජ්ඣිතාව හොති. ජෙනවනෙ ගන්ධකුටියා චත්තාරි මඤ්චපාදට්ඨානානි අවිජ්ඣිතානෙව හොන්ති. විහාරො පන බුද්දකොපි මහන්තොපි හොති, විහාරොපි න විජ්ඣිතොයෙව, නගරං පන විජ්ඣති. යදා නගරං පාචිතො හොති, තදා විහාරො

පච්ඡිමතො; යදා නගරං දක්ඛිණතො, තදා විහාරො උත්තරතො. යදා නගරං පච්ඡිමතො, තදා විහාරො පාචීනතො; යදා නගරං උත්තරතො, තදා විහාරො දක්ඛිණතො. ඉදානි පන නගරං උත්තරතො, විහාරො දක්ඛිණතො.

සබ්බබ්බද්ධානඤ්ච ආයුච්චෙමත්තං, පමාණච්චෙමත්තං, කුලච්චෙමත්තං, පධානච්චෙමත්තං, රස්මීච්චෙමත්තන්ති පඤ්ච චෙමත්තානි භොන්ති. ආයුච්චෙමත්තං නාම කෙචි දීඝායුකා භොන්ති, කෙචි අප්පායුකා. තථා හි දීපඬකරස්ස වස්සසතසහස්සං ආයුප්පමාණං අභොසි, අමිහාකං භගවතො වස්සසතං ආයුප්පමාණං.

පමාණච්චෙමත්තං නාම කෙචි දීඝා භොන්ති කෙචි රස්සා. තථා හි දීපඬකරො අසීතිහත්ථො අභොසි, සුමනො නචුතිහත්ථො, අමිහාකං භගවා අට්ඨාරසහත්ථො.

කුලච්චෙමත්තං නාම කෙචි ඛත්තියකුලෙ නිබ්බත්තන්ති, කෙචි බ්‍රාහ්මණකුලෙ. පධානච්චෙමත්තං නාම කෙසඤ්චි පධානං ඉත්තරකාලමෙව භොති, යථා කස්සපස්ස භගවතො. කෙසඤ්චි අද්ධනියං, යථා අමිහාකං භගවතො.

රස්මීච්චෙමත්තං නාම මඬිගලස්ස භගවතො සරීරරස්මි දසසහස්සිලොකධාතුප්පමාණා අභොසි. අමිහාකං භගවතො සමන්තා ඛ්‍යාමමත්තා. තත්‍ර රස්මීච්චෙමත්තං අප්ප්කාසයප්පට්ඨං, යො යත්තකං ඉච්ඡති, තස්ස තත්තකං සරීරප්පහා ඵරති. මඬිගලස්ස පන නිච්චම්පි දසසහස්සිලොකධාතූං ඵරතුති අප්ප්කාසයො අභොසි. පට්ඨිද්ධගුණෙසු පන කස්සචි චෙමත්තං නාම නත්ථි.

අපරං අමිහාකංයෙව භගවතො සහජාතපරිච්ඡෙදඤ්ච නක්ඛත්තපරිච්ඡෙදඤ්ච දීපෙසුං. සබ්බඤ්ඤුබොධිසත්තෙන කිර සද්ධිං රාහුලමාතා, ආනන්දත්ථෙරො, ඡන්තො, කණ්ටකො, නිධිකුම්භො, මහාබොධි, කාළදායිති ඉමානි සත්ත සහජාතානි. මහාපුරිසො ව උත්තරාසාළ්භනක්ඛත්තෙනෙව මාතුකුච්ඡිං ඔක්කම්, මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛම්, ධම්මචක්කං පවත්තෙසි, යමකපාටිහාරියං අකාසි. විසාඛානක්ඛත්තෙන ජාතො ව අහිසම්බුද්ධො ව පරිනිබ්බුතො ව. මාසනක්ඛත්තෙනස්ස සාවකසන්නිපාතො ව අභොසි, ආයුසඬබ්බාරොස්සප්පනඤ්ච, අස්සයුජනක්ඛත්තෙන දෙවොරොහනන්ති එත්තකං ආහරිත්වා දීපෙනබ්බං. අයං සම්බහුලපරිච්ඡෙදො නාම.

13. ඉදානි අපං බො තෙසං භික්ඛුනන්තිආදීසු තෙ භික්ඛු – “ආවුසො, පුබ්බෙතිවාසස්ස නාම අයං ගති, යදිදං වුත්තො පට්ඨාය පටිසන්ධිආරොහනං. යං පන ඉදං පටිසන්ධිතො පට්ඨාය පච්ඡාමුඛං ඤාණං පෙසෙත්වා වුත්ති ගන්තබ්බං, ඉදං අතිගරුකං. ආකාසෙ පදං දස්සෙත්තො විය භගවා කපෙසී”ති අතිවිමහයජාතා හුත්වා – “අච්ඡරියං, ආවුසො,”තිආදීනි වත්වා පුන අපරමපි කාරණං දස්සෙත්තො – “යත්‍ර හි නාම තථාගතො”තිආදිමාහංසු. තත්ථ යත්‍ර හි නාමාති අච්ඡරියත්ථෙ නිපාතො, යො නාම තථාගතොති අත්ථො. ඡින්නපපඤ්චෙති එත්ථ පපඤ්චා නාම තණ්හා මානො දිට්ඨිති ඉමෙ තයො කිලෙසා. ඡින්නවටුමෙති එත්ථ වටුමන්ති කුසලාකුසලකම්මවට්ඨං වුවිච්ඡි. පරියාදින්නවට්ඨෙති තස්සෙව වෙච්චනං, පරියාදින්නසබ්බකම්මවට්ඨෙති අත්ථො. සබ්බදුක්ඛච්ඡිවත්තෙති සබ්බං විපාකවට්ඨසංඛාතං දුක්ඛං චිත්තිවත්තෙ. අනුස්සරස්සති ඉදං යත්‍රාති නිපාතවසෙන අනාගතවච්චනං, අත්ථො පනෙත්ථ අතීතවසෙන වෙදිතබ්බො. භගවා හි තෙ බුද්ධෙ අනුස්සරී, න ඉදානි අනුස්සරස්සති. එවංසීලාති මග්ගසීලෙන එලසීලෙන ලොකියලොකුත්තරසීලෙන එවංසීලා. එවංධම්මාති එත්ථ සමාධිපක්ඛා ධම්මා අධිජ්ජෙතා, මග්ගසමාධිතා එලසමාධිතා ලොකියලොකුත්තරසමාධිතා, එවංසමාධයොති අත්ථො. එවංපඤ්ඤාති මග්ගපඤ්ඤාදිවසෙනෙව එවංපඤ්ඤා. එවංවිහාරීති එත්ථ පන භෙට්ඨා සමාධිපක්ඛාතං ධම්මාතං ගහිතත්තා විහාරො ගහිතොව පුන කස්මා ගහිතමෙව ගණ්හාතීති වෙ; න ඉදං ගහිතමෙව, ඉදඤ්චි නිරොධසමාපත්තිදීපනත්ථං වුත්තං. තස්මා එවං නිරොධසමාපත්තිවිහාරී තෙ භගවත්තො අහෙසුන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

එවංවිමුත්තාති එත්ථ වික්ඛම්භනවිමුත්ති, තදඛගවිමුත්ති, සමුච්ඡෙදවිමුත්ති, පටිජ්ජස්සද්ධිවිමුත්ති, නිස්සරණවිමුත්තීති පඤ්චවිධා විමුත්ති. තත්ථ අට්ඨ සමාපත්තියො සයං වික්ඛම්භිතෙහි නිවරණාදීහි විමුත්තත්තා වික්ඛම්භනවිමුත්තීති සංඛාරං ගච්ඡන්ති. අනිච්චානුපස්සනාදිකා සත්තානුපස්සනා සයං තස්ස තස්ස පච්චනීකඛිගවසෙන පරිච්චත්තාහි නිච්චසඤ්ඤාදීහි විමුත්තත්තා තදඛගවිමුත්තීති සංඛාරං ගච්ඡන්ති. වත්තාරො අරියමග්ගා සයං සමුච්ඡින්නෙහි කිලෙසෙහි විමුත්තත්තා සමුච්ඡෙදවිමුත්තීති සංඛාරං ගච්ඡන්ති. වත්තාරී සාමඤ්ඤඵලාති මග්ගානුභාවෙන කිලෙසානං පටිජ්ජස්සද්ධන්තෙ උජ්ජන්තත්තා පටිජ්ජස්සද්ධිවිමුත්තීති සංඛාරං ගච්ඡන්ති. නිබ්බානං සබ්බකිලෙසෙහි නිස්සංඝත්තා අපගතත්තා දුරෙ යීතත්තා නිස්සරණවිමුත්තීති සංඛාරං ගච්ඡති. ඉති ඉමාසං පඤ්චන්තං විමුත්තීතං වසෙන – “එවං විමුත්තා”ති එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

14. පටිසල්ලානා වුට්ඨිතොති එකිභාවා වුට්ඨිතො.

16. “ඉතො සො, භික්ඛවෙ”ති කො අනුසන්ධි? ඉදඤ්භි සුත්තං – “තථාගතස්සෙවෙසා, භික්ඛවෙ, ධම්මධාතු සුප්පට්ඨිද්ධා”ති ච “දෙවතාපි තථාගතස්ස එතමත්ථං ආරොචෙසු”න්ති ච ඉමෙහි ද්විති පදෙහි ආබද්ධං. තත්ථ දෙවතාරොචනපදං සුත්තන්තපරියොසානෙ දෙවචාරිකකොලාහලං දස්සෙන්නො විචාරෙස්සති. ධම්මධාතූපදානුසන්ධිවසෙන පන අයං දෙසනා ආරද්ධා. තත්ථ ඛත්තියො ජාතියාතිආදීනි එකාදසපදානි නිදානකණ්ඨෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතඛිබ්බාති.

බොධිසත්තධම්මතාවණ්ණනා

17. අථ බො, භික්ඛවෙ, විපස්සි බොධිසත්තොතිආදීසු පන විපස්සිති තස්ස නාමං, තඤ්ච බො විවිධෙ අත්ථෙ පස්සනකුසලතාය ලද්ධං. බොධිසත්තොති පණ්ඩිතසත්තො බුද්ධිකතසත්තො. බොධිසඬ්ඛානෙසු චා චතුසු මග්ගෙසු සත්තො ආසත්තො ලග්ගමානසොති බොධිසත්තො. සතො සම්පජානොති එත්ථ සතොති සතියෙව. සම්පජානොති ඤාණං. සතිං සුපට්ඨිතං කත්වා ඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමිති අත්ථො. ඔක්කමිති ඉමිනා වස්ස ඔක්කන්තභාවො පාළියං දස්සිතො, න ඔක්කමනක්කමො. සො පන යස්මා අට්ඨකථං ආරුළුහො, තස්මා එවං වෙදිතඛිබ්බො –

සබ්බබොධිසත්තා හි සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා, පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චජිත්වා, ඤාතත්ථවරියලොකත්ථවරියබුද්ධවරියානං කොටිං පත්වා, වෙස්සන්තරසදියෙ තතියෙ අත්තභාවෙ යත්වා, සත්ත මහාදානානි දත්වා, සත්තක්ඛත්තුං පට්ඨං කම්පෙත්වා, කාලඬ්ඛකත්වා, දුතියවිත්තවාරෙ තුසිතභවනෙ නිබ්බත්තන්ති. විපස්සි බොධිසත්තොපි තථෙව කත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බත්තිත්වා සට්ඨිසතසහස්සාධිකා සත්තපඤ්ඤාස වස්සකොටියො තත්ථ අට්ඨාසි. අඤ්ඤදා පන දීඝායුකදෙවලොකෙ නිබ්බත්තා බොධිසත්තා න යාවතායුකං තිට්ඨන්ති. කස්මා? තත්ථ පාරමීනං දුප්පුරණියත්තා. තෙ අධිමුත්තිකාලකිරියං කත්වා මනුස්සපථෙයෙව නිබ්බත්තන්ති. පාරමීනං පුරෙන්නො පන යථා ඉදානි එකෙන අත්තභාවෙන සබ්බඤ්ඤාතං උපනෙතුං සක්කොන්ති, එවං සබ්බසො පුරිත්තතා තදා විපස්සි බොධිසත්තො තත්ථ යාවතායුකං අට්ඨාසි.

දෙවතානං පන – “මනුස්සානං ගණනාවසෙන ඉදානි සත්තහි දිවසෙහි චුති භවස්සති”ති පඤ්ච පුබ්බනිමිත්තානි උප්පජ්ජන්ති – මාලා මිලායන්ති, වත්ථානි කිලිස්සන්ති, කච්ඡෙහි සෙදා මුච්චන්ති, කායෙ දුබ්බණ්ණියං ඔක්කමති, දෙවො දෙවාසනෙ න සණ්ඨාති. තත්ථ මාලානි පටිසන්ධිග්ගහණදිවසෙ පිළන්ධනමාලා, තා කිර සට්ඨිසතසහස්සාධිකා සත්තපණ්ණාස වස්සකොටියො අමිලායිත්වා තදා මිලායන්ති. වත්ථෙසුපි එසෙව නයො. එත්තකං පන කාලං

දෙව්‍යානං නෙව සීතං න උණ්භං හොති, තස්මිං කාලෙ සරීරා ඛින්නද්ධින්නද්ධිවසෙන සෙදා මුච්චන්ති. එත්තකඤ්ච කාලං තෙසං සරීරෙ ඛණ්ඩිච්චපාලිච්චාදිවසෙන විවණ්ණනා න පඤ්ඤායති, දෙවධීතා සොළසවස්සුද්දෙසිකා විය බායන්ති, දෙවපුත්තා විසතිවස්සුද්දෙසිකා විය බායන්ති, මරණකාලෙ පන තෙසං කිලන්තරූපො අත්තභාවො හොති. එත්තකඤ්ච තෙසං කාලං දෙවලොකෙ උක්කණ්ඨිතා නාම නත්ථි, මරණකාලෙ පන නිස්සසන්ති විජම්භන්ති, සකෙ ආසනෙ නාහිරමන්ති.

ඉමානි පන පුබ්බනිමිත්තානි යථා ලොකෙ මහාපුඤ්ඤානං රාජරාජමහාමත්තාදීනංයෙව උක්කාපාතභූමිචාලවන්දග්ගාභාදීනි නිමිත්තානි පඤ්ඤායන්ති, න සබ්බෙසං; එවං මහෙසක්ඛදෙවතානංයෙව පඤ්ඤායන්ති, න සබ්බෙසං. යථා ච මනුස්සෙසු පුබ්බනිමිත්තානි නක්ඛත්තපාඨකාදයොව ජානන්ති, න සබ්බෙ; එවං තානිපි න සබ්බදෙවතා ජානන්ති, පණ්ඩිතා එව පන ජානන්ති. තත්ථ යෙ මන්දෙන කුසලකම්මෙන නිබ්බත්තා දෙවපුත්තා, තෙ තෙසු උප්පන්නෙසු – “ඉදානි කො ජානාති, ‘කුහිං නිබ්බත්තෙස්සාමා’ති” භායන්ති. යෙ මහාපුඤ්ඤා, තෙ “අම්හෙහි දින්නං දානං, රක්ඛිතං සීලං, භාවිතං භාවනං ආගම්ම උපරි දෙවලොකෙසු සම්පත්තිං අනුභවිස්සාමා”ති න භායන්ති. විපස්සී බොධිසත්තොපි තානි පුබ්බනිමිත්තානි දිස්වා “ඉදානි අනන්තරෙ අත්තභාවෙ බුද්ධො භවිස්සාමි”ති න භායති. අථස්ස තෙසු නිමිත්තෙසු පාතුභූතෙසු දසසහස්සවක්කවාලදෙවතා සන්නිපතිත්වා – “මාරිස, තුම්හෙහි දස පාරමියො පුරෙන්නෙහි න සක්කසම්පත්තිං, න මාරසම්පත්තිං, න බ්‍රහ්මසම්පත්තිං, න චක්කවත්තිසම්පත්තිං පත්ථෙන්නෙහි පූරිතා, ලොකනිත්ථරණත්ථාය පන බුද්ධත්තං පත්ථයමානෙහි පූරිතා. සො වො, ඉදානි කාලො, මාරිස, බුද්ධත්තාය, සමයො, මාරිස, බුද්ධත්තායා”ති යාවන්ති.

අථ මහාසත්තො තාසං දෙවතානං පටිඤ්ඤං අදත්ථාව කාලදීපදෙසකුලජනෙත්තිආයුපරිච්ඡෙදවසෙන පඤ්චමහාවිලොකනං නාම විලොකෙසි. තත්ථ “කාලො නු ඛො, න කාලො”ති පඨමං කාලං විලොකෙසි. තත්ථ වස්සසතසහස්සතො උද්ධං වඩ්ඪිතආයුකාලො කාලො නාම න හොති. කස්මා? තදා හි සත්තානං ජාතිජරාමරණානි න පඤ්ඤායන්ති, බුද්ධානඤ්ච ධම්මදෙසනා නාම තිලක්ඛණමුත්තා නත්ථි. තෙ තෙසං – “අනිච්චං දුක්ඛමනත්තා”ති කථෙන්නානං – “කිං නාමෙතං කථෙන්නි”ති නෙව සොතුං, න සද්දහිතුං මඤ්ඤන්ති, තතො අහිසමයො න හොති, තස්මිං අසති අනිය්‍යානිකං සාසනං හොති. තස්මා සො අකාලො. වස්සසතතො උභාආයුකාලොපි කාලො න හොති. කස්මා? තදා හි සත්තා උස්සන්නකිලෙසා හොන්ති, උස්සන්නකිලෙසානඤ්ච දින්නො ඔවාදො ඔවාදට්ඨානෙ න තිට්ඨති, උදකෙ දණ්ඩරාජී විය ඛිප්පං විගච්ඡති. තස්මා සොපි අකාලොව.

වස්සසතසහස්සතො පට්ඨාය හෙට්ඨා, වස්සසතතො පට්ඨාය උද්ධං ආයුකාලො කාලො නාම, තදා ච අසීතිවස්සසහස්සායුකා මනුස්සා. අථ මහාසත්තො – “නිබ්බත්තිතබ්බකාලො”ති කාලං පස්සි.

තතො දීපං විලොකෙන්තො සපරිවාරෙ චත්තාරො දීපෙ ඔලොකෙන්වා – “තීසු දීපෙසු බුද්ධා න නිබ්බත්තන්ති, ජම්බුදීපෙයෙව නිබ්බත්තන්ති”ති දීපං පස්සි.

තතො – “ජම්බුදීපො නාම මහා, දසයොජනසහස්සපරිමාණො, කතරස්මිං නු ඛො පදෙසෙ බුද්ධා නිබ්බත්තන්ති”ති දෙසං විලොකෙන්තො මජ්ඣිමදෙසං පස්සි. මජ්ඣිමදෙසො නාම – “පුරත්ථිමාය දිසාය ගජඨගලං නාම නිගමො”තිආදිනා (මහාව. 259) නයෙන විනයෙ වුත්තොව. සො ආයාමතො තීණි යොජනසතානි, විත්ථාරතො අඨ්ඨතෙය්‍යානි, පරික්ඛෙපතො නවයොජනසතානීති. එතස්මිඤ්ඤි පදෙසෙ බුද්ධා පච්චෙකබුද්ධා අග්ගසාවකා අසීති මහාසාවකා චක්කවත්තිරාජානො අඤ්ඤෙ ච මහෙසක්ඛා ඛත්තියබ්‍රාහ්මණගහපතිමහාසාලා උජ්ජජන්ති. ඉදඤ්චෙත්ථ ඛන්ධුමතී නාම නගරං, තත්ථ මයා නිබ්බත්තිතබ්බන්ති නිට්ඨං අගමාසි.

තතො කුලං විලොකෙන්තො – “බුද්ධා නාම ලොකසම්මතෙ කුලෙ නිබ්බත්තන්ති. ඉදානි ච ඛත්තියකුලං ලොකසම්මතං, තත්ථ නිබ්බත්තිස්සාමි, ඛන්ධුමා නාම මෙ රාජා පිතා භවිස්සති”ති කුලං පස්සි.

තතො මාතරං විලොකෙන්තො – “බුද්ධමාතා නාම ලොලා සුරාධුත්තා න හොති, කප්පසතසහස්සං පුරිතපාරමී, ජාතිතො පට්ඨාය අඛණ්ඩපඤ්චසීලා හොති, අයඤ්ච ඛන්ධුමතී නාම දෙවී රීදිසා, අයං මෙ මාතා භවිස්සති, “කිත්තකං පනස්සා ආයු”ති ආචජ්ජන්තො “දසන්තං මාසානං උපරි සත්ත දිවසානී”ති පස්සි.

ඉති ඉමං පඤ්චමහාවිලොකනං විලොකෙන්වා “කාලො, මෙ මාරිසා, බුද්ධභාවායා”ති දෙවතානං සඨගහං කරොන්තො පටිඤ්ඤං දත්වා – “ගච්ඡථ, තුම්හෙ”ති තා දෙවතා උය්‍යාපෙත්වා තුසිතදෙවතාහි පරිවුතො තුසිතපුරෙ නන්දනවනං පාවිසි. සබ්බදෙවලොකෙසු හි නන්දනවනං අත්ථියෙව. තත්‍ර නං දෙවතා ඉතො වුතො සුගතිං ගච්ඡාති පුබ්බෙකතකුසලකම්මොකාසං සාරයමානා විවරන්ති. සො එවං දෙවතාහි කුසලං සාරයමානාහි පරිවුතො තත්ථ විවරන්තොයෙව චචි.

එවං වුතො ච ‘චවාමී’ති ජානාති, වුතිවිත්තං න ජානාති. පටිසන්ධිං ගහෙන්වාපි ජානාති, පටිසන්ධිවිත්තමෙව න ජානාති. “ඉමස්මිං මෙ යානෙ

පටිසන්ධිං ගහිතා’ති එවං පන ඡානාති. කෙවි පන ථෙරා – “ආවජ්ජනපරියායො නාම ලද්ධං වට්ඨති, දුතියතනියචිත්තවාරෙ එව ඡානිස්සති”ති වදන්ති. තිපිටකමහාසිවත්ථෙරො පන ආහ – “මහාසත්තානං පටිසන්ධි න අඤ්ඤෙසං පටිසන්ධිසදිසා, කොට්ඨපත්තං පන තෙසං සතිසම්පජ්ඤාං. යස්මා පන තෙනෙව චිත්තෙන තං චිත්තං ඤාතුං න සක්කා, තස්මා චුතිචිත්තං න ඡානාති. චුතික්ඛණෙපි ‘වචාමී’ති ඡානාති. පටිසන්ධිචිත්තං න ඡානාති. ‘අසුකස්මිං මෙ යානෙ පටිසන්ධි ගහිතා’ති ඡානාති, තස්මිං කාලෙ දසසහස්සිලොකධාතු කම්පතී”ති. එවං සතො සම්පජානො මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමන්තො පන එකුනච්ඡතිසා පටිසන්ධිචිත්තෙසු මෙත්තාපුබ්බහාගස්ස සොමනස්සසහගතඤාණසම්පයුත්තඅසඬ්ඛාරිකකුසලචිත්තස්ස සදිසමහාවිපාකචිත්තෙන පටිසන්ධි ගණ්හී. මහාසිවත්ථෙරො පන උපෙක්ඛාසහගතෙනාති ආහ. යථා ච අමිහාකං භගවා, එවං සොපි ආසාළ්භීපුණ්ණමායං උත්තරාසාළ්භනක්ඛත්තෙනෙව පටිසන්ධිං අග්ගහෙසී.

තදා කිර පුරෙ පුණ්ණමාය සත්තමදිවසතො පටියාය විගතසුරාපානං මාලාගන්ධාදිවිභූතිසම්පන්නං නක්ඛත්තකීළං අනුභවමානා බොධිසත්තමානා සත්තමෙ දිවසෙ පාතො උටියාය ගන්ධොදකෙන නභායිත්වා සබ්බාලඬ්ඛාරවිභූතිනා වරහොජනං භුඤ්ජිත්වා උපොසථඬ්ඛානී අධිටියාය සිරිගබ්භං පවිසිත්වා සිරිසයනෙ නිපන්නා නිද්දං ඔක්කමමානා ඉදං සුපිනං අද්දස – “චත්තාරො කිර නං මහාරාජානො සයනෙනෙව සද්ධිං උක්ඛිපිත්වා අනොතත්තදහං තෙත්වා නභාපෙත්වා දිබ්බවත්ථං නිවාසෙත්වා දිබ්බගන්ධෙහි විලිම්පෙත්වා දිබ්බපුප්ඵානී පිළන්ධිත්වා, තතො අවිදුරෙ රජතපබ්බතො, තස්ස අන්තො කනකවිමානං අත්ථී, තස්මිං පාවීනතො සීසං කත්වා නිපජ්ජාපෙසුං. අථ බොධිසත්තො සෙතවරවාරණො හුත්වා තතො අවිදුරෙ එකො සුවණ්ණපබ්බතො, තත්ථ වරිත්වා තතො ඔරුය්භ රජතපබ්බතං අභිරුහිත්වා කනකවිමානං පවිසිත්වා මාතරං පදක්ඛිණං කත්වා දක්ඛිණපස්සං ඵාලෙත්වා කුච්ඡිං පට්ඨියසදිසො අහොසී”.

අථ පබුද්ධා දෙවී තං සුපිනං රඤ්ඤො ආරොචෙසී. රාජා විහාතාය රත්තියා චතුසට්ඨිමත්තෙ බ්‍රාහ්මණපාමොක්ඛෙ පක්කොසාපෙත්වා හරිතුපලිත්තාය ලාජාදිහි කතමඬ්ඛලසක්කාරාය භූමියා මහාරහානී ආසනානී පඤ්ඤාපෙත්වා තත්ථ නිසින්නානං බ්‍රාහ්මණානං සජ්ජිමධුසක්කරාහිසඬ්ඛතස්ස වරපායාසස්ස සුවණ්ණරජතපානියො පුරෙත්වා සුවණ්ණරජතපානීහෙව පටිකුජ්ජිත්වා අදාසී, අඤ්ඤෙහි ච අහතවත්ථකපිලගාවිදානාදිහි තෙසං සත්තජ්ජෙසී. අථ තෙසං සබ්බකාමසන්තජ්ජිතානං තං සුපිනං ආරොචෙත්වා – “කිං භවිස්සති”ති ප්‍රච්ඡී. බ්‍රාහ්මණා ආහංසු – “මා චිත්තයි, මහාරාජ, දෙවියා තෙ කුච්ඡිමිහි ගබ්භො පතිට්ඨිතො, සො ච බො පුරිසගබ්භො න ඉත්ථීගබ්භො, පුත්තො තෙ භවිස්සති.

සො සචෙ අගාරං අජ්ඣාචසිස්සති, රාජා භවිස්සති චක්කවත්තී. සචෙ අගාරා නික්ඛම්ම පබ්බජිස්සති, බුද්ධො භවිස්සති ලොකෙ විචට්ටච්ඡදො”ති. අයං තාව – “මාතුකුච්ඡං ඔක්කමී”ති එත්ථ වණ්ණනාක්කමො.

අයමෙත්ථ ධම්මතාති අයං එත්ථ මාතුකුච්ඡඔක්කමනෙ ධම්මතා, අයං සභාවො, අයං නියාමොති චුත්තං හොති. නියාමො ච නාමෙස කම්මනියාමො, උතුනියාමො, බීජනියාමො, චිත්තනියාමො, ධම්මනියාමොති පඤ්චවිධො (ධ. ස. අට්ඨ. 498).

තත්ථ කුසලස්ස ඉට්ඨවිපාකදානං, අකුසලස්ස අනිට්ඨවිපාකදානන්ති අයං කම්මනියාමො. තස්ස දීපනත්ථං – “න අන්තලික්ඛෙ”ති (බු. පා. 127) ගාථාය වත්ථුනි වත්තබ්බානි. අපිච එකා කිර ඉත්ථී සාමිකෙන සද්ධිං භණ්ඩිත්වා උබ්බන්ධිත්වා මරිතුකාමා රජ්ජපාසෙ ගීවං පචෙසෙසි. අඤ්ඤතරො පුරිසො වාසිං නිසෙන්නො තං ඉත්ථීකම්මං දිස්වා රජ්ජං ඡිත්තදිතුකාමො – “මා භායි, මා භායි”ති තං සමස්සාසෙන්නො උපධාවි. රජ්ජ ආසීවිසො භුත්වා අට්ඨාසි. සො භීතො පලායි. ඉතරා තත්ථෙච මරි. එවමාදීනි චෙත්ථ වත්ථුනි දස්සෙතබ්බානි.

තෙසු තෙසු ජනපදෙසු තස්මිං තස්මිං කාලෙ එකජපභාරෙතෙව රුක්ඛානං පුජ්ඵළගභණාදීනි, වාතස්ස වායනං අවායනං, ආතපස්ස තික්ඛතා මන්දතා, දෙවස්ස වස්සනං අවස්සනං, පදුමානං දිවා විකසනං රත්තිං මිලායනන්ති එවමාදි උතුනියාමො.

යං පනෙතං සාලිබ්ජතො සාලිඵලමෙච, මධුරතො මධුරසංයෙච, තිත්තතො තිත්තරසංයෙච ඵලං හොති, අයං බීජනියාමො.

පුරිමා පුරිමා චිත්තචෙතසිකා ධම්මා පච්ඡිමානං පච්ඡිමානං චිත්තචෙතසිකානං ධම්මානං උපනිස්සයපච්චයෙන පච්චයොති එවං යදෙන චක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං අනන්තරා සම්පට්ච්ඡනාදීනං නිබ්බත්තනං, අයං චිත්තනියාමො.

යා පනෙසා බොධිසත්තානං මාතුකුච්ඡඔක්කමනාදීසු දසසහස්සිලොකධාතුකම්පනාදීනං පවත්ති, අයං ධම්මනියාමො නාම. තෙසු ඉධ ධම්මනියාමො අධිජපෙතො. තස්මා තමෙවත්ථං දස්සෙන්නො ධම්මතා එසා භික්ඛචෙතිආදිමාහ.

18. තත්ථ කුච්ඡං ඔක්කමතීති එත්ථ කුච්ඡං ඔක්කන්තො හොතීති අයමෙවත්ථො. ඔක්කන්තෙ හි තස්මිං එවං හොති, න ඔක්කමමානෙ. අජ්ජමාණොති වුඩ්ඨිජ්ජමාණො, විපුලොති අත්ථො. උළාරොති තස්සෙච

වෙව්වනං. උළාරානි උළාරානි බාදනියානි බාදන්තීතිආදීසු (ම. නි. 1.399) හි මධුරං උළාරන්ති චුත්තං. උළාරාය බලු හවං වච්ඡායනො සමණං ගොතමං පසංසාය පසංසනීතිආදීසු (ම. නි. 1.288) සෙට්ඨං උළාරන්ති චුත්තං. ඉධ පන විපුලං අධිප්පෙනං. දෙවානං දෙවානුභාවන්ති එත්ථ දෙවානං අයමානුභාවො නිවත්ථවත්ථස්ස පහා ද්වාදසයොජනානි එරති, තථා සරීරස්ස, තථා අලඬිකාරස්ස, තථා විමානස්ස, තං අතික්කමිත්වාති අත්ථො.

ලොකන්තරිකාති තිණ්ණං තිණ්ණං චක්කවාලානං අන්තරා එකෙකො ලොකන්තරිකො හොති, තිණ්ණං සකටචක්කානං වා තිණ්ණං පත්තානං වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ආහව්ව යපිතානං මජ්ඣෙ ඔකාසො විය. සො පන ලොකන්තරිකනිරයො පරිමාණතො අට්ඨයොජනසහස්සො හොති. අසාති නිව්වච්චො. අසංවුතාති හෙට්ඨාපි අප්පතිට්ඨා. අන්ධකාරාති තමභූතා. අන්ධකාරතිඕසාති චක්ඛුවිඤ්ඤාණුප්පත්තිනිවාරණතො අන්ධභාවකරණතිඕසෙන සමන්තාගතා. තත්ථ කිර චක්ඛුවිඤ්ඤාණං න ජායති. එවං මහිද්ධිකාති චන්දිමසුරියා කිර එකප්පහාරෙතෙව තීසු දීපෙසු පඤ්ඤායන්ති, එවං මහිද්ධිකා. එකෙකාය දිසාය නව නව යොජනසහස්සානි අන්ධකාරං විධමිත්වා ආලොකං දස්සෙන්නි, එවං මහානුභාවා. ආභාය නානුභොන්තීති අත්තනො පහාය නප්පහොන්ති. තෙ කිර චක්කවාලපබ්බතස්ස වෙමජ්ඣෙන විවරන්ති, චක්කවාලපබ්බතඤ්ච අතික්කමම ලොකන්තරිකනිරයා. තස්මා තෙ තත්ථ ආභාය නප්පහොන්ති.

යෙපි තත්ථ සත්තාති යෙපි තස්මිං ලොකන්තරිකමහානිරයෙ සත්තා උප්පන්නා. කිං පන කමිමං කත්වා තත්ථ උප්පජ්ජන්තීති. භාරියං දාරුණං මාතාපිතූනං ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණානඤ්ච උපරි අපරාධං, අඤ්ඤඤච දිවසෙ දිවසෙ පාණවධාදිසාහසිකකමිමං කත්වා උප්පජ්ජන්ති, තම්බපණ්ණිදීපෙ අභයවොරනාගවොරාදයො විය. තෙසං අත්තභාවො තිගාචුතිකො හොති, වග්ගුලීනං විය දීඝනබා හොන්ති. තෙ රුක්ඛෙ වග්ගුලියො විය නබ්බෙති චක්කවාලපබ්බතෙ ලග්ගන්ති. යදා සංසප්පන්නා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස හත්ථපාසං ගතා හොන්ති, අථ “හක්ඛො නො ලද්ධො”ති මඤ්ඤමානා තත්ථ වාවටා විපරිවත්තිත්වා ලොකසන්ධාරකඋදකෙ පතන්ති, වාතෙ පහරන්තෙපි මධුකඵලානි විය ඡිජ්ජිත්වා උදකෙ පතන්ති, පතිතමත්තාව අව්චන්තබ්බාරෙ උදකෙ පිට්ඨපිණ්ඩි විය විලීයන්ති.

අඤ්ඤෙපි කිර හො සන්ති සත්තාති හො යථා මයං මහාදුක්ඛං අනුභවාම, එවං අඤ්ඤෙ කිර සත්තාපි ඉමං දුක්ඛමනුභවනත්ථාය ඉධුපපන්නාති තං දිවසං පස්සන්ති. අයං පන ඔහාසො එකයාගුපානමත්තමිපි න තිට්ඨති, අව්ඡරාසඬිසාටමත්තමෙව විජ්ජොභාසො විය නිව්ඡරිත්වා – “කිං ඉද්”න්ති

භණන්තානංයෙව අන්තරධායති. සඬකම්පතීති සමන්තතො කම්පති. ඉතරද්වයං පුරිමපදස්සෙව වෙවචනං. පුන අප්පමාණො වාතිආදි නිගමනත්ථං වුත්තං.

19. චත්තාරො නං දෙවපුත්තා වාතුද්දිසං රක්ඛාය උපගච්ඡන්තීති එත්ථ චත්තාරොති චතුත්තං මහාරාජානං වසෙන වුත්තං. දසසහස්සවක්කවාලෙසු පන චත්තාරො චත්තාරො කත්වා චත්තාලීසසහස්සානි භොන්ති. තත්ථ ඉමස්මිං චක්කවාලෙ මහාරාජානො ඛග්ගහත්ථා බොධිසත්තස්ස ආරක්ඛත්ථාය උපගන්ත්වා සිරිගබ්භං පට්ටියා, ඉතරෙ ගබ්භද්වාරතො පට්ටියා අවරුද්ධකෙ පංසුපිසාවකාදියක්ඛගණෙ පටික්කමාපෙත්වා යාව චක්කවාලා ආරක්ඛං ගණ්භිංසු.

කිමත්ථාය පනායං රක්ඛා? නනු පටිසන්ධික්ඛණෙ කලලකාලතො පට්ටියා සවෙපි කොට්ඨසතසහස්සමාරා කොට්ඨසතසහස්සසිනෙරුං උක්ඛිපිත්වා බොධිසත්තස්ස වා බොධිසත්තමාතුයා වා අන්තරායකරණත්ථං ආගච්ඡෙය්‍යං, සබ්බෙ අන්තරාව අන්තරධායෙය්‍යං. වුත්තම්පි වෙතං භගවතා රුහිරුප්පාදවත්ථුස්මිං – “අට්ඨානමෙතං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං පරුපක්කමෙන තථාගතං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යා. අනුපක්කමෙන, භික්ඛවෙ, තථාගතා පරිනිබ්බායන්ති. ගච්ඡථ, තුම්හෙ භික්ඛවෙ, යථාච්ඡාරං, අරක්ඛියා, භික්ඛවෙ තථාගතා”ති (වුළුව. 341). එවමෙව, තෙන පරුපක්කමෙන න තෙසං ජීවිතන්තරායො අත්ථි, සන්ති බො පන අමනුස්සා විරූපා දුද්දසිකා හෙරවරූපා මිගපක්ඛිනො, යෙසං රූපං වා දිස්වා සද්දං වා සුත්වා බොධිසත්තමාතු භයං වා සන්තාසො වා උප්පජ්ජෙය්‍යා, තෙසං නිවාරණත්ථාය රක්ඛං අග්ගහෙසුං. අපිව බොධිසත්තස්ස පුඤ්ඤතෙජෙන සඤ්ජාතගාරවා අත්තතො ගාරවචොදිතාපි තෙ එවමකංසු.

කිං පන තෙ අන්තොගබ්භං පටිසිත්වා යීතා චත්තාරො මහාරාජානො බොධිසත්තස්ස මාතුයා අත්තානං දස්සෙන්ති, න දස්සෙන්තීති? නභානමණ්ඩනභොජනාදිසරිරිකිච්චකාලෙ න දස්සෙන්ති, සිරිගබ්භං පටිසිත්වා වරසයනෙ නිපන්තකාලෙ පන දස්සෙන්ති. තත්ථ කිඤ්චාපි අමනුස්සදස්සනං නාම මනුස්සානං සප්පට්ඨයං භොති, බොධිසත්තස්ස මාතා පන අත්තතො වෙව පුත්තස්ස ව පුඤ්ඤානුභාවෙන තෙ දිස්වා න භායති, පකතිඅන්තෙපුරපාලකෙසු විය අස්සා එතෙසු චිත්තං උප්පජ්ජති.

20. පකතියා සීලවතීති සභාවෙනෙව සීලසම්පන්නා. අනුප්පන්නෙ කිර බුද්ධෙ මනුස්සා තාපසපරිබ්බාජකානං සන්තිකෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා සීලං ගණ්භන්ති. බොධිසත්තමාතාපි කාලදෙවිලස්ස ඉසිතො

සන්තිකෙ සීලං ගණ්හාති. බොධිසත්තෙ පන කුච්ඡිගතෙ අඤ්ඤස්ස පාදමුලෙ නිසිදිතුං නාම න සක්කා, සමානාසනෙ නිසිදිත්වා ගහිතසීලම්පි ආවජ්ජනකරණමත්තං හොති. තස්මා සයමෙව සීලං අග්ගහෙසිති වුත්තං හොති.

21. පුරිසෙසුති බොධිසත්තස්ස පිතරං ආදිං කත්වා කෙසුචි මනුස්සෙසු පුරිසාධිප්පායවිත්තං නුප්පජ්ජති. බොධිසත්තමාතුරූපං පන කුසලා සිප්පිකා පොත්ථකම්මාදීසුපි කාතුං න සක්කොන්ති. තං දිස්වා පුරිසස්ස රාගො නුප්පජ්ජතිති න සක්කා වත්තුං, සචෙ පන තං රත්තවිත්තො උපසඬකම්තුකාමො හොති, පාදා න වහන්ති, දිබ්බසඬබලිකා විය බජ්ඣන්ති. තස්මා “අනතික්කමනීයා” තිආදි වුත්තං.

22. පඤ්චන්තං කාමගුණානන්ති පුබ්බෙ කාමගුණුපසඤ්භිතන්ති ඉමිනා පුරිසාධිප්පායවසෙන වත්ථුපටික්ඛෙපො කතො, ඉධ ආරම්මණජ්ජට්ඨාහො දස්සිතො. තදා කිර දෙවියා ඵවරූපො පුත්තො කුච්ඡං උපපන්නොති සුත්වා සමන්තතො රාජානො මහග්ගආභරණතුරියාදිවසෙන පඤ්චද්වාරාරම්මණවත්ථුභූතං පණ්ණාකාරං පෙසෙන්නි. බොධිසත්තස්ස ව බොධිසත්තමාතු ව කතකම්මස්ස උස්සන්නන්තා ලාභසක්කාරස්ස පමාණපරිච්ඡෙදො නත්ථි.

23. අකිලන්තකායාති යථා අඤ්ඤා ඉත්ථීයො ගබ්භහාරෙන කිලමන්ති හත්ථපාදා උද්ධුමාතතාදීති පාපුණන්ති, ඵලං තස්සා කොචි කිලමංවා නාහොසි. තිරොකුච්ඡිගතන්ති අන්තොකුච්ඡිගතං. පස්සතීති කලලාදිකාලං අතික්කම්ත්වා සඤ්ජාතඅඬගපච්චඬගඅහීනින්ද්‍රියභාවං උපගතංයෙව පස්සති. කිමත්ථං පස්සති? සුඛවාසත්ථංයෙව. යංථෙව හි මාතා පුත්තෙන සද්ධිං නිපන්නා වා නිසින්නා වා – “හත්ථං වාස්ස පාදං වා ඔලම්බන්තං උක්ඛිපිත්වා සණ්ඨපෙස්සාමි” ති සුඛවාසත්ථං පුත්තං ඔලොකෙති, ඵලං බොධිසත්තමාතාපි යං තං මාතු උට්ඨානගමනපරිවත්තනනිසජ්ජාදීසු

උණ්හසීතලොණිකතිත්තකකටුකාභාරඅජ්ඣොභරණකාලෙසු ව ගබ්භස්ස දුක්ඛං උප්පජ්ජති, “අත්ථි නු බො මෙ තං පුත්තස්සා” ති සුඛවාසත්ථං ඔලොකයමානා පල්ලඬකං ආභුජිත්වා නිසින්නං බොධිසත්තං පස්සති. යථා හි අඤ්ඤෙ අන්තොකුච්ඡිගතා පක්කාසයං අවත්ථරිත්වා ආමාසයං උක්ඛිපිත්වා උදරපටලං පිට්ඨිතො කත්වා පිට්ඨිකණ්ඩකං නිස්සාය උක්කුට්ඨකං ද්විසු මුට්ඨිසු හනුකං යංපෙත්වා දෙවෙ වස්සන්තෙ රුක්ඛසුසිරෙ මක්කටා විය නිසිදන්ති, න ඵලං බොධිසත්තො, බොධිසත්තො පන පිට්ඨිකණ්ඩකං පිට්ඨිතො කත්වා ධම්මාසනෙ ධම්මකථිකො විය පල්ලඬකං ආභුජිත්වා පුරත්ථාහිමුඛො නිසිදති. පුබ්බෙකතකම්මං පනස්සා වත්ථුං සොධෙති, සුද්ධෙ වත්ථුම්හි

සුබ්බමච්ඡවිලක්ඛණං නිබ්බන්තති. අථ නං කුච්ඡිතවො පටිච්ඡාදෙනුං න සක්කොති, ඔලොකෙන්ති යා බහිධිතො විය පඤ්ඤායති. තමත්ථං උපමාය විභාවෙන්තො භගවා සෙය්‍යථාපීති ආදිමාභ. බොධිසත්තො පන අන්තොකුච්ඡිගතො මාතරං න පස්සති. න හි අන්තොකුච්ඡියං චක්ඛුවිඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති.

24. කාලඬකරොතීති න විජාතභාවපච්චයා, ආයුපරික්ඛයෙනෙව. බොධිසත්තෙන චසිතට්ඨානඤ්චි චෙතියකුට්ඨසදිසං හොති, අඤ්ඤාසං අපරිභොගාරහං, න ච සක්කා බොධිසත්තමාතරං අපනෙත්වා අඤ්ඤං අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යථෙතූන්ති තත්තකංයෙව බොධිසත්තමාතූ ආයුප්පමාණං හොති, තස්මා තදා කාලඬකරොති. කතරස්මිං පන වයෙ කාලං කරොතීති? මජ්ඣිමවයෙ. පයමවයස්මිඤ්චි සත්තානං අත්තභාවෙ ඡන්දරාගො බලවා හොති, තෙන තදා සඤ්ජාතගබ්භා ඉත්ථි ගබ්භං අනුරක්ඛිතුං න සක්කොති, ගබ්භො බභ්වාබාධො හොති. මජ්ඣිමවයස්ස පන ද්වෙ කොට්ඨාසෙ අතික්කමම තතියෙ කොට්ඨාසෙ චත්ථු විසදං හොති, විසදෙ චත්ථුමහි නිබ්බන්තදාරකා අරොගා හොන්ති, තස්මා බොධිසත්තමාතාපි පයමවයෙ සම්පත්තිං අනුභවිත්වා මජ්ඣිමවයස්ස තතියෙ කොට්ඨාසෙ විජායිත්වා කාලං කරොතීති අයමෙත්ථ ධම්මතා.

25. නව වා දස වාති එත්ථ වා සද්දස්ස විකප්පනවසෙන සත්ත වා අට්ඨ වා එකාදස වා ද්වාදස වාති එවමාදීනං සඬගහො වෙදිතබ්බො. තත්ථ සත්තමාසජාතො ජීවති, සීතුණ්හක්ඛමො පන න හොති. අට්ඨමාසජාතො න ජීවති, අවසෙසා ජීවන්ති.

27. දෙවා පයමං පටිග්ගණ්හන්ති ඛිණාසවා සුද්ධාවාසබ්‍රහ්මානො පටිග්ගණ්හන්ති. කථං පටිග්ගණ්හන්ති? “සුතිවෙසං ගණ්හිත්වා”ති එකෙ. තං පන පටික්ඛිපිත්වා ඉදං චුත්තං – ‘තදා බොධිසත්තමාතා සුවණ්ණබවිතං චත්ථං නිවාසෙත්වා මච්ඡක්ඛිසදිසං දුකුලපටං යාව පාදන්තා පාරුපිත්වා අට්ඨාසී. අථස්සා සල්ලහුකගබ්භවුට්ඨානං අහොසී, ධමකරණතො උදකනික්ඛමනසදිසං. අථ තෙ පකතිබ්‍රහ්මවෙසෙනෙව උපසඬකමිත්වා පයමං සුවණ්ණජාලෙන පටිග්ගහෙසුං. තෙසං භත්ථතො චත්තාරො මහාරාජානො අජිනප්පවෙණියා පටිග්ගහෙසුං. තතො මනුස්සා දුකුලවුමබ්බකෙන පටිග්ගහෙසුං’. තෙන චුත්තං – “දෙවා පයමං පටිග්ගණ්හන්ති, පච්ඡා මනුස්සා”ති.

28. චත්තාරො නං දෙවපුත්තාති චත්තාරො මහාරාජානො. පටිග්ගහෙත්වාති අජිනප්පවෙණියා පටිග්ගහෙත්වා. මහෙසක්ඛොති මහාතෙජො මහායසො ලක්ඛණසම්පන්නො.

29. වීසදොව නික්ඛමතීති යථා අඤ්ඤෙ සත්තා යොනිමග්ගෙ ලග්ගන්තා භග්ගවිභග්ගා නික්ඛමන්ති, න එවං නික්ඛමති, අලග්ගො හුත්වා නික්ඛමතීති අත්ථො උදෙනාති උදකෙන. කෙනචි අසුචිනාති යථා අඤ්ඤෙ සත්තා කම්මජවාතෙහි උද්ධංපාදා අධොසිරා යොනිමග්ගෙ පක්ඛිත්තා සතපොරිසං නරකපපාතං පතන්තා විය, තාලවිජ්ජදෙන නික්කඩ්ඪියමානා හත්ථි විය මහාදුක්ඛං අනුභවන්තා නානාඅසුචිමක්ඛිතාව නික්ඛමන්ති, න එවං බොධිසත්තො. බොධිසත්තඤ්ඤි කම්මජවාතා උද්ධපාදං අධොසිරං කාතුං න සක්කොන්ති. සො ධම්මාසනතො ඔතරන්තො ධම්මකට්ඨකො විය, නිස්සෙණිතො ඔතරන්තො පුරිසො විය ව ද්වෙ හත්ථෙ ව ද්වෙ පාදෙ ව පසාරෙත්වා ධීතකොව මාතුකුච්ඡිසම්භවෙන කෙනචි අසුචිනා අමක්ඛිතොව නික්ඛමති.

උදකස්ස ධාරාති උදකවට්ටියො. තාසු සීතා සුවණ්ණකටාහෙ පතති උණ්හා රජතකටාහෙ. ඉදඤ්ච පථවිතලෙ කෙනචි අසුචිනා අසම්මිස්සං තෙසං පානියපරිභොජනියඋදකඤ්චෙව අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං කීලාඋදකඤ්ච දස්සෙතුං වුත්තං, අඤ්ඤස්ස පන සුවණ්ණරජතසට්ඨෙ ආහරියමානඋදකස්ස චෙව හංසවත්තකාදිපොක්ඛරණිගතස්ස ව උදකස්ස පරිච්ඡෙදො නත්ථි.

31. සම්පතිජාතොති මුහුත්තජාතො. පාළියං පන මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමත්තො විය දස්සිතො, න එවං දට්ඨබ්බං. නික්ඛන්තමත්තඤ්ඤි නං පයමං බ්‍රහ්මානො සුවණ්ණජාලෙන පටිග්ගණ්හිංසු, තෙසං හත්ථතො වත්තාරො මහාරාජානො අජිනජ්ජවෙණියා, තෙසං හත්ථතො මනුස්සා දුකුලචුම්භටකෙන. මනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා පථවියං පතිට්ඨිතො. සෙනම්හි ඡත්තෙ අනුධාරියමානෙති දිබ්බසෙනවිජත්තෙ අනුධාරියමානම්හි. එත්ථ ව ඡත්තස්ස පරිවාරාති බග්ගාදීති පඤ්ච රාජකකුඩහණ්ඩානිපි ආගතානෙව. පාළියං පන රාජගමනෙ රාජා විය ඡත්තමෙව වුත්තං. තෙසු ඡත්තමෙව පඤ්ඤායති, න ඡත්තග්ගාහකො. තථා බග්ගතාලවණ්ටමොරහත්ථකවාලුබ්භජනීඋණ්භිසමත්තායෙව පඤ්ඤායන්ති, න තෙසං ගාහකා. සබ්බානි කිර තානි අදිස්සමානරූපා දෙවතා ගණ්හිංසු. වුත්තඤ්චෙතං -

“අනෙකසාබඤ්ච සහස්සමණ්ඩලං,
ඡත්තං මරු ධාරයුමන්තලික්ඛෙ;
සුවණ්ණදණ්ඩා විපතන්ති වාමරා,
න දිස්සරෙ වාමරඡත්තගාහකා”ති. (සු. නි. 693);

සබ්බා ච දිසාති ඉදං සත්තපදවිතිභාරූපරි යිතස්ස විය සබ්බදිසානුවිලෝකනං චූත්තං, න ඛො පනෙවං දට්ඨබ්බං. මහාසත්තො හි මනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා පයවියං පතිට්ඨිතො පුරත්ථිමං දිසං ඔලොකෙසි. අනෙකානි චක්කවාළසහස්සානි එකඛිගණානි අහෙසුං. තත්ථ දෙවමනුස්සා ගන්ධමාලාදීහි පූජයමානා – “මහාපුරිස, ඉධ තුම්හෙහි සදිසොපි නත්ථි, කුතො උත්තරිතරො”ති ආහංසු. එවං චතස්සො දිසා, චතස්සො අනුදිසා, හෙට්ඨා, උපරිති දස දිසා අනුවිලෝකෙත්වා අත්තනා සදිසං අදිස්වා – “අයං උත්තරා දිසා”ති උත්තරාහිමුඛො සත්තපදවිතිභාරෙන අගමාසිති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ආසහිත්ති උත්තමං. අග්ගොති ගුණෙහි සබ්බපයමො. ඉතරානි ද්වෙ පදානි එතස්සෙව වෙවචනානි. අයමන්තිමා ජාති, නත්ථි දානි පුනබ්බවොති පදද්වයෙන ඉමස්මිං අත්තභාවෙ පත්තබ්බං අරහත්තං බ්‍යාකාසි.

එත්ථ ච සමෙහි පාදෙහි පථවියා පතිට්ඨානං චතුර්දධිපාදපට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං, උත්තරාහිමුඛභාවො මහාජනං අජ්ඣොත්ථරිත්වා අභිභවිත්වා ගමනස්ස පුබ්බනිමිත්තං, සත්තපදගමනං සත්තබ්බොජ්ඣාඛිගරතනපට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං, දිබ්බසෙතච්ඡත්තධාරණං විමුත්තිවරජත්තපට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං, පඤ්චරාජකකුඛගණ්ඨානං පට්ඨාහො පඤ්චහි විමුත්තිහි විමුච්චනස්ස පුබ්බනිමිත්තං, සබ්බදිසානුවිලෝකනං අනාවරණඤ්ඤාණපට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං, ආසහිවාචාභාසනං අජ්ජට්ඨත්තියධම්මචක්කජ්ජවත්තනස්ස පුබ්බනිමිත්තං, “අයමන්තිමා ජාති”ති සිහනාදො අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බානස්ස පුබ්බනිමිත්තන්ති වෙදිතබ්බං. ඉමෙ වාරා පාළියං ආගතා, සම්බහුලවාරො පන නාගතො, ආහරිත්වා දීපෙතබ්බො.

මහාපුරිසස්ස හි ජාතදිවසෙ දසසහස්සිලෝකධාතු කම්පි. දසසහස්සිලෝකධාතුමිහි දෙවතා එකචක්කවාළෙ සන්තිපතිංසු. පයමං දෙවා පටිග්ගණ්හිංසු, පච්ඡා මනුස්සා. තන්තිබ්බද්ධා විණා චම්මබ්බද්ධා හෙරියො ච කෙනචි අවාදිතා සයමෙව චජ්ජිංසු. මනුස්සානං අන්ද්‍රබන්ධනාදීනි බණ්ඩාබණ්ඩං ඡ්ජ්ජිංසු. සබ්බරොගා වූපසම්භු, අම්බිලෙන ධොතතම්බමලං විය විගච්ඡිංසු. ජච්චන්ධා රූපානි පස්සිංසු. ජච්චබ්බිරා සද්දං සුණිංසු. පියසජ්ජි ජවසම්පන්නා අහෙසුං. ජාතිජ්‍යොතම්පි එළමුගානං සති පතිට්ඨාසි. විදෙසපක්ඛන්දා නාවා සුපට්ටනං පාපුණිංසු. ආකාසට්ඨකභූමට්ඨකරතනානි සකතෙජොභාසිනානි අහෙසුං. වෙරිතො මෙත්තචිත්තං පට්ඨහිංසු. අවිච්චිහි අග්ගි නිබ්බාසි. ලෝකන්තරෙසු ආලෝකො උදපාදි. නදීසු ජලං නජ්ජවත්තති. මහාසමුද්දෙ මධුරසං උදකං අහොසි. වාතො න වාසි. ආකාසපබ්බතරුක්ඛගතා සකුණා භස්සිත්වා පථවිගතා අහෙසුං. චන්දො අතිවිරොචි. සූරියො න උණ්හො,

න සීතලො, නිම්මලො උතුසම්පන්නො අහොසි. දෙවතා අත්තනො අත්තනො විමානද්වාරෙ යත්වා අප්ථොට්ඨාසෙළනවෙලුක්ඛෙපාදීහි මහාකීළකං කීළිංසු. වාතුද්දීපිකමහාමෙසො වස්සි. මහාජනං නෙව බුදා න පිපාසා පිළෙසි. ද්වාරකවාටානි සයමෙව විවරිංසු. පුප්ඵපගඵලුපගා රුක්ඛා පුප්ඵඵලානි ගණ්හිංසු. දසසහස්සිලොකධාතු එකද්ධජමාලා අහොසි.

තත්‍රාපි දසසහස්සිලොකධාතුකම්පො සබ්බඤ්ඤාඤාණපට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. දෙවතානං එකවක්කවාලෙ සන්නිපාතො ධම්මවක්කජපවත්තනකාලෙ එකජපහාරෙනෙව සන්නිපතිත්වා ධම්මං පටිග්ගණ්හනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. පයමං දෙවතානං පටිග්ගහණං චතුත්තං රූපාවචරජ්ඣානානං පට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. පච්ඡා මනුස්සානං පටිග්ගහණං චතුත්තං අරූපාවචරජ්ඣානානං පට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. තත්තිබද්ධවිණානං සයං වජ්ජනං අනුපුබ්බවිහාරපට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. වම්මබද්ධහෙරීනං වජ්ජනං මහනියා ධම්මහෙරියා අනුස්සාවනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. අන්ද්‍රබන්ධනාදීනං ඡෙදො අස්මිමානසමුව්ඡෙදස්ස පුබ්බනිමිත්තං. මහාජනස්ස රොගවිගමො චතුසච්චපට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. ජච්චන්ධානං රූපදස්සනං දිබ්බවක්ඛුපට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. බධිරානං සද්දස්සවනං දිබ්බසොතධාතුපට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. පීයසජ්ජිනං ජවසම්පදා චතුරිද්ධිපාදපට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. ජළානං සතිපතිට්ඨානං චතුසතිපට්ඨානපට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. විදෙසපක්ඛන්දනාවානං සුපට්ටනසම්පාපුණනං චතුපට්ඨසම්භිදාධිගමස්ස පුබ්බනිමිත්තං. රතනානං සකතෙජාහාසිතත්තං යං ලොකස්ස ධම්මොහාසං දස්සෙස්සති, තස්ස පුබ්බනිමිත්තං.

වෙරීනං මෙත්තවිත්තපට්ඨාහො චතුබ්‍රහ්මවිහාරපට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. අවිච්ඡිති අග්ගිනිබ්බායනං එකාදසඅග්ගිනිබ්බායනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. ලොකන්තරිකාලොකො අවිජ්ජන්ධකාරං විධමිත්වා ඤාණාලොකදස්සනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. මහාසමුද්දස්ස මධුරතා නිබ්බානරසෙන එකරසභාවස්ස පුබ්බනිමිත්තං. වාතස්ස අවායනං ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතභින්නදනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. සකුණානං පථවිගමනං මහාජනස්ස ඔවාදං සුත්වා පාණෙනි සරණගමනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. චන්දස්ස අතිවිරොචනං බහුජනකන්තතාය පුබ්බනිමිත්තං. සූරියස්ස උණ්හසිතවිවජ්ජනඋතුසුඛතා කායිකවෙතසිකසුඛජපත්තියා පුබ්බනිමිත්තං. දෙවතානං විමානද්වාරෙසු යත්වා අප්ථොට්ඨාසදීහි කීළනං බුද්ධභාවං පත්වා උදානං උදානස්ස පුබ්බනිමිත්තං. වාතුද්දීපිකමහාමෙසවස්සනං මහතො ධම්මමෙසවස්සනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. බුදාපිළනස්ස අභාවො කායගතාසතිඅමතපට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. පිපාසාපිළනස්ස අභාවො විමුත්තිසුඛෙන සුඛිතභාවස්ස පුබ්බනිමිත්තං.

ද්වාරකවාටානං සයමෙව විවරණං අට්ඨඨිතිකමග්ගද්වාරවිවරණස්ස පුබ්බනිමිත්තං. රුක්ඛානං පුප්පඵලග්ගණං විමුත්තිපුප්පෙහි පුප්පීතස්ස ව සාමඤ්ඤඵලභාරහරිතභාවස්ස ව පුබ්බනිමිත්තං. දසසහස්සිලොකධාතුයා එකද්ධපමාලිතා අරියද්ධපමාලමාලිතාය පුබ්බනිමිත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අයං සම්බහුලවාටො නාම.

එත්ථ පඤ්ඤා පුච්ඡන්ති – “යදා මහාපුරිසො පට්ඨියං පතිට්ඨන්තිවා උත්තරාහිමුඛො පදසා ගන්ත්වා ආසනිං වාචං අභාසි, තදා කිං පට්ඨියා ගතො, උදාහු ආකාසෙන; දිස්සමානො ගතො, උදාහු අදිස්සමානො; අවෙලකො ගතො, උදාහු අලඬිකතපටියත්තො; දහරො හුත්වා ගතො, උදාහු මහල්ලකො; පච්ඡාපි කිං තාදිසොව අභොසි, උදාහු පුන ඛාලදාරකො”ති? අයං පන පඤ්ඤො හෙට්ඨාලොභපාසාදෙ සමුට්ඨිතො තිපිටකවුළාභයත්ථෙරොන විස්සජ්ජිතොව. ථෙරො කිර එත්ථ නියතිපුබ්බෙකතකම්මඉස්සරනිමිමානවාදවසෙන තං තං බහුං වත්වා අවසානෙ එවං ඛ්‍යාකරි – “මහාපුරිසො පට්ඨියා ගතො, මහාජනස්ස පන ආකාසෙන ගච්ඡන්තො විය අභොසි. දිස්සමානො ගතො, මහාජනස්ස පන අදිස්සමානො විය අභොසි. අවෙලකො ගතො, මහාජනස්ස පන අලඬිකතපටියත්තො විය උපට්ඨාසි. දහරොව ගතො, මහාජනස්ස පන සොළසවස්සුද්දෙසිකො විය අභොසි. පච්ඡා පන ඛාලදාරකොව අභොසි, න තාදිසො”ති. පරිසා වස්ස – “බුද්ධෙන විය හුත්වා හො ථෙරොන පඤ්ඤො කට්ඨිතො”ති අත්තමනා අභොසි. ලොකන්තරිකවාටො වුත්තනයො එව.

ඉමා ව පන ආදිතො පට්ඨාය කට්ඨිතා සබ්බධම්මතා සබ්බබොධිසත්තානං හොන්තිති වෙදිතබ්බා.

ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණවණ්ණනා

33. අද්දස ඛොති දුකුලවුම්බටකෙ නිපජ්ජාපෙත්වා ආනීතං අද්දස. මහාපුරිසස්සාති ජාතිගොත්තකුලපදෙසාදිවසෙන මහන්තස්ස පුරිසස්ස. ද්වෙ ගතියොති ද්වෙ නිට්ඨා, ද්වෙ නිජ්ජන්තියො. අයඤ්ඤි ගතිසද්දො – “පඤ්ච ඛො ඉමා, සාරිපුත්ත, ගතියො”ති (ම. නි. 1.153) එත්ථ නිරයාදිහෙදාය සත්තෙහි ගන්තබ්බගතියා වත්තති. “ඉමෙසං ඛො අහං හික්ඛුනං සීලවත්තානං කල්‍යාණධම්මානං නෙව ජානාමි ආගතිං වා ගතිං වා”ති (ම. නි. 1.508) එත්ථ අජ්ඣාසයෙ. “නිබ්බානං අරහතො ගතී”ති (පරි. 339) එත්ථ පටිස්සරණෙ. “අපි ව ත්‍යාහං බ්‍රහ්මෙ ගතිඤ්ච පජානාමි, පුත්තිඤ්ච පජානාමි එවංමහිද්ධිකො බකො බ්‍රහ්මා”ති (ම. නි. 1.503) එත්ථ නිජ්ජන්තියං වත්තති. ස්වායම්ධාපි නිජ්ජන්තියං වත්තතිති වෙදිතබ්බො. අනඤ්ඤාති අඤ්ඤා ගති නිජ්ජන්ති නාම නත්ථි.

ධම්මිකොති දසකුසලධම්මසමන්තාගතො අගතිගමනවිරහිතො. ධම්මරාජාති ඉදං පුරිමපදස්සෙව වෙවචනං. ධම්මෙන වා ලද්ධරජ්ජත්තා ධම්මරාජා. වාතුරන්තොති පුරත්ථිමසමුද්දාදීනං චතුත්තං සමුද්දානං වසෙන චතුරත්තාය පථවියා ඉස්සරො. විජ්ඣාචීති විජ්ඣසංඛ්‍යාමො. ජනපදො අස්මිං ථාවරියං ථීරභාවං පත්තොති ජනපදත්ථාවරියජ්ජත්තො. චණ්ඩස්ස හි රඤ්ඤො ඛලිදණ්ඩාදීහි ලොකං පිළයතො මනුස්සා මජ්ඣමජනපදං ඡඩ්ඛෙත්වා පබ්බතසමුද්දතිරාදීති නිස්සාය පච්චන්තෙ වාසං කජ්ජෙත්ති. අතිමුදුකස්ස රඤ්ඤො වොරෙහි සාහසිකධනවිලොපපිළිතා මනුස්සා පච්චන්තං පහාය ජනපදමජ්ඣෙ වාසං කජ්ජෙත්ති, ඉති එවරුපෙ රාජීති ජනපදො ථීරභාවං න පාපුණාති. ඉමස්මිං පන කුමාරෙ රජ්ජං කාරයමානෙ එතස්ස ජනපදො පාසාණපිට්ඨියං යපෙත්වා අයොපට්ටෙන පරික්ඛිත්තො විය ථීරො හවිස්සතීති දස්සෙත්තො – “ජනපදත්ථාවරියජ්ජත්තො”ති ආභංසු.

සත්තරතනසමන්තාගතොති එත්ථ රතිජනනට්ඨෙත රතනං. අපිච –

“විත්තිකතං මහග්ගස්සද්ව, අතුලං දුල්ලභදස්සනං;
අනොමසත්තපරිභොගං, රතනං තෙන වුච්චති”.

චක්කරතනස්ස ච නිබ්බත්තකාලතො පට්ඨාය අඤ්ඤං දෙවට්ඨානං නාම න හොති, සබ්බෙ ගන්ධපුප්ඵාදීහි තස්සෙව පුප්ඤ්ඤං අභිවාදනාදීති ච කරොන්තීති විත්තිකතට්ඨෙත රතනං. චක්කරතනස්ස ච එත්තකං නාම ධනං අග්ගතීති අග්ගො නත්ථි, ඉති මහග්ගට්ඨෙතාපි රතනං. චක්කරතනඤ්ඤං අඤ්ඤො ලොකෙ විජ්ජමානරතනෙහි අසදිසන්ති අතුලට්ඨෙතාපි රතනං. යස්මා ච පන යස්මිං කජ්ජෙ බුද්ධා උජ්ජජ්ජන්ති, තස්මිංයෙව චක්කවත්තිතො උජ්ජජ්ජන්ති, බුද්ධා ච කදාපි කරහවි උජ්ජජ්ජන්ති, තස්මා දුල්ලභදස්සනට්ඨෙතාපි රතනං. තදෙනං ජාතිරූපකුලඉස්සරියාදීහි අනොමස්ස උළාරසත්තස්සෙව උජ්ජජ්ජති, න අඤ්ඤස්සාති අනොමසත්තපරිභොගට්ඨෙතාපි රතනං. යථා චක්කරතනං, එවං සෙසානිපිති. ඉමෙහි සත්තහි රතනෙහි පරිවාරභාවෙන වෙච සබ්බභොගූපකරණභාවෙන ච සමන්තාගතොති සත්තරතනසමන්තාගතො.

ඉදානි තෙසං සරූපතො දස්සනත්ථං තස්සිමානීතිආදි වුත්තං. තත්ථ චක්කරතනන්තිආදීසු අයං සඬ්ඛෙපාධිප්පායො – ද්වෙසහස්සදීපපරිවාරානං චතුත්තං මහාදීපානං සිරිවිභවං ගහෙත්වා දාතුං සමත්ථං චක්කරතනං පාතුහවති. තථා පුරෙහත්තමෙව සාගරපරියන්තං පථවිං අනුසංයායනසමත්ථං වෙහාසංගමං හත්ථීරතනං, තාදිසමෙව අස්සරතනං, චතුර්ථගසමන්තාගතෙ අන්ධකාරෙ යොජනස්පමාණං අන්ධකාරං විධමිත්වා ආලොකදස්සනසමත්ථං මණ්ඩරතනං, ඡබ්බිධදොසවිචජ්ජිතං මනාපචාරි ඉත්ථීරතනං, යොජනස්පමාණෙ

අන්තොපථවිගතං නිධිං දස්සනසමත්ථං ගහපතිරතනං, අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි නිබ්බත්තිත්වා සකලරජ්ජමනුසාසනසමත්ථං ඡෙට්ඨපුත්තසඬ්ඛානං පරිණායකරතනං පාතුහවති.

පරොසහස්සන්ති අතිරෙකසහස්සං. සුරාති අභිරුකා. වීරචගරුපාති වීරානං අචගං වීරචගං, වීරියස්සෙනං නාමං, වීරචගං රූපමෙනෙසන්ති වීරචගරුපා, වීරියජාතිකා වීරියසභාවා වීරියමයා අකිලාසුනො අහෙසුං. දිවසම්පි යුජ්ඣන්තා න කිලමන්තිති චුත්තං හොති. සාගරපරියන්තන්ති චක්කවාලපබ්බතං සීමං කත්වා යිතසමුද්දපරියන්තං. අදණ්ඨෙධනාති යෙ කතාපරාධෙ සත්තෙ සතම්පි සහස්සම්පි ගණ්හන්ති, තෙ ධනදණ්ඨෙධන රජ්ජං කාරෙන්නි. යෙ ඡෙජ්ජහෙජ්ජං අනුසාසන්ති, තෙ සත්ථදණ්ඨෙධන. අයං පන දුට්ඨම්පි දණ්ඨං පහාය අදණ්ඨෙධන අජ්ඣාචසති. අසත්ථෙධනාති යෙ එකතොධාරාදිනා සත්ථෙධන පරං විහෙසන්ති, තෙ සත්ථෙධන රජ්ජං කාරෙන්නි නාම. අයං පන සත්ථෙධන බුද්දමක්ඛිකායපි පිවනමත්තං ලොභිතං කස්සපි අනුජ්ජාදෙත්වා ධම්මෙනෙව – “එහි බො මහාරාජා”ති එවං පටිථාසුහි සම්පට්ඨිකාගමනො චුත්තජ්ජකාරං පථවිං අභිච්ඡින්නිත්වා අජ්ඣාචසති, අභිභවිත්වා සාමී හුත්වා වසතිති අත්ථො.

එවං එකං නිජ්ජන්තිං කථෙත්වා දුතියං කථෙතුං සචෙ බො පනාතිආදි චුත්තං. තත්ථ රාගදොසමොහමානදිට්ඨිකිලෙසතණ්භාසඬ්ඛානං ඡදනං ආවරණං විවටං විද්ධංසිතං විවටකං එතෙනාති විවටච්ඡදො. “විවටච්ඡදා”තිපි පාඨො, අයමෙව අත්ථො.

35. එවං දුතියං නිජ්ජන්තිං කථෙත්වා තාසං නිමිත්තභූතාති ලක්ඛණාති දස්සෙනුං අයඤ්ඤි, දෙව, කුමාරොතිආදි චුත්තං. තත්ථ සුජ්ජනිට්ඨිතපාදොති යථා අඤ්ඤෙසං භූමියං පාදං යපෙන්නානං අග්ගපාදතලං වා පණ්ඨි වා පස්සං වා පයමං ඵුසති, වෙමජ්ඣෙකෙ වා පන ඡිද්දං හොති, උක්ඛිපන්නානං අග්ගතලාදිසු එකකොට්ඨාසොව පයමං උට්ඨහති, න එවමස්ස. අස්ස පන සුවණ්ණපාදුකතලම්ච එකජ්ජහාරෙතෙව සකලං පාදතලං භූමිං ඵුසති, එකජ්ජහාරෙතෙව භූමිතො උට්ඨහති. තස්මා අයං සුජ්ජනිට්ඨිතපාදො.

චක්කානීති ද්විසු පාදතලෙසු ද්වෙ චක්කානි, තෙසං අරා ව නෙමි ව නාහි ව පාළියං චුත්තාව. සබ්බාකාරපරිපූරානීති ඉමිනා පන අයං විසෙසො වෙදිතබ්බො, තෙසං කිර චක්කානං පාදතලස්ස මජ්ඣෙකෙ නාහි දිස්සති, නාහිපරිච්ඡින්නා වට්ටලෙබ්බා දිස්සති, නාහිමුඛපරික්ඛෙපපට්ටො දිස්සති, පනාළිමුඛං දිස්සති, අරා දිස්සන්ති, අරෙසු වට්ටිලෙබ්බා දිස්සන්ති, නෙමිමණිකා දිස්සන්ති. ඉදං තාව පාළියං ආගතමෙව. සම්බහුලවාරො පන අනාගතො, සො එවං දට්ඨබ්බො – සත්ති, සිරිවච්ඡො, නන්දි, සොවත්තිකො, වටංසකො,

වඩ්ඪමානකං, මච්ඡයුගලං, හද්දපීඨං, අඛකුසකො, පාසාදො, තොරණං, සෙතච්ඡත්තං, ඛග්ගො, තාලචණ්ටං, මොරහත්ථකො, වාලබ්ඡනී, උණ්භීසං, මණි, පත්තො, සුමනදාමං, නීලුප්පලං, රත්තූප්පලං, සෙතූප්පලං, පදුමං, පුණ්ඩරිකං, පුණ්ණසංථො, පුණ්ණපානී, සමුද්දො, චක්කවාලො, හිමවා, සිනෙරු, චන්දිමසූරියා, නක්ඛත්තානී, චත්තාරො මහාදීපා, ද්විපරිත්තදීපසහස්සානී, අන්තමසො චක්කචත්තිරඤ්ඤො පරිසං උපාදාය සබ්බො චක්කලක්ඛණස්සෙව පරිවාරො.

ආයතපණ්ණීති දීඝපණ්ණී, පරිපුණ්ණපණ්ණීති අත්ථො. යථා හි අඤ්ඤෙසං අග්ගපාදො දීඝො හොති, පණ්ණිමත්ථකෙ ජඬ්ඝා පතිට්ඨාති, පණ්ණිං තච්ඡෙත්වා යපිතා විය හොති, න එවං මහාපුරිසස්ස. මහාපුරිසස්ස පන චතුසු කොට්ඨාසෙසු ද්වෙ කොට්ඨාසා අග්ගපාදො හොති, තතියෙ කොට්ඨාසෙ ජඬ්ඝා පතිට්ඨාති, චතුත්ථකොට්ඨාසෙ ආරග්ගෙන වට්ටෙන්වා යපිතා විය රත්තකම්බලගෙණ්ඩුකසදිසා පණ්ණි හොති.

දීඝඛගුලීති යථා අඤ්ඤෙසං කාචි අඛගුලියො දීඝා හොන්ති, කාචි රස්සා, න එවං මහාපුරිසස්ස. මහාපුරිසස්ස පන මක්කටස්සෙව දීඝා හත්ථපාදඛගුලියො මූලෙ ථූලා, අනුපුබ්බෙන ගන්ත්වා අග්ගෙ තනුකා, නියාසතෙලෙන මද්දිත්වා වට්ටිතහරිතාලවට්ටිසදිසා හොන්ති. තෙන වුත්තං – “දීඝඛගුලී”ති.

මුදුතලුනහත්ථපාදොති සජ්ජිමණ්ඩෙ ඔසාරෙන්වා යපිතං සතචාරවිහතකප්පාසපටලං විය මුදු. යථා ච ඉදානි ජාතමත්තස්ස, එවං වුඩ්ඪකාලෙපි මුදුතලුනායෙව හවිස්සන්ති, මුදුතලුනා හත්ථපාදා එතස්සාති මුදුතලුනහත්ථපාදො.

ජාලහත්ථපාදොති න වම්මෙන පට්ඨද්ධඅඛගුලන්තරො. එදිසො හි එණහත්ථකො පුරිසදොසෙන උපහතො පබ්බජ්ජං න පටිලහති. මහාපුරිසස්ස පන චතස්සො හත්ථඛගුලියො පඤ්චපි පාදඛගුලියො එකප්පමාණා හොන්ති, තාසං එකප්පමාණතාය යවලක්ඛණං අඤ්ඤමඤ්ඤං පටිච්ඡික්ඛිත්වා තිට්ඨති. අප්පස්ස හත්ථපාදා කුසලෙන වඩ්ඪකිනා යොජිතජාලවාතපානසදිසා හොන්ති. තෙන වුත්තං – “ජාලහත්ථපාදො”ති.

උද්ධං පතිට්ඨිතගොප්ඵකත්තා උස්සඬ්ඛා පාදා අස්සාති උස්සඬ්ඛපාදො. අඤ්ඤෙසඤ්ඤි පිට්ඨිපාදෙ ගොප්ඵකා හොන්ති, තෙන තෙසං පාදා ආණ්ඛද්ධා විය ඛද්ධා හොන්ති, න යථාසුඛං පරිවට්ටන්ති, ගච්ඡන්තානං පාදතලානිපි න දිස්සන්ති. මහාපුරිසස්ස පන ආරුහිත්වා උපරි ගොප්ඵකා පතිට්ඨහන්ති, තෙනස්ස නාහිතො පට්ඨාය උපරිමකායො නාවාය යපිතසුචණ්ණපට්ඨා විය

නිව්වලො හොති, අධොකායොව ඉඤ්ජති, සුඛෙන පාදා පරිවට්ටන්ති, පුරතොපි පච්ඡතොපි උභයපස්සෙසුපි යත්වා පස්සන්තානං පාදතලානි පඤ්ඤායන්ති, න හත්ථිනං විය පච්ඡතොයෙව.

එණිපඨසොති එණිමිගසදිසපඨසො මංසුස්සදෙන පරිපුණ්ණපඨසො, න එකතො ඛද්ධපිණ්ඩිකමංසො, සමන්තතො සමසණ්ඨිතෙන මංසෙන පරික්ඛින්නාහි සුවට්ටිතාහි සාලිගබ්භයවගබ්භසදිසාහි ජඨසාහි සමන්තාගතොති අත්ථො.

අනොනමන්තොති අනමන්තො, එතෙනස්ස අබුජ්ජඅවාමනභාවො දීපිතො. අවසෙසජනා හි බුජ්ජා වා හොන්ති වාමනා වා. බුජ්ජානං උපරිමකායො අපරිපුණ්ණො හොති, වාමනානං හෙට්ඨිමකායො. තෙ අපරිපුණ්ණකායත්තා න සක්කොන්ති අනොනමන්තා ජණ්ණුකානි පරිමජ්ජිතුං. මහාපුරිසො පන පරිපුණ්ණඋභයකායත්තා සක්කොති.

කොසොහිතවත්ථගුය්හොති උසහවාරණාදීනං විය සුවණ්ණපදුමකණ්ණිකසදිසෙහි කොසෙහි ඔහිතං පටිච්ඡන්තං වත්ථගුය්හං අස්සාති කොසොහිතවත්ථගුය්හො. වත්ථගුය්හන්ති වත්ථෙන ගුහිතබ්බං අඨගජානං වුච්චති.

සුවණ්ණවණ්ණොති ජාතිහිඨගුලකෙන මජ්ජිත්වා දීපිදායාය සංසිත්වා ගෙරුකපරිකම්මං කත්වා යපිතසනසුවණ්ණරූපසදිසොති අත්ථො. එතෙනස්ස සනසිතිද්ධසණ්ඨසරීරතං දස්සෙත්වා ඡවිවණ්ණදස්සනත්ථං කඤ්චනසන්තිහත්තවොති වුත්තං. පුරිමස්ස වා වෙච්චනමෙතං.

රජොජල්ලන්ති රජො වා මලං වා. න උපලිම්පතීති න ලග්ගති පදුමපලාසතො උදකබ්න්දු විය විවට්ටති. හත්ථධොවනාදීනි පන උතුග්ගහණත්ථාය වෙච්ච දායකානං පුඤ්ඤඵලත්ථාය ව බුද්ධා කරොන්ති, වත්තසීසෙනාපි ව කරොන්තියෙව. සෙනාසනං පවිසන්තෙන හි හික්ඛුනා පාදෙ ධොවිත්වා පවිසිතබ්බන්ති වුත්තමෙතං.

උද්ධග්ගලොමොති ආවට්ටපරියොසානෙ උද්ධග්ගානි හුත්වා මුඛසොහං උල්ලොකයමානානි විය යිතානි ලොමානි අස්සාති උද්ධග්ගලොමො.

බුහ්මුපුගන්තොති බුහ්මා විය උජුගන්තො, උජුමෙව උග්ගතදීසසරීරො හවිස්සති. යෙභුයොන හි සත්තා ඛන්ධෙ කට්ඨං ජාණුසුති තීසු යානෙසු නමන්ති, තෙ කට්ඨං නමන්තා පච්ඡතො නමන්ති, ඉතරෙසු ද්වීසු යානෙසු පුරතො. දීසසරීරා පන එකෙ පස්සවඨිකා හොන්ති, එකෙ මුඛං උන්නමෙත්වා

නක්ඛත්තාති ගණයන්තා විය වරන්ති, එකෙ අප්පමංසලොහිතා සුලසදිසා හොන්ති, එකෙ පුරතො පබ්භාරා හොන්ති, පවෙධමානා ගච්ඡන්ති. අයං පන උජුමෙව උග්ගන්ත්වා දීපජ්ජමාණො දෙවනගරෙ උස්සිතසුවණ්ණතොරණං විය භවිස්සතිති දීපෙන්ති. යථා චෙතං, එවං යං යං ජාතමත්තස්ස සබ්බසො අපරිපුණ්ණං මහාපුරිසලක්ඛණං හොති, තං තං ආයතිං තථාභාවිතං සන්ධාය චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

සත්තුස්සදොති ද්වෙව හත්ථපිට්ඨියො ද්වෙව පාදපිට්ඨියො ද්වෙව අංසකුටාති ඛන්ධොති ඉමෙසු සත්තසු යානෙසු පරිපුණ්ණො මංසුස්සදො අස්සාති සත්තුස්සදො. අඤ්ඤෙසං පන හත්ථපාදපිට්ඨාදීසු සිරාජාලං පඤ්ඤායති, අංසකුටක්ඛන්ධෙසු අට්ඨිකොටියො. තෙ මනුස්සා පෙතා විය බායන්ති, න තථා මහාපුරිසො, මහාපුරිසො පන සත්තසු යානෙසු පරිපුණ්ණමංසුස්සදත්තා නිගුල්භසිරාජාලෙහි හත්ථපිට්ඨාදීහි වට්ටෙන්වා සුට්ඨපිතසුවණ්ණාලිඬගසදිසෙන ඛන්ධෙන සිලාරූපකං විය බායති, විත්තකම්මරූපකං විය ව බායති.

සීහස්ස පුබ්බද්ධං විය කායො අස්සාති සීහපුබ්බද්ධකායො. සීහස්ස හි පුරත්ථිමකායොව පරිපුණ්ණො හොති, පච්ඡිමකායො අපරිපුණ්ණො. මහාපුරිසස්ස පන සීහස්ස පුබ්බද්ධකායො විය සබ්බො කායො පරිපුණ්ණො. සොපි සීහස්සෙව තත්ථ තත්ථ විනතුන්තතාදිවසෙන දුස්සණ්ඨිතවිසණ්ඨිතො න හොති, දීපයුත්තට්ඨානෙ පන දීපො, රස්සථුලකිසපුථුලඅනුවට්ටිතයුත්තට්ඨානෙසු තථාවිධොව හොති. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා –

“මනාපියෙව බො, හික්ඛෙව, කම්මවිපාකෙ පච්චුපට්ඨිතෙ යෙහි අඬගෙහි දීසෙහි සොහති, තාති අඬගාති දීසාති සණ්ඨන්ති. යෙහි අඬගෙහි රස්සෙහි සොහති, තාති අඬගාති රස්සාති සණ්ඨන්ති. යෙහි අඬගෙහි ථුලෙහි සොහති, තාති අඬගාති ථුලාති සණ්ඨන්ති. යෙහි අඬගෙහි කිසෙහි සොහති, තාති අඬගාති කිසාති සණ්ඨන්ති. යෙහි අඬගෙහි පුථුලෙහි සොහති, තාති අඬගාති පුථුලාති සණ්ඨන්ති. යෙහි අඬගෙහි වට්ටෙහි සොහති, තාති අඬගාති වට්ටාති සණ්ඨන්ති”ති.

ඉති නානාවත්තෙන පුඤ්ඤවත්තෙන විත්තිතො දසහි පාරමිහි සජ්ජිතො මහාපුරිසස්ස අත්තභාවො, ලොකෙ සබ්බසිජ්ජිතො වා සබ්බඉද්ධිමන්තො වා පතිරූපකම්පි කාතුං න සක්කොන්ති.

විතත්තරංසොති අන්තරංසං වුච්චති ද්විත්තං කොට්ටානං අන්තරං, තං විතං පරිපුණ්ණං අන්තරංසං අස්සාති විතත්තරංසො. අඤ්ඤෙසඤ්ඤි තං යානං නිත්තං හොති, ද්වෙ පිට්ඨිකොට්ඨා පාටියෙක්කා පඤ්ඤායන්ති. මහාපුරිසස්ස පන කට්තො පට්ඨාය මංසපටලං යාව ඛන්ධා උග්ගමිම සමුස්සිතසුවණ්ණඵලකං විය පිට්ඨිං ඡාදෙන්වා පතිට්ඨිතං.

නිග්‍රොධපරිමණ්ඩලොති නිග්‍රොධො විය පරිමණ්ඩලො. යථා පඤ්ඤාසහත්ථතාය වා සතහත්ථතාය වා සමක්ඛන්ධසාධො නිග්‍රොධො දීපතොපි විත්ථාරතොපි එකජපමාණොව හොති, එවං කායතොපි ඛ්‍යාමතොපි එකජපමාණො. යථා අඤ්ඤෙසං කායො දීපො වා හොති ඛ්‍යාමො වා, න එවං විසමජපමාණොති අත්ථො. තෙනෙව යාවතක්ඛස්ස කායොතිආදි වුත්තං. තත්ථ යාවතකො අස්සාති යාවතක්ඛස්ස.

සමවට්ඨක්ඛන්ධොති සමවට්ඨිතක්ඛන්ධො. යථා එකෙ කොඤ්චා විය ව ඛකා විය ව වරාහා විය ව දීපගලා වඬිකගලා පුචුලගලා ව හොන්ති, කථනකාලෙ සිරාජාලං පඤ්ඤායති, මන්දො සරො නික්ඛමති, න එවං මහාපුරිසස්ස. මහාපුරිසස්ස පන සුවට්ඨිතසුවණ්ණාලිඬිගසදිසො ඛන්ධො හොති, කථනකාලෙ සිරාජාලං න පඤ්ඤායති, මෙසස්ස විය ගජ්ජිතො සරො මහා හොති.

රසග්ගසග්ගීති එත්ථ රසං ගසන්ති හරන්තීති රසග්ගසා. රසහරණිනමෙතං අධිවචනං, තා අග්ගා අස්සාති රසග්ගසග්ගී. මහාපුරිසස්ස කිර සත්තරසහරණිසහස්සාති උද්ධග්ගාති භුත්වා ගීවායමෙව පටිමුක්කාති. තිලඵලමත්තොපි ආහාරො ජීවිහග්ගෙ යපිතො සබ්බකායං අනුඵරති. තෙනෙව මහාපධානං පදහත්තස්ස එකතණ්ඩුලාදිහිපි කළායයුසපසතමත්තෙනාපි කායස්ස යාපනං අහොසි. අඤ්ඤෙසං පන තථා අභාවා න සකලං කායං ඔජා ඵරති. තෙන තෙ ඛන්ධාබාධා හොන්ති.

සීහස්සෙව හනු අස්සාති සීහහනු. තත්ථ සීහස්ස හෙට්ඨිමහනුමෙව පරිපුණ්ණං හොති, න උපරිමං. මහාපුරිසස්ස පන සීහස්ස හෙට්ඨිමං විය ද්වෙපි පරිපුණ්ණාති ද්වාදසියා පක්ඛස්ස චන්දසදිසාති හොන්ති. අථ නෙමිත්තකා හනුකපරියන්තං ඔලොකෙන්තාව ඉමෙසු හනුකෙසු හෙට්ඨිමෙ වීසති උපරිමෙ වීසතීති චත්තාලිසදන්තා සමා අවිරලා පතිට්ඨහිස්සන්තීති සල්ලක්ඛෙන්වා අයඤ්ඤි දෙව, කුමාරො චත්තාලිසදන්තො හොතීතිආදිමාහංසු. තත්‍රායමත්ථො, අඤ්ඤෙසඤ්ඤි පරිපුණ්ණදන්තානම්පි ද්වත්තිංස දන්තා හොන්ති. ඉමස්ස පන චත්තාලිසං හවිස්සන්ති. අඤ්ඤෙසඤ්ච කෙචි දන්තා උච්චා, කෙචි නීචාති විසමා හොන්ති, ඉමස්ස පන අයපට්ටකෙන ඡින්නසඬ්ඛපටලං විය සමා

භවිස්සන්ති. අඤ්ඤෙසං කුම්භිලානං විය දන්තා විරලා භොන්ති, මච්ඡමංසානි බාදන්තානං දන්තන්තරං පුරෙන්නි. ඉමස්ස පන කනකඵලකායං සමුස්සිතවජීරපන්ති විය අවිරලා තූලිකාය දස්සිතපරිච්ඡෙදා විය දන්තා භවිස්සන්ති. අඤ්ඤෙසඤ්ච පුත්තිදන්තා උට්ඨන්ති. තෙන කාචි දායා කාලාපි විචණ්ණාපි භොන්ති. අයං පන සුට්ඨු සුක්කදායො ඔසධිතාරකම්පි අතික්කම්ම විරොචමානාය පභාය සමන්තාගතදායො භවිස්සති.

පහුතජීවිභොති පුටුලජීවිභො. අඤ්ඤෙසං ජීවිහා ථුලාපි භොන්ති කිසාපි රස්සාපි ථද්ධාපි විසමාපි, මහාපුරිසස්ස පන ජීවිහා මුදු දීසා පුටුලා වණ්ණසම්පන්නා භොති. සො හි එතං ලක්ඛණං පරියෙසිතුං ආගතානං කඬ්ඛාවිනොදනත්ථං මුදුකත්තා තං ජීවිහං කථිතසුචිං විය වට්ටෙත්වා උභො නාසිකසොතානි පරාමසති, දීපත්තා උභො කණ්ණසොතානි පරාමසති, පුටුලත්තා කෙසන්තපරියොසානං කෙවලම්පි නලාටං පටිච්ඡාදෙති. එවමස්ස මුදුදීපපුටුලභාවං පකාසෙන්නො තෙසං කඬ්ඛං විනොදෙති. එවං තිලක්ඛණසම්පන්නං ජීවිහං සන්ධාය “පහුතජීවිභො”ති වුත්තං.

බ්‍රහ්මස්සරොති අඤ්ඤෙ ඡන්තස්සරාපි හින්තස්සරාපි කාකස්සරාපි භොන්ති, අයං පන මහාබ්‍රහ්මුනො සරසදිසෙන සරෙන සමන්තාගතො භවිස්සති, මහාබ්‍රහ්මුනො හි පිත්තසෙම්භෙහි අපලිබුද්ධත්තා සරො විසදො භොති. මහාපුරිසෙනාපි කතකම්මං තස්ස වත්ථුං සොධෙති. වත්ථුනො සුද්ධත්තා නාහිතො පටියාය සමුට්ඨන්තො සරො විසදො අට්ඨඨගසමන්තාගතොව සමුට්ඨාති. කරවිකො විය භණ්තිති කරවිකභාණී, මත්තකරවිකරුතමඤ්ජුසොසොති අත්ථො.

අභිනීලනෙත්තොති න සකලනීලනෙත්තො, නීලයුත්තට්ඨානෙ පනස්ස උමාපුප්ඵසදිසෙන අතිවිසුද්ධෙන නීලවණ්ණෙන සමන්තාගතානි නෙත්තානි භොන්ති, පීතයුත්තට්ඨානෙ කණ්ණකාරපුප්ඵසදිසෙන පීතවණ්ණෙන, ලොහිතයුත්තට්ඨානෙ බන්ධුජීවකපුප්ඵසදිසෙන ලොහිතවණ්ණෙන, සෙනයුත්තට්ඨානෙ ඔසධිතාරකසදිසෙන සෙනවණ්ණෙන, කාලයුත්තට්ඨානෙ අද්දාරිට්ඨකසදිසෙන කාලවණ්ණෙන සමන්තාගතානි. සුවණ්ණවිමානෙ උග්ගාටිතමණිසිභපඤ්ජරසදිසානි බායන්ති.

ගොපබුමොති එත්ථ පබුමන්ති සකලවක්ඛුභණ්ඩං අධිප්පෙනං, තං කාලවච්ඡකස්ස බහලධාතුකං භොති, රත්තවච්ඡකස්ස විජ්ජසන්නං, තංමුහුත්තජාතතරුණරත්තවච්ඡකසදිසවක්ඛුභණ්ඩොති අත්ථො. අඤ්ඤෙසඤ්චි වක්ඛුභණ්ඩා අපරිපුණ්ණා භොන්ති, හත්ථිමුසිකාදීනං අක්ඛිසදිසෙහි විනිග්ගතෙහිපි ගම්භීරෙහිපි අක්ඛිති සමන්තාගතා භොන්ති.

මහාපුරිසස්ස පන ධොවිත්වා මජ්ඣිමනිකායා යපිතමණිගුලිකා විය මුදුසිනිද්ධනීලසුබ්බමපබ්බමාවිතානි අක්ඛිති.

උණ්ණානි උණ්ණලොමං. හමුකන්තරෙති ද්විත්තං හමුකානං වෙමජ්ඣෙ නාසිකමත්ථකෙයෙව ජාතා, උග්ගන්ත්වා පන නලාටවෙමජ්ඣෙ ජාතා. ඔදාතානි පරිසුද්ධා, ඔසධිතාරකසමානවණ්ණා. මුදුනි සජ්ජිමණ්ඩෙ ඔසාරෙත්වා යපිතසතවාරවිහතකප්පාසපටලසදිසා. තුලසන්තිහානි සිම්බලිතුලලතාතුලසමානා, අයමස්ස ඔදාතතාය උපමා. සා පනෙසා කොටියං ගහෙත්වා ආකඩ්ඪියමානා උපඩ්ඪිබාහුප්පමාණා හොති, විස්සට්ඨා දක්ඛිණාවට්ටවසෙන ආවට්ටිත්වා උද්ධග්ගා හුත්වා සන්තිට්ඨති. සුවණ්ණඵලකමජ්ඣෙ යපිතරජතපුබ්බලකං විය, සුවණ්ණසටතො නික්ඛමමානා ධීරධාරා විය, අරුණප්පහාරඤ්ජිතෙ ගගනප්පදෙසෙ ඔසධිතාරකා විය ව අතිමනොහරාය සිරියා විරොචති.

උණ්භිසසිසොති ඉදං පරිපුණ්ණනලාටතඤ්ච පරිපුණ්ණසීසතං වානි ද්වෙ අත්ථවසෙ පටිච්ච වුත්තං. මහාපුරිසස්ස හි දක්ඛිණකණ්ණවුලිකතො පට්ඨාය මංසපටලං උට්ඨහිත්වා සකලනලාටං ඡාදයමානං පුරයමානං ගන්ත්වා වාමකණ්ණවුලිකායං පතිට්ඨිතං, තං රඤ්ඤො ඛන්ධඋණ්භිසපට්ටො විය විරොචති. මහාපුරිසස්ස කිර ඉමං ලක්ඛණං දිස්වා රාජුතං උණ්භිසපට්ටං අකංසු. අයං තාව ඵකො අත්ථො. අඤ්ඤෙ පන ජනා අපරිපුණ්ණසීසා හොන්ති, කෙච්ඡි කපිසීසා, කෙච්ඡි ඵලසීසා, කෙච්ඡි අට්ඨිසීසා, කෙච්ඡි හත්ථිසීසා, කෙච්ඡි තුම්බසීසා, කෙච්ඡි පබ්බාරසීසා. මහාපුරිසස්ස පන ආරග්ගෙන වට්ටෙන්වා යපිතං විය සුපරිපුණ්ණං උදකපුබ්බලසදිසං සීසං හොති. තත්ථ පුරිමනෙයෙ උණ්භිසවෙධිතසීසො වියානි උණ්භිසසිසො. දුතියනෙයෙ උණ්භිසං විය සබ්බත්ථ පරිමණ්ඩලසීසොති උණ්භිසසිසො.

විපස්සීසමඤ්ඤාවණ්ණනා

37. සබ්බකාමෙහීති ඉදං ලක්ඛණානි පරිගණ්ණාපෙත්වා පච්ඡා කතං විය වුත්තං, න පනෙවං දට්ඨබ්බං. පඨමඤ්චි තෙ නෙමිත්තකෙ සන්තප්පෙත්වා පච්ඡා ලක්ඛණපරිගණ්ණනං කතන්ති වෙදිතබ්බං. තස්ස විත්ථාරො ගබ්භොක්කන්තියං වුත්තොයෙව. පායෙන්තීති ථඤ්ඤං පායෙන්ති. තස්ස කිර නිද්දොසෙන මධුරෙන ධීරෙන සමන්තාගතා සට්ඨි ධාතියො උපට්ඨාපෙසි, තවා සෙසාපි තෙසු තෙසු කම්මෙසු කුසලා සට්ඨිසට්ඨියෙව. තාසං පෙසනකාරකෙ සට්ඨි පුරිසෙ, තස්ස තස්ස කතාකතභාවං සල්ලක්ඛණෙ සට්ඨි අමච්චෙ උපට්ඨාපෙසි. ඵලං චත්තාරි සට්ඨියො ඉත්ථිතං, ද්වෙ සට්ඨියො පුරිසානන්ති ඡ සට්ඨියො උපට්ඨකානංයෙව අහෙසුං. සෙතච්ඡත්තන්ති දිබ්බසෙතච්ඡත්තං. කුලදත්තියං පන සිරිගබ්භෙයෙව තිට්ඨති. මා නං සීතං

වාතිආදීසු මා අභිභවීති අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො. ස්වාස්සුදන්ති සො අස්සුදං. අඛිකෙනෙව අඛිකන්ති අඤ්ඤස්ස බාහුනාව අඤ්ඤස්ස බාහුං. අඤ්ඤස්ස ච අංසකුටෙනෙව අඤ්ඤස්ස අංසකුටං. පරිහරියතීති නියති, සම්පාපියතීති අත්ථො.

38. මඤ්ජුස්සරොති අබරස්සරො. වග්ගුස්සරොති ජෙකනිපුණස්සරො. මධුරස්සරොති සාතස්සරො. පෙමනියස්සරොති පෙමජනකස්සරො. තත්ත්වං කරවිකානං මධුරස්සරොතියං – කරවිකසකුණෙ කිර මධුරරසං අම්බපක්කං මුඛතුණ්ඩකෙන පහරිත්වා පග්ගරිතරසං පිචිත්වා පක්ඛෙන තාලං දත්වා විකුජමානෙ චතුප්පදා මත්තා විය ලළිතුං ආරහන්ති. ගොවරපසුතාපි චතුප්පදා මුඛගතානි තිණානි ඡඩ්ඛෙත්වා තං සද්දං සුණන්ති. වාළමිගා බුද්දකම්මෙ අනුබන්ධමානා උක්ඛිත්තං පාදං අනික්ඛිපිත්වා ච තිට්ඨන්ති. අනුබද්ධමිගා ච මරණභයං ඡහිත්වා තිට්ඨන්ති. ආකාසෙ පක්ඛන්දා පක්ඛිනොපි පක්ඛෙ පසාරත්වා තං සද්දං සුණමානාව තිට්ඨන්ති. උදකෙ මච්ඡාපි කණ්ණපටලං පජ්ඣොටෙත්වා තං සද්දං සුණමානාව තිට්ඨන්ති. එවං මධුරස්සරා කරවිකා.

අසන්ධිමිත්තාපි ධම්මාසොකස්ස දෙවී – “අත්ථී නු බො, භන්තෙ, බුද්ධස්සරෙන සදිසො කස්සචි සරො”ති සඬ්ඝං පුච්ඡී. අත්ථී කරවිකසකුණස්සාති. කුහිං, භන්තෙ, තෙ සකුණාති? හිමවන්තෙති. සා රාජානං ආහ – “දෙව, අහං කරවිකසකුණං පස්සිතුකාමාමිහී”ති. රාජා – “ඉමස්මිං පඤ්ජරෙ නිසිදිත්වා කරවිකො ආගච්ඡතු”ති සුවණ්ණපඤ්ජරං විස්සජ්ජෙසි. පඤ්ජරො ගන්ත්වා එකස්ස කරවිකස්ස පුරතො අට්ඨාසි. සො – “රාජාණාය ආගතො පඤ්ජරො, න සක්කා න ගන්තු”න්ති තත්ථ නිසිදි. පඤ්ජරො ආගන්ත්වා රඤ්ඤො පුරතො අට්ඨාසි. න කරවිකසද්දං කාරාපෙනුං සක්කොන්ති. අථ රාජා – “කථං, භණ්ණ, ඉමෙ සද්දං න කරොන්ති”ති ආහ. ඤාතකෙ අදිස්වා දෙවාති. අථ නං රාජා ආදාසෙහි පරික්ඛිපාපෙසි. සො අත්තතො ඡායං දිස්වා – “ඤාතකා මෙ ආගතා”ති මඤ්ඤමානො පක්ඛෙන තාලං දත්වා මධුරස්සරෙන මණ්ඩංසං ධම්මානො විය විරවි. සකලනගරෙ මනුස්සා මත්තා විය ලළිංසු. අසන්ධිමිත්තා චින්තෙසි – “ඉමස්ස තාව තිරච්ඡානගතස්ස එවං මධුරො සද්දො, කීදිසො නු බො සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණසිරිපත්තස්ස භගවතො සද්දො අහොසී”ති පිතිං උප්පාදෙත්වා තං පිතිං අවිජහිත්වා සත්තහි ජඬ්ඝසතෙහි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. එවං මධුරො කිර කරවිකසද්දොති. තතො පන සතභාගෙන සහස්සභාගෙන ච මධුරතරො විපස්සිස්ස කුමාරස්ස සද්දො අහොසීති වෙදිතඛිබ්බො.

39. කම්මවිපාකජන්ති න භාවනාමයං, කම්මවිපාකවසෙන පන දෙවතානං වක්ඛුසදිසමෙව මංසවක්ඛු අහොසි, යෙන නිමිත්තං කත්වා තිලවාහෙ පක්ඛිත්තං එකතිලමිපි අයං සොති උද්ධරිත්වා දාතුං සක්කොති.

40. විපස්සිති එත්ථ අයං වචනත්ථො, අන්තරන්තරා නිමිලජනිතන්ධකාරවිරහෙන විසුද්ධං පස්සති, විවට්ඨෙති ච අක්ඛිති පස්සතිති විපස්සි; දුතියවාලෙ විවෙය්‍යා විවෙය්‍යා පස්සතිති විපස්සි; විචිනිත්වා විචිනිත්වා පස්සතිති අත්ථො.

අත්ථෙ පනායතිති අත්ථෙ ජානාති පස්සති, නයති වා පවත්තෙතිති අත්ථො. එකදිවසං කිර විනිවිජයට්ඨානෙ නිසිදිත්වා අත්ථෙ අනුසාසන්තස්ස රඤ්ඤො අලඬකතපටියත්තං මහාපුරිසං ආනෙත්වා හත්ථෙ යපයිංසු. තස්ස තං අඬකෙකත්වා උපලාළයමානස්සෙව අමච්චා සාමිකං අස්සාමිකං අකංසු. බොධිසත්තො අනත්තමනසද්දං නිවිජාරෙසි. රාජා – “කිමෙන, උපධාරෙථා”ති ආහ. උපධාරියමානා අඤ්ඤං අදිස්වා – “අඬධස්ස දුබ්බිනිවිජිතත්තා එවං කතං භවිස්සති”ති පුත සාමිකංයෙව සාමිකං කත්වා “ඤ්ඤත්වා නු බො කුමාරො එවං කරොති”ති විමංසන්තා පුත සාමිකං අස්සාමිකං අකංසු. පුතපි බොධිසත්තො තථෙව සද්දං නිවිජාරෙසි. අථ රාජා – “ජානාති මහාපුරිසො”ති තතො පට්ඨාය අප්පමත්තො අහොසි. ඉදං සන්ධාය වුත්තං – “විවෙය්‍යා විවෙය්‍යා කුමාරො අත්ථෙ පනායති”ති.

42. වස්සිකන්තිආදිසු යත්ථ සුඛං හොති වස්සකාලෙ වසිතුං, අයං වස්සිකො. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. අයං පනෙත්ථ වචනත්ථො වස්සාවාසො වස්සං, වස්සං අරහතීති වස්සිකො. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ වස්සිකො පාසාදො නාතිඋච්චො හොති, නාතිනීචො, ද්වාරවාතපානානිපිස්ස නාතිබ්බුති නාතිතනුති, භූමත්ථරණපච්චත්ථරණබ්ජ්ජහොජ්ජානිපෙත්ථ මිස්සකානෙව වට්ටන්ති. හෙමන්තිකෙ ථම්හාපි භිත්තියොපි නීවා හොන්ති, ද්වාරවාතපානානි තනුකානි සුබ්බමච්ඡිද්දානි, උණ්හප්පවෙසනත්ථාය භිත්තිනියුහානි නිහරියන්ති. භූමත්ථරණපච්චත්ථරණනිවාසනපාරුපනානි පනෙත්ථ උණ්හවිරියානි කම්බලාදිති වට්ටන්ති. බ්ජ්ජහොජ්ජං සිනිද්ධං කටුකසන්තිස්සිතං නිරුද්ධකසන්තිස්සිතඤ්ථ. ගිම්හිකෙ ථම්හාපි භිත්තියොපි උච්චා හොන්ති, ද්වාරවාතපානානි පනෙත්ථ බ්බුති විපුලජාතානි හොන්ති, භූමත්ථරණාදිති දුකුලමයානි වට්ටන්ති. බ්ජ්ජහොජ්ජානි මධුරසසන්තිස්සිතහරිතානි. වාතපානසමිපෙසු චෙත්ථ නව වාටියො යපෙත්වා උදකස්ස පුරෙත්වා

නීලුප්පලාදීහි සඤ්ජාදෙන්ති. තෙසු තෙසු පදෙසෙසු උදකයන්තානි කරොන්ති, යෙහි දෙවෙ වස්සන්තෙ විය උදකධාරා නික්ඛමන්ති.

නිප්පුරිසෙහීති පුරිසවිරහිතෙහි. න කෙවලඤ්චේත්ථ තුරියානෙව නිප්පුරිසානි, සබ්බට්ඨානානිපි නිප්පුරිසානෙව, දොවාරිකාපි ඉත්ථියොව, නභාපනාදිපරිකම්මකරාපි ඉත්ථියොව. රාජා කිර – “තථාරූපං ඉස්සරියසුඛසම්පත්තිං අනුභවමානස්ස පුරිසං දිස්වා පුරිසාසඬ්ඛකා උප්පජ්ජති, සා මෙ පුත්තස්ස මා අහොසි”ති සබ්බකිච්චෙසු ඉත්ථියොව යපෙසීති.

පඨමභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ජිණ්ණපුරිසවණ්ණනා

43. දුතියභාණුවාරෙ ගොපානසිවඬ්ඛන්ති ගොපානසි විය වඬ්ඛං. භොග්ගන්ති ඛන්ධෙ, කට්ඨං, ඡාණුසුති තිසු යානෙසු භොග්ගවඬ්ඛං. දණ්ඩපරායනන්ති දණ්ඩගතිකං දණ්ඩපට්ඨරණං. ආතුරන්ති ජරාතුරං. ගතයොබ්බනන්ති අතික්කන්තයොබ්බනං පච්ඡිමවයෙ ධීතං. දිස්වාති අඬ්ඬයොජනප්පමාණෙන බලකායෙන පරිවුතො සුසංවිහිතාරක්ඛොපි ගච්ඡන්තො යදා රථො පුරතො හොති, පච්ඡා බලකායො, තාදිසෙ ඔකාසෙ සුද්ධාවාසඛිණාසවබ්බුග්ගමෙහි අත්තතො ආනුභාවෙන රථස්ස පුරතොව දස්සිතං, තං පුරිසං පස්සිත්වා. සුද්ධාවාසා කිර – “මහාපුරිසො පඬ්ඬකෙ ගජො විය පඤ්චසු කාමගුණෙසු ලග්ගො, සතිමස්ස උප්පාදෙස්සාමා”ති තං දස්සෙසුං. එවං දස්සිතඤ්ච තං බොධිසත්තො වෙව පස්සති සාරථී ව. බ්‍රහ්මානො හි බොධිසත්තස්ස අප්පමාදත්ථං සාරථීස්ස ව කථාසල්ලාපත්ථං තං දස්සෙසුං. කිං පනෙසොති “එසො ජිණ්ණොති කිං වුත්තං හොති, නාහං, හො ඉතො පුබ්බෙ එවරූපං අද්දස”න්ති පුච්ඡී.

තෙන හීති යදි මය්හමිපි එවරූපෙහි කෙසෙහි එවරූපෙන ව කායෙන භවිතබ්බං, තෙන හි සම්ම සාරථී. අලං දානජ්ජ උය්‍යානභූමියාති – “අජ්ජ උය්‍යානභූමිං පස්සිස්සාමා”ති ගච්ඡාම, අලං තාය උය්‍යානභූමියාති සංවිග්ගහදයො සංවෙගානුරූපමාහ. අත්තෙපුරං ගතොති ඉත්ථිජනං විස්සජ්ජෙත්වා සිරිගබ්බෙ එකකොව නිසින්තො. යත්‍ර හි නාමාති යාය ජාතියා සති ජරා පඤ්ඤායති, සා ජාති ධිරත්ථු ධික්කතා අත්ථු, ජිගුච්ඡාමෙතං ජාතින්ති, ජාතියා මූලං බණන්තො නිසීදි, පඨමෙන සල්ලෙන හදයෙ විද්ධො විය.

45. සාරථීං ආමන්තාපෙත්වාති රාජා කිර නෙමිත්තකෙහි කථිතකාලතො පට්ඨාය ඔහිතසොතො විවරති, සො “කුමාරො උය්‍යානං ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ නිවත්තො”ති සුත්වා සාරථීං ආමන්තාපෙසි. මා හෙව

බොතිආදීසු රජ්ජං කාරොතු, මා පබ්බජතු, බ්‍රාහ්මණානං වචනං මා සච්චං හොතුති එවං චිත්තෙසීති අත්ථො.

බ්‍යාධිපුරිසවණ්ණනා

47. අද්දස බොති පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව සුද්ධාවාසෙහි දස්සිතං අද්දස. ආබාධිකන්ති ඉරියාපථභඤ්ජනකෙන විසභාගබ්බාධෙන ආබාධිකං. දුක්ඛිතන්ති රොගදුක්ඛෙන දුක්ඛිතං. බාළ්භගිලානන්ති අධිමත්තගිලානං. පලිපන්නන්ති නිමුග්ගං. ජරා පඤ්ඤායිස්සති බ්‍යාධි පඤ්ඤායිස්සතීති ඉධාපි යාය ජාතියා සති ඉදං ද්වයං පඤ්ඤායති, ධික්කතා සා ජාති, අජාතං බෙමන්ති ජාතියා මූලං බණන්තො නිසීදි, දුතියෙන සල්ලෙන විද්ධො විය.

කාලඛිකතපුරිසවණ්ණනා

50. විලාතන්ති සිවිකං. පෙතන්ති ඉතො පටිගතං. කාලඛිකතන්ති කතකාලං, යත්තකං තෙන කාලං ජීවිතබ්බං, තං සබ්බං කත්වා නිට්ඨපෙත්වා මතන්ති අත්ථො. ඉමම්පිස්ස පුරිමනයෙනෙව බ්‍රහ්මානො දස්සෙසුං. යත්‍ර හි නාමාති ඉධාපි යාය ජාතියා සති ඉදං තයං පඤ්ඤායති, ධික්කතා සා ජාති, අජාතං බෙමන්ති ජාතියා මූලං බණන්තො නිසීදි, තතියෙන සල්ලෙන විද්ධො විය.

පබ්බජිතවණ්ණනා

52. භණ්ඩුන්ති මුණ්ඩං. ඉමම්පිස්ස පුරිමනයෙනෙව බ්‍රහ්මානො දස්සෙසුං. සාධු ධම්මචරියාතිආදීසු අයං දෙව ධම්මචරණභාවො සාධුති චිත්තෙත්වා පබ්බජිතොති එවං එකමෙකස්ස පදස්ස යොජනා වෙදිතබ්බා. සබ්බාති චෙතාති දසකුසලකම්මපථවෙච්චනානෙව. අවසානෙ පන අවිහිංසාති කරුණාය පුබ්බභාගො. අනුකම්පාති මෙත්තාය පුබ්බභාගො. තෙනහීති උය්‍යාජනත්ථෙ නිපාතො. පබ්බජිතං හිස්ස දිස්වා චිත්තං පබ්බජ්ජාය නින්තං ජාතං. අථ තෙන සද්ධිං කථෙතුකාමො හුත්වා සාරථීං උය්‍යාජෙන්නො තෙන හීතිආදිමාහ.

බොධිසත්තපබ්බජ්ජාවණ්ණනා

54. අථ බො, හික්ඛවෙති – “පබ්බජිතස්ස සාධු ධම්මචරියා”තිආදීති ව අඤ්ඤඤඤච බහුං මහාජනකායෙන රක්ඛියමානස්ස පුත්තදාරසම්බාධෙ සරෙ වසතො ආදීනවපටිසංයුත්තඤ්ඤච මිගභූතෙන චෙතසා යථාසුඛං වතෙ වසතො පබ්බජිතස්ස විවෙකානිසංසපටිසංයුත්තඤ්ඤච ධම්මිං කථං සුත්වා පබ්බජිතුකාමො හුත්වා – අථ බො, හික්ඛවෙ, විපස්සී කුමාරො සාරථීං ආමන්තෙසී.

ඉමානි චත්තාරි දිස්වා පබ්බජිතං නාම සබ්බබොධිසත්තානං චංසොව තත්තියෙව පටෙණියෙව. අඤ්ඤෙපි ච බොධිසත්තා යථා අයං විපස්සී කුමාරො, එවං විරස්සං විරස්සං පස්සන්ති. අම්භාකං පන බොධිසත්තො චත්තාරිපි එකදිවසංයෙව දිස්වා මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා අනොමානදීතීරෙ පබ්බජිතො. තෙනෙව රාජගහං පත්වා තත්ථ රඤ්ඤා බිම්බිසාරෙන – “කිමත්ථං, පණ්ඩිත, පබ්බජිතොසීති” පුට්ඨො ආහ –

“ජිණ්ණඤ්ච දිස්වා දුබ්බඤ්ච බ්‍යාධිතං,
මතඤ්ච දිස්වා ගතමායුසඬ්ඛයං;
කාසායවත්ථං පබ්බජිතඤ්ච දිස්වා,
තස්මා අහං පබ්බජිතොමිහි රාජා” ති.

මහාජනකායඅනුපබ්බජ්ජාවණ්ණනා

55. සුත්වාන තෙසන්ති තෙසං චතුරාසීතියා පාණසහස්සානං සුත්වා එතදභොසි. ඔරකොති ඌනකො ලාමකො. අනුපබ්බජිංසුති අනුපබ්බජිතානි. කස්මා පනෙත්ථ යථා පරතො ඛණ්ඩතිස්සානං අනුපබ්බජ්ජාය – “ඛන්ධුමතියා රාජධානියා නික්ඛමිත්වා” ති චුත්තං, එවං න චුත්තන්ති? නික්ඛමිත්වා සුතත්තා. එතෙ කිර සබ්බෙපි විපස්සිස්ස කුමාරස්ස උපට්ඨාකපරිසාව, තෙ පාතොව උපට්ඨානං ආගන්ත්වා කුමාරං අදිස්වා පාතරාසත්ථාය ගන්ත්වා භුත්තපාතරාසා ආගම්ම “කුහිං කුමාරො” ති පුච්ඡිත්වා “උය්‍යානභූමිං ගතො” ති සුත්වා “තත්ථෙව නං දක්ඛිස්සාමා” ති නික්ඛමන්තා නිවත්තමානං සාරථීං දිස්වා – “කුමාරො පබ්බජිතො” ති වස්ස වචනං සුත්වා සුතට්ඨානෙයෙව සබ්බාහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා අන්තරාපණතො කාසාවජිතානි වත්ථානි ආහරාපෙත්වා කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා පබ්බජිංසු. ඉති නගරතො නික්ඛමිත්වා බහිනගරෙ සුතත්තා එත්ථ – “ඛන්ධුමතියා රාජධානියා නික්ඛමිත්වා” ති න චුත්තං.

වාරිකං වරතීති ගතගතට්ඨානෙ මහාමණ්ඩපං කත්වා දානං සජ්ජෙත්වා ආගම්ම ස්වාතන්‍යාය නිමන්තිතො ජනස්ස ආයාචිතභික්ඛමෙව පටිග්ගණ්හන්තො චත්තාරො මාසෙ වාරිකං වරි.

ආකිණ්ණොති ඉමිනා ගණෙන පරිචුතො. අයං පන විතක්කො බොධිසත්තස්ස කදා උප්පන්නොති? ස්වෙ විසාඛපුණ්ණමා භවිස්සතීති වාතුද්දසිදිවසෙ. තදා කිර සො – “යථෙව මං ඉමෙ පුබ්බෙ ගිහිභූතං පරිවාරෙත්වා වරන්ති, ඉදානිපි තථෙව, කිං ඉමිනා ගණෙනා” ති ගණසඬ්ගණිකාය උක්කණ්ඨිත්වා “අජ්ජෙව ගච්ඡාමි” ති විත්තෙත්වා පුන “අජ්ජ අට්ඨෙලා, සථෙව ඉදානි ගමිස්සාමි, සබ්බෙව ඉමෙ ජානිස්සන්ති, ස්වෙව

ගමිස්සාමි”ති වින්තෙසි. තං දිවසඤ්ච උරුවෙලගාමසදිසෙ ගාමෙ ගාමවාසිනො ස්වාතනයා නිමන්තයිංසු. තෙ චතුරාසිතිසහස්සානම්පි තෙසං පබ්බජිතානං මහාපුරිසස්ස ච පායාසමෙව පටියාදයිංසු. අථ මහාපුරිසො පුනදිවසෙ තස්මිංයෙව ගාමෙ තෙහි පබ්බජිතෙහි සද්ධිං භත්තකිච්චං කත්වා වසනට්ඨානමෙව අගමාසි. තත්ථ තෙ පබ්බජිතා මහාපුරිසස්ස චත්තං දස්සෙත්වා අත්තනො අත්තනො රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානානි පටිට්ඨා. බොධිසත්තොපි පණ්ණසාලං පටිසිත්වා නිසිත්තො.

“ධීතෙ මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ, සන්තිසිවෙසු පක්ඛිසු;
සණතෙව බුහාරඤ්ඤං, තං භයං පටිභාති ම”න්ති. (සං. නි. 1.15);

එවරුපෙ අවිචේකාරාමානං භයකාලෙ සබ්බසත්තානං සදරථකාලෙයෙව – “අයං කාලො”ති නික්ඛමිත්වා පණ්ණසාලාය ද්වාරං පිදහිත්වා බොධිමණ්ඩාහිමුබ්බො පායාසි. අඤ්ඤදාපි ච තස්මිං යානෙ විචරන්තො බොධිමණ්ඩං පස්සති, නිසිදිතුං පනස්ස විත්තං න නම්තපුබ්බං. තං දිවසං පනස්ස ඤාණං පරිපාකගතං, තස්මා අලඬිකතං බොධිමණ්ඩං දිස්වා ආරොහනත්ථාය විත්තං උප්පන්නං. සො දක්ඛිණදිසාභාගෙන උපගම්ම පදක්ඛිණං කත්වා පුරත්ථිමදිසාභාගෙ වුද්දසහත්ථං පල්ලඬිකං පඤ්ඤපෙත්වා චතුරඬිගචීරියං අධිට්ඨහිත්වා – “යාව බුද්ධො න හොමි, න තාව ඉතො වුට්ඨහාමි”ති පටිඤ්ඤං කත්වා නිසිදි. ඉදමස්ස වූපකාසං සන්ධාය – “එකොව ගණම්භා වූපකට්ඨො විහාසි”ති වුත්තං.

අඤ්ඤෙනෙව තානීති තෙ කිර සායං බොධිසත්තස්ස උපට්ඨානං ආගන්ත්වා පණ්ණසාලං පරිවාරෙත්වා නිසිත්තා “අතිවිකාලො ජාතො, උපධාරෙථා”ති වත්වා පණ්ණසාලං විචරිත්වා තං අපස්සන්තාපි “කුහිං ගතො”ති නානුබන්ධිංසු, “ගණවාසෙ නිබ්බිත්තො එකො විහරිතුකාමො මඤ්ඤෙ මහාපුරිසො, බුද්ධභූතංයෙව නං පස්සිස්සාමා”ති වත්වා අත්තොපම්බුද්ධිපාහිමුබ්බො වාරිකං පක්කන්තා.

බොධිසත්තඅභිවෙසවණ්ණනා

57. වාසුපග්ගස්සාති බොධිමණ්ඩෙ එකරත්තිවාසං උපගතස්ස. රහොග්ගස්සාති රහසි ගතස්ස. පටිසල්ලිනස්සාති එකීභාවවසෙන නිලීනස්ස. කිච්ඡන්ති දුක්ඛං. චචති ච උපපජ්ජති වාති ඉදං ද්වයං පන අපරාපරං වුත්තිපටිසන්ධිං සන්ධාය වුත්තං. ජරාමරණස්සාති එත්ථ යස්මා පබ්බජන්තො ජිණ්ණබ්බාධිමත්තෙයෙව දිස්වා පබ්බජිතො, තස්මාස්ස ජරාමරණමෙව උපට්ඨාති. තෙනෙවාහ – “ජරාමරණස්සා”ති. ඉති ජරාමරණං මූලං කත්වා

අභිනිවිට්ඨස්ස භවග්ගතො ඔතරන්තස්ස විය – අථ ඛො, භික්ඛවෙ, විපස්සිස්ස ඛොධිසත්තස්ස එතදහොසි.

යොනිසොමනසිකාරාති උපායමනසිකාරා පට්මනසිකාරා. අනිච්චාදීනි හි අනිච්චාදිතොව මනසිකරොතො යොනිසොමනසිකාරො නාම හොති. අයඤ්ච – “කිස්මිං නු ඛො සතිජාතිආදීනි හොන්ති, කිස්මිං අසති න හොන්ති”ති උදයබ්බයානුපස්සනාවසෙන පවත්තත්තා තෙසං අඤ්ඤතරො. තස්මාස්ස ඉතො යොනිසොමනසිකාරා ඉමිනා උපායමනසිකාරෙන අහු පඤ්ඤාය අභිසම්මයො, ඛොධිසත්තස්ස පඤ්ඤාය යස්මිං සති ජරාමරණං හොති, තෙන ජරාමරණකාරණෙන සද්ධිං සමාගමො අහොසි. කිං පන තන්ති? ජාති. තෙනාහ – “ජාතියා ඛො සති ජරාමරණං හොති”ති. යා වායං ජරාමරණස්ස කාරණපරිග්ගාහිකා පඤ්ඤා, තාය සද්ධිං ඛොධිසත්තස්ස සමාගමො අහොසිති අයමෙත්ථ අත්ථො. එතෙනුපායෙන සබ්බපදානි වෙදිතබ්බානි.

නාමරූපෙ ඛො සති විඤ්ඤාණන්ති එත්ථ පන සඬ්ඛාරෙසු සති විඤ්ඤාණන්ති ච, අවිජ්ජාය සති සඬ්ඛාරාති ච වත්තබ්බං භවෙය්‍ය, තදුභයම්පි න ගහිතං. කස්මා? අවිජ්ජාසඬ්ඛාරා හි අතීතො භවො තෙහි සද්ධිං අයං විපස්සනා න සට්ඨති. මහාපුරිසො හි පච්චුප්පන්නවසෙන අභිනිවිට්ඨොති. නනු ච අවිජ්ජාසඬ්ඛාරෙහි අදිට්ඨෙහි න සක්කා බුද්ධෙන භවිතුන්ති. සච්චං න සක්කා, ඉමිනා පන තෙ භවඋපාදානතණ්හාවසෙනෙව දිට්ඨාති. ඉමස්මිං යානෙ විත්ථාරතො පටිච්චසමුප්පාදකථා කථෙතබ්බා. සා පනෙසා විසුද්ධිමග්ගෙ කථිතාව.

58. පච්චුදාවත්තතීති පටිනිවත්තති. කතමං පනෙත්ථ විඤ්ඤාණං පච්චුදාවත්තතීති? පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණම්පි විපස්සනාඤ්ඤාණම්පි. තත්ථ පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං පච්චයතො පටිනිවත්තති, විපස්සනාඤ්ඤාණං ආරම්මණතො. උභයම්පි නාමරූපං නාතික්කමති, නාමරූපතො පරං න ගච්ඡති. එත්තාවතා ජායෙථ වාතිආදීසු විඤ්ඤාණෙ නාමරූපස්ස පච්චයෙ හොන්තෙ, නාමරූපෙ ච විඤ්ඤාණස්ස පච්චයෙ හොන්තෙ, ද්විසුපි අඤ්ඤමඤ්ඤපච්චයෙසු හොන්තෙසු එත්තකෙන ජායෙථ වා...පෙ.... උපපජ්ජෙථ වා, ඉතො හි පරං කිං අඤ්ඤං ජායෙය්‍ය වා...පෙ.... උපපජ්ජෙය්‍ය වා. නනු එතදෙව ජායති ව...පෙ.... උපපජ්ජති වාති? එවං සද්ධිං අපරාපරවුතිපටිසන්ධිහි පඤ්ච පදානි දස්සෙත්වා පුන තං එත්තාවතාති වුත්තමත්ථං නිය්‍යාතෙත්තො – “යදිදං නාමරූපපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති වත්වා තතො පරං අනුලොමපච්චයාකාරවසෙන විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපමූලං ආයතිම්පි ජාතිජරාමරණං දස්සෙතුං නාමරූපපච්චයා සලායතනන්තිආදිමාහ. තත්ථ

කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොතීති සකලස්ස ජාතිජරාමරණසොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසාදිහෙදස්ස දුක්ඛරාසිස්ස නිබ්බත්ති හොති. ඉති මහාපුරිසො සකලස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස නිබ්බත්තිං අද්දස.

59. සමුදයො සමුදයොති බොති නිබ්බත්ති නිබ්බත්තිති බො. පුබ්බෙ අනුස්සුතෙසුති න අනුස්සුතෙසු අස්සුතපුබ්බෙසු. චක්ඛුං උදපාදීතිආදීසු උදයදස්සනපඤ්ඤාවෙසා. දස්සනට්ඨෙත චක්ඛු, ඤාතකරණට්ඨෙත ඤාණං, පජානනට්ඨෙත පඤ්ඤා, නිබ්බිජ්ඣත්වා පටිවිජ්ඣත්වා උප්පන්නට්ඨෙත විජ්ජා, ඔභාසට්ඨෙත ච ආලොකොති වුත්තා. යථාහ - “චක්ඛුං උදපාදීති දස්සනට්ඨෙත. ඤාණං උදපාදීති ඤාතට්ඨෙත. පඤ්ඤා උදපාදීති පජානනට්ඨෙත. විජ්ජා උදපාදීති පටිවෙධට්ඨෙත. ආලොකො උදපාදීති ඔභාසට්ඨෙත. චක්ඛුධම්මො දස්සනට්ඨෙත අත්ථො. ඤාණධම්මො ඤාතට්ඨෙත අත්ථො. පඤ්ඤාධම්මො පජානනට්ඨෙත අත්ථො. විජ්ජාධම්මො පටිවෙධට්ඨෙත අත්ථො. ආලොකො ධම්මො ඔභාසට්ඨෙත අත්ථො”ති (පටි. ම. 2.39). එත්තකෙහි පදෙහි කිං කථිතන්ති? ඉමස්මිං සති ඉදං හොතීති පච්චයසඤ්ජානනමත්තං කථිතං. අථවා විථිපටිපන්නා තරුණවිපස්සනා කථිතාති.

61. අධිගතො බො මායායන්ති අධිගතො බො මෙ අයං. මග්ගොති විපස්සනාමග්ගො. බොධායාති චතුසච්චබුජ්ඣකන්ථාය, නිබ්බානබුජ්ඣකන්ථාය එව වා. අපි ච බුජ්ඣකීති බොධි, අරියමග්ගස්සෙතං නාමං, තදන්ථායාතිපි වුත්තං හොති. විපස්සනාමග්ගමූලකො හි අරියමග්ගොති. ඉදානි තං මග්ගං නියාතෙන්නො - “යදිදං නාමරූපනිරොධාතිආදිමාහ. එත්ථ ච විඤ්ඤාණනිරොධොතිආදීහි පච්චත්තපදෙහි නිබ්බානමෙව කථිතං. ඉති මහාපුරිසො සකලස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස අනිබ්බත්තිනිරොධං අද්දස.

62. නිරොධො නිරොධොති බොති අනිබ්බත්ති අනිබ්බත්තිති බො. චක්ඛුන්තිආදීති වුත්තත්ථානෙව. ඉධ පන සබ්බෙහෙව එතෙහි පදෙහි - “ඉමස්මිං අසති ඉදං න හොතී”ති නිරොධසඤ්ජානනමත්තමෙව කථිතං, අථවා වුට්ඨානගාමිනී බලවවිපස්සනා කථිතාති.

63. අපරෙත සමයෙනාති එවං පච්චයඤ්ච පච්චයනිරොධඤ්ච විදිත්වා තතො අපරහාගෙ. උපාදානක්ඛන්ධෙසුති උපාදානස්ස පච්චයභූතෙසු බන්ධෙසු. උදයබ්බයානුපස්සිති තමෙව පඨමං දිට්ඨං උදයඤ්ච වයඤ්ච අනුපස්සමානො. විහාසීති සිබාපත්තං වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනං වහන්තො විහරී. ඉදං කස්මා වුත්තං? සබ්බෙයෙව හි පුරිතපාරමිතො බොධිසත්තා පච්ඡිමහවෙ පුත්තස්ස ජාතදිවසෙ මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා පබ්බජිත්වා පධානමනුයුඤ්ජිත්වා

බොධිපල්ලඬකමාරුශ්භ මාරබලං විධමිත්වා පයමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්ති, දුතියයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙන්ති, තතියයාමෙ පච්චයාකාරං සම්මසිත්වා ආනාපානවතුත්ථජ්ඣානනො උට්ඨාය පඤ්චස්ස ඛන්ධෙස්ස අභිනිවිසිත්වා උදයබ්බයවසෙන සමපඤ්ඤාස ලක්ඛණානි දිස්වා යාව ගොත්‍රභුඤ්ඤාණා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරියමග්ගෙන සකලෙ බුද්ධගුණෙ පටිවිජ්ඣන්ති. අයම්පි මහාපුරිසො පුරිතපාරමී. සො යථාචුත්තං සබ්බං අනුක්කමං කත්වා පච්ඡිමයාමෙ ආනාපානවතුත්ථජ්ඣානනො උට්ඨාය පඤ්චස්ස ඛන්ධෙස්ස අභිනිවිසිත්වා චුත්තජපකාරං උදයබ්බයවිපස්සනං ආරභී. තං දස්සෙතුං ඉදං චුත්තං.

තත්ථ ඉති රූපන්ති ඉදං රූපං, එත්තකං රූපං, ඉතො උද්ධං රූපං නත්ථීති රූප්පනසභාවඤ්චෙව භූතූපාදායහෙදඤ්ච ආදිං කත්වා ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානවසෙන අනවසෙසරූපපරිගහො චුත්තො. ඉති රූපස්ස සමුදයොති ඉමිනා එවං පරිගහනිතස්ස රූපස්ස සමුදයදස්සනං චුත්තං. තත්ථ ඉතීති එවං සමුදයො හොතීති අත්ථො. තස්ස විත්ථාරො – “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො, තණ්හාසමුදයා රූපසමුදයො, කම්මසමුදයා රූපසමුදයො, ආහාරසමුදයා රූපසමුදයොති, නිබ්බන්තිලක්ඛණං පස්සන්තොපි රූපක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සති”ති එවං වෙදිතබ්බො. අත්ථඬගමෙපි “අවිජ්ජානිරොධා රූපනිරොධො...පෙ.... විපරිණාමලක්ඛණං පස්සන්තොපි රූපක්ඛන්ධස්ස නිරොධං පස්සති”ති (පටි. ම. 1.50) අයමස්ස විත්ථාරො.

ඉති වෙදනානිආදීසුපි අයං වෙදනා, එත්තකා වෙදනා, ඉතො උද්ධං වෙදනා නත්ථී. අයං සඤ්ඤා, ඉමෙ සඬබාරා, ඉදං විඤ්ඤාණං, එත්තකං විඤ්ඤාණං, ඉතො උද්ධං විඤ්ඤාණං නත්ථීති වෙදයිතසඤ්ජානනඅභිසඬබරණවිජානනසභාවඤ්චෙව සුඛාදිරූපසඤ්ඤාදි එස්සාදි චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදි හෙදඤ්ච ආදිං කත්වා ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානවසෙන අනවසෙසවෙදනාසඤ්ඤාසඬබාරවිඤ්ඤාණපරිගහො චුත්තො. ඉති වෙදනාය සමුදයොතිආදීහි පන එවං පරිගහනිතානං වෙදනාසඤ්ඤාසඬබාරවිඤ්ඤාණානං සමුදයදස්සනං චුත්තං. තත්‍රාපි ඉතීති එවං සමුදයො හොතීති අත්ථො. තෙසම්පි විත්ථාරො – “අවිජ්ජාසමුදයා වෙදනාසමුදයො”ති (පටි. ම. 1.50) රූපෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො. අයං පන විසෙසො – තීසු ඛන්ධෙස්ස “ආහාරසමුදයා”ති අවත්වා “එස්සසමුදයා”ති වත්තබ්බං. විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ “නාමරූපසමුදයා”ති අත්ථඬගමපදම්පි තෙසංයෙව වසෙන යොජෙතබ්බං. අයමෙත්ථ සඬබෙපො, විත්ථාරො පන උදයබ්බයවිනිවිජයො සබ්බාකාරපරිපූරො විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තො. තස්ස පඤ්චස්ස උපාදානක්ඛන්ධෙස්ස උදයබ්බයානුපස්සිනො විහරතොති තස්ස විපස්සිස්ස බොධිසත්තස්ස ඉමෙස්ස

රූපාදීසු පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු සමපඤ්ඤාසලක්ඛණවසෙන උදයබ්බයානුපස්සිතො විහරතො යථානුක්කමෙන වඩ්ඪිතෙ විපස්සනාඤාණෙ අනුප්පාදනිරොධෙන නිරුජ්ඣමානෙන ආසවසඬ්ඛානෙන කිලෙසෙනි අනුපාදාය අග්ගහත්ථාව චිත්තං විමුච්චති, තදෙනං මග්ගක්ඛණෙ විමුච්චති නාම, ඵලක්ඛණෙ විමුත්තං නාම; මග්ගක්ඛණෙ වා විමුත්තඤ්ඤෙව විමුච්චති ච, ඵලක්ඛණෙ විමුත්තමෙව.

ඵත්තාවතා ච මහාපුරිසො සබ්බන්ධනා විජ්ජමුත්තො සුරියරස්මිසම්ප්ප්ථයම්ච පදුමං සුවිකසිතචිත්තසන්තානො චත්තාරි මග්ගඤාණානි, චත්තාරි ඵලඤාණානි, චතස්සො පටිසම්භිදා, චතුරයානිපරිච්ඡෙදකඤාණං, පඤ්චගතිපරිච්ඡෙදකඤාණං, ඡ අසාධාරණඤාණානි, සකලෙ ච බුද්ධගුණෙ හත්ථගතෙ කත්ථා පරිපුණ්ණසඬ්ඛප්පො බොධිපල්ලඬ්ඛකෙ නිසින්නොව —

“අනෙකජාතිසංසාරං, සන්ධාවිස්සං අනිබ්බිසං;
ගහකාරං ගවෙසන්තො, දුක්ඛා ජාති පුනප්පුනං.

ගහකාරක දිට්ඨොසි, පුන ගෙහං න කාහසි;
සබ්බා තෙ ඵාසුකා හග්ගා, ගහකුටං විසඬ්ඛතං;
විසඬ්ඛාරගතං චිත්තං, තණ්හානං බයමජ්ඣගා’ති. (ධ. ප. 153, 154);

“අයොසනහතස්සෙව, ජලතො ජාතවෙදසො;
අනුපුබ්බුපසන්තස්ස, යථා න ඤායතෙ ගති.

ඵචං සම්මාවිමුත්තානං, කාමබන්ධොසතාරිනං;
පඤ්ඤාපෙතුං ගති නත්ථී, පත්තානං අවලං සුඛ’න්ති. (උදා. 80);

ඵචං මනසි කරොන්තො සරදෙ සුරියො විය, පුණ්ණවන්දො විය ච විරොචිත්ථාති.

දුතියභාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බ්‍රහ්මයාවනකථාවණ්ණනා

64. තතියභාණවාරෙ යංනුනාහං ධම්මං දෙසෙය්‍යන්ති යදි පනාහං ධම්මං දෙසෙය්‍යං. අයං පන විතක්කො කදා උප්පන්නොති? බුද්ධභූතස්ස අට්ඨමෙ සත්තාහෙ. සො කිර බුද්ධො හුත්වා සත්තාහං බොධිපල්ලඬ්ඛකෙ නිසිදි, සත්තාහං බොධිපල්ලඬ්ඛකං ඔලොකෙන්තො අට්ඨාසි, සත්තාහං රතනවඬ්ඛකමෙ වඬ්ඛමි, සත්තාහං රතනගබ්භෙ ධම්මං විචින්නො නිසිදි, සත්තාහං

අප්පාලනිග්‍රාමෙ නිසීදි, සත්තාහං මුචලින්දෙ නිසීදි, සත්තාහං රාජායතනෙ නිසීදි. තතො උට්ඨාය අට්ඨමෙ සත්තාහෙ පුත ආගන්ත්වා අප්පාලනිග්‍රාමෙ නිසින්තමත්තස්සෙව සබ්බබුද්ධානං ආචිණ්ණසමාචිණ්ණො අයඤ්චෙව ඉතො අනන්තරො ච විතක්කො උප්පන්නොති.

තත්ථ අධිගතොති පටිච්ඡේදො. ධම්මොති චතුසච්චධම්මො. ගම්භිරොති උත්තානභාවපටික්ඛෙපව්වනමෙතං. දුද්දසොති ගම්භිරත්තාව දුද්දසො දුක්ඛෙන දට්ඨබ්බො, න සක්කා සුඛෙන දට්ඨං. දුද්දසත්තාව දුරනුබොධො දුක්ඛෙන අවබුජ්ඣිතබ්බො, න සක්කා සුඛෙන අවබුජ්ඣිතුං. සත්තොති නිබ්බුතො. පණිතොති අතප්පකො. ඉදං ද්වයං ලොකුත්තරමෙව සන්ධාය වුත්තං. අතක්කාවචරොති තක්කෙන අවචරිතබ්බො ඔගාහිතබ්බො න හොති, ඤාණෙනෙව අවචරිතබ්බො. නිපුණොති සණ්භො. පණ්ඩිතවෙදනීයොති සම්මාපටිපදං පටිපන්නෙහි පණ්ඩිතෙහි වෙදිතබ්බො. ආලයරාමාති සත්තා පඤ්චස්ස කාමගුණස්ස අල්ලියන්ති, තස්මා තෙ ආලයාති වුච්චන්ති. අට්ඨසත්තණ්භාවචරිතාති ආලයන්ති, තස්මා ආලයාති වුච්චන්ති. තෙහි ආලයෙහි රමන්තිති ආලයරාමා. ආලයෙස්ස රතාති ආලයරතා. ආලයෙස්ස සුට්ඨ මුදිතාති ආලයසම්මුදිතා. යථෙව හි සුසජ්ජිතං පුජ්ජලහරිතරුක්ඛාදිසම්පන්නං උය්‍යානං පට්ටියො රාජා තාය තාය සම්පත්තියා රමති, පමුදිතො ආමොදිතො හොති, න උක්කණ්ඨති, සායං නික්ඛමිතුං න ඉච්ඡති, එවමිමෙහිපි කාමාලයතණ්භාලයෙහි සත්තා රමන්ති, සංසාරච්චටෙ පමුදිතා අනුක්කණ්ඨිතා වසන්ති. තෙන තෙසං භගවා දුට්ඨමිපි ආලයං උය්‍යානභූමිං විය දස්සෙන්නො – “ආලයරාමා”තිආදිමාහ.

යදිදන්ති නිපාතො, තස්ස යානං සන්ධාය – “යං ඉද්”න්ති, පටිච්චසමුප්පාදං සන්ධාය – “යො අය”න්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පාදොති ඉමෙසං පච්චයා ඉදප්පච්චයා, ඉදප්පච්චයා එව ඉදප්පච්චයතා, ඉදප්පච්චයතා ච සා පටිච්චසමුප්පාදො වාති ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පාදො. සඬ්ඛාරාදිපච්චයානං අවිජ්ජාදීනං එතං අධිච්චනං. සබ්බසඬ්ඛාරසමථොතිආදි සබ්බං නිබ්බානමෙව. යස්මා හි තං ආගම්ම සබ්බසඬ්ඛාරවිජ්ජන්දිතාති සම්මන්ති වුපසම්මන්ති තස්මා – “සබ්බසඬ්ඛාරසමථො”ති වුච්චති. යස්මා ච තං ආගම්ම සබ්බෙ උපධයො පටිනිස්සට්ඨා හොන්ති, සබ්බා තණ්හා බීයන්ති, සබ්බෙ කිලෙසරාගා විරජ්ජන්ති, සබ්බං දුක්ඛං නිරුජ්ඣති, තස්මා “සබ්බුපධිපටිනිස්සග්ගො තණ්හාක්ඛයො විරාගො නිරොධො”ති වුච්චති. සා පනෙසා තණ්හා භවෙන භවං, එලෙන වා සද්ධිං කම්මං විනති සංසිබ්බතීති කත්වා වානන්ති වුච්චති. තතො වානතො නික්ඛන්තන්ති නිබ්බානං. සො මමස්ස කිලමථොති යා

අජානන්තානං දෙසනා නාම, සො මම කිලමථො අස්ස, සා මම විහෙසා අස්සාති අත්ථො. කායකිලමථො චෙව කායවිහෙසා ච අස්සාති චුත්තං හොති, විත්තෙ පන උභයමිපෙතං බුද්ධානං නත්ථි.

65. අපිස්සුති අනුබුභනත්ථෙ නිපාතො. සො – “න කෙවලං එතදහොසි, ඉමාපි ගාථා පටිභංසු”ති දීපෙති. විපස්සින්තිආදීසු විපස්සිස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සාති අත්ථො. අනච්ඡරියාති අනුඅච්ඡරියා. පටිභංසුති පටිභානසම්බාතස්ස ඤාණස්ස ගොචරා අහෙසුං, පරිචිතක්කයිතබ්බතං පාපුණ්සු.

කිච්ඡෙනාති දුක්ඛෙන, න දුක්ඛාය පටිපදාය. බුද්ධානඤ්චි චත්තාරොපි මග්ගා සුඛපටිපදාව හොන්ති. පාරමීපුරුණකාලෙ පන සරාගසදොසසමොහස්සෙව සතො ආගතාගතානං යාවකානං අලඬිකතපටියත්තං සීසං ඡිත්තදිත්වා ගලලොභිතං නීහරිත්වා සුඅඤ්ඡිතාති අක්ඛීති උප්පාටෙත්වා කුලවංසපදීපකං පුත්තං මනාපචාරිති. හරියන්ති එවමාදීති දෙන්තස්ස අඤ්ඤාති ච ඛන්තිවාදිසදිසෙසු අත්තභාවෙසු ඡෙජ්ජහෙජ්ජාදීති පාපුණන්තස්ස ආගමනීයපටිපදං සන්ධායෙන චුත්තං. හලන්ති එත්ථ හකාරො නිපාතමත්තො, අලන්ති අත්ථො. පකාසිතුන්ති දෙසෙතුං; එවං කිච්ඡෙන අධිගතස්ස ධම්මස්ස අලං දෙසෙතුං; කො අත්ථො දෙසිතෙනාති චුත්තං හොති. රාගදොසපරෙතෙහීති රාගදොසච්චිට්ඨෙහි රාගදොසානුගතෙහි වා.

පටිසොකගාමීන්ති නිව්වාදීනං පටිසොකං අනිච්චං දුක්ඛමනත්තාසුභන්ති එවං ගතං චතුසච්චධම්මං. රාගරත්තාති කාමරාගෙන භවරාගෙන දිට්ඨිරාගෙන ච රත්තා. න දුක්ඛන්තීති අනිච්චං දුක්ඛමනත්තා අසුභන්ති ඉමිනා සභාවෙන න පස්සිස්සන්ති, තෙ අපස්සන්තෙ කො සක්ඛිස්සති එවං ගාභාපෙතුං? තමොඛන්ධෙන ආචුටාති අවිජ්ජාරාසිනා අජ්ඣොත්ථං.

අප්පොස්සුක්කතායාති නිරුස්සුක්කභාවෙන, අදෙසෙතුකාමතායාති අත්ථො. කස්මා පනස්ස එවං චිත්තං නම්? නනු එස – “මුත්තො මොචෙස්සාමි, තිණ්ණො තාරෙස්සාමි”,

“කිං මෙ අඤ්ඤාතවෙසෙන, ධම්මං සච්ඡිකතෙනිධ;
සබ්බඤ්ඤුතං පාපුණිත්වා, සන්තාරෙස්සං සදෙවක”න්ති.

පත්ථනං කත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බඤ්ඤුතං පත්තොති. සච්චමෙතං, පච්චෙක්ඛණානුභාවෙන පනස්ස එවං චිත්තං නම්. තස්ස හි සබ්බඤ්ඤුතං

පත්වා සත්තානං කිලෙසගහනතං ධම්මස්ස ච ගම්භීරතං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස සත්තානං කිලෙසගහනතා ච ධම්මගම්භීරතා ච සබ්බාකාරෙන පාකටා ජාතා. අථස්ස – “ඉමෙ සත්තා කඤ්ඤිකපුණ්ණලාබ්ථු විය තක්කහරිතවාටි විය වසාතෙලපීතපිලොතිකා විය අඤ්ජනමක්ඛිතහත්ථා විය කිලෙසහරිතා අතිසංකිලිට්ඨා රාගරත්තා දොසදුට්ඨා මොහමුල්භා, තෙ කිං නාම පටිච්ඡක්ඛිස්සන්ති”ති වින්තයතො කිලෙසගහනපච්චවෙක්ඛණානුභාවෙනාපි එවං විත්තං නම්.

“අයඤ්ච ධම්මො පටච්ඡන්ධාරකඋදකක්ඛන්ධො විය ගම්භීරො, පබ්බතෙන පටිච්ඡාදෙන්වා යපිතො සාසපො විය දුද්දසො, සතඨා හින්තස්ස වාලස්ස කොට්ඨා කොටිං පටිපාදනං විය දුරනුබොධො, නනු මයා හි ඉමං ධම්මං පටිච්ඡක්ඛිතුං වායමන්තෙන අදින්තං දානං නාම නත්ථී, අරක්ඛිතං සීලං නාම නත්ථී, අපරිපූරිතා කාවි පාරමි නාම නත්ථී. තස්ස මෙ නිරුස්සාහං විය මාරඛලං විධමන්තස්සාපි පථවී න කම්පිත්ථ, පයමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්තස්සාපි න කම්පිත්ථ, මජ්ඣමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙන්තස්සාපි න කම්පිත්ථ, පච්ඡිමයාමෙ පන පටිච්චසමුප්පාදං පටිච්ඡක්ඛන්තස්සෙව මෙ දසසහස්සිලොකධාතු කම්පිත්ථ. ඉති මාදිසෙනාපි තික්ඛඤාණෙන කිච්ඡෙනෙවායං ධම්මො පටිච්ඡේධො තං ලොකියමහාජනා කථං පටිච්ඡක්ඛිස්සන්ති”ති ධම්මගම්භීරතාපච්චවෙක්ඛණානුභාවෙනාපි එවං විත්තං නම්ති වෙදිතබ්බං.

අපිච චුහ්මුතා යාවිතෙ දෙසෙතුකාමතායපිස්ස එවං විත්තං නම්. ජානාති හි භගවා – “මම අප්පොස්සුක්කතාය විත්තෙ නමමානෙ මං මහාචුහ්මා ධම්මදෙසනං යාවිස්සති, ඉමෙ ච සත්තා චුහ්මගරුකා, තෙ ‘සත්ථා කිර ධම්මං න දෙසෙතුකාමො අහොසි, අථ නං මහාචුහ්මා යාවිත්වා දෙසාපෙසි, සන්තො වත හො ධම්මො, පණිතො වත හො ධම්මො’ති මඤ්ඤමානා සුස්සුසිස්සන්ති”ති. ඉමම්පිස්ස කාරණං පටිච්ච අප්පොස්සුක්කතාය විත්තං නම්, නො ධම්මදෙසනායාති වෙදිතබ්බං.

66. අඤ්ඤතරස්සාති එත්ථ කිඤ්ඤාපි “අඤ්ඤතරො”ති චුත්තං, අථ බො ඉමස්මිං වක්කවාලෙ ජෙට්ඨකමහාචුහ්මා එසොති වෙදිතබ්බො. නස්සති වත හො ලොකොති සො කිර ඉමං සද්දං තථා නිච්ඡාරෙසි, යථා දසසහස්සිලොකධාතුචුහ්මානො සුත්වා සබ්බෙ සන්තිපතිංසු. යත්‍ර හි නාමාති යස්මිං නාම ලොකෙ. පුරතො පාතුරහොසීති තෙහි දසහි චුහ්මසහස්සෙහි සද්ධිං පාතුරහොසි. අප්පරජක්ඛජාතිකාති පඤ්ඤාමයෙ අක්ඛිමිහි අප්පං පරිත්තං රාගදොසමොහරජං එතෙසං, එවං සභාවාති අප්පරජක්ඛජාතිකා. අස්සවනතාති අස්සවනතාය. භවිස්සන්තිති පුරිමබුද්ධෙසු දසපුඤ්ඤකිරියවත්ථුවසෙන

කතාධිකාරා පරිපාකගතා පදුමානි විය සුරියරස්මිසම්ඵස්සං, ධම්මදෙසනංයෙව ආකඨිබ්බමානා චතුප්පදිකගාථාවසානෙ අරියභූමිං ඔක්කමනාරහා න එකො, න ද්වෙ, අනෙකසතසහස්සා ධම්මස්ස අඤ්ඤාතාරො භවිස්සන්තීති දස්සෙති.

69. අජ්ඣෙසනන්ති එවං තික්ඛන්තුං යාවනං. බුද්ධචක්ඛනානි ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණෙන ච ආසයානුසයඤාණෙන ච. ඉමෙසඤ්චි ද්විත්තං ඤාණානං “බුද්ධචක්ඛ”ති නාමං, සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස “සමන්තචක්ඛ”ති, තිණ්ණං මග්ගඤාණානං “ධම්මචක්ඛ”ති. අජ්ජරජක්ඛෙතිආදීසු යෙසං චුත්තනයෙනෙව පඤ්ඤාවක්ඛුමිහි රාගාදිරජං අජ්ජං, තෙ අජ්ජරජක්ඛා. යෙසං තං මහන්තං, තෙ මහාරජක්ඛා. යෙසං සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි තික්ඛානි, තෙ තික්ඛිත්තිදියා. යෙසං තානි මුද්දනි, තෙ මුදිත්තිදියා. යෙසං තෙයෙව සද්ධාදියො ආකාරා සුන්දරා, තෙ ස්වාකාරා. යෙ කථිතකාරණං සල්ලක්ඛෙත්ති, සුබ්බෙන සක්කා හොන්ති විඤ්ඤාපෙතුං, තෙ සුවිඤ්ඤාපයා. යෙ පරලොකඤ්චෙව චජ්ජඤ්ච භයතො පස්සන්ති, තෙ පරලොකචජ්ජභයදස්සාවිනො නාම.

අයං පනෙත්ථ පාළි - “සද්ධො පුග්ගලො අජ්ජරජක්ඛො, අස්සද්ධො පුග්ගලො මහාරජක්ඛො.... ආරද්ධවීරියො...පෙ.... කුසිනො... උපට්ඨිතස්සති... මුට්ඨස්සති... සමාහිතො... අසමාහිතො... පඤ්ඤවා... දුප්පඤ්ඤො පුග්ගලො මහාරජක්ඛො. තථා සද්ධො පුග්ගලො තික්ඛිත්තිදියො...පෙ.... පඤ්ඤවා පුග්ගලො පරලොකචජ්ජභයදස්සාවි, දුප්පඤ්ඤො පුග්ගලො න පරලොකචජ්ජභයදස්සාවි. ලොකොති බන්ධලොකො, ධාතුලොකො, ආයතනලොකො, සම්පත්තිභවලොකො, විපත්තිභවලොකො, සම්පත්තිසම්භවලොකො, විපත්තිසම්භවලොකො. එකො ලොකො - සබ්බෙ සත්තා ආහාරට්ඨිතිකා. ද්වෙ ලොකො - නාමඤ්ච රූපඤ්ච. තයො ලොකො - තිස්සො වෙදනා. චත්තාරො ලොකො - චත්තාරො ආහාරා. පඤ්ච ලොකො - පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා. ඡ ලොකො - ඡ අජ්ඣක්ඛිතිකානි ආයතනානි. සත්ත ලොකො - සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො. අට්ඨ ලොකො - අට්ඨ ලොකධම්මා. නව ලොකො - නව සත්තවාසා. දස ලොකො - දසායතනානි. ද්වාදස ලොකො - ද්වාදසායතනානි. අට්ඨාරස ලොකො - අට්ඨාරස ධාතූයො. චජ්ජන්ති සබ්බෙ කිලෙසා චජ්ජං, සබ්බෙ දුච්චරිතා චජ්ජං, සබ්බෙ අභිසඬ්ඛාරා චජ්ජං, සබ්බෙ භවගාමිකම්මා චජ්ජං. ඉති ඉමස්මිඤ්ච ලොකෙ ඉමස්මිඤ්ච චජ්ජෙ තිබ්බා භයසඤ්ඤා පච්චුපට්ඨිතා හොති, සෙය්‍යාථාපි උක්ඛිත්තාසිකෙ වධකෙ. ඉමෙහි පඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි ඉමානි පඤ්චිත්තිදියානි ජානානි පස්සති අඤ්ඤාති පටිවිජ්ඣති, ඉදං තථාගතස්ස ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තෙ ඤාණ”න්ති (පටි. ම. 1.112).

උප්පලිනියන්ති උප්පලවනෙ. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. අන්තොනිමුග්ගපොසිනීති යානි අඤ්ඤානිපි පදුමානි අන්තොනිමුග්ගානෙව පොසයන්ති. උදකං අව්චුග්ගමිම යිතානීති උදකං අතික්කමිත්වා යිතානි. තත්ථ යානි අව්චුග්ගමිම යිතානි, තානි සුරියරස්මිසම්ඵස්සං ආගමයමානානි යිතානි අප්ප පුප්ඵනකානි. යානි සමොදකං යිතානි, තානි ස්වෙ පුප්ඵනකානි. යානි උදකානුග්ගතානි අන්තොඋදකපොසිනි, තානි තනියදිවසෙ පුප්ඵනකානි. උදකා පන අනුග්ගතානි අඤ්ඤානිපි සරොජඋප්පලාදීනි නාම අත්ථි, යානි නෙව පුප්ඵස්සන්ති, මච්ඡකච්ඡපහක්ඛානෙව භවිස්සන්ති, තානි පාළිං නාරුල්භානි. ආහරිත්වා පන දිපෙතබ්බානීති දීපිතානි. යට්ඨෙ හි තානි චතුබ්බිධානි පුප්ඵානි, එවමෙව උග්ගට්ඨකඤ්ඤා, විපඤ්චිතඤ්ඤා, නෙයොයා, පදපරමොති චත්තාරො පුග්ගලා. තත්ථ යස්ස පුග්ගලස්ස සහ උදාහට්ඨෙලාය ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුච්චති පුග්ගලො උග්ගට්ඨකඤ්ඤා. යස්ස පුග්ගලස්ස සඬබ්බිත්තෙන භාසිතස්ස විත්ථාරෙන අත්ථෙ විහජියමානෙ ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුච්චති පුග්ගලො විපඤ්චිතඤ්ඤා. යස්ස පුග්ගලස්ස උද්දෙසනො පරිපුච්ඡනො යොනියොමනසිකරොතො කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවනො භජනො පයිරුපාසනො අනුපුබ්බෙන ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුච්චති පුග්ගලො නෙයොයා. යස්ස පුග්ගලස්ස බහුමිපි සුභතො බහුමිපි භණතො බහුමිපි ගණ්භතො බහුමිපි ධාරයතො බහුමිපි වාචයතො න තාය ජාතියා ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුච්චති පුග්ගලො පදපරමො (පු. ප. 148, 149, 150, 151).

තත්ථ භගවා උප්පලවනාදිසදිසං දසසහස්සිලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො – “අප්ප පුප්ඵනකානි විය උග්ගට්ඨකඤ්ඤා, ස්වෙ පුප්ඵනකානි විය විපඤ්චිතඤ්ඤා, තනියදිවසෙ පුප්ඵනකානි විය නෙයොයා, මච්ඡකච්ඡපහක්ඛානි විය පදපරමො”ති අද්දස. පස්සන්තො ච – “එත්තකා අප්පරජක්ඛා, එත්තකා මහාරජක්ඛා. තත්‍රාපි එත්තකා උග්ගට්ඨකඤ්ඤා”ති එවං සබ්බාකාරතො අද්දස. තත්ථ තිණ්ණං පුග්ගලානං ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ භගවතො ධම්මදෙසනා අත්ථං සාධෙති, පදපරමානං අනාගතෙ වාසනත්ථාය හොති.

අථ භගවා ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අත්ථාවහං ධම්මදෙසනං විදිත්වා දෙසෙතුකම්‍යතං උප්පාදෙත්වා පුන තෙ සබ්බෙසුපි තීසු භවෙසු සබ්බෙ සත්තෙ භබ්බාභබ්බවසෙන ද්වෙ කොට්ඨාසෙ අකාසි. යෙ සන්ධාය වුත්තං – “යෙ තෙ සත්තා කම්මාවරණෙන සමන්තාගතා, විපාකාවරණෙන සමන්තාගතා, කිලෙසාවරණෙන සමන්තාගතා, අස්සද්ධා අවිජන්දිකා දුප්පඤ්ඤා අභබ්බා නියාමං ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං, ඉමෙ තෙ සත්තා අභබ්බා. කතමෙ සත්තා භබ්බා? යෙ තෙ සත්තා න කම්මාවරණෙන...පෙ....ඉමෙ තෙ සත්තා භබ්බා”ති (විභ. 827; පටි. ම. 1.114).

තත්ථ සබ්බෙපි අභබ්බපුග්ගලෙ පභාය භබ්බපුග්ගලෙයෙව ඤාණෙන පරිග්ගහෙත්වා — “එත්තකා රාගවරිතා, එත්තකා දොසමොභවිතක්කසද්ධාබුද්ධිවරිතා”ති ඡ කොට්ඨාසෙ අකාසි. එවං කත්වා — “ධම්මං දෙසෙස්සාමි”ති වින්තෙසි. බ්‍රහ්මා තං ඤත්වා සොමනස්සජාතො භගවන්තං ගාථාහි අජ්ඣභාසි. ඉදං සන්ධාය — “අථ බො සො, භික්ඛවෙ, මහාබ්‍රහ්මා”තිආදි වුත්තං.

70. තත්ථ අජ්ඣභාසීති අධිඅභාසි, අධිකිච්ච ආරබ්භ අභාසීති අත්ථො.

සෙලෙ යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතොති සෙලමයෙ එකග්ගෙන පබ්බතමුද්ධනි යථාධිතොව, න හි තත්ථ ධීතස්ස දස්සනත්ථං ගිවුක්ඛිපනපසාරණාදිකිච්චං අත්ථි. තථුපමන්ති තප්පට්ඨාගං සෙලපබ්බතූපමං. අයං පනෙත්ථ සඞ්ඛෙපත්ථො, යථා සෙලපබ්බතමුද්ධනි යථාධිතොව චක්ඛුමා පුරිසො සමන්තතො ජනතං පස්සෙය්‍යා, තථා ත්වම්පි සුමෙධ, සුන්දරපඤ්ඤසබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන සමන්තචක්ඛු භගවා ධම්මමයං පඤ්ඤාමයං පාසාදමාරුය්හ සයං අපෙතසොකො සොකාවතිණ්ණං ජාතිජරාහිභූතං ජනතං අපෙක්ඛස්සු, උපධාරය උපපරික්ඛ.

අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො — යථා හි පබ්බතපාදෙ සමන්තා මහන්තං බෙත්තං කත්වා තත්ථ කෙදාරපාළිසු කුට්ඨායො කත්වා රත්තිං අග්ගිං ජාලෙය්‍යුං. චතුරඞ්ගසමන්තාගතඤ්ඤව අන්ධකාරං අස්ස. අථස්ස පබ්බතස්ස මත්ථකෙ යත්වා චක්ඛුමතො පුරිසස්ස භූමිං ඔලොකයතො නෙව බෙත්තං, න කෙදාරපාළියො, න කුටියො, න තත්ථ සයිතමනුස්සා පඤ්ඤායෙය්‍යුං, කුට්ඨාසු පන අග්ගිජාලමත්තමෙව පඤ්ඤායෙය්‍යා. එවං ධම්මපාසාදමාරුය්හ සත්තනිකායං ඔලොකයතො තථාගතස්ස යෙ තෙ අකතකල්‍යාණා සත්තා, තෙ එකච්ඡාරෙ දක්ඛිණජාණුපස්සෙ නිසින්තාපි බුද්ධචක්ඛුස්ස ආපාථං නාගච්ඡන්ති, රත්තිං බිත්තසරා විය භොන්ති. යෙ පන කතකල්‍යාණා වෙනෙය්‍යපුග්ගලා, තෙ තස්ස දුරෙ ධීතාපි ආපාථං ආගච්ඡන්ති, සො අග්ගි විය හිමවන්තපබ්බතො විය ව. වුත්තම්පි වෙතං —

“දුරෙ සන්තො පකාසෙත්ති, හිමවන්තොව පබ්බතො;
අසන්තෙත්ථ න දිස්සන්ති, රත්තිං බිත්තා යථා සරා”ති. (ධ. ප. 304);

උට්ඨෙහීති භගවතො ධම්මදෙසනත්ථං වාරිකවරණං යාවන්තො භණති. වීරාතිආදිසු භගවා වීරියවන්තතාය වීරො, දෙවපුත්තමච්චුකිලෙසමාරානං විජිතත්තා විජිතසඞ්ගාමො, ජාතිකන්තරාදිනිත්ථරණත්ථාය

වෙනෙය්‍යාසත්ථවාහනසමත්ථතාය සත්ථවාහො, කාමච්ඡන්දඉණස්ස අභාවතො අණණොති වෙදිතබ්බො.

71. අපාරුකානි විවටා. අමතස්ස ද්වාරානි අරියමග්ගො. සො හි අමතසඛ්ඛාතස්ස නිබ්බානස්ස ද්වාරං. සො මයා විවරිත්වා යපිතොති දස්සෙති. පමුඤ්චන්තු සද්ධන්ති සබ්බෙ අත්තනො සද්ධං පමුඤ්චන්තු විස්සජ්ජෙන්තු. පච්ඡිමපදද්වයෙ අයමත්ථො, අහඤ්භි අත්තනො පගුණං සුප්පවත්තිතම්පි ඉමං පණිතං උත්තමං ධම්මං කායවාචාකිලමථසඤ්ඤී භුත්වා න භාසිං, ඉදානි පන සබ්බෙ ජනා සද්ධාභාජනං උපනෙන්නු, පුරෙස්සාමි තෙසං සඛිකජ්ජන්ති.

අග්ගසාවකයුගවණ්ණනා

73. බොධිරුක්ඛමූලෙති බොධිරුක්ඛස්ස අවිදුරෙ අජපාලනිග්‍රොධෙ අන්තර්ගතොති අත්ථො. ඛෙමෙ මීගදායෙති ඉසිපතනං තෙන සමයෙන ඛෙමං නාම උය්‍යානං හොති, මීගානං පන අභයවාසත්ථාය දින්නත්තා මීගදායොති වුව්චති. තං සන්ධාය වුත්තං - “ඛෙමෙ මීගදායෙ”ති. යථා ච විපස්සි භගවා, එවං අඤ්ඤෙපි බුද්ධා පයමං ධම්මදෙසනත්ථාය ගච්ඡන්තා ආකාසෙන ගන්ත්වා තත්ථෙව ඔතරන්ති. අම්භාකං පන භගවා උපකස්ස ආජීවකස්ස උපනිස්සයං දිස්වා - “උපකො ඉමං අද්ධානං පටිපන්නො, සො මං දිස්වා සල්ලපිත්වා ගමිස්සති. අථ පුන නිබ්බිත්තන්තො ආගම්ම අරහත්තං සච්ඡිකරිස්සති”ති ඤාත්වා අට්ඨාරසයොජනමග්ගං පදසාව අගමාසි. දායපාලං ආමන්තෙසීති දිස්වා ච පුනජ්ජුනං ඔලොකෙත්වා - “අයෙයා නො, හන්තෙ, ආගතො”ති චත්වා උපගතං ආමන්තෙසි.

75-6. අනුපුබ්බිං කථන්ති දානකථං, දානානන්තරං සීලං, සීලානන්තරං සග්ගං, සග්ගානන්තරං මග්ගන්ති එවං අනුපට්ඨාපට්ඨකථං කථෙසි. තත්ථ දානකථන්ති ඉදං දානං නාම සුඛානං නිදානං, සම්පත්තිනං මූලං, භොගානං පතිට්ඨා, විසමගතස්ස තාණං ලෙණං ගති පරායණං, ඉධලොකපරලොකෙසු දානසදිසො අවස්සයො පතිට්ඨා ආරම්මණං තාණං ලෙණං ගති පරායණං නත්ථී. ඉදඤ්භි අවස්සයට්ඨෙන රතනමයසීභාසනසදිසං, පතිට්ඨානට්ඨෙන මහාපට්ඨිසදිසං, ආරම්මණට්ඨෙන ආලම්බනරජ්ජුසදිසං. ඉදඤ්භි දුක්ඛනිත්ථරණට්ඨෙන නාවා, සමස්සාසනට්ඨෙන සඛිගාමසුරො, භයපරිත්තාණට්ඨෙන සුසඛිකතනගරං, මච්ඡෙරමලාදීහි අනුපලිත්තට්ඨෙන පදුමං, තෙසං නිදහනට්ඨෙන අග්ගි, දුරාසදට්ඨෙන ආසිවිසො, අසන්තාසනට්ඨෙන සීහො, බලවත්තට්ඨෙන හත්ථී, අභිමඬිගලසම්මතට්ඨෙන සෙතඋසහො, ඛෙමන්තභූමිසම්පාපනට්ඨෙන වලාහකඅස්සරාජා. දානඤ්භි ලොකෙ සක්කසම්පත්තිං මාරසම්පත්තිං බ්‍රහ්මසම්පත්තිං චක්කවත්තිසම්පත්තිං.

සාවකපාරමිඤ්ඤාණං පච්චෙකබ්බොධිඤ්ඤාණං අභිසම්බොධිඤ්ඤාණං දෙනීති එවමාදිදානගුණපටිසංයුත්තං කථං.

යස්මා පන දානං දදන්තො සීලං සමාදාතුං සක්කොති, තස්මා තදනන්තරං සීලකථං කථෙසි. සීලකථන්ති සීලං නාමෙතං අවස්සයො පතිට්ඨා ආරම්මණං තාණං ලෙණං ගති පරායණං. ඉධලොකපරලොකසම්පත්තීනඤ්ඤි සීලසදිසො අවස්සයො පතිට්ඨා ආරම්මණං තාණං ලෙණං ගති පරායණං නත්ථි, සීලසදිසො අලඬිකාරො නත්ථි, සීලපුප්ඵසදිසං පුප්ඵං නත්ථි, සීලගන්ධසදිසො ගන්ධො නත්ථි, සීලාලඬිකාරොන හි අලඬිකතං සීලකුසුමපිළන්ධනං සීලගන්ධානුලිත්තං සදෙවකොපි ලොකො ඔලොකෙන්නො තිත්තිං න ගච්ඡතිති එවමාදිසීලගුණපටිසංයුත්තං කථං.

ඉදං පන සීලං නිස්සාය අයං සග්ගො ලබ්භතීති දස්සෙතුං සීලානන්තරං සග්ගකථං කථෙසි. සග්ගකථන්ති අයං සග්ගො නාම ඉට්ඨො කන්තො මනාපො, නිව්චමෙත්ථ කීළා, නිව්චං සම්පත්තියො ලබ්භන්ති, වාතුමහාරාජිකා දෙවා නවුතිවස්සසතසහස්සානි දිබ්බසුඛං දිබ්බසම්පත්තිං පටිලභන්ති, තාවතිංසා තිස්සො ච වස්සකොට්ඨො සට්ඨි ච වස්සසතසහස්සානීති එවමාදිසග්ගගුණපටිසංයුත්තං කථං. සග්ගසම්පත්තිං කථයන්තානඤ්ඤි බුද්ධානං මුඛං නප්පහොති. චුත්තම්පි චෙතං – “අනෙකපරියායෙන බො අහං, හික්ඛවෙ, සග්ගකථං කථෙය්‍ය” ත්තිආදි.

එවං සග්ගකථාය පලොභෙත්වා පුන හත්ථිං අලඬිකරිත්වා තස්ස සොණ්ඩං ඡන්දන්තො විය – “අයම්පි සග්ගො අනිව්චො අද්ධුවො, න එත්ථ ඡන්දරාගො කාතබ්බො” ති දස්සන්තං – “අප්පස්සාදා කාමා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ හියොයා” තිආදිනා (ම. නි. 1.235; 2.42) නයෙන කාමානං ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසං කථෙසි. තත්ථ ආදීනවොති දොසො. ඔකාරොති අවකාරො ලාමකභාවො. සංකිලෙසොති තෙහි සත්තානං සංසාරෙ සංකිලිස්සනං. යථාහ – “කිලිස්සන්ති වත හො සත්තා” ති (ම. නි. 2.351). එවං කාමාදීනවෙන තෙජ්ජත්වා නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං පකාසෙසි, පබ්බජ්ජාය ගුණං පකාසෙසිති අත්ථො. සෙසං අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනායං චුත්තනයඤ්ඤෙව උත්තානත්ථඤ්ඤෙව.

77. අලත්ථුන්ති කථං අලත්ථුං? එහිහික්ඛුභාවෙන. හගවා කිර තෙසං ඉද්ධිමයපත්තවිවරස්සුපනිස්සයං ඔලොකෙන්නො අනෙකාසු ජාතීසු විවරදානාදීනි දිස්වා එථ හික්ඛවොතිආදිමාහ. තෙ තාවදෙව හණ්ඩු කාසායවසනා අට්ඨහි හික්ඛුපරික්ඛාරෙහි සරීරපටිමුක්කෙහෙව වස්සසතිකත්ථෙරා විය හගවන්තං නමස්සමානාව නිසීදිංසු.

සන්දස්සෙසීතිආදීසු ඉධලොකත්ථං සන්දස්සෙසී, පරලොකත්ථං සන්දස්සෙසී. ඉධලොකත්ථං දස්සෙන්නො අනිච්චන්ති දස්සෙසී, දුක්ඛන්ති දස්සෙසී, අනත්තාති දස්සෙසී, ඛන්තො දස්සෙසී, ධාතුයො දස්සෙසී, ආයතනාති දස්සෙසී, පටිච්චසමුප්පාදං දස්සෙසී, රූපක්ඛන්ධස්ස උදයං දස්සෙන්නො පඤ්ච ලක්ඛණාති දස්සෙසී, තථා වෙදනාක්ඛන්ධාදීනං, තථා වයං දස්සෙන්නොපි උදයඛිඛයවසෙන පඤ්ඤාසලක්ඛණාති දස්සෙසී, පරලොකත්ථං දස්සෙන්නො නිරයං දස්සෙසී, තිරච්ඡානගොතිං, පෙත්තිවිසයං, අසුරකායං, තිණ්ණං කුසලානං විපාකං, ඡන්තං දෙවලොකානං, නවන්තං බ්‍රහ්මලොකානං සම්පත්තිං දස්සෙසී.

සමාදපෙසීති චතුපාරිසුද්ධිසීලතෙරසධුතඨගදසකථාවත්ථුආදිකෙ කල්‍යාණධම්මෙ ගණ්භාපෙසී.

සමුත්තෙජෙසීති සුට්ඨු උත්තෙජෙසී, අබ්භුස්සාහෙසී. ඉධලොකත්ථංඤ්චෙව පරලොකත්ථංඤ්ච තාසෙත්වා තාසෙත්වා අධිගතං විය කත්වා කථෙසී. ද්වන්තිංසකම්මකාරණපඤ්චවිසතිමහාභයජ්ජහෙදඤ්චි ඉධලොකත්ථං බුද්ධො භගවති තාසෙත්වා තාසෙත්වා කථයන්තෙ පච්ඡාබාහං, ගාල්භබන්ධනං බන්ධිත්වා චාතුමහාපථෙ පහාරසතෙන තාලෙත්වා දක්ඛිණද්වාරෙන නියාමානො විය ආසාතනභණ්ඩිකාය යපිතසීසො විය සුලෙ උත්තාසිතො විය මත්තහත්ථිනා මද්දියමානො විය ච සංවිග්ගො හොති. පරලොකත්ථංඤ්ච කථයන්තෙ නිරයාදීසු නිබ්බන්තො විය දෙවලොකසම්පත්තිං අනුභවමානො විය ච හොති.

සම්පහංසෙසීති පටිලද්ධගුණෙන වොදෙසී, මහානිසංසං කත්වා කථෙසීති අත්ථො.

සඬ්ඛාරානං ආදීනවන්ති හෙට්ඨා පයමග්ගාධිගමත්ථං කාමානං ආදීනවං කථෙසී, ඉධ පන උපරිමග්ගාධිගමත්ථං – “අනිච්චා, භික්ඛවෙ, සඬ්ඛාරා අද්ධුවා අනස්සාසිකා, යාවඤ්චිදං, භික්ඛවෙ, අලමෙව සබ්බසඬ්ඛාරෙසු නිබ්බන්දිතුං අලං විරජ්ජිතුං අලං විමුච්චිතු”න්තිආදිනා (අ. නි. 7.66; සං. නි. 2.134) නයෙන සඬ්ඛාරානං ආදීනවඤ්ච ලාමකභාවඤ්ච තජ්ජච්චයඤ්ච කිලමථං පකාසෙසී. යථා ච තත්ථ නෙක්ඛම්මෙ, එවමිධ – “සන්තමිදං, භික්ඛවෙ, නිබ්බානං නාම පණ්ණිතං තාණං ලෙණ”න්තිආදිනා නයෙන නිබ්බානෙ ආනිසංසං පකාසෙසී.

මහාජනකායපබ්බජ්ජාවණ්ණනා

78. මහාජනකායොති තෙසංයෙව ද්විත්තං කුමාරානං උපට්ඨාකජනකායොති.

80. භගවත්තං සරණං ගච්ඡාම, ධම්මඤ්ඤාති සඬ්ඝස්ස අපරිපුණ්ණත්තා ද්වෙවාචිකමෙව සරණමගමංසු.

81. අලත්ථුන්ති පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව එහිහික්ඛුභාවෙනෙව අලත්ථුං. ඉතො අනත්තරෙ පබ්බජිතවාරෙපි එසෙව නයො.

වාරිකාඅනුජානනවණ්ණනා

85. පරිවිතක්කො උදපාදීති කදා උදපාදි? සම්බොධිතො සත්ත සංවච්ඡරාති සත්ත මාසෙ සත්ත දිවසෙ අතික්කමිත්වා උදපාදි. භගවා කිර පිතුසඬගහං කරොත්තො විහාසි. රාජාපි චිත්තෙසි – “මය්හං ජෙට්ඨපුත්තො නික්ඛමිත්වා බුද්ධො ජාතො, දුතියපුත්තො මෙ නික්ඛමිත්වා අග්ගසාවකො ජාතො, පුරොහිතපුත්තො දුතියඅග්ගසාවකො, ඉමෙ ච අවසෙසා හික්ඛු ගිහිකාලෙපි මය්හං පුත්තමෙව පරිවාරෙත්වා විවරිංසු. ඉමෙ සබ්බෙ ඉදානිපි මය්හංයෙව භාරො, අහමෙව ච නෙ චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහිස්සාමි, අඤ්ඤෙසං ඕකාසං න දස්සාමි” ති විහාරද්වාරකොට්ඨකතො පට්ඨාය යාව රාජගෙහද්වාරා උභයතො බදිරපාකාරං කාරාපෙත්වා කිලඤ්ජෙහි ඡාදාපෙත්වා වත්ථෙහි පටිච්ඡාදාපෙත්වා උපරි ච ඡාදාපෙත්වා සුවණ්ණතාරකච්චිත්තං සමොලම්බිතතාලක්ඛන්ධමත්තං විවිධපුප්ඵදාමචිතානං කාරාපෙත්වා හෙට්ඨා භූමියං චිත්තත්ථරණෙහි සන්ථරාපෙත්වා අත්තො උභොසු පස්සෙසු මාලාවච්ඡකෙ පුණ්ණසට්ඨෙ, සකලමග්ගවාසත්ථාය ච ගන්ධන්තරෙ පුප්ඵානි පුප්ඵන්තරෙ ගන්ධෙ ච යපාපෙත්වා භගවතො කාලං ආරොවාපෙසි.

භගවා හික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො අත්තොසාණියාව රාජගෙහංගන්ත්වා භත්තකිච්චං කත්වා විහාරං පච්චාගච්ඡති. අඤ්ඤො කොචි දට්ඨුමිපි න ලහති, කුතො පන හික්ඛං වා දාතුං, පුප්ඵං වා කාතුං, ධම්මං වා සොතුං. නාගරා චිත්තෙසු – “අප්ප සත්ථු ලොකෙ උප්පන්තස්ස සත්තමාසාධිකාති සත්තසංවච්ඡරාති, මයඤ්ච දට්ඨුමිපි න ලහාම, පගෙව හික්ඛං වා දාතුං, පුප්ඵං වා කාතුං, ධම්මං වා සොතුං. රාජා – ‘මය්හමෙව බුද්ධො, මය්හමෙව ධම්මො, මය්හමෙව සඬ්ඝො’ ති මමායිත්වා සයමෙව උපට්ඨහි. සත්ථා ච උප්පජ්ජමාතො සදෙවකස්ස ලොකස්ස අත්ථාය හිතාය උප්පන්තො. න හි රඤ්ඤොයෙව නිරයො උණ්හො අස්ස, අඤ්ඤෙසං නිලුප්පලවනසදිසො. තස්මා රාජානං වදාම. සචෙ නො සත්ථාරං දෙනි, ඉච්චෙනං කුසලං. නො චෙ දෙනි, රඤ්ඤො

සද්ධිං යුජ්ඣිත්වාපි සඬ්ඝං ගහෙත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොම. න සක්කා බො පන සුද්ධනාගරෙහෙව එවං කාතුං, එකං ජෙට්ඨපුරිසමිපි ගණ්හාමා”ති.

තෙ සෙනාපතිං උපසඬ්ඣකමිත්වා තස්සෙතමත්ථං ආරොචෙත්වා — “සාමි, කිං අම්මාකං පක්ඛො හොමි, උදාහු රඤ්ඤො”ති ආහංසු. සො — “අහං තුම්මාකං පක්ඛො හොමි, අපි ච බො පන පඨමදිවසො මය්හං දාතබ්බො”ති. තෙ සම්පට්ඨිංසු. සො රාජානං උපසඬ්ඣකමිත්වා — “නාගරා, දෙව, තුම්මාකං කුපිතා”ති ආහ. කිමත්ථං තාතාති? සත්ථාරං කිර තුම්මහෙයෙව උපට්ඨහථ, අම්මහෙ න ලභාමාති. සචෙ ඉදානිපි ලහන්ති, න කුප්පන්ති, අලහන්තා තුම්මහෙහි සද්ධිං යුජ්ඣිතුකාමා දෙවාති. යුජ්ඣාමි, තාත, නාහං හික්ඛුසඬ්ඝං දෙමිති. දෙව තුම්මාකං දාසා තුම්මහෙහි සද්ධිං යුජ්ඣාමාති වදන්ති, තුම්මහෙ කං ගණ්හිත්වා යුජ්ඣිස්සථාති? නනු ත්වං සෙනාපතීති? නාගරෙහි විනා න සමත්ථො අහං දෙවාති. තතො රාජා — “බලවන්තො නාගරා, සෙනාපතීපි තෙසඤ්ඤෙව පක්ඛො”ති ඤාත්වා “අඤ්ඤානිපි සත්තමාසාධිකානි සත්තසංවච්ඡරානි මය්හං හික්ඛුසඬ්ඝං දදන්තු”ති ආහ. නාගරා න සම්පට්ඨිංසු. රාජා — “ඡ වස්සානි, පඤ්ච, වත්තාරි, තිණි, ද්වෙ, එකවස්ස”න්ති භාපෙසි. එවං භාපෙන්තෙපි න සම්පට්ඨිංසු. අඤ්ඤෙ සත්ත දිවසෙ යාචි. නාගරා — “අතිකක්ඛලං දානි රඤ්ඤා සද්ධිං කාතුං න වට්ටති”ති අනුජානිංසු.

රාජා සත්තමාසාධිකානං සත්තන්තං සංවච්ඡරානං සජ්ජිතං දානමුඛං සත්තන්තමෙව දිවසානං විස්සජ්ජෙත්වා ඡ දිවසෙ කෙසඤ්චි අපස්සන්තානංයෙව දානං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ නාගරෙ පක්කොසාපෙත්වා — “සක්ඛිස්සථ, තාත, එවරූපං දානං දාතු”න්ති ආහ. තෙපි — “නනු අම්මහෙයෙව නිස්සාය තං දෙවස්ස උප්පන්න”න්ති වත්වා — “සක්ඛිස්සාමා”ති ආහංසු. රාජා පිට්ඨිහත්ථෙන අස්සුනි පුඤ්ඡමානො භගවන්තං වන්දිත්වා — “භන්තෙ, අහං අට්ඨසට්ඨිහික්ඛුසතසහස්සං අඤ්ඤස්ස වාරං අකත්වා යාවජ්චං වතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහිස්සාමිති වින්තෙසිං. නාගරා න දානි මෙ අනුඤ්ඤාතා, නාගරා හි ‘මයං දානං දාතුං න ලභාමා’ති කුප්පන්ති. භගවා ස්චෙ පට්ඨාය තෙසං අනුග්ගහං කරොමා”ති ආහ.

අථ දුතියදිවසෙ සෙනාපති මහාදානං සජ්ජෙත්වා — “අජ්ජ යථා අඤ්ඤො කොචි එකහික්ඛමිපි න දෙනි, එවං රක්ඛමා”ති සමන්තා පුරිසෙ යපෙසි. තං දිවසං සෙට්ඨිහරියා රොදමානා ධිතරං ආහ — “සචෙ, අම්ම, තච පිතා ජීවෙය්‍ය, අජ්ජාහං පඨමං දසබලං භොජෙය්‍ය”න්ති. සා තං ආහ — “අම්ම, මා වින්තයි, අහං තථා කරස්සාමි යථා බුද්ධජපමුඛො හික්ඛුසඬ්ඝො පඨමං අම්මාකං හික්ඛං පරිභුඤ්ජිස්සති”ති. තතො සතසහස්සග්ගනිකාය සුවණ්ණපාතියා නිරුද්ධපායාසස්ස පුරෙත්වා සජ්ජිමුඛසක්කරාදීහි අභිසඬ්ඛිත්වා අඤ්ඤාය

පාතියා පටිකුජ්ජිත්වා තං සුමනමාලාගුලෙහි පරික්ඛිපිත්වා මාලාගුලසදිසං කත්වා භගවතො ගාමං පවිසනවෙලාය සයමෙව උක්ඛිපිත්වා දාසිගණපරිවුතා නගරා නික්ඛමි. අන්තරාමග්ගෙ සෙනාපතිඋපට්ඨාකා - “අම්ම, මා ඉතො අගමා”ති වදන්ති. මහාපුඤ්ඤා නාම මනාපකථා භොන්ති, න ච තෙසං පුනස්පුනං භණන්තානං කථා පටික්ඛිපිතුං සක්කා භොති. සා - “චූළපිතා මහාපිතා මාතුලා කිස්ස තුම්හෙ ගන්තුං න දෙථා”ති ආහ. සෙනාපතිනා - “අඤ්ඤස්ස කස්සවි බාදනියභොජනියං දාතුං මා දෙථා”ති යපිතම්භ අම්මාති. කිං පන මෙ භත්ථෙ බාදනියං භොජනියං පස්සථාති? මාලාගුලං පස්සාමාති. කිං තුම්භාකං සෙනාපති මාලාගුලපුප්ඵපි කාතුං න දෙතීති? දෙති, අම්මාති. තෙන හි, අපෙඨ, අපෙඨාති භගවන්තං උපසඬකමිත්වා මාලාගුලං ගණ්භාපෙඨ භගවාති ආහ. භගවා එකං සෙනාපතිස්සුපට්ඨාකං ඔලොකෙත්වා මාලාගුලං ගණ්භාපෙසි. සා භගවන්තං වන්දිත්වා - “භගවා, භවාභවෙ නිබ්බත්තියං මෙ සති පරිතස්සනජීවිතං නාම මා භොතු, අයං සුමනමාලා විය නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ පියාව භොමි, නාමෙන ච සුමනා යෙවා”ති පත්ථනං කත්වා සත්ථාරා - “සුඛිනී භොහී”ති වුත්තා වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි.

භගවා සෙනාපතිස්ස ගෙහං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදි. සෙනාපති යාගුං ගහෙත්වා උපගඤ්ඡි, සත්ථා පත්තං පිදහි. නිසින්නො, භන්තෙ, හික්ඛුසඬසොති. අත්ථි නො එකො අන්තරා පිණ්ඩපාතො ලද්ධොති. සො මාලං අපනෙත්වා පිණ්ඩපාතං අද්දස. චූළපට්ඨාකො ආහ - “සාමි, මාලාති මං වත්වා මාතුගාමො වඤ්ථෙසි”ති. පායාසො භගවන්තං ආදිං කත්වා සබ්බෙසං හික්ඛුනං පභොති. සෙනාපතිපි අත්තනො දෙය්‍යධම්මං අදාසි. සත්ථා භත්තකිච්චං කත්වා මඩගලං වත්වා පක්කාමි. සෙනාපති - “කා නාම සා පිණ්ඩපාතමදාසි”ති පුච්ඡි. සෙට්ඨිධිතා, සාමිති. සප්පඤ්ඤා සා ඉත්ථි, එවරුපාය සරෙ වසන්තියා පුරිසස්ස සග්ගසම්පත්ති නාම න දුල්ලභාති තං ආනෙත්වා ජෙට්ඨිකට්ඨානෙ යපෙසි.

පුනදිවසෙ නාගරා දානමදංසු, පුනදිවසෙ රාජාති එකන්තරිකාය දානං දාතුං ආරහිංසු. රාජාපි වරපුරිසෙ යපෙත්වා නාගරෙහි දින්නදානතො අතිරෙකතරං දෙති, නාගරාපි තථෙව කත්වා රඤ්ඤා දින්නදානතො අතිරෙකතරං. රාජගෙහෙ නාටකිත්ථියො දහරසාමණෙරෙ වදන්ති - “ගණ්භථ, තාතා, න ගහපතිකානං ගත්තවත්ථාදීසු පුඤ්ඡිත්වා බාළදාරකානං බෙළසිඬසාණිකාදිධොවනභත්ථෙහි කතං, සුචිං පණ්ණිතං කත”න්ති. පුනදිවසෙ නාගරාපි දදමානා වදන්ති - “ගණ්භථ, තාතා, න නගරගාමනිගමාදීසු සඬකඬ්ඨිතතණ්ඩුලබ්ඨරදධිසප්පිආදීහි, න අඤ්ඤෙසං ජඬසසිසපිට්ඨිආදීහි භඤ්ජිත්වා ආහරාපිතෙහි කතං, ජාතිසප්පිඨිරාදීහියෙව කත”න්ති. එවං සත්තසු සංවච්ඡරෙසු සත්තසු මාසෙසු

සත්තස්ස දිවසෙස්ස ච අතික්කන්තෙස්ස අථ භගවතො අයං විතක්කො උදපාදි. තෙන චුත්තං - “සම්බොධිතො සත්ත සංවච්ඡරානි සත්ත මාසානි සත්ත දිවසානි අතික්කමිත්වා උදපාදි”ති.

87. අඤ්ඤතරො මහාබ්‍රහ්මානි ධම්මදෙසනං ආයාචිතබ්‍රහ්මාව.

89. චතුරාසීති ආවාසසහස්සානීති චතුරාසීති විහාරසහස්සානි. තෙ සබ්බෙපි ද්වාදසසහස්සහික්ඛුගණ්හනකා මහාවිහාරා අභයගිරිවෙතියපබ්බතචිත්තලපබ්බතමහාවිහාරසදිසාව අහෙස්සුං.

90. ඛන්ති පරමං තපොති අධිවාසනඛන්ති නාම පරමං තපො. තිතික්ඛාති ඛන්තියා ඵච වෙච්චනං. තිතික්ඛා සඬ්ඛාතා අධිවාසනඛන්ති උත්තමං තපොති අත්ථො. නිබ්බානං පරමන්ති සබ්බාකාරෙන පන නිබ්බානං පරමන්ති වදන්ති බුද්ධා. න හි පබ්බජිතො පරුපසාතීති යො අධිවාසනඛන්තිවිරහිතත්තා පරං උපසාතෙති බාධෙති හිංසති, සො පබ්බජිතො නාම න හොති. චතුත්ථපාදො පන තස්සෙව වෙච්චනං. “න හි පබ්බජිතො”ති එතස්ස හි න සමණො හොතීති වෙච්චනං. පරුපසාතීති එතස්ස පරං විහෙයයන්තොති වෙච්චනං. අථ වා පරුපසාතීති සිලුපසාතී. සිලඤ්ඤි උත්තමට්ඨෙයන පරන්ති චුච්චති. යො ච සමණො පරං යං කඤ්ඤි සත්තං විහෙයයන්තො පරුපසාතී හොති, අත්තනො සීලං විනාසකො, සො පබ්බජිතො නාම න හොතීති අත්ථො. අථවා යො අධිවාසනඛන්තියා අභාවතො පරුපසාතී හොති, පරං අත්තමසො ඩංසමකසම්පි සඤ්චිච්ච ජීවිතා වොරොපෙති, සො න හි පබ්බජිතො. කිං කාරණා? මලස්ස අපබ්බාජිතත්තා. “පබ්බාජයමත්තනො මලං, තස්මා පබ්බජිතොති චුච්චති”ති (ධ. ප. 388) ඉදඤ්ඤි පබ්බජිතලක්ඛණං. යොපි න හෙව බො උපසාතෙති, න මාරෙති, අපි ව දණ්ඩාදිහි විහෙයෙති, සො පරං විහෙයයන්තො සමණො න හොති. කිං කාරණා? විහෙසාය අසමිතත්තා. “සමිතත්තා හි පාපානං, සමණොති පචුච්චති”ති (ධ. ප. 265) ඉදඤ්ඤි සමණලක්ඛණං.

දුතියගාථාය සබ්බපාපස්සාති සබ්බාකුසලස්ස. අකරණන්ති අනුප්පාදනං. කුසලස්සාති චතුභූමිකකුසලස්ස. උපසම්පදාති පටිලාභො. සචිත්තපරියොදපනන්ති අත්තනො විත්තජොතනං, තං පන අරහත්තෙන හොති. ඉති සීලසංවරෙන සබ්බපාපං පහාය සමථවිපස්සනාහි කුසලං සම්පාදෙත්වා අරහත්තඵලෙන විත්තං පරියොදාපෙතබ්බන්ති එතං බුද්ධානං සාසනං ඔවාදො අනුසිට්ඨී ති.

තතියගාථාය අනුපවාදොති වාචාය කස්සපි අනුපවදනං. අනුපසාතොති කායෙන උපසාතස්ස අකරණං. පාතිමොක්ඛෙති යං තං පඅතිමොක්ඛං,

අතිපමොක්ඛං, උත්තමසීලං, පාති වා අගතිවිසෙසෙහි මොක්ඛෙති දුග්ගතිභයෙහි, යො වා නං පාති, තං මොක්ඛෙති “පාතිමොක්ඛ” න්ති වූවිති. තස්මිං පාතිමොක්ඛෙ ව සංවරො. මත්තඤ්ඤාතාති පටිග්ගභණ්ණපරිභොගවසෙන පමාණඤ්ඤාතා. පන්තඤ්ච සයනාසනන්ති සයනාසනඤ්ච සඬ්ඝට්ටනවිරහිතන්ති අත්ථො. තත්ථ ද්විතියෙව පච්චයෙහි චතුපච්චයසන්නොසො දීපිතො හොතිති වෙදිතඛිඛො. එතං බුද්ධාන සාසනන්ති එතං පරස්ස අනුපවදනං අනුපසානනං පාතිමොක්ඛසංවරො පටිග්ගභණ්ණපරිභොගෙසු මත්තඤ්ඤාතා අට්ඨසමාපත්තිවසිභාවාය විචිත්තසෙනාසනසෙවනඤ්ච බුද්ධානං සාසනං ඔවාදො අනුසිට්ඨීති. ඉමා පන සඛිඛබුද්ධානං පාතිමොක්ඛබුද්දෙසගාථා හොන්තිති වෙදිතඛිඛො.

දෙවතාරොචනවණ්ණනා

91. එත්තාවතා ව ඉමිනා විපස්සිස්ස භගවතො අපදානානුසාරෙන විත්ථාරකථනෙන — “තථාගතස්සෙවෙසා, හික්ඛවෙ, ධම්මධාතු සුප්පට්ඨිද්ධා”ති එවං චුත්තාය ධම්මධාතුයා සුප්පට්ඨිද්ධභාවං පකාසෙත්වා ඉදානි — “දෙවතාපි තථාගතස්ස එතමත්ථං ආරොචෙසු”න්ති චුත්තං දෙවතාරොචනං පකාසෙතුං එකමිදාහන්තිආදිමාහ.

තත්ථ සුභගවනෙති එවංනාමකෙ වනෙ. සාලරාජමූලෙති වනස්පතිජෙට්ඨකස්ස මූලෙ. කාමච්ඡන්දං විරාජෙත්වාති අනාගාමිමග්ගෙන මූලසමුග්ග්ඝාතවසෙන විරාජෙත්වා. යථා ව විපස්සිස්ස, එවං සෙසබුද්ධානමපි සාසනෙ චුත්ථබ්බමචරියා දෙවතා ආරොචයිංසු, පාළි පන විපස්සිස්ස වෙච අමිභාකඤ්ච භගවතො වසෙන ආගතා.

තත්ථ අත්තනො සම්පත්තියා න භායන්ති, න විභායන්තිති අවිභා. න කඤ්චි සත්තං තපන්තිති අතප්පා. සුන්දරදස්සනා අභිරුපා පාසාදිකාති සුදස්සා. සුට්ඨු පස්සන්ති, සුන්දරමෙතෙසං වා දස්සනන්ති සුදස්සී. සඛිඛෙහෙව ව සගුණෙහි භවසම්පත්තියා ව ජෙට්ඨා, නත්ථෙත්ථ කනිට්ඨාති අකනිට්ඨා.

ඉධ යත්වා භාණුවාරා සමොධානෙතඛිඛො. ඉමස්මිඤ්ඤි සුත්තෙ විපස්සිස්ස භගවතො අපදානවසෙන තයො භාණුවාරා චුත්තා. යථා ව විපස්සිස්ස, එවං සිඛිආදීනමපි අපදානවසෙන චුත්තාව. පාළි පන සඬ්ඛිත්තා. ඉති සත්තන්තං බුද්ධානං වසෙන අමිභාකං භගවතා එකච්ඡති භාණුවාරා කථිතා. තථා අවිහෙහි. තථා අතප්පෙහි. තථා සුදස්සෙහි. තථා සුදස්සීහි. තථා අකනිට්ඨෙහිති සඛිඛමපි ඡඛිඛිසතිභාණුවාරසතං හොති. තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ අඤ්ඤං සුත්තං ඡඛිඛිසතිභාණුවාරසතපරිමාණං නාම නත්ථී, සුත්තන්තරාජා නාම අයං

සුත්තන්තොති වෙදිතබ්බො. ඉතො පරං අනුසන්ධිද්වයමිපි නියාතෙන්තො
ඉති බො භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තං සබ්බං උත්තානමෙවාති.

ඉති සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

මහාපදානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. මහානිදානසුත්තවණ්ණනා

නිදානවණ්ණනා

95. එවං මෙ සුතං...පෙ.... කුරුසුති මහානිදානසුත්තං. තත්‍රායං අනුත්තානපදවණ්ණනා. කුරුසු විහරතීති කුරු නාම ජානපදිනො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභිසද්දෙන “කුරු”ති වුවිචති. තස්මිං කුරුසු ජනපදෙ. අට්ඨකථාවරියා පනාහු – මන්ධාතුකාලෙ තීසු දීපෙසු මනුස්සා “ජම්බුදීපො නාම බුද්ධපච්චෙකබුද්ධමහාසාවකචක්ඛත්තිජපභුතීනං උත්තමමනුස්සානං උප්පත්තිභූමි උත්තමදීපො අතිරමණීයො”ති සුත්වා රඤ්ඤා මන්ධාතුවක්ඛත්තිනා චක්කරතනං පුරක්ඛත්වා චත්තාරො දීපෙ අනුසංයායන්තෙන සද්ධිං ආගමංසු. තතො රාජා පරිණායකරතනං පුච්ඡි – “අත්ථි නු ඛො මනුස්සලොකතො රමණීයතරං යාන”න්ති. කස්මා දෙව එවං භණ්හි? කිං න පස්සෙඛි චන්දිමසූරියානං ආනුභාවං, නනු එතෙසං යානං ඉතො රමණීයතරන්ති? රාජා චක්කරතනං පුරක්ඛත්වා තත්ථ අගමාසි. චත්තාරො මහාරාජානො – “මන්ධාතුවහාරාජා ආගතො”ති සුත්වාච “මහිද්ධිකො මහානුභාවො රාජා, න සක්කා යුද්ධෙන පට්ඨාහිතු”න්ති සකං රජ්ජං නිය්‍යාතෙසුං. සො තං ගහෙත්වා පුන පුච්ඡි – “අත්ථි නු ඛො ඉතො රමණීයතරං යාන”න්ති?

අථස්ස තාවතිංසභවනං කථයිංසු. “තාවතිංසභවනං, දෙව, ඉතො රමණීයතරං. තත්ථ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො ඉමෙ චත්තාරො මහාරාජානො පරිවාරකා දොවාරිකභූමියං තිට්ඨන්ති, සක්කො දෙවරාජා මහිද්ධිකො මහානුභාවො, තස්සිමානි උපහොගට්ඨානානි – යොජනසහස්සබ්බිකො චෙජයන්තො පාසාදො, පඤ්චයොජනසතුබ්බිකො සුධම්මා දෙවසභා, දියඨ්ඨයොජනසතිකො චෙජයන්තරථො තථා එරාවණො හත්ථි, දිබ්බරුක්ඛසහස්සජපට්ඨිමණ්ඩිතං නන්දනවනං, විත්තලතාවනං, ථාරුසකවනං, මිස්සකවනං, යොජනසතුබ්බිකො පාරිච්ඡත්තකො කොවිළාරො, තස්ස හෙට්ඨා පට්ඨියොජනායාමා පඤ්ඤාසයොජනවිත්ථතා පඤ්චදසයොජනබ්බිකො ජයකුසුමපුප්ඵවණ්ණො පණ්ඩුකම්බලසිලා, යස්සා මුදුතාය සක්කස්ස නිසීදතො උපඨ්ඨිකායො අනුපවිසති”ති.

තං සුත්වා රාජා තත්ථ ගන්තුකාමො චක්කරතනං අබ්භුක්කිරි. තං ආකාසෙ පතිට්ඨාසි සද්ධිං චතුරඨ්ඨිනියා සෙනාය. අථ ද්විත්තං දෙවලොකානං වෙමජ්ඣකො චක්කරතනං ඔතරිත්වා පථවියං පතිට්ඨාසි සද්ධිං පරිණායකරතනපමුඛාය චතුරඨ්ඨිනියා සෙනාය. රාජා එකකොච තාවතිංසභවනං අගමාසි. සක්කො – “මන්ධාතා ආගතො”ති සුත්වාච තස්ස

පව්වුග්ගමනං කත්වා – “ස්වාගතං, තෙ මහාරාජ, සකං තෙ මහාරාජ, අනුසාස මහාරාජා”ති වත්වා සද්ධිං නාටකෙහි රජ්ජං ද්වෙ භාගෙ කත්වා එකං භාගමදාසි. රඤ්ඤො තාවතිංසභවතෙ පතිට්ඨිතමත්තස්සෙව මනුස්සභාවො විගච්ඡි, දෙවභාවො පාතුරහොසි. තස්ස කිර සක්කෙන සද්ධිං පණ්ඩුකම්බලසිලායං නිසින්නස්ස අක්ඛිනිමිසමත්තෙන නානත්තං පඤ්ඤායති. තං අසල්ලක්ඛෙන්තා දෙවා සක්කස්ස ච තස්ස ච නානත්තෙ මුය්හන්ති. සො තත්ථ දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානො යාව ඡත්තිංස සක්කා උප්පජ්ජිත්වා චුතා, තාව රජ්ජං කාරෙත්වා අතිත්තොව කාමෙහි තතො වචිත්වා අත්තනො උය්‍යානෙ පතිට්ඨිතො වාතාතපෙන පුට්ඨගත්තො කාලමකාසි.

වක්කරතනෙ පන පුන පථවියං පතිට්ඨිතෙ පරිණායකරතනං සුවණ්ණපට්ටෙ මන්ධාතු උපාහනං ලිබාපෙත්වා ඉදං මන්ධාතු රජ්ජන්ති රජ්ජමනුසාසි. තෙපි තීහි දීපෙහි ආගතමනුස්සා පුන ගන්තුං අසක්කොන්තා පරිණායකරතනං උපසඬ්ඛිත්වා – “දෙව, මයං රඤ්ඤො ආනුභාවෙන ආගතා, ඉදානි ගන්තුං න සක්කොම, වසනට්ඨානං නො දෙහී”ති යාචිංසු. සො තෙසං එකමෙකං ඡනපදමදාසි. තත්ථ පුබ්බවිදෙහතො ආගතමනුස්සෙහි ආවසිතපදෙසො තායෙව පුරිමසඤ්ඤාය – “විදෙහරට්ඨ”න්ති නාමං ලහි, අපරගොයානතො ආගතමනුස්සෙහි ආවසිතපදෙසො “අපරන්තඡනපදො”ති නාමං ලහි, උත්තරකුරුතො ආගතමනුස්සෙහි ආවසිතපදෙසො “කුරුරට්ඨ”න්ති නාමං ලහි, බහුකෙ පන ගාමනිගමාදයො උපාදාය බහුවචනෙන වොහරියති. තෙන චුත්තං – “කුරුසු විහරතී”ති.

කම්මාසධම්මං නාම කුරුනං නිගමොති කම්මාසධම්මන්ති එත්ථ කෙවි ධ-කාරස්ස ද-කාරෙන අත්ථං වණ්ණයන්ති. කම්මාසො එත්ථ දම්තොති කම්මාසදම්මො. කම්මාසොති කම්මාසපාදො පොරිසාදො චුවචති. තස්ස කිර පාදෙ බාණුකෙන විද්ධට්ඨානෙ වණො රුහන්තො විත්තදාරුසදියො හුත්වා රුහි. තස්මා කම්මාසපාදොති පඤ්ඤායිත්ථ. සො ච තස්මිං ඔකාසෙ දම්තො පොරිසාදභාවතො පටිසෙධිතො. කෙන? මහාසත්තෙන. කතරස්මිං ජාතකෙති? මහාසුතසොමජාතකෙති එකෙ. ඉමෙ පන ථෙරා ජයද්දිසජාතකෙති වදන්ති. තදා හි මහාසත්තෙන කම්මාසපාදො දම්තො. යථාහ –

“පුත්තො යදා හොමි ජයද්දිසස්ස;
පඤ්චාලරට්ඨධිපතිස්ස අනුජො.
වජිත්වාන පාණං පිතරං පමොවයිං;
කම්මාසපාදම්පි වහං පසාදයි”න්ති.

කෙව් පන ධ-කාරෙතෙව අත්ථං වණ්ණෙයන්ති. කුරුරට්ඨවාසීනං කිර කුරුවත්තධම්මො, තස්මිං කම්මාසො ජාතො, තස්මා තං යානං කම්මාසො එත්ථ ධම්මො ජාතොති කම්මාසධම්මන්ති චුච්චති. තත්ථ නිව්ට්ඨනිගමස්සාපි එතදෙව නාමං. භූමිමච්චනෙන කස්මා න චුත්තන්ති. අවසනොකාසනො. භගවතො කිර තස්මිං නිගමෙ වසනොකාසො කොචි විහාරො නාම නාහොසි. නිගමනො පන අපක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මිං උදකසම්පන්නෙ රමණීයෙ භූමිභාගෙ මහාවනසණ්ඨො අහොසි තත්ථ භගවා විහාසි, තං නිගමං ගොචරගාමං කත්වා. තස්මා එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො – “කුරුසු විහරති කම්මාසධම්මං නාම කුරුනං නිගමො, තං ගොචරගාමං කත්වා”ති.

ආයස්මාති පියවචනමෙතං, ගාරවචනමෙතං. ආනන්දොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. එකමන්තන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො – “විසමං චන්දිමසුරියා පරිවත්තන්ති”තිආදීසු (අ. නි. 4.70) විය. තස්මා යථා නිසින්තො එකමන්තං නිසින්තො හොති, තථා නිසිදිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨඛිබ්බො. භූමිමත්ථෙ වා එතං උපයොගවචනං නිසිදිති උපාචිසි. පණ්ඩිතා හි ගරුට්ඨානියං උපසඬකම්ත්වා ආසනකුසලතාය එකමන්තං නිසිදන්ති. අයඤ්ච තෙසං අඤ්ඤතරො, තස්මා එකමන්තං නිසිදි.

කථං නිසින්තො බො පන එකමන්තං නිසින්තො හොතිති? ඡ නිසජ්ජදොසෙ වජ්ජෙත්වා. සෙය්‍යථිදං – අතිදුරං, අච්චාසන්නං, උපරිවාතං, උන්නතජ්ජදෙසං, අතිසම්මුඛං, අතිපච්ඡාති. අතිදුරෙ නිසින්තො හි සචෙ කථෙතුකාමො හොති, උච්චාසද්දෙන කථෙතඛිබ්බං හොති. අච්චාසන්නෙ නිසින්තො සඬසට්ඨනං කරොති. උපරිවාතෙ නිසින්තො සරීරගන්ධෙන බාධති. උන්නතජ්ජදෙසෙ නිසින්තො අගාරවං පකාසෙති. අතිසම්මුඛා නිසින්තො සචෙ දට්ඨුකාමො හොති, චක්ඛුනා චක්ඛුං ආභච්ච දට්ඨඛිබ්බං හොති. අතිපච්ඡා නිසින්තො සචෙ දට්ඨුකාමො හොති, ගීවං පරිවත්තෙත්වා දට්ඨඛිබ්බං හොති. තස්මා අයම්පි තික්ඛත්තුං භගවත්තං පදක්ඛිණං කත්වා සක්කච්චං චන්දිත්වා එතෙ ඡ නිසජ්ජදොසෙ වජ්ජෙත්වා දක්ඛිණජාණුමණ්ඩලස්ස අභිමුඛට්ඨානෙ ඡඛිබ්බණ්ණානං බුද්ධරස්මීනං අන්තො පටිසිත්වා පසන්නලාබාරසං විගාහන්තො විය සුවණ්ණපටං පාරුපන්තො විය රත්තුජ්ජලමාලාවිතානමජ්ඣං පටිසන්තො විය ච ධම්මභණ්ඩාගාරිකො ආයස්මා ආනන්දො නිසිදි. තෙන චුත්තං – “එකමන්තං නිසිදි”ති.

කාය පන චෙලාය, කෙන කාරණෙන අයමායස්මා භගවත්තං උපසඬකමන්තොති? සායන්හචෙලායං පච්චයාකාරපඤ්ඤප්‍රච්ඡින්නකාරණෙන. තං දිවසං කිරායමායස්මා කුලසඬගහත්ථාය සරද්වාරෙ සරද්වාරෙ

සහස්සභණ්ඩිකං නික්ඛිපන්නො විය කම්මාසධම්මගාමං පිණ්ඩාය වරින්වා පිණ්ඩපාතපටික්කන්නො සත්ථු වත්තං දස්සෙත්වා සත්ථරි ගන්ධකුටිං පච්චියෙ සත්ථාරං වන්දිත්වා අත්තනො දිවාට්ඨානං ගන්ත්වා අන්තෙවාසිකෙසු වත්තං දස්සෙත්වා පටික්කන්නෙසු දිවාට්ඨානං පටිසම්මජ්ජිත්වා වම්මක්ඛණ්ඩං පඤ්ඤාපෙත්වා උදකතුම්බතො උදකං ගහෙත්වා උදකෙන හත්ථපාදෙ සීතලෙ කත්වා පල්ලඬිකං ආභුජීත්වා නිසින්තො සොනාපත්තිඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජී. අථ පරිච්ඡින්නකාලවසෙන සමාපත්තිතො උට්ඨාය පච්චයාකාරෙ ඤාණං ඔතාරෙසී. සො — “අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා”තිආදිතො පට්ඨාය අන්තං, අන්තතො පට්ඨාය ආදිං, උභයන්තතො පට්ඨාය මජ්ඣං, මජ්ඣතො පට්ඨාය උභො අන්තෙ පාපෙන්නො තික්ඛත්තුං ද්වාදසපදං පච්චයාකාරං සම්මසී. තස්සෙවං සම්මසන්නස්ස පච්චයාකාරො විභූතො භුත්වා උත්තානකුත්තානකො විය උපට්ඨාසී.

තතො චින්තෙසී — “අයං පච්චයාකාරො සබ්බබුද්ධෙහි — ‘ගම්භීරො චෙව ගම්භීරාවභාසො චා’ති කථිතො, මය්හං බො පන පදෙසඤාණෙ යීතස්ස සාවකස්ස සතො උත්තානො විභූතො පාකටො භුත්වා උපට්ඨාති, මය්හංයෙව නු බො එස උත්තානකො භුත්වා උපට්ඨාති, උදාහු අඤ්ඤෙසම්පී”ති? අථස්ස එතදහොසී — “හන්දාහං ඉමං පඤ්ඤං ගහෙත්වා හගවත්තං පුච්ඡාමි, අද්ධා මෙ හගවා ඉමං අත්ථුප්පත්තිං කත්වා සාලින්දං සිනෙරුං උක්ඛිපන්නො විය එකං සුත්තන්තකථං කට්ඨෙත්වා දස්සෙස්සති. බුද්ධානඤ්ඤි විනයපඤ්ඤත්තිං, භූම්මන්තරං, පච්චයාකාරං, සමයන්තරන්ති ඉමානි වත්තාරි යානානි පත්වා ගජ්ජිතං මහන්තං හොති, ඤාණං අනුපවිසති, බුද්ධඤාණස්ස මහන්තභාවො පඤ්ඤායති, දෙසනා ගම්භීරා හොති තිලක්ඛණබ්භාහතා සුඤ්ඤතපටිසංයුත්තා”ති.

සො කිඤ්චාපි පකතියාව එකදිවසෙ සතචාරම්පි සහස්සචාරම්පි හගවත්තං උපසඬකමන්නො න අහෙතුඅකාරණෙන උපසඬකමති, තං දිවසං පන ඉමං පඤ්ඤං ගහෙත්වා — “ඉමං බුද්ධගන්ධහත්ථී. ආපජ්ජ ඤාණකොඤ්චනාදං සොස්සාමි, බුද්ධසීහං ආපජ්ජ ඤාණසීහනාදං සොස්සාමි, බුද්ධසින්ධවං ආපජ්ජ ඤාණපදවික්කමං පස්සිස්සාමි”ති චින්තෙත්වා දිවාට්ඨානා උට්ඨාය වම්මක්ඛණ්ඩං පජ්චොට්ඨෙත්වා ආදාය සායන්හසමයෙ හගවත්තං උපසඬකමී. තෙන චුත්තං — “සායන්හවෙලායං පච්චයාකාරපඤ්ඤපුච්ඡනකාරණෙන උපසඬකමන්නො”ති.

යාව ගම්භීරොති එත්ථ යාවසද්දො පමාණාතික්කමෙ, අතික්කම්ම පමාණං ගම්භීරො, අතිගම්භීරොති අත්ථො. ගම්භීරාවභාසොති ගම්භීරොව භුත්වා

අවභාසති, දිස්සතීති අත්ථො. එකඤ්ඤි උත්තානමෙව ගම්භීරාවභාසං හොති සුත්තිපණ්ණාදිවසෙන කාලවණ්ණපුරාණඋදකං විය. තඤ්ඤි ජාණුප්පමාණමපි සතපොරිසං විය දිස්සති. එකං ගම්භීරං උත්තානාවභාසං හොති මණිගඬිගාය විජ්ජසන්නඋදකං විය. තඤ්ඤි සතපොරිසමපි ජාණුප්පමාණං විය බායති. එකං උත්තානං උත්තානාවභාසං හොති වාට්ඨාදීසු උදකං විය. එකං ගම්භීරං ගම්භීරාවභාසං හොති සිනෙරුපාදකමහාසමුද්දෙ උදකං විය. එවං උදකමෙව චත්තාරි නාමානි ලහති. පට්ඨවසමුප්පාදෙ පනෙනං නත්ථි. අයඤ්ඤි ගම්භීරො චෙව ගම්භීරාවභාසො චාති එකමෙව නාමං ලහති. එවරුපො සමානොපි අථ ච පන මෙ උත්තානකුත්තානකො විය බායති, යදිදං අච්ඡරියං, හන්තෙ, අබ්භුතං හන්තෙති. එවං අත්තනො විමිහයං පකාසෙන්නො පඤ්ඤං පුට්ඨිත්වා තුණ්හිභුතො නිසීදි.

භගවා තස්ස වචනං සුත්වා – “ආනන්දො භවග්ගග්ගණාය හත්ථං පසාරෙන්නො විය, සිනෙරුං ඡින්දිත්වා මිඤ්ජං නීහරිතුං වායමමානො විය, විනා නාවාය මහාසමුද්දං තරිතුකාමො විය, පථවිං පරිවත්තෙත්වා පථවොජං ගහෙතුං වායමමානො විය බුද්ධවිසයපඤ්ඤං අත්තනො උත්තානං වදති. හන්දස්ස ගම්භීරභාවං ආවික්ඛිස්සාමි” ති විත්තෙත්වා මා හෙවන්තිආදිමාහ.

තත්ථ මා හෙවන්ති හ-කාරො නිපාතමත්තං. එවං මා හණිති අත්ථො. මා හෙවන්ති ච ඉදං වචනං භගවා ආයස්මත්තං ආනන්දං උස්සාදෙන්නොපි හණති අපසාදෙන්නොපි.

උස්සාදනාවණ්ණනා

තත්ථ උස්සාදෙන්නො – ආනන්ද, ත්වං මහාපඤ්ඤො විසදඤ්ඤාණො, තෙන තෙ ගම්භීරොපි පට්ඨවසමුප්පාදො උත්තානකො විය බායති. අඤ්ඤෙසං පනෙස උත්තානකොති න සල්ලක්ඛෙතබ්බො, ගම්භීරොයෙව ච ගම්භීරාවභාසො ච. තත්ථ චතස්සො උපමා වදන්ති. ඡමාසෙ සුභොජනරසපුට්ඨස්ස කිර කතයොගස්ස මහාමල්ලස්ස සමජ්ජසමයෙ කතමල්ලපාසාණපරිවයස්ස යුද්ධභූමිං ගච්ඡන්තස්ස අන්තරා මල්ලපාසාණං දස්සෙසුං, සො – කිං එතන්ති ආහ. මල්ලපාසාණොති. ආහරථ නන්ති. උක්ඛිපිතුං න සක්කොමාති වුත්තෙ සයං ගන්ත්වා කුහිං ඉමස්ස භාරියට්ඨානන්ති චත්වා ද්විහි හත්ථෙහි ද්වෙ පාසාණෙ උක්ඛිපිත්වා කිලාගුලෙ විය බිපිත්වා අගමාසි. තත්ථ මල්ලස්ස මල්ලපාසාණො ලහුකොපි න අඤ්ඤෙසං ලහුකොති චත්තබ්බො. ඡමාසෙ සුභොජනරසපුට්ඨො මල්ලො විය හි කප්පසතසහස්සං අහිනීහාරසම්පන්නො ආයස්මා ආනන්දො, යථා මල්ලස්ස

මහාබලකාය මල්ලපාසාණො ලහුකො, එවං ථෙරස්ස මහාපඤ්ඤකාය පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානො, සො අඤ්ඤෙසං උත්තානොති න චත්තබ්බො.

මහාසමුද්දෙ ව තිමිනාම මච්ඡො ද්වියොජනසතිකො තිමිඨගලො තියොජනසතිකො, තිමිපිඨගලො චතුර්යොජනසතිකො තිමිරපිඨගලො පඤ්චයොජනසතිකො, ආනන්දො තිමිනන්දො අප්ඤ්ඤාමොහො මහාතිමිති ඉමෙ චත්තාරො යොජනසහස්සිකා. තත්ථ තිමිරපිඨගලෙනෙව දීපෙන්ති. තස්ස කිර දක්ඛිණකණ්ණං වාලෙන්තස්ස පඤ්චයොජනසතෙ පදෙසෙ උදකං වලති. තථා වාමකණ්ණං. තථා නඬගුට්ඨං, තථා සීසං. ද්වෙ පන කණ්ණො වාලෙන්වා නඬගුට්ඨෙයන උදකං පහරිත්වා සීසං අපරාපරං කත්වා කීළිතුං ආරද්ධස්ස සත්තට්ඨයොජනසතෙ පදෙසෙ භාජනෙ පක්ඛිපිත්වා උද්ධනෙ ආරොපිතං විය උදකං පක්කුථති, තියොජනසතමත්තෙ පදෙසෙ උදකං පිට්ඨිං ඡාදෙතුං න සක්කොති. සො එවං වදෙය්‍ය – “අයං මහාසමුද්දො ගම්භිරො ගම්භිරොති වදන්ති කුතස්ස ගම්භිරතා, මයං පිට්ඨිපටිච්ඡාදනමත්තමපි උදකං න ලභාමා”ති. තත්ථ කායුපපන්නස්ස තිමිරපිඨගලස්ස මහාසමුද්දො උත්තානොති, අඤ්ඤෙසං බුද්දකමච්ඡානං උත්තානොති න චත්තබ්බො, එවමෙව ඤාණුපපන්නස්ස ථෙරස්ස පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානොති, අඤ්ඤෙසමපි උත්තානොති න චත්තබ්බො.

සුපණ්ණරාජා ව දියඬ්ඨයොජනසතිකො, තස්ස දක්ඛිණපක්ඛො පඤ්ඤාසයොජනිකො හොති තථා වාමපක්ඛො, පිඤ්ඡවට්ටි සට්ඨියොජනිකා, ගීවා තිංසයොජනිකා, මුඛං නවයොජනං, පාදා ද්වාදසයොජනිකා. තස්මිං සුපණ්ණවානං දස්සෙතුං ආරද්ධෙ සත්තට්ඨයොජනසතං යානං නප්පහොති. සො එවං වදෙය්‍ය – “අයං ආකාසො අනන්තො අනන්තොති වදන්ති, කුතස්ස අනන්තතා, මයං පක්ඛවාතප්පසාරණොකාසමපි න ලභාමා”ති. තත්ථ කායුපපන්නස්ස සුපණ්ණරඤ්ඤො ආකාසො පරිත්තොති, අඤ්ඤෙසං බුද්දකපක්ඛිනං පරිත්තොති න චත්තබ්බො, එවමෙව ඤාණුපපන්නස්ස ථෙරස්ස පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානොති, අඤ්ඤෙසමපි උත්තානොති න චත්තබ්බො.

රාහු අසුරින්දො පන පාදන්තතො යාව කෙසන්තා යොජනානං චත්තාරි සහස්සානි අට්ඨ ව සතානි හොති. තස්ස ද්වින්තං බාහානං අන්තරං ද්වාදසයොජනසතිකං. බහලත්තෙන ඡයොජනසතිකං. හත්ථපාදතලාති තියොජනසතිකානි, තථා මුඛං. එකෙකං අඬගුලිපබ්බං පඤ්ඤාසයොජනං, තථා හමුකන්තරං. නලාටං තියොජනසතිකං. සීසං නවයොජනසතිකං. තස්ස මහාසමුද්දං ඔතිණ්ණස්ස ගම්භිරං උදකං ඡාණුප්පමාණං හොති. සො එවං

වදෙයා - “අයං මහාසමුද්දො ගමිහිරො ගමිහිරොති වදන්ති, කුතස්ස ගමිහිරතා, මයං ඡාණුප්පට්ඨිජාදනමත්තමිපි උදකං න ලභාමා”ති. තත්ථ කායුපපන්නස්ස රාහුතො මහාසමුද්දො උත්තානොති, අඤ්ඤෙසං උත්තානොති න වත්තබ්බො, එවමෙව ඤාණුපපන්නස්ස ථෙරස්ස පට්ඨිවසමුප්පාදො උත්තානොති, අඤ්ඤෙසමිපි උත්තානොති න වත්තබ්බො. එතමත්ථං සන්ධාය භගවා - “මා හෙවං, ආනන්ද, අවච; මා හෙවං, ආනන්ද අවචා”ති ආහ.

ථෙරස්ස හි චතුහි කාරණෙහි ගමිහිරොපි පට්ඨිවසමුප්පාදො උත්තානොති උපට්ඨාති. කතමෙහි චතුහි? පුබ්බුපනිස්සයසම්පත්තියා, තිත්ථවාසෙන, සොතාපන්නතාය, බහුස්සුතභාවෙනාති.

පුබ්බුපනිස්සයසම්පත්තිකථා

ඉතො කිර සතසහස්සිමෙ කප්පෙ පදුමුත්තරො නාම සත්ථා ලොකෙ උප්පජ්ජි. තස්ස භංසවතී නාම නගරං අහොසි, ආනන්දො නාම රාජා පිතා, සුමෙධා නාම දෙවී මාතා, බොධිසත්තො උත්තරකුමාරො නාම අහොසි. සො පුත්තස්ස ඡාතදිවසෙ මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමිම පබ්බජිත්වා පධානමනුයුඤ්ජන්තො අනුක්කමෙන සබ්බඤ්ඤතං පත්වා - “අනෙකජාතිසංසාර”න්ති උදානං උදානෙන්වා සත්තාහං බොධිපල්ලඬකෙ වීතිනාමෙන්වා පථවියං යපෙස්සාමිති පාදං අහිනීහරි. අථ පථවිං හින්දිත්වා මහන්නං පදුමං උට්ඨාසි. තස්ස ධුරපත්තාති නවුතිහත්ථාති, කෙසරං තිංසහත්ථං, කණ්ණිකා ද්වාදසහත්ථා, නවසට්ඨපමාණො රෙණු අහොසි.

සත්ථා පන උබ්බෙධතො අට්ඨපණ්ණාසහත්ථුබ්බෙධො අහොසි. තස්ස උභින්නං බාහානමත්තරං අට්ඨාරසහත්ථං, නලාටං පඤ්චහත්ථං, හත්ථපාදා එකාදසහත්ථා. තස්ස එකාදසහත්ථෙත පාදෙන ද්වාදසහත්ථාය කණ්ණිකාය අක්කන්තමත්තාය නවසට්ඨපමාණො රෙණු උට්ඨාය අට්ඨපණ්ණාසහත්ථං පදෙසං උග්ගන්ත්වා ඔකිණ්ණමනොසිලාවුණ්ණං විය පච්චොකිණ්ණො. තදුපාදාය භගවා පදුමුත්තරොත්ථෙව පඤ්ඤායිත්ථ. තස්ස දෙවිලො ව සුජාතො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා අහෙසුං. අමිතා ව අසමා ව ද්වෙ අග්ගසාවිකා. සුමනො නාම උපට්ඨාකො. පදුමුත්තරො භගවා පිතුසඬගහං කුරුමානො හික්ඛුසතසහස්සපරිවාරො භංසවතියා රාජධානියා වසති.

කනිට්ඨභාතා පනස්ස සුමනකුමාරො නාම. තස්ස රාජා භංසවතීතො වීසතියොජනසතෙ යානෙ භොගගාමං අදාසි. සො කදාවි ආගන්ත්වා පිතරඤ්ච සත්ථාරඤ්ච පස්සති. අථෙකදිවසං පච්චන්තො කුපිතො. සුමනො රඤ්ඤො

පෙසෙසි – “පච්චන්තො කුපිතො”ති. රාජා “මයා ත්වං තත්ථ කස්මා ධපිතො”ති පටිපෙසෙසි. සො නික්ඛම්ම වොරෙ වූපසමෙත්වා – “උපසන්නො, දෙව, ජනපදො”ති රඤ්ඤො පෙසෙසි. රාජා තුට්ඨො – “සීසං මම පුත්තො ආගච්ඡතු”ති ආහ. තස්ස සහස්සමත්තා අමච්චා හොත්ති. සො තෙහි සද්ධිං අන්තරාමග්ගෙ මන්තෙසි – “මය්හං පිතා තුට්ඨො, සවෙ මෙ වරං දෙනි, කිං ගණ්හාමි”ති. අථ නං එකච්චෙ “හත්ථිං ගණ්හථ, අස්සං ගණ්හථ, රථං ගණ්හථ, ජනපදං ගණ්හථ, සත්තරතනානි ගණ්හථා”ති ආහංසු. අපරෙ – “තුම්හෙ පථවිස්සරස්ස පුත්තා, තුම්හාකං ධනං න දුල්ලහං, ලද්ධම්පි වෙතං සබ්බං පහාය ගමනීයං, පුඤ්ඤමෙව එකං ආදාය ගමනීයං; තස්මා තෙ දෙවෙ වරං දදමානෙ තෙමාසං පදුමුත්තරං භගවත්තං උපට්ඨාතුං වරං ගණ්හථා”ති. සො – “තුම්හෙ මය්හං කල්‍යාණමිත්තා, න මමෙතං චිත්තං අත්ථි, තුම්හෙහි පන උප්පාදිතං, එවං කරිස්සාමි”ති ගන්ත්වා පිතරං වන්දිත්වා පිතරාපි ආලිඬිගෙත්වා තස්ස මත්ථකෙ වුම්ඛිත්වා – “වරං තෙ පුත්ත, දෙමි”ති වුත්තෙ “සාධු මහාරාජ, ඉච්ඡාමහං මහාරාජ භගවත්තං තෙමාසං චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහන්තො ජීවිතං අවඤ්ඤං කාතුං, ඉමමෙව වරං දෙහි”ති ආහ. “න සක්කා තාත, අඤ්ඤං වරෙහි”ති වුත්තෙ “දෙව, ඛත්තියානං නාම ද්වෙ කථා නත්ථි, එතමෙව දෙහි, න මෙ අඤ්ඤෙතත්ථො”ති. තාත බුද්ධානං නාම චිත්තං දුප්ඡානං, සවෙ භගවා න ඉච්ඡිස්සති, මයා දින්තෙපි කිං භවිස්සති? සො – “සාධු, දෙව, අහං භගවතො චිත්තං ඡානිස්සාමි”ති විහාරං ගතො.

තෙන ව සමයෙන හත්තකිච්චං නිට්ඨපෙත්වා භගවා ගන්ධකුටිං පටිට්ඨො හොති. සො මණ්ඩලමාලෙ සන්තිසිත්තානං භික්ඛූනං සන්තිකං අගමාසි. තෙ තං ආහංසු – “රාජපුත්ත, කස්මා ආගතොසි”ති? භගවත්තං දස්සනාය, දස්සෙථ මෙ භගවත්තත්ති. න මයං, රාජපුත්ත, ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සත්ථාරං දට්ඨුං ලභාමාති. කො පන, හන්තෙ, ලභතීති? සුමනත්ථෙරො නාම රාජපුත්තාති. “සො කුහිං, හන්තෙ, ථෙරො”ති. ථෙරස්ස නිසිත්තට්ඨානං පුච්ඡිත්වා ගන්ත්වා වන්දිත්වා – “ඉච්ඡාමහං, හන්තෙ, භගවත්තං පස්සිතුං, දස්සෙථ මෙ”ති ආහ. ථෙරො – “එහි රාජපුත්තා”ති තං ගහෙත්වා තං ගන්ධකුටිපරිවෙණෙ යපෙත්වා ගන්ධකුටිං අභිරුහි. අථ නං භගවා – “සුමන, කස්මා ආගතොසි”ති ආහ. රාජපුත්තො, හන්තෙ, භගවත්තං දස්සනාය ආගතොති. තෙන හි භික්ඛු ආසනං පඤ්ඤාපෙහීති. ථෙරො ආසනං පඤ්ඤාපෙසි, නිසීදි භගවා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ. රාජපුත්තො භගවත්තං වන්දිත්වා පටිසන්ථාරං අකාසි. කදා ආගතොසි රාජපුත්තාති? හන්තෙ, තුම්හෙසු ගන්ධකුටිං පටිට්ඨෙසු. භික්ඛු පන – “න මයං ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ භගවත්තං දට්ඨුං ලභාමා”ති මං ථෙරස්ස සන්තිකං පාහෙසුං. ථෙරො පන එකච්චනෙනෙව දස්සෙසි. ථෙරො, හන්තෙ,

තුම්භාකං සාසනෙ වල්ලභො මඤ්ඤෙති. ආම රාජකුමාර, වල්ලභො එස භික්ඛු මය්හං සාසනෙති. භන්තෙ, බුද්ධානං සාසනෙ කිං කත්වා වල්ලභො භොතීති? දානං දත්වා සීලං සමාදිගිත්වා උපොසථකම්මං කත්වා කුමාරාති. භගවා, අහං ථෙරො විය බුද්ධසාසනෙ වල්ලභො භොතුකාමො, තෙමාසං මෙ වස්සාවාසං අධිවාසෙථාති. භගවා – “අත්ථි නු ඛො තත්ථ ගතෙන අත්ථො”ති ඔලොකෙත්වා අත්ථිති දිස්වා “සුඤ්ඤාගාරෙ, ඛො රාජකුමාර තථාගතා අභිරමන්ති”ති ආහ. කුමාරො “අඤ්ඤානං භගවා, අඤ්ඤානං සුගතා”ති වත්වා “අහං, භන්තෙ, පුරිමතරං ගන්ත්වා විහාරං කාරෙමි, මයා පෙසිතෙ භික්ඛුසතසහස්සෙන සද්ධිං ආගච්ඡා”ති පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා පිතුසන්තිකං ගන්ත්වා “දින්තා මෙ, දෙව, භගවතා පටිඤ්ඤා, මයා පහිතෙ භගවන්තං පෙසෙය්‍යාමා”ති පිතරං වන්දිත්වා නික්ඛමිත්වා යොජනෙ යොජනෙ විහාරං කාරෙත්වා වීසයොජනසතං අද්ධානං ගන්ත්වා අත්තනො නගරෙ විහාරට්ඨානං විචින්නො සොහනං නාම කුටුම්භිකස්ස උය්‍යානං දිස්වා සතසහස්සෙන කිණිත්වා සතසහස්සං විස්සජ්ජෙත්වා විහාරං කාරෙසි. තත්ථ භගවතො ගන්ධකුටිං සෙසභික්ඛුනඤ්ච රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානත්ථාය කුටිලෙණමණ්ඩපෙ කාරාපෙත්වා පාකාරපරික්ඛෙපෙ කත්වා ද්වාරකොට්ඨකඤ්ච නිට්ඨපෙත්වා පිතුසන්තිකං පෙසෙසි – “නිට්ඨිතං මය්හං කිච්චං, සත්ථාරං පහිණාමා”ති.

රාජා භගවන්තං භොජෙත්වා – “භගවා, සුමනස්ස කිච්චං නිට්ඨිතං, තුම්භාකං ගමනං පච්චාසීසතී”ති ආහ. භගවා සතසහස්සභික්ඛුපරිවාරො යොජනෙ යොජනෙ විහාරෙසු වසමානො අගමාසි. කුමාරො “සත්ථා ආගතො”ති සුත්වා යොජනං පච්චුග්ගන්ත්වා මාලාදීහි පූජයමානො විහාරං පච්චෙසෙත්වා –

“සතසහස්සෙන මෙ කීතං, සතසහස්සෙන මාපිතං;
සොහනං නාම උය්‍යානං, පටිග්ගණ්හ මහාමුනී”ති.

විහාරං නිය්‍යාතෙසි. සො වස්සුපනායිකදිවසෙ දානං දත්වා අත්තනො පුත්තදාරෙ ව අමච්චෙ ව පක්කොසාපෙත්වා ආහ – “අයං සත්ථා අම්භාකං සන්තිකං දුරතො ආගතො, බුද්ධා ව නාම ධම්මගරුතො න ආමිසගරුකා. තස්මා අහං තෙමාසං ද්වෙ සාටකෙ නිවාසෙත්වා දස සීලානි සමාදිගිත්වා ඉධෙව වසිස්සාමි, තුම්භෙ ඛිණ්ණසවසතසහස්සස්ස ඉමිනාව නීහාරෙන තෙමාසං දානං දදෙය්‍යාමා”ති.

සො සුමනත්ථෙරස්ස වසනට්ඨානසභාගෙයෙව යානෙ වසන්තො යං ථෙරො භගවතො වත්තං කරොති, තං සබ්බං දිස්වා “ඉමස්මිං යානෙ

එකන්තවල්ලභො එස ථෙරො, එතස්සෙව මෙ යානන්තරං පත්ථෙතුං වට්ඨති”ති වින්තෙත්වා උපකට්ඨාය පචාරණාය ගාමං පවිසිත්වා සත්තාහං මහාදානං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ භික්ඛුසතසහස්සස්ස පාදමුලෙ තිච්චරං යපෙත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා – “භන්තෙ, යදෙනං මයා මග්ගෙ යොජනන්තරිකං යොජනන්තරිකං විහාරං කාරාපනතො පට්ඨාය පුඤ්ඤං කතං, තං නෙව සක්කසම්පත්තිං, න මාරසම්පත්තිං, න බ්‍රහ්මසම්පත්තිං පත්ථයන්තෙන, බුද්ධස්ස පන උපට්ඨාකභාවං පත්ථයන්තෙන කතං. තස්මා අහම්පි, භගවා, අනාගතෙ සුමනත්ථෙරො විය බුද්ධස්ස උපට්ඨාකො භවෙය්‍ය”න්ති පඤ්චපතිට්ඨිතෙන නිපතිත්වා වන්දි.

භගවා – “මහන්තං කුලපුත්තස්ස චිත්තං, සමිජ්ඣස්සති නු ඛො නො”ති ඔලොකෙන්නො – “අනාගතෙ ඉතො සතසහස්සිමෙ කප්පෙ ගොතමො නාම බුද්ධො උප්පජ්ජිස්සති, තස්සෙව උපට්ඨාකො භවිස්සති”ති ඤාත්වා –

“ඉච්ඡිතං පත්ථිතං තුය්හං, සබ්බමෙව සමිජ්ඣතු;
සබ්බෙ පුරෙත්තු සඬිකප්පා, වන්දො පන්තරසො යථා”ති.

ආහ. කුමාරො තං සුත්වා – “බුද්ධා නාම අද්වේජ්ඣකථා භොන්ති”ති දුතියදිවසෙයෙව තස්ස භගවතො පත්තච්චරං ගහෙත්වා පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගච්ඡන්තො විය අහොසි. සො තස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ වස්සසතසහස්සං දානං දත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තිත්වා කස්සපබුද්ධකාලෙපි පිණ්ඩාය වරතො ථෙරස්ස පත්තග්ගහණත්ථං උත්තරිසාටකං දත්වා පූජමකාසි. පුන සග්ගෙ නිබ්බත්තිත්වා තතො චුතො බාරාණසිරාජා හුත්වා අට්ඨන්තං පච්චෙකබුද්ධානං පණ්ණසාලායො කාරෙත්වා මණ්ණආධාරකෙ උපට්ඨපෙත්වා චතුහි පච්චයෙහි දසවස්සසහස්සානි උපට්ඨානං අකාසි. එතානි පාකට්ඨානානි.

කප්පසතසහස්සං පන දානං දදමානොව අම්භාකං ඛොධිසත්තෙන සද්ධිං තුසිතපුරෙ නිබ්බත්තිත්වා තතො චුතො අම්මොදනසක්කස්ස ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා අනුපුබ්බෙන කතාහිනික්ඛමනො සම්මාසම්බොධිං පත්වා පයමගමනෙන කපිලවත්ථුං ආගන්ත්වා තතො නික්ඛමන්තෙ භගවති භගවතො පරිවාරත්ථං රාජකුමාරෙසු පබ්බජිතෙසු හද්දියාදීහි සද්ධිං නික්ඛමිත්වා භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා නචිරස්සෙව ආයස්මතො පුණ්ණස්ස මත්තාණිපුත්තස්ස සන්තිකෙ ධම්මකථං සුත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි (සං. නි. 3.83). එවමෙස ආයස්මා පුබ්බුපනිස්සයසම්පන්නො තස්සිමාය පුබ්බුපනිස්සයසම්පත්තියා ගම්භිරොපි පට්ච්චසමුප්පාදො උත්තානකො විය උපට්ඨාසි.

තිත්ථවාසාදිවණ්ණනා

තිත්ථවාසෙති පුනස්පුනං ගරුනං සන්තිකෙ උග්ගහණසවනපරිපුච්ඡනධාරණානි වුවුවන්ති. සො ථෙරස්ස අතිවිය පරිසුද්ධො, තෙනාපිස්සායං ගම්භිරොපි පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානකො විය උපට්ඨාසි.

සොතාපන්නානඤ්ච නාම පච්චයාකාරො උත්තානකොව හුත්වා උපට්ඨාති, අයඤ්ච ආයස්මා සොතාපන්නො. බහුස්සුතානඤ්ච චතුහත්ථෙ ඔවරකෙ පදීපෙ ජලමානෙ මඤ්චපීඨං විය නාමරූපපරිච්ඡේදො පාකටො හොති, අයඤ්ච ආයස්මා බහුස්සුතානං අග්ගො හොති, බාහුසච්චානුභාවෙනපිස්ස ගම්භිරොපි පච්චයාකාරො උත්තානකො විය උපට්ඨාසි.

පටිච්චසමුප්පාදගම්භිරතා

තත්ථ අත්ථගම්භිරතාය, ධම්මගම්භිරතාය, දෙසනාගම්භිරතාය, පටිච්චසමුප්පාදගම්භිරතායාති චතුහි ආකාරෙහි පටිච්චසමුප්පාදො ගම්භිරො නාම.

තත්ථ ජරාමරණස්ස ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො ගම්භිරො...පෙ.... සඬ්ඛාරානං අවිජ්ජාපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො ගම්භිරොති අයං අත්ථගම්භිරතා.

අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨො ගම්භිරො...පෙ.... ජාතියා ජරාමරණස්ස පච්චයට්ඨො ගම්භිරොති අයං ධම්මගම්භිරතා.

කත්ථවි සුත්තෙ පටිච්චසමුප්පාදො අනුලොමතො දෙසියති, කත්ථවි පටිලොමතො, කත්ථවි අනුලොමපටිලොමතො, කත්ථවි මජ්ඣිකතො පට්ඨාය අනුලොමතො වා පටිලොමතො වා අනුලොමපටිලොමතො වා, කත්ථවි තිසන්ධි චතුසඬ්ඛෙපො, කත්ථවි ද්විසන්ධි තිසඬ්ඛෙපො, කත්ථවි එකසන්ධි ද්විසඬ්ඛෙපොති අයං දෙසනාගම්භිරතා.

අවිජ්ජාය පන අඤ්ඤාණඅදස්සනසච්චාපටිච්චෙට්ඨො ගම්භිරො, සඬ්ඛාරානං අභිසඬ්ඛරණායුහනසරාගවීරාගට්ඨො, විඤ්ඤාණස්ස සුඤ්ඤතඅඛ්‍යාපාරඅසඬ්කන්තිපටිසන්ධිපාතුභාවට්ඨො, නාමරූපස්ස එකුප්පාදවිනිබ්බොගාවිනිබ්බොගනමනරූප්පනට්ඨො, සලායතනස්ස අධිපතිලොකද්වාරක්ඛේතවිසයිභාවට්ඨො, එස්සස්ස ඵ්‍රසනසඬ්ඝට්ඨනසඬ්ඝතිසන්නිපාතට්ඨො, වෙදනාය ආරම්මණරසානුභවනසුබ්බුක්ඛමජ්ඣක්තභාවනිජ්ජීවවෙදයිතට්ඨො, තණ්හාය

අභිනන්දිතඅප්ථකොසානසරිතාලතාතණ්භානදීතණ්භාසමුද්දදුප්පුරණට්ඨො,
 උපාදානස්ස ආදානග්ගහණාහිනිවෙසපරාමාසදුරතික්කමට්ඨො, හවස්ස
 ආයුහනාහිසඬරණයොනිගතිධිතිනිවාසෙසු බිපනට්ඨො, ජාතියා
 ජාතිසඤ්ජාතිඔක්කන්තිනිබ්බන්තිපාතුභාවට්ඨො, ජරාමරණස්ස
 ඛයවයහෙදවිපරිණාමට්ඨො ගම්භිරොති. එවං යො අවිජ්ජාදීනං සභාවො, යෙන
 පටිවෙධෙන අවිජ්ජාදයො සරසලක්ඛණතො පටිවිද්ධා හොත්ති; සො
 ගම්භිරොති අයං පටිවෙධගම්භීරතාති වෙදිතබ්බා. සා සබ්බාපි ථෙරස්ස
 උත්තානකා විය උපට්ඨාසි. තෙන හගවා ආයස්මත්තං ආනන්දං
 උස්සාදෙන්තො – “මා හෙව”න්තිආදිමාහ. අයඤ්චෙත්ථ අධිජ්ජායො –
 ආනන්ද, ත්වං මහාපඤ්ඤො විසදඤ්ඤො, තෙන තෙ ගම්භිරොපි
 පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානකො විය ඛායති, තස්මා – “මස්මමෙව නු ඛො එස
 උත්තානකො භුත්වා උපට්ඨාති, උදාහු අඤ්ඤෙසමපි”ති මා එවං අවචාති.

අපසාදනාවණ්ණනා

යං පන චුත්තං – “අපසාදෙන්තො”ති, තත්ථ අයං අධිජ්ජායො – ආනන්ද,
 “අථ ච පන මෙ උත්තානකුත්තානකො විය ඛායති”ති මා හෙවං අවච. යදි හි
 තෙ එස උත්තානකුත්තානකො විය ඛායති, තස්මා ත්වං අත්තනො ධම්මතාය
 සොතාපන්නො නාහොසි, මයා දින්නනායෙව යත්වා සොතාපත්තිමග්ගං
 පටිවිජ්ඣාසි. ආනන්ද, ඉදං නිබ්බානමෙව ගම්භීරං, පච්චයාකාරො පන තච
 උත්තානකො ජාතො, අථ තස්මා ඔළාරිකං කාමරාගසංයොජනං
 පටිසසංයොජනං, ඔළාරිකං කාමරාගානුසයං පටිසානුසයන්ති ඉමෙ චත්තාරො
 කිලෙසෙ සමුග්ගාටෙන්වා සකදාගාමිඵලං න සච්ඡිකරොසි? තෙයෙව
 අණුසහගතෙ චත්තාරො කිලෙසෙ සමුග්ගාටෙන්වා අනාගාමිඵලං න
 සච්ඡිකරොසි? රූපරාගාදීනි පඤ්ච සංයොජනානි, හවරාගානුසයං, මානානුසයං,
 අවිජ්ජානුසයන්ති ඉමෙ අට්ඨ කිලෙසෙ සමුග්ගාටෙන්වා අරහත්තං න
 සච්ඡිකරොසි?

තස්මා ච සතසහස්සකප්පාධිකං එකං අසඬ්ඛොයායං පූරිතපාරමිතො
 සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා විය සාවකපාරමිඤ්ඤාණං නප්පට්චිජ්ඣාසි?
 සතසහස්සකප්පාධිකානි ද්වෙ අසඬ්ඛොයානි පූරිතපාරමිතො පච්චෙකබුද්ධා
 විය ච පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං නප්පට්චිජ්ඣාසි? යදි චා තෙ සබ්බථාව එස
 උත්තානකො භුත්වා උපට්ඨාති, අථ තස්මා සතසහස්සකප්පාධිකානි චත්තාරි
 අට්ඨ සොළස චා අසඬ්ඛොයානි පූරිතපාරමිතො බුද්ධා විය
 සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං න සච්ඡිකරොසි? කිං අනත්ථිකොසි එතෙහි
 විසෙසාධිගමෙහි, පස්ස යාවඤ්ච තෙ අපරද්ධං, ත්වං නාම සාවකො

පදෙසඤාණෙ යිතො අතිගම්හිරං පච්චයාකාරං - “උත්තානකො මෙ උපට්ඨාති”ති වදසී, තස්ස තෙ ඉදං චචනං බුද්ධානං කථාය පච්චනීකං හොති, න තාදිසෙන නාම භික්ඛුනා බුද්ධානං කථාය පච්චනීකං කථෙතබ්බන්ති යුත්තමෙතං.

නනු මය්හං, ආනන්ද, ඉදං පච්චයාකාරං පටිච්ඡේදානං වායමන්තස්සෙව සතසහස්සකප්පාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොයානානි අතික්කන්තානි? පච්චයාකාරං පටිච්ඡේදානත්ථාය ච පන මෙ අදින්නං දානං නාම නත්ථි, අපුරිතපාරමි නාම නත්ථි. පච්චයාකාරං පටිච්ඡේදානස්සාමිති පන මෙ නිරුස්සාහං විය මාරබලං විධමන්තස්ස අයං මහාපට්ඨි ද්විභිගුලමත්තමිපි න කමිපි තථා පයමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං, මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං සම්පාදෙන්තස්ස. පච්ඡේදයාමෙ පන මෙ බලවපට්ඨසසමයෙ - “අච්ඡේදා සඬ්ඛාරානං නවහි ආකාරෙහි පච්චයො හොති”ති දිට්ඨමත්තෙව දසසහස්සිලොකධාතු අයදණ්ඩකෙන ආකොට්ඨකංසතාලං විය විරවසතං විරවසහස්සං මුඤ්චමානා වාතාහතෙ පදුමනිපණ්ණෙ උදකබ්බන්දු විය කමිපිත්ථ. එවං ගම්හිරො වායං, ආනන්ද, පටිච්චසමුප්පාදො, ගම්හිරාවහාසො ච. එතස්ස ආනන්ද, ධම්මස්ස අනනුබොධා...පෙ.... නාතිවත්තතිති.

එතස්ස ධම්මස්සාති එතස්ස පච්චයධම්මස්ස. අනනුබොධාති ඤාතපරිඤ්ඤාවසෙන අනනුබුද්ධිකා. අප්පට්ඨෙධාති තීරණප්පහානපරිඤ්ඤාවසෙන අප්පට්ඨිකානා. තත්තාකුලකජාතාති තත්තං විය ආකුලකජාතා. යථා නාම දුන්නික්ඛිත්තං මුසිකච්ඡින්නං පෙසකාරානං තත්තං තහිං තහිං ආකුලං හොති, ඉදං අග්ගං ඉදං මූලන්ති අග්ගෙන වා අග්ගං මූලෙන වා මූලං සමානෙනුං දුක්කරං හොති; එවමෙව සත්තා ඉමස්මිං පච්චයාකාරෙ බලිතා ආකුලා බ්‍යාකුලා හොන්ති, න සක්කොන්ති තංපච්චයාකාරං උජුං කාතුං. තත්ථ තත්තං පච්චන්තපුරිසකාරෙ යත්වා සක්කාපි භවෙය්‍ය උජුං කාතුං, යථෙත්වා පන ද්වෙ බොධිසත්තෙ අඤ්ඤෙ සත්තා අත්තනො ධම්මතාය පච්චයාකාරං උජුං කාතුං සමත්ථා නාම නත්ථි. යථා පන ආකුලං තත්තං කඤ්ඡියං දත්වා කොච්ඡෙන පහතං තත්ථ තත්ථ ගුලකජාතං හොති ගණ්ඨිබද්ධං, එවමිමෙ සත්තා පච්චයෙසු පක්ඛලිත්වා පච්චයෙ උජුං කාතුං අසක්කොන්තා ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතවසෙන ආකුලකජාතා හොන්ති, ගණ්ඨිබද්ධා. යෙ හි කෙච්චි දිට්ඨිගතනිස්සිතා, සබ්බෙ පච්චයාකාරං උජුං කාතුං අසක්කොන්තායෙව.

කුලාගණ්ඨිකජාතාති කුලාගණ්ඨිකං චුච්චති පෙසකාරකඤ්ඡියසුත්තං. කුලා නාම සකුණිකා, තස්සා කුලාවකොතිපි එකෙ. යථා හි තද්වහයමිපි ආකුලං

අග්ගෙන වා අග්ගං මූලෙන වා මූලං සමානෙනුං දුක්ඛරත්ති පුරිමනයෙනෙව යොජෙතබ්බං.

මුඤ්ජපබ්බජභූතාති මුඤ්ජතිණං විය පබ්බජතිණං විය ව භූතා. යථා තාති තිණාති කොට්ටෙන්වා කතරජ්ජු ජිණ්ණකාලෙ කත්ථවි පතිතං ගහෙන්වා තෙසං තිණානං ඉදං අග්ගං, ඉදං මූලන්ති අග්ගෙන වා අග්ගං මූලෙන වා මූලං සමානෙනුං දුක්ඛරත්ති. තම්පි පච්චත්තපුරිසකාරෙ යත්වා සක්කා භවෙය්‍ය උජුං කාතුං, යපෙත්වා පන ද්වෙ බොධිසත්තෙ අඤ්ඤෙ සත්තා අත්තනො ධම්මතාය පච්චයාකාරං උජුං කාතුං සමත්ථා නාම නත්ථි. එවමයං පජා පච්චයාකාරෙ උජුං කාතුං අසක්කොන්ති දිට්ඨිගතවසෙන ගණ්ඨිකජාතා හුත්වා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං සංසාරං නාතිවත්තති.

තත්ථ අපායොති නිරයතිරච්ඡානයොතිපෙත්තිවිසයඅසුරකායා. සබ්බෙපි හි තෙ වඩ්ඪිසඬ්ඛාතස්ස අයස්ස අභාවතො – “අපායො”ති වුච්චන්ති. තථා දුක්ඛස්ස ගතිභාවතො දුග්ගති. සුඛසමුස්සයතො විනිපතිත්තා විනිපාතො. ඉතරො පන –

“ඛන්ධානඤ්ච පටිපාටි, ධාතුආයතනාන ව;
අබ්බොච්ඡන්තං චත්තමානා, සංසාරොති පවුච්චති”ති.

තං සබ්බම්පි නාතිවත්තති නාතික්කමති. අථ බො චුතිතො පටිසන්ධිං, පටිසන්ධිතො චුතින්ති එවං පුනස්පුනං චුතිපටිසන්ධියො ගණ්හන්තා තීසු භවෙසු චතුසු යොනීසු පඤ්චසු ගතීසු සත්තසු විඤ්ඤාණට්ඨිතීසු නවසු සත්තාවාසෙසු මහාසමුද්දෙ වාතුක්ඛිත්තනාවා විය යන්තෙසු යුත්තගොණො විය ව පරිබ්භමතියෙව. ඉති සබ්බං පෙනං භගවා ආයස්මත්තං ආනන්දං අපසාදෙන්තො ආහාති වෙදිතබ්බං.

පටිච්චසමුප්පාදවණ්ණනා

96. ඉදානි යස්මා ඉදං සුත්තං – “ගම්භීරො වායං, ආනන්ද, පටිච්චසමුප්පාදො”ති ව “තත්තාකුලකජාතා”ති ව ද්විතීයෙව පදෙහි ආබද්ධං, තස්මා – “ගම්භීරො වායං, ආනන්ද, පටිච්චසමුප්පාදො”ති ඉමිනා තාව අනුසන්ධිනා පච්චයාකාරස්ස ගම්භීරභාවදස්සනත්ථං දෙසනං ආරභන්තො අත්ථි ඉදප්පච්චයා ජරාමරණන්තිආදිමාහ. තත්‍රායමත්ථො – ඉමස්ස ජරාමරණස්ස පච්චයො ඉදප්පච්චයො, තස්මා ඉදප්පච්චයා අත්ථි ජරාමරණං, අත්ථි නු බො ජරාමරණස්ස පච්චයො, යම්භා පච්චයා ජරාමරණං භවෙය්‍යාති එවං පුට්ඨෙත සතා, ආනන්ද, පණ්ඩිතෙන පුග්ගලෙන යථා – “තං ජීවං තං

සරීර”න්ති චුත්තෙ යපනියත්තා පඤ්ඤාසං තුණ්හි භවිතබ්බං හොති,
 “අබ්බාකතමෙතං තථාගතෙනා”ති වා චත්තබ්බං හොති, එවං අප්පට්ඨපජ්ජිත්වා,
 යථා – “චක්ඛු සස්සතං අසස්සත”න්ති චුත්තෙ අසස්සතන්ති එකංසෙනෙව
 චත්තබ්බං හොති, එවං එකංසෙනෙව අත්ථිතිස්ස වචනීයං. පුන කිං පච්චයා
 ජරාමරණං, කො නාම සො පච්චයො, යතො ජරාමරණං හොතීති චුත්තෙ
 ඡාතිපච්චයා ජරාමරණන්ති ඉච්චස්ස වචනීයං, එවං චත්තබ්බං භවෙය්‍යාති
 අත්ථො. එස නයො සබ්බපදෙසු.

නාමරූපපච්චයා එස්සොති ඉදං පන යස්මා සළායතනපච්චයාති චුත්තෙ
 චක්ඛුසම්පස්සාදීනං ඡන්තං විපාකසම්පස්සානංයෙව ගහණං හොති, ඉධ ච
 “සළායතනපච්චයා”ති ඉමිනා පදෙන ගහිතමපි අගහිතමපි
 පච්චයුප්පන්නවිසෙසං එස්සස්ස ච සළායතනතො අතිරික්තං අඤ්ඤමපි
 විසෙසපච්චයං දස්සෙතුකාමො, තස්මා චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. ඉමිනා පන
 වාරෙන භගවතා කිං කථිතන්ති? පච්චයානං නිදානං කථිතං. ඉදංසුත්තං
 පච්චයෙ නිජ්ජට්ඨෙති නිග්ගමිතෙ කත්වා කථිතත්තා මහානිදානන්ති චුච්චති.

98. ඉදානි තෙසං තෙසං පච්චයානං තථං අවිතථං අනඤ්ඤථං පච්චයභාවං
 දස්සෙතුං ඡාතිපච්චයා ජරාමරණන්ති ඉති ඛො පනෙනං චුත්තන්තිආදිමාහ.
 තත්ථ පරියායෙනාති කාරණෙන. සබ්බෙනසබ්බං සබ්බථාසබ්බන්ති
 නිපාතද්වයමෙතං. තස්සත්ථො – “සබ්බාකාරෙන සබ්බා සබ්බෙන සභාවෙන
 සබ්බා ඡාති නාම යදි න භවෙය්‍යා”ති. භවාදීසුපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො
 වෙදිතබ්බො. කස්සචීති අනියමවචනමෙතං, දෙවාදීසු යස්ස කස්සචි. කිම්හිචීති
 ඉදමපි අනියමවචනමෙව, කාමභවාදීසු නවසු භවෙසු යත්ථ කත්ථවි.
 සෙය්‍යථීදන්ති අනියමිතනික්ඛිත්තඅත්ථවිභජනත්ථෙ නිපාතො, තස්සත්ථො –
 “යං චුත්තං ‘කස්සචි කිම්හිචි’ති, තස්ස තෙ අත්ථං විහජ්ජසාමි”ති. අථ නං
 විභජන්තො – “දෙවානං වා දෙවත්තායා”තිආදිමාහ. තත්ථ දෙවානං වා
 දෙවත්තායාති යා අයං දෙවානං දෙවභාවාය ඛන්ධජාති, යාය ඛන්ධජාතියා දෙවා
 “දෙවා”ති චුච්චන්ති. සථෙ හි ඡාති සබ්බෙන සබ්බං නාභවිස්සාති ඉමිනා
 නයෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. එත්ථ ච දෙවාති උපපත්තිදෙවා.
 ගන්ධබ්බාති මූලඛන්ධාදීසු අධිවත්ථදෙවතාව. යක්ඛාති අමනුස්සා. භූතාති යෙ
 කෙචි නිබ්බත්තස්සත්තා. පක්ඛිනොති යෙ කෙචි අට්ඨිපක්ඛා වා වම්මපක්ඛා වා
 ලොමපක්ඛා වා. සරීසපාති යෙ කෙචි භූමියං සරන්තා ගච්ඡන්ති. තෙසං
 තෙසන්ති තෙසං තෙසං දෙවගන්ධබ්බාදීනං. තදත්ථායාති
 දෙවගන්ධබ්බාදිභාවාය. ඡාතිනිරොධාති ඡාතිවිගමා, ඡාතිඅභාවාති අත්ථො.

හෙතුතිආදීති සබ්බානිපි කාරණවෙච්චනාති එව. කාරණඤ්ඤි යස්මා අත්තනො ඵලත්ථාය හිනොති පවත්තති, තස්මා “හෙතු”ති වුච්චති. යස්මා තං ඵලං නිදෙනි – “හන්ද, නං ගණ්හවා”ති අප්පෙති විය තස්මා නිදානං. යස්මා ඵලං තනො සමුදෙනි උප්පජ්ජති, තඤ්ච පටිච්ච එති පවත්තති, තස්මා සමුදයොති ව පච්චයොති ව වුච්චති. එස නයො සබ්බත්ථ. අපි ව යදිදං ජාතීති එත්ථ යදිදන්ති නිපාතො. තස්ස සබ්බපදෙසු ලිඬිගානුරූපතො අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉධ පන – “යා එසා ජාතී”ති අයමස්ස අත්ථො. ජරාමරණස්ස හි ජාති උපනිස්සයකොටියා පච්චයො හොති.

99. හවපදෙ – “කිම්හිවි”ති ඉමිනා ඔකාසපරිග්ගහො කතො. තත්ථ හෙට්ඨා අවිච්චරියන්තං කත්වා උපරි පරනිමිතිතවසවත්තිදෙවෙ අත්තොකරිත්වා කාමහවො වෙදිතබ්බො. අයං නයො උපපත්තිහවෙ. ඉධ පන කම්මහවෙ යුජ්ජති. සො හි ජාතියා උපනිස්සයකොටියාව පච්චයො හොති. උපාදානපදාදීසුපි – “කිම්හිවි”ති ඉමිනා ඔකාසපරිග්ගහොව කතොති වෙදිතබ්බො.

100. උපාදානපච්චයා හවොති එත්ථ කාමුපාදානං තිණ්ණමිපි කම්මහවානං තිණ්ණඤ්ච උපපත්තිහවානං පච්චයො, තථා සෙසානිපිති උපාදානපච්චයා චතුච්ඡිසතිහවා වෙදිතබ්බො. නිජ්ජරියායෙනෙත්ථ ද්වාදස කම්මහවා ලබ්හන්ති. තෙසං උපාදානාති සහජාතකොටියාපි උපනිස්සයකොටියාපි පච්චයො.

101. රූපතණ්හාති රූපාරම්මණෙ තණ්හා. එස නයො සද්දතණ්හාදීසු. සා පනෙසා තණ්හා උපාදානස්ස සහජාතකොටියාපි උපනිස්සයකොටියාපි පච්චයො හොති.

102. එස පච්චයො තණ්හාය, යදිදං වෙදනාති එත්ථ විපාකවෙදනා තණ්හාය උපනිස්සයකොටියා පච්චයො හොති, අඤ්ඤා අඤ්ඤාපිති.

103. එත්තාවතා පන හගවා වට්ඨමුලභූතං පුරිමතණ්හං දස්සෙත්වා ඉදාති දෙසනං, පිට්ඨියං පහරිත්වා කෙසෙසු වා ගහෙත්වා විරචන්තං විරචන්තං මග්ගතො ඔක්කමෙන්නො විය නවහි පදෙහි සමුදාචාරතණ්හං දස්සෙන්නො – “ඉති බො පනෙතං, ආනන්ද, වෙදනං පටිච්ච තණ්හා”තිආදිමාහ. තත්ථ තණ්හාති ද්වෙ තණ්හා එසනතණ්හා ව, එසිතතණ්හා ව. යාය තණ්හාය අප්පට්ඨකුප්පාදීති පටිපජ්ජිත්වා නොගෙ එසති ගවෙසති, අයං එසනතණ්හා නාම. යා තෙසු එසිතෙසු ගවෙසිතෙසු පටිලද්ධෙසු තණ්හා, අයං එසිතතණ්හා නාම. තද්දුහයමිපි සමුදාචාරතණ්හාය එව අධිවචනං. තස්මා දුට්ඨාපෙසා වෙදනං

පටිච්ච තණ්හා නාම. පරියෙසනා නාම රූපාදිආරම්මණපරියෙසනා, සා හි තණ්හාය සති හොති. ලාභොති රූපාදිආරම්මණපටිලාභො, සො හි පරියෙසනාය සති හොති. විනිවිජයො පන ඤාණතණ්හාදිට්ඨිවිතක්කවසෙන චතුබ්බිධො. තත්ථ – “සුබ්බිනිවිජයං ජඤ්ඤා, සුබ්බිනිවිජයං ඤත්වා අජ්ඣාත්තං සුබ්බමනුස්සුඤ්ජෙය්‍යා”ති (ම. නි. 3.323) අයං ඤාණවිනිවිජයො. “විනිවිජයොති ද්වෙ විනිවිජයා – තණ්හාවිනිවිජයො ච දිට්ඨිවිනිවිජයො චා”ති (මහානි. 102). එවං ආගතානි අට්ඨසත්තණ්හාවිචරිතානි තණ්හාවිනිවිජයො. ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො දිට්ඨිවිනිවිජයො. “ඡන්දො ඛො, දෙවානම්න්ද, විතක්කනිදානො”ති (දී. නි. 2.358) ඉමස්මිං පන සුත්තෙ ඉධ විනිවිජයොති චුත්තො විතක්කොයෙව ආගතො. ලාභං ලභිත්වා හි ඉට්ඨානිට්ඨං සුන්දරාසුන්දරඤ්ච විතක්කෙනෙව විනිවිජනාති – “එත්තකං මෙ රූපාරම්මණත්ථාය භවිස්සති, එත්තකං සද්දාදිආරම්මණත්ථාය, එත්තකං මය්හං භවිස්සති, එත්තකං පරස්ස, එත්තකං පරිභුඤ්ජිස්සාමි, එත්තකං නිදහිස්සාමි”ති. තෙන චුත්තං – “ලාභං පටිච්ච විනිවිජයො”ති.

ඡන්දරාගොති එවං අකුසලවිතක්කෙන විතක්කිතවත්ථුස්මිං දුබ්බලරාගො ච බලවරාගො ච උප්පජ්ජති, ඉදඤ්ඨි ඉධ තණ්හා. ඡන්දොති දුබ්බලරාගස්සාධිවචනං. අජ්ඣාසානන්ති අහං මමන්ති බලවසන්තිට්ඨානං. පරිග්ගහොති තණ්හාදිට්ඨවසෙන පරිග්ගහණකරණං. මච්ඡරියන්ති පරෙහි සාධාරණභාවස්ස අසහනතා. තෙනෙවස්ස පොරාණා එවං වචනත්ථං වදන්ති – “ඉදං අච්ඡරියං මය්හමෙව හොතු, මා අඤ්ඤෙසං අච්ඡරියං හොතුති පචත්තත්තා මච්ඡරියන්ති චුච්චති”ති. ආරක්ඛොති ද්වාරපිදහනමඤ්ජුසගොපනාදිවසෙන සුට්ඨු රක්ඛණං. අධිකරොතිති අධිකරණං, කාරණස්සෙතං නාමං. ආරක්ඛාධිකරණන්ති භාවනපුංසකං, ආරක්ඛහෙතුති අත්ථො. දණ්ඩාදානාදීසු පරනිසෙධනත්ථං දණ්ඩස්ස ආදානං දණ්ඩාදානං. එකතො ධාරාදිතො සත්ථස්ස ආදානං සත්ථාදානං. කලහොති කායකලහොපි වාචාකලහොපි. පුරිමො පුරිමො විරොධො විග්ගහො. පච්ඡිමො පච්ඡිමො විවාදො. තුවංතුවන්ති අගාරවචවනං තුවංතුවං.

112. ඉදානි පටිලොමනයෙනාපි තංසමුදාචාරතණ්හං දස්සෙතුං පුන – “ආරක්ඛාධිකරණ”න්ති ආරහන්තො දෙසනං නිවත්තෙසි. තත්ථ කාමතණ්හාති පඤ්චකාමගුණිකරාගවසෙන උප්පන්නා රූපාදිතණ්හා. භවතණ්හාති සස්සතදිට්ඨිසහගතො රාගො. විභවතණ්හාති උච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතො රාගො. ඉමෙ ද්වෙ ධම්මාති වට්ටමුලතණ්හා ච සමුදාචාරතණ්හා චාති ඉමෙ ද්වෙ ධම්මා. ද්වයෙනාති තණ්හාලක්ඛණවසෙන

එකභාවං ගතාපි වට්ටමුලසමුදාවාරවසෙන ද්විති කොට්ඨාසෙහි වෙදනාය එකසමොසරණා භවන්ති, වෙදනාපච්චයෙන එකපච්චයාති අත්ථො. තිව්ධස්සෙහි සමොසරණං ඔසරණසමොසරණං, සහජාතසමොසරණං, පච්චයසමොසරණස්සෙව. තත්ථ — “අථ ඛො සබ්බානි තානි කාමසමොසරණානි භවන්ති”ති ඉදං ඔසරණසමොසරණං නාම. “ඡන්දමුලකා, ආචුසො, එතෙ ධම්මා එස්සසමුදයා වෙදනාසමොසරණා”ති (අ. නි. 8.83) ඉදං සහජාතසමොසරණං නාම. “ද්වයෙන වෙදනාය එකසමොසරණා”ති ඉදං පන පච්චයසමොසරණන්ති වෙදිතබ්බං.

113. චක්ඛුසම්ඵස්සොති ආදයො සබ්බෙ විපාකඵස්සායෙව. තෙසු යපෙත්වා චත්තාරො ලොකුත්තරවිපාකඵස්සෙ අවසෙසා ද්වන්තිංස ඵස්සා හොන්ති. යදිදං ඵස්සොති එත්ථ පන ඵස්සො බහුධා වෙදනාය පච්චයො හොති.

114. යෙහි, ආනන්ද, ආකාරෙහිතිආදීසු ආකාරා වුච්චන්ති වෙදනාදීනං අස්සෙමස්සෙ අසදිසසභාවා. තෙයෙව සාධුකං දස්සියමානා තං තං ලීනමත්ථං ගමෙත්තිති ලිඛිගානි. තස්ස තස්ස සස්සජානනාහෙතුතො නිමිත්තානි. තථා තථා උද්දිසිතබ්බතො උද්දෙසා. තස්මා අයමෙත්ථ අත්ථො — “ආනන්ද, යෙහි ආකාරෙහි...පෙ.... යෙහි උද්දෙසෙහි නාමකායස්ස නාමසමුහස්ස පස්සෙත්ති හොති, යා ඵසා ව වෙදනාය වෙදයිතාකාරෙ වෙදයිතලිඛිගෙ වෙදයිතනිමිත්තෙ වෙදනාති උද්දෙසෙ සති, සස්සෙදාය සස්සජානනාකාරෙ සස්සජානනලිඛිගෙ සස්සජානනනිමිත්තෙ සස්සෙදාති උද්දෙසෙ සති, සබ්බාරානං චෙතනාකාරෙ චෙතනලිඛිගෙ චෙතනනිමිත්තෙ චෙතනාති උද්දෙසෙ සති, විස්සෙදාණස්ස විජානනාකාරෙ විජානනලිඛිගෙ විජානනනිමිත්තෙ විස්සෙදාණන්ති උද්දෙසෙ සති — ‘අයං නාමකායො’ති නාමකායස්ස පස්සෙත්ති හොති. තෙසු නාමකායප්පස්සෙත්තිහෙතුසු වෙදනාදීසු ආකාරාදීසු අසති අපි නු ඛො රූපකායෙ අධිවචනසම්ඵස්සො පස්සෙදායෙථ? ය්වායං චත්තාරො ඛන්ධෙ චන්ත්රං කත්වා මනොද්වායෙ අධිවචනසම්ඵස්සෙවච්චනො මනොසම්ඵස්සො උප්පජ්ජති, අපි නු ඛො සො රූපකායෙ පස්සෙදායෙථ, පස්සෙව පසාදෙ චන්ත්රං කත්වා කත්වා උප්පජ්ජෙය්‍යා”ති. අථ ආයස්මා ආනන්දො අම්බරුක්ඛෙ අසති ඡම්බුරුක්ඛතො අම්බපක්කස්ස උප්පත්තිං විය රූපකායතො තස්ස උප්පත්තිං අසම්පට්ඨිජන්තො නො හෙතං හන්තෙති ආහ.

දුතියපස්සෙ රූපජනාකාරරූපජනලිඛිගරූපජනනිමිත්තවසෙන රූපන්ති උද්දෙසවසෙන ව ආකාරාදීනං අත්ථො වෙදිතබ්බො. පටිසසම්ඵස්සොති සප්පටිසං රූපක්ඛන්ධං චන්ත්රං කත්වා උප්පජ්ජනකසම්ඵස්සො. ඉධාපි ථෙරො ඡම්බුරුක්ඛෙ අසති අම්බරුක්ඛතො ඡම්බුපක්කස්ස උප්පත්තිං විය

නාමකායතො තස්ස උප්පත්තිං අසම්පට්ච්ඡන්තො “නො හෙතං හන්තෙ”ති ආහ.

තතිපඤ්ඤො උභයවසෙනෙව වුත්තො. තත්‍ර ථෙරො ආකාසෙ අම්බජම්බුපක්කානං උප්පත්තිං විය නාමරූපාභාවෙ ද්විත්තම්පි එස්සානං උප්පත්තිං අසම්පට්ච්ඡන්තො “නො හෙතං හන්තෙ”ති ආහ.

එවං ද්විත්තං එස්සානං විසුං විසුං පච්චයං දස්සෙත්වා ඉදානි ද්විත්තම්පි තෙසං අවිසෙසතො නාමරූපපච්චයනං දස්සෙතුං – “යෙනි ආනන්ද ආකාරෙහි”ති චතුත්ථං පඤ්ඤං ආරභි. යදිදං නාමරූපන්ති යං ඉදං නාමරූපං, යං ඉදං ඡස්සපි ද්වාරෙසු නාමරූපං, එසෙව හෙතු එසෙව පච්චයොති අත්ථො. චක්ඛුද්වාරාදීසු හි චක්ඛාදීනි වෙව රූපාරම්මණාදීනි ච රූපං, සම්පයුත්තකා ඛන්ධා නාමන්ති එවං පඤ්චවිධොපි සො එස්සො නාමරූපපච්චයාව එස්සො. මනොද්වාරෙපි හදයවත්ථුඤ්ඤෙව යඤ්ච රූපං ආරම්මණං හොති, ඉදං රූපං. සම්පයුත්තධම්මා වෙව යඤ්ච අරූපං ආරම්මණං හොති, ඉදං අරූපං නාම. එවං මනොසම්පස්සොපි නාමරූපපච්චයා එස්සොති වෙදිතඛිබ්බො. නාමරූපං පනස්ස ඛන්ධා පච්චයො හොති.

115. න ඔක්කම්ස්සථාති පටිසිත්වා පවත්තමානං විය පටිසන්ධිවසෙන න චත්තිස්සථ. සමුච්චිස්සථාති පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණෙ අසති අපි නු බො සුද්ධං අවසෙසං නාමරූපං අන්තොමාතුකුච්ඡිස්මි. කලලාදිභාවෙන සමුච්චිතං මිස්සකභූතං හුත්වා චත්තිස්සථ. ඔක්කම්ත්වා චොක්කම්ස්සථාති පටිසන්ධිවසෙන ඔක්කම්ත්වා චුතිවසෙන චොක්කම්ස්සථ, නිරුජ්ඣිස්සථාති අත්ථො. සො පනස්ස නිරොධො න තස්සෙව චිත්තස්ස නිරොධෙන, න තතො දුතියතතියානං නිරොධෙන හොති. පටිසන්ධිචිත්තෙන හි සද්ධිං සමුට්ඨිතානි සමතිංස කම්මජරූපානි නිබ්බත්තන්ති. තෙසු පන ධීතෙසුයෙව සොළස හවඬගචිත්තානි උප්පජ්ජන්වා නිරුජ්ඣන්ති. එතස්මිං අන්තරෙ ගහිතපටිසන්ධිකස්ස දාරකස්ස වා මාතුයා වා පනස්ස අන්තරායො නත්ථි. අයඤ්චි අනොකාසො නාම. සචෙ පන පටිසන්ධිචිත්තෙන සද්ධිං සමුට්ඨිතරූපානි සත්තරසමස්ස හවඬගස්ස පච්චයං දාතුං සක්කොන්ති, පවත්ති පවත්ති, පචෙණි සටියති. සචෙ පන න සක්කොන්ති, පවත්ති නප්පවත්ති, පචෙණි න සටියති, චොක්කමති නාම හොති. තං සන්ධාය “ඔක්කම්ත්වා චොක්කම්ස්සථා”ති වුත්තං.

ඉත්ථත්තායාති ඉත්ථභාවාය, එවං පරිපුණ්ණපඤ්චක්ඛන්ධභාවායාති අත්ථො. දහරස්සෙව සතොති මන්දස්ස බාලස්සෙව සන්තස්ස.

වොච්ඡිජ්ජිස්සථාති උපච්ඡිජ්ජිස්සථ චුඬ්ඨිං විරුල්හිං වෙපුල්ලන්ති විඤ්ඤාණෙ උපච්ඡින්නෙ සුද්ධං නාමරූපමෙව උට්ඨන්තිවා පඨමවයවසෙන චුඬ්ඨිං, මජ්ඣිමවයවසෙන විරුල්හිං, පච්ඡිමවයවසෙන වෙපුල්ලං අපි නු බො ආපජ්ජිස්සථාති. දසවස්සවිසතිවස්සවස්සසතවස්සසහස්සමිපාපනෙන වා අපි නු බො චුඬ්ඨිං විරුල්හිං වෙපුල්ලං ආපජ්ජිස්සථාති අත්ථො.

තස්මාතිහානන්දාති යස්මා මාතුකුච්ඡියං පටිසන්ධිග්ගහණෙපි කුච්ඡිවාසෙපි කුච්ඡිතො නික්ඛමනෙපි, පවත්තියං දසවස්සාදිකාලෙපි විඤ්ඤාණමෙවස්ස පච්චයො, තස්මා එසෙව හෙතු එස පච්චයො නාමරූපස්ස, යදිදං විඤ්ඤාණං. යථා හි රාජා අත්තතො පරිසං නිග්ගණ්හන්තො එවං වදෙය්‍යා – “ත්වං උපරාජා, ත්වං සෙනාපතීති කෙන කතො නනු මයා කතො, සචෙ හි මයි අකරොන්තෙ ත්වං අත්තතො ධම්මතාය උපරාජා වා සෙනාපති වා හවෙය්‍යාසී, ජානෙය්‍යාම වො බල”න්ති; එවමෙව විඤ්ඤාණං නාමරූපස්ස පච්චයො හොති. අත්ථතො එවං නාමරූපං වදති විය “ත්වං නාමං, ත්වං රූපං, ත්වං නාමරූපං නාමාති කෙන කතං, නනු මයා කතං, සචෙ හි මයි පුරෙචාරිකෙ හුත්වා මාතුකුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං අගණ්හන්තෙ ත්වං නාමං වා රූපං වා නාමරූපං වා හවෙය්‍යාසී, ජානෙය්‍යාම වො බල”න්ති. තං පනෙනං විඤ්ඤාණං නාමරූපස්ස බහුධා පච්චයො හොති.

116. දුක්ඛසමුදයසම්භවොති දුක්ඛරාසිසම්භවො. යදිදං නාමරූපන්ති යං ඉදං නාමරූපං, එසෙව හෙතු එස පච්චයො. යථා හි රාජපුරිසා රාජානං නිග්ගණ්හන්තො එවං වදෙය්‍යා – “ත්වං රාජාති කෙන කතො, නනු මයා කතො, සචෙ හි මයි උපරාජට්ඨානෙ, මයි සෙනාපතිට්ඨානෙ අතිට්ඨන්තෙ ත්වං එකකොච රාජා හවෙය්‍යාසී, පස්සෙය්‍යාම තෙ රාජභාව”න්ති; එවමෙව නාමරූපමිපි අත්ථතො එවං විඤ්ඤාණං වදති විය “ත්වං පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණන්ති කෙන කතං, නනු අම්භෙහි කතං, සචෙ හි ත්වං තයො ඛන්ධෙ හදයවත්ථුඤ්ච අනිස්සාය පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං නාම හවෙය්‍යාසී, පස්සෙය්‍යාම තෙ පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණභාව”න්ති. තඤ්ච පනෙනං නාමරූපං විඤ්ඤාණස්ස බහුධා පච්චයො හොති.

එත්තාවතා බොති විඤ්ඤාණෙ නාමරූපස්ස පච්චයෙ හොන්තෙ, නාමරූපෙ විඤ්ඤාණස්ස පච්චයෙ හොන්තෙ, ද්විසු අඤ්ඤමඤ්ඤපච්චයවසෙන පවත්තෙසු එත්තකෙන ජායෙථ වා...පෙ.... උපපජ්ජෙථ වා, ජාතිආදයො පඤ්ඤායෙය්‍යං අපරාපරං වා චුතිපටිසන්ධියොති.

අධිවචනපටොති “සිරිවඩ්ඪසකො ධනවඩ්ඪසකො” තිආදිකස්ස අත්ථං අදිස්වා වචනමත්තමෙව අධිකිච්ච පවත්තස්ස වොහාරස්ස පටො. නිරුත්තිපටොති සරතීති සතො, සම්පජානාතීති සම්පජානොතිආදිකස්ස කාරණාපදෙසවසෙන පවත්තස්ස වොහාරස්ස පටො. පඤ්ඤත්තිපටොති – “පණ්ඩිතො ඛාත්තො මෙධාවී නිපුණො කතපරප්පවාදො” තිආදිකස්ස නානප්පකාරතො ඤාපනවසෙන පවත්තස්ස වොහාරස්ස පටො. ඉති තීහි පදෙහි අධිවචනාදීනං වත්ථුභූතා ඛන්ධාව කථිතා. පඤ්ඤාවචරන්ති පඤ්ඤාය අවචරිතඛිං ජානිතඛිං. වට්ඨං වත්තතීති සංසාරවට්ඨං වත්තති. ඉත්ථත්තන්ති ඉත්ථංභාවො, ඛන්ධපඤ්චකස්සෙනං නාමං. පඤ්ඤාපනායාති නාමපඤ්ඤත්තත්ථාය. “වෙදනා සඤ්ඤා” තිආදිනා නාමපඤ්ඤත්තත්ථාය, ඛන්ධපඤ්චකම්පි එත්තාවතා පඤ්ඤායතීති අත්ථො. යදිදං නාමරූපං සහ විඤ්ඤාණෙනාති යං ඉදං නාමරූපං සහ විඤ්ඤාණෙන අඤ්ඤාමඤ්ඤපච්චයතාය පවත්තති, එත්තාවතාති වුත්තං හොති. ඉදඤ්ඤෙත්ථ නියායාතිතවචනං.

අත්තපඤ්ඤත්තිවණ්ණනා

117. ඉති භගවා – “ගම්භිරො වායං, ආනන්ද, පටිච්චසමුප්පාදො, ගම්භිරාවභාසො වා” ති පදස්ස අනුසන්ධිං දස්සෙත්වා ඉදාති “තත්තාකුලකජාතා” ති පදස්ස අනුසන්ධිං දස්සෙත්තො “කිත්තාවතා වා” තිආදිකං දෙසනං ආරභි. තත්ථ රූපිං වා හි, ආනන්ද, පරිත්තං අත්තානන්තිආදීසු යො අවධිසීතං කසිණනිමිත්තං අත්තාති ගණ්හාති, සො රූපිං පරිත්තං පඤ්ඤාපෙති. යො පන නානාකසිණලාභී හොති, සො තං කදාවි නිලො, කදාවි පිතකොති පඤ්ඤාපෙති. යො වධිසීතං කසිණනිමිත්තං අත්තාති ගණ්හාති, සො රූපිං අනන්තං පඤ්ඤාපෙති. යො වා පන අවධිසීතං කසිණනිමිත්තං උග්ගසාටෙත්වා නිමිත්තචුට්ඨොකාසං වා තත්ථ පවත්තෙ වත්තාරො ඛන්ධෙ වා තෙසු විඤ්ඤාණමත්තමෙව වා අත්තාති ගණ්හාති, සො අරූපිං පරිත්තං පඤ්ඤාපෙති. යො වධිසීතං නිමිත්තං උග්ගසාටෙත්වා නිමිත්තචුට්ඨොකාසං වා තත්ථ පවත්තෙ වත්තාරො ඛන්ධෙ වා තෙසු විඤ්ඤාණමත්තමෙව වා අත්තාති ගණ්හාති, සො අරූපිං අනන්තං පඤ්ඤාපෙති.

118. තත්තානන්දාති එත්ථ තත්තාති තෙසු චතුසු දිට්ඨිගතිකෙසු. එතරහි වාති ඉදානෙව, න ඉතො පරං. උච්ඡෙදවසෙනෙතං වුත්තං. තත්ථභාවිං වාති තත්ථ වා පරලොකෙ භාවිං. සස්සතවසෙනෙතං වුත්තං. අතථං වා පන සන්තන්ති අතථසභාවං සමානං. තථත්තායාති තථභාවාය. උපකප්පෙස්සාමීති සම්පාදෙස්සාමි. ඉමිනා විවාදං දස්සෙති. උච්ඡෙදවාදී හි “සස්සතවාදිතො

අත්තානං අතථං අනුච්ඡෙදසභාවම්පි සමානං තථත්ථාය උච්ඡෙදසභාවාය උපකප්පෙස්සාමි, සස්සතවාදඤ්ච ජානාපෙත්වා උච්ඡෙදවාදමෙව නං ගාහෙස්සාමි”ති වින්තෙති. සස්සතවාදීපි “උච්ඡෙදවාදිනො අත්තානං අතථං අසස්සතසභාවම්පි සමානං තථත්ථාය සස්සතභාවාය උපකප්පෙස්සාමි, උච්ඡෙදවාදඤ්ච ජානාපෙත්වා සස්සතවාදමෙව නං ගාහෙස්සාමි”ති වින්තෙති.

එවං සත්තං බොති එවං සමානං රුපිං පරිත්තං අත්තානං පඤ්ඤාපෙත්තන්ති අත්ථො. රුපින්ති රූපකසිණලාභිං. පරිත්තත්තානුදිට්ඨි අනුසෙති පරිත්තො අත්තාති අයං දිට්ඨි අනුසෙති, සා පන න වල්ලි විය ව ලතා විය ව අනුසෙති. අප්පහීනට්ඨෙන අනුසෙති වෙදිතබ්බො. ඉච්චාලං වචනායාති තං පුග්ගලං එවරූපා දිට්ඨි අනුසෙති වත්තුං යුත්තං. එස නයො සබ්බත්ථ.

අරුපින්ති එත්ථ පන අරූපකසිණලාභිං, අරූපක්ඛන්ධගොවරං වාති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. එත්තාවතා ලාභිනො චත්තාරො, තෙසං අන්තෙවාසිකා චත්තාරො, තක්කිකා චත්තාරො, තෙසං අන්තෙවාසිකා චත්තාරොති අත්තනො සොළස දිට්ඨිගතිකා දස්සිතා භොන්ති.

න අත්තපඤ්ඤත්තිවණ්ණනා

119. එවං යෙ අත්තානං පඤ්ඤාපෙත්ති, තෙ දස්සෙත්වා ඉදානි යෙ න පඤ්ඤාපෙත්ති, තෙ දස්සෙතුං – “කිත්තාවතා ව ආනන්දා”ති ආදිමාහ. කෙ පන න පඤ්ඤාපෙත්ති? සබ්බෙ තාව අරියපුග්ගලා න පඤ්ඤාපෙත්ති. යෙ ව බහුස්සුතා තිපිටකධරා ද්විපිටකධරා එකපිටකධරා, අත්තමසො එකනිකායම්පි සාධුකං විනිවිෂ්නිත්වා උග්ගහිතධම්මකථිකොපි ආරද්ධවිපස්සකොපි පුග්ගලො, තෙ න පඤ්ඤාපෙත්තියෙව. එතෙසඤ්ඤි පටිභාගකසිණෙ පටිභාගකසිණම්චිචෙව ඤාණං භොති. අරූපක්ඛන්ධෙසු ව අරූපක්ඛන්ධා ඉච්චෙව.

අත්තසමනුපස්සනාවණ්ණනා

121. එවං යෙ න පඤ්ඤාපෙත්ති, තෙ දස්සෙත්වා ඉදානි යෙ තෙ පඤ්ඤාපෙත්ති, තෙ යස්මා දිට්ඨිවසෙන සමනුපස්සිත්වා පඤ්ඤාපෙත්ති, සා ව නෙසං සමනුපස්සනා වීසතිවත්ථුකාය සක්කායදිට්ඨියා අප්පහීනත්තා භොති, තස්මා තං වීසතිවත්ථුකං සක්කායදිට්ඨිං දස්සෙතුං පුන කිත්තාවතා ව ආනන්දාති ආදිමාහ.

තත්ථ වෙදනං වා භීති ඉමිනා වෙදනාක්ඛන්ධවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨි කථිතා. අප්පට්ඨං වෙදනො මෙ අත්තාති ඉමිනා රූපක්ඛන්ධවත්ථුකා. අත්තා මෙ වෙදියති, වෙදනාධම්මො හි මෙ අත්තාති ඉමිනා සඤ්ඤාසංඛාරවිඤ්ඤාණක්ඛන්ධවත්ථුකා. ඉදඤ්ඨි ඛන්ධත්තයං වෙදනාසම්පයුත්තත්තා වෙදියති. එතස්ස ච වෙදනාධම්මො අවිජ්ජයුත්තසභාවො.

122. ඉදානි තත්ථ දොසං දස්සෙන්නො – “තත්තානන්දා” තිආදිමාහ. තත්ථ තත්තාති තෙසු තිසු දිට්ඨිගතිකෙසු. යස්මිං, ආනන්ද, සමයෙනිආදි යො යො යං යං වෙදනං අත්තාති සමනුපස්සති, තස්ස තස්ස අත්තනො කදාපි භාවං, කදාපි අභාවන්ති එවමාදිදොසදස්සනත්ථං වුත්තං.

123. අනිච්චාදීසු හුත්වා අභාවතො අනිච්චා. තෙහි තෙහි කාරණෙහි සංඛිගම්ම සමාගම්ම කතාති සංඛිකතා. තං තං පච්චයං පටිච්ච සම්මා කාරණෙනෙව උප්පන්නාති පටිච්චසමුප්පන්නා. ඛයොතිආදි සංඛිං භංගස්ස වෙච්චනං. යඤ්ඨි හිජ්ජති, තං ඛියතිපි වයතිපි විරජ්ඣතිපි නිරුජ්ඣතිපි, තස්මා ඛයධම්මාතිආදි වුත්තං.

බ්‍යගා මෙති විඅගාති බ්‍යගා, විගතො නිරුද්ධො මෙ අත්තාති අත්ථො. කිං පන එකස්සෙව තිසුපි කාලෙසු – “එසො මෙ අත්තා” ති භොතිති, කිං පන න භවිස්සති? දිට්ඨිගතිකස්ස හි ථුසරාසිම්භි නික්ඛිත්තබාණුකස්සෙව නිච්චලතා නාම නත්ථි, වනමක්කටො විය අඤ්ඤං ගණ්හාති, අඤ්ඤං මුඤ්චති. අනිච්චසුඛදුක්ඛවොකිණ්ණන්ති විසෙසෙන තං තං වෙදනං අත්තාති සමනුපස්සන්නො අනිච්චඤ්චෙව සුඛඤ්ච දුක්ඛඤ්ච අත්තානං සමනුපස්සති අවිසෙසෙන වෙදනං අත්තාති සමනුපස්සන්නො වොකිණ්ණං උප්පාදවයධම්මං අත්තානං සමනුපස්සති. වෙදනා හි තිච්චා වෙච්ච උප්පාදවයධම්මා ච, තඤ්චෙස අත්තාති සමනුපස්සති. ඉච්චස්ස අනිච්චො වෙච්ච අත්තා ආපජ්ජති, එකක්ඛණෙ ච බහුතං වෙදනානං උප්පාදො. තං බො පනෙස අනිච්චං අත්තානං අනුජානාති, න එකක්ඛණෙ බහුතං වෙදනානං උප්පත්ති අත්ථි. ඉමමත්ථං සන්ධාය – “තස්මාතිභානන්දා, එතෙනපෙනං නක්ඛමති ‘වෙදනා මෙ අත්තා’ ති සමනුපස්සිතු” ති වුත්තං.

124. යත්ථ පනාවුසොති යත්ථ සුද්ධරූපක්ඛන්ධො සංඛිකසො වෙදයිතං නත්ථි. අපි නු බො තත්ථාති අපි නු බො තස්මිං වෙදනාවිරහිතෙ තාලවණ්ටෙ වා වාතපානෙ වා අස්මිති එවං අභංකාරො උප්පජ්ජෙය්‍යාති අත්ථො. තස්මාතිභානන්දාති යස්මා සුද්ධරූපක්ඛන්ධො උට්ඨාය අභමස්මිති න වදති,

තස්මා එතෙනපි එතං නක්ඛමතීති අත්ථො. අපි නු බො තත්ථ අයමහමස්මීති සියාති අපි නු බො තෙසු වෙදනාධම්මෙසු තීසු ඛන්ධෙසු එකධම්මොපි අයං නාම අහමස්මීති එවං වත්තබ්බො සියා. අථ වා වෙදනානිරොධා සහෙව වෙදනාය නිරුද්ධෙසු තෙසු තීසු ඛන්ධෙසු අපි නු බො අයමහමස්මීති වා අහමස්මීති වා උප්පජ්ජෙය්‍යාති අත්ථො. අථායස්මා ආනන්දො සසවිසාණස්ස තිබ්බිණහාවං විය තං අසම්පට්ඨිජන්තො නො හෙතං හන්තෙති ආහ.

එත්තාවතා කිං කථිතං හොති? වට්ටකථා කථිතා හොති. හගවා හි වට්ටකථං කථෙන්නො කත්ථවි අවිජ්ජාසීසෙන කථෙසි, කත්ථවි තණ්හාසීසෙන, කත්ථවි දිට්ඨිසීසෙන. තත්ථ “පුරිමා, භික්ඛවෙ, කොටි නප්පඤ්ඤායති අවිජ්ජාය, ‘ඉතො පුබ්බෙ අවිජ්ජා නාහොසි, අථ පච්ඡා සමහවී’ති. එවඤ්ඤිදං, භික්ඛවෙ, වුච්චති. අථ ච පන පඤ්ඤායති ඉදප්පච්චයා අවිජ්ජා”ති (අ. නි. 10.61) එවං අවිජ්ජාසීසෙන කථිතා. “පුරිමා, භික්ඛවෙ, කොටි නප්පඤ්ඤායති හවතණ්හාය, ‘ඉතො පුබ්බෙ හවතණ්හා නාහොසි, අථ පච්ඡා සමහවී’ති. එවඤ්ඤිදං, භික්ඛවෙ, වුච්චති. අථ ච පන පඤ්ඤායති ඉදප්පච්චයා හවතණ්හා”ති (අ. නි. 10.62) එවං තණ්හාසීසෙන කථිතා. “පුරිමා, භික්ඛවෙ, කොටි නප්පඤ්ඤායති හවදිට්ඨියා, ‘ඉතො පුබ්බෙ හවදිට්ඨි නාහොසි, අථ පච්ඡා සමහවී’ති, එවඤ්ඤිදං, භික්ඛවෙ, වුච්චති. අථ ච පන පඤ්ඤායති ඉදප්පච්චයා හවදිට්ඨි”ති එවං දිට්ඨිසීසෙන කථිතා. ඉධාපි දිට්ඨිසීසෙනෙව කථිතා.

දිට්ඨිගතිකො හි සුඛාදිවෙදනං අත්තාති ගහෙත්වා අහඬිකාරමමඬිකාරපරාමාසවසෙන සබ්බහවයොනිගති — විඤ්ඤාණට්ඨිතිසත්තාවාසෙසු තතො තතො වචිත්වා තත්ථ තත්ථ උපපජ්ජන්තො මහාසමුද්දෙ වාතුක්ඛිත්තනාවා විය සතතං සමිතං පරිබ්භමති, වට්ටතො සීසං උක්ඛිපිතුංයෙව න සක්කොති.

126. ඉති හගවා පච්චයාකාරමුල්භස්ස දිට්ඨිගතිකස්ස එත්තකෙන කථාමග්ගෙන වට්ටං කථෙත්වා ඉදානි විවට්ටං කථෙන්නො යතො බො පන, ආනන්ද, භික්ඛුතිආදිමාහ.

තඤ්ච පන විවට්ටකථං හගවා දෙසනාසු කුසලත්තා විස්සට්ඨකම්මට්ඨානං නවකම්මාදිවසෙන වික්ඛිත්තපුග්ගලං අනාමසිත්වා කාරකස්ස සතිපට්ඨානවිහාරිතො පුග්ගලස්ස වසෙන ආරහන්තො නෙව වෙදනං අත්තානං සමනුපස්සතිතිආදිමාහ. එවරූපො හි භික්ඛු — “යං කිඤ්චි රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා ඔළාරිකං වා සුබ්බමං වා

භීතං වා පඤ්ඤාං වා යං දුරෙ වා සන්තිකෙ වා, සබ්බං රූපං අනිච්චතො වචන්ථපෙති, එකං සම්මසනං. දුක්ඛතො වචන්ථපෙති, එකං සම්මසනං. අනත්තතො වචන්ථපෙති, එකං සම්මසනං”න්තිආදිනා නයෙන චුත්තස්ස සම්මසනඤ්ඤාණස්ස වසෙන සබ්බධම්මෙසු පවත්තත්තා නෙව වෙදනං අත්තාති සමනුපස්සති, න අඤ්ඤං, සො එවං අසමනුපස්සන්තො න කිඤ්චි ලොකෙ උපාදියතීති ඛන්ධලොකාදිහෙදෙ ලොකෙ රූපාදියු ධම්මෙසු කිඤ්චි එකධම්මමපි අත්තාති වා අත්තනියන්ති වා න උපාදියති.

අනුපාදියං න පරිතස්සතීති අනුපාදියන්තො තණ්හාදිට්ඨිමානපරිතස්සනායාපි න පරිතස්සති. අපරිතස්සන්ති අපරිතස්සමානො. පච්චත්තංයෙව පරිනිබ්බායතීති අත්තනාව කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බායති. එවං පරිනිබ්බුතස්ස පනස්ස පච්චවෙක්ඛණාපවත්තිදස්සනත්ථං ඛණං ජාතීතිආදි චුත්තං.

ඉති සා දිට්ඨිති යා තථාච්චුත්තස්ස අරහතො දිට්ඨි, සා එවං දිට්ඨි. “ඉතිස්ස දිට්ඨි”තිපි පායො. යො තථාච්චුත්තො අරහා, එවමස්ස දිට්ඨිති අත්ථො. තදකල්ලන්ති තං න යුත්තං. කස්මා? එවඤ්ඤි සති – “අරහා න කිඤ්චි ජානාති”ති චුත්තං භවෙය්‍ය, එවං ඤත්වා විමුත්තඤ්ච අරහන්තං. “න කිඤ්චි ජානාති”ති වත්තුං න යුත්තං. තෙනෙව චතුත්තමපි නයානං අවසානෙ – “තං කිස්ස හෙතු”තිආදිමාහ.

තත්ථ යාවතා ආනන්ද අධිවචනන්ති යත්තකො අධිවචනසඬ්ඛාතො වොහාරො අත්ථි. යාවතා අධිවචනපථොති යත්තකො අධිවචනස්ස පථො, ඛන්ධා ආයතනානි ධාතුයො වා අත්ථි. එස නයො සබ්බත්ථ. පඤ්ඤාවචරන්ති පඤ්ඤාය අවචරිතබ්බං ඛන්ධපඤ්චකං. තදභිඤ්ඤාති තං අභිජානිත්වා. එත්තකෙන භගවතා කිං දස්සිතං? තත්තාකුලපදස්සෙව අනුසන්ධි දස්සිතො.

සත්තවිඤ්ඤාණට්ඨිතිවණ්ණනා

127. ඉදානි යො – “න පඤ්ඤපෙති”ති චුත්තො, සො යස්මා ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තො උභතොභාගවිමුත්තො නාම හොති. යො ච – “න සමනුපස්සති”ති චුත්තො, සො යස්මා ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තො පඤ්ඤාවිමුත්තො නාම හොති. තස්මා තෙසං හෙට්ඨා චුත්තානං ද්විත්තං භික්ඛුනං නිගමනඤ්ච නාමඤ්ච දස්සෙතුං සත්ත ඛො ඉමානන්ද විඤ්ඤාණට්ඨිතියොතිආදිමාහ.

තත්ථ සත්තාති පටිසන්ධිවසෙන චුත්තා, ආරම්මණවසෙන සඬ්භිතිසුත්තෙ (දී. නි. 3.311) චුත්තා වතස්සො ආගමිස්සන්ති. විඤ්ඤාණං තිට්ඨති එත්ථාති

විඤ්ඤාණට්ඨිති, විඤ්ඤාණපතිට්ඨානස්සෙතං අධිවචනං. ද්වෙ ව ආයතනානීති ද්වෙ නිවාසට්ඨානානි. නිවාසට්ඨානඤ්ඤි ඉධායතනන්ති අධිජ්ජෙතං. තෙනෙව චක්ඛති — “අසඤ්ඤසත්තායතනං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනමෙව දුතිය”න්ති. කස්මා පනෙතං සබ්බං ගහිතන්ති? වට්ඨපරියාදානත්ථං. වට්ඨඤ්ඤි න සුද්ධවිඤ්ඤාණට්ඨිතිවසෙන සුද්ධායතනවසෙන වා පරියාදානං ගච්ඡති, භවයොනිගතිසත්තාවාසවසෙන පන ගච්ඡති, තස්මා සබ්බමෙතං ගහිතං.

ඉදානි අනුක්කමෙන තමත්ථං විභජන්තො කතමා සත්තාතිආදිමාහ. තත්ථ සෙය්‍යථාපීති නිදස්සනත්ථෙ නිපාතො, යථා මනුස්සාති අත්ථො. අපරිමාණෙසු හි චක්කවාලෙසු අපරිමාණානං මනුස්සානං වණ්ණසණ්ඨානාදිවසෙන ද්වෙපි එකසදිසා නත්ථි. යෙපි හි කත්ථවි යමකභාතරො වණ්ණෙන වා සණ්ඨානෙන වා එකසදිසා භොන්ති, තෙසමපි ආලෝකිතවිලෝකිතකථිතහසිතගමනාදිහි විසෙසො භොතියෙව. තස්මා නානත්තකායාති චුත්තා. පටිසන්ධිසඤ්ඤා පන නෙසං තිහෙතුකාපි ද්විහෙතුකාපි අහෙතුකාපි භොන්ති, තස්මා නානත්තසඤ්ඤිනොති චුත්තා. එකච්චෙ ව දෙවාති ඡ කාමාවචරදෙවා. තෙසු හි කෙසඤ්චි කායො නිලො භොති, කෙසඤ්චි ජිතකාදිවණ්ණො. සඤ්ඤා පන නෙසං ද්විහෙතුකාපි තිහෙතුකාපි භොන්ති, අහෙතුකා නත්ථි. එකච්චෙ ව විනිපාතිකාති චතුඅපායවිනිමුත්තා උත්තරමාතා යක්ඛිනී, පියඬිකරමාතා, චුස්සමිත්තා, ධම්මගුත්තාති එවමාදිකා අඤ්ඤෙ ව වෙමානිකා පෙතා. එතෙසඤ්ඤි ජිතඬිදාතකාලමඬිගුරච්ඡවිසාමවණ්ණාදිවසෙන වෙව කිසපුලුරස්සදිසවසෙන ව කායො නානා භොති, මනුස්සානං විය ද්විහෙතුකතිහෙතුකඅහෙතුකවසෙන සඤ්ඤාපි. තෙ පන දෙවා විය න මහෙසක්ඛා, කපණමනුස්සා විය අජ්ජෙසක්ඛා, දුල්ලභසාසච්ඡාදනා දුක්ඛපිළිතා විහරන්ති. එකච්චෙ කාලපක්ඛෙ දුක්ඛිතා ජුණ්හපක්ඛෙ සුඛිතා භොන්ති, තස්මා සුඛසමුස්සයතො විනිපතිතත්තා විනිපාතිකාති චුත්තා. යෙ පනෙත්ථ තිහෙතුකා තෙසං ධම්මාභිසමයොපි භොති, පියඬිකරමාතා හි යක්ඛිනී පච්චුසසමයෙ අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස ධම්මං සජ්ඣායතො සුත්වා —

“මා සද්දමකරි පියඬිකර, හික්ඛු ධම්මපදානි භාසති;
අපි ධම්මපදං විජානිය, පටිපජ්ජෙම හිතාය නො සියා;

පාණෙසු ව සංයමාමසෙ, සම්පජානමුසා න භණාමසෙ;
සික්ඛෙම සුසිලාමත්තතො, අපි මුච්චෙම පිසාවයොනියා”ති. (සං. නි. 2.40);

එවං පුත්තකං සඤ්ඤාපෙත්වා තං දිවසං සොතාපත්තිඵලං පත්තා. උත්තරමාතා පන භගවතො ධම්මං සුත්වාච සොතාපන්නා ජාතා.

බ්‍රහ්මකායිකානි බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජබ්‍රහ්මපුරොහිතමහාබ්‍රහ්මානො. පට්ඨාහිනිබ්බත්තානි තෙ සබ්බෙපි පට්මෙන ක්කානෙන අහිනිබ්බත්තා. තෙසු බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජා පන පරිත්තෙන අහිනිබ්බත්තා, තෙසං කප්පස්ස තතියො භාගො ආයුජ්ජමාණං. බ්‍රහ්මපුරොහිතා මජ්ඣිමෙන, තෙසං උපධිඨකප්පො ආයුජ්ජමාණං, කායො ච තෙසං විජ්ජාරිකතරො හොති. මහාබ්‍රහ්මානො පණිතෙන, තෙසං කප්පො ආයුජ්ජමාණං, කායො පන තෙසං අතිවිජ්ජාරිකො හොති. ඉති තෙ කායස්ස නානත්තා, පට්මජ්ඣානවසෙන සඤ්ඤාය එකත්තා නානත්තකායා එකත්තසඤ්ඤිතොති වෙදිතබ්බා.

යථා ච තෙ, එවං චතුසු අපායෙසු සත්තා. නිරයෙසු හි කෙසඤ්චි ගාවුතං, කෙසඤ්චි අධිඨයොජනං, කෙසඤ්චි යොජනං අත්තභාවො හොති, දෙවදත්තස්ස පන යොජනසතිකො ජාතො. තිරච්ඡානෙසුපි කෙචි බුද්දකා, කෙචි මහන්තා. පෙත්තිවිසයෙපි කෙචි සට්ඨිහත්ථා, කෙචි සත්තතිහත්ථා, කෙචි අසිතිහත්ථා හොත්ති, කෙචි සුවණ්ණා, කෙචි දුබ්බණ්ණා හොත්ති. තථා කාලකඤ්ජිකා අසුරා. අපි චෙත්ථ දීඝපිට්ඨිකපෙතා නාම සට්ඨියොජනිකාපි හොත්ති. සඤ්ඤා පන සබ්බෙසම්පි අකුසලවිපාකඅභෙතුකාව හොත්ති. ඉති ආපායිකාපි නානත්තකායා එකත්තසඤ්ඤිතොත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡන්ති.

ආහස්සරාති දණ්ඩඋක්කාය අච්චි විය එතෙසං සරිරතො ආහා ඡිජ්ජිත්වා ඡිජ්ජිත්වා පතන්ති විය සරති විස්සරතීති ආහස්සරා. තෙසු පඤ්චකනයෙන දුතියතතියජ්ඣානද්වයං පරිත්තං භාවෙත්වා උපපන්නා පරිත්තභා නාම හොත්ති, තෙසං ද්වෙ කප්පා ආයුජ්ජමාණං. මජ්ඣිමං භාවෙත්වා උපපන්නා අප්පමාණභා නාම හොත්ති, තෙසං චත්තාරො කප්පා ආයුජ්ජමාණං. පණිතං භාවෙත්වා උපපන්නා ආහස්සරා නාම හොත්ති, තෙසං අට්ඨ කප්පා ආයුජ්ජමාණං. ඉධ පන උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදවසෙන සබ්බෙපි තෙ ගහිතා. සබ්බෙසඤ්චි තෙසං කායො එකවිජ්ජාරොච හොති, සඤ්ඤා පන අවිතක්කවිචාරමත්තා චා අවිතක්කඅවිචාරා චාති නානා.

සුභකිණ්ණානි සුහෙන ඔකිණ්ණා විකිණ්ණා, සුහෙන සරිරප්පභාවණ්ණෙන එකග්ගනාති අත්ථො. එතෙසඤ්චි ආහස්සරානං විය න ඡිජ්ජිත්වා ඡිජ්ජිත්වා පහා ගච්ඡති. පඤ්චකනයෙ පන පරිත්තමජ්ඣිමපණිතස්ස චතුත්ථජ්ඣානස්ස වසෙන
සොළසද්වත්තිංසචතුසට්ඨිකප්පායුකා
පරිත්තසුභඅප්පමාණසුභසුභකිණ්ණා නාම හුත්වා නිබ්බත්තන්ති. ඉති සබ්බෙපි

තෙ එකත්තකායා චෙව චතුත්ථජ්ඣානසඤ්ඤාය එකත්තසඤ්ඤිනො වාති චෙදිතඛ්ඛා. චෙහජ්ඣලාපි චතුත්ථවිඤ්ඤාණට්ඨිතිමෙව හජන්ති. අසඤ්ඤසත්තා විඤ්ඤාණාභාවා එත්ථ සඬගහං න ගච්ඡන්ති, සත්තාවාසෙසු ගච්ඡන්ති.

සුද්ධාවාසා විචට්ටපක්ඛෙ යීතා න සබ්බකාලිකා, කප්පසතසහස්සමිපි අසඬබ්බෙය්‍යාමිපි බුද්ධසුඤ්ඤෙ ලොකෙ නුප්පජ්ජන්ති. සොළසකප්පසහස්සබ්බන්තරෙ බුද්ධෙසු උප්පන්නෙසුයෙව උප්පජ්ජන්ති, ධම්මචක්කප්පචත්තස්ස හගවතො ඛන්ධවාරට්ඨානසදිසා භොන්ති. තස්මා නෙව විඤ්ඤාණට්ඨිතිං න සත්තාවාසං හජන්ති. මහාසීවත්ථෙරො පන – “න බො පන සො සාරිපුත්ත සත්තාවාසො සුලභරූපො යො මයා අනිවුත්ථපුබ්බො ඉමිනා දීසෙන අද්ධුනා අඤ්ඤත්‍ර සුද්ධාවාසෙහි දෙවෙහි”ති (ම. නි. 1.160) ඉමිනා සුත්තෙන සුද්ධාවාසාපි චතුත්ථවිඤ්ඤාණට්ඨිතිං චතුත්ථසත්තාවාසංයෙව හජන්තිති වදති, තං අප්පට්ඨානියත්තා සුත්තස්ස අනුඤ්ඤාතං.

සබ්බසො රූපසඤ්ඤානන්තිආදීනං අත්ථො විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තො. නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං පන යථෙව සඤ්ඤාය, එවං විඤ්ඤාණස්සපි සුමුමත්තා නෙව විඤ්ඤාණං නාවිඤ්ඤාණං. තස්මා විඤ්ඤාණට්ඨිතිසු අවත්වා ආයතනෙසු වුත්තං.

128. තත්‍රාති තාසු විඤ්ඤාණට්ඨිතිසු. තඤ්ච පජානාතීති තඤ්ච විඤ්ඤාණට්ඨිතිං පජානාති. තස්සා ච සමුදයන්ති “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො”තිආදීනා (පටි. ම. 1.49) නයෙන තස්සා සමුදයඤ්ච පජානාති. තස්සා ච අත්ථඬගමන්ති – “අවිජ්ජානිරොධා රූපනිරොධො”තිආදීනා නයෙන තස්සා අත්ථඬගමඤ්ච පජානාති. අස්සාදන්ති යං රූපං පටිච්ච...පෙ.... යං විඤ්ඤාණං පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදොති, එවං තස්සා අස්සාදඤ්ච පජානාති. ආදීනවන්ති යං රූපං...පෙ.... යං විඤ්ඤාණං අනිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අයං විඤ්ඤාණස්ස ආදීනවොති, එවං තස්සා ආදීනවඤ්ච පජානාති. නිස්සරණන්ති යො රූපස්මි...පෙ.... යො විඤ්ඤාණෙ ඡන්දරාගචිතයො, ඡන්දරාගප්පභානං, ඉදං විඤ්ඤාණස්ස නිස්සරණන්ති (සං. නි. 2.26) එවං තස්සා නිස්සරණඤ්ච පජානාති. කල්ලං නු තෙනාති යුත්තං නු තෙන භික්ඛුනා තං විඤ්ඤාණට්ඨිතිං තණ්හාමානදිට්ඨිතං වසෙන අහන්ති වා මමන්ති වා අභිනන්දිතුන්ති. එතෙනුපායෙන සබ්බත්ථ චෙදිතඛ්ඛො. යත්ථ පන රූපං නත්ථී, තත්ථ චතුත්තං ඛන්ධානං වසෙන, යත්ථ විඤ්ඤාණං නත්ථී, තත්ථ එකස්ස ඛන්ධස්ස වසෙන

සමුදයො යොජෙනබ්බො. ආහාරසමුදයා ආහාරනිරොධාති ඉද්දඤ්චෙත්ථ පදං යොජෙනබ්බං.

යතො බො, ආනන්ද, භික්ඛුනි යදා බො ආනන්ද, භික්ඛු. අනුපාදා විමුත්තොති චතුභි උපාදානෙහි අග්ගහෙත්වා විමුත්තො. පඤ්ඤාචිමුත්තොති පඤ්ඤාය විමුත්තො. අට්ඨ විමොක්ඛෙ අසව්ඡිකත්වා පඤ්ඤාබලෙනෙව නාමකායස්ස ච රූපකායස්ස ච අප්පචත්තිං කත්වා විමුත්තොති අත්ථො. සො සුක්ඛවිපස්සකො ච පයමජ්ඣානාදීසු අඤ්ඤතරස්මිං යත්වා අරහත්තං පත්තො වාති පඤ්චවිධො. චුත්තම්පි චෙතං - “කතමො ච පුග්ගලො පඤ්ඤාචිමුත්තො? ඉධෙකච්චො පුග්ගලො න හෙව බො අට්ඨ විමොක්ඛෙ කායෙන චුසිත්වා විහරති, පඤ්ඤාය චස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා හොන්ති, අයං චුච්චති පුග්ගලො පඤ්ඤාචිමුත්තො”ති (පු. ප. 15).

අට්ඨවිමොක්ඛවණ්ණනා

129. එවං එකස්ස භික්ඛුනො නිගමනඤ්ච නාමඤ්ච දස්සෙත්වා ඉතරස්ස දස්සෙතුං අට්ඨ බො ඉමෙතිආදිමාහ. තත්ථ විමොක්ඛොති කෙනට්ඨෙන විමොක්ඛො? අධිමුච්චනට්ඨෙන. කො පනායං අධිමුච්චනට්ඨො නාම? පච්චනීකම්මෙහි ච සුට්ඨු මුච්චනට්ඨො, ආරම්මණෙ ච අභිරතිවසෙන සුට්ඨු මුච්චනට්ඨො, පිතුඅඬිකෙ විස්සට්ඨභිගපච්චඬිගස්ස දාරකස්ස සයනං විය අනිග්ගහිතභාවෙන නිරාසඬිකතාය ආරම්මණෙ පවත්තීති චුත්තං හොති. අයං පනත්ථො පච්ඡිමෙ විමොක්ඛෙ නත්ථි, පුරිමෙසු සබ්බෙසු අත්ථි.

රූපී රූපානි පස්සතීති එත්ථ අප්ඤ්ඤානං කෙසාදීසු නිලකසිණාදීසු නිලකසිණාදිවසෙන උප්පාදිතං රූපජ්ඣානං රූපං, තදස්සත්ථිති රූපී. බහිද්ධා රූපානි පස්සතීති බහිද්ධාපි නිලකසිණාදීනි රූපානි කුමනවක්ඛුනා පස්සති. ඉමිනා අප්ඤ්ඤානබහිද්ධාවත්ථුකෙසු කසිණෙසු උප්පාදිතජ්ඣානස්ස පුග්ගලස්ස චත්තාරි රූපාවචරජ්ඣානානි දස්සිතානි. අප්ඤ්ඤානං අරූපසඤ්ඤීති අප්ඤ්ඤානං න රූපසඤ්ඤී, අත්තනො කෙසාදීසු අනුප්පාදිතරූපාවචරජ්ඣානොති අත්ථො. ඉමිනා බහිද්ධා පරිකම්මං කත්වා බහිද්ධාව උප්පාදිතජ්ඣානස්ස පුග්ගලස්ස රූපාවචරජ්ඣානානි දස්සිතානි.

සුහන්ත්වෙව අධිමුත්තො හොතීති ඉමිනා සුචිසුද්ධෙසු නිලාදීසු වණ්ණකසිණෙසු කුමානානි දස්සිතානි. තත්ථ කිඤ්චාපි අත්තොඅප්පනායං සුහන්ති ආහොගො නත්ථි, යො පන චිසුද්ධං සුභං කසිණමාරම්මණං කරිත්වා විහරති, සො යස්මා සුහන්ති අධිමුත්තො හොතීති චත්තබ්බතං ආපජ්ජති, තස්මා එවං දෙසනා කතා. පටිසම්භිදාමග්ගෙ පන - “කථං සුහන්ත්වෙව අධිමුත්තො

හොතීති විමොක්ඛො? ඉධ භික්ඛු මෙත්තාසහගතෙන චෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති...පෙ.... මෙත්තාය භාවිතත්තා සත්තා අප්පට්ඨකුලා හොන්ති. කරුණා, මුදිතා, උපෙක්ඛාසහගතෙන චෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති...පෙ.... උපෙක්ඛාය භාවිතත්තා සත්තා අප්පට්ඨකුලා හොන්ති. එවං සුභං ත්වෙව අධිමුත්තො හොතීති විමොක්ඛො’’ති (පටි. ම. 1.212) වුත්තං.

සබ්බසො රූපසඤ්ඤානන්තිආදීසු යං චත්තබ්බං, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තමෙව. අයං අට්ඨමො විමොක්ඛොති අයං චතුත්තං ඛන්ධානං සබ්බසො විසුද්ධත්තා විමුත්තත්තා අට්ඨමො උත්තමො විමොක්ඛො නාම.

130. අනුලොමන්ති ආදිතො පට්ඨාය යාව පරියොසානා. පටිලොමන්ති පරියොසානතො පට්ඨාය යාව ආදිතො. අනුලොමපටිලොමන්ති ඉදං අතිපගුණත්තා සමාපත්තීනං අට්ඨත්වා ඉතො විතො ව සඤ්චරණවසෙන වුත්තං. යත්ථිච්ඡකන්ති ඔකාසපරිදීපනං, යත්ථ යත්ථ ඔකාසෙ ඉච්ඡති. යදිච්ඡකන්ති සමාපත්තිදීපනං, යං යං සමාපත්තිං ඉච්ඡති. යාවතිච්ඡකන්ති අද්ධානපරිච්ඡෙදදීපනං, යාවතකං අද්ධානං ඉච්ඡති. සමාපජ්ජතීති තං තං සමාපත්තිං පවිසති. වුට්ඨාතීති තතො උට්ඨාය තිට්ඨති.

උභතොභාගවිමුත්තොති ද්විති භාගෙහි විමුත්තො, අරූපසමාපත්තියා රූපකායතො විමුත්තො, මග්ගෙන නාමකායතො විමුත්තොති. වුත්තම්පි චෙතං

—

“අවච්චි යථා වාතවෙගෙන බිත්තා, (උපසිචාති භගවා)
අත්ථං පලෙති න උපෙති සඬ්ඛං;
එවං මුතී නාමකායා විමුත්තො,
අත්ථං පලෙති න උපෙති සඬ්ඛං’’න්ති. (සු. නි. 1080);

සො පනෙස උභතොභාගවිමුත්තො ආකාසානඤ්චායතනාදීසු අඤ්ඤතරතො උට්ඨාය අරහත්තං පත්තො ව අනාගාමී හුත්වා නිරොධා උට්ඨාය අරහත්තං පත්තො වාති පඤ්චවිධො. කෙච්චි පන — “යස්මා රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානම්පි දූවඬ්ගිකං උපෙක්ඛාසහගතං, අරූපාවචරජ්ඣානම්පි තාදිසමෙව. තස්මා රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානතො උට්ඨාය අරහත්තං පත්තොපි උභතොභාගවිමුත්තො’’ති.

අයං පන උභතොභාගවිමුත්තපඤ්ඤා හෙට්ඨා ලොභපාසාදෙ සමුට්ඨහිත්වා තිපිටකවුළුසුමනත්ථෙරස්ස වණ්ණනං නිස්සාය විරෙන විනිච්ඡයං පත්තො.

ගිරිවිහාරෙ කිර ථෙරස්ස අන්තෙවාසිකො එකස්ස පිණ්ඩපාතිකස්ස මුඛතො තං පඤ්භං සුත්වා ආහ - “ආවුසො, හෙට්ඨාලොහපාසාදෙ අමිහාකං ආවරියස්ස ධම්මං වණ්ණයතො න කෙනවි සුතපුබ්බ”න්ති. කිං පන, හන්තෙ, ථෙරො අවචාති? රුපාවචරචතුත්ථජ්ඣානං කිඤ්චාපි දුච්ඡිගිකං උපෙක්ඛාසහගතං කිලෙසෙ වික්ඛම්හෙති, කිලෙසානං පන ආසන්නපක්ඛෙ විරුහනට්ඨානෙ සමුදාවරති. ඉමෙ හි කිලෙසා නාම පඤ්චවොකාරහවෙ නිලාදීසු අඤ්ඤතරං ආරම්මණං උපනිස්සාය සමුදාවරන්ති, රුපාවචරජ්ඣානඤ්ච තං ආරම්මණං න සමතික්කමති. තස්මා සබ්බසො රූපං නිවත්තෙන්වා අරූපජ්ඣානවසෙන කිලෙසෙ වික්ඛම්හෙන්වා අරහත්තං පත්තොව උභතොභාගවිමුත්තොති, ඉදං ආවුසො ථෙරො අවච. ඉදඤ්ච පන වත්වා ඉදං සුත්තං ආහරි - “කතමො ව පුග්ගලො උභතොභාගවිමුත්තො. ඉධෙකච්චො පුග්ගලො අට්ඨවිමොක්ඛෙ කායෙන ඵ්ඨිත්වා විහරති, පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා භොන්ති, අයං වුව්චති පුග්ගලො උභතොභාගවිමුත්තො”ති (පු. ප. 24).

ඉමාය ව ආනන්ද උභතොභාගවිමුත්තියාති ආනන්ද ඉතො උභතොභාගවිමුත්තිතො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

ඉති සුමඬ්ඨගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

මහානිදානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා

131. එවං මෙ සුතන්ති මහාපරිනිබ්බානසුත්තං. තත්‍රායමනුපුබ්බපදවණ්ණනා – ගිජ්ඣකුටෙති ගිජ්ඣා තස්ස කුටෙසු වසිංසු, ගිජ්ඣසදිසං වා තස්ස කුටං අත්ථිති ගිජ්ඣකුටො, තස්මිං ගිජ්ඣකුටෙ. අභියාතුකාමොති අභිභවනත්ථාය යාතුකාමො. වජ්ජිති වජ්ජිරාජානො. එවං මහිද්ධිකෙති එවං මහතියා රාජිද්ධියා සමන්තාගතෙ, එතෙන නෙසං සමග්ගභාවං කටෙසි. එවං මහානුභාවෙති එවං මහත්තෙන ආනුභාවෙන සමන්තාගතෙ, එතෙන නෙසං භත්ථිසිප්පාදිසු කතසික්ඛතං කටෙසි, යං සන්ධාය වුත්තං – “සික්ඛිතා වතිමෙ ලිච්ඡවිකුමාරකා, සුසික්ඛිතා වතිමෙ ලිච්ඡවිකුමාරකා, යත්‍ර හි නාම සුබ්බමෙන තාලවිජ්ග්ගලෙන අසනං අතිපාතයිස්සන්ති පොඨිබානුපොඨිබං අවිරාධිත”න්ති (සං. නි. 5.1115). උච්ඡෙච්ඡාමිති උච්ඡන්දිස්සාමි. විනාසෙස්සාමිති නාසෙස්සාමි, අදස්සනං පාපෙස්සාමි. අනායබ්බසනන්ති එත්ථ න අයොති අනායො, අවධිසීයා එතං නාමං. භිතඤ්ච සුඛඤ්ච වියස්සති වික්ඛිපතීති බ්බසනං, ඤාතිපාරිජුඤ්ඤාදීනං එතං නාමං. ආපාදෙස්සාමිති පාපයිස්සාමි.

ඉති කිර සො යානනිසජ්ජාදිසු ඉමං යුද්ධකථමෙව කටෙති, ගමනසජ්ජා හොථාති එවං බලකායං ආණාපෙති. කස්මා? ගඨගායං කිර එකං පට්ටනගාමං නිස්සාය අඬ්ඬයොජනං අජාතසත්තුනො ආණා, අඬ්ඬයොජනං ලිච්ඡවීනං. එත්ථ පන ආණාපවත්තිට්ඨානං හොතීති අත්ථො. තත්‍රාපි ව පබ්බතපාදතො මහග්ගහණ්ඩං ඔතරති. තං සුත්වා – “අජ්ජ යාමි, ස්වෙ යාමි”ති අජාතසත්තුනො සංවිදහන්තස්සෙව ලිච්ඡවිරාජානො සමග්ගා සම්මොදමානා පුරෙතරං ගන්ත්වා සබ්බං ගණ්හන්ති. අජාතසත්තු පච්ඡා ආගන්ත්වා තං පවත්තිං ඤත්වා කුජ්ඣිත්වා ගච්ඡති. තෙ පුනසංවච්ඡරෙපි තට්ඨෙව කරොන්ති. අථ සො බලවාසාතජානො තදා එවමකාසි.

තතො වින්තෙසි – “ගණෙන සද්ධිං යුද්ධං නාම භාරියං, එකොපි මොසජ්ජහාරො නාම නත්ථි, එකෙන බො පන පණ්ඩිතෙන සද්ධිං මන්තෙත්වා කරොන්තො නිජ්ජරාධො හොති, පණ්ඩිතො ව සත්ථාරා සදිසො නත්ථි, සත්ථා ව අවිදුරෙ ධුරවිහාරෙ වසති, හන්දාහං පෙසෙත්වා පුච්ඡාමි. සවෙ මෙ ගතෙන කොචි අත්ථො භවිස්සති, සත්ථා තුණ්හි භවිස්සති, අනත්ථෙ පන සති කිං රඤ්ඤො තත්ථ ගමනෙනාති වක්ඛතී”ති. සො වස්සකාරව්‍රාග්මණං පෙසෙසි. ව්‍රාග්මණො ගන්ත්වා භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසි. තෙන වුත්තං – “අථ බො රාජා...පෙ.... ආපාදෙස්සාමි”ති.

රාජඅපරිහානියධම්මවණ්ණනා

134. හගවත්තං ඛිජයමානොති ථෙරො වත්තසීසෙ යත්වා හගවත්තං ඛිජති, හගවතො පන සීතං වා උණ්භං වා නත්ථි. හගවා බ්‍රාහ්මණස්ස වචනං සුත්වා තෙන සද්ධිං අමන්තෙත්වා ථෙරෙන සද්ධිං මන්තෙතුකාමො කිත්ති තෙ, ආනන්ද, සුතන්තිආදිමාහ. අභිණ්භං සන්තිපාතාති දිවසස්ස තික්ඛත්තුං සන්තිපතන්තාපි අන්තරන්තරා සන්තිපතන්තාපි අභිණ්භං සන්තිපාතාව. සන්තිපාතබ්‍රහ්මාති භියොයාපි සන්තිපතිමිහා, පුරිමදිවසමිපි සන්තිපතිමිහා, පුත අජ්ජ කිමත්ථං සන්තිපතිතා භොමාති වොසානං අනාපජ්ජන්තා සන්තිපාතබ්‍රහ්මා නාම භොන්ති. යාවඤ්චඤ්චොති යත්තකං කාලං. වුද්ධියෙව, ආනන්ද, වජ්ජිනං පාටිකඬ්ඛා, නො පරිහානීති – අභිණ්භං අසන්තිපතන්තා හි දිසාවිදිසාසු ආගතං සාසනං න සුණන්ති, තතො – “අසුකගාමසීමා වා නිගමසීමා වා ආකුලා, අසුකට්ඨානෙ වොරා වා පරියුට්ඨිතා”ති න ජානන්ති, වොරාපි “පමත්තා රාජානො”ති ඤත්වා ගාමනිගමාදීනි පහරන්තා ජනපදං නාසෙත්ති. එවං රාජුතං පරිහානී භොති. අභිණ්භං සන්තිපතන්තා පන තං තං පවත්තිං සුණන්ති, තතො බලං පෙසෙත්වා අමිත්තමද්දනං කරොන්ති, වොරාපි – “අජ්ජමත්තා රාජානො, න සක්කා අමිහෙහි වග්ගඛන්ධෙහි විවරිතු”න්ති භිජ්ජිත්වා පලායන්ති. එවං රාජුතං වුද්ධි භොති. තෙන වුත්තං – “වුද්ධියෙව, ආනන්ද, වජ්ජිනං පාටිකඬ්ඛා නො පරිහානී”ති. තත්ථ පාටිකඬ්ඛාති ඉච්ඡිතබ්බා, අවස්සං හවිස්සතීති එවං දට්ඨබ්බාති අත්ථො.

සමග්ගාතිආදීසු සන්තිපාතහෙරියා නිග්ගතාය – “අජ්ජ මෙ කිච්චං අත්ථි, මඬගලං අත්ථි”ති වික්ඛෙපං කරොන්තා න සමග්ගා සන්තිපතන්ති නාම. හෙරිසද්දං පන සුත්වාච භුඤ්ජන්තාපි අලඬකරියමානාපි වත්ථානි නිවාසෙත්තාපි අඬ්ඬභුත්තා වා අඬ්ඬාලඬ්ඬකතා වා වත්ථං නිවාසයමානා වා සන්තිපතන්තා සමග්ගා සන්තිපතන්ති නාම. සන්තිපතිතා පන වින්තෙත්වා මන්තෙත්වා කත්තබ්බං කත්වා එකතොව අවුට්ඨහන්තා න සමග්ගා වුට්ඨහන්ති නාම. එවං වුට්ඨිතෙසු හි යෙ පයමං ගච්ඡන්ති, තෙසං එවං භොති – “අමිහෙහි බාහිරකථාව සුතා, ඉදානි විනිච්ඡයකථා හවිස්සතී”ති. එකතො වුට්ඨහන්තා පන සමග්ගා වුට්ඨහන්ති නාම. අපිච – “අසුකට්ඨානෙසු ගාමසීමා වා නිගමසීමා වා ආකුලා, වොරා පරියුට්ඨිතා”ති සුත්වා – “කො ගන්ත්වා ඉමං අමිත්තමද්දනං කරිස්සතී”ති වුත්තෙ – “අහං පයමං, අහං පයමං”න්ති වත්වා ගච්ඡන්තාපි සමග්ගා වුට්ඨහන්ති නාම. එකස්ස පන කම්මන්තෙ ඔසිදමානෙ සෙසා රාජානො පුත්තභාතරො පෙසෙත්වා තස්ස කම්මන්තං උපත්ථමිහයමානාපි, ආගන්තුකරාජානං – “අසුකස්ස ගෙහං ගච්ඡතු, අසුකස්ස ගෙහං ගච්ඡතු”ති අවත්වා සබ්බෙ එකතො සඬගණ්භන්තාපි, එකස්ස මඬගලෙ වා රොගෙ වා

අඤ්ඤස්මිං වා පන තාදිසෙ සුබදුක්ඛෙ උප්පන්නෙ සබ්බෙ තත්ථ සභායභාවං ගච්ඡන්තාපි සමග්ගා වජ්ජිකරණියානි කරොන්ති නාම.

අපඤ්ඤත්තන්තිආදීසු පුබ්බෙ අකතං සුඛකං වා බලිං වා දණ්ඩං වා ආහරාපෙන්නා අපඤ්ඤත්තං පඤ්ඤපෙන්නි නාම. පොරාණපවේණියා ආගතමෙව පන අනාහරාපෙන්නා පඤ්ඤත්තං සමුච්ඡින්නන්ති නාම. වොරොති ගහෙන්වා දස්සිතෙ අවිචිතිත්වාච ඡෙජ්ජහෙජ්ජං අනුසාසෙන්නා පොරාණං වජ්ජිධම්මං සමාදාය න වත්තන්ති නාම. තෙසං අපඤ්ඤත්තං පඤ්ඤපෙන්නානං අභිනවසුඛිකාදීහි පිළිකා මනුස්සා – “අතිඋපද්දුතම්හ, කො ඉමෙසං විජිතෙ වසිස්සති”ති පච්චන්තං පවිසිත්වා වොරා වා වොරසභායා වා හුත්වා ජනපදං පහරන්ති. පඤ්ඤත්තං සමුච්ඡින්නන්තානං පවේණිආගතානි සුඛිකාදීනි අගණ්හන්තානං කොසො පරිභායති. තතො හත්ථිඅස්සබලකායඔරොධාදයො යථානිබද්ධං වට්ටං අලහමානා ථාමෙන බලෙන පරිභායන්ති. තෙ නෙව යුද්ධක්ඛමා භොන්ති, න පාරිවරියක්ඛමා. පොරාණං වජ්ජිධම්මං සමාදාය අවත්තන්තානං විජිතෙ මනුස්සා – “අම්භාකං පුත්තං පිතරං භාතරං අවොරංයෙව වොරොති කත්වා ඡින්දිංසු භින්දිංසු”ති කුජ්ඣිත්වා පච්චන්තං පවිසිත්වා වොරා වා වොරසභායා වා හුත්වා ජනපදං පහරන්ති, එවං රාජුනං පරිහානි භොති, පඤ්ඤත්තං පඤ්ඤපෙන්නානං පන “පවේණිආගතමෙව රාජානො කරොන්ති”ති මනුස්සා හට්ඨකුට්ඨා කසිවාණිජ්ජාදිකෙ කම්මන්තෙ සම්පාදෙන්ති. පඤ්ඤත්තං අසමුච්ඡින්නන්තානං පවේණිආගතානි සුඛිකාදීනි ගණ්හන්තානං කොසො වඩ්ඪති, තතො හත්ථිඅස්සබලකායඔරොධාදයො යථානිබද්ධං වට්ටං ලහමානා ථාමබලසම්පන්නා යුද්ධක්ඛමා වෙව පාරිවරියක්ඛමා ව භොන්ති.

පොරාණං වජ්ජිධම්මන්ති එත්ථ පුබ්බෙ කිර වජ්ජිරාජානො “අයං වොරො”ති ආනෙත්වා දස්සිතෙ “ගණ්හථ නං වොර”න්ති අවත්වා විනිච්ඡයමහාමත්තානං දෙන්ති. තෙ විනිච්ඡිනිත්වා සවෙ අවොරො භොති, විස්සජ්ජෙන්ති. සවෙ වොරො, අත්තනා කිඤ්චි අවත්වා වොහාරිකානං දෙන්ති. තෙපි අවොරො වෙ, විස්සජ්ජෙන්ති. වොරො වෙ, සුත්තධරානං දෙන්ති. තෙපි විනිච්ඡිනිත්වා අවොරො වෙ, විස්සජ්ජෙන්ති. වොරො වෙ, අට්ඨකුලිකානං දෙන්ති. තෙපි තට්ඨ කත්වා සෙනාපතිස්ස, සෙනාපති උපරාජස්ස, උපරාජා රඤ්ඤො, රාජා විනිච්ඡිනිත්වා අවොරො වෙ, විස්සජ්ජෙන්ති. සවෙ පන වොරො භොති, පවේණිපොත්ථකං වාචාපෙති. තත්ථ – “යෙන ඉදං නාම කතං, තස්ස අයං නාම දණ්ඩො”ති ලිඛිතං. රාජා තස්ස කිරියං තෙන සමානෙත්වා තදනුච්ඡවිකං දණ්ඩං කරොති. ඉති එතං පොරාණං වජ්ජිධම්මං සමාදාය වත්තන්තානං මනුස්සා න උජ්ඣායන්ති, “රාජානො පොරාණපවේණියා

කම්මං කරොන්ති, එතෙසං දොසො නත්ථී, අම්භාකංයෙව දොසො”ති අප්පමත්තා කම්මන්තෙ කරොන්ති. එවං රාජුනං වුද්ධි හොති. තෙන චුත්තං – “වුද්ධියෙව, ආනන්ද, වජ්ජීනං පාටිකඬ්ඛා, නො පරිහානී”ති.

සක්කරොන්තීති යංකිඤ්චි තෙසං සක්කාරං කරොන්තා සුන්දරමෙව කරොන්ති. ගරුං කරොන්තීති ගරුභාවං පච්චුපට්ඨපෙත්වාච කරොන්ති. මානෙත්තීති මනෙන පියායන්ති. පූජෙත්තීති නිපච්චකාරං දස්සෙත්ති. සොතබ්බං මඤ්ඤන්තීති දිවසස්ස ද්වෙ තයො වාරෙ උපට්ඨානං ගන්ත්වා තෙසං කථං සොතබ්බං සද්ධාතබ්බං මඤ්ඤන්ති. තත්ථ යෙ එවං මහල්ලකානං රාජුනං සක්කාරාදීනි න කරොන්ති, ඔවාදත්ථාය ව තෙසං උපට්ඨානං න ගච්ඡන්ති, තෙ තෙහි විස්සට්ඨා අනොවදියමානා කීළාපසුතා රජ්ජතො පරිහායන්ති. යෙ පන තථා පටිපජ්ජන්ති, තෙසං මහල්ලකරාජානො – “ඉදං කාතබ්බං, ඉදං න කාතබ්බ”න්ති පොරාණං පවෙණිං ආවික්ඛන්ති. සඬගාමං පත්වාපි – “එවං පටිසිතබ්බං, එවං නික්ඛමිතබ්බ”න්ති උපායං දස්සෙත්ති. තෙ තෙහි ඔවදියමානා යථාඔවාදං පටිපජ්ජන්තා සක්කොන්ති රාජප්පවෙණිං සන්ධාරෙතුං. තෙන චුත්තං – “වුද්ධියෙව, ආනන්ද, වජ්ජීනං පාටිකඬ්ඛා, නො පරිහානී”ති.

කුලිත්ථියොති කුලසරණියො. කුලකුමාරියොති අනිවිද්ධා තාසං ධිතරො. ඔක්කස්ස පසස්භාති එත්ථ “ඔක්කස්සා”ති වා “පසස්භා”ති වා පසස්භාකාරස්සෙවෙනං නාමං. “උක්කස්සා”තිපි පඨන්ති. තත්ථ ඔක්කස්සාති අවකස්සිත්වා ආකඬ්ඪිත්වා. පසස්භාති අභිභවිත්වා අප්පකොත්ථරිත්වාති අයං වචනත්ථො. එවඤ්චි කරොන්තානං විජිතෙ මනුස්සා – “අම්භාකං ගෙහෙ පුත්තමාතරොපි, බෙළසිඬ්ඪසාණිකාදීනි මුඛෙන අපනෙත්වා සංවඬ්ඪිතධිතරොපි ඉමෙ රාජානො බලක්කාරෙන ගහෙත්වා අත්තනො සරෙ වාසෙත්ති”ති කුපිතා පච්චන්තං පටිසිත්වා චොරා වා චොරසභායා වා හුත්වා ජනපදං පහරන්ති. එවං අකරොන්තානං පන විජිතෙ මනුස්සා අප්පොස්සුක්කා සකානි කම්මානි කරොන්තා රාජකොසං වඬ්ඪෙත්ති. එවමෙත්ථ වුද්ධිහානියො වෙදිතබ්බා.

වජ්ජීනං වජ්ජිවෙතියානීති වජ්ජීරාජුනං වජ්ජීරට්ඨෙ විත්තීකතට්ඨෙන වෙතියානීති ලද්ධනාමානි යක්ඛට්ඨානානි. අබ්භන්තරානීති අන්තොනගරෙ ධීතානි. බාහිරානීති බහිනගරෙ ධීතානි. දින්තපුබ්බන්ති පුබ්බෙ දින්තං. කතපුබ්බන්ති පුබ්බෙ කතං. නො පරිහාපෙස්සන්තීති අපරිහාපෙත්වා යථාපවත්තමෙව කරිස්සන්ති ධම්මිකං බලිං පරිහාපෙත්තානඤ්චි දෙවතා ආරක්ඛං සුසංවිහිතං න කරොන්ති, අනුප්පන්නං දුක්ඛං ජනෙතුං අසක්කොන්තාපි උප්පන්නං කාසසිරොගාදිං වඬ්ඪෙත්ති, සඬගාමෙ පත්තෙ

සභායා න භොන්ති. අපරිභාපෙන්නානං පන ආරක්ඛං සුසංවිහිතං කරොන්ති, අනුප්පන්නං සුඛං උප්පාදෙතුං අසක්කොන්තාපි උප්පන්නං කාසසීසරොගාදිං හනන්ති, සඬිගාමසීසෙ සභායා භොන්තීති එවමෙත්ථ වුද්ධිභානියො වෙදිතබ්බා.

ධම්මිකා රක්ඛාවරණගුත්තීති එත්ථ රක්ඛා එව යථා අනිච්ඡිතං න ගච්ඡති, එවං ආවරණතො ආවරණං. යථා ඉච්ඡිතං න විනස්සති, එවං ගොපායනතො ගුත්ති. තත්ථ බලකායෙන පරිවාරෙත්වා රක්ඛණං පබ්බජිතානං ධම්මිකා රක්ඛාවරණගුත්ති නාම න භොති. යථා පන විහාරස්ස උපවතො රුක්ඛෙ න ඡින්නන්ති, වාජිකා වජ්ඣං න කරොන්ති, පොක්ඛරණීසු මච්ඡෙ න ගණ්හන්ති, එවං කරණං ධම්මිකා රක්ඛාවරණගුත්ති නාම. කින්නි අනාගතා වාති ඉමිනා පන නෙසං එවං පච්චුපට්ඨිතවිත්තසන්තානොති විත්තප්පවත්ති. පුච්ඡති.

තත්ථ යෙ අනාගතානං අරහන්තානං ආගමනං න ඉච්ඡන්ති, තෙ අස්සද්ධා භොන්ති අප්පසන්නා. පබ්බජිතෙ ව සම්පත්තෙ පච්චුග්ගමනං න කරොන්ති, ගන්ත්වා න පස්සන්ති, පටිසන්ථාරං න කරොන්ති, පඤ්භං න පුච්ඡන්ති, ධම්මං න සුඤ්ඤන්ති, දානං න දෙන්නි, අනුමොදනං න සුඤ්ඤන්ති, නිවාසනට්ඨානං න සංවිදහන්ති. අථ නෙසං අවණ්ණො අබ්භුග්ගච්ඡති – “අසුකො නාම රාජා අස්සද්ධො අප්පසන්නො, පබ්බජිතෙ සම්පත්තෙ පච්චුග්ගමනං න කරොති...පෙ.... නිවාසනට්ඨානං න සංවිදහති”ති. තං සුත්වා පබ්බජිතා තස්ස නගරද්වාරෙත න ගච්ඡන්ති, ගච්ඡන්තාපි නගරං න පටිසන්ති. එවං අනාගතානං අරහන්තානං අනාගමනමෙව භොති. ආගතානම්පි ඵාසුචිහාරෙ අසති යෙපි අජානිත්වා ආගතා, තෙ – “වසිස්සාමාති තාව වින්තෙත්වා ආගතම්භා, ඉමෙසං පන රාජුතං ඉමිනා නිහාරෙත කො වසිස්සති”ති නික්ඛමිත්වා ගච්ඡන්ති. එවං අනාගතෙසු අනාගච්ඡන්තෙසු, ආගතෙසු දුක්ඛං විහරන්තෙසු සො දෙසො පබ්බජිතානං අනාවාසො භොති. තතො දෙවතාරක්ඛා න භොති, දෙවතාරක්ඛාය අසති අමනුස්සා ඔකාසං ලහන්ති. අමනුස්සා උස්සන්නා අනුප්පන්නං බ්‍යාධිං උප්පාදෙන්නි, සීලවන්තානං දස්සනපඤ්ඤාපුච්ඡනාදිවත්ථුකස්ස පුඤ්ඤස්ස අනාගමො භොති. විපරියායෙන පන යථාචුත්තකණ්හපක්ඛවිපරිතස්ස සුක්කපක්ඛස්ස සම්භවො භොතීති එවමෙත්ථ වුද්ධිභානියො වෙදිතබ්බා.

135. එකම්භාහන්ති ඉදං භගවා පුබ්බෙ වජ්ඡිතං ඉමස්ස වජ්ඡිසත්තකස්ස දෙසිතභාවප්පකාසනත්ථමාහ. තත්ථ සාරන්දදෙ වෙතියෙති එවංනාමකෙ විහාරෙ. අනුප්පන්නෙ කිර ඛුද්ධෙ තත්ථ සාරන්දදස්ස යක්ඛස්ස

නිවාසනට්ඨානං චෙතියං අහොසි. අපේත්ථ භගවතො විහාරං කාරාපෙසුං, සො සාරන්දදෙ චෙතියෙ කතත්තා සාරන්දදචෙතියන්ත්වෙව සඬ්ඛං ගතො.

අකරණියාති අකාතබ්බා, අග්ගහෙතබ්බාති අත්ථො. යදිදන්ති නිපාතමත්තං. යුද්ධස්සාති කරණත්ථෙ සාමිවචනං, අභිමුඛයුද්ධෙන ගහෙතුං න සක්කාති අත්ථො. අඤ්ඤානු උපලාපනායාති යපෙත්වා උපලාපනං. උපලාපනා නාම – “අලං විවාදෙන, ඉදානි සමග්ගා හොමා”ති භත්ථිඅස්සරථහිරඤ්ඤාසුවණ්ණාදීනි පෙසෙත්වා සඬ්ගහකරණං. එවඤ්ඤි සඬ්ගහං කත්වා කෙවලං විස්සාසෙන සක්කා ගණ්හිතුන්ති අත්ථො. අඤ්ඤානු මිටුහෙදායාති යපෙත්වා මිටුහෙදං. ඉමිනා අඤ්ඤාමඤ්ඤාහෙදං කත්වාපි සක්කා එතෙ ගහෙතුන්ති දස්සෙති. ඉදං බ්‍රාහ්මණො භගවතො කථාය නයං ලහිත්වා ආහ.

කිං පන භගවා බ්‍රාහ්මණස්ස ඉමාය කථාය නයලාභං න ජානාතීති? ආම, ජානාති. ජානන්තො කස්මා කට්ඨෙති? අනුකම්පාය. එවං කිරස්ස අහොසි – “මයා අකම්මෙපි කතිපාහෙන ගන්ත්වා සබ්බෙ ගණ්හිස්සති, කම්මෙ පන සමග්ගෙ හින්දන්තො තිහි සංවච්ඡරෙහි ගණ්හිස්සති, එත්තකම්පි ජීවිතමෙව වරං, එත්තකඤ්ඤි ජීවන්තා අත්තතො පතිට්ඨානභූතං පුඤ්ඤං කරස්සන්ති”ති.

අභිනන්දිත්වාති විත්තෙන අභිනන්දිත්වා. අනුමොදිත්වාති “යාව සුභාසිතඤ්චිදං හොතා ගොතමෙනා”ති වාචාය අනුමොදිත්වා. පක්කාමීති රඤ්ඤො සන්තිකං ගතො. තතො නං රාජා – “කිං ආචරිය, භගවා අවවා”ති පුච්ඡි. සො – “යථා හො සමණස්ස ගොතමස්ස වචනං න සක්කා වජ්ජි කෙනචි ගහෙතුං, අපි ච උපලාපනාය වා මිටුහෙදෙන වා සක්කා”ති ආහ. තතො නං රාජා – “උපලාපනාය අම්භාකං භත්ථිඅස්සාදයො නස්සිස්සන්ති, හෙදෙනෙව තෙ ගහෙස්සාමි, කිං කරොමා”ති පුච්ඡි. තෙන හි, මහාරාජ, තුම්හෙ වජ්ජිං ආරබ්භ පරිසති කථං සමුට්ඨාපෙථ. තතො අහං – “කිං තෙ මහාරාජ තෙහි, අත්තතො සන්තකෙහි කසිවාණිජ්ජාදීනි කත්වා ජීවන්තු එතෙ රාජානො”ති වත්වා පක්කම්ස්සාමි. තතො තුම්හෙ – “කින්තූ ඛො හො එස බ්‍රාහ්මණො වජ්ජිං ආරබ්භ පවත්තං කථං පටිබාහති”ති වදෙය්‍යාථ, දිවසභාගෙ වාහං තෙසං පණ්ණාකාරං පෙසෙස්සාමි, තම්පි ගාභාපෙත්වා තුම්හෙපි මම දොසං ආරොපෙත්වා බන්ධනතාලනාදීනි අකත්වාච කෙවලං බුරමුණ්ඩං මං කත්වා නගරා නිහරාපෙථ. අථාහං – “මයා තෙ නගරෙ පාකාරො පරිබා ච කාරිතා, අහං කිර දුබ්බලට්ඨානඤ්ච උත්තානගම්හිරට්ඨානඤ්ච ජානාමි, න විරස්සෙව දානි උජුං කරස්සාමි”ති වක්ඛාමි. තං සුත්වා තුම්හෙ – “ගච්ඡතු”ති වදෙය්‍යාථාති. රාජා සබ්බං අකාසි.

ලිච්ඡවී තස්ස නික්ඛමනං සුත්වා - “සයො බ්‍රාහ්මණො, මා තස්ස ගඬිගං උත්තරිතුං අදත්ථා”ති ආහංසු. තත්‍ර එකච්චෙහි - “අම්භෙ ආරබ්භ කථිතත්තා කිර සො එවං කතො”ති චුත්තෙ “තෙන හි, භණෙ, එතු”ති භණිංසු. සො ගන්ත්වා ලිච්ඡවී දිස්වා “කිං ආගතත්ථා”ති පුච්ඡිතො තං පචත්තිං ආරොචෙසි, ලිච්ඡවිනො - “අප්පමත්තකෙන නාම එවං ගරුං දණ්ඩං කාතුං න යුත්ත”න්ති වත්වා - “කිං තෙ තත්‍ර යානන්තර”න්ති පුච්ඡිංසු. “විනිච්ඡයාමච්චොහමස්මි”ති. තදෙව තෙ යානන්තරං හොතුති. සො සුට්ඨුතරං විනිච්ඡයං කරොති, රාජකුමාරා තස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හන්ති.

සො පතිට්ඨිතගුණො හුත්වා එකදිවසං එකං ලිච්ඡවිං ගහෙත්වා එකමන්තං ගන්ත්වා - දාරකා කසන්තිති පුච්ඡි. ආම, කසන්ති. ද්වෙ ගොණෙ යොජෙත්වාති? ආම, ද්වෙ ගොණෙ යොජෙත්වාති. එත්තකං වත්වා නිවත්තො. තතො තං අඤ්ඤො - “කිං ආවරියො ආහා”ති පුච්ඡිත්වා තෙන චුත්තං අසද්දහන්තො “න මෙ එස යථාභූතං කථෙති”ති තෙන සද්ධිං හිජ්ජි. බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤස්මිං දිවසෙ එකං ලිච්ඡවිං එකමන්තං නෙත්වා - “කෙන ඛාඤ්ජනෙන භුත්තොසි”ති පුච්ඡිත්වා නිවත්තො. තම්පි අඤ්ඤො පුච්ඡිත්වා අසද්දහන්තො තථෙව හිජ්ජි. බ්‍රාහ්මණො අපරම්පි දිවසං එකං ලිච්ඡවිං එකමන්තං නෙත්වා - “අතිදුග්ගතොසි කිරා”ති පුච්ඡි. කො එවමාහාති පුච්ඡිතො අසුකො නාම ලිච්ඡවීති. අපරම්පි එකමන්තං නෙත්වා - “ත්වං කිර භීරුකජාතිකො”ති පුච්ඡි. කො එවමාහාති? අසුකො නාම ලිච්ඡවීති. එවං අඤ්ඤෙන අකථිතමෙව අඤ්ඤස්ස කථෙත්තො තිහි සංවච්ඡරෙහි තෙ රාජානො අඤ්ඤමඤ්ඤං හින්දිත්වා යථා ද්වෙ එකමග්ගෙන න ගච්ඡන්ති, තථා කත්වා සන්තිපාතහෙරිං වරාපෙසි. ලිච්ඡවිනො - “ඉස්සරා සන්තිපතන්තු, සුරා සන්තිපතන්තු”ති වත්වා න සන්තිපතිංසු.

බ්‍රාහ්මණො - “අයං දානි කාලො, සීසං ආගච්ඡතු”ති රඤ්ඤො සාසනං පෙසෙසි. රාජා සුත්වාච බලහෙරිං වරාපෙත්වා නික්ඛමි. වෙසාලිකා සුත්වා - “රඤ්ඤො ගඬිගං උත්තරිතුං න දස්සාමා”ති හෙරිං වරාපෙසු. තම්පි සුත්වා - “ගච්ඡන්තු සුරරාජානො”තිආදීනි වත්වා න සන්තිපතිංසු. “නගරප්පවෙසනං න දස්සාම, ද්වාරානි පිදහිත්වා යස්සාමා”ති හෙරිං වරාපෙසු. එකොපි න සන්තිපති. යථාච්චට්ඨෙව ද්වාරෙහි පවිසිත්වා සබ්බෙ අනායඛාසනං පාපෙත්වා ගතො.

හික්ඛුඅපරිභානියධම්මවණ්ණනා

136. අථ බො භගවා අවිරපක්කන්තෙතිආදිමිහි සන්තිපාතෙත්වාති දුරවිහාරෙසු ඉද්ධිමන්තෙ පෙසෙත්වා සන්තිකවිහාරෙසු සයං ගන්ත්වා -

“සන්නිපතථ, ආයස්මන්තො; භගවා වො සන්නිපාතං ඉච්ඡති”ති සන්නිපාතෙත්වා. අපරිහානියෙති අපරිහානිකරො, වුද්ධිහෙතුභූතෙති අත්ථො. ධම්මෙ දෙසෙස්සාමිති වන්දසහස්සං සූරියසහස්සං උට්ඨපෙන්නො විය චතුකුට්ටකෙ ගෙහෙ අන්තො තෙලදීපසහස්සං උජ්ජාලෙන්තො විය පාකටෙ කත්වා කථයිස්සාමිති.

තත්ථ අභිණ්භං සන්නිපාතාති ඉදං වජ්ජිසත්තකෙ වුත්තසදිසමෙව. ඉධාපි ච අභිණ්භං අසන්නිපතිතා දිසාසු ආගතසාසනං න සුණන්ති. තතො – “අසුකච්ඡාරසීමා ආකුලා, උපොසථපචාරණා ධීතා, අසුකස්මිං යානෙ භික්ඛු වෙජ්ජකම්මදුතකම්මාදීනි කරොන්ති, විඤ්ඤත්තිබ්බුලා පුජ්ඵදානාදිහි ජීවිකං කප්පෙන්ති”ති ආදීනි න ජානන්ති, පාපභික්ඛුපි “පමත්තො භික්ඛුසඬ්ඝො”ති ඤ්ඤත්වා රාසිභූතා සාසනං ඔසක්කාපෙන්නි. අභිණ්භං සන්නිපතිතා පන තං තං පවත්තිං සුණන්ති, තතො භික්ඛුසඬ්ඝං පෙසෙත්වා සීමං උජුං කරොන්ති, උපොසථපචාරණාදයො පවත්තාපෙන්නි, මිච්ඡාජීවානං උස්සන්නට්ඨානෙ අරියවංසකෙ පෙසෙත්වා අරියවංසං කථාපෙන්නි, පාපභික්ඛුනං විනයධරෙහි නිග්ගහං කාරාපෙන්නි, පාපභික්ඛුපි “අප්පමත්තො භික්ඛුසඬ්ඝො, න සක්කා අම්භෙහි වග්ගබන්ධෙන විවරිතු”න්ති භිජ්ජිත්වා පලායන්ති. එවමෙත්ථ හානිවුද්ධියො වෙදිතබ්බා.

සමග්ගාතිආදීසු වෙනියපටිපග්ගනත්ථං වා බොධිගෙහඋපොසථාගාරච්ඡාදනත්ථං වා කතිකවත්තං වා යපෙතුකාමතාය ඔවාදං වා දාතුකාමතාය – “සඬ්ඝො සන්නිපතතු”ති හෙරියා වා සණ්ටියා වා ආකොට්තාය – “මය්භං චීවරකම්මං අත්ථී, මය්භං පත්තො පවිතබ්බො, මය්භං නවකම්මං අත්ථී”ති වික්ඛෙපං කරොන්තා න සමග්ගා සන්නිපතන්ති නාම. සබ්බං පන තං කම්මං යපෙත්වා – “අහං පුරිමතරං, අහං පුරිමතර”න්ති එකප්පහාරෙතෙව සන්නිපතන්තා සමග්ගා සන්නිපතන්ති නාම. සන්නිපතිතා පන වින්තෙත්වා මන්තෙත්වා කත්තබ්බං කත්වා එකතො අවුට්ඨහන්තා සමග්ගා න වුට්ඨහන්ති නාම. එවං වුට්ඨිතෙසු හි යෙ පයමං ගච්ඡන්ති, තෙසං එවං හොති – “අම්භෙහි බාහිරකථාව සුතා, ඉදානි විනිච්ඡයකථා භවිස්සති”ති. එකප්පහාරෙතෙව වුට්ඨහන්තා පන සමග්ගා වුට්ඨහන්ති නාම. අපිච “අසුකට්ඨානෙ විහාරසීමා ආකුලා, උපොසථපචාරණා ධීතා, අසුකට්ඨානෙ වෙජ්ජකම්මාදිකාරකා පාපභික්ඛු උස්සන්නා”ති සුත්වා – “කො ගන්ත්වා තෙසං නිග්ගහං කරිස්සති”ති වුත්තෙ – “අහං පයමං, අහං පයම”න්ති වත්වා ගච්ඡන්තාපි සමග්ගා වුට්ඨහන්ති නාම.

ආගන්තුකං පන දිස්වා – “ඉමං පරිවෙණං යාහි, එතං පරිවෙණං යාහි, අයං කො”ති අවත්වා සබ්බෙ වත්තං කරොන්තාපි, ජිණ්ණපත්තච්චරකං දිස්වා තස්ස භික්ඛාචාරවත්තෙන පත්තච්චරං පරියෙසමානාපි, ගිලානස්ස ගිලානහෙසජ්ජං පරියෙසමානාපි, ගිලානමෙව අනාථං – “අසුකපරිවෙණං යාහි, අසුකපරිවෙණං යාහි”ති අවත්වා අත්තනො අත්තනො පරිවෙණෙ පට්ඨගන්තාපි, එකො ඔලියමානකො ගන්තො හොති, පඤ්ඤවත්තං භික්ඛුං සඨගණ්හිත්වා තෙන තං ගන්තං උක්ඛිපාපෙන්නාපි සමග්ගා සඨසං කරණියානි කරොන්ති නාම.

අපඤ්ඤත්තන්තිආදීසු නවං අධම්මිකං කතිකවත්තං වා සික්ඛාපදං වා බන්ධන්තා අපඤ්ඤත්තං පඤ්ඤපෙන්නි නාම, පුරාණසන්ථතවත්ථුස්මිං සාවත්ථියං භික්ඛු විය. උද්ධම්මං උබ්බිතයං සාසනං දීපෙන්තා පඤ්ඤත්තං සමුච්ඡින්නන්ති නාම, වස්සසතපරිනිබ්බුතෙ භගවති වෙසාලිකා වජ්ජිපුත්තකා විය. බුද්දානුබුද්දකා පන ආපත්තියො සඤ්චිච්ච වීතික්කමන්තා යථාපඤ්ඤත්තෙසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය න වත්තන්ති නාම, අස්සජ්ජනබ්බසුකා විය. නවං පන කතිකවත්තං වා සික්ඛාපදං වා අබන්ධන්තා, ධම්මචිතයතො සාසනං දීපෙන්තා, බුද්දානුබුද්දකානි සික්ඛාපදානි අසමුහනන්තා අපඤ්ඤත්තං න පඤ්ඤපෙන්නි, පඤ්ඤත්තං න සමුච්ඡින්නන්ති, යථාපඤ්ඤත්තෙසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය වත්තන්ති නාම, ආයස්මා උපසෙතො විය, ආයස්මා යසො කාකණ්ඩකපුත්තො විය ව.

“සුණාතු, මෙ ආවුසො සඨසො, සන්තම්භාකං සික්ඛාපදානි ගිහිගතානි, ගිහිනොපි ජානන්ති, ‘ඉදං වො සමණානං සත්තපුත්තියානං කප්පති, ඉදං වො න කප්පති’ති. සචෙ හි මයං බුද්දානුබුද්දකානි සික්ඛාපදානි සමුහනිස්සාම, භවිස්සන්ති වත්තාරො – ‘ධුමකාලිකං සමණෙන ගොතමෙන සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, යාවිමෙසං සත්ථා අට්ඨාසි, තාවිමෙ සික්ඛාපදෙසු සික්ඛිංසු. යතො ඉමෙසං සත්ථා පරිනිබ්බුතො, න දානිමෙ සික්ඛාපදෙසු සික්ඛන්ති’ති. යදි සඨසස්ස පත්තකල්ලං, සඨසො අපඤ්ඤත්තං න පඤ්ඤපෙය්‍ය, පඤ්ඤත්තං න සමුච්ඡින්නෙය්‍ය, යථාපඤ්ඤත්තෙසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය වත්තෙය්‍යා”ති (වුළුව. 442) –

ඉමං තන්තිං යපයන්තො ආයස්මා මහාකස්සපො විය ව. වුද්ධියෙවාති සීලාදීහි ගුණෙහි වුඩ්ඪියෙව, නො පරිහානි.

ථෙරාති ථීරභාවජ්ජත්තා ථෙරකාරකෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතා. බහු රත්තියො ජානන්තීති රත්තඤ්ඤු. චිරං පබ්බජිතානං එතෙසන්ති චිරපබ්බජිතා. සඤ්ඤාසං පිතුට්ඨානෙ ඨිතාති සඤ්ඤාපිතරො. පිතුට්ඨානෙ ඨිතත්තා සඤ්ඤා පරිනෙන්නි පුබ්බඤ්ඤා හුත්වා තිස්ස සික්ඛාසු පවත්තෙන්ති සඤ්ඤාපරිණායකා.

යෙ තෙසං සක්කාරාදීනි න කරොන්ති, ඔවාදන්ථාය ද්වෙ තයො වාරෙ උපට්ඨානං න ගච්ඡන්ති, තෙපි තෙසං ඔවාදං න දෙන්ති, පච්චේකථං න කථෙන්නි, සාරභූතං ධම්මපරියායං න සික්ඛාපෙන්නි. තෙ තෙහි විස්සට්ඨා සීලාදීහි ධම්මක්ඛන්ධෙහි සත්තහි ච අරියධනෙහිති එවමාදීහි ගුණෙහි පරිභායන්ති. යෙ පන තෙසං සක්කාරාදීනි කරොන්ති, උපට්ඨානං ගච්ඡන්ති, තෙපි තෙසං ඔවාදං දෙන්ති. “එවං තෙ අභික්කම්මිතබ්බං, එවං තෙ පටික්කම්මිතබ්බං, එවං තෙ ආලොකිතබ්බං, එවං තෙ විලොකිතබ්බං, එවං තෙ සම්ඤ්ජිතබ්බං, එවං තෙ පසාරිතබ්බං, එවං තෙ සඤ්ඤාපිතත්තචීරං ධාරෙතබ්බං”න්ති පච්චේකථං කථෙන්නි, සාරභූතං ධම්මපරියායං සික්ඛාපෙන්නි, තෙරසහි ධුතඨගෙහි දසහි කථාවත්ථුහි අනුසාසන්ති. තෙ තෙසං ඔවාදෙ යත්වා සීලාදීහි ගුණෙහි වඨ්ඨමානා සාමඤ්ඤත්ථං අනුපාපුණන්ති. එවමෙත්ථ භානිවුද්ධියො වෙදිතබ්බා.

පුනබ්බවදානං පුනබ්බවො, පුනබ්බවො සීලමස්සාති පොනොබ්බවිකා, පුනබ්බවදායිකාති අත්ථො, තස්මා පොනොබ්බවිකාය. න වසං ගච්ඡන්තීති එත්ථ යෙ චතුත්තං පච්චයානං කාරණා උපට්ඨාකානං පදානුපදිකා හුත්වා ගාමතො ගාමං විවරන්ති, තෙ තස්සා තණ්හාය වසං ගච්ඡන්ති නාම, ඉතරෙ න ගච්ඡන්ති නාම. තත්ථ භානිවුද්ධියො පාකට්ඨායෙව.

ආරඤ්ඤකෙසුති පඤ්චධනුසතිකපච්ඡිමෙසු. සාපෙක්ඛාති සතණ්හා සාලයා. ගාමන්තසෙනාසනෙසු හි කුමානං අජ්ජෙත්වාපි තතො වුට්ඨිතමත්තොව ඉත්ථිපුරිසදාරිකාදිසද්දං සුණාති, යෙනස්ස අධිගතවිසෙසොපි භායනියෙව. අරඤ්ඤෙ පන නිද්දායිත්වා පටිබුද්ධමත්තො සීහබ්බාග්ගමොරාදීනං සද්දං සුණාති, යෙන ආරඤ්ඤකං පීතිං ලභිත්වා තමෙව සම්මසන්නො අග්ගඵලෙ පතිට්ඨාති. ඉති භගවා ගාමන්තසෙනාසනෙ කුමානං අජ්ජෙත්වා නිසින්තහික්ඛුතො අරඤ්ඤෙ නිද්දායන්තමෙව පසංසති. තස්මා තමෙව අත්ථවසං පටිච්ච – “ආරඤ්ඤකෙසු සෙනාසනෙසු සාපෙක්ඛා භවිස්සන්ති”ති ආහ.

පච්චත්තඤ්ඤෙව සතිං උපට්ඨපෙස්සන්තීති අත්තනාව අත්තනො අබ්හන්තරෙ සතිං උපට්ඨපෙස්සන්ති. පෙසලාති පියසීලා. ඉධාපි සබ්බමචාරීනං

ආගමනං අනිච්ඡන්තා නෙවාසිකා අස්සද්ධා භොන්ති අප්පසන්තා. සම්පත්තභික්ඛූනං.

පච්චුග්ගමනපත්තචීවරප්පට්ඨගහණආසනපඤ්ඤාපනතාලවණ්ටග්ගහණාදීනි න කරොන්ති, අථ නෙසං අවණ්ණො උග්ගච්ඡති – “අසුකච්ඡාරවාසිනො භික්ඛූ අස්සද්ධා අප්පසන්තා විහාරං පට්ටියානං චත්තපට්චත්තං න කරොන්ති”ති. තං සුත්වා පබ්බජිතා විහාරද්වාරොන ගච්ඡන්තාපි විහාරං න පවිසන්ති. එවං අනාගතානං අනාගමනමෙව භොති. ආගතානං පන එසුච්ඡාරො අසති යෙපි අජානිත්වා ආගතා, තෙ – “වසිස්සාමාති තාව චිත්තෙන්වා ආගතාමිහ, ඉමෙසං පන නෙවාසිකානං ඉමිනා නිහාරොන කො වසිස්සති”ති නික්ඛමිත්වා ගච්ඡන්ති. එවං සො විහාරො අඤ්ඤෙසං භික්ඛූනං අනාචාසොව භොති. තතො නෙවාසිකා සිලවන්තානං දස්සනං අලහන්තා කඬ්ඛාවිනොදනං වා ආචාරසික්ඛාපකං වා මධුරධම්මස්සවනං වා න ලහන්ති, තෙසං නෙව අග්ගහිතධම්මග්ගහණං, න ගහිතසජ්ඣායකරණං භොති. ඉති නෙසං භානියෙව භොති, න වුද්ධි.

යෙ පන සමුග්ගමාරීනං ආගමනං ඉච්ඡන්ති, තෙ සද්ධා භොන්ති පසන්තා, ආගතානං සමුග්ගමාරීනං පච්චුග්ගමනාදීනි කත්වා සෙනාසනං පඤ්ඤපෙත්වා දෙන්ති, තෙ ගහෙන්වා භික්ඛාචාරං පවිසන්ති, කඬ්ඛං විනොදෙන්ති, මධුරධම්මස්සවනං ලහන්ති. අථ නෙසං කිත්තිසද්දො උග්ගච්ඡති – “අසුකච්ඡාරභික්ඛූ එවං සද්ධා පසන්තා චත්තසම්පන්තා සඬිගාහකා”ති. තං සුත්වා භික්ඛූ දුරතොපි එන්ති, තෙසං නෙවාසිකා චත්තං කරොන්ති, සමීපං ආගන්ත්වා වුඩ්ඪතරං ආගන්තුකං චන්දිත්වා නිසීදන්ති, නවකතරස්ස සන්තිකෙ ආසනං ගහෙන්වා නිසීදන්ති. නිසීදිත්වා – “ඉමස්මි. විහාරෙ වසිස්සථ ගමිස්සථා”ති පුච්ඡන්ති. ‘ගමිස්සාමි’ති වුත්තෙ – “සප්පායං සෙනාසනං, සුලභා භික්ඛා”ති ආදීනි චත්වා ගන්තුං න දෙන්ති. විනයධරො වෙ භොති, තස්ස සන්තිකෙ විනයං සජ්ඣායන්ති. සුත්තන්තාදිධරො වෙ, තස්ස සන්තිකෙ තං තං ධම්මං සජ්ඣායන්ති. ආගන්තුකානං ථෙරානං ඔවාදෙ යත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණන්ති. ආගන්තුකා “එකං ද්වෙ දිවසානි වසිස්සාමාති ආගතාමිහ, ඉමෙසං පන සුඛසංවාසතාය දසද්වාදසවස්සානි වසිස්සාමා”ති චත්තාරො භොන්ති. එවමෙත්ථ භානිවුද්ධියො වෙදිතබ්බා.

137. දුතියසත්තකෙ කම්මං ආරාමො එතෙසන්ති කම්මාරාමාති. කම්මෙ රතාති කම්මරතා. කම්මාරාමකමනුයුත්තාති යුත්තා පයුත්තා අනුයුත්තා. තත්ථ කම්මන්ති ඉතිකාතබ්බකම්මං වුච්චති. සෙය්‍යථිදං – විවරවිචාරණං, විවරකරණං, උපත්ථම්භනං, සුවිසරං, පත්තත්ථවිකං, අසංඛද්ධකං, කායබන්ධනං, ධම්මකරණං, ආධාරකං, පාදකථලිකං, සම්මජ්ජනීආදීනං

කරණන්ති. එකච්චො හි එතානි කරොන්තො සකලදිවසං එතානෙව කරොති. තං සන්ධායෙස පටික්ඛෙපො. යො පන එතෙසං කරණවෙලායමෙව එතානි කරොති, උද්දෙසවෙලායං උද්දෙසං ගණ්හාති, සජ්ඣායවෙලායං සජ්ඣායාති, චෙතියඬගණුවත්තවෙලායං චෙතියඬගණුවත්තං කරොති, මනසිකාරවෙලායං මනසිකාරං කරොති, න සො කම්මාරාමො නාම.

න භස්සාරාමාති එත්ථ යො ඉත්ථිවණ්ණපුරිසවණ්ණාදිවසෙන ආලාපසල්ලාපං කරොන්තොයෙව දිවසඤ්ච රත්තිඤ්ච විනිනාමෙති, එවරූපෙ භස්සෙ පරියන්තකාරී න භොති, අයං භස්සාරාමො නාම. යො පන රත්තින්දිවං ධම්මං කට්ඨති, පඤ්භං විස්සජ්ජෙති, අයං අප්පභස්සොව භස්සෙ පරියන්තකාරීයෙව. කස්මා? “සන්නිපතිතානං වො, හික්ඛවෙ, ද්වයං කරණීයං – ධම්මී වා කථා, අරියො වා තුණ්හිභාවො”ති (ම. නි. 1.273) චුත්තත්තා.

න නිද්දාරාමාති එත්ථ යො ගච්ඡන්තොපි නිසින්නොපි නිපන්තොපි ථිනම්ද්ධාහිභූතො නිද්දායතියෙව, අයං නිද්දාරාමො නාම. යස්ස පන කරජකායගෙලඤ්ඤෙන විත්තං භවඬගෙ ඔතරති, නායං නිද්දාරාමො. තෙනෙවාහ – “අභිජානාමහං අග්ගිවෙස්සන, ගිම්හානං පච්ඡිමෙ මාසෙ පච්ඡාහත්තං. පිණ්ඩපාතජ්ජටික්කන්තො චතුග්ගුණං සඬ්ඝාටිං පඤ්ඤපෙත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො නිද්දං ඔක්කමිතා”ති (ම. නි. 1.387).

න සඬගණිකාරාමාති එත්ථ යො එකස්ස දුතියො ද්විත්තං තතියො තිණ්ණං චතුත්ථොති එවං සංසට්ඨොව විහරති, එකකො අස්සාදං න ලහති, අයං සඬගණිකාරාමො. යො පන චතුසු ඉරියාපට්ඨෙසු එකකො අස්සාදං ලහති, නායං සඬගණිකාරාමොති වෙදිතඛිබ්බො.

න පාපිච්ඡාති එත්ථ අසන්තසම්භාවනාය ඉච්ඡාය සමන්තාගතා දුස්සීලා පාපිච්ඡා නාම.

න පාපමිත්තාදීසු පාපා මිත්තා එතෙසන්ති පාපමිත්තා. චතුසු ඉරියාපට්ඨෙසු සහ අයනතො පාපා සහායා එතෙසන්ති පාපසහායා. තන්තින්තතජ්ජෙපාණතජ්ජඛිභාරතාය පාපෙසු සම්පවඬිකාති පාපසම්පවඬිකා.

ඔරමත්තකෙනාති අවරමත්තකෙන අප්පමත්තකෙන. අන්තරාති අරහත්තං අපත්වාච එත්ථන්තරෙ. වොසානන්ති පරිනිට්ඨිතභාවං – “අලමෙත්තාවතා”ති ඔසක්කනං ඨිතකිච්චතං. ඉදං චුත්තං භොති – “යාව සීලපාරිසුද්ධිමත්තෙන වා විපස්සනාමත්තෙන වා ඤානමත්තෙන වා සොනාපන්නභාවමත්තෙන වා

සකදාගාමිභාවමත්තෙන වා අනාගාමිභාවමත්තෙන වා වොසානං න ආපජ්ජිස්සන්ති, තාව චුද්ධියෙව භික්ඛූනං පාටිකඬ්ඛා, නො පරිහානී” ති.

138. තතියසත්තකෙ සද්ධාති සද්ධාසම්පන්නා. තත්ථ ආගමනීයසද්ධා, අධිගමසද්ධා, පසාදසද්ධා, ඔකප්පනසද්ධාති චතුබ්බිධා සද්ධා. තත්ථ ආගමනීයසද්ධා සබ්බඤ්ඤාබ්බසත්තානං හොති. අධිගමසද්ධා අරියපුග්ගලානං. චුද්ධො ධම්මො සඬ්ඝොති චුත්තෙ පන පසාදො පසාදසද්ධා. ඔකප්පෙත්වා පකප්පෙත්වා පන සද්දහනං ඔකප්පනසද්ධා. සා දුට්ඨාපි ඉධාධිප්පෙතා. තාය භි සද්ධාය සමන්තාගතො සද්ධාවිමුත්තො, චක්කලිත්ථෙරසදිසො හොති. තස්ස භි චෙතියඬ්ගණුවත්තං වා, බොධියඬ්ගණුවත්තං වා කතමෙව හොති. උපජ්ඣායවත්තආවරියවත්තාදීනි සබ්බවත්තානි පුරෙති. හිරිමනාති පාපජ්ගුව්ජනලක්ඛණාය හිරියා යුත්තචිත්තා. ඔත්තජ්ජිති පාපතො භායනලක්ඛණෙන ඔත්තජ්ජෙත සමන්තාගතා.

බහුස්සුතාති එත්ථ පන පරියත්තිබහුස්සුතො, පටිච්චෙධබහුස්සුතොති ද්වෙ බහුස්සුතා. පරියත්තීති තීණි පිටකානි. පටිච්චෙධොති සච්චජ්ජට්ඨෙධො. ඉමස්මිං පන යානෙ පරියත්ති අධිප්පෙතා. සා යෙන බහු සුතා, සො බහුස්සුතො. සො පනෙස නිස්සයමුච්චනකො, පරිසුපට්ඨාකො, භික්ඛුනොවාදකො, සබ්බත්ථකබහුස්සුතොති චතුබ්බිධො හොති. තත්ථ තයො බහුස්සුතා සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථාය ඔවාදවග්ගෙ චුත්තනායෙන ගහෙතබ්බා. සබ්බත්ථකබහුස්සුතා පන ආනන්දත්ථෙරසදිසා හොන්ති. තෙ ඉධ අධිප්පෙතා.

ආරද්ධවීරියාති යෙසං කායිකඤ්ච චෙතසිකඤ්ච වීරියං ආරද්ධං හොති. තත්ථ යෙ කායසඬ්ගණිකං විනොදෙත්වා චතුසු ඉරියාපට්ඨෙසු අට්ඨආරබ්භවත්ථුවසෙන එකකා හොන්ති, තෙසං කායිකවීරියං ආරද්ධං නාම හොති. යෙ චිත්තසඬ්ගණිකං විනොදෙත්වා අට්ඨසමාපත්තිවසෙන එකකා හොන්ති, ගමනෙ උප්පන්නකිලෙසස්ස යානං පාපුණිතුං න දෙන්නි, යානෙ උප්පන්නකිලෙසස්ස නිසජ්ජං, නිසජ්ජාය උප්පන්නකිලෙසස්ස සයනං පාපුණිතුං න දෙන්නි, උප්පන්තූප්පන්නට්ඨානෙයෙව කිලෙසෙ නිග්ගණ්හන්ති, තෙසං චෙතසිකවීරියං ආරද්ධං නාම හොති.

උපට්ඨිතස්සතීති විරකතාදීනං සරිතා අනුස්සරිතා මහාගතිම්බයඅභයත්ථෙරදීසභාණඅභයත්ථෙරතිපිටකචූළාභයත්ථෙරා විය. මහාගතිම්බයඅභයත්ථෙරො කිර ජාතපඤ්චමදිවසෙ මඬ්ගලපායාසෙ තුණ්ඩං පසාරෙත්තං වායසං දිස්වා හුං හුන්ති සද්දමකාසි. අථ සො ථෙරකාලෙ – “කදා

පට්ඨාය, හන්තෙ, සරථා”ති භික්ඛුහි පුච්ඡිතො “ජාතපඤ්චමදිවසෙ කතසද්දතො පට්ඨාය ආවුසො”ති ආහ.

දීඝභාණකඅභයත්ථෙරස්ස ජාතනවමදිවසෙ මාතා වුමබ්බසාමිති ඔනතා තස්සා මොළි මුච්චිත්ථ. තතො තුමබ්බත්තානි සුමනපුප්ඵානි දාරකස්ස උරෙ පතිත්වා දුක්ඛං ජනයිංසු. සො ථෙරකාලෙ – “කදා පට්ඨාය, හන්තෙ, සරථා”ති පුච්ඡිතො – “ජාතනවමදිවසතො පට්ඨායා”ති ආහ.

තිපිටකවුළාභයත්ථෙරො – “අනුරාධපුරෙ තිණි ද්වාරානි පිදහාපෙත්වා මනුස්සානං එකෙන ද්වාරෙත නික්ඛමනං කත්වා – ‘ත්වං කිත්තාමො, ත්වං කිත්තාමො’ති පුච්ඡිත්වා සායං පුත අපුච්ඡිත්වාච තෙසං නාමානි සම්පට්ඨිජාපෙතුං – “සක්කා ආවුසො”ති ආහ. එවරූපෙ භික්ඛු සන්ධාය – “උපට්ඨිතස්සති”ති වුත්තං.

පඤ්ඤවන්තොති පඤ්ඤවන්තං බන්ධනං උදයබ්බයපරිග්ගාහිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතා. අපි ච ද්විතිපි එතෙහි පදෙහි විපස්සකානං භික්ඛුනං විපස්සනාසම්භාරභූතා සම්මාසති වෙච විපස්සනාපඤ්ඤා ච කථිතා.

139. චතුත්ථසත්තකෙ සතියෙව සම්බොජ්ඣකිංගො සතිසම්බොජ්ඣකිංගොති. එස නයො සබ්බත්ථ. තත්ථ උපට්ඨානලක්ඛණො සතිසම්බොජ්ඣකිංගො, පච්චයලක්ඛණො ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකිංගො, පග්ගහලක්ඛණො විරියසම්බොජ්ඣකිංගො, ඵරණලක්ඛණො ජිතිසම්බොජ්ඣකිංගො, උපසමලක්ඛණො පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකිංගො, අවික්ඛෙපලක්ඛණො සමාධිසම්බොජ්ඣකිංගො, පටිසඬ්ඛානලක්ඛණො උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකිංගො. භාවෙස්සන්තීති සතිසම්බොජ්ඣකිංගං චතුහි කාරණෙහි සමුට්ඨාපෙත්තා, ඡහි කාරණෙහි ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකිංගං සමුට්ඨාපෙත්තා, නවහි කාරණෙහි විරියසම්බොජ්ඣකිංගං සමුට්ඨාපෙත්තා, දසහි කාරණෙහි ජිතිසම්බොජ්ඣකිංගං සමුට්ඨාපෙත්තා, සත්තහි කාරණෙහි පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකිංගං සමුට්ඨාපෙත්තා, දසහි කාරණෙහි සමාධිසම්බොජ්ඣකිංගං සමුට්ඨාපෙත්තා, පඤ්චහි කාරණෙහි උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකිංගං සමුට්ඨාපෙත්තා වඩ්ඨෙස්සන්තීති අත්ථො. ඉමිනා විපස්සනාමග්ගඵලසම්පයුත්තෙ ලොකියලොකුත්තරමිස්සකෙ සම්බොජ්ඣකිංගෙ කථෙසි.

140. පඤ්චමසත්තකෙ අනිච්චසඤ්ඤාති අනිච්චානුපස්සනාය සද්ධිං උප්පන්නසඤ්ඤා. අනත්තසඤ්ඤාදීපුපි එසෙව නයො. ඉමා සත්ත

ලොකියවිපස්සනාපි භොන්ති. “එතං සන්තං, එතං පණීතං, යදිදං සබ්බසම්බාරසමථො විරාගො නිරොධො”ති (අ. නි. 9.36) ආගතවසෙනෙන්ථ ද්වෙ ලොකුත්තරාපි භොන්තිති වෙදිතබ්බා.

141. ඡක්කෙ මෙත්තං කායකම්මන්ති මෙත්තවිත්තෙන කත්තබ්බං කායකම්මං. වච්ඡම්මමනොකම්මෙසුපි එසෙව නයො. ඉමානි පන භික්ඛූනං වසෙන ආගතානි ගිහීසුපි ලබ්භන්ති. භික්ඛූනඤ්ඤි මෙත්තවිත්තෙන ආභිසමාචාරිකම්මපුරණං මෙත්තං කායකම්මං නාම. ගිහීනං චෙතියවන්දනත්ථාය බොධිවන්දනත්ථාය සඤ්ඤානිමන්තනත්ථාය ගමනං, ගාමං පිණ්ඩාය පට්ටියං භික්ඛුං දිස්වා පච්චුග්ගමනං, පත්තප්පට්ගගණං, ආසනපඤ්ඤාපනං, අනුගමනන්ති එවමාදිකං මෙත්තං කායකම්මං නාම.

භික්ඛූනං මෙත්තවිත්තෙන ආචාරපඤ්ඤත්තිසික්ඛාපදපඤ්ඤාපනං, කම්මට්ඨානකථනං, ධම්මදෙසනා, තෙජිට්ඨකම්මි බුද්ධවචනං මෙත්තං වච්ඡම්මං නාම. ගිහීනං චෙතියවන්දනත්ථාය ගච්ඡාම, බොධිවන්දනත්ථාය ගච්ඡාම, ධම්මස්සවනං කර්ස්සාම, දීපමාලපුප්ඵපුප්ඵ කර්ස්සාම, තිණි සුවරිතානි සමාදාය වත්තිස්සාම, සලාකහත්තාදීනි දස්සාම, වස්සවාසිකං දස්සාම, අප්ප සඤ්ඤාස වත්තාරො පච්චයෙ දස්සාම, සඤ්ඤා නිමන්තෙන්වා බාදනීයාදීනි සංවිදහථ, ආසනානි පඤ්ඤාපෙථ, පානීයං උපට්ඨපෙථ, සඤ්ඤා පච්චුග්ගන්ත්වා ආනෙථ, පඤ්ඤාත්තාසනෙ නිසීදාපෙථ, ඡන්දජාතා උස්සාහජාතා වෙය්‍යාවච්චං කරොමාතිආදිකථනකාලෙ මෙත්තං වච්ඡම්මං නාම.

භික්ඛූනං පාතොව උට්ඨාය සරීරප්පට්ඨග්ගනං, චෙතියඤ්ඤාවත්තාදීනි ව කත්වා විචිත්තාසනෙ නිසීදිත්වා ඉමස්මිං විහාරෙ භික්ඛු සුඛී භොන්තු අවෙරා අඛ්‍යාපජ්ජාති වින්තනං මෙත්තං මනොකම්මං නාම. ගිහීනං ‘අය්‍යා සුඛී භොන්තු, අවෙරා අඛ්‍යාපජ්ජා’ති වින්තනං මෙත්තං මනොකම්මං නාම.

ආවි වෙව රහො වාති සම්මුඛා ව පරම්මුඛා ව. තත්ථ නවකානං විචරකම්මාදීසු සභායභාවගමනං සම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම. ථෙරානං පන පාදධොවනවන්දනබීජනදානාදිහෙදං සබ්බං සාමිච්ඡිකම්මං සම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම. උභයෙහිපි දුන්නික්ඛිත්තානං දාරුහණ්ඩාදීනං තෙසු අවමඤ්ඤං අකත්වා අත්තනා දුන්නික්ඛිත්තානං විය පටිසාමනං පරම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම.

දෙවත්ථෙරො තිස්සත්ථෙරොති එවං පග්ගස්භ වචනං සම්මුඛා මෙත්තං වච්ඡම්මං නාම. විහාරෙ අසන්තං පන පටිපුච්ඡන්තස්ස කුහිං අමිහාකං

දෙවත්ථෙරො, කුභිං අම්භාකං තිස්සත්ථෙරො, කදා නු ඛො ආගමිස්සතීති එවං මමායනවචනං පරම්මුඛා මෙත්තං වචිකම්මං නාම.

මෙත්තාසිනෙහසිනිද්ධානි පන නයනානි උම්මිලෙන්වා පසන්නෙන මුඛෙන ඔලොකනං සම්මුඛා මෙත්තං මනොකම්මං නාම. දෙවත්ථෙරො තිස්සත්ථෙරො අරොගො භොතු, අප්පාඛාධොති සමන්තාහරණං පරම්මුඛා මෙත්තං මනොකම්මං නාම.

ලාභාති විචරාදයො ලද්ධපච්චයා. ධම්මිකාති කුහනාදිහෙදං මිච්ඡාජීවං වජ්ජෙන්වා ධම්මෙන සමෙන භික්ඛාචාරවත්තෙන උප්පන්නා. අත්තමසො පත්තපරියාපන්නමත්තම්පිති පච්ඡිමකොටියා පත්තෙ පරියාපන්නං පත්තස්ස අත්තොගතං ද්විතිකට්ඨජුභික්ඛාමත්තම්පි. අප්පට්ඨිහත්තභොගීති එත්ථ ද්වෙ පට්ඨිහත්තා නාම – ආමිසප්පට්ඨිහත්තඤ්ච, පුග්ගලප්පට්ඨිහත්තඤ්ච. තත්ථ – “එත්තකං දස්සාමි, එත්තකං න දස්සාමි”ති එවං චිත්තෙන විහජනං ආමිසප්පට්ඨිහත්තං නාම. “අසුකස්ස දස්සාමි, අසුකස්ස න දස්සාමි”ති එවං චිත්තෙන විහජනං පන පුග්ගලප්පට්ඨිහත්තං නාම. තදුභයම්පි අකත්වා යො අප්පට්ඨිහත්තං භුඤ්ජති, අයං අප්පට්ඨිහත්තභොගී නාම.

සීලවත්තෙහි සබ්බමචාරිහි සාධාරණභොගීති එත්ථ සාධාරණභොගිනො ඉදං ලක්ඛණං, යං යං පණ්ණිකං ලබ්භති, තං තං නෙව ලාභෙන ලාභං නිජ්ඣිසනතාමුඛෙන ගිහීනං දෙනි, න අත්තනා භුඤ්ජති, පටිග්ගණ්හන්තො ච – “සඬ්ඝෙන සාධාරණං භොතු”ති ගහෙත්වා සණ්ටිං පහරිත්වා පරිභුඤ්ජිතබ්බං සඬ්ඝසන්නකං විය පස්සති.

ඉමං පන සාරණියධම්මං කො පුරෙති, කො න පුරෙතීති? දුස්සීලො තාව න පුරෙති. න හි තස්ස සන්නකං සීලවත්තා ගණ්හන්ති. පරිසුද්ධසීලො පන වත්තං අඛණ්ඨෙන්තො පුරෙති. තත්ත්වං වත්තං – යො හි ඔදිස්සකං කත්වා මාතු වා පිතු වා ආවරිට්ඨපජ්ඣායාදීනං වා දෙනි, සො දාතබ්බං දෙනි, සාරණියධම්මො පනස්ස න භොති, පලිබොධජග්ගනං නාම භොති. සාරණියධම්මො හි මුත්තපලිබොධස්සෙව වට්ටති. තෙන පන ඔදිස්සකං දෙන්තෙන ගිලානගිලානුපට්ඨාකආගන්තුකගම්කානඤ්චෙව නවපබ්බජිතස්ස ච සඬ්ඝාට්ඨපත්තග්ගහණං අජානන්තස්ස දාතබ්බං. එතෙසං දත්වා අවසෙසං ථෙරාසනතො පට්ඨාය ථොකං අදත්වා යො යත්තකං ගණ්හාති, තස්ස තත්තකං දාතබ්බං. අවසිට්ඨෙ අසති පුන පිණ්ඩාය වරිත්වා ථෙරාසනතො පට්ඨාය යං යං පණ්ණිකං, තං දත්වා සෙසං පරිභුඤ්ජිතබ්බං. “සීලවත්තෙහි”ති වචනතො දුස්සීලස්ස අදාතුම්පි වට්ටති.

අයං පන සාරණියධම්මො සුසික්ඛිතාය පරිසාය සුපුරො හොති, නො අසික්ඛිතාය පරිසාය. සුසික්ඛිතාය හි පරිසාය යො අඤ්ඤතො ලහති, සො න ගණ්හාති. අඤ්ඤතො අලහන්තොපි පමාණයුත්තමෙව ගණ්හාති, නාතිරෙකං. අයං පන සාරණියධම්මො එවං පුනප්පුනං පිණ්ඩාය චරිත්වා ලද්ධං ලද්ධං දෙන්තස්සාපි ද්වාදසහි වස්සෙහි පුරති, න තතො ඔරං. සථෙ හි ද්වාදසමෙ වස්සෙ සාරණියධම්මපුරකො පිණ්ඩපාතපුරං පත්තං ආසනසාලායං යපෙත්වා නභායිතුං ගච්ඡති සඬ්ඝත්ථෙරො ව කස්සෙසො පත්තොති, “සාරණියධම්මපුරකස්සා”ති චුත්තෙ “ආහරථ න”න්ති සබ්බං පිණ්ඩපාතං විචාරෙත්වා භුඤ්ජිත්වා ච රිත්තං පත්තං යපෙති, අථ සො හික්ඛු රිත්තං පත්තං දිස්වා “මය්හං අනවසෙසෙත්වාච පරිභුඤ්ජිංසු”ති දොමනස්සං උප්පාදෙති, සාරණියධම්මො හිජ්ජති, පුන ද්වාදසවස්සානි පුරෙතබ්බො හොති. තිත්ථියපරිවාසසදිසො හෙස, සකිං බණ්ඩෙ ජාතෙ පුන පුරෙතබ්බොච. යො පන – “ලාභා වත මෙ, සුලද්ධං වත මෙ, යස්ස මෙ පත්තගතං අනාපුච්ඡාච සබ්බමචාරි පරිභුඤ්ජන්ති”ති සොමනස්සං ජනෙති, තස්ස පුණ්ණො නාම හොති.

එවං පුරිතසාරණියධම්මස්ස පන නෙව ඉස්සා, න මච්ඡරියං හොති. සො මනුස්සානං පියො හොති, සුලභපච්චයො ච, පත්තගතමස්ස දියාමානම්පි න බියති, භාජනියහණ්ඩට්ඨානෙ අග්ගහණ්ඩං ලහති, හයෙ වා ජාතකෙ වා සම්පත්තෙ දෙවතා උස්සුක්කං ආපජ්ජන්ති.

තත්ත්වමානි වත්ථුනි – සෙනගිරිවාසී තිස්සත්ථෙරො කිර මහාගිරිගාමං උපනිස්සාය විහරති. පඤ්ඤාස මහාථෙරා නාගදීපං චෙතියවන්දනත්ථාය ගච්ඡන්තා ගිරිගාමෙ පිණ්ඩාය චරිත්වා කිඤ්චි අලද්ධා නික්ඛමිංසු. ථෙරො පන පටිසන්තො තෙ දිස්වා පුච්ඡ – “ලද්ධං, හන්තෙ”ති? විචරිම්හ ආවුසොති. සො තෙසං අලද්ධභාවං ඤත්වා ආහ – “හන්තෙ යාවාහං ආගච්ඡාමි, තාව ඉධෙව හොථා”ති. මයං, ආවුසො, පඤ්ඤාස ජනා පත්තතෙමනමත්තම්පි න ලහිම්හාති. හන්තෙ, නෙවාසිකා නාම පටිබලා හොන්ති, අලහන්තාපි හික්ඛාචාරමග්ගසභාගං ජානන්ති. ථෙරා ආගමෙසුං. ථෙරො ගාමං පාවිසී. ධුරගෙහෙයෙව මහාඋපාසිකා බීරහත්තං සජ්ජෙත්වා ථෙරං ඔලොකයමානා යීතා. අථ ථෙරස්ස ද්වාරං සම්පත්තස්සෙව පත්තං පුරෙත්වා අදාසි, සො තං ආදාය ථෙරානං සන්තිකං ගන්ත්වා ගණ්හථ, හන්තෙති, සඬ්ඝත්ථෙරං ආහ. ථෙරො – “අම්හෙහි එත්තකෙහි කිඤ්චි න ලද්ධං, අයං සීසමෙව ගහෙත්වා ආගතො, කිං නු බො”ති සෙසානං මුඛං ඔලොකෙසී. ථෙරො ඔලොකනාකාරෙතෙව ඤත්වා “හන්තෙ, ධම්මෙන සමෙන

ලද්ධපිණ්ඩපාතො, නික්කුක්කුච්චා ගණ්හථා”ති ආදිතො පටියාය සබ්බෙසං යාවදත්ථං දත්වා අත්තනාපි යාවදත්ථං භුඤ්ජී.

අථ නං හත්තකිච්චාවසානෙ ථෙරා පුච්ඡිංසු - “කදා, ආවුසො, ලොකුත්තරධම්මං පටිච්ඡ්ඤ්ඤි”ති? නත්ථී මෙ, හත්තෙ, ලොකුත්තරධම්මොති. ඤානලාභීසි, ආවුසොති? එතම්පි මෙ, හත්තෙ, නත්ථීති. නනු, ආවුසො, පාටිභාරියන්ති? සාරණීයධම්මො මෙ, හත්තෙ, පුරිතො, තස්ස මෙ ධම්මස්ස පුරිතකාලතො පටියාය සවෙපි භික්ඛුසත්තසහස්සං හොති, පත්තගතං න ඛියතිති. තෙ සුත්වා - “සාධු සාධු සප්පුරිස, අනුච්ඡවිකම්ඳං තුය්හ”න්ති ආහංසු. ඉදං තාව - “පත්තගතං න ඛියති”ති එත්ථ වත්ථු.

අයමෙව පන ථෙරො වෙනියපබ්බතෙ ගිරිහණ්ඩමහාපුජාය දානට්ඨානං ගන්ත්වා ඉමස්මිං යානෙ කිං වරහණ්ඩන්ති පුච්ඡි. ද්වෙ සාටකා, හත්තෙති. එතෙ මය්හං පාපුණ්ණස්සන්තිති. තං සුත්වා අමච්චො රඤ්ඤො ආරොචෙසි - “එකො දහරො එවං වදති”ති. දහරස්ස එවං චිත්තං, මහාථෙරානං පන සුමුමසාටකා වට්ටන්තිති වත්වා මහාථෙරානං දස්සාමිති යපෙති. තස්ස භික්ඛුසඤ්ඤෙ පටිපාටියා යිතෙ දෙන්තස්ස මත්ථකෙ යපිතාපි තෙ සාටකා හත්ථං නාරොහන්ති. අඤ්ඤො ආරොහන්ති. දහරස්ස දානකාලෙ පන හත්ථං ආරුළුභා. සො තස්ස හත්ථෙ පාතෙත්වා අමච්චස්ස මුඛං ඔලොකෙත්වා දහරං නිසීදාපෙත්වා දානං දත්වා සඤ්ඤා විස්සජ්ජෙත්වා දහරස්ස සන්තිකෙ නිසීදිත්වා - “හත්තෙ, ඉමං ධම්මං කදා පටිච්ඡ්ඤ්ඤිත්ථා”ති ආහ. සො පරියායෙනාපි අසන්තං අවදන්තො - “නත්ථී මය්හං මහාරාජ ලොකුත්තරධම්මො”ති ආහ. නනු, හත්තෙ, පුබ්බෙ අවචුත්ථාති. ආම, මහාරාජ, සාරණීයධම්මපුරතො අහං, තස්ස මෙ ධම්මස්ස පුරිතකාලතො පටියාය භාජනීයහණ්ඩට්ඨානෙ අග්ගහණ්ඩං පාපුණාතිති. “සාධු සාධු, හත්තෙ, අනුච්ඡවිකම්ඳං තුය්හ”න්ති වන්දිත්වා පක්කාමි. ඉදං - “භාජනීයහණ්ඩට්ඨානෙ අග්ගහණ්ඩං පාපුණාති”ති එත්ථ වත්ථු.

බ්‍රාහ්මණකිස්සහයෙ පන භාතරගාමවාසීනො නාගත්ථෙරියා අනාරොචෙත්වාප පලායිංසු. ථෙරී පච්චුසසමයෙ - “අතිවිය අප්පනිග්ගොසො ගාමො, උපධාරෙථ තාවා”ති දහරභික්ඛුනියො ආහ. තා ගන්ත්වා සබ්බෙසං ගතභාවං ඤත්වා ආගම්ම ථෙරියා ආරොචෙසුං. සා සුත්වා “මා තුම්හෙ තෙසං ගතභාවං චිත්තයිත්ථ, අත්තනො උද්දෙසපරිපුච්ඡායොනියොමනසිකාරෙසුයෙව යොගං කරොථා”ති වත්වා භික්ඛාවාරවෙලායං පාරුපිත්වා අත්තද්වාදසමා ගාමද්වාරෙ නිග්‍රොධමුලෙ අට්ඨාසි. රුක්ඛෙ අධිවත්ථාදෙවතා ද්වාදසන්තම්පි භික්ඛුනීනං පිණ්ඩපාතං

දන්වා “අයො, මා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡං, නිව්වං ඉධෙව ඵලා”ති ආහ. ථෙරියා පන කනිට්ඨහානා නාගත්ථෙරො නාම අත්ථී, සො – “මහත්තං භයං, න සක්කා ඉධ යාපෙතුං, පරතීරං ගමිස්සාමී”ති අත්තද්වාදසමොච අත්තනො වසනට්ඨානා නික්ඛන්තො ථෙරීං දිස්වා ගමිස්සාමීති භාතරගාමං ආගතො. ථෙරී – “ථෙරා ආගතා”ති සුත්වා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා කිං අය්‍යාති පුච්ඡි. සො තං පවත්තිං ආවික්ඛි. සා – “අජ්ජ ඵකදිවසං විහාරෙයෙව වසිත්වා ස්වෙ ගමිස්සමා”ති ආහ. ථෙරා විහාරං අගමංසු.

ථෙරී පුනදිවසෙ රුක්ඛමුලෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා ථෙරං උපසඬකමිත්වා “ඉමං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජමා”ති ආහ. ථෙරො – “වට්ටිස්සති ථෙරී”ති වත්වා තුණ්හී අට්ඨාසි. ධම්මිකො තාත පිණ්ඩපාතො, කුක්කුච්චං අකත්වා පරිභුඤ්ජමාති. “වට්ටිස්සති ථෙරී”ති. සා පත්තං ගහෙත්වා ආකාසෙ බිපි. පත්තො ආකාසෙ අට්ඨාසි. ථෙරො – “සත්තතාලමත්තෙ ධීතම්පි භික්ඛුනිහත්තමෙව ථෙරී”ති වත්වා – “භයං නාම සබ්බකාලං න භොති, භයෙ වූපසන්තෙ අරියවංසං කථයමානො, ‘භො පිණ්ඩපාතික, භික්ඛුනිහත්තං භුඤ්ජිත්වා විතිනාමයිත්වා’ති විත්තෙන අනුවදියමානො සන්ථම්භෙතුං න සක්ඛිස්සාමි, අජ්ජමත්තා භොථ ථෙරියො”ති මග්ගං ආරුහි.

රුක්ඛදෙවතාපි – “සවෙ ථෙරො ථෙරියා හත්ථනො පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිස්සති, න නං නිවත්තෙස්සාමි. සවෙ න පරිභුඤ්ජිස්සති, නිවත්තෙස්සාමි”ති විත්තයමානා යත්වා ථෙරස්ස ගමනං දිස්වා රුක්ඛා ඔරුය්භ පත්තං, හන්තෙ, දෙථාති පත්තං ගහෙත්වා ථෙරං රුක්ඛමුලංයෙව ආනෙත්වා ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා පිණ්ඩපාතං දන්වා කතහත්තකිච්චං පටිඤ්ඤං කාරෙත්වා ද්වාදස භික්ඛුනියො ද්වාදස භික්ඛු ව සත්තවස්සානි උපට්ඨති. ඉදං – “දෙවතා උස්සුක්කං ආපජ්ජන්ති”ති ඵත්ථ වත්ථු. තත්‍ර හි ථෙරී සාරණියධම්මපූරිකා අහොසි.

අඛණ්ඩානිතිආදීසු යස්ස සත්තසු ආපත්තික්ඛන්ධෙසු ආදිමිහි වා අන්තෙ වා සික්ඛාපදං භින්නං භොති, තස්ස සීලං පරියන්තෙ ඡින්නසාටකො විය ඛණ්ඩං නාම. යස්ස පන වෙමජ්ඣෙ භින්නං, තස්ස මජ්ඣෙ ඡිද්දසාටකො විය ඡිද්දං නාම භොති. යස්ස පන පටිපාටියා ද්වෙ තිණි භින්නානි, තස්ස පිට්ඨියං වා කුච්ඡියං වා උට්ඨිතෙන විසභාගවණ්ණෙන කාළුරත්තාදීනං අඤ්ඤතරවණ්ණා ගාථී විය සබලං නාම භොති. යස්ස පන අන්තරත්තරා විසභාගබ්බිත්ථවිත්‍රා ගාථී විය කම්මාසං නාම භොති. යස්ස පන සබ්බෙනසබ්බං අභින්නානි, තස්ස තානි සීලානි අඛණ්ඩානි අච්ඡිද්දානි අසබලානි අකම්මාසානි නාම භොන්ති. තානි පනෙතානි තණ්හාදාසබ්බානො මොචෙත්වා භූජිස්සභාවකරණතො භූජිස්සානි.

බුද්ධාදීහි විඤ්ඤාහි පසත්ථත්තා විඤ්ඤාපසත්ථානි, තණ්හාදිට්ඨිහි අපරාමට්ඨත්තා – “ඉදං නාම ත්වං ආපන්තපුබ්බො”ති කෙනචි පරාමට්ඨුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා ච අපරාමට්ඨානි, උපචාරසමාධිං චා අප්පනාසමාධිං චා සංවත්තයන්ති සමාධිසංවත්තනිකානීති වුච්චන්ති.

සීලසාමඤ්ඤගතා විහරිස්සන්තිති තෙසු තෙසු දිසාභාගෙසු විහරන්තෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං සමානභාවුපගතසීලා විහරිස්සන්ති. සොතාපන්නාදීනඤ්ඤි සීලං සමුද්දන්තරෙපි දෙවලොකෙපි වසන්තානං අඤ්ඤෙසං සොතාපන්නාදීනං සීලෙන සමානමෙව හොති, නත්ථි මග්ගසීලෙ නානත්තං. තං සන්ධායෙන වුත්තං.

යායං දිට්ඨිති මග්ගසම්පයුත්තා සම්මාදිට්ඨි. අරියානි නිද්දොසා. නිය්‍යානීති නිය්‍යානිකා. තක්කරස්සානි යො තථාකාරී හොති. සබ්බදුක්ඛක්ඛයායානි සබ්බදුක්ඛක්ඛයත්ථං. දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතානි සමානදිට්ඨිභාවං උපගතා හුත්වා විහරිස්සන්ති. වුද්ධියෙවති එවං විහරන්තානං වුද්ධියෙව භික්ඛුනං පාටිකඬ්ඛා, නො පරිභානීති.

142. එතදෙව බහුලන්ති ආසන්නපරිනිබ්බානත්තා භික්ඛු ඔවදන්තො සුනස්සුනං එතංයෙව ධම්මිං කථං කරොති. ඉති සීලන්ති එවං සීලං, එත්තකං සීලං. එත්ථ චතුපාරිසුද්ධිසීලං සීලං චිත්තෙකග්ගතා සමාධි, විපස්සනාපඤ්ඤා පඤ්ඤානි වෙදිතබ්බා. සීලපරිභාවිතොති ආදීසු යස්මිං සීලෙ යත්ථාව මග්ගසමාධිං ඵලසමාධිං නිබ්බත්තෙන්ති. එසො තෙන සීලෙන පරිභාවිතො මහජ්ඵලො හොති, මහානිසංසො. යමහි සමාධිමහි යත්ථා මග්ගපඤ්ඤං ඵලපඤ්ඤං නිබ්බත්තෙන්ති, සා තෙන සමාධිනා පරිභාවිතා මහජ්ඵලා හොති, මහානිසංසා. යාය පඤ්ඤාය යත්ථා මග්ගචිත්තං ඵලචිත්තං නිබ්බත්තෙන්ති, තං තාය පරිභාවිතං සම්මදෙව ආසවෙහි විමුච්චති.

යථාභිරන්තන්ති බුද්ධානං අනභිරතිපරිතස්සිතං නාම නත්ථි, යථාරුචි යථාඅප්ඣාසයන්ති පන වුත්තං හොති. ආයාමානි එහි යාම. “අයාමා”තිපි පායො, ගච්ඡාමානි අත්ථො. ආනන්දානි හගවා සන්තිකාවචරන්තා ථෙරං ආලපති. ථෙරො පන – “ගණ්හවාචුසො පත්තචීවරානි, හගවා අසුකට්ඨානං ගන්තුකාමො”ති භික්ඛුනං ආරොචෙති.

144. අම්බලට්ඨිකාගමනං උත්තානමෙව. අථ ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තොතිආදි (දී. නි. 3.141) සම්පසාදනීයෙ විත්ථාරිතං.

දුස්සීලආදීනවවණ්ණනා

148. පාටලිගමනෙ ආවසථාගාරන්ති ආගන්තුකානං ආවසථගෙනං. පාටලිගාමෙ කිර නිව්වකාලං ද්විත්තං රාජුතං සභායකා ආගන්ත්වා කුලානි ගෙහතො නිහරිත්වා මාසම්පි අඬ්ඪමාසම්පි වසන්ති. තෙ මනුස්සා නිව්චුපද්දුතා – “එතෙසං ආගතකාලෙ වසනට්ඨානං හවිස්සති”ති නගරමජ්ඣෙකෙ මහතිං සාලං කරිත්වා තස්සා එකස්මිං පදෙසෙ හණ්ඩපට්ඨාමනට්ඨානං, එකස්මිං පදෙසෙ නිවාසට්ඨානං අකංසු. තෙ – “හගවා ආගතො”ති සුත්වාච – “අම්හෙහි ගන්ත්වාපි හගවා ආනතබ්බො සියා, සො සයමෙව අම්භාකං වසනට්ඨානං සම්පත්තො, අජ්ජ හගවන්තං ආවසථෙ මඬිගලං වදාපෙස්සාමා”ති එතදත්ථමෙව උපසඬ්ඨකමන්තා. තස්මා එවමාහංසු. යෙන ආවසථාගාරන්ති තෙ කිර – “බුද්ධා නාම අරඤ්ඤජ්ඣාසයා අරඤ්ඤාරාමා අන්තොගාමෙ වසිතුං ඉච්ඡෙය්‍යං වා නො වා”ති හගවතො මනං අජානන්තා ආවසථාගාරං අජ්ජපට්ඨගිත්වාච ආගමංසු. ඉදානි හගවතො මනං ඤත්වා පුරෙතරං ගන්ත්වා පට්ඨගිස්සාමාති යෙනාවසථාගාරං, තෙනුපසඬ්ඨකම්සු. සබ්බසන්ථරිත්ති යථා සබ්බං සන්ථතං හොති, එවං සන්ථරිං.

149. දුස්සීලොති අසීලො නිස්සීලො. සීලවිපත්තොති විපත්තසීලො හින්තසංවරො. පමාදාධිකරණන්ති පමාදකාරණා.

ඉදඤ්ච සුත්තං ගහට්ඨානං වසෙන ආගතං පබ්බජිතානම්පි පන ලබ්භතෙව. ගහට්ඨො හි යෙන යෙන සිජ්ජට්ඨානෙන ජීවිතං කජ්ජෙති – යදි කසියා, යදි වණ්ඨජාය, පාණාතිපාතාදිවසෙන පමත්තො තං තං යථාකාලං සම්පාදෙතුං න සක්කොති, අථස්ස මූලම්පි විතස්සති. මාසාතකාලෙ පාණාතිපාතං පන අදින්නාදානාදීනි ව කරොත්තො දණ්ඩවසෙන මහතිං භොගජානිං නිගච්ඡති. පබ්බජිතො දුස්සීලො ව පමාදකාරණා සීලො බුද්ධවචනතො ඤානතො සත්තඅරියධනතො ව ජානිං නිගච්ඡති.

ගහට්ඨස්ස – “අසුකො නාම අසුකකුලෙ ජාතො දුස්සීලො පාපධම්මො පරිච්චත්තඉධලොකපරලොකො සලාකහත්තමත්තම්පි න දෙති”ති චතුපරිසමජ්ඣෙකෙ පාපකො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති. පබ්බජිතස්ස වා – “අසුකො නාම නාසක්ඛි සීලං රක්ඛිතුං, න බුද්ධවචනං උග්ගහෙතුං, වෙජ්ජකම්මාදිහි ජීවති, ඡහි අගාරවෙහි සමන්තාගතො”ති එවං අබ්භුග්ගච්ඡති.

අවිසාරදොති ගහට්ඨො තාව – “අවස්සං බහුතං සන්තිපාතට්ඨානෙන කෙවි මම කම්මං ජානිස්සන්ති, අථ මං නිග්ගණ්හිස්සන්ති”ති වා, “රාජකුලස්ස වා දස්සන්ති”ති සහයො උපසඬ්ඨකමති, මඬ්ඨකුභුතො පත්තක්ඛන්ධො අධොමුඛො

අඩ්භුලිකෙන භූමිං කසන්තො නිසීදති, විසාරදො භුත්වා කථෙතුං න සක්කොති. පබ්බජිතොපි – “බහු භික්ඛු සන්තිපතිතා, අවස්සං කොචි මම කම්මං ජානිස්සති, අථ මෙ උපොසථම්පි පචාරණම්පි යපෙත්වා සාමඤ්ඤතො වාචෙත්වා නික්කඨ්ඨිස්සන්ති”ති සහයො උපසඨකමති, විසාරදො භුත්වා කථෙතුං න සක්කොති. එකච්චො පන දුස්සිලොපි දජ්ජිතො විය විවරති, සොපි අජ්ඣාසයෙන මඬකු හොතියෙව.

සම්මුල්ලො කාලඬකරොතිති තස්ස හි මරණමඤ්චෙ නිපන්තස්ස දුස්සිලකම්මෙ සමාදාය පවත්තිතට්ඨානං ආපාට්මාගච්ඡති, සො උම්මිලෙන්වා ඉධලොකං පස්සති, නිම්මිලෙන්වා පරලොකං පස්සති, තස්ස චත්තාරො අපායා උපට්ඨන්ති, සත්තිසතෙන සීසෙ පහරියමානො විය හොති. සො – “වාරෙථ, වාරෙථා”ති විරචන්තො මරති. තෙන චුත්තං – “සම්මුල්ලො කාලං කරොති”ති. පඤ්චමපදං උත්තානමෙව.

150. ආනිසංසකථා චුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බා.

151. බහුදෙව රත්තිං ධම්මියා කථායාති අඤ්ඤාය පාළිමුත්තකාය ධම්මිකථාය වෙව ආවසථානුමොදනාය ච ආකාසගඬ්ඨං ඔතාරෙන්තො විය යොජනස්පමාණං මහාමධුං පිළෙන්වා මධුපානං පායෙන්තො විය බහුදෙව රත්තිං සන්දස්සෙන්වා සම්පහංසෙන්වා උය්‍යාපෙසි. අභික්කන්තාති අතික්කන්තා බිණා බයවයං උපෙතා. සුඤ්ඤාගාරන්ති පාටියෙක්කං සුඤ්ඤාගාරං නාම නත්ථි, තත්ථෙව පන එකපස්සෙ සාණිපාකාරෙන පරික්ඛිපිත්වා – “ඉධ සත්ථා විස්සම්ස්සති”ති මඤ්චකං පඤ්ඤපෙසුං. භගවා – “චතුහිපි ඉරියාපථෙහි පරිභුත්තං එතෙසං මහජ්ජලං භවිස්සති”ති තත්ථ සිහසෙය්‍යං කප්පෙසි. තං සන්ධාය චුත්තං – “සුඤ්ඤාගාරං පාවිසි”ති.

පාටලිපුත්තනගරමාපනවණ්ණනා

152. සුනිධවස්සකාරාති සුනිධො ච වස්සකාරො ච ද්වෙ බ්‍රාහ්මණා. මගධමහාමත්තාති මගධරඤ්ඤො මහාමත්තා මහාඅමච්චා, මගධරට්ඨෙ වා මහාමත්තා මහනියා ඉස්සරියමත්තාය සමන්තාගතාති මගධමහාමත්තා. පාටලිගාමෙ නගරන්ති පාටලිගාමං නගරං කත්වා මාපෙත්ති. වජ්ජිනං පටිබාහායාති වජ්ජීරාජකුලානං ආයමුඛපච්ඡින්නන්ථං. සහස්සෙවාති එකෙකචග්ගවසෙන සහස්සං සහස්සං භුත්වා. චත්ථුනීති සරචත්ථුනි. විත්තාති නමන්ති නිවෙසනාති මාපෙතුන්ති රඤ්ඤඤ්ච රාජමහාමත්තානඤ්ච නිවෙසනාති මාපෙතුං චත්ථුවිජ්ජාපායකානං විත්තාති නමන්ති. තෙ කිර අත්තතො සිජ්ජානුභාවෙන හෙට්ඨා පථවියං තිංසහත්ථමත්තෙ යානෙ – “ඉධ

නාගග්ගාහො, ඉධ යක්ඛග්ගාහො, ඉධ භූතග්ගාහො, පාසාණො වා බාණුකො වා අත්ථි”ති පස්සන්ති. තෙ තදා සිජ්ජං ජජ්ජිත්වා දෙවතාහි සද්ධිං මන්තයමානා විය මාපෙන්නි. අථවා නෙසං සරීරෙ දෙවතා අධිමුච්චිත්වා තත්ථ තත්ථ නිවෙසනානි මාපෙත්තුං චිත්තං නාමෙන්නි. තා චතුසු කොණෙසු බාණුකෙ කොට්ටෙත්වා වත්ථුමිහි ගහිතමත්තෙ පටිවිගච්ඡන්ති. සද්ධානං කුලානං සද්ධා දෙවතා තථා කරොන්ති, අස්සද්ධානං කුලානං අස්සද්ධා දෙවතාව. කිං කාරණා? සද්ධානඤ්ඤි ඵලං හොති – “ඉධ මනුස්සා නිවෙසනං මාපෙත්වා පඨමං භික්ඛුසංඝං නිසීදාපෙත්වා මඬගලං වඬ්ඨාපෙස්සන්ති. අථ මයං සීලවත්තානං දස්සනං, ධම්මකථං, පඤ්භාවිස්සජ්ජනං, අනුමොදනඤ්ඤි සොත්තුං ලභිස්සාම, මනුස්සා දානං දත්වා අම්භාකං පත්තිං දස්සන්ති”ති.

තාවතිංසෙහීති යථා හි එකස්මිං කුලෙ එකං පණ්ඩිතමනුස්සං, එකස්මිං වා විහාරෙ එකං බහුස්සුතභික්ඛුං උපාදාය – “අසුකකුලෙ මනුස්සා පණ්ඩිතා, අසුකවිහාරෙ භික්ඛු බහුස්සුතා”ති සද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති, ඵලමෙව සක්කං දෙවරාජානං විස්සකම්මඤ්ඤි දෙවපුත්තං උපාදාය – “තාවතිංසා පණ්ඩිතා”ති සද්දො අබ්භුග්ගතො. තෙනාහ – “තාවතිංසෙහී”ති. තාවතිංසෙහි සද්ධිං මන්තෙත්වාපි විය මාපෙන්නීති අත්ථො.

යාවතා අරියං ආයතනන්ති යත්තකං අරියකමනුස්සානං ඔසරණට්ඨානං නාම අත්ථි. යාවතා වණිජ්ජපථොති යත්තකං වාණිජානං ආහතභණ්ඩස්ස රාසිවසෙනෙව කයවික්කයට්ඨානං නාම, වාණිජානං වසනට්ඨානං වා අත්ථි. ඉදං අග්ගනගරන්ති තෙසං අරියායතනවණිජ්ජපථානං ඉදං අග්ගනගරං ජෙට්ඨකං පාමොක්ඛං භවිස්සතීති. පුට්ඨෙදනන්ති භණ්ඩපුට්ඨෙදනට්ඨානං, භණ්ඩභණ්ඩිකානං මොවනට්ඨානන්ති වුත්තං හොති. සකලජම්බුදීපෙ අලද්ධභණ්ඩම්පි හි ඉධෙව ලභිස්සන්ති, අඤ්ඤත්ථ වික්කයෙන අගච්ඡන්තම්පි ච ඉධෙව ගම්ස්සති. තස්මා ඉධෙව පුට්ඨං භිත්තියස්සන්තීති අත්ථො. චතුසු හි ද්වාරෙසු චත්තාරි සභායං එකන්ති ඵලං දිවසෙ දිවසෙ පඤ්චසතසභස්සානි උට්ඨහිස්සන්තීති දස්සෙති.

අග්ගිතො වාතිආදීසු චකාරත්ථො වා-සද්දො. අග්ගිනා ච උදකෙන ච මිටුහෙදෙන ච නස්සිස්සතීති අත්ථො. එකකොට්ඨාසො අග්ගිනා නස්සිස්සති, නිබ්බාපෙත්තුං න සක්ඛිස්සන්ති. එකං ගඬගා ගහෙත්වා ගම්ස්සති. එකො – “ඉමිනා අකථිතං අමුස්ස, අමුනා අකථිතං ඉමස්සා”ති වදන්තානං පිසුණුවාලානං වසෙන භිත්තානං මනුස්සානං අඤ්ඤමඤ්ඤහෙදෙනෙව නස්සිස්සතීති අත්ථො. ඉති වත්වා භගවා පච්චුසකාලෙ ගඬගාය තීරං ගත්ත්වා කතමුඛධොවනො භික්ඛාචාරවෙලං ආගමයමානො නිසීදි.

153. සුනිධවස්සකාරාපි – “අම්මහං රාජා සමණස්ස ගොතමස්ස උපට්ඨාකො, සො අම්මෙහ පුච්ඡිස්සති, ‘සත්ථා කිර පාටලිගාමං අගමාසී, තස්ස සන්තිකං උපසඬකමිත්ථ, න උපසඬකමිත්ථා’ති. උපසඬකමිම්මහාති ච චුත්තෙ – ‘නිමන්තයිත්ථ, න නිමන්තයිත්ථා’ති ච පුච්ඡිස්සති. න නිමන්තයිම්මහාති ච චුත්තෙ අම්මහං දොසං ආරොපෙත්වා නිග්ගණ්හිස්සති. ඉදං වාපි මයං ආගතට්ඨානෙ නගරං මාපෙම, සමණස්ස ඛො පන ගොතමස්ස ගතගතට්ඨානෙ කාළකණ්ණිසත්තා පටික්කමන්ති, තං මයං නගරමඬගලං වදාපෙස්සාමා”ති චිත්තෙත්වා සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා නිමන්තයිංසු. තස්මා – “අථ ඛො සුනිධවස්සකාරා”තිආදි චුත්තං.

පුබ්බණ්ඩසමයන්ති පුබ්බණ්ඩකාලෙ. නිවාසෙත්වාති ගාමජ්ජවෙසනනිහාරෙන නිවාසනං නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා. පත්තචීවරමාදායාති පත්තඤ්ච චීවරඤ්ච ආදියිත්වා කායජ්ජට්ඨද්ධං කත්වා.

සීලවත්තෙත්වාති සීලවත්තෙ එත්ථ. සඤ්ඤතෙති කායවාචාමනෙහි සඤ්ඤතෙ.

තාසං දක්ඛිණමාදියෙති සඬ්ඝස්ස දිත්තෙ වත්තාරො පච්චයෙ තාසං සරදෙවතානං ආදියෙය්‍ය, පත්තිං දදෙය්‍ය. පුජිතා පුජයන්තීති – “ඉමෙ මනුස්සා අම්මහං ඤාතකාපි න භොන්ති, එවම්පි නො පත්තිං දෙන්ති”ති ආරක්ඛං සුසංවිහිතං කරොථාති සුට්ඨු ආරක්ඛං කරොන්ති. මානිතා මානයන්තීති කාලානුකාලං බලිකම්මකරණෙන මානිතා “එතෙ මනුස්සා අම්මහං ඤාතකාපි න භොන්ති, චතුමාසජමාසන්තරෙ නො බලිකම්මං කරොන්ති”ති මානෙත්ති, මානෙත්තියො උජ්ජන්තං පරිස්සයං භරන්ති.

තතො නන්ති තතො නං පණ්ඩිතජාතිකං මනුස්සං. ඔරසන්ති උරෙ යපෙත්වා සංවඩ්ඪිතං, යථා මාතා ඔරසං පුත්තං අනුකම්පති, උජ්ජන්තපරිස්සයභරණත්ථමෙව තස්ස වායමති, එවං අනුකම්පන්තීති අත්ථො. හද්‍රාති පස්සතීති සුන්දරාති පස්සති.

154. උඵම්පන්ති පාරගමනත්ථාය ආණ්ණියො කොට්ටෙත්වා කතං. කුල්ලන්ති වල්ලිආදිහි බන්ධිත්වා කතං.

“යෙ තරන්ති අණ්ණව”න්ති ගාථාය අණ්ණවන්ති සබ්බන්තිමෙන පරිච්ඡෙදෙන යොජනමත්තං ගම්භීරස්ස ච පුටුලස්ස ච උදකට්ඨානස්සෙතං අධිවචනං. සරන්ති ඉධ නදී අධිජපෙතා. ඉදං චුත්තං භොති, යෙ ගම්භීරවිත්ථනං

තණ්හාසරං තරන්ති, තෙ අරියමග්ගසංඛාරානං සෙතං කත්වාන. විසජ්ජ පල්ලොති අනාමසිත්වා උදකභරිතානි නින්තට්ඨානානි. අයං පන ඉදං අප්පමත්තකං තරිතුකාමොපි කුල්ලඤ්ඡි ජනො පබන්ධති. බුද්ධා ච බුද්ධසාවකා ච විනායෙව කුල්ලෙන තිණ්ණා මෙධාවිනො ජනාති.

පට්මහාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අරියසච්චකථාවණ්ණනා

155. කොට්ඨාමොති මහාපනාදස්ස පාසාදකොට්ඨයං කතගාමො. අරියසච්චානන්ති අරියභාවකරානං සච්චානං. අනනුබොධාති අබුජ්ඣනෙන අජානනෙන. අප්පට්ඨෙධාති අප්පට්ඨිජ්ඣනෙන. සන්ධාවිතන්ති භවතො භවං ගමනවසෙන සන්ධාවිතං. සංසරිතන්ති පුනප්පුනං ගමනාගමනවසෙන සංසරිතං. මමඤ්චෙව තුම්භාකඤ්චාති මයා ච තුම්භෙහි ච. අථ වා සන්ධාවිතං සංසරිතන්ති සන්ධාවනං සංසරණං මමඤ්චෙව තුම්භාකඤ්ච අභොසිති එමමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. භවනෙත්ති සමුහතාති භවතො භවං නයනසමත්ථා තණ්හාරජ්ජු සුට්ඨු හතා ඡින්නා අප්පවත්තිකතා.

අනාවත්තිධම්මසම්බොධිපරායණවණ්ණනා

156. නාතිකාති එකං තළාකං නිස්සාය ද්වන්තං චූළපිතුමහාපිතුපුත්තානං ද්වෙ ගාමා. නාතිකෙති එකස්මිං ඤාතිගාමකෙ. ගිඤ්ජකාවසට්ඨති ඉට්ඨකාමයෙ ආවසට්ඨෙ.

157. ඔරම්භාගියානන්ති හෙට්ඨාභාගියානං, කාමභවෙයෙව පටිසන්ධිග්ගභාපකානන්ති අත්ථො. ඔරන්ති උද්ධනාමෙහි වා තිහි මග්ගෙහි පහාතබ්බානිතිපි ඔරම්භාගියානි. තත්ථ කාමච්ඡන්දො, ඛ්‍යාපාදොති ඉමානි ද්වෙ සමාපත්තියා වා අවික්ඛම්භිතානි, මග්ගෙන වා අසමුච්ඡින්නානි නිබ්බත්තවසෙන උද්ධං භාගං රූපභවඤ්ච අරූපභවඤ්ච ගන්තුං න දෙනති. සක්කායදිට්ඨිආදීනි තිණ්ණ තත්ථ නිබ්බත්තම්පි ආනෙත්වා පුන ඉධෙව නිබ්බත්තාපෙන්නිති සබ්බානිපි ඔරම්භාගියානෙව. අනාවත්තිධම්මාති පටිසන්ධිවසෙන අනාගමනසභාවා.

රාගදොසමොහානං තනුත්තාති එත්ථ කදාවි කරහවි උප්පත්තියා ච, පරිශුට්ඨානමන්දතාය වාති ද්වෙධාපි තනුභාවො වෙදිතබ්බො. සකදාගාමිස්ස හි පුටුප්පනානං විය අභිණ්හං රාගාදයො නුප්පජ්ජන්ති, කදාවි කරහවි උප්පජ්ජන්ති. උප්පජ්ජමානා ච පුටුප්පනානං විය බහලබ්භලා නුප්පජ්ජන්ති, මක්ඛිකාපත්තං විය තනුකතනුකා උප්පජ්ජන්ති.

දීපහාණකතිපිටකමහාසීවත්ථෙරො පනාහ — “යස්මා සකදාගාමීස්ස පුත්තධීතරො භොන්ති, ඔරොධා ච භොන්ති, තස්මා බහලා කිලෙසා. ඉදං පන භවතනුකවසෙන කථීත”න්ති. තං අට්ඨකථායං — “සොතාපන්නස්ස සත්තභවෙ යපෙත්වා අට්ඨමෙ භවෙ භවතනුකං නත්ථී. සකදාගාමීස්ස ද්වෙ භවෙ යපෙත්වා පඤ්චස්ස භවෙස්ස භවතනුකං නත්ථී. අනාගාමීස්ස රූපාරූපභවෙ යපෙත්වා කාමභවෙ භවතනුකං නත්ථී. බීණාසවස්ස කිස්මිඤ්චි භවෙ භවතනුකං නත්ථී”ති වුත්තත්තා පටික්ඛිත්තං භොති.

ඉමං ලොකන්ති ඉමං කාමාවචරලොකං සන්ධාය වුත්තං. අයඤ්චෙන්ථ අධිජ්ජායො, සවෙ හි මනුස්සෙස්ස සකදාගාමීඵලං පත්තො දෙවෙස්ස නිබ්බත්තිත්වා අරහත්තං සවිජ්ජරොති, ඉච්චෙනං කුසලං. අසක්කොන්තො පන අවස්සං මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා සවිජ්ජරොති. දෙවෙස්ස සකදාගාමීඵලං පත්තොපි සවෙ මනුස්සෙස්ස නිබ්බත්තිත්වා අරහත්තං සවිජ්ජරොති, ඉච්චෙනං කුසලං. අසක්කොන්තො පන අවස්සං දෙවලොකං ගන්ත්වා සවිජ්ජරොතිති.

අවිනිපාතධම්මොති එත්ථ විනිපතනං විනිපාතො, නාස්ස විනිපාතො ධම්මොති අවිනිපාතධම්මො. චතුස්ස අපායෙස්ස අවිනිපාතධම්මො චතුස්ස අපායෙස්ස අවිනිපාතසභාවොති අත්ථො. නියතොති ධම්මනියාමෙන නියතො. සම්බොධිපරායණොති උපරිමග්ගත්තයසඬ්ඛාතා සම්බොධි පරං අයනං අස්ස ගති පටිසරණං අවස්සං පත්තබ්බාති සම්බොධිපරායණො.

ධම්මාදාසධම්මපරියායවණ්ණනා

158. විභෙසාති තෙසං තෙසං ඤාණගතිං ඤාණුපපත්තිං ඤාණාභිසම්පරායං ඔලොකෙන්තස්ස කායකිලමථොච එස, ආනන්ද, තථාගතස්සාති දීපෙති, විත්තවිභෙසා පන බුද්ධානං නත්ථී. ධම්මාදාසන්ති ධම්මමයං ආදාසං. යෙනාති යෙන ධම්මාදාසෙන සමන්තාගතො. බීණාපායදුග්ගතිවිනිපාතොති ඉදං නිරයාදීනංයෙව වෙච්චනවසෙන වුත්තං. නිරයාදයො හි වඩ්ඪිසඬ්ඛාතො අයතො අපෙතත්තා අපායා. දුක්ඛස්ස ගති පටිසරණන්ති දුග්ගති. යෙ දුක්ඛටකාරිනො, තෙ එත්ථ විචසා නිපතන්තිති විනිපාතා.

අවෙච්චජ්ජසාදෙනාති බුද්ධගුණානං යථාභූතතො ඤාතත්තා අවලෙන අවිචුතෙන පසාදෙන. උපරි පදද්වයෙපි එසෙව නයො. ඉතිපි සො භගවාතිආදීනං පන විත්ථාරො විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තො.

අරියකන්තෙහිති අරියානං කන්තෙහි පියෙහි මනාපෙහි. පඤ්ච සීලානි හි අරියසාවකානං කන්තානි භොන්ති, භවත්තරෙපි අවිජ්ඣිතබ්බතො. තානි සන්ධායෙනං චුත්තං. සබ්බොපි පනෙත්ථ සංචරො ලබ්භතියෙව.

සොතාපන්නොහමස්මීති ඉදං දෙසනාසීසමෙව. සකදාගාමීආදයොපි පන සකදාගාමීහමස්මීතිආදිනා නයෙන ඛ්‍යාකරොන්ති යෙවාති. සබ්බෙසමිපි හි සික්ඛාපදාවිරොධෙන යුත්තට්ඨානෙ ඛ්‍යාකරණං අනුඤ්ඤාතමෙව භොති.

අම්බපාලිගණිකාවත්ථුවණ්ණනා

161. වෙසාලියං විහරතීති එත්ථ තෙන බො පන සමයෙන වෙසාලී ඉද්ධා වෙව භොති ඒතාවාතිආදිනා බන්ධකෙ චුත්තනයෙන වෙසාලියා සම්පන්නභාවො වෙදිතබ්බො. අම්බපාලිවනෙති අම්බපාලියා ගණිකාය උය්‍යානභූතෙ අම්බවනෙ. සතො හික්ඛවෙති භගවා අම්බපාලිදස්සනෙ සතිපට්ඨපට්ඨානත්ථං විසෙසතො ඉධ සතිපට්ඨානදෙසනං ආරභි. තත්ථ සරතීති සතො. සම්පජානාතීති සම්පජානො. සතියා ච සම්පජ්ඤ්ඤන ච සමන්තාගතො භුත්වා විහරෙය්‍යාති අත්ථො. කායෙ කායානුපස්සීතිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං මහාසතිපට්ඨානෙ වක්ඛාම.

නීලාති ඉදං සබ්බසඬ්ඨගාහකං. නීලවණ්ණාතිආදි තස්සෙව විභාගදස්සනං. තත්ථ න තෙසං පකතිවණ්ණො නීලො, නීලවිලෙපනවිලිත්තත්තා පනෙතං චුත්තං. නීලවත්ථාති පට්ඨකුලකොසෙය්‍යාදීනිපි තෙසං නීලානෙව භොන්ති. නීලාලඬ්ඨකාරාති නීලමණිහි නීලපුෂ්පෙහි අලඬ්ඨකතා, රථාපි තෙසං නීලමණිබවිතා නීලවත්ථපරික්ඛිත්තා නීලද්ධජා නීලවම්මිකෙහි නීලාහරණෙහි නීලඅස්සෙහි යුත්තා, පතොදලට්ඨියොපි නීලා යෙවාති. ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. පරිවට්ටෙසීති පහරි. කිං ඡෙ අම්බපාලිති ඡෙති ආලපනවචනං, භොති අම්බපාලි, කිං කාරණාති චුත්තං භොති. “කිඤ්චා” තිපි පායො, අයමෙවෙත්ථ අත්ථො. සාභාරන්ති සජනපදං. අඬ්ඨලිං ථොටෙසුන්ති අඬ්ඨලිං වාලෙසුං. අම්බකායාති ඉත්ථිකාය.

යෙසන්ති කරණත්ථෙ සාම්චවනං, යෙහි අදිට්ඨාති චුත්තං භොති. ඔලොකෙථාති පස්සථ. අවලොකෙථාති පුනස්පුනං පස්සථ. උපසංහරථාති උපනෙථ. ඉමං ලිච්ඡවිපරිසං තුම්භාකං විත්තෙන තාවතිංසසදිසං උපසංහරථ උපනෙථ අල්ලියාපෙථ. යථෙව තාවතිංසා අභිරූපා පාසාදිකා නීලාදිනාතාවණ්ණා, එවම්මෙ ලිච්ඡවිරාජානොපීති තාවතිංසෙහි සමකෙ කත්වා පස්සථාති අත්ථො.

කස්මා පන භගවා අනෙකසතෙහි සුත්තෙහි වක්ඛාදීනං රූපාදීසු නිමිත්තග්ගාහං පටිසෙධෙත්වා ඉධ මහත්තෙන උස්සාහෙන නිමිත්තග්ගාහෙ උයොයාපෙතීති? භික්ෂුකාමතාය. තත්ත්ව කිර එකච්චෙ භික්ඛු ඔසන්නවීරියා, තෙසං සම්පත්තියා පලොභෙන්තො – “අප්පමාදෙන සමණධම්මං කරොන්තානං එවරූපා ඉස්සරියසම්පත්ති සුලභා”ති සමණධම්මෙ උස්සාහජනනත්ථං ආහ. අනිච්චලක්ඛණවිභාවනත්ථඤ්ඤාපි එවමාහ. නවිරස්සෙව හි සබ්බෙහිමෙ අජාතසත්තුස්ස වසෙන විනාසං පාපුණ්ණස්සත්ති. අථ තෙසං රජ්ජසිරිසම්පත්තිං දිස්වා යිතභික්ඛු – “තථාරූපායපි නාම සිරිසම්පත්තියා විනාසො පඤ්ඤායස්සත්ති”ති අනිච්චලක්ඛණං භාවෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණ්ණස්සත්තීති අනිච්චලක්ඛණවිභාවනත්ථං ආහ.

අධිවාසෙතුති අම්බපාලියා නිමන්තිතභාවං ඤාත්වාපි කස්මා නිමන්තෙත්තීති? අසද්දහනතාය චෙව වත්තසීසෙන ව. සා හි ධුත්තා ඉත්ථි අනිමන්තෙත්වාපි නිමන්තෙමිති වදෙය්‍යාති තෙසං චිත්තං අහොසි, ධම්මං සුත්වා ගමනකාලෙ ව නිමන්තෙත්වා ගමනං නාම මනුස්සානං වත්තමෙව.

වෙළුචගාමවස්සුපගමනවණ්ණනා

163. වෙළුචගාමකොති වෙසාලියා සමීපෙ වෙළුචගාමො. යථාමිත්තන්තිආදීසු මිත්තා මිත්තාව. සන්දිට්ඨාති තත්ථ තත්ථ සඬගම්ම දිට්ඨමත්තා නාතිදල්භමිත්තා. සම්භත්තාති සුට්ඨු භත්තා සිනෙභවන්තො දල්භමිත්තා. යෙසං යෙසං යත්ථ යත්ථ එවරූපා භික්ඛු අත්ථි, තෙ තෙ තත්ථ තත්ථ වස්සං උපෙථාති අත්ථො. කස්මා එවමාහ? තෙසං ඵාසුචිභාරත්ථාය. තෙසඤ්ඤි වෙළුචගාමකෙ සෙනාසනං නප්පහොති, භික්ඛාපි මන්දා. සමන්තා වෙසාලියා පන බහුති සෙනාසනාති, භික්ඛාපි සුලභා, තස්මා එවමාහ. අථ කස්මා – “යථාසුඛං ගච්ඡතා”ති න විස්සජ්ජෙසි? තෙසං අනුකම්පාය. එවං කිරස්ස අහොසි – “අහං දසමාසමත්තං යත්වා පරිනිබ්බායස්සාමි, සචෙ ඉමෙ දුරං ගච්ඡිස්සන්ති, මම පරිනිබ්බානකාලෙ දට්ඨුං න සක්ඛිස්සන්ති. අථ තෙසං – “සත්ථා පරිනිබ්බායන්තො අම්භාකං සතිමත්තම්පි න අදාසි, සචෙ ජානෙය්‍යාම, එවං න දුරෙ වසෙය්‍යාමා”ති විජ්ජට්ඨාරො භවෙය්‍ය. වෙසාලියා සමන්තා පන වසන්තා මාසස්ස අට්ඨ වාරෙ ආගන්ත්වා ධම්මං සුණ්ණස්සන්ති, සුගතොවාදං ලභිස්සන්ති”ති න විස්සජ්ජෙසි.

164. බරොති ඵරුසො. ආබාධොති විසභාගරොගො. බාල්භාති බලවතියො. මාරණන්තිකාති මරණන්තං. මරණසන්තිකං පාපනසමත්ථා. සතො සම්පජානො අධිවාසෙසීති සතිං සුපට්ඨිතං කත්වා ඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා අධිවාසෙසි. අවිහඤ්ඤමානොති වෙදනානුවත්තනවසෙන අපරාපරං

පරිවත්තනං අකරොන්තො අපිළියමානො අදුක්ඛියමානොව අධිවාසෙසි. අනාමන්තෙත්වාති අජානාපෙත්වා. අනපලොකෙත්වාති න අපලොකෙත්වා ඔවාදානුසාසනිං අදත්වාති චුත්තං හොති. චිරියෙනාති පුබ්බභාගචිරියෙන වෙව ඵලසමාපත්තිවිරියෙන ව. පටිපණාමෙත්වාති වික්ඛම්භෙත්වා. ජීවිතසංඛාරන්ති එත්ථ ජීවිතම්පි ජීවිතසංඛාරො. යෙන ජීවිතං සංඛාරියති ජිජ්ජමානං සට්ඨන්තො යපියති, සො ඵලසමාපත්තිධම්මොපි ජීවිතසංඛාරො. සො ඉධ අධිජ්ජෙතො. අධිට්ඨායාති අධිට්ඨන්තිත්වා පවත්තෙත්වා, ජීවිතට්ඨපනසමත්ථං ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජෙය්‍යන්ති අයමෙත්ථ සංඛිංචෙත්ථො.

කිං පන භගවා ඉතො පුබ්බෙ ඵලසමාපත්තිං න සමාපජ්ජති? සමාපජ්ජති. සා පන ඛණ්ඩසමාපත්ති. ඛණ්ඩසමාපත්ති ව අන්තොසමාපත්තියංයෙව වෙදනං වික්ඛම්භෙති, සමාපත්තිතො චුට්ඨිතමත්තස්ස කට්ඨපාතෙන වා කඨලපාතෙන වා ඡින්නසෙවාලො විය උදකං පුන සරිරං වෙදනා අජිකොත්ථරති. යා පන රූපසත්තකං අරූපසත්තකඤ්ච නිග්ගුම්ඛං නිජ්ජටං කත්වා මහාවිපස්සනාවසෙන සමාපන්නා සමාපත්ති, සා සුට්ඨු වික්ඛම්භෙති. යථා නාම පුරිසෙන පොක්ඛරණිං ඔගාහෙත්වා හත්ථෙහි ව පාදෙහි ව සුට්ඨු අපඤ්ඤාභො සෙවාලො විරෙන උදකං ඔත්ථරති; එවමෙව තතො චුට්ඨිතස්ස විරෙන වෙදනා උජ්ජජ්ජති. ඉති භගවා තං දිවසං මහාබොධිපල්ලඤ්ඤා අභිනවවිපස්සනං පට්ඨපෙත්තො විය රූපසත්තකං අරූපසත්තකං නිග්ගුම්ඛං නිජ්ජටං කත්වා චුද්දසභාකාරෙහි සන්නෙත්වා මහාවිපස්සනාය වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වා – “දසමාසෙ මා උජ්ජජ්ජිත්ථා”ති සමාපත්තිං සමාපජ්ජි. සමාපත්තිවික්ඛම්භිතා වෙදනා දසමාසෙ න උජ්ජජ්ජි යෙව.

ගිලානා චුට්ඨිකොති ගිලානො හුත්වා පුන චුට්ඨිකො. මධුරකජාතො වියාති සඤ්ජාතගරුභාවො සඤ්ජාතථද්ධභාවො සුලෙ උත්තාසිතපුරිසො විය. න පක්ඛායන්තීති නජ්ජකාසන්ති, නානාකාරතො න උපට්ඨන්ති. ධම්මාපි මං න පටිහන්තීති සතිපට්ඨානාදිධම්මා මය්හං පාකටා න හොන්තීති දීපෙති. තන්තිධම්මා පන ථෙරස්ස සුපගුණා. න උදාහරතීති පච්ඡිමං ඔවාදං න දෙති. තං සන්ධාය වදති.

165. අනන්තරං අබ්බාහිරන්ති ධම්මවසෙන වා පුග්ගලවසෙන වා උභයං අකත්වා. “එත්තකං ධම්මං පරස්ස න දෙසෙස්සාමි”ති හි වින්තෙත්තො ධම්මං අබ්බන්තරං කරොති නාම. “එත්තකං පරස්ස දෙසෙස්සාමි”ති වින්තෙත්තො ධම්මං බාහිරං කරොති නාම. “ඉමස්ස පුග්ගලස්ස දෙසෙස්සාමි”ති වින්තෙත්තො පන පුග්ගලං අබ්බන්තරං කරොති නාම. “ඉමස්ස න දෙසෙස්සාමි”ති වින්තෙත්තො පුග්ගලං බාහිරං කරොති නාම. එවං අකත්වා

දෙසිතොති අත්ථො. ආවරියමුට්ඨිති යථා බාහිරකානං ආවරියමුට්ඨි නාම භොති. දහරකාලෙ කස්සපි අකථෙත්වා පච්ඡිමකාලෙ මරණමඤ්චෙ නිපන්තා පියමනාපස්ස අන්තෙවාසිකස්ස කථෙන්නි, එවං තථාගතස්ස – “ඉදං මහල්ලකකාලෙ පච්ඡිමට්ඨානෙ කථෙස්සාමි”ති මුට්ඨිං කත්වා “පරිහරිස්සාමි”ති යපිතං කිඤ්චි නත්ථිති දස්සෙති.

අහං භික්ඛුසඤ්ජන්ති අහමෙව භික්ඛුසඤ්ජං පරිහරිස්සාමිති වා මමුද්දෙසිකොති අහං උද්දිසිතබ්බට්ඨෙත උද්දෙසො අස්සාති මමුද්දෙසිකො. මංයෙව උද්දිසිත්වා මම පච්චාසිසමානො භික්ඛුසඤ්ජො භොතු, මම අච්චයෙන වා මා අහෙසුං, යං වා තං වා භොතුති ඉති වා යස්ස අස්සාති අත්ථො. න එවං භොතිති බොධිපල්ලඤ්ඤකෙයෙව ඉස්සාමච්ඡරියානං විහතත්තා එවං න භොති. ස කින්නි සො කිං. ආසීතිකොති අසීතිසංවච්ඡරිකො. ඉදං පච්ඡිමවයඅනුප්පත්තභාවදීපනත්ථං චුත්තං. වෙයම්ඝ්සකෙනාති බාහබන්ධවක්කබන්ධාදිනා පටිසඤ්චරණෙන වෙයම්ඝ්සකෙන. මඤ්ඤෙති ඡිණ්ණසකං විය වෙයම්ඝ්සකෙන මඤ්ඤෙ යාපෙති. අරහත්තඵලවෙයනෙන චතුර්වරියාපට්ඨකප්පනං තථාගතස්ස භොතිති දස්සෙති.

ඉදාති තමත්ථං පකාසෙන්නො යස්මිං, ආනන්ද, සමයෙතිආදිමාහ. තත්ථ සබ්බනිමිත්තානන්ති රූපනිමිත්තාදීනං. එකච්චානං වෙදනානන්ති ලොකියානං වෙදනානං. තස්මාතිභානන්දාති යස්මා ඉමිනා ඵලසමාපත්තිවිභාරෙන ඵාසු භොති, තස්මා තුම්හෙපි තදත්ථාය එවං විහරතාති දස්සෙති. අත්තදීපාති මහාසමුද්දගතදීපං විය අත්තානං දීපං පතිට්ඨං කත්වා විහරථ. අත්තසරණාති අත්තගතිකාව භොථ, මා අඤ්ඤගතිකා. ධම්මදීපධම්මසරණපදෙසුපි එසෙව නයො. තමතග්ගෙති තමඅග්ගෙ. මජ්ඣෙ තකාරො පදසන්ධිවසෙන චුත්තො. ඉදං චුත්තං භොති – “ඉමෙ අග්ගතමාති තමතග්ගා”ති. එවං සබ්බං තමයොගං ඡින්නිත්වා අතිවිය අග්ගෙ උත්තමභාවෙ එතෙ, ආනන්ද, මම භික්ඛු භවිස්සන්ති. තෙසං අතිඅග්ගෙ භවිස්සන්ති, යෙ කෙච්ඡි සික්ඛාකාමා, සබ්බෙපි තෙ චතුසතිපට්ඨානගොචරාව භික්ඛු අග්ගෙ භවිස්සන්තිති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං සඤ්ඤාහාති.

දුතියභාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිමිත්තොභාසකථාවණ්ණනා

166. වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසීති කදා පාවිසී? උක්කචෙලතො නික්ඛමිත්වා වෙසාලිං ගතකාලෙ. භගවා කිර චුට්ඨවස්සො වෙච්චගාමකා නික්ඛමිත්වා සාවත්ථිං ගමිස්සාමිති ආගතමග්ගෙනෙව පටිනිවත්තන්තො අනුපුබ්බෙන

සාවත්ථිං පත්ථා ජෙනවනං පාවිසි. ධම්මසෙනාපති භගවතො චත්තං දස්සෙත්ථා දිවාට්ඨානං ගතො. සො තත්ථ අත්තෙවාසිකෙසු චත්තං දස්සෙත්ථා පටික්කන්තෙසු දිවාට්ඨානං සම්මජ්ජිත්ථා වම්මක්ඛණ්ඩං පඤ්ඤාපෙත්ථා පාදෙ පක්ඛාලෙත්ථා පල්ලඬ්ඛං ආභුජිත්ථා ඵලසමාපත්තිං පාවිසි. අඨස්ස යථාපරිච්ඡේදෙන තතො වුට්ඨිතස්ස අයං පරිචිතක්කො උදපාදි – “බුද්ධා නු බො පයමං පරිනිබ්බායන්ති, අගසාවකා නු බො”ති? තතො – “අග්ගසාවකා පයම”න්ති ඤත්ථා අත්තනො ආයුසඬ්ඛාරං ඔලොකෙසි. සො – “සත්තාහමෙව මෙ ආයුසඬ්ඛාරො පවත්තති”ති ඤත්ථා – “කත්ථ පරිනිබ්බායස්සාමි”ති චින්තෙසි. තතො – “රාහුලො තාවතිංසෙසු පරිනිබ්බුතො, අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරො ඡද්දන්තදහෙ, අහං කත්ථ පරිනිබ්බායස්සාමි”ති පුන චින්තෙන්තො මාතරං ආරබ්භ සතිං උප්පාදෙසි – “මය්හං මාතා සත්තන්තං අරහන්තානං මාතා හුත්වාපි බුද්ධධම්මසඬ්ඛෙසෙසු අප්පසන්තා, අත්ථි නු බො තස්සා උපනිස්සයො, නත්ථි නු බො”ති ආවජ්ජෙත්ථා සොනාපත්තිමග්ගස්ස උපනිස්සයං දිස්වා – “කස්ස දෙසනාය අභිසමයො භවිස්සති”ති ඔලොකෙන්තො – “මමෙව ධම්මදෙසනාය භවිස්සති, න අඤ්ඤස්ස. සචෙ බො පනාහං අප්පොස්සුක්කො භවෙය්‍යං, භවිස්සන්ති මෙ චත්තාරො – ‘සාරිපුත්තත්ථෙරො අවසෙසජනානම්පි අවස්සයො භොති. තථා භිස්ස සමචිත්තසුත්තදෙසනාදිවසෙ (අ. නි. 1.37) කොට්ඨසභස්සදෙවතා අරහත්තං පත්තා. තයො මග්ගෙ පටිච්ඡේදදෙවතානං ගණනා නත්ථි. අඤ්ඤෙසු ච යානෙසු අනෙකා අභිසමයා දිස්සන්ති. ථෙරෙව චිත්තං පසාදෙන්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තානෙව අසිතිකුලසභස්සාති. සො දානි සකමාතුම්චිඡාදස්සනමත්තම්පි හරිතුං නාසක්ඛි’ති. තස්මා මාතරං මිච්ඡාදස්සනා මොචෙන්වා ජාතොවරකෙයෙව පරිනිබ්බායස්සාමි”ති සන්තිට්ඨානං කත්ථා – “අජ්ජෙව භගවත්තං අනුජානාපෙත්ථා නික්ඛම්ස්සාමි”ති වුන්දත්ථෙරං ආමන්තෙසි. “ආවුසො, වුන්ද, අම්භාකං පඤ්චසනාය භික්ඛුපරිසාය සඤ්ඤං දෙහි – ‘ගණ්ඨථාවුසො පත්තථීවරානි, ධම්මසෙනාපති නාළකගාමං ගන්තුකාමො’ති”. ථෙරො තථා අකාසි. භික්ඛු සෙනාසනං සංසාමෙත්ථා පත්තථීවරමාදාය ථෙරස්ස සන්තිකං ආගමංසු. ථෙරො සෙනාසනං සංසාමෙත්ථා දිවාට්ඨානං සම්මජ්ජිත්ථා දිවාට්ඨානද්වාරෙ යත්ථා දිවාට්ඨානං ඔලොකෙන්තො – “ඉදං දානි පච්ඡිදස්සනං, පුන ආගමනං නත්ථි”ති පඤ්චසනභික්ඛුපරිවුතො භගවත්තං උපසඬ්ඛමිත්ථා චන්දිත්ථා ඵතදවොච –

“ඡින්තො දානි භවිස්සාමි, ලොකනාථ මහාමුනි;
ගමනාගමනං නත්ථි, පච්ඡිමා චන්දනා අයං.

ඡීවිතං අප්පකං මය්හං, ඉතො සත්තාහමච්චයෙ;

නික්ඛිපෙය්‍යාමහං දෙනං, භාරවොරොපනං යථා.

අනුජානාතු මෙ හන්තෙ, භගවා, අනුජානාතු සුගතො;
පරිනිබ්බානකාලො මෙ, ඔස්සට්ඨො ආයුසඤ්චාරො”ති.

බුද්ධා පන යස්මා “පරිනිබ්බානී”ති චුත්තෙ මරණසංවණ්ණනං සංවණ්ණෙත්ති නාම, “මා පරිනිබ්බානී”ති චුත්තෙ වට්ටස්ස ගුණං කථෙත්තිති මිච්ඡාදිට්ඨිකා දොසං ආරොපෙස්සන්ති, තස්මා තදුභයමිපි න වදන්ති. තෙන නං භගවා ආහ – “කත්ථ පරිනිබ්බායිස්සසි සාරිපුත්තා”ති? “අත්ථී, හන්තෙ, මගධෙසු නාළකගාමෙ ජාතොවරකො, තත්ථාහං පරිනිබ්බායිස්සාමී”ති චුත්තෙ “යස්ස දානි ත්වං, සාරිපුත්ත, කාලං මඤ්ඤසි, ඉදානි පන තෙ ජෙට්ඨකනිට්ඨභාතිකානං තාදිසස්ස භික්ඛුනො දස්සනං දුල්ලහං භවිස්සතීති දෙසෙහි තෙසං ධම්ම”න්ති ආහ.

ථෙරො – “සත්ථා මය්හං ඉද්ධිවිකුබ්බනපුබ්බඤ්චගමං ධම්මදෙසනං පච්චාසීසතී”ති ඤත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා තාලජ්ජමාණං අබ්භුග්ගන්ත්වා පුන ඔරුය්හ භගවන්තං වන්දිත්වා සත්තතාලජ්ජමාණෙ අන්තලික්ඛෙ යීතො ඉද්ධිවිකුබ්බනං දස්සෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි. සකලනගරං සන්තිපති. ථෙරො ඔරුය්හ භගවන්තං වන්දිත්වා “ගමනකාලො මෙ, හන්තෙ”ති ආහ. භගවා “ධම්මසෙනාපතිං පටිපාදෙස්සාමී”ති ධම්මාසනා උට්ඨාය ගන්ධකුට්ඨිඅභිමුඛො ගන්ත්වා මණිඵලකෙ අට්ඨාසි. ථෙරො තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා වතුසු යානෙසු වන්දිත්වා – “භගවා ඉතො කජ්ජසතසහස්සාධිකස්ස අසඤ්චාරොයාස්ස උපරි අනොමදස්සිසම්මාසම්බුද්ධස්ස පාදමුලෙ නිපතීත්වා තුම්භාකං දස්සනං පත්ථෙසිං. සා මෙ පත්ථනා සමිද්ධා, දිට්ඨා තුම්භෙ, තං පයමදස්සනං, ඉදං පච්ඡිමදස්සනං. පුන තුම්භාකං දස්සනං නත්ථී”ති – වත්වා දසනඛසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං පග්ගෙහ යාව දස්සනවිසයො, තාව අභිමුඛොව පටික්කමීත්වා “ඉතො පට්ඨාය චුතිපටිසන්ධිවසෙන කිස්මිඤ්චි යානෙ ගමනාගමනං නාම නත්ථී”ති වන්දිත්වා පක්කාමි. උදකපරියන්තං කත්වා මහාභූමිවාලො අහොසි. භගවා පරිවාරෙත්වා යීතෙ භික්ඛු ආහ – “අනුගච්ඡථ, භික්ඛවෙ, තුම්භාකං ජෙට්ඨභාතික”න්ති. භික්ඛු යාව ද්වාරකොට්ඨකා අගමංසු. ථෙරො – “තිට්ඨථ, තුම්භෙ ආවුසො, අජ්ජමත්තා හොථා”ති නිවත්තාපෙත්වා අත්තනො පරිසායෙව සද්ධිං පක්කාමි. මනුස්සා – “පුබ්බෙ අයොසා පච්චාගමනචාරිකං වරති, ඉදං දානි ගමනං න පුන පච්චාගමනායා”ති පරිදෙවන්තා අනුබන්ධංසු. තෙපි “අජ්ජමත්තා හොථ ආවුසො, ඵලංභාවිතො නාම සඤ්චාරො”ති නිවත්තාපෙසි.

අථ ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො අන්තරාමග්ගෙ සත්තාහං මනුස්සානං අනුග්ගහං කරොන්තො සායං නාළකගාමං පත්වා ගාමද්වාරෙ නිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ අට්ඨාසි. අථ උපරෙවතො නාම ථෙරස්ස භාගිනෙය්‍යො බහිගාමං ගච්ඡන්තො ථෙරං දිස්වා උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි. ථෙරො තං ආහ – “අත්ථි ගෙහෙ තෙ අය්‍යිකා”ති? ආම, හන්තෙති. ගච්ඡ අමිහාකං ඉධාගතභාවං ආරොවෙහි. “කස්මා ආගතො”ති ච චුත්තෙ “අජ්ජ කිර එකදිවසං අන්තොගාමෙ හවිස්සති, ජාතොවරකං පටිජග්ගථ, පඤ්චන්තං හික්ඛුසතානං නිවාසනට්ඨානං ජානාමා”ති. සො ගන්ත්වා “අය්‍යිකෙ, මය්හං මාතුලො ආගතො”ති ආහ. ඉදානි කුහින්ති? ගාමද්වාරෙති. එකකොව, අඤ්ඤොපි කොච අත්ථිති? අත්ථි පඤ්චසතා හික්ඛුති. කිං කාරණා ආගතොති? සො තං පවත්තිං ආරොවෙසි. බ්‍රාහ්මණී – “කිං නු ඛො එත්තකානං වසනට්ඨානං පටිජග්ගාපෙති, දහරකාලෙ පබ්බජිත්වා මහල්ලකකාලෙ ගිහී භොතුකාමො”ති චිත්තෙන්ති ජාතොවරකං පටිජග්ගාපෙත්වා පඤ්චසතානං හික්ඛුතං වසනට්ඨානං කාරෙත්වා දණ්ඩදීපිකායො ජාලෙත්වා ථෙරස්ස පාහෙසි.

ථෙරො හික්ඛුහි සද්ධිං පාසාදං අහිරුහි. අහිරුහිත්වා ච ජාතොවරකං පටිසිත්වා නිසිදි. නිසජ්ජෙව – “තුම්හාකං වසනට්ඨානං ගච්ඡමා”ති හික්ඛු උය්‍යොපෙසි. තෙසු ගතමත්තෙසුයෙව ථෙරස්ස ඛරො ආබාධො උජ්ජජ්ජි, ලොහිතපක්ඛන්දිකා මාරණන්තිකා වෙදනා වත්තන්ති, එකං භාජනං පටිසති, එකං නික්ඛමති. බ්‍රාහ්මණී – “මම පුත්තස්ස පවත්ති මය්හං න රුච්චති”ති අත්තතො වසනගබ්භද්ධාරං නිස්සාය අට්ඨාසි. වත්තාරො මහාරාජානො “ධම්මසෙනාපති කුහිං විහරති”ති ඔලොකෙන්තා “නාළකගාමෙ ජාතොවරකෙ පරිනිබ්බානමඤ්ඤෙව නිපන්තො, පච්ඡිමදස්සනං ගමිස්සාමා”ති ආගමිම වන්දිත්වා අට්ඨංසු. ථෙරො – කෙ තුම්හෙති? මහාරාජානො, හන්තෙති. කස්මා ආගතත්ථාති? ගිලානුපට්ඨාකා හවිස්සාමාති. භොතු, අත්ථි ගිලානුපට්ඨාකො, ගච්ඡථ තුම්හෙති උය්‍යොපෙසි. තෙසං ගතාවසානෙ තෙනෙව නයෙන සක්කො දෙවානමිත්දො, තස්මිං ගතෙ සුයාමාදයො මහාබ්‍රහ්මා ච ආගමිංසු. තෙපි තථෙව ථෙරො උය්‍යොපෙසි.

බ්‍රාහ්මණී දෙවතානං ආගමනඤ්ඤෙව ගමනඤ්ඤෙව දිස්වා – “කෙ නු ඛො එතෙ මම පුත්තං වන්දිත්වා ගච්ඡන්ති”ති ථෙරස්ස ගබ්භද්ධාරං ගන්ත්වා – “තාත, චුන්ද, කා පවත්ති”ති පුච්ඡි. සො තං පවත්තිං ආචික්ඛිත්වා – “මහාඋපාසිකා, හන්තෙ ආගතා”ති ආහ. ථෙරො කස්මා අවෙලාය ආගතත්ථාති පුච්ඡි. සා තුය්හං තාත දස්සනත්ථායාති වත්වා “තාත කෙ පඨමං ආගතා”ති පුච්ඡි. වත්තාරො මහාරාජානො, උපාසිකෙති. තාත, ත්වං චතුහි මහාරාජෙහි

මහත්තතරොති? ආරාමිකසදිසා එතෙ උපාසිකෙ, අම්මාකං සත්ථු පටිසන්ධිග්ගහණතො පට්ඨාය බග්ගහත්ථා හුත්වා ආරක්ඛං අකංසුති. තෙසං තාත, ගතාවසානෙ කො ආගතොති? සක්කො දෙවානමින්දොති. දෙවරාජතොපි ත්වං තාත, මහත්තතරොති? භණ්ඩගාහකසාමණෙරසදිසො එස උපාසිකෙ, අම්මාකං සත්ථු තාවතිංසතො ඔතරණකාලෙ පත්තච්චරං ගහෙත්වා ඔතිණ්ණොති. තස්ස තාත ගතාවසානෙ ජොතමානො විය කො ආගතොති? උපාසිකෙ තුය්හං භගවා ව සත්ථා ව මහාබ්‍රහ්මා නාම එසොති. මය්හං භගවතො මහාබ්‍රහ්මතොපි ත්වං තාත මහත්තතරොති? ආම උපාසිකෙ, එතෙ නාම කීර අම්මාකං සත්ථු ජාතදිවසෙ චත්තාරො මහාබ්‍රහ්මානො මහාපුරිසං සුවණ්ණජාලෙන පටිග්ගණ්හිංසුති.

අථ බ්‍රාහ්මණියා - “පුත්තස්ස තාව මෙ අයං ආනුභාවො, කීදිසො චත මය්හං පුත්තස්ස භගවතො සත්ථු ආනුභාවො භවිස්සති”ති වින්තයන්තියා සහසා පඤ්චවණ්ණා පිති උප්පජ්ජිත්වා සකලසරීරෙ එරි. ථෙරො - “උප්පන්නං මෙ මාතු පිතිසොමනස්සං, අයං දානි කාලො ධම්මදෙසනායා”ති වින්තෙත්වා - “කිං වින්තෙසි මහාඋපාසිකෙ”ති ආහ. සා - “පුත්තස්ස තාව මෙ අයං ගුණො, සත්ථු පනස්ස කීදිසො ගුණො භවිස්සතිති ඉදං, තාත, වින්තෙමි”ති ආහ. මහාඋපාසිකෙ, මය්හං සත්ථු ජාතක්ඛණෙ, මහාහිනික්ඛමනෙ, සම්බොධියං, ධම්මචක්කජ්ජවත්තනෙ ච දසසහස්සිලොකධාතු කම්පිත්ථ, සීලෙන සමාධිනා පඤ්ඤාය විමුත්තියා විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙන සමො නාම නත්ථි, ඉතිපි සො භගවාති විත්ථාරෙත්වා බුද්ධගුණජ්ජපටිසංයුත්තං ධම්මදෙසනං කථෙසි.

බ්‍රාහ්මණි පියපුත්තස්ස ධම්මදෙසනාපරියොසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය පුත්තං ආහ - “තාත, උපතිස්ස, කස්මා එවමකාසි, එවරූපං නාම අමතං මය්හං එත්තකං කාලං න අදාසි”ති. ථෙරො - “දින්නං දානි මෙ මාතු රූපසාරියා බ්‍රාහ්මණියා පොසාවනිකමුලං, එත්තකෙන චට්ටිස්සති”ති වින්තෙත්වා “ගච්ඡ මහාඋපාසිකෙ”ති බ්‍රාහ්මණිං උයොයාජෙත්වා “චුන්ද කා වෙලා”ති ආහ. බලවපච්චුසකාලො, භන්තෙති. තෙන හි හික්ඛුසඬ්ඨසං සන්තිපාතෙහීති. සන්තිපතිතො, භන්තෙ, සඬ්ඨෙසාති. මං උක්ඛිපිත්වා නිසිදාපෙහි චුන්දාති උක්ඛිපිත්වා නිසිදාපෙසි. ථෙරො හික්ඛු ආමන්තෙසි - “ආචුසො චතුරත්තාලිසං වො වස්සානි මයා සද්ධිං විවරන්තානං යං මෙ කාසිකං වා වාචසිකං වා න රොවෙථ, බමථ තං ආචුසොති. එත්තකං, භන්තෙ, අම්මාකං ඡායා විය තුම්හෙ අමුඤ්චිත්වා විවරන්තානං අරුච්චනකං නාම නත්ථි, තුම්හෙ පන අම්මාකං බමථාති. අථ ථෙරො අරුණසිඛාය පඤ්ඤායමානාය

මහාපථවිං උන්නාදයන්තො අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි. බහු දෙවමනුස්සා ථෙරස්ස පරිනිබ්බානෙ සක්කාරං කරිංසු.

ආයස්මා චුන්දො ථෙරස්ස පත්තච්චරඤ්ච ධාතුපරිස්සාවනඤ්ච ගහෙත්වා ඡෙතවනං ගන්ත්වා ආනන්දත්ථෙරං ගහෙත්වා භගවත්තං උපසඬ්ඤාමි. භගවා ධාතුපරිස්සාවනං ගහෙත්වා පඤ්චභි ගාථාසතෙහි ථෙරස්ස ගුණං කථෙත්වා ධාතුවෙනියං කාරාපෙත්වා රාජගහගමනත්ථාය ආනන්දත්ථෙරස්ස සඤ්ඤං අදාසි. ථෙරො භික්ඛුනං ආරොචෙසි. භගවා මහාභික්ඛුසඬ්ඤාපරිවුතො රාජගහං අගමාසි. තත්ථ ගතකාලෙ මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො පරිනිබ්බායි. භගවා තස්ස ධාතුයො ගහෙත්වා වෙනියං කාරාපෙත්වා රාජගහතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන ගඬ්ගාහිමුබ්බො ගන්ත්වා උක්කචෙලං අගමාසි. තත්ථ ගඬ්ගාහීරෙ භික්ඛුසඬ්ඤාපරිවුතො නිසිදිත්වා තත්ථ සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානානං පරිනිබ්බානප්පට්ඨංයුත්තං සුත්තං දෙසෙත්වා උක්කචෙලතො නික්ඛමිත්වා වෙසාලිං අගමාසි. එවං ගතෙ අථ බො භගවා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසිති අයමෙත්ථ අනුපුබ්බි කථා.

නිසිදනන්ති එත්ථ වම්මක්ඛණ්ඩං අධිජ්ජෙතං. උදෙනවෙනියන්ති උදෙනයක්ඛස්ස වෙනියට්ඨානෙ කතචිහාරො චුච්චති. ගොතමකාදීසුපි එසෙව නයො. භාවිතාති වඩ්ඪිතා. බහුලිකතාති පුනස්පුනං කතා. යානීකතාති යුත්තයානං විය කතා. වත්ථුකතාති පතිට්ඨානට්ඨෙන වත්ථු විය කතා. අනුට්ඨිතාති අධිට්ඨිතා. පරිචිතාති සමන්තතො චිතා සුවඩ්ඪිතා. සුසමාරද්ධාති සුට්ඨු සමාරද්ධා.

ඉති අනියමෙන කථෙත්වා පුන නියමෙත්වා දස්සෙන්නො තථාගතස්ස බොතිආදිමාහ. එත්ථ ච කප්පන්ති ආයුකප්පං. තස්මිං තස්මිං කාලෙ යං මනුස්සානං ආයුප්පමාණං හොති, තං පරිපුණ්ණං කරොන්නො තිට්ඨෙය්‍යා. කප්පාවසෙසං වාති – “අප්පං වා භියෙය්‍යා”ති (දී. නි. 2.7; අ. නි. 6.74) චුත්තවස්සසතතො අතිරෙකං වා. මහාසීවත්ථෙරො පනාහ – “බුද්ධානං අට්ඨානෙ ගජ්ජිතං නාම නත්ථී. යථෙව හි වෙළචගාමකෙ උප්පන්නං මාරණන්තිකං වෙදනං දස මාසෙ වික්ඛම්භෙති, එවං පුනස්පුනං තං සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා දස දස මාසෙ වික්ඛම්භෙන්නො ඉමං හද්දකප්පමෙව තිට්ඨෙය්‍යා, කස්මා පන න යිතොති? උපාදින්නකසරීරං නාම ඛණ්ඩිච්චාදිභි අභිභුයාති, බුද්ධා ච ඛණ්ඩිච්චාදිභාවං අපත්වා පඤ්චමෙ ආයුකොට්ඨාසෙ බහුජනස්ස පියමනාපකාලෙයෙව පරිනිබ්බායන්ති. බුද්ධානුබුද්ධෙසු ච මහාසාවකෙසු පරිනිබ්බුතෙසු එකකෙනෙව බාණුකෙන විය යාතබ්බං හොති, දහරසාමණෙරපරිවාරිතෙන වා. තතො – ‘අහො බුද්ධානං පරිසා’ති

භීළෙතබ්බතං ආපජ්ජෙය්‍යා. තස්මා න යීතො’’ති. එවං චුත්තෙපි සො න රුච්චති, “ආයුකජ්ජො”ති ඉදමෙව අට්ඨකථායං නියමිතං.

167. යථා තං මාරෙන පරියුට්ඨිතචිත්තොති එත්ථ තන්ති නිපාතමත්තං. යථා මාරෙන පරියුට්ඨිතචිත්තො අජ්ඣෙක්ඛාත්ථට්ඨිත්තො අඤ්ඤොපි කොචි පුට්ඨජ්ජනො පටිච්ඡික්ඛිතුං න සක්කුණෙය්‍යා, එවමෙව නාසක්ඛි පටිච්ඡික්ඛිතුන්ති අත්ථො. කිං කාරණා? මාරො හි යස්ස සබ්බෙන සබ්බං ද්වාදස විපල්ලාසා අජ්ජහීනා, තස්ස චිත්තං පරියුට්ඨාති. ථෙරස්ස චත්තාරො විපල්ලාසා අජ්ජහීනා, තෙනස්ස මාරො චිත්තං පරියුට්ඨාති. සො පන චිත්තපරියුට්ඨානං කරොත්තො කිං කරොතීති? හෙරවං රූපාරම්මණං වා දස්සෙති, සද්දාරම්මණං වා සාවෙති, තතො සත්තා තං දිස්වා වා සුත්වා වා සතිං විස්සජ්ජෙත්වා විවට්ඨො හොන්ති. තෙසං මුඛෙන හත්ථං පච්චෙසෙත්වා හදයං මද්දති. තතො විසඤ්ඤාව හුත්වා තිට්ඨන්ති. ථෙරස්ස පනෙස මුඛෙන හත්ථං පච්චෙසතුං කිං සක්ඛිස්සති? හෙරවාරම්මණං පන දස්සෙති. තං දිස්වා ථෙරො නිමිත්තොභාසං න පටිච්ඡික්ඛි. හගවා ජානන්තොයෙව – “කිමත්ථං යාවතතියං ආමන්තෙසි”ති? පරතො “තිට්ඨතු, හන්තෙ, හගවා”ති යාචිතෙ “තුය්‍යෙහෙවෙතං දුක්කටං, තුය්‍යෙහෙවෙතං අපරද්ධ”න්ති දොසාරොපනෙන සොකතනුකරණත්ථං.

මාරයාවනකථාවණ්ණනා

168. මාරො පාපිමාති එත්ථ මාරොති සත්තෙ අනත්ථෙ නියොජෙත්තො මාරෙතීති මාරො. පාපිමාති තස්සෙව වෙච්චනං. සො හි පාපධම්මසමන්තාගතත්තා “පාපිමා”ති චුච්චති. කණ්හො, අන්තකො, නමුචි, පමත්තබන්ධුතිපි තස්සෙව නාමාති. භාසිතා බො පනෙසාති අයඤ්ඤි හගවතො සම්බොධිපත්තියා අට්ඨමෙ සත්තාහෙ බොධිමණ්ඩෙයෙව ආගන්ත්වා – “හගවා යදත්ථං තුම්හෙහි පාරම්මෙයො පූරිතා, සො වො අත්ථො අනුජ්ජත්තො, පටිච්ඡිද්ධං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, කිං තෙ ලොකවිචාරණෙනා”ති චත්වා, යථා අජ්ජ, එවමෙව “පරිනිබ්බාතු දාති, හන්තෙ, හගවා”ති යාචි. හගවා චස්ස – “න තාවාහ”න්තිආදීති චත්වා පටික්ඛිපි. තං සන්ධාය “භාසිතා බො පනෙසා හන්තෙ”තිආදිමාහ.

තත්ථ වියත්තාති මග්ගවසෙන වියත්තා. තථෙව විනීතා තථා විසාරදා. බහුස්සුතාති තෙපිට්ඨකවසෙන බහු සුතමෙතෙසන්ති බහුස්සුතා. තමෙව ධම්මං ධාරෙත්තීති ධම්මධරා. අථවා පරියත්තිබහුස්සුතා වෙව පටිච්චෙබ්බහුස්සුතා ව. පරියත්තිපටිච්චෙබ්බමානංයෙව ධාරණතො ධම්මධරාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ධම්මානුධම්මපටිපන්නාති අරියධම්මස්ස අනුධම්මභූතං විපස්සනාධම්මං පටිපන්නා. සාමීච්ඡපටිපන්නාති අනුච්ඡවිකපටිපදං පටිපන්නා.

අනුධම්මවාරිනොති අනුධම්මවරණසීලා. සකං ආවරියකන්ති අත්තනො ආවරියවාදං. ආචික්ඛිස්සන්තිතිආදීනි සබ්බානි අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස වෙච්චනානි. සහධම්මෙනාති සහෙතුකෙන සකාරණෙන වචනෙන. සප්පාටිහාරියන්ති යාව න යායානිකං කත්වා ධම්මං දෙසෙස්සන්ති.

බ්‍රහ්මවරියන්ති සික්ඛත්තයසඬගහිතං සකලං සාසනබ්‍රහ්මවරියං. ඉද්ධන්ති සමිද්ධං කුමානස්සාදවසෙන. චීතන්ති වුද්ධිජ්ජත්තං සබ්බවාලිච්ඡල්ලං විය අභිඤ්ඤාය සම්පත්තිවසෙන. විත්ථාරිකන්ති විත්ථතං තස්මිං තස්මිං දිසාහාගෙ පතිට්ඨිතවසෙන. බාහුජඤ්ඤන්ති බහුජනෙහි ඤාතං පටිවිද්ධං මහාජනාහිසමයවසෙන. පුට්ඨභූතන්ති සබ්බාකාරවසෙන පුට්ඨලභාවජ්ජත්තං. කථං? යාව දෙවමනුස්සෙහි සුප්පකාසිතන්ති යත්තකා විඤ්ඤාජාතිකා දෙවා වෙච්ච මනුස්සා ච අත්ථි සබ්බෙහි සුට්ඨ පකාසිතන්ති අත්ථො.

අප්පොස්සුක්කොති නිරාලයො. ත්වඤ්ඤි පාපිම, අට්ඨමසත්තාහතො පට්ඨාය – “පරිනිබ්බාතු දානි, හන්තෙ, හගවා පරිනිබ්බාතු, සුගතො”ති විරවන්තො ආහිණ්ඨිත්ථ. අජ්ජ දානි පට්ඨාය විගතුස්සාහො හොහි; මා මය්හං පරිනිබ්බානත්ථං වායාමං කරොහිති වදති.

ආයුසඬබාරඔස්සජ්ජනවණ්ණනා

169. සතො සම්පජානො ආයුසඬබාරං ඔස්සජ්ජි සතිං සුපට්ඨිතං කත්වා ඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා ආයුසඬබාරං විස්සජ්ජි, පජහි. තත්ථ න හගවා හත්ථෙන ලෙඬ්ඬිං විය ආයුසඬබාරං ඔස්සජ්ජි, තෙමාසමත්තමෙව පන සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා තතො පරං න සමාපජ්ජිස්සාමිති චිත්තං උප්පාදෙසි. තං සන්ධාය වුත්තං – “ඔස්සජ්ජි”ති. “උස්සජ්ජි”ති පි පාඨො. මහාභූමිවාලොති මහන්තො පථවිකම්පො. තදා කිර දසසහස්සි ලොකධාතු කම්පිත්ථ. හිංසනකොති භයජනකො. දෙවදුන්දුහියො ච එලිංසුති දෙවහෙරියො එලිංසු, දෙවො සුක්ඛගජ්ජිතං ගජ්ජි, අකාලවිජ්ජුලතා නිච්ඡරිංසු, බණ්කවස්සං වස්සිති වුත්තං හොති.

උදානං උදානෙසීති කස්මා උදානෙසි? කොචි නාම වදෙය්‍ය – “හගවා පච්ඡතො පච්ඡතො අනුබන්ධිත්වා – ‘පරිනිබ්බායථ, හන්තෙ, පරිනිබ්බායථ, හන්තෙ’ති උපද්දුතො භයෙන ආයුසඬබාරං විස්සජ්ජෙසී”ති. “තස්සොකාසො මා හොතු, හීතස්ස උදානං නාම නත්ථි”ති එතස්ස දීපනත්ථං පිතිවෙගවිස්සට්ඨං උදානං උදානෙසී.

තත්ථ සබ්බෙසං සොණසිඬ්ඛාලාදීනම්පි පච්චක්ඛොවතො තුලිතං පරිච්ඡින්නන්ති තුලං. කිං තං? කාමාවචරකම්මං. න තුලං, න වා තුලං සද්ධිමස්ස අඤ්ඤං ලොකියං කම්මං අත්ථිති අතුලං. කිං තං? මහග්ගතකම්මං. අථවා කාමාවචරරූපාවචරං තුලං, අරූපාවචරං අතුලං. අප්පච්ඡාකං වා තුලං, ඛණ්ඩිපාකං අතුලං. සම්භවන්ති සම්භවස්ස හෙතුභූතං, පිණ්ඩකාරකං රාසිකාරකන්ති අත්ථො. භවසඬ්ඛාරන්ති පුනඛභවසඬ්ඛාරණකං. අවස්සජ්ජිති විස්සජ්ජෙසි. මුනීති බුද්ධමුනි. අප්ඤ්ඤාත්තරතොති නියකප්ඤ්ඤාත්තරතො. සමාහිතොති උපචාරජ්ජනාසමාධිවසෙන සමාහිතො. අහින්දි කචචම්චාති කචචං විය අහින්දි. අත්තසම්භවන්ති අත්තනි සඤ්ජාතං කිලෙසං. ඉදං චුත්තං හොති – “සච්ඡාකට්ඨෙත සම්භවං, භවාහිසඬ්ඛාරණට්ඨෙත භවසඬ්ඛාරන්ති ච ලද්ධනාමං තුලාතුලසඬ්ඛාතං ලොකියකම්මඤ්ච ධස්සජ්. සඬ්ඛාමසීසෙ මහායොධො කචචං විය අත්තසම්භවං කිලෙසඤ්ච අප්ඤ්ඤාත්තරතො සමාහිතො හුත්වා අහින්දි”ති.

අථ වා තුලන්ති තුලෙන්තො තීරෙන්තො. අතුලඤ්ච සම්භවන්ති නිබ්බානඤ්චෙව සම්භවඤ්ච. භවසඬ්ඛාරන්ති භවගාමිකම්මං. අවස්සජ් මුනීති “පඤ්චක්ඛන්ධා අනිච්චා, පඤ්චන්තං ඛන්ධානං නිරොධො නිබ්බානං නිච්ච”න්තිආදිනා (පටි. ම. 3.38) නයෙන තුලයන්තො බුද්ධමුනි භවෙ ආදීනවං, නිබ්බානෙ ව ආනිසංසං දිස්වා තං ඛන්ධානං මූලභූතං භවසඬ්ඛාරකම්මං – “කම්මක්ඛයාස සංවත්තති”ති (ම. නි. 2.81) එවං චුත්තෙන කම්මක්ඛයකරෙන අරියමග්ගෙන අවස්සජ්. කථං? අප්ඤ්ඤාත්තරතො සමාහිතො අහින්දි කචචම්ච අත්තනි සම්භවං. සො හි විපස්සනාවසෙන අප්ඤ්ඤාත්තරතො සමථවසෙන සමාහිතොති එවං පුබ්බභාගතො පට්ඨාය සමථවිපස්සනාබලෙන කචචම්ච අත්තභාවං පරියොනන්ධිත්වා ධීතං, අත්තනි සම්භවත්තා “අත්තසම්භව”න්ති ලද්ධනාමං සබ්බකිලෙසජාලං අහින්දි. කිලෙසාභාවෙන ච කතකම්මං අප්පට්ඨිසන්ධිකත්තා අවස්සට්ඨං නාම හොතීති එවං කිලෙසජ්ජනානෙන කම්මං පජ්ඣි, පභිනකිලෙසස්ස ච භයං නාම නත්ථි, තස්මා අහිතොව ආයුසඬ්ඛාරං ධස්සජ්, අහිතභාවඤ්ජාපනත්ථඤ්ච උදානං උදානෙසීති වෙදිතබ්බො.

මහාභූමිවාලවණ්ණනා

171. යං මහාවාතාති යෙන සමයෙන යස්මිං වා සමයෙ මහාවාතා වායන්ති, මහාවාතා වායන්තාපි උක්ඛෙපකවාතා නාම උට්ඨහන්ති, තෙ වායන්තා සට්ඨිසහස්සාධිකතවයොජනසතසහස්සබහලං උදකසන්ධාරකං වාතං උපච්ඡින්නන්ති, තතො ආකාසෙ උදකං භස්සති, තස්මිං භස්සන්තෙ පථවී

හස්සති. පුන වාතො අත්තනො බලෙන අන්තොධමකරණෙ විය උදකං ආබන්ධිත්වා ගණ්හාති, තතො උදකං උග්ගච්ඡති, තස්මිං උග්ගච්ඡන්තෙ පථවී උග්ගච්ඡති. එවං උදකං කම්පිතං පථවීං කම්පෙති. එතඤ්ච කම්පනං යාව අජීජකාලාපි හොතියෙව, බහලභාවෙන පන න ඔගච්ඡනුග්ගච්ඡනං පඤ්ඤායති.

මහිද්ධිකො මහානුභාවොති ඉජ්ඣනස්ස මහත්තතාය මහිද්ධිකො, අනුභවිතබ්බස්ස මහත්තතාය මහානුභාවො. පරිත්තාති දුබ්බලා. අජ්ජමාණාති බලවා. සො ඉමං පථවීං කම්පෙතීති සො ඉද්ධිං නිබ්බත්තෙන්වා සංවෙජෙන්තො මහාමොග්ගල්ලානො විය, වීමංසන්තො වා මහානාගත්ථෙරස්ස භාගිනෙයොසා සඬ්ඝරක්ඛිතසාමණෙරො විය පථවීං කම්පෙති. සො කිරායස්මා ධුරග්ගෙයෙව අරහත්තං පත්වා චිත්තෙසි – “අත්ථි නු බො කොචි භික්ඛු, යෙන පබ්බජිතදිවසෙයෙව අරහත්තං පත්වා වෙජ්‍යන්තො පාසාදො කම්පිතපුබ්බො”ති? තතො – “නත්ථි කොචි”ති ඤත්වා – “අහං කම්පෙස්සාමි”ති අභිඤ්ඤාබලෙන වෙජ්‍යන්තමත්ථකෙ යත්වා පාදෙන පහරිත්වා කම්පෙතුං නාසක්ඛි. අථ නං සක්කස්ස නාටකිත්ථියො ආහංසු – “පුත්ත සඬ්ඝරක්ඛිත, ත්වං පුත්තිගන්ධෙනෙව සීසෙන වෙජ්‍යන්තං කම්පෙතුං ඉච්ඡසි, සුජ්ජතිට්ඨිතො තාත පාසාදො, කථං කම්පෙතුං සක්ඛිස්සසි”ති?

සාමණෙරො – “ඉමා දෙවතා මයා සද්ධිං කෙළිං කරොන්ති, අහං බො පන ආචරියං නාලත්ථං, කහං නු බො මෙ ආචරියො සාමුද්දිකමහානාගත්ථෙරො”ති ආචජ්ජෙන්තො මහාසමුද්දෙ උදකලෙණං මාපෙත්වා දිවාචිහාරං නිසින්තොති ඤත්වා තත්ථ ගන්ත්වා ථෙරං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. තතො නං ථෙරො – “කිං, තාත සඬ්ඝරක්ඛිත, අසික්ඛිත්වාච යුද්ධං පට්ටියොසි”ති වත්වා “නාසක්ඛි, තාත, වෙජ්‍යන්තං කම්පෙතු”න්ති පුච්ඡි. ආචරියං, හන්තෙ, නාලත්ථන්ති. අථ නං ථෙරො – “තාත තුම්භාදිසෙ අකම්පෙන්තෙ කො අඤ්ඤො කම්පෙස්සති. දිට්ඨපුබ්බං තෙ, තාත, උදකපිට්ඨෙ ගොමයබණ්ඩං පිලවන්තං, තාත, කපල්ලකපුවං පවත්තා අත්තන්තෙන පරිච්ඡින්නන්ති, ඉමිනා ඔපම්මෙන ජානාහි”ති ආහ. සො – “වට්ටිස්සති, හන්තෙ, එත්තකෙනා”ති වත්වා පාසාදෙන පතිට්ඨිතොකාසං උදකං හොතුති අධිට්ඨාය වෙජ්‍යන්තාහිමුබො අගමාසි.

දෙවධිතරො තං දිස්වා – “එකචාරං ලජ්ජිත්වා ගතො, පුනපි සාමණෙරො එති, පුනපි එති”ති වදිංසු. සක්කො දෙවරාජා – “මා මය්හං පුත්තෙන සද්ධිං කථමිත්ථං, ඉදාහි තෙන ආචරියො ලද්ධො, බණෙන පාසාදං කම්පෙස්සති”ති ආහ. සාමණෙරොපි පාදඬ්ඟුට්ඨෙයන පාසාදථුපිකං පහරි. පාසාදො චතුහි දිසාහි

ඔණමති. දෙවතා – “පතිට්ඨාතුං දෙහි, තාත, පාසාදස්ස පතිට්ඨාතුං දෙහි, තාත, පාසාදස්සා”ති විරවිංසු. සාමණෙරො පාසාදං යථායානෙ යපෙත්වා පාසාදමත්ථකෙ යත්වා උදානං උදානෙසි –

“අජ්ජෙවාහං පබ්බජිතො, අජ්ජ පත්තාසවක්ඛයං;
අජ්ජ කම්පෙමි පාසාදං, අහො බුද්ධස්සුළාරතා.

අජ්ජෙවාහං පබ්බජිතො...පෙ.... අහො ධම්මස්සුළාරතා.

අජ්ජෙවාහං පබ්බජිතො...පෙ.... අහො සඛිසස්සුළාරතාති.

ඉතො පරෙසු ඡසු පථවිකම්පෙසු යං චත්තබ්බං, තං මහාපදානෙ චුත්තමෙව.

ඉති ඉමෙසු අට්ඨසු පථවිකම්පෙසු පයමො ධාතුකොපෙන, දුතියො ඉද්ධානුභාවෙන, තතියචතුත්ථා පුඤ්ඤතෙජෙන, පඤ්චමො ඤාණතෙජෙන, ඡට්ඨො සාධුකාරදානවසෙන, සත්තමො කාරුඤ්ඤභාවෙන, අට්ඨමො ආරොදනෙන. මාතුකුච්ඡං ඔක්කමන්තෙ ච තතො නික්ඛමන්තෙ ච මහාසත්තෙ තස්ස පුඤ්ඤතෙජෙන පථවි අකම්පිත්ථ. අභිසම්බොධියං ඤාණතෙජෙන අභිභතා හුත්වා අකම්පිත්ථ. ධම්මචක්කජ්ජචත්තෙන සාධුකාරභාවසණ්ඨිතා සාධුකාරං දදමානා අකම්පිත්ථ. ආයුසඬ්ඛාරොස්සජ්ජෙන කාරුඤ්ඤසභාවසණ්ඨිතා චිත්තසඬ්ඛොහං අසහමානා අකම්පිත්ථ. පරිනිබ්බානෙ ආරොදනවෙගතුන්තා හුත්වා අකම්පිත්ථ. අයං පනත්ථො පථවිදෙවතාය වසෙන වෙදිතබ්බො, මහාභූතපථවියා පනෙතං නත්ථි අවෙනනත්තාති.

ඉමෙ බො, ආනන්ද, අට්ඨ හෙතුති එත්ථ ඉමෙති නිද්දිට්ඨනිදස්සනං. එත්තාවතා ච පනායස්මා ආනන්දො – “අද්ධා අජ්ජ හගවතා ආයුසඬ්ඛාරො ඔස්සට්ඨො”ති සල්ලක්ඛෙසි. හගවා පන සල්ලක්ඛිතභාවං ජානන්තොපි ඔකාසං අදත්ථාව අඤ්ඤානිපි අට්ඨකානි සම්පිණ්ඨෙත්තො – “අට්ඨ බො ඉමා”තිආදිමාහ.

අට්ඨපරිසවණ්ණනා

172.

තත්ථ

අනෙකසතං

බත්තියපරිසන්ති

බිම්බිසාරසමාගමඤ්ඤාතිසමාගලිච්ඡවිසමාගමාදිසදිසං, සා පන අඤ්ඤෙසු චක්කවාලෙසුපි ලබ්භතෙයෙව. සල්ලපිතපුබ්බන්ති ආලාපසල්ලාපො කතපුබ්බො. සාකච්ඡාති ධම්මසාකච්ඡාපි සමාපජ්ජිතපුබ්බො. යාදිසකො තෙසං වණ්ණොති තෙ ඔදාතාපි හොන්ති කාලාපි මඬ්ගුරච්ඡවිපි, සත්ථා සුවණ්ණවණ්ණොව. ඉදං පන සණ්ඨානං පටිච්ච කථිතං. සණ්ඨානම්පි ව

කෙවලං තෙසං පඤ්ඤායති යෙව, න පන භගවා මිලක්ඛුසදිසො භොති, නාපි ආමුත්තමණිකුණ්ඩලො, බුද්ධවෙසෙනෙව නිසිදති. තෙ පන අත්තනො සමානසණ්ඨානමෙව පස්සන්ති. යාදිසකො තෙසං සරොති තෙ ඡින්නස්සරාපි භොන්ති ගග්ගරස්සරාපි කාකස්සරාපි, සත්ථා බ්‍රහ්මස්සරොව. ඉදං පන භාසන්තරං සන්ධාය කථිතං. සවෙපි හි සත්ථා රාජාසනෙ නිසින්තො කථෙති, “අජ්ජ රාජා මධුරෙන සරෙන කථෙති”ති තෙසං භොති. කථෙත්වා පක්කන්තෙ පන භගවති පුන රාජානං ආගතං දිස්වා – “කො නු ඛො අය”න්ති වීමංසා උප්පජ්ජති. තත්ථ කො නු ඛො අයන්ති ඉමස්මිං යානෙ ඉදානෙව මාගධභාසාය සීහලභාසාය මධුරෙනාකාරෙන කථෙන්නො කො නු ඛො අයං අන්තරහිතො, කිං දෙවො, උදාහු මනුස්සොති එවං වීමංසන්තාපි න ජානන්තිති අත්ථො. කිමත්ථං පනෙවං අජානන්තානං ධම්මං දෙසෙතිති? වාසනත්ථාය. එවං සුතොපි හි ධම්මො අනාගතෙ පච්චයො භොති යෙවාති අනාගතං පටිච්ච දෙසෙති. අනෙකසතං බ්‍රාහ්මණපරිසන්තිආදීනමපි සොණදණ්ඩකුට්ඨදණ්ඩසමාගමාදිවසෙන වෙව අඤ්ඤවක්කවාලවසෙන ව සම්භවො වෙදිතබ්බො.

ඉමා පන අට්ඨ පරිසා භගවා කිමත්ථං ආහරි? අහීතභාවදස්සනත්ථමෙව. ඉමා කිර ආහරිත්වා එවමාහ – “ආනන්ද, ඉමාපි අට්ඨ පරිසා උපසඬකම්ත්වා ධම්මං දෙසෙන්නස්ස තථාගතස්ස භයං වා සාරජ්ජං වා නත්ථි, මාරං පන එකකං දිස්වා තථාගතො භායෙය්‍යාති කො එවං සඤ්ඤං උප්පාදෙතුමරහති. අහීතො, ආනන්ද, තථාගතො අවිජම්හී, සතො සම්පජානො ආයුසඬ්ඛාරං ඔස්සජී”ති.

අට්ඨඅභිභායතනවණ්ණනා

173. අභිභායතනානීති අභිභවනකාරණානි. කිං අභිභවන්ති? පච්චනිකධම්මෙපි ආරම්මණානිපි. තානි හි පටිපක්ඛභාවෙන පච්චනිකධම්මෙ අභිභවන්ති, පුග්ගලස්ස ඤාණුත්තරියතාය ආරම්මණානි.

අජ්ඣත්තං රූපසඤ්ඤීතිආදීසු පන අජ්ඣත්තරූපෙ පරිකම්මවසෙන අජ්ඣත්තං රූපසඤ්ඤී නාම භොති. අජ්ඣත්තඤ්ඤි නිලපරිකම්මං කරොන්නො කෙසෙ වා පිත්තෙ වා අක්ඛිතාරකාය වා කරොති. පිතපරිකම්මං කරොන්නො මෙදෙ වා ඡවියා වා හත්ථපාදපිට්ඨෙසු වා අක්ඛිතං පිතකට්ඨානෙ වා කරොති. ලොහිතපරිකම්මං කරොන්නො මංසෙ වා ලොහිතෙ වා ඡිවිභාය වා අක්ඛිතං රත්තට්ඨානෙ වා කරොති. ඔදාතපරිකම්මං කරොන්නො අට්ඨිමිහි වා දන්තෙ වා නබ්බෙ වා අක්ඛිතං සෙතට්ඨානෙ වා කරොති. තං පන සුනීලං සුපිතං සුලොහිතකං සුඔදාතකං න භොති, අවිසුද්ධමෙව භොති.

එකො බහිද්ධා රූපානි පස්සතීති යස්සෙවං පරිකම්මං අප්ඤ්ඤාත්තං උප්පන්නං හොති, නිමිත්තං පන බහිද්ධා, සො එවං අප්ඤ්ඤාත්තං පරිකම්මස්ස බහිද්ධා ව අප්පනාය වසෙන – “අප්ඤ්ඤාත්තං රූපසඤ්ඤාදී එකො බහිද්ධා රූපානි පස්සතී”ති වුච්චති. පරිත්තානීති අවධිඝිතානි. සුවණ්ණදුබ්බණ්ණානීති සුවණ්ණානි වා හොන්ති, දුබ්බණ්ණානි වා. පරිත්තවසෙනෙව ඉදං අභිභායතනං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. තානි අභිභුය්සානි යථා නාම සම්පන්නගහණිකො කට්ඨජුමත්තං හත්තං ලභිත්වා – “කිං එත්ථ භුඤ්ජිතබ්බං අත්ථී”ති සඬකඬිඝිත්වා එකකබ්ලමෙව කරොති, එවමෙව ඤාණුත්තරො පුග්ගලො විසදඤාණො – “කිං එත්ථ පරිත්තකෙ ආරම්මණෙ සමාපජ්ජිතබ්බං අත්ථී, නායං මම භාරො”ති තානි රූපානි අභිභවිත්වා සමාපජ්ජති, සහ නිමිත්තුප්පාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං පාපෙතීති අත්ථො. ජානාමි පස්සාමිති ඉමිනා පනස්ස ආහොගො කරිතො. සො ව බො සමාපත්තිතො වුට්ඨිතස්ස, න අන්තොසමාපත්තියං. එවංසඤ්ඤාදී හොතිති ආහොගසඤ්ඤායපි ඤානසඤ්ඤායපි එවංසඤ්ඤාදී හොති. අභිභවනසඤ්ඤා හිස්ස අන්තොසමාපත්තියම්පි අත්ථී, ආහොගසඤ්ඤා පන සමාපත්තිතො වුට්ඨිතස්සෙව.

අප්පමාණානීති වධිඝිතප්පමාණානි, මහන්තානීති අත්ථො. අභිභුය්සානි එත්ථ පන යථා මහග්ගසො පුරිසො එකං හත්තවධිඝිතකං ලභිත්වා – “අඤ්ඤාමපි හොතු, කිං එතං මය්හං කරිස්සතී”ති තං න මහන්තතො පස්සති, එවමෙව ඤාණුත්තරො පුග්ගලො විසදඤාණො “කිං එත්ථ සමාපජ්ජිතබ්බං, නයිදං අප්පමාණං, න මය්හං විත්තෙකග්ගතාකරණෙ භාරො අත්ථී”ති තානි අභිභවිත්වා සමාපජ්ජති, සහ නිමිත්තුප්පාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං පාපෙතීති අත්ථො.

අප්ඤ්ඤාත්තං අරූපසඤ්ඤාදී අලාභිතාය වා අනත්ථිකතාය වා අප්ඤ්ඤාත්තරූපෙ පරිකම්මසඤ්ඤාචරහිතො.

එකො බහිද්ධා රූපානි පස්සතීති යස්ස පරිකම්මම්පි නිමිත්තම්පි බහිද්ධාව උප්පන්නං, සො එවං බහිද්ධා පරිකම්මස්ස වෙව අප්පනාය ව වසෙන – “අප්ඤ්ඤාත්තං අරූපසඤ්ඤාදී එකො බහිද්ධා රූපානි පස්සතී”ති වුච්චති. සෙසමෙත්ථ චතුත්ථාභිභායතනෙ වුත්තනයමෙව. ඉමෙසු පන චතුසු පරිත්තං විතක්කවර්තවසෙන ආගතං, අප්පමාණං මොහවර්තවසෙන, සුවණ්ණං දොසවර්තවසෙන, දුබ්බණ්ණං රාගවර්තවසෙන. එතෙසඤ්ඤා එතානි සප්පායානි. සා ව නෙසං සප්පායනා විත්ථාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ වර්තනිද්දෙසෙ වුත්තා.

පඤ්චමඅභිභායතනාදීසු නීලානීති සබ්බසඬ්ඛාහකවසෙන වුත්තං. නීලවණ්ණානීති වණ්ණවසෙන. නීලනිදස්සනානීති නිදස්සනවසෙන, අපඤ්ඤාය මානව්වරානි අසම්භින්නවණ්ණානි එකනීලානෙව හුත්වා දිස්සන්තිති වුත්තං හොති. නීලනිභාසානීති ඉදං පන ඔභාසවසෙන වුත්තං, නීලොභාසානි නීලප්පභායුත්තානීති අත්ථො. එතෙන නෙසං විසුද්ධතං දස්සෙති. විසුද්ධවණ්ණවසෙනෙව හි ඉමානි වත්තාරි අභිභායතනානි වුත්තානි. උමාපුප්ඵත්ති එතඤ්ඤි පුප්ඵං සිනිද්ධං මුදු, දිස්සමානමපි නීලමෙව හොති. ගිරිකණ්ණිකපුප්ඵාදීනි පන දිස්සමානානි සෙතධාතුකානෙව හොන්ති. තස්මා ඉදමෙව ගහිතං, න තානි. බාරාණසෙය්‍යාකන්ති බාරාණසිසම්භවං. තත්ථ කිර කප්පාසොපි මුදු, සුත්තකන්තිකායොපි තත්තවායාපි ඡෙකා, උදකමපි සුවි සිනිද්ධං. තස්මා තං වත්ථං උභතොභාගවිමට්ඨං හොති; ද්විසුපි පස්සෙසු මට්ඨං මුදු සිනිද්ධං බායති.

පිතානීතිආදීසුපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. “නීලකසිණං උග්ගණ්හන්තො නීලස්මිං නිමිත්තං ගණ්හාති පුප්ඵස්මිං වා වත්ථස්මිං වා වණ්ණධාතුයා වා”තිආදිකං පනෙත්ථ කසිණකරණඤ්ච පරිකම්මඤ්ච අප්පනාවිධානඤ්ච සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරතො වුත්තමෙව. ඉමානිපි අට්ඨ අභිභායතනානි අභිතභාවදස්සනත්ථමෙව ආනීතානි. ඉමානි කිර වත්වා එවමාහ — “ආනන්ද, එවරුපාපි සමාපත්තියො සමාපජ්ජන්තස්ස ච වුට්ඨහන්තස්ස ච තථාගතස්ස භයං වා සාරජ්ජං වා නත්ථී, මාරං පන එකකං දිස්වා තථාගතො භායෙය්‍යාති කො එවං සඤ්ඤං උප්පාදෙතුමරහති. අභිතො, ආනන්ද, තථාගතො අවිජම්භී, සතො සම්පජානො ආයුසඬ්ඛාරං ඔස්සජී”ති.

අට්ඨවිමොක්ඛවණ්ණනා

174. විමොක්ඛකථා උත්තානත්ථායෙව. ඉමෙපි අට්ඨ විමොක්ඛා අභිතභාවදස්සනත්ථමෙව ආනීතා. ඉමෙපි කිර වත්වා එවමාහ — “ආනන්ද, එතාපි සමාපත්තියො සමාපජ්ජන්තස්ස ච වුට්ඨහන්තස්ස ච තථාගතස්ස භයං වා සාරජ්ජං වා නත්ථී...පෙ.... ඔස්සජී”ති.

175. ඉදානිපි භගවා ආනන්දස්ස ඔකාසං අදත්ථාව එකමිදාහන්තිආදිනා නයෙන අපරමපි දෙසනං ආරභි. තත්ථ පට්ඨමාහිසම්බුද්ධොති අභිසම්බුද්ධො හුත්වා පට්ඨමමෙව අට්ඨමෙ සත්තාහෙ.

177. ඔස්සට්ඨොති විස්සජ්ජිතො පරිච්ඡින්නො, එවං කිර වත්වා — “තෙනායං දසසහස්සි ලොකධාතු කම්පිත්ථා”ති ආහ.

ආනන්දයාවනකථා

178. අලන්ති පටික්ඛෙපවචනමෙතං. බොධින්ති චතුමග්ගඤ්ඤාණපටිවෙසං. සද්දහසි ත්වන්ති එවං වුත්තභාවං තථාගතස්ස සද්දහසිති වදති. තස්මාතිහානන්දාති යස්මා ඉදං වචනං සද්දහසි, තස්මා තුය්හෙවෙනං දුක්කටන්ති දස්සෙති.

179. එකමිදාහන්ති ඉදං භගවා - “න කෙවලං අහං ඉධෙව තං ආමන්තෙසිං, අඤ්ඤදාපි ආමන්තෙත්වා ඔළාරිකං නිමිත්තං අකාසිං, තමපි තයා න පටිවිද්ධං, තවෙවායං අපරාධො”ති එවං සොකචිනොදනත්ථාය නානප්පකාරතො ථෙරස්සෙව දොසාරොපනත්ථං ආරභි.

183. පියෙහි මනාපෙහිති මාතෘපිතාභාතාභගිනිආදිකෙහි ජාතියා නානාභාවො, මරණෙන විනාභාවො, භවෙන අඤ්ඤථාභාවො. තං කුතෙත්ථ ලබ්භාති තන්ති තස්මා, යස්මා සබ්බෙහෙව පියෙහි මනාපෙහි නානාභාවො, තස්මා දස පාරමියො පුරත්ථාපි, සම්බොධිං පත්ථාපි, ධම්මචක්කං පවත්තෙත්ථාපි, යමකපාටිභාරියං දස්සෙත්ථාපි, දෙවොරොහණං කත්ථාපි, යං තං ජාතං භූතං සඬබ්බතං පලොකධම්මං, තං වත තථාගතස්සාපි සරීරං මා පලුජ්ජීති නෙතං යානං විජ්ජති, රොදන්තෙනාපි කන්දන්තෙනාපි න සක්කා තං කාරණං ලද්ධුන්ති. පුත පච්චාවම්ස්සතිති යං වත්තං වත්තං, තං වත පුත පටිබාදිස්සතිති අත්ථො.

184. යථයිදං බ්‍රහ්මවරියන්ති යථා ඉදං සික්ඛාත්තයසඬගහං සාසනබ්‍රහ්මවරියං. අද්ධනියන්ති අද්ධානක්ඛමං. විරට්ඨිතිකන්ති විරජ්ජවත්තිවසෙන විරට්ඨිතිකං. චත්තාරො සතිපට්ඨානාතිආදි සබ්බං ලොකියලොකුත්තරවසෙනෙව කමීතං. එතෙසං පන බොධිපක්ඛියානං ධම්මානං විනිවිජයො සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිනිද්දෙසෙ වුත්තො. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙවාති.

තතියභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නාගාපලොකිතවණ්ණනා

186. නාගාපලොකිතන්ති යථා හි මහාජනස්ස අට්ඨිති කොටියා කොටිං ආභවිව යිතාති පච්චෙකබුද්ධානං, අඬකුසකලග්ගාති විය, න එවං බුද්ධානං. බුද්ධානං පන සඬබ්බලිකාති විය එකාබද්ධාති හුත්වා යිතාති, තස්මා පච්ඡතො අපලොකනකාලෙ න සක්කා හොති ගීවං පරිවත්තෙතුං. යථා පන හත්ථිනාගො පච්ඡාභාගං අපලොකෙතුකාමො සකලසරීරෙනෙව පරිවත්තති, එවං

පරිවත්තිතබ්බං හොති. භගවතො පන නගරද්වාරෙ යත්වා – “වෙසාලිං අපලොකෙස්සාමී”ති චිත්තෙ උප්පන්නමත්තෙ – “භගවා අනෙකානි කප්පකොට්ඨහස්සානි පාරමියො පුරෙන්නෙහි තුම්හෙහි න ගීවං පරිවත්තෙත්වා අපලොකනකම්මං කත”න්ති අයං පථවී කුලාලවක්කං විය පරිවත්තෙත්වා භගවත්තං වෙසාලිනගරාහිමුඛං අකාසී. තං සන්ධායෙනං වුත්තං.

නනු ව න කෙවලං වෙසාලියාව, සාවත්ථීරාජගහනාළන්දපාටලිගාමකොට්ඨගාමනාතිකගාමකෙසුපි තතො තතො නික්ඛන්තකාලෙ තං තං සබ්බං පච්ඡිමදස්සනමෙව, තත්ථ තත්ථ කස්මා නාගාපලොකිතං නාපලොකෙසීති? අනච්ඡරියත්තා. තත්ථ තත්ථ හි නිවත්තෙත්වා අපලොකෙන්තස්සෙනං න අච්ඡරියං හොති, තස්මා නාපලොකෙසී. අපි ච වෙසාලීරාජානො ආසන්නවිනාසා, තිණ්ණං වස්සානං උපරි විනස්සිස්සන්ති. තෙ තං නගරද්වාරෙ නාගාපලොකිතං නාම චෙතියං කත්වා ගන්ධමාලාදීහි පුෂ්පස්සන්ති, තං නෙසං දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය භවිස්සතීති තෙසං අනුකම්පාය අපලොකෙසී.

දුක්ඛස්සන්තකරොති වට්ඨදුක්ඛස්ස අන්තකරො. චක්ඛුමාති පඤ්චහි චක්ඛුහි චක්ඛුමා. පරිනිබ්බුතොති කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බුතො.

චතුමහාපදෙසවණ්ණනා

187. මහාපදෙසෙති මහාඛිකාසෙ, මහාඅපදෙසෙ වා, බුද්ධාදයො මහන්තෙ මහන්තෙ අපදිසිත්වා වුත්තාති මහාකාරණානීති අත්ථො.

188. තෙව අභිනන්දිතබ්බන්ති භට්ඨතුට්ඨෙහි සාධුකාරං දත්වා පුබ්බෙව න සොතබ්බං, එවං කතෙ හි පච්ඡා “ඉදං න සමෙතී”ති වුච්චමානො – “කිං පුබ්බෙව අයං ධම්මො, ඉදානි න ධම්මො”ති වත්වා ලද්ධිං න විස්සජ්ජෙති. නප්පට්ඨිකොසිතබ්බන්ති – “කිං එස ඛාලො වදතී”ති එවං පුබ්බෙව න වත්තබ්බං, එවං වුත්තෙ හි වත්තුං යුත්තමිපි න චක්ඛති. තෙනාහ – “අනභිනන්දිත්වා අප්පට්ඨිකොසිත්වා”ති. පදබ්‍යඤ්ජනානීති පදසඬානානි බ්‍යඤ්ජනානි. සාධුකං උග්ගහෙත්වාති ඉමස්මිං යානෙ පාළි වුත්තා, ඉමස්මිං යානෙ අත්ථො වුත්තො, ඉමස්මිං යානෙ අනුසන්ධි කථිතො, ඉමස්මිං යානෙ පුබ්බාපරං කථිතන්ති සුට්ඨු ගහෙත්වා. සුත්තෙ ඔසාරෙතබ්බානීති සුත්තෙ ඔතාරෙතබ්බානි. විනයෙ සන්දස්සෙතබ්බානීති විනයෙ සංසන්දෙතබ්බානි.

එත්ථ ච සුත්තන්ති විනයො. යථාහ – “කත්ථ පටික්ඛිත්තං? සාවත්ථියං සුත්තවිහඬගෙ”ති (වුළුව. 457). විනයොති ඛන්ධකො. යථාහ –

“විනයාතිසාරෙ”ති. එවං විනයපිටකමිපි න පරියාදියති. උභතොවිභඩ්භා පන සුත්තං, ඛන්ධකපරිවාරා විනයොති එවං විනයපිටකං පරියාදියති. අථවා සුත්තන්තපිටකං සුත්තං, විනයපිටකං විනයොති එවං ද්වෙයෙව පිටකානි පරියාදියන්ති. සුත්තන්තාහිධම්මපිටකානි වා සුත්තං, විනයපිටකං විනයොති එවමපි තිණි පිටකානි න තාව පරියාදියන්ති. අසුත්තනාමකඤ්ඤි බුද්ධවචනං නාම අත්ථි. සෙය්‍යථිදං – ජාතකං, පටිසම්භිදා, නිද්දෙසො, සුත්තනිපාතො, ධම්මපදං, උදානං, ඉතිවුත්තකං, විමානවත්ථු, පෙනවත්ථු, ථෙරගාථා, ථෙරිගාථා, අපදානන්ති.

සුදින්නත්ථෙරො පන – “අසුත්තනාමකං බුද්ධවචනං න අත්ථි”ති තං සබ්බං පටිපක්ඛිපිත්වා – “තිණි පිටකානි සුත්තං, විනයො පන කාරණ”න්ති ආහ. තතො තං කාරණං දස්සෙන්නො ඉදං සුත්තමාහරි –

“යෙ ඛො ත්වං, ගොතමි, ධම්මෙ ජානෙය්‍යාසි, ඉමෙ ධම්මා සරාගාය සංවත්තන්ති නො විරාගාය, සඤ්ඤොගාය සංවත්තන්ති නො විසඤ්ඤොගාය, ආවයාය සංවත්තන්ති නො අපවයාය, මහිවිජ්ජාය සංවත්තන්ති නො අප්පිවිජ්ජාය, අසන්තුට්ඨියා සංවත්තන්ති නො සන්තුට්ඨියා, සඬගණිකාය සංවත්තන්ති නො පවිච්ඤාය, කොසජ්ජාය සංවත්තන්ති නො විරියාරම්භාය, දුබ්භරතාය සංවත්තන්ති නො සුභරතාය. එකංසෙන, ගොතමි, ධාරෙය්‍යාසි – ‘නෙසො ධම්මො, නෙසො විනයො, නෙතං සත්ථුසාසන’න්ති. යෙ ව ඛො ත්වං, ගොතමි, ධම්මෙ ජානෙය්‍යාසි, ඉමෙ ධම්මා විරාගාය සංවත්තන්ති නො සරාගාය, විසඤ්ඤොගාය සංවත්තන්ති නො සඤ්ඤොගාය, අපවයාය සංවත්තන්ති නො ආවයාය, අප්පිවිජ්ජාය සංවත්තන්ති නො මහිවිජ්ජාය, සන්තුට්ඨියා සංවත්තන්ති නො අසන්තුට්ඨියා, පවිච්ඤාය සංවත්තන්ති නො සඬගණිකාය, විරියාරම්භාය සංවත්තන්ති නො කොසජ්ජාය, සුභරතාය සංවත්තන්ති නො දුබ්භරතාය. එකංසෙන, ගොතමි, ධාරෙය්‍යාසි – ‘එසො ධම්මො, එසො විනයො, එතං සත්ථුසාසන’න්ති” (අ. නි. 8.53).

තස්මා සුත්තෙති තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ ඔතාරෙතබ්බානි. විනයෙති එතස්මිං රාගාදිවිනයකාරණෙ සංසන්දෙතබ්බානිති අයමෙත්ථ අත්ථො. න වෙව සුත්තෙ ඔසරන්තීති සුත්තපටිපාටියා කත්ථවි අනාගන්ත්වා ඡල්ලිං උට්ඨපෙත්වා ගුළුභවෙස්සන්තර-ගුළුභඋම්මග්ග-ගුළුභවිනය-වෙදල්ලපිටකානං අඤ්ඤතරතො ආගතානි පඤ්ඤායන්තීති අත්ථො. එවං ආගතානි හි රාගාදිවිනයෙ ව න පඤ්ඤායමානානි ඡඩ්ඛෙතබ්බානි භොන්ති. තෙන වුත්තං –

“ඉති හෙතං, භික්ඛවෙ, ඡඩ්ඛෙය්‍යාථා”ති. එතෙනුපායෙන සබ්බත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

ඉදං, භික්ඛවෙ, චතුත්ථං මහාපදෙසං ධාරෙය්‍යාථාති ඉදං චතුත්ථං ධම්මස්ස පතිට්ඨානොකාසං ධාරෙය්‍යාථ.

ඉමස්මිං පන යානෙ ඉමං පකිණ්ණකං වෙදිතබ්බං. සුත්තෙ චත්තාරො මහාපදෙසා, බන්ධකෙ චත්තාරො මහාපදෙසා, චත්තාරි පඤ්ඤාකරණානි, සුත්තං, සුත්තානුලොමං, ආචරියවාදො, අත්තනොමති, තිස්සො සඬ්භිතියොති.

තත්ථ – “අයං ධම්මො, අයං විනයො”ති ධම්මවිනිච්ඡයෙ පත්තෙ ඉමෙ චත්තාරො මහාපදෙසා පමාණං. යං එත්ථ සමෙති තදෙව ගහෙතබ්බං, ඉතරං විරචන්තස්සපි න ගහෙතබ්බං.

“ඉදං කප්පති, ඉදං න කප්පති”ති කප්පියාකප්පියවිනිච්ඡයෙ පත්තෙ – “යං, භික්ඛවෙ, මයා ඉදං න කප්පතීති අප්පට්ඨිකිත්තං, තං වෙ අකප්පියං අනුලොමෙති, කප්පියං පටිබාහති, තං වො න කප්පති”තිආදිනා (මහාව. 305) නයෙන බන්ධකෙ චුත්තා චත්තාරො මහාපදෙසා පමාණං. තෙසං විනිච්ඡයකථා සමන්තපාසාදිකායං චුත්තා. තත්ථ චුත්තනායෙන යං කප්පියං අනුලොමෙති, තදෙව කප්පියං, ඉතරං අකප්පියන්ති එවං සන්තිට්ඨානං කාතබ්බං.

එකංසඛ්‍යාකරණීයො පඤ්ඤො, විභජ්ජඛ්‍යාකරණීයො පඤ්ඤො, පටිපුච්ඡාඛ්‍යාකරණීයො පඤ්ඤො, යපනීයො පඤ්ඤොති ඉමානි චත්තාරි පඤ්ඤාකරණානි නාම. තත්ථ “චක්ඛුං අනිච්ච”න්ති පුට්ඨෙත – “ආම අනිච්ච”න්ති එකංසෙනෙව ඛ්‍යාකාතබ්බං. එස නයො සොතාදීසු. අයං එකංසඛ්‍යාකරණීයො පඤ්ඤො. “අනිච්චං නාම චක්ඛු”න්ති පුට්ඨෙත – “න චක්ඛුමෙව, සොතමපි අනිච්චං සානමපි අනිච්ච”න්ති එවං විභජ්ජවා ඛ්‍යාකාතබ්බං. අයං විභජ්ජඛ්‍යාකරණීයො පඤ්ඤො. “යථා චක්ඛු තථා සොතං, යථා සොතං තථා චක්ඛු”න්ති පුට්ඨෙත “කෙනට්ඨෙත පුච්ඡමි”ති පටිපුච්ඡත්වා “දස්සනට්ඨෙත පුච්ඡාමි”ති චුත්තෙ “න භී”ති ඛ්‍යාකාතබ්බං, “අනිච්චට්ඨෙත පුච්ඡාමි”ති චුත්තෙ ආමාති ඛ්‍යාකාතබ්බං. අයං පටිපුච්ඡාඛ්‍යාකරණීයො පඤ්ඤො. “තං ජීවං තං සරීරං”න්තිආදීනි පුට්ඨෙත පන “අඛ්‍යාකතමෙතං භගවතා”ති යපෙතබ්බො, එස පඤ්ඤො න ඛ්‍යාකාතබ්බො. අයං යපනීයො පඤ්ඤො. ඉති තෙනාකාරෙන පඤ්ඤෙ සම්පත්තෙ ඉමානි චත්තාරි පඤ්ඤාකරණානි පමාණං. ඉමෙසං වසෙන සො පඤ්ඤො ඛ්‍යාකාතබ්බො.

සුත්තාදීසු පන සුත්තං නාම තිස්සො සඬ්භිතියො ආරුළුභානි තීණි පිටකානි. සුත්තානුලොමං නාම අනුලොමකප්පියං. ආචරියවාදො නාම අට්ඨකථා. අත්තනොමති නාම නයග්ගාහෙන අනුබුද්ධියා අත්තනො පටිභානං. තත්ථ සුත්තං අප්පට්ඨානියං, තං පට්ඨාහන්තෙන බුද්ධොව පට්ඨානිතො හොති. අනුලොමකප්පියං පන සුත්තෙන සමෙන්තමෙව ගහෙතඛිබ්බං, න ඉතරං. ආචරියවාදොපි සුත්තෙන සමෙන්තොයෙව ගහෙතඛිබ්බො, න ඉතරො. අත්තනොමති පන සඬ්ඛද්දුඛිබ්බලා, සාපි සුත්තෙන සමෙන්තොයෙව ගහෙතඛිබ්බො, න ඉතරා. පඤ්චසතිකා, සත්තසතිකා, සහස්සිකාති ඉමා පන තිස්සො සඬ්භිතියො. සුත්තම්පි තාසු ආගතමෙව පමාණං, ඉතරං ගාරය්හසුත්තං න ගහෙතඛිබ්බං. තත්ථ ඔතරත්තානිපි හි පදබ්‍යඤ්ජනානි න වෙව සුත්තෙ ඔතරත්ති, න ච විනයෙ සන්දිස්සන්තිති වෙදිතඛිබ්බානි.

කම්මාරපුත්තචුන්දවත්ථුවණ්ණනා

189. කම්මාරපුත්තස්සාති සුවණ්ණකාරපුත්තස්ස. සො කිර අඬ්ඬො මහාකුටුම්භිකො භගවතො පට්ඨමදස්සනෙනෙව සොතාපන්තො භුත්වා අත්තනො අම්බවනෙ විහාරං කාරාපෙත්වා නිය්‍යානෙසි. තං සන්ධාය චුත්තං – “අම්බවනෙ”ති.

සුකරමද්දවන්ති නාතිතරුණස්ස නාතිජිණ්ණස්ස එකපෙට්ඨකසුකරස්ස පවත්තමංසං. තං කිර මුදු වෙව සිනිද්ධඤ්ච හොති, තං පටියාදාපෙත්වා සාධුකං පවාපෙත්වාති අත්ථො. එකෙ භණන්ති – “සුකරමද්දවන්ති පන මුදුඔදනස්ස පඤ්චගොරසයුසපාවනවිධානස්ස නාමෙතං, යථා ගවපානං නාම පාකනාම”න්ති. කෙච් භණන්ති – “සුකරමද්දවං නාම රසායනවිධි, තං පන රසායනසත්ථෙ ආගච්ජති, තං චුන්දෙන – ‘භගවතො පරිනිබ්බානං න භවෙය්‍යා’ති රසායනං පටියත්ත”න්ති. තත්ථ පන ද්විසහස්සදීපපරිවාරෙසු චතුසු මහාදීපෙසු දෙවතා ඔජං පක්ඛිපිංසු.

නාහං තන්ති ඉමං සිහනාදං කිමත්ථං නදති? පරුපවාදමොචනත්ථං. අත්තනා පරිභුත්තාවසෙසං නෙව භික්ඛුනං, න මනුස්සානං දාතුං අදාසි, ආවාටෙ නිබ්බණාපෙත්වා විනාසෙසිති හි චත්තුකාමානං ඉදං සුත්තං වචනොකාසො න භවිස්සතිති පරෙසං උපවාදමොචනත්ථං සිහනාදං නදතිති.

190. භුත්තස්ස ච සුකරමද්දවෙනාති භුත්තස්ස උදපාදි, න පන භුත්තපච්චයා. යදි හි අභුත්තස්ස උප්පජ්ජිස්සථ, අතිබරො භවිස්සති. සිනිද්ධගොජනං භුත්තත්තා පනස්ස තනුවෙදනා අහොසි. තෙනෙව පදසා ගන්තුං අසක්ඛි. විරෙවමානොති අභිණ්හං පවත්තලොභිතවිරෙවනොව

සමානො. අවොවාති අත්තනා පත්ථිතට්ඨානෙ පරිනිබ්බානත්ථාය එවමාහ. ඉමා පන ධම්මසඬ්ඛානකත්ථෙරෙහි යපිතගාථායොති වෙදිතබ්බා.

පානීයාහරණවණ්ණනා

191. ඉඬ්ඝාති වොදනත්ථෙ නිපානො. අච්ඡොදකාති පසන්තොදකා. සාතොදකාති මධුරොදකා. සීතොදකාති තනුසීතලසලිලා. සෙතකාති නික්කද්දමා. සුප්පතිත්ථාති සුන්දරතිත්ථා.

පුක්කුසමල්ලපුත්තවත්ථුවණ්ණනා

192. පුක්කුසොති තස්ස නාමං. මල්ලපුත්තොති මල්ලරාජපුත්තො. මල්ලා කිර වාරෙන රජ්ජං කාරොන්ති. යාව නෙසං වාරො න පාපුණාති, තාව චණ්ඨජං කරොන්ති. අයම්පි චණ්ඨජමෙව කරොන්තො පඤ්ච සකට්ඨතාති යොජාපෙත්වා ධුරවානෙ වායන්තෙ පුරතො ගච්ඡති, පච්ඡා වානෙ වායන්තෙ සත්ථවාහං පුරතො පෙසෙත්වා සයං පච්ඡා ගච්ඡති. තදා පන පච්ඡා වාතො වායි, තස්මා එස පුරතො සත්ථවාහං පෙසෙත්වා සබ්බරත්තයානෙ නිසීදිත්වා කුසිනාරතො නික්ඛමිත්වා “පාවං ගමිස්සාමි”ති මග්ගං පටිපජ්ජී. තෙන චුත්තං – “කුසිනාරාය පාවං අද්ධානමග්ගජ්ජපටිපන්තො හොති”ති.

ආළාරොති තස්ස නාමං. දීඝපිඬ්ගලො කිරෙසො, තෙනස්ස ආළාරොති නාමං අහොසි. කාලාමොති ගොත්තං. යත්ර හි නාමාති යො නාම. නෙව දක්ඛතීති න අද්දස. යත්රසද්දයුත්තත්තා පනෙතං අනාගතවසෙන චුත්තං. එවරුපඤ්ඤි ඊදිසෙසු යානෙසු සද්දලක්ඛණං.

193. නිච්ඡරන්තිසුති විචරන්තිසු. අසනියා ඵලන්තියාති නවවිධාය අසනියා හිජ්ජමානාය විය මහාරවං රචන්තියා. නවවිධා හි අසනියො – අසඤ්ඤා, විචක්කා, සතෙරා, ගග්ගරා, කපිසිසා, මච්ඡවිලොලිකා, කුක්කුටකා, දණ්ඩමණිකා, සුක්ඛාසනීති. තත්ථ අසඤ්ඤා අසඤ්ඤං කරොති. විචක්කා එකං චක්කං කරොති. සතෙරා සතෙරසදිසා හුත්වා පතති. ගග්ගරා ගග්ගරායමානා පතති. කපිසිසා හමුකං උක්ඛිපෙත්තො මක්කටො විය හොති. මච්ඡවිලොලිකා විලොලිතමච්ඡො විය හොති. කුක්කුටකා කුක්කුටසදිසා හුත්වා පතති. දණ්ඩමණිකා නඬ්ගලසදිසා හුත්වා පතති. සුක්ඛාසනී පතිතට්ඨානං සමුග්ගාටෙති.

දෙවෙ වස්සන්තෙති සුක්ඛගජ්ජිතං ගජ්ජිත්වා අන්තරන්තරා වස්සන්තෙ. ආතුමායන්ති ආතුමං නිස්සාය විහරාමි. භුසාගාරෙති බලසාලායං. එත්ථෙසොති

එතස්මිං කාරණෙ එසො මහාජනකායො සන්නිපතිතො. ක්ව අහොසීති කුභිං අහොසි. සො තං හන්තෙති සො ත්වං හන්තෙ.

194. සිඬගීවණ්ණන්ති සිඬගීසුචණ්ණවණ්ණං. යුගමට්ඨන්ති මට්ඨයුගං, සණ්භසාටකයුගලන්ති අත්ථො. ධාරණීයන්ති අන්තරන්තරා මයා ධාරෙතබ්බං, පරිද්භිතබ්බන්ති අත්ථො. තං කිර සො තථාරූපෙ ඡණදිවසෙයෙව ධාරෙත්වා සෙසකාලෙ නික්ඛිපති. එවං උත්තමං මඬගලවත්ථයුගං සන්ධායාහ. අනුකම්පං උපාදායාති මයි අනුකම්පං පටිච්ච. අවිජාදෙහීති උපචාරවචනමෙතං – එකං මය්හං දෙහි, එකං ආනන්දස්සාති අත්ථො. කිං පන ථෙරො තං ගණ්හීති? ආම ගණ්හි. කස්මා? මත්ථකප්පත්තකිච්චත්තා. කිඤ්චාපි හෙස එවරූපං ලාභං පටික්ඛිපිත්වා උපට්ඨාකට්ඨානං පටිපන්නො. තං පනස්ස උපට්ඨාකකිච්චං මත්ථකං පත්තං. තස්මා අග්ගහෙසි. යෙ වාපි එවං වදෙය්හං – “අනාරාධකො මඤ්ඤ ආනන්දො පඤ්චවීසති වස්සාති උපට්ඨහන්තෙන න කිඤ්චි හගවතො සන්නිකා තෙන ලද්ධපුබ්බ”න්ති. තෙසං වචනොකාසව්ඡෙදනත්ථමිපි අග්ගහෙසි. අපි ව ජානාති හගවා – “ආනන්දො ගහෙත්වාපි අත්තනා න ධාරෙස්සති, මය්හංයෙව පූජං කරිස්සති. මල්ලපුත්තෙන පන ආනන්දං පූජෙත්තෙන සඬ්ඝොපි පූජිතො හවිස්සති, එවමස්ස මහාපුඤ්ඤරාසි හවිස්සති”ති ථෙරස්ස එකං දාපෙසි. ථෙරොපි තෙනෙව කාරණෙන අග්ගහෙසීති. ධම්මීයා කථායාති වත්ථානුමොදනකථාය.

195. හගවතො කායං උපනාමීතන්ති නිවාසනපාරුපනවසෙන අල්ලියාපිතං. හගවාපි තතො එකං නිවාසෙසි, එකං පාරුපි. හතච්චිකං වියාති යථා හතච්චිකො අඬගාරො අන්තන්තෙනෙව ජොතති, බ්හි පනස්ස පහා නත්ථි, එවං බ්හි පටිච්ඡන්තප්පහං හුත්වා බායතීති අත්ථො.

ඉමෙසු බො, ආනන්ද, ද්වීසුපි කාලෙසුති කස්මා ඉමෙසු ද්වීසු කාලෙසු එවං හොති? ආහාරවිසෙසෙන වෙව බලවසොමනස්සෙන ව. එතෙසු හි ද්වීසු කාලෙසු සකලවක්කවාලෙ දෙවතා ආහාරෙ ඔජං පක්ඛිපන්ති, තං පණ්ණිතභොජනං කුච්ඡං පටිසිත්වා පසන්තරූපං සමුට්ඨාපෙති. ආහාරසමුට්ඨානරූපස්ස පසන්තත්තා මනච්ඡට්ඨාති ඉන්ද්‍රියාති අතිවිය විරොචන්ති. සම්බොධිදිවසෙ වස්ස –

“අනෙකකප්පකොට්ඨසතසහස්සඤ්චිතො වත මෙ කිලෙසරාසි අජ්ජ පහීතො”ති ආවජ්ජන්තස්ස බලවසොමනස්සං උජ්ජජ්ජති, විත්තං පසිද්ධති, විත්තෙ පසන්තෙ ලොභිතං පසිද්ධති, ලොභිතෙ පසන්තෙ මනච්ඡට්ඨාති ඉන්ද්‍රියාති අතිවිය විරොචන්ති. පරිනිබ්බානදිවසෙපි – “අජ්ජ, දානාහං, අනෙකෙහි බුද්ධසතසහස්සෙහි පටිට්ඨං අමතමහානිබ්බානං නාම නගරං

පටිසිස්සාමී''ති ආවජ්ජන්තස්ස බලවසොමනස්සං උප්පජ්ජති, චිත්තං පසිද්ධි, චිත්තෙ පසන්නෙ ලොහිතං පසිද්ධි, ලොහිතෙ පසන්නෙ මනච්ඡට්ඨානි ඉන්ද්‍රියානි අතිවිය විරොචන්ති. ඉති ආහාරවිසෙසෙන චෙව බලවසොමනස්සෙන ච ඉමෙසු ද්විසු කාලෙසු එවං හොතීති චෙදිතබ්බං. උපවත්තනෙති පාචිනතො නිවත්තනසාලවනෙ. අන්තරොන යමකසාලානන්ති යමකසාලරුක්ඛානං මජ්ඣෙකං.

සිඬගීවණ්ණන්ති ගාථා සඬගීතිකාලෙ යපිතා.

196. ත්භත්වා ච පිචිත්වා වානි එත්ථ තදා කිර හගවති නභායන්තෙ අන්තොනදියං මච්ඡකච්ඡපා ච උභතොතීරෙසු වනසණ්ඩො ච සබ්බං සුවණ්ණවණ්ණමෙව හොති. අම්බවනන්ති තස්සායෙව නදියා තීරෙ අම්බවනං. ආයස්මන්තං චුන්දකන්ති තස්මිං කිර බණෙ ආනන්දත්ථෙරො උදකසාටකං පිළෙන්නො ඔහීයි, චුන්දත්ථෙරො සමීපෙ අහොසි. තං හගවා ආමන්තෙසි.

ගන්ත්වාන බුද්ධො නදිකං කකුධන්ති ඉමාපි ගාථා සඬගීතිකාලෙයෙව යපිතා. තත්ථ පවත්තා හගවා ඉධ ධම්මෙති හගවා ඉධ සාසනෙ ධම්මෙ පවත්තා, චතුරාසිති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි පවත්තානීති අත්ථො. පමුඛෙ නිසීදිති සත්ථු පුරතොව නිසීදි. එත්තාවතා ච ථෙරො අනුප්පත්තො. එවං අනුප්පත්තං අථ බො හගවා ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙසි.

197. අලාභානි යෙ අඤ්ඤෙසං දානානිසංසසඬබාතා ලාභා හොන්ති, තෙ අලාභා. දුල්ලද්ධන්ති පුඤ්ඤවිසෙසෙන ලද්ධමපි මනුස්සත්තං දුල්ලද්ධං. යස්ස තෙති යස්ස තච. උත්තණ්ඩුලං වා අතිකිලින්නං වා කො ජානාති, කීදිසමපි පච්ඡිමං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා තථාගතො පරිනිබ්බුතො, අද්ධා තෙ යං වා තං වා දින්නං හවිස්සතීති. ලාභානි දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකදානානිසංසසඬබාතා ලාභා. සුලද්ධන්ති තුය්හං මනුස්සත්තං සුලද්ධං. සමසමඵලාති සබ්බාකාරොන සමානඵලා.

නනු ච යං සුජාතාය දින්නං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා තථාගතො අභිසම්බුද්ධො, සො සරාගසදොසසමොහකාලෙ පරිභුත්තො, අයං පන චුන්දෙන දින්නො චීතරාගචීතදොසචීතමොහකාලෙ පරිභුත්තො, කස්මා එතෙ සමඵලාති? පරිනිබ්බානසමත්තාය ච සමාපත්තිසමත්තාය ච අනුස්සරණසමත්තාය ච. හගවා හි සුජාතාය දින්නං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා සඋපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතො, චුන්දෙන දින්නං පරිභුඤ්ජිත්වා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතොති එවං පරිනිබ්බානසමත්තායපි සමඵලා.

අභිසම්බුද්ධිකාන්තදිවසෙ ච චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛාං සමාපත්තියො සමාපජ්ජී, පරිනිබ්බානදිවසෙපි සඬ්ඛා තා සමාපජ්ජීති එවං සමාපත්තිසමතායපි සමඵලා. සුජාතා ච අපරහාගෙ අස්සොසි – “න කිරෙසා රුක්ඛදෙවතා, බොධිසත්තො කිරෙස, තං කිර පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, සත්තසත්තාහං කිරස්ස තෙන යාපනං අහොසි”ති. තස්සා ඉදං සුත්වා – “ලාභා වත මෙ”ති අනුස්සරන්තියා බලවජිතිසොමනස්සං උදපාදි. චුන්දස්සාපි අපරහාගෙ – “අවසානපිණ්ඩපාතො කිර මයා දින්නො, ධම්මසිසං කිර මෙ ගහිතං, මය්හං කිර පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා සත්ථා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතො”ති සුත්වා “ලාභා වත මෙ”ති අනුස්සරතො බලවසොමනස්සං උදපාදිති එවං අනුස්සරණසමතායපි සමඵලාති වෙදිතබ්බා.

යසසංවත්තනිකන්ති පරිවාරසංවත්තනිකං. ආධිපතෙයාසංවත්තනිකන්ති ජෙට්ඨකභාවසංවත්තනිකං.

සංයමතොති සීලසංයමෙන සංයමන්තස්ස, සංවරෙ ධීතස්සාති අත්ථො. වෙරං න වීයතීති පඤ්චවිධං වෙරං න වඩ්ඪති. කුසලො ච ජහාති පාපකන්ති කුසලො පන ඤාණසම්පන්නො අරියමග්ගෙන අනවසෙසං පාපකං ලාමකං අකුසලං ජහාති. රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බුතොති සො ඉමං පාපකං ජහිත්වා රාගාදීනං බයා කිලෙසනිබ්බානෙන නිබ්බුතොති. ඉති චුන්දස්ස ච දක්ඛිණං, අත්තතො ච දක්ඛිණෙයාසම්පත්තිං සම්පස්සමානො උදානං උදානෙසීති.

චතුත්ථානාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

යමකසාලාවණ්ණනා

198. මහතා භික්ඛුසඬ්ඝෙන සද්ධිත්ති ඉධ භික්ඛුනං ගණනපරිච්ඡෙදො නත්ථි. වෙථවගාමෙ වෙදනාවික්ඛම්භනතො පට්ඨාය හි – “න විරෙන භගවා පරිනිබ්බායිස්සතී”ති සුත්වා තතො තතො ආගතෙසු භික්ඛුසු එකභික්ඛුපි පක්කන්තො නාම නත්ථි. තස්මා ගණනවිතිවත්තො සඬ්ඝො අහොසි. උපවත්තනං මල්ලානං සාලවනන්ති යථෙව හි කලම්බනදීතීරතො රාජමාතුර්විහාරද්වාරෙන ථූපාරාමං ගන්තබ්බං හොති, එවං හිරඤ්ඤවතියා පාරිමතීරතො සාලවනුය්‍යානං, යථා අනුරාධපුරස්ස ථූපාරාමො, එවං තං කුසිනාරායං හොති. යථා ථූපාරාමතො දක්ඛිණද්වාරෙන නගරං පවිසනමග්ගො පාචිනමුඛො ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තො, එවං උය්‍යානතො සාලවනං පාචිනමුඛං ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තං. තස්මා තං – “උපවත්තන”න්ති

වුච්චති. අන්තරෙත යමකසාලානං උත්තරසීසකන්ති තස්ස කිර මඤ්චකස්ස එකා සාලපන්ති සීසභාගෙ හොති, එකා පාදභාගෙ. තත්තාපි එකො තරුණසාලො සීසභාගස්ස ආසන්නො හොති, එකො පාදභාගස්ස. අපි ච යමකසාලා නාම මූලබන්ධවිටපපත්තෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසිඛ්ඛිත්වා ධීතසාලාති වුත්තං. මඤ්චකං පඤ්ඤපෙහීති තස්මිං කිර උය්‍යානෙ රාජකුලස්ස සයනමඤ්චො අත්ථි, තං සන්ධාය පඤ්ඤපෙහීති ආහ. ථෙරොපි තංයෙව පඤ්ඤපෙත්වා අදාසි.

කිලන්තොස්මි, ආනන්ද, නිපජ්ජිස්සාමිති තථාගතස්ස හි –

“ගොවරි කළාපො ගඬිගෙය්‍යො, පිඬිගලො පබ්බතෙය්‍යකො;
හෙමවතො ච තම්බො ච, මන්දාකිති උපොසථො;
ඡද්දන්තොයෙව දසමො, එතෙ නාගානමුත්තමා”ති. –

එත්ථ යං දසන්තං ගොවරිසඬ්ඛාතානං පකතිහත්ථිතං බලං, තං එකස්ස කළාපස්සාති. එවං දසගුණවඬ්ඪිතාය ගණනාය පකතිහත්ථිතං කොට්ඨසහස්සබලජ්ජමාණං බලං, තං සබ්බමපි වුත්තස්ස පිණ්ඩපාතං පරිභුත්තකාලතො පට්ඨාය වඬ්ඨගවාරෙ පක්ඛිත්තඋදකං විය පරික්ඛයං ගතං. පාචානගරතො තීණි ගාචුතාති කුසිනාරානගරං, එතස්මිං අන්තරෙ පඤ්චවීසති යානෙසු නිසිදිත්වා මහතා උස්සාහෙන ආගච්ඡන්තොපි සූරියස්ස අත්ථඬිගමිතවෙලායං සඤ්ඤාසමයෙ හගවා සාලවනං පට්ටියො. එවං රොගො සබ්බං ආරොග්‍යං මද්දන්තො ආගච්ඡති. එතමත්ථං දස්සෙන්තො විය සබ්බලොකස්ස සංවෙගකරං වාචං භාසන්තො – “කිලන්තොස්මි, ආනන්ද, නිපජ්ජිස්සාමි”ති ආහ.

කස්මා පන හගවා එවං මහන්තෙන උස්සාහෙන ඉධාගතො, කිං අඤ්ඤත්ථ න සක්කා පරිනිබ්බායිතුන්ති? පරිනිබ්බායිතුං නාම න කත්ථවි න සක්කා, තීහි පන කාරණෙහි ඉධාගතො, ඉදඤ්චි හගවා එවං පස්සති – “මයි අඤ්ඤත්ථ පරිනිබ්බායන්තෙ මහාසුදස්සනසුත්තස්ස අත්ථුජ්ජපත්ති න හවිස්සති, කුසිනාරායං පන පරිනිබ්බායන්තෙ යමහං දෙවලොකෙ අනුභවිතබ්බං සම්පත්තිං මනුස්සලොකෙයෙව අනුභවිං, තං ද්විහි භාණවාරෙහි මණ්ඩෙත්වා දෙසෙස්සාමි, තං මෙ සුත්වා බහු ජනා කුසලං කාතබ්බං මඤ්ඤිස්සන්ති”ති.

අපරමපි පස්සති – “මං අඤ්ඤත්ථ පරිනිබ්බායන්තං සුභද්දො න පස්සිස්සති, සො ච බුද්ධවෙතෙය්‍යො, න සාවකවෙතෙය්‍යො; න තං සාවකා විනෙතුං සක්කොන්ති. කුසිනාරායං පරිනිබ්බායන්තං පන මං සො උපසඬ්ඪකමිත්වා පඤ්භං පුච්ඡිස්සති, පඤ්භාවිස්සජ්ජනපරියොසානෙ ච

සරණෙසු පතිට්ඨාය මම සන්තිකෙ පබ්බජ්ජඤ්ච උපසම්පදඤ්ච ලභිත්වා කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා මයි ධරමානෙයෙව අරහත්තං පත්වා පච්ඡිමසාවකො භවිස්සති”ති.

අපරමපි පස්සති – “මයි අඤ්ඤත්ථ පරිනිබ්බායන්තෙ ධාතුභාජනීයෙ මහාකලහො භවිස්සති, ලොහිතං නදී විය සන්දිස්සති. කුසිනාරායං පරිනිබ්බුතෙ දොණුබ්බාහ්මණො තං විවාදං වූපසමෙත්වා ධාතුයො විහජ්ජසති”ති. ඉමෙහි තීහි කාරණෙහි භගවා එවං මහන්තෙන උස්සාහෙන ඉධාගතොති වෙදිතබ්බො.

සීහසෙය්‍යන්ති එත්ථ කාමභොගීසෙය්‍යා, පෙතසෙය්‍යා, සීහසෙය්‍යා, තථාගතසෙය්‍යාති චතස්සො සෙය්‍යා.

තත්ථ – “යෙභුය්‍යෙන, හික්ඛවෙ, කාමභොගී සත්තා වාමෙන පස්සෙන සෙන්නි”ති අයං කාමභොගීසෙය්‍යා. තෙසු හි යෙභුය්‍යෙන දක්ඛිණෙන පස්සෙන සයන්නා නාම නත්ථි.

“යෙභුය්‍යෙන, හික්ඛවෙ, පෙතා උත්තානා සෙන්නි”ති අයං පෙතසෙය්‍යා. අප්පමංසලොහිතත්තා හි පෙතා අට්ඨිසඬ්ඝාට්ඨිතා එකෙන පස්සෙන සයිතුං න සක්කොන්ති, උත්තානාව සෙන්නි.

“සීහො, හික්ඛවෙ, මීගරාජා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සෙය්‍යං කප්පෙති...පෙ.... අත්තමනො හොති”ති (අ. නි. 4.246) අයං සීහසෙය්‍යා. තෙජ්ජස්සදත්තා හි සීහො මීගරාජා ද්වෙ පුරිමපාදෙ එකස්මිං යානෙ, පච්ඡිමපාදෙ එකස්මිං යානෙ යපෙත්වා නඬ්ගුට්ඨං අන්තරසත්ථිමහි පක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදපච්ඡිමපාදනඬ්ගුට්ඨානං ධීතොකාසං සල්ලක්ඛෙත්වා ද්විත්තං පුරිමපාදානං මත්ථකෙ සීසං යපෙත්වා සයති. දිවසං සයිත්වාපි පබුජ්ඣමානො න උත්තසන්නො පබුජ්ඣති, සීසං පන උක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදාදීනං ධීතොකාසං සල්ලක්ඛෙති. සවෙ කිඤ්චි යානං විජහිත්වා ධීතං හොති – “න යිදං තුය්හං ජාතියා සුරභාවස්ස ව අනුරූප”න්ති අනත්තමනො හුත්වා තත්ථෙව සයති, න ගොවරාය පක්කමති. අවිජහිත්වා ධීතෙ පන – “තුය්හං ජාතියා ව සුරභාවස්ස ව අනුරූපමිද්”න්ති හට්ඨතුට්ඨො උට්ඨාය සීහවිජමහිතං විජමහිත්වා කෙසරභාරං විධුනිත්වා තික්ඛත්තුං සීහනාදං නදිත්වා ගොවරාය පක්කමති.

“චතුත්ථජ්ඣානසෙය්‍යා පන තථාගතස්ස සෙය්‍යාති වුච්චති” (අ. නි. 4.246). තාසු ඉධ සීහසෙය්‍යා ආගතා. අයඤ්ඤි තෙජ්ජස්සදඉරියාපථත්තා උත්තමසෙය්‍යා නාම.

පාදෙ පාදන්ති දක්ඛණපාදෙ වාමපාදං. අව්වාධායාති අතිආධාය, ඊසකං අතික්කම්ම යපෙත්වා. ගොජ්ඵකෙන හි ගොජ්ඵකෙ, ඡාණුනා වා ඡාණුම්හි සඬ්ඝට්ටියමානෙ අභිණ්භං වෙදනා උජ්ජජ්ජති, චිත්තං ඵකග්ගං න භොති, සෙය්‍යා අඵාසුකා භොති. යථා පන න සඬ්ඝට්ටෙති, ඵචං අතික්කම්ම යපිතෙ වෙදනා නුජ්ජජ්ජති, චිත්තං ඵකග්ගං භොති, සෙය්‍යා ඵාසු භොති. තස්මා ඵචං නිපජ්ජී. අනුට්ඨානසෙය්‍යං උපගතත්තා පනෙත්ථ – “උට්ඨානසඤ්ඤං මනසි කර්ත්වා”ති න චුත්තං. කායවසෙන චෙත්ථ අනුට්ඨානං වෙදිතබ්බං, නිද්දාවසෙන පන තං රත්තිං භගවතො භවඬ්ගස්ස ඔකාසොයෙව නාභොසි. පයමයාමස්මිඤ්ඤි මල්ලානං ධම්මදෙසනා අභොසි, මජ්ඣිමයාමෙ සුභද්දස්ස පච්ඡිමයාමෙ හික්ඛුසඬ්ඝං ඔවදි, බලවපච්චුසෙ පරිනිබ්බාසි.

සබ්බපාලිචුල්ලාති සබ්බෙ සමන්තතො පුජ්ථිතා මූලතො පට්ඨාය යාව අග්ගා ඵකච්ඡන්තා අභෙසුං, න කෙවලඤ්ච යමකසාලායෙව, සබ්බෙපි රුක්ඛා සබ්බපාලිචුල්ලාව අභෙසුං. න කෙවලඤ්ඤි තස්මිංයෙව උය්‍යානෙ, සකලඤ්ඤිපි දසසහස්සවක්කවාලෙ පුජ්චුපගා පුජ්ඵං ගණ්හිංසු, ඵලූපගා ඵලං ගණ්හිංසු, සබ්බරුක්ඛානං බන්ධෙසු බන්ධපදුමානි, සාබාසු සාබාපදුමානි, වල්ලිසු වල්ලිපදුමානි, ආකාසෙසු ආකාසපදුමානි පථවිතලං හින්දිත්වා දණ්ඩපදුමානි පුජ්ථිංසු. සබ්බො මහාසමුද්දො පඤ්චවණ්ණපදුමසඤ්ජන්තො අභොසි. තියොජනසහස්සවිත්ථතො හිමවා සනඛද්ධමොරපිඤ්ජකලාපො විය, නිරන්තරං මාලාදාමගවච්ඡිකො විය, සුට්ඨු පිළෙත්වා ආඛද්ධපුජ්ඵවටංසකො විය, සුපුරිතං පුජ්ඵවඬ්ඝකොටකං විය ච අතිරමණීයො අභොසි.

තෙ තථාගතස්ස සරීරං ඔකිරන්තීති තෙ යමකසාලා භූමිමදෙවතාහි සඤ්චලිතබන්ධසාබ්චිට්ඨා තථාගතස්ස සරීරං අවකිරන්ති, සරීරස්ස උපරි පුජ්ඵානි විකිරන්තීති අත්ථො. අජ්ඣොකිරන්තීති අජ්ඣොත්ථරන්තා විය කිරන්ති. අභිජ්ජකිරන්තීති අභිණ්භං පුනජ්ජනං පකිරන්තියෙව. දිබ්බානීති දෙවලොකෙ නන්දපොක්ඛරණීසම්භවානි, තානි භොන්ති සුවණ්ණවණ්ණානි පණ්ණවිජත්තජ්ජමාණපත්තානි, මහාතුම්බමත්තං රෙණුං ගණ්හන්ති. න කෙවලඤ්ච මන්දාරවපුජ්ඵානෙව, අඤ්ඤානිපි පන දිබ්බානි පාරිච්ඡත්තකකොවිළාරපුජ්ඵාදීනි සුවණ්ණවඬ්ඝකොටකානි පුරෙත්වා චක්කවාලමුඛවට්ටියම්පි තිදසපුරෙපි බ්‍රහ්මලොකෙපි ඨිතාහි දෙවතාහි පට්ටිඨානි, අන්තලික්ඛා පතන්ති. තථාගතස්ස සරීරන්ති අන්තරා අවිකිණ්ණානෙව ආගන්ත්වා පත්තකිඤ්ජක්ඛරෙණුචුණ්ණෙහි තථාගතස්ස සරීරමෙව ඔකිරන්ති.

දිබ්බානිපි වන්දනවුණ්ණානීති දෙවතානං උපකප්පනවන්දනවුණ්ණානි. න කෙවලඤ්ච දෙවතානංයෙව, නාගසුපණ්ණමනුස්සානම්පි උපකප්පනවන්දනවුණ්ණානි. න කෙවලඤ්ච වන්දනවුණ්ණානෙව, කාළානුසාරිකලොහිතවන්දනාදිසබ්බදිබ්බගන්ධජාලවුණ්ණානි, හරිතාලඅඤ්ජනසුවණ්ණරජතවුණ්ණානි සබ්බදිබ්බගන්ධවාසවිකතියො සුවණ්ණරජනාදිසමුග්ගෙ පුරෙත්වා වක්කවාළමුබවට්ටිආදීසු යීතාහි දෙවතාහි පට්ටියානි අන්තරා අවිජ්ජකිරිත්වා තථාගතස්සෙව සරීරං ඔකිරන්ති.

දිබ්බානිපි තූරියානීති දෙවතානං උපකප්පනතූරියානි. න කෙවලඤ්ච තානියෙව, සබ්බානිපි තන්තිබ්බද්ධවම්මපරියොනද්ධසනසුසිරහෙදානි දසසහස්සවක්කවාළෙසු දෙවනාගසුපණ්ණමනුස්සානං තූරියානි එකවක්කවාළෙ සන්තිපතිත්වා අන්තලික්ඛෙ වජ්ජන්තීති වෙදිතබ්බානි.

දිබ්බානිපි සඬ්භිතානීති වරුණවාරණදෙවතා කිර නාමෙතා දීඝායුකා දෙවතා – “මහාපුරියො මනුස්සපථෙ නිබ්බත්තිත්වා බුද්ධො භවිස්සතී”ති සුත්වා “පටිසන්ධිග්ගහණදිවසෙ නං ගහෙත්වා ගමිස්සාමා”ති මාලං ගන්ථෙතුමාරහිංසු. තා ගන්ථමානාව – “මහාපුරියො මාතුකුච්ඡියං නිබ්බත්තො”ති සුත්වා “තුම්හෙ කස්ස ගන්ථථා”ති වුත්තා “න තාව නිට්ඨාති, කුච්ඡිතො නික්ඛමනදිවසෙ ගණ්හිත්වා ගමිස්සාමා”ති ආභංසු. පුනපි “නික්ඛත්තො”ති සුත්වා “මහාහිනික්ඛමනදිවසෙ ගමිස්සාමා”ති. එකුනතිංසවස්සානි සරෙ වසිත්වා “අජ්ජ මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛත්තො”තිපි සුත්වා “අභිසම්බොධිදිවසෙ ගමිස්සාමා”ති. ඡබ්බස්සානි පධානං කත්වා “අජ්ජ අභිසම්බුද්ධො”තිපි සුත්වා “ධම්මවක්කප්පවත්තනදිවසෙ ගමිස්සාමා”ති. “සත්තසත්තාහානි බොධිමණ්ඩෙ විනිනාමෙත්වා ඉසිපතනං ගන්ත්වා ධම්මවක්කං පවත්තිත”න්තිපි සුත්වා “යමකපාටිභාරියදිවසෙ ගමිස්සාමා”ති. “අජ්ජ යමකපාටිභාරියං කරි”තිපි සුත්වා “දෙවොරොහණදිවසෙ ගමිස්සාමා”ති. “අජ්ජ දෙවොරොහණං කරි”තිපි සුත්වා “ආයුසඬ්ඛාරොස්සජ්ජනෙ ගමිස්සාමා”ති. “අජ්ජ ආයුසඬ්ඛාරං ඔස්සජි”තිපි සුත්වා “න තාව නිට්ඨාති, පරිනිබ්බානදිවසෙ ගමිස්සාමා”ති. “අජ්ජ භගවා යමකසාලානමන්තරෙ දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො සිහසෙය්‍යං උපගතො බලවපච්චුසසමයෙ පරිනිබ්බායිස්සති. තුම්හෙ කස්ස ගන්ථථා”ති සුත්වා පන – “කින්තාමෙතං, ‘අජ්ජෙව මාතුකුච්ඡියං පටිසන්ධිං ගණ්හි, අජ්ජෙව මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛම්, අජ්ජෙව මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛම්, අජ්ජෙව බුද්ධො අහොසි, අජ්ජෙව ධම්මවක්කං පවත්තයි, අජ්ජෙව යමකපාටිභාරියං අකාසි, අජ්ජෙව දෙවලොකා ඔතිණ්ණො, අජ්ජෙව ආයුසඬ්ඛාරං ඔස්සජි, අජ්ජෙව කිර පරිනිබ්බායිස්සති’ති. නනු නාම දුතියදිවසෙ

යාගුපානකාලමත්තමි යාතබ්බං අස්ස. දස පාරමියො පුරෙත්වා බුද්ධත්තං පත්තස්ස නාම අනනුවඡවිකමෙත”න්ති අපරිනිට්ඨිතාව මාලායො ගහෙත්වා ආගමිම අන්තො චක්කවාලෙ ඔකාසං අලහමානා චක්කවාලමුඛවට්ටියං ලම්බිත්වා චක්කවාලමුඛවට්ටියාව ආධාවන්තියො හත්ථෙන හත්ථං ගීවාය ගීවං ගහෙත්වා තිණි රතනානි ආරබ්භ ද්වත්තිංස මහාපුරිසලක්ඛණානි ඡබ්බණ්ණරස්මියො දස පාරමියො අඛිස්ථට්ඨානි ජාතකසතානි වුද්දස බුද්ධඤාණානි ආරබ්භ ගායිත්වා තස්ස තස්ස අවසානෙ “මහායසො, මහායසො”ති වදන්ති. ඉදමෙතං පටිච්ච චුත්තං – “දිබ්බානිපි සඬ්භිතානි අන්තලික්ඛෙ චත්තන්ති තථාගතස්ස පූජායා”ති.

199. හගවා පන යමකසාලානං අන්තරා දක්ඛිණෙන පස්සෙන නිපන්තොයෙව පථවීතලතො යාව චක්කවාලමුඛවට්ටියා, චක්කවාලමුඛවට්ටිතො ච යාව බ්‍රහ්මලොකා සන්තිපතිතාය පරිසාය මහන්තං උස්සාහං දිස්වා ආයස්මතො ආනන්දස්ස ආරොචෙසි. තෙන චුත්තං – “අථ ඛො හගවා ආයස්මත්තං ආනන්දං...පෙ.... තථාගතස්ස පූජායා”ති. එවං මහාසක්කාරං දස්සෙත්වා තෙනාපි අත්තතො අසක්කතභාවමෙව දස්සන්තො න ඛො, ආනන්ද, එත්තාවතානිආදිමාහ.

ඉදං චුත්තං හොති – “ආනන්ද, මයා දීපඬ්ඤාපාදමුලෙ නිපන්තෙන අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙත්වා අභිනීභාරං කරොන්තෙන න මාලාගන්ධතුරියසඬ්භිතානං අත්ථාය අභිනීභාරො කතො, න එතදත්ථාය පාරමියො පුරිතා. තස්මා න ඛො අහං එතාය පූජාය පූජිතො නාම හොමී”ති.

කස්මා පන හගවා අඤ්ඤත්ථ එකං උමාපුප්ඵමත්තමි ගහෙත්වා බුද්ධගුණෙ ආචජ්ජෙත්වා කතාය පූජාය බුද්ධඤාණෙනාපි අපරිච්ඡින්නං විපාකං චණ්ණෙත්වා ඉධ එවං මහන්තං පූජං පටික්ඛිපතීති? පරිසානුග්ගහෙන චෙව සාසනස්ස ච විරට්ඨිතිකාමතාය. සචෙ හි හගවා එවං න පටික්ඛිපෙය්‍ය, අනාගතෙ සීලස්ස ආගතට්ඨානෙ සීලං න පරිපුරෙස්සන්ති, සමාධිස්ස ආගතට්ඨානෙ සමාධිං න පරිපුරෙස්සන්ති, විපස්සනාය ආගතට්ඨානෙ විපස්සනාගබ්භං න ගාභාපෙස්සන්ති. උපට්ඨාකෙ සමාදපෙත්වා පූජංයෙව කාරෙත්තා විහරිස්සන්ති. ආමිසපූජා ච නාමෙසා සාසනං එකදිවසමිපි එකයාගුපානකාලමත්තමිපි සන්ධාරෙතුං න සක්කොති. මහාවිහාරසදිසඤ්චි විහාරසහස්සං මහාවෙනියසදිසඤ්ච වෙනියසහස්සමිපි සාසනං ධාරෙතුං න සක්කොත්ති. යෙන කම්මං කතං, තස්සෙව හොති. සම්මාපටිපත්ති පන තථාගතස්ස අනුවඡවිකා පූජා. සා හි තෙන පත්ථිතා චෙව, සක්කොති සාසනඤ්ච සන්ධාරෙතුං, තස්මා තං දස්සෙත්තො යො ඛො ආනන්දානිආදිමාහ.

තත්ථ ධම්මානුධම්මජ්ජපට්ඨන්තොති නවවිධස්ස ලොකුත්තරධම්මස්ස අනුධම්මං පුබ්බභාගපට්ඨදං පට්ඨන්තො. සායෙව පන පට්ඨදා අනුච්ඡවිකත්තා “සාමීචී”ති වුච්චති. තං සාමීචීං පට්ඨන්තොති සාමීචීජ්ජපට්ඨන්තො. තමෙව පුබ්බභාගපට්ඨදාසඬාතං අනුධම්මං වරති පුරෙතීති අනුධම්මවාරී.

පුබ්බභාගපට්ඨදාති ව සීලං ආචාරපඤ්ඤත්ති ධුතඬිගසමාදානං යාව ගොත්‍රභූතො සම්මාපට්ඨදා වෙදිතබ්බා. තස්මා යො භික්ඛු ඡසු අගාරවෙසු පතිට්ඨාය පඤ්ඤත්තිං අතික්කමති, අනෙසනාය ජීවිකං කජ්ජෙති, අයං න ධම්මානුධම්මජ්ජපට්ඨන්තො. යො පන සබ්බං අත්තනො පඤ්ඤත්තං සික්ඛාපදං ජිනවෙලං ජිනමරියාදං ජිනකාළසුත්තං අණුමත්තමිපි න විතික්කමති, අයං ධම්මානුධම්මජ්ජපට්ඨන්තො නාම. භික්ඛුනියාපි එසෙව නයො. යො උපාසකො පඤ්ච වෙරාති දස අකුසලකම්මපථෙ සමාදාය වත්තති අජ්ජෙති, අයං න ධම්මානුධම්මජ්ජපට්ඨන්තො. යො පන තිසු සරණෙසු, පඤ්චසුපි සීලෙසු, දසසු සීලෙසු පරිපූරකාරී භොති, මාසස්ස අට්ඨ උපොසථෙ කරොති, දානං දෙති, ගන්ධපූජං මාලාපූජං කරොති, මාතරං පිතරං උපට්ඨාති, ධම්මිකෙ සමණබ්‍රාහ්මණෙ උපට්ඨාති, අයං ධම්මානුධම්මජ්ජපට්ඨන්තො නාම. උපාසිකායපි එසෙව නයො.

පරමාය පූජායාති උත්තමාය පූජාය. අයඤ්චි නිරාමිසපූජා නාම සක්කොති මම සාසනං සන්ධාරෙතුං. යාව හි ඉමා වතස්සො පරිසා මං ඉමාය පුප්පස්සන්ති, තාව මම සාසනං මජ්ඣෙකෙ නහස්ස පුණ්ණවන්දො විය විරොචිස්සතීති දස්සෙති.

උපවාණත්ථෙරවණ්ණනා

200. අපසාරෙසීති අපනෙසි. අපෙහීති අපගච්ඡ. ථෙරො එකවචනෙනෙව තාලවණ්ටං නික්ඛිපිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. උපට්ඨාකොතිආදි පඨමබ්බොධියං අනිබ්ද්ධුපට්ඨාකභාවං සන්ධායාහ. අයං, හන්තෙ, ආයස්මා උපවාණොති එවං ථෙරෙන චුත්තෙ ආනන්දො උපවාණස්ස සදොසභාවං සල්ලක්ඛෙති, ‘හන්දස්ස නිද්දොසභාවං කථෙස්සාමී’ති හගවා යෙභුයොන ආනන්දාතිආදිමාහ. තත්ථ යෙභුයොනාති ඉදං අසඤ්ඤසත්තානඤ්චෙව අරූපදෙවතානඤ්ච ඔහීනභාවං සන්ධාය චුත්තං. අජ්ඣුටොති අසම්චුට්ඨො අහරිතො වා. හගවතො කිර ආසන්නපදෙසෙ වාලග්ගමත්තෙ ඔකාසෙ සුබ්‍රමත්තභාවං මාපෙත්වා දස දස මහෙසක්ඛා දෙවතා අට්ඨංසු. තාසං පරතො වීසති වීසති. තාසං පරතො තිංසති තිංසති. තාසං පරතො වත්තාලීසං වත්තාලීසං. තාසං පරතො පඤ්ඤාසං පඤ්ඤාසං. තාසං පරතො සට්ඨි සට්ඨි දෙවතා අට්ඨංසු. තා අඤ්ඤමඤ්ඤං හත්ථෙන වා පාදෙන වා වත්ථෙන වා න ඛ්‍යාබ්බොධන්ති. “අපෙහි මං, මා සට්ඨෙහි”ති වත්තබ්බාකාරං නාම නත්ථී. “තා බො පන දෙවතායො දසපි

හුත්වා වීසතිපි හුත්වා තිංසමිපි හුත්වා චත්තාලීසමිපි හුත්වා පඤ්ඤාසමිපි හුත්වා ආරග්ගකොට්ඨිතුදනමත්තෙපි තිට්ඨන්ති, න ච අඤ්ඤමඤ්ඤං බ්‍යාබාධෙන්ති”ති (අ. නි. 1.37) චුත්තසදිසාව අහෙසුං. ඔවාරෙන්නොති ආවාරෙන්නො. ථෙරො කිර පකතියාපි මහාසරීරො හත්ථිපොතකසදිසො. සො පංසුකුලථිවරං පාරුපිත්වා අතිමහා විය අහොසි.

තථාගතං දස්සනායාති භගවතො මුඛං දට්ඨුං අලභමානා එවං උජ්ඣායිංසු. කිං පන තා ථෙරං විනිවිජ්ඣ පස්සිතුං න සක්කොන්තිති? ආම, න සක්කොන්ති. දෙවතා හි පුපුජ්ජනෙ විනිවිජ්ඣ පස්සිතුං සක්කොන්ති, න බිණාසවෙ. ථෙරස්ස ච මහෙසක්ඛතාය තෙජ්ජස්සදතාය උපගන්තුමිපි න සක්කොන්ති. කස්මා පන ථෙරොව තෙජ්ජස්සදො, න අඤ්ඤෙ අරහන්තොති? යස්මා කස්සපබුද්ධස්ස චෙතියෙ ආරක්ඛදෙවතා අහොසි.

විපස්සිමහි කිර සම්මාසම්බුද්ධෙ පරිනිබ්බුතෙ එකග්ගනසුවණ්ණක්ඛන්ධසදිසස්ස ධාතුසරීරස්ස එකමෙව චෙතියං අකංසු, දීපායුකබුද්ධානඤ්ඤි එකමෙව චෙතියං හොති. තං මනුස්සා රතනායාමාහි විදන්ථිවිත්ථතාහි ද්වඬගුලබහලාහි සුවණ්ණිට්ඨකාහි හරිතාලෙන ච මනොසිලාය ච මත්තිකාකිච්චං තිලතෙලෙනෙව උදකකිච්චං සාධෙන්වා යොජනප්පමාණං උට්ඨපෙසුං. තතො භුම්මා දෙවතා යොජනප්පමාණං, තතො ආකාසට්ඨකදෙවතා, තතො උණ්භවලාභකදෙවතා, තතො අඛ්භවලාභකදෙවතා, තතො වාතුමහාරාජිකා දෙවතා, තතො තාවතිංසා දෙවතා යොජනප්පමාණං උට්ඨපෙසුන්ති එවං සත්තයොජනිකං චෙතියං අහොසි. මනුස්සෙසු මාලාගන්ධවත්ථාදීනි ගහෙන්වා ආගතෙසු ආරක්ඛදෙවතා ගහෙන්වා තෙසං පස්සන්තානංයෙව චෙතියං පුපෙසි.

තදා අයං ථෙරො බ්‍රාහ්මණමහාසාලො හුත්වා එකං පීතකං වත්ථං ආදාය ගතො. දෙවතා තස්ස හත්ථතො වත්ථං ගහෙන්වා චෙතියං පුපෙසි. බ්‍රාහ්මණො තං දිස්වා පසන්නවිත්තො “අහමිපි අනාගතෙ එවරුපස්ස බුද්ධස්ස චෙතියෙ ආරක්ඛදෙවතා හොමී”ති පත්ථනං කත්වා තතො චූතො දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. තස්ස දෙවලොකෙ ච මනුස්සලොකෙ ච සංසරන්තස්සෙව කස්සපො භගවා ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පරිනිබ්බායි. තස්සාපි එකමෙව ධාතුසරීරං අහොසි. තං ගහෙන්වා යොජනිකං චෙතියං කාරෙසුං. සො තත්ථ ආරක්ඛදෙවතා හුත්වා සාසනෙ අන්තර්ගතෙ සග්ගෙ නිබ්බන්තිත්වා අම්භාකං භගවතො කාලෙ තතො චූතො මහාකුලෙ පටිසන්ධිං ගහෙන්වා නික්ඛම්ම පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්තො. ඉති චෙතියෙ ආරක්ඛදෙවතා හුත්වා ආගතත්තා ථෙරො තෙජ්ජස්සදොති වෙදිතබ්බො.

දෙවතා, ආනන්ද, උප්ඝායන්තීති ඉති ආනන්ද, දෙවතා උප්ඝායන්තී, න මය්භං පුත්තස්ස අඤ්ඤා කොච්ච දොසො අත්ථීති දස්සෙති.

201. කථංභූතා පන, හත්තෙති කස්මා ආහ? හගවා තුම්හෙ – “දෙවතා උප්ඝායන්තී”ති වදං, කථං භූතා පන තා තුම්හෙ මනසි කරොථ, කිං තුම්හාකං පරිනිබ්බානං අධිවාසෙන්තීති පුච්ඡති. අථ හගවා – “නාහං අධිවාසනාකාරණං වදාමි”ති තාසං අනධිවාසනභාවං දස්සෙන්තො සන්තානන්දාතිආදිමාහ.

තත්ථ ආකාසෙ පථවීසඤ්ඤිතියොති ආකාසෙ පථවිං මාපෙත්වා තත්ථ පථවීසඤ්ඤිතියො. කන්දන්තීති රොදන්ති. ඡන්තපාතං පපතන්තීති මජ්ඣෙ ඡන්තා විය භුත්වා යතො වා තතො වා පපතන්ති. ආවට්ඨන්තීති ආවට්ඨන්තියො පතිතට්ඨානමෙව ආගච්ඡන්ති. විවට්ඨන්තීති පතිතට්ඨානතො පරහාගං වට්ඨමානා ගච්ඡන්ති. අපිච ද්වෙ පාදෙ පසාරෙත්වා සකිං පුරතො සකිං පච්ඡතො සකිං වාමතො සකිං දක්ඛිණතො සංපරිවත්තමානාපි – “ආවට්ඨන්ති විවට්ඨන්ති”ති වුව්චන්ති. සන්තානන්ද, දෙවතා පථවියං පථවීසඤ්ඤිතියොති පකතිපථවී කිර දෙවතා ධාරෙතුං න සක්කොති. තත්ථ හත්ථකො බ්‍රහ්මා විය දෙවතා ඔසිදන්ති. තෙනාහ හගවා – “ඔළාරිකං හත්ථක, අත්තභාවං අභිනිමිමිනාහී”ති (අ. නි. 3.128). තස්මා යා දෙවතා පථවියං පථවිං මාපෙසුං, තා සන්ධායෙනං චුත්තං – “පථවියං පථවීසඤ්ඤිතියො”ති.

වීතරාගාති පභීතදොමනස්සා සිලාථම්භසදිසා අනාගාමිඛිණාසවදෙවතා.

වතුසංවෙජ්ජියයානවණ්ණනා

202. වස්සංවුට්ඨාති බුද්ධකාලෙ කිර ද්විසු කාලෙසු භික්ඛු සන්තිපතන්ති උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය කම්මට්ඨානග්ගහණත්ථං, වුට්ඨවස්සා ව ගහිතකම්මට්ඨානානුයොගෙන නිබ්බත්තිතවිසෙසාරොචනත්ථං. යථා ව බුද්ධකාලෙ, එවං තම්බපණ්ණදීපෙපි අපාරගඬගාය භික්ඛු ලොහපාසාදෙ සන්තිපතිංසු, පාරගඬගාය භික්ඛු තිස්සමහාවිහාරෙ. තෙසු අපාරගඬගාය භික්ඛු සඬකාරජඩ්ඛකසම්මජ්ජනියො ගහෙන්වා ආගන්ත්වා මහාවිහාරෙ සන්තිපතිත්වා වෙනියෙ සුධාකම්මං කත්වා – “වුට්ඨවස්සා ආගන්ත්වා ලොහපාසාදෙ සන්තිපතථා”ති වත්තං කත්වා එසුකට්ඨානෙසු වසිත්වා වුට්ඨවස්සා ආගන්ත්වා ලොහපාසාදෙ පඤ්චනිකායමණ්ඩලෙ, යෙසං පාළි පගුණා, තෙ පාළිං සජ්ඣායන්ති. යෙසං අට්ඨකථා පගුණා, තෙ අට්ඨකථං සජ්ඣායන්ති. යො පාළිං වා අට්ඨකථං වා විරාධෙති, තං – “කස්ස සන්තිකෙ තයා ගහිත”න්ති විචාරෙත්වා උජුං කත්වා ගාහාපෙත්ති. පාරගඬගාවාසිනොපි තිස්සමහාවිහාරෙ එවමෙව කරොන්ති. එවං ද්විසු කාලෙසු සන්තිපතිතෙසු

හික්ඛුසු යෙ පුරෙ වස්සුපනායිකාය කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගතා විසෙසාරොචනත්ථං ආගච්ඡන්ති, එවරුපෙ සන්ධාය “පුබ්බෙ භන්තෙ වස්සංවුට්ඨා”ති ආදිමාහ.

මනොභාවතීයෙති මනසා භාවිතෙ සම්භාවිතෙ. යෙ වා මනො මනං භාවෙන්ති වඩ්ඪෙත්ති රාගරජාදීනි පවාහෙන්ති, එවරුපෙති අත්ථො. ථෙරො කිර වත්තසම්පන්නො මහල්ලකං හික්ඛුං දිස්වා ථද්ධො භුත්වා න නිසීදති, පච්චුග්ගමනං කත්වා භත්ථනො ඡත්තඤ්ච පත්තචීවරඤ්ච ගහෙත්වා පීඨං පජ්ඨොටෙත්වා දෙති, තත්ථ නිසින්තස්ස වත්තං කත්වා සෙනාසනං පටිපග්ගිත්වා දෙති. නවකං හික්ඛුං දිස්වා තුණ්හිභුතො න නිසීදති, සම්පෙ යත්වා වත්තං කරොති. සො තාය වත්තපටිපත්තියා අපරිහානිං පත්ථයමානො එවමාහ.

අථ භගවා – “ආනන්දො මනොභාවතීයානං දස්සනං න ලභිස්සාමි”ති වින්තෙති, භන්දස්ස, මනොභාවතීයානං දස්සනට්ඨානං ආචික්ඛිස්සාමි, යත්ථ වසන්තො ඉතො විතො ච අනාභිණ්ඩිත්වාච ලච්ඡති මනොභාවතීයෙ හික්ඛු දස්සනායාති වින්තෙත්වා වත්තාරිමානීති ආදිමාහ.

තත්ථ සද්ධස්සාති බුද්ධාදීසු පසන්නචිත්තස්ස වත්තසම්පන්නස්ස, යස්ස පාතො පට්ඨාය චෙතියඬගණුවත්තාදීනි සබ්බවත්තානි කතානෙව පඤ්ඤායන්ති. දස්සනීයානීති දස්සනාරහානි දස්සනත්ථාය ගන්තබ්බානි. සංචෙජනීයානීති සංචෙගජනකානි. යානානීති කාරණානි, පදෙසයානානෙව වා.

යෙ හි කෙච්ඡි ඉදං චෙතියචාරිකාය සත්ථකභාවදස්සනත්ථං වුත්තං. තත්ථ චෙතියචාරිකං ආභිණ්ඩිත්තානි යෙ ච තාව තත්ථ තත්ථ චෙතියඬගණං සම්මජ්ජන්තා, ආසනානි ධොවන්තා බොධිමහි උදකං සිඤ්ඤන්තා ආභිණ්ඩන්ති, තෙසු වත්තබ්බමෙව නත්ථී අසුකච්ඡාරෙ “චෙතියං වන්දිස්සාමා”ති නික්ඛමිත්වා පසන්නචිත්තා අන්තරා කාලඬකරොන්තාපි අනන්තරායෙන සග්ගෙ පතිට්ඨහිස්සන්ති යෙවාති දස්සෙති.

ආනන්දපුච්ඡාකථාවණ්ණනා

203. අදස්සනං, ආනන්දාති යදෙනං මාතුගාමස්ස අදස්සනං, අයමෙත්ථ උත්තමා පටිපත්තීති දස්සෙති. ද්වාරං පිදහිත්වා සෙනාසනෙ නිසින්තො හි හික්ඛු ආගන්ත්වා ද්වාරෙ ධීතමිපි මාතුගාමං යාව න පස්සති, තාවස්ස එකංසෙනෙව න ලොභො උජ්ජජ්ජති, න විත්තං වලති. දස්සනෙ පන සතියෙව තද්දුහයමිපි අස්ස. තෙනාහ – “අදස්සනං ආනන්දා”ති. දස්සනෙ භගවා සති

කථන්ති භික්ඛං ගහෙත්වා උපගතට්ඨානාදීසු දස්සනෙ සති කථං පටිපජ්ජිතබ්බන්ති පුච්ඡති. අථ භගවා යස්මා බග්ගං ගහෙත්වා – “සචෙ මයා සද්ධිං ආලපසි, එත්ථෙව තෙ සිසං පාතෙස්සාමි”ති ධීතපුරිසෙන වා, “සචෙ මයා සද්ධිං ආලපසි, එත්ථෙව තෙ මංසං මුරුමුරාපෙත්වා බාදිස්සාමි”ති ධීතයක්ඛිනියා වා ආලපිතුං වරං. එකස්සෙව හි අත්තභාවස්ස තප්පච්චයා විනාසො හොති, න අපායෙසු අපරිච්ඡින්නදුක්ඛානුභවනං. මාතුගාමෙන පන ආලාපසල්ලාපෙ සති විස්සාසො හොති, විස්සාසෙ සති ඔතාරො හොති, ඔතිණ්ණවිත්තො සීලබ්බාසනං පත්වා අපායපුරකො හොති; තස්මා අනාලාපොති ආහ. චුත්තමිපි වෙතං –

“සල්ලපෙ අසිහත්ථෙත, පිසාවෙනාපි සල්ලපෙ;
ආසිවිසමිපි ආසිදෙ, යෙන දට්ඨො න ජීවති;
න ත්වෙව එකො එකාය, මාතුගාමෙන සල්ලපෙ”ති. (අ. නි. 5.55);

ආලපන්නෙන පනාති සචෙ මාතුගාමො දිවසං වා පුච්ඡති, සීලං වා යාවති, ධම්මං වා සොතුකාමො හොති, පඤ්ඡං වා පුච්ඡති, තථාරූපං වා පනස්ස පබ්බජිතෙහි කත්තබ්බකම්මං හොති, එවරූපෙ කාලෙ අනාලපන්නං “මුගො අයං, බධිරො අයං, භුත්වාච බද්ධමුඛො නිසීදති”ති වදති, තස්මා අවස්සං ආලපිතබ්බං හොති. එවං ආලපන්නෙන පන කථං පටිපජ්ජිතබ්බන්ති පුච්ඡති. අථ භගවා – “එථ තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, මාතුමත්තිසු මාතුවිත්තං උපට්ඨපෙථ, භගිනිමත්තිසු භගිනිවිත්තං උපට්ඨපෙථ, ධීතුමත්තිසු ධීතුවිත්තං උපට්ඨපෙථා”ති (සං. නි. 4.127) ඉමං ඔවාදං සන්ධාය සති, ආනන්ද, උපට්ඨපෙතබ්බාති ආහ.

204. අබ්භාවටාති අතන්තිබද්ධා නිරුස්සුක්කා හොථ. සාරත්ථෙ සට්ඨාති උත්තමත්ථෙ අරහත්තෙ සට්ඨෙ. අනුසුඤ්ජටාති තදධිගමාය අනුයොගං කරොථ. අප්පමත්තාති තත්ථ අවිජ්ජමුට්ඨසති. වීරියාතාපයොගෙන ආතාපිනො. කායෙ ච ජීවිතෙ ච නිරපෙක්ඛතාය පහිතත්තා පෙසිතවිත්තා විහරථ.

205. කථං පන, භන්නෙති තෙහි බත්තියපණ්ඩිතාදීහි කථං පටිපජ්ජිතබ්බං. අද්ධා මං තෙ පටිපුච්ඡිස්සන්ති – “කථං, භන්නෙ, ආනන්ද තථාගතස්ස සරීරෙ පටිපජ්ජිතබ්බ”න්ති; “තෙසාහං කථං පටිච්චනං දෙමි”ති පුච්ඡති. අහතෙන වත්ථෙතාති නවෙන කාසිකවත්ථෙත. විහතෙන කප්පාසෙනාති සුපොථිතෙන කප්පාසෙන. කාසිකවත්ථඤ්ඤි සුබ්බමත්තා තෙලං න ගණ්හාති, කප්පාසො පන

ගණ්භාති. තස්මා “විභතෙන කප්පාසෙනා” ති ආහ. ආයසායාති සොවණ්ණාය. සොවණ්ණඤ්ඤි ඉධ “අයස” ති අධිප්පෙන.

පුපාරහපුග්ගලවණ්ණනා

206. රාජා චක්කවත්තීති එත්ථ කස්මා භගවා අගාරමජ්ඣෙ චසිත්වා කාලඤ්ඤාත්තස්ස රඤ්ඤො පුපාරහතං අනුජානාති, න සීලවතො පුපුජ්ජනස්ස භික්ඛුස්සාති? අනච්ඡරියත්තා. පුපුජ්ජනභික්ඛුනඤ්ඤි පුපෙ අනුඤ්ඤායමානෙ තම්බපණ්ණිදීපෙ තාව පුපානං ඔකාසො න භවෙය්‍ය, තථා අඤ්ඤෙසු යානෙසු. තස්මා “අනච්ඡරියා නෙ භවිස්සන්ති” ති නානුජානාති. රාජා චක්කවත්තී එකොව නිබ්බන්තති, තෙනස්ස පුපො අච්ඡරියො භොති. පුපුජ්ජනසීලවතො පන පරිනිබ්බතභික්ඛුනො විය මහන්තම්පි සක්කාරං කාතුං වට්ටතියෙව.

ආනන්දඅච්ඡරියධම්මවණ්ණනා

207. විහාරන්ති ඉධ මණ්ඩලමාලො විහාරොති අධිප්පෙනො, තං පවිසිත්වා. කපිසිසන්ති ද්වාරබාහකොටියං යීතං අග්ගළරුක්ඛං. රොදමානො අට්ඨාසිති සො කිරායස්මා වින්තෙසි – “සත්ථාරා මම සංවෙගජනකං වසනට්ඨානං කථිතං, චෙතියවාරිකාය සාත්ථකභාවො කථිතො, මාතුගාමෙ පටිපජ්ජිතබ්බපඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො, අත්තනො සරීරෙ පටිපත්ති අක්ඛාතා, චත්තාරො පුපාරහා කථිතා, ධූවං අජ්ජ භගවා පරිනිබ්බායිස්සති” ති, තස්සෙවං වින්තයතො බලවදොමනස්සං උජ්ජජ්ජි. අථස්ස එතදභොසි – “භගවතො සන්තිකෙ රොදනං නාම අථාසුකං, එකමන්තං ගන්ත්වා සොකං තනුකං කරිස්සාමි” ති, සො තථා අකාසි. තෙන චුත්තං – “රොදමානො අට්ඨාසි” ති.

අහඤ්ච වතම්හීති අහඤ්ච වත අමිහි, අහං වතම්හීතිපි පායො. යො මම අනුකම්පකොති යො මං අනුකම්පති අනුසාසති, ස්වෙ දාති පට්ඨාය කස්ස මුඛධොවනං දස්සාමි, කස්ස පාදෙ ධොවිස්සාමි, කස්ස සෙනාසනං පටිපග්ගිස්සාමි, කස්ස පත්තවිවරං ගහෙත්වා විවරිස්සාමිති බහුං විලපි. ආමන්තෙසිති භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස අන්තරෙ ථෙරං අදිස්වා ආමන්තෙසි.

මෙත්තෙන කායකම්මෙනාති මෙත්තචිත්තවසෙන පවත්තිතෙන මුඛධොවනදානාදිකායකම්මෙන. හිතෙනාති හිතවුද්ධියා කතෙන. සුඛෙනාති සුඛසොමනස්සෙනෙව කතෙන, න දුක්ඛිතා දුම්මනෙන හුත්වාති අත්ථො. අද්වයෙනාති ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කත්වා අකතෙන. යථා හි එකො සම්මුඛාව කරොති න පරම්මුඛා, එකො පරම්මුඛාව කරොති න සම්මුඛා එවං විභාගං අකත්වා කතෙනාති චුත්තං භොති. අජ්ජමාණෙනාති පමාණවිරහිතෙන.

චක්කවාළමිහි හි අතිසම්බාධං, භවග්ගමිහි අතිනීවං, තයා කතං කායකම්මමෙව බහුත්ති දස්සෙති.

මෙත්තෙන වච්ඡමිමෙනාති මෙත්තචිත්තවසෙන පවත්තිතෙන මුඛධොවනකාලාරොචනාදිනා වච්ඡමිමෙන. අපි ව ඔවාදං සුත්වා – “සාධු, හත්තෙ”ති වචනමිහි මෙත්තං වච්ඡමිමෙව. මෙත්තෙන මනොකම්මෙනාති කාලස්සෙව සරීරපටිපග්ගනං කත්වා විචිත්තාසනෙ නිසිදිත්වා – “සත්ථා අරොගො හොතු, අඛ්‍යාපජ්ජො සුඛි”ති එවං පවත්තිතෙන මනොකම්මෙන. කතපුඤ්ඤොසිති කප්පසතසහස්සං අභිනිභාරසම්පන්නොසිති දස්සෙති. කතපුඤ්ඤොසිති ව එත්තාවතා විස්සත්ථො මා පමාදමාපජ්ජි, අථ බො පධානමනුයුඤ්ජ. එවඤ්ඤි අනුයුත්තො ඛිජ්ජං හොහිසි අනාසවො, ධම්මසඬ්ඨිතිකාලෙ අරහත්තං පාපුණ්ණස්සසි. න හි මාදිසස්ස කතපාරිවරියා නිජ්ජලා නාම හොතිති දස්සෙති.

208. එවඤ්ඤි පන වත්වා මහාපථවිං පත්ථරන්තො විය ආකාසං විත්ථාරෙන්තො විය චක්කවාළගිරිං ඔසාරෙන්තො විය සිනෙරුං උක්ඛිපෙන්තො විය මහාජම්බුං බන්ධෙ ගහෙන්වා වාලෙන්තො විය ආයස්මතො ආනන්දස්ස ගුණකථං ආරහන්තො අථ බො භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි. තත්ථ “යෙපි තෙ, භික්ඛවෙ, එතරහි”ති කස්මා න චුත්තං? අඤ්ඤස්ස බුද්ධස්ස නත්ථිතාය. එතෙනෙව චෙතං චෙදිතබ්බං – “යථා චක්කවාළන්තරෙපි අඤ්ඤො බුද්ධො නත්ථි”ති. පණ්ඩිතොති ඛ්‍යත්තො. මෙධාවිති බන්ධධාතුආයතනාදීසු කුසලො.

209. භික්ඛුපරිසා ආනන්දං දස්සනායාති යෙ භගවන්තං පස්සිතුකාමා ථෙරං උපසඬ්ඨකමන්ති, යෙ ව “ආයස්මා කිරානන්දො සමන්තපාසාදිකො අභිරුපො දස්සනීයො බහුස්සුතො සඬ්ඨසොහනො”ති ථෙරස්ස ගුණෙ සුත්වා ආගච්ඡන්ති, තෙ සන්ධාය “භික්ඛුපරිසා ආනන්දං දස්සනාය උපසඬ්ඨකමන්ති”ති චුත්තං. එස නයො සබ්බත්ථ. අත්තමනාති සවනෙන නො දස්සනං සමෙතීති සකමනා තුට්ඨවිත්තා. ධම්මන්ති “කච්චි, ආචුසො, බමනීයං, කච්චි යාපනීයං, කච්චි යොනිසො මනසිකාරෙන කම්මං කරොථ, ආචරියුපජ්ඣායෙ වත්තං පුරෙථා”ති එවරූපං පටිසන්ථාරධම්මං. තත්ථ භික්ඛුනීසු – “කච්චි, භගිනියො, අට්ඨ ගරුධම්මෙ සමාදාය වත්තථා”ති ඉදමිහි නානාකරණං හොති. උපාසකෙසු ආගතෙසු “උපාසක, න තෙ කච්චි සීසං වා අඬ්ඨං වා රුජ්ජති, අරොගා තෙ පුත්තභාතරො”ති න එවං පටිසන්ථාරං කරොති. එවං පන කරොති – “කථං උපාසකා තිණි සරණාති පඤ්ච සීලාති

රක්ඛට්ඨ, මාසස්ස අට්ඨ උපොසථෙ කරොට්ඨ, මාතාපිතුනං උපට්ඨානවත්තං පුරෙට්ඨ, ධම්මිකසමණුච්ඡාග්ගමණෙ පටිජග්ගො”ති. උපාසිකාසුපි එසෙව නයො.

ඉදානි ආනන්දත්ථෙරස්ස චක්කවත්තිනා සද්ධිං උපමං කරොත්තො චත්තාරොමෙ භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ ඛත්තියාති අභිසිත්තා ච අනභිසිත්තා ච ඛත්තියජාතිකා. තෙ කිර – “රාජා චක්කවත්ති නාම අභිරුපො දස්සනීයො පාසාදිකො ආකාසෙන විවරත්තො රජ්ජං අනුසාසති ධම්මිකො ධම්මරාජා”ති තස්ස ගුණකථං සුත්වා “සවනෙන දස්සනම්පි සම”න්ති අත්තමනා හොන්ති. භාසතීති කථෙත්තො – “කථං, තාතා, රාජධම්මං පුරෙට්ඨ, පචෙණිං රක්ඛට්ඨා”ති පටිසන්ථාරං කරොති. ච්ඡාග්ගමණසු පන – “කථං ආචරියා මන්තෙ වාචෙට්ඨ, කථං අත්තෙවාසිකා මන්තෙ ගණ්හන්ති, දක්ඛිණං වා චත්ථානි වා කපිලං වා අලත්ථා”ති පටිසන්ථාරං කරොති. ගහපතීසු – “කථං තාතා, න වො රාජකුලතො දණ්ඨෙන වා බලිනා වා පිළා අත්ථී, සම්මා දෙවො ධාරං අනුපචෙච්ඡති, සස්සාති සම්පජ්ජන්ති”ති එවං පටිසන්ථාරං කරොති. සමණෙසු – “කථං, හන්තෙ, පබ්බජිතපරික්ඛාරා සුලභා, සමණධම්මෙ න පමජ්ජථා”ති එවං පටිසන්ථාරං කරොති.

මහාසුදස්සනසුත්තදෙසනාවණ්ණනා

210. බුද්දකනගරකෙති නගරපතිරුපකෙ සම්බාධෙ බුද්දකනගරකෙ. උජ්ජඨගලනගරකෙති විසමනගරකෙ. සාබ්බනගරකෙති යථා රුක්ඛානං සාබ්බා නාම බුද්දකා හොන්ති, එවමෙව අඤ්ඤෙසං මහානගරානං සාබ්බදිසෙ බුද්දකනගරකෙ. ඛත්තියමහාසාලාති ඛත්තියමහාසාරජ්ජන්තා මහාඛත්තියා. එස නයො සබ්බත්ථ.

තෙසු ඛත්තියමහාසාලා නාම යෙසං කොට්ඨසතම්පි කොට්ඨසහස්සම්පි ධනං නිබ්ඤ්ඤත්වා යපිතං, දිවසපරිබ්බයො එකං කභාපණසකටං නිගච්ඡති, සායං ද්වෙ පටිසන්ති. ච්ඡාග්ගමණමහාසාලා නාම යෙසං අසීතිකොට්ඨනං නිහිතං හොති, දිවසපරිබ්බයො එකො කභාපණකුම්මො නිගච්ඡති, සායං එකසකටං පටිසති. ගහපතිමහාසාලා නාම යෙසං චත්තාලිසකොට්ඨනං නිහිතං හොති, දිවසපරිබ්බයො පඤ්ච කභාපණමිඤ්ඤානි නිගච්ඡන්ති, සායං කුම්මො පටිසති.

මා හෙවං, ආනන්ද, අවචාති ආනන්ද, මා එවං අවච, න ඉමං “බුද්දකනගර”න්ති චත්තබ්බං. අහඤ්ඤි ඉමස්සෙව නගරස්ස සම්පත්තිං කථෙතුං – “අනෙකචාරං තිට්ඨං නිසිදං මහන්තෙන උස්සාහෙන, මහන්තෙන පරක්කමෙන ඉධාගතො”ති චත්වා භූතපුබ්බන්තිආදිමාහ. සුභික්ඛාති ඛජ්ජහොජ්ජසම්පන්නා. හත්ථීසද්දෙනාති එකස්මිං හත්ථීම්හි සද්දං කරොත්තෙ

චතුරාසීතිහත්ථිසහස්සානි සද්දං කරොන්ති, ඉති හත්ථිසද්දෙන අවිචිත්තා, හොති, තථා අස්සසද්දෙන. පුඤ්ඤවත්තො පනෙත්ථ සත්තා චතුසින්ධවසුත්තෙහි රටෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤං අනුබන්ධමානා අන්තරවිථිසු විවරන්ති, ඉති රථසද්දෙන අවිචිත්තා හොති. නිච්චං පයොජිතානෙව පනෙත්ථ හෙරිආදීනි තූරියානි, ඉති හෙරිසද්දාදීහිපි අවිචිත්තා හොති. තත්ථ සම්මසද්දොති කංසනාලසද්දො. පාණිනාලසද්දොති පාණිනා චතුරස්සඅම්බණ්ණනාලසද්දො. කුට්භෙරිසද්දොතිපි වදන්ති.

අස්නාථ පිචථ බාදථාති අස්නාථ පිචථ බාදථ. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, භුඤ්ජථ හොති ඉමිනා දසමෙන සද්දෙන අවිචිත්තා හොති අනුපච්ඡින්නසද්දා. යථා පන අඤ්ඤෙසු නගරෙසු “කචචරං ඡඩ්ඛෙථ, කුදාලං ගණ්හථ, පච්ඡං ගණ්හථ, පවාසං ගමිස්සාම, තණ්ඩුලපුටං ගණ්හථ, හත්තපුටං ගණ්හථ, එලකාචුඩාදීනි සජ්ජානි කරොථා”ති එවරූපා සද්දා හොන්ති, න යිධ එවං අහොසීති දස්සෙති.

“දසමෙන සද්දෙනා”ති ව චත්ථා “කුසාවතී, ආනන්ද, රාජධානී සත්තහි පාකාරෙහි පරික්ඛිත්තා අහොසී”ති සබ්බං මහාසුදස්සනසුත්තං නිට්ඨාපෙත්වා ගච්ඡ ත්වං ආනන්දාතිආදිමාහ. තත්ථ අභික්කමථාති අභිමුඛා කමථ, ආගච්ඡථාති අත්ථො. කිං පන තෙ භගවතො ආගතභාවං න ජානන්තීති? ජානන්ති. බුද්ධානං ගතගතට්ඨානං නාම මහන්තං කොලාහලං හොති, කෙනවිදෙව කරණියෙන නිසින්තත්තා න ආගතා. “තෙ ආගන්ත්වා හික්ඛුසඬ්ඝස්ස යානනිසජ්ජොකාසං සංවිදහිත්වා දස්සන්ති”ති තෙසං සන්තිකෙ අවෙලායම්පි භගවා පෙසෙසි.

මල්ලානං වන්දනාවණ්ණනා

211. අම්භාකඤ්ච නොති එත්ථ නො කාරො නිපාතමත්තං. අසාවිනොති උජ්ජන්තදුක්ඛා. දුම්මනාති අනත්තමනා. වෙතොදුක්ඛසමජ්ජිතාති දොමනස්සසමජ්ජිතා. කුලපරිචත්තසො කුලපරිචත්තසො යපෙත්වාති එකෙකං කුලපරිචත්තං කුලසඬ්ඛෙපං විථිසභාගෙන වෙච රච්ජාසභාගෙන ච විසුං විසුං යපෙත්වා.

සුභද්දපරිබ්බාජකවත්ථුවණ්ණනා

212. සුභද්දො නාම පරිබ්බාජකොති උදිච්චබ්බාභ්මණ්ණමහාසාලකුලා පබ්බජිතො ඡන්තපරිබ්බාජකො. කඬ්ඛාධම්මොති විමතිධම්මො. කස්මා පනස්ස අජ්ජ එවං අහොසීති? තථාච්චඋපනිස්සයත්තා. පුබ්බෙ කිර පුඤ්ඤකරණකාලෙ ද්වෙ භාතරො අහෙසුං. තෙ එකතොව සස්සං අකංසු.

තත්ථ ජෙට්ඨකස්ස – “එකස්මිං සස්සෙ නවචාරෙ අග්ගසස්සදානං මයා දාතබ්බ”න්ති අහොසි. සො චජ්ජකාලෙ ඛිජ්ග්ගං නාම දත්වා ගබ්භකාලෙ කනිට්ඨොන සද්ධිං මන්තෙසි – “ගබ්භකාලෙ ගබ්භං ඵාලෙත්වා දස්සාමා”ති කනිට්ඨො – “තරුණසස්සං නාසෙතුකාමොසී”ති ආහ. ජෙට්ඨො කනිට්ඨස්ස අනනුවත්තනභාවං ඤාත්වා ඛෙත්තං විහජිත්වා අත්තනො කොට්ඨාසනො ගබ්භං ඵාලෙත්වා ඛිරං නිහරිත්වා සජ්ජිතවතීතෙන සංයොජෙත්වා අදාසි, පුට්ඨකකාලෙ පුට්ඨකං කාරෙත්වා අදාසි, ලායනකාලෙ ලායනග්ගං, වෙණිකරණෙ වෙණග්ගං, කලාපාදීසු කලාපග්ගං, බලග්ගං, බලහණ්ඩග්ගං, කොට්ඨග්ගන්ති එවං එකසස්සෙ නවචාරෙ අග්ගදානං අදාසි. කනිට්ඨො පන උද්ධරිත්වා අදාසි.

තෙසු ජෙට්ඨකො අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරො ජාතො. භගවා – “කස්ස නු ඛො අහං පයමං ධම්මං දෙසෙය්‍ය”න්ති ඔලොකෙන්තො “අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤො එකස්මිං සස්සෙ නව අග්ගදානානි අදාසි, ඉමං අග්ගධම්මං තස්ස දෙසෙස්සාමී”ති සබ්බපයමං ධම්මං දෙසෙසි. සො අට්ඨාරසහි බ්‍රහ්මකොට්ඨි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. කනිට්ඨො පන ඔහීයිත්වා පච්ඡා දානස්ස දින්තත්තා සත්ථු පරිනිබ්බානකාලෙ එවං වින්තෙත්වා සත්ථාරං දට්ඨුකාමො අහොසි.

මා තථාගතං විහෙයෙසීති ථෙරො කිර – “එතෙ අඤ්ඤතිත්ථියා නාම අත්තනො ගහණමෙව ගණ්හන්ති, තස්ස විස්සජ්ජාපනත්ථාය භගවතො බහුං භාසමානස්ස කායවාචාවිහෙසා භවිස්සති, පකතියාපි ච කිලන්තොයෙව භගවා”ති මඤ්ඤමානො එවමාහ. පරිබ්බාජකො – “න මෙ අයං භික්ඛු ඕකාසං කරොති, අත්ථිකෙන පන අනුවත්තිත්වා කාරෙතබ්බො”ති ථෙරං අනුවත්තන්තො දුතියමිපි තතියමිපි ආහ.

213. අස්සොසි බොති සාණ්ද්ඨාරෙ ධීතස්ස භාසතො පකතිසොතෙනෙව අස්සොසි, සුත්වා ච පන සුහද්දස්සෙව අත්ථාය මහතා උස්සාහෙන ආගතත්තා අලං ආනන්දාතිආදිමාහ. තත්ථ අලන්ති පටික්ඛෙපත්ථෙ නිපාතො. අඤ්ඤාපෙක්ඛොවාති අඤ්ඤාතුකාමොව හුත්වා. අබ්භඤ්ඤිංසුති යථා තෙසං පටිඤ්ඤා, තථෙව ජානිංසු. ඉදං චුත්තං හොති – සචෙ තෙසං සා පටිඤ්ඤා නිය්‍යානිකා, සබ්බෙ අබ්භඤ්ඤංසු, නො වෙ, න අබ්භඤ්ඤංසු. තස්මා කිං තෙසං පටිඤ්ඤා නිය්‍යානිකා, අනිය්‍යානිකාති අයමෙව තස්ස පඤ්ඤස්ස අත්ථො. අථ භගවා තෙසං අනිය්‍යානිකභාවකථනෙන අත්ථාභාවතො වෙව ඕකාසාභාවතො ච “අල”න්ති පටික්ඛිපිත්වා ධම්මමෙව දෙසෙසි. පයමයාමස්මිඤ්ඤි මල්ලානං ධම්මං දෙසෙත්වා මජ්ඣිමයාමෙ සුහද්දස්ස, පච්ඡිමයාමෙ භික්ඛුසඬ්ඨං ඔවදිත්වා බලවපච්චුසසමයෙ පරිනිබ්බාසිස්සාමිච්චෙව භගවා ආගතො.

214. සමණොපි තත්ථ න උපලබ්භතීති පටිමො සොතාපන්නසමණොපි තත්ථ නත්ථි, දුතියො සකදාගාමිසමණොපි, තතියො අනාගාමිසමණොපි, චතුත්ථො අරහත්තසමණොපි තත්ථ නත්ථිති අත්ථො. “ඉමස්මිං බො”ති පුරිමදෙසනාය අනියමනො චත්ථා ඉදානි අත්තනො සාසනං නියමෙත්තො ආහ. සුඤ්ඤා පරප්පවාදා සමණෙහිති චතුත්තං මග්ගානං අත්ථාය ආරද්ධවිපස්සකෙහි චතුහි, මග්ගට්ඨෙහි චතුහි, ඵලට්ඨෙහි චතුහිති ද්වාදසහි සමණෙහි සුඤ්ඤා පරප්පවාදා තුව්ඡා රිත්තකා. ඉමෙ ච සුභද්දානි ඉමෙ ද්වාදස හික්ඛු. සම්මා විහරෙය්‍යන්ති එත්ථ සොතාපන්නො අත්තනො අධිගතට්ඨානං අඤ්ඤස්ස කථෙත්ථා තං සොතාපන්නං කරොත්තො සම්මා විහරති නාම. එස නයො සකදාගාමිආදීසු. සොතාපන්නිමග්ගට්ඨො අඤ්ඤම්පි සොතාපන්නිමග්ගට්ඨං කරොත්තො සම්මා විහරති නාම. එස නයො සෙසමග්ගට්ඨෙසු. සොතාපන්නිමග්ගත්ථාය ආරද්ධවිපස්සකො අත්තනො පගුණං කම්මට්ඨානං කථෙත්ථා අඤ්ඤම්පි සොතාපන්නිමග්ගත්ථාය ආරද්ධවිපස්සකං කරොත්තො සම්මා විහරති නාම. එස නයො සෙසමග්ගත්ථාය ආරද්ධවිපස්සකෙසු. ඉදං සන්ධායාහ — “සම්මා විහරෙය්‍ය”න්ති. අසුඤ්ඤො ලොකො අරහත්තෙහි අස්සාති නළුවනං සරවනං විය නිරන්තරො අස්ස.

එකුනතිංසො වයසාති වයෙන එකුනතිංසවස්සො භුත්වා. යං පබ්බජීන්ති එත්ථ යන්ති නිපාතමත්තං. කිං කුසලානුච්ඡිති “කිං කුසල”න්ති අනුච්ඡන්තො පරියෙසන්තො. තත්ථ — “කිං කුසල”න්ති සබ්බඤ්ඤාඤාණං අධිප්පෙන, තං ගවෙසන්තොති අත්ථො. යතො අහන්ති යතො පට්ඨාය අහං පබ්බජිතො, එත්ථත්තරෙ සමධිකානි පඤ්ඤාස වස්සාති භොන්තිති දස්සෙති. ඤායස්ස ධම්මස්සාති අරියමග්ගධම්මස්ස. පදෙසවත්තීති පදෙසෙ විපස්සනාමග්ගෙ පවත්තන්තො. ඉතො බහිද්ධාති මම සාසනතො බහිද්ධා. සමණොපි නත්ථිති පදෙසවත්තිවිපස්සකොපි නත්ථි, පටිමසමණො සොතාපන්නොපි නත්ථිති වුත්තං භොති.

යෙ එත්ථාති යෙ තුම්භෙ එත්ථ සාසනෙ සත්ථාරා සම්මුඛා අන්තෙවාසිකාහිසෙකෙන අහිසිත්තා, තෙසං වො ලාභා තෙසං වො සුලද්ධන්ති. බාහිරසමයෙ කිර යං අන්තෙවාසිකං ආචරියො — “ඉමං පබ්බාපෙහි, ඉමං ඔවද, ඉමං අනුසාසා”ති වදති, සො තෙන අත්තනො යානෙ යපිතො භොති, තස්මා තස්ස — “ඉමං පබ්බාපෙහි, ඉමං ඔවද, ඉමං අනුසාසා”ති ඉමෙ ලාභා භොන්ති. ථෙරම්පි සුභද්දො තමෙව බාහිරසමයං ගහෙත්ථා එවමාහ.

අලුත්ට බොති කථං අලුත්ට? ටෙරො කිර නං එකමන්තං නෙත්වා උදකතුම්බතො පාතියෙන සීසං තෙමෙත්වා තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං කටෙත්වා කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අවිජාදාපෙත්වා සරණානි දත්වා භගවතො සන්තිකං ආනෙසී. භගවා උපසම්පාදෙත්වා කම්මට්ඨානං ආවික්ඛි. සො තං ගහෙත්වා උයානාස්ස එකමන්තෙ වඩ්ඤ්ඤං අධිට්ඨාය සටෙත්තො වායමන්තො විපස්සනං වඩ්ඤ්ඤං සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා ආගම්ම භගවත්තං වන්දිත්වා නිසීදි. තං සන්ධාය – “අවිරූපසම්පන්නො බො පනා” තිආදි වුත්තං.

සො ච භගවතො පච්ඡිමො සක්ඛිසාවකො අහොසීති සඬ්භිතිකාරකානං වචනං. තත්ථ යො භගවති ධර්මානෙ පබ්බජිත්වා අපරභාගෙ උපසම්පදං ලභිත්වා කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරහත්තං පාපුණාති, උපසම්පදම්පි වා ධර්මානෙයෙව ලභිත්වා අපරභාගෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරහත්තං පාපුණාති, කම්මට්ඨානම්පි වා ධර්මානෙයෙව ගහෙත්වා අපරභාගෙ අරහත්තමෙව පාපුණාති, සබ්බොපි සො පච්ඡිමො සක්ඛිසාවකො. අයං පන ධර්මානෙයෙව භගවති පබ්බජිතො ච උපසම්පන්නො ච කම්මට්ඨානඤ්ච ගහෙත්වා අරහත්තං පත්තොති.

පඤ්චමභාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තථාගතපච්ඡිමවාචාවණ්ණනා

216. ඉදානි හික්ඛුසඬ්ඝස්ස ඔවාදං ආරහි, තං දස්සෙතුං අථ බො භගවාතිආදි වුත්තං. තත්ථ දෙසිතො පඤ්ඤත්තොති ධම්මොපි දෙසිතො ටෙව පඤ්ඤත්තො ච, විනයොපි දෙසිතො ටෙව පඤ්ඤත්තො ච. පඤ්ඤත්තො ච නාම යපිතො පටිඨපිතොති අත්ථො. සො වො මමච්චයෙනාති සො ධම්මවිනයො තුම්භාකං මමච්චයෙන සත්ථා. මයා හි වො ධීතෙනෙව – “ඉදං ලහුකං, ඉදං ගරුකං, ඉදං සතෙකිච්ඡං, ඉදං අතෙකිච්ඡං, ඉදං ලොකවජ්ජං, ඉදං පණ්ණත්තිවජ්ජං, අයං ආපත්ති පුග්ගලස්ස සන්තිකෙ වුට්ඨාති, අයං ආපත්ති ගණස්ස සන්තිකෙ වුට්ඨාති, අයං සඬ්ඝස්ස සන්තිකෙ වුට්ඨාති” ති සත්තාපත්තික්ඛන්ධවසෙන ඔතිණ්ණෙ වත්ථුස්මිං සබ්බන්ධකපරිවාරො උභතොවිභවිගො විනයො නාම දෙසිතො, තං සකලම්පි විනයපිටකං මයි පරිනිබ්බුතෙ තුම්භාකං සත්ථුකිච්චං සාධෙස්සති.

ධීතෙනෙව ච මයා – “ඉමෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානා, වත්තාරො සම්මප්පධානා, වත්තාරො ඉද්ධිපාදා, පඤ්ච ඉන්ද්‍රියානි, පඤ්ච බලානි, සත්ත බොජ්ඣංගා, අරියො අට්ඨකප්පිකො මග්ගො” ති තෙන තෙනාකාරෙන ඉමෙ

ධම්මෙ විහජිත්වා විහජිත්වා සුත්තන්තපිටකං දෙසිතං, තං සකලමිපි සුත්තන්තපිටකං මයි පරිනිබ්බුතෙ තුම්භාකං සත්ථුකිච්චං සාධෙස්සති. ධීතෙනෙව ච මයා – “ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා, ද්වාදසායතනානි, අට්ඨාරස ධාතුයො, චත්තාරි සච්චානි, බාවිසතින්ද්‍රියානි, නව හෙතු, චත්තාරො ආහාරා, සත්ත එස්සා, සත්ත වෙදනා, සත්ත සඤ්ඤා, සත්ත සඤ්චෙතනා, සත්ත විත්තානි. තත්‍රාපි ‘එත්තකා ධම්මා කාමාවචරා, එත්තකා රූපාවචරා, එත්තකා අරූපාවචරා, එත්තකා පරියාපන්තා, එත්තකා අපරියාපන්තා, එත්තකා ලොකියා, එත්තකා ලොකුත්තරා’ති” ඉමෙ ධම්මෙ විහජිත්වා විහජිත්වා චතුච්ඡතිසමන්තපට්ඨානඅනන්තනයමහාපට්ඨානපටිමණ්ඩිතං අභිධම්මපිටකං දෙසිතං, තං සකලමිපි අභිධම්මපිටකං මයි පරිනිබ්බුතෙ තුම්භාකං සත්ථුකිච්චං සාධෙස්සති.

ඉති සබ්බමපෙනං අභිසම්බොධිතො යාව පරිනිබ්බානා පඤ්චචත්තාලීසවස්සානි භාසිතං ලපිතං – “තීණි පිටකානි, පඤ්ච නිකායා, නවධිගානි, චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානී”ති එවං මහාපහෙදං හොති. ඉති ඉමානි චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි තිට්ඨන්ති, අහං එකොව පරිනිබ්බායාමි. අහඤ්ච ඛො පන දානි එකකොව ඔවදාමි අනුසායාමි, මයි පරිනිබ්බුතෙ ඉමානි චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි තුම්භෙ ඔවදිස්සන්ති අනුසාසිස්සන්තිති එවං භගවා බහුනි කාරණානි දස්සෙන්තො – “සො වො මමච්චයෙන සත්ථා”ති ඔවදිත්වා පුන අනාගතෙ වාරිත්තං දස්සෙන්තො යථා ඛො පනාතිආදිමාහ.

තත්ථ සමුදාවරන්තීති කථෙන්නි වොහරන්ති. නාමෙන වා ගොත්තෙන වානි නවකානි අවත්වා “තිස්ස, නාගා”ති එවං නාමෙන වා, “කස්සප, ගොතමා”ති එවං ගොත්තෙන වා, “ආචුසො තිස්ස, ආචුසො කස්සපා”ති එවං ආචුසොවාදෙන වා සමුදාවරිතබ්බො. භන්තෙති වා ආයස්මාති වානි භන්තෙ තිස්ස, ආයස්මා තිස්සාති එවං සමුදාවරිතබ්බො. සමුහනතුති ආකඨිමානො සමුහනතු, යදි ඉච්ඡති සමුහනෙය්‍යාති අත්ථො. කස්මා පන සමුහනථාති එකංසෙනෙව අවත්වා විකප්පවනෙනෙව යපෙසිති? මහාකස්සපස්ස බලං දිට්ඨත්තා. පස්සති හි භගවා – “සමුහනථාති චුත්තෙපි සඨගීතිකාලෙ කස්සපො න සමුහනිස්සති”ති. තස්මා විකප්පෙනෙව යපෙසි.

තත්ථ – “එකච්චෙ ථෙරා එවමාහංසු – චත්තාරි පාරාජිකානි යපෙත්වා අවසෙසානි බුද්දානුබුද්දකානී”තිආදිනා නයෙන පඤ්චසතිකසඨගීතියං බුද්දානුබුද්දකකපා ආගතාව විනිච්ඡයො පෙත්ථ සමන්තපාසාදිකායං චුත්තො. කෙච්චි පනාහු – “භන්තෙ, නාගසෙන, කතමං බුද්දකං, කතමං අනුබුද්දක”න්ති

මිලින්නදෙන රඤ්ඤා පුච්ඡිතො. “දුක්කටං, මහාරාජ, බුද්දකං, දුබ්භාසිතං අනුබුද්දක”න්ති චුත්තත්තා නාගසෙනත්ථෙරො බුද්දානුබුද්දකං ඡානාති. මහාකස්සපො පන තං අඡානන්තො –

“සුඤ්ඤා මෙ, ආවුසො, සඬ්ඝො සන්තම්භාකං සික්ඛාපදානි ගිහිගතානි, ගිහිනොපි ඡානන්ති – “ඉදං වො සමණානං සක්ඛාපුත්තියානං කප්පති, ඉදං වො න කප්පති”ති. සථෙ මයං බුද්දානුබුද්දකානි සික්ඛාපදානි සමුහනිස්සාම, භවිස්සන්ති චත්තාරො – “ධුමකාලිකං සමණෙන ගොතමෙන සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, යාව නෙසං සත්ථා අට්ඨාසි, තාවිමෙ සික්ඛාපදෙසු සික්ඛිංසු, යතො ඉමෙසං සත්ථා පරිනිබ්බුතො, න දානිමෙ සික්ඛාපදෙසු සික්ඛන්ති”ති. යදි සඬ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඬ්ඝො අපඤ්ඤත්තං න පඤ්ඤපෙය්‍යා, පඤ්ඤත්තං න සමුච්ඡින්නදෙය්‍යා, යථාපඤ්ඤත්තෙසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය චත්තෙය්‍යා. එසා ඤත්තීති –

කම්මවාචං සාවෙසීති. න තං එවං ගහෙතබ්බං. නාගසෙනත්ථෙරො හි – “පරවාදිනො ඔකාසො මා අහොසි”ති එවමාහ. මහාකස්සපත්ථෙරො “බුද්දානුබුද්දකාපත්තිං න සමුහනිස්සාමි”ති කම්මවාචං සාවෙසි.

බ්‍රහ්මදණ්ඩකථාපි සඬ්ගිතියං ආගතත්තාසමන්තපාසාදිකායං විනිච්ඡිතා.

කඬ්ඛාති ද්වෙළ්භකං. විමතීති විනිච්ඡිතං අසමත්ථතා, බුද්ධො නු ඛො, න බුද්ධො නු ඛො, ධම්මො නු ඛො, න ධම්මො නු ඛො, සඬ්ඝො නු ඛො, න සඬ්ඝො නු ඛො, මග්ගො නු ඛො, න මග්ගො නු ඛො, පටිපදා නු ඛො, න පටිපදා නු ඛොති යස්ස සංසයො උප්පජ්ජෙය්‍යා, තං වො වදාමි “පුච්ඡථ හික්ඛවෙ”ති අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො. සත්ථුගාරවෙනාපි න පුච්ඡෙය්‍යාථාති මයං සත්ථුසන්තිකෙ පබ්බජ්මිහ, චත්තාරො පච්චයාපි නො සත්ථු සන්තකාව, තෙ මයං එත්තකං කාලං කඬ්ඛං අකත්ථා න අරහාම අජ්ජ පච්ඡිමකාලෙ කඬ්ඛං කාතුන්ති සථෙ එවං සත්ථරි ගාරවෙන න පුච්ඡථ. සභායකොපි හික්ඛවෙ සභායකස්ස ආරොවෙතුති තුම්භාකං යො යස්ස හික්ඛුනො සන්දිට්ඨො සම්භත්තො, සො තස්ස ආරොවෙතු, අහං එතස්ස හික්ඛස්ස කථෙස්සාමි, තස්ස කථං සුත්ථා සබ්බෙ නික්කඬ්ඛා භවිස්සථාති දස්සෙති.

එවං පසන්නොති එවං සද්දහාමි අහන්ති අත්ථො. ඤාණමෙවාති නික්කඬ්ඛවාචපච්චක්ඛකරණඤාණංයෙව, එත්ථ තථාගතස්ස න සද්ධාමත්තන්ති අත්ථො. ඉමෙසඤ්ඤි, ආනන්දාති ඉමෙසං අත්තොසාණියං

නිසින්නානං පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තානං. යො පච්ඡිමකොති යො ගුණවසෙන පච්ඡිමකො. ආනන්දත්ථෙරංයෙව සන්ධායාහ.

218. අප්පමාදෙන සම්පාදෙථාති සතිඅවිජ්ජවාසෙන සබ්බකිච්චාති සම්පාදෙය්‍යාථ. ඉති භගවා පරිනිබ්බානමඤ්ඤෙව නිපන්නො පඤ්චවත්තාලීස වස්සානි දින්නං ඔවාදං සබ්බං එකස්මිං අප්පමාදපදෙයෙව පක්ඛිපිත්වා අදාසී. අයං තථාගතස්ස පච්ඡිමා වාචාති ඉදං පන සඨගීතිකාරකානං වචනං.

පරිනිබ්බුතකථාවණ්ණනා

219. ඉතො පරං යං පරිනිබ්බානපරිකම්මං කත්වා භගවා පරිනිබ්බුතො, තං දස්සෙතුං අථ බො භගවා පයමං ඤානන්තිආදි චුත්තං. තත්ථ පරිනිබ්බුතො භන්තෙති නිරොධං සමාපන්නස්ස භගවතො අස්සාසපස්සාසානං අභාවං දිස්වා පුච්ඡති. න ආවුසොති ථෙරො කථං ඡානාති? ථෙරො කිර සත්ථාරා සද්ධිංයෙව තං තං සමාපත්තිං සමාපජ්ජන්තො යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනා වුට්ඨානං, තාව ගන්ත්වා ඉදාති භගවා නිරොධං සමාපන්නො, අන්තොනිරොධෙ ව කාලඬිකිරියා නාම නත්ථිති ඡානාති.

අථ බො භගවා සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධසමාපත්තියා වුට්ඨහිත්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපජ්ජී...පෙ.... තතියජ්ඣානා වුට්ඨහිත්වා චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජීති එත්ථ භගවා චතුච්ඡිති යා යානෙසු පයමජ්ඣානං සමාපජ්ජී, තෙරසසු යානෙසු දුතියජ්ඣානං, තථා තතියජ්ඣානං, පන්තරසසු යානෙසු චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජී. කථං? දසසු අසුහෙසු, ද්වන්තිංසාකාරෙ අට්ඨසු කසිණෙසු, මෙත්තාකරුණාමුදිතාසු, ආනාපානෙ, පරිච්ඡේදාකාසෙති ඉමෙසු තාව චතුච්ඡිති යා යානෙසු පයමජ්ඣානං සමාපජ්ජී. යපෙත්වා පන ද්වන්තිංසාකාරඤ්ඤෙව දස අසුභානි ව සෙසෙසු තෙරසසු දුතියජ්ඣානං, තෙසුයෙව ව තතියජ්ඣානං සමාපජ්ජී. අට්ඨසු පන කසිණෙසු, උපෙක්ඛාබ්බන්තවිහාරෙ, ආනාපානෙ, පරිච්ඡේදාකාසෙ, චතුසු අරුපෙසුති ඉමෙසු පන්තරසසු යානෙසු චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජී. අයම්පි ව සඬ්ඛෙපකථාව. නිබ්බානපුරං පවිසන්නො පන භගවා ධම්මස්සාමී සබ්බාපි චතුච්ඡිතිකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛා සමාපත්තියො පවිසිත්වා විදෙසං ගච්ඡන්තො ඤාතිජනං ආලිඬිගෙත්වා විස සබ්බසමාපත්තිසුඛං අනුභවිත්වා පවිට්ඨො.

චතුත්ථජ්ඣානා වුට්ඨහිත්වා සමනන්තරා භගවා පරිනිබ්බාසීති එත්ථ ඤානසමනන්තරං, පච්චවෙක්ඛණාසමනන්තරන්ති ද්වෙ සමනන්තරාති. තත්ථ ඤානා වුට්ඨාය භවසිගං ඔතිණ්ණස්ස තත්ථෙව පරිනිබ්බානං ඤානසමනන්තරං නාම. ඤානා වුට්ඨහිත්වා පුන ඤානසිගාති

පච්චවෙක්ඛිත්වා භවඛිගං ඔතිණ්ණස්ස තත්ථෙව පරිනිබ්බානං පච්චවෙක්ඛණ්ණාසමනන්තරං නාම. ඉමානිපි ද්වෙ සමනන්තරානෙව. භගවා පන ඤානං සමාපජ්ජිත්වා ඤානා වුට්ඨාය ඤානඛිගානි පච්චවෙක්ඛිත්වා භවඛිගචිත්තෙන අබ්‍යාකතෙන දුක්ඛසච්චෙන පරිනිබ්බායි. යෙ හි කෙච්චි බුද්ධා වා පච්චෙකබුද්ධා වා අරියසාවකා වා අන්තමසො කුන්ථකිපිල්ලිකං උපාදාය සබ්බෙ භවඛිගචිත්තෙනෙව අබ්‍යාකතෙන දුක්ඛසච්චෙන කාලඛිකරොන්තිති. මහාභූමිවාලාදීනි වුත්තනායානෙවාති.

220. භූතානි සත්තා. අප්පට්ඨුග්ගලොති පටිභාගපුග්ගලවිරහිතො. බලප්පත්තොති දසවිධඤාණබලං පත්තො.

221. උප්පාදවයධම්මිතොති උප්පාදවයසභාවා. තෙසං වූපසමොති තෙසං සඛාරානං වූපසමො, අසඛිකං නිබ්බානමෙව සුඛන්ති අත්ථො.

222. නාහු අස්සාසපස්සාසොති න ජාතො අස්සාසපස්සාසො. අනෙජොති තණ්හාසඛිබාතාය එජාය අභාවෙන අනෙජො. සන්තිමාරබ්භාති අනුපාදිසෙසං නිබ්බානං ආරබ්භ පටිච්ච සන්ධාය. යං කාලමකරීති යො කාලං අකරි. ඉදං වුත්තං හොති – “ආවුසො, යො මම සත්ථා බුද්ධවුනි සන්තිං ගම්ස්සාමීති, සන්තිං ආරබ්භ කාලමකරි, තස්ස ධීතචිත්තස්ස තාදිනො ඉදානි අස්සාසපස්සාසො න ජාතො, නත්ථි, නප්පවත්තති”ති.

අසල්ලිනෙතාති අලිනෙන අසඬකුටිතෙන සුචිකසිතෙනෙව චිත්තෙන. වෙදනං අප්ඤ්ඤාසංයමිති වෙදනං අධිවාසෙසි, න වෙදනානුවත්ති හුත්වා ඉතො විතො ව සම්පරිවත්ති. විමොක්ඛොති කෙනචි ධම්මෙන අනාවරණවිමොක්ඛො සබ්බසො අපඤ්ඤත්තිභාවුපගමො පජ්ජොතනිබ්බානසදිසො ජාතො.

223. තදාසීති “සහ පරිනිබ්බානා මහාභූමිවාලො”ති එවං හෙට්ඨා වුත්තං භූමිවාලමෙව සන්ධායාහ. තඤ්ඤි ලොමහංසනඤ්ච හිංසනකඤ්ච ආසි. සබ්බාකාරවරුපෙතෙති සබ්බවරකාරණුපෙතෙ.

224. අවිතරාගාති පුපුජ්ජනා වෙව සොතාපන්නසකදාගාමිනො ව. තෙසඤ්ඤි දොමනස්සං අප්පහීනං. තස්මා තෙපි බාහා පග්ගය්හ කන්දන්ති. උභොපි හත්ථෙ සීසෙ ය්පෙත්වා රොදන්තිති සබ්බං පුරිමනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

225. උප්ඤායන්තිති “අය්‍යා අත්තනාපි අධිවාසෙතුං න සක්කොන්ති, සෙසජනං කථං සමස්සාසෙස්සන්ති”ති වදන්තියො උප්ඤායන්ති. කථංභූතා

පන භන්තෙ ආයස්මා අනුරුද්ධො දෙවතා මනසිකරොතීති දෙවතා, භන්තෙ, කථංභූතා ආයස්මා අනුරුද්ධො සල්ලක්ඛෙති, කිං තා සත්ථු පරිනිබ්බානං අධිවාසෙත්තීති?

අථ තාසං පවත්තිදස්සනත්ථං ථෙරො සන්තාවුසොතිආදිමාහ. තං චුත්තත්ථමෙව. රත්තාවසෙසන්ති බලවපච්චුසෙ පරිනිබ්බුතත්තා රත්තියා අවසෙසං චුල්ලකද්ධානං. ධම්මියා කථායාති අඤ්ඤා පාටියෙක්කා ධම්මකථා නාම නත්ථි, “ආවුසො සදෙවකෙ නාම ලොකෙ අප්පට්ඨුග්ගලස්ස සත්ථුනො අයං මච්චුරාජා න ලජ්ජති, කිමඛිගං පන ලොකියමහාජනස්ස ලජ්ජස්සති”ති එවරූපාය පන මරණපටිසංයුත්තාය කථාය චිතිනාමෙසු. තෙසඤ්ඤි තං කථං කථෙත්තානං මුහුත්තෙනෙව අරුණං උග්ගච්ඡි.

226. අථ ඛොති අරුණුග්ගං දිස්වාච ථෙරො ථෙරං එතදවොච. තෙනෙව කරණීයෙනාති කිදිසෙන නු ඛො පරිනිබ්බානට්ඨානෙ මාලාගන්ධාදිසක්කාරෙන භවිතබ්බං, කිදිසෙන භික්ඛුසඛිසස්ස නිසජ්ජට්ඨානෙන භවිතබ්බං, කිදිසෙන බාදනීයභොජනීයෙන භවිතබ්බන්ති, එවං යං භගවතො පරිනිබ්බුතභාවං සුත්වා කත්තබ්බං තෙනෙව කරණීයෙන.

බුද්ධසර්වපුජාවණ්ණනා

227. සබ්බඤ්ච තාළාවචරන්ති සබ්බං තූරියභණ්ඩං. සන්තිපාතෙථාති හෙරිං වරාපෙත්වා සමාහරථ. තෙ තථෙව අකංසු. මණ්ඩලමාලෙති දූස්සමණ්ඩලමාලෙ. පටියාදෙන්තාති සජ්ජෙත්තා.

දක්ඛිණෙන දක්ඛිණන්ති නගරස්ස දක්ඛිණදිසාභාගෙනෙව දක්ඛිණදිසාභාගං. බාහිරෙන බාහිරන්ති අන්තොනගරං අප්පචෙසෙත්වා බාහිරෙනෙව නගරස්ස බාහිරපස්සං හරිත්වා. දක්ඛිණතො නගරස්සාති අනුරාධපුරස්ස දක්ඛිණද්වාරසදිසෙ යානෙ යපෙත්වා සක්කාරසම්මානං කත්වා ජෙනවනසදිසෙ යානෙ ක්කාපෙස්සාමාති අත්ථො.

228. අට්ඨ මල්ලපාමොක්ඛාති මජ්ඣිමවයා ථාමසම්පන්නා අට්ඨමල්ලරාජානො. සීසං න්භාතාති සීසං ධොවිත්වා නභාතා. ආයස්මන්තං අනුරුද්ධන්ති ථෙරොච දිබ්බවක්ඛුකොති පාකටො, තස්මා තෙ සන්තෙසුපි අඤ්ඤෙසු මහාථෙරෙසු – “අයං නො පාකටං කත්වා කථෙස්සති”ති ථෙරං පුච්ඡිංසු. කථං පන, භන්තෙ, දෙවතානං අධිප්පායොති භන්තෙ, අම්භාකං තාව අධිප්පායං ජානාම. දෙවතානං කථං අධිප්පායොති පුච්ඡන්ති. ථෙරො පයමං තෙසං අධිප්පායං දස්සෙත්තො තුම්භාකං ඛොතිආදිමාහ. මකුටබන්ධනං නාම

මල්ලානං චෙතියන්ති මල්ලරාජුනං පසාධනමඛිගලසාලාය එතං නාමං.
චිත්තිකතට්ඨෙත පනෙසා “චෙතිය”න්ති වුච්චති.

229. යාව සන්ධිසමලසඬකට්ඨරාති එත්ථ සන්ධි නාම සරසන්ධි. සමලං නාම ගුරුරාසිනිද්ධමනපනාළි. සඬකට්ඨරං නාම සඬකාරට්ඨානං. දිබ්බෙහි ච මානුසකෙහි ච නච්චෙහීති උපරි දෙවතානං නච්චාති භොන්ති, භෙට්ඨා මනුස්සානං. එස නයො ගීතාදීසු. අපිච දෙවතානං අන්තරෙ මනුස්සා, මනුස්සානං අන්තරෙ දෙවතාති එවම්පි සක්කරොත්තා පුප්පෙත්තා අගමංසු. මජ්ඣිමනිකායෙ මජ්ඣිමනිකායෙ නගරස්ස හරිත්වාති එවං හරියමානෙ හගවතො සරීරෙ ඛන්ධුලමල්ලසෙනාපතිහරියා මල්ලිකා නාම – “හගවතො සරීරං ආහරන්ති”ති සුත්වා අන්තරො සාමිකස්ස කාලං කිරියතො පට්ඨාය අපරිභුක්ඛිත්වා යපිතං විසාබාය පසාධනසදිසං මහාලකාපසාධනං නිහරාපෙත්වා – “ඉමිනා සත්ථාරං පුප්පෙස්සාමි”ති තං මජ්ජාපෙත්වා ගන්ධොදකෙන ධොවිත්වා ද්වාරෙ යිතා.

තං කිර පසාධනං තාසඤ්ච ද්විත්තං ඉත්ථිතං, දෙවදානියවොරස්ස ගෙහෙති තීසුයෙව යානෙසු අහොසි. සා ච සත්ථු සරීරෙ ද්වාරං සම්පත්තෙ – “ඔතාරොථ, තාතා, සත්ථුසරීර”න්ති චත්වා තං පසාධනං සත්ථුසරීරෙ පටිමුඤ්චි. තං සිසතො පට්ඨාය පටිමුක්කං යාවපාදතලාගතං. සුවණ්ණවණ්ණං හගවතො සරීරං සත්තරතනමයෙන මහාපසාධනෙන පසාධිතං අතිවිය විරොචිත්ථ. තං සා දිස්වා පසන්නචිත්තා පත්ථනං අකාසි – “හගවා යාව වට්ටෙ සංසරිස්සාමි, තාව මෙ පාටියෙක්කං පසාධනකිච්චං මා භොතු, නිච්චං පටිමුක්කපසාධනසදිසමෙව සරීරං භොතු”ති.

අථ හගවත්තං සත්තරතනමයෙන මහාපසාධනෙන උක්ඛිපිත්වා පුරත්ථිමෙන ද්වාරෙන නිහරිත්වා පුරත්ථිමෙන නගරස්ස මකුටඛන්ධනං මල්ලානං චෙතියං, එත්ථ හගවතො සරීරං නික්ඛිපිංසු.

මහාකස්සපත්ථෙරචත්ථුවණ්ණනා

231. පාචාය කුසිනාරන්ති පාචානගරෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා “කුසිනාරං ගමිස්සාමි”ති අද්ධානමග්ගප්පටිපන්නො භොති. රුක්ඛමුලෙ නිසීදීති එත්ථ කස්මා දිවාචිහාරන්ති න වුත්තං? දිවාචිහාරත්ථාය අනිසින්නත්තා. ථෙරස්ස හි පරිවාරා හික්ඛු සබ්බෙ සුඛසංවද්ධිතා මහාපුඤ්ඤා. තෙ මජ්ඣන්තිකසමයෙ තත්තපාසාණසදිසාය භූමියා පදසා ගච්ඡන්තා කිලමිංසු. ථෙරො තෙ දිස්වා – “හික්ඛු කිලමන්ති, ගන්තබ්බට්ඨානඤ්ච න දුරං, ථොකං විස්සමිත්වා දරථං පටිප්පස්සම්හෙත්වා සායන්හසමයෙ කුසිනාරං ගන්ත්වා දසබලං පස්සිස්සාමි”ති මග්ගා ඔක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මි. රුක්ඛමුලෙ සඬසාටිං

පඤ්ඤාපෙත්වා උදකතුමිබ්බො උදකෙන හත්ථපාදෙ සීතලෙ කත්වා නිසීදි. පරිවාරහික්ඛුපිස්ස රුක්ඛමුලෙ නිසීදිත්වා යොනියො මනසිකාරෙ කම්මං කුරුමානා තිණ්ණං රතනානං වණ්ණං භණ්ඩානා නිසීදිංසු. ඉති දරථවිනොදනත්ථාය නිසින්තත්තා “දිවාචිහාර”න්ති න වුත්තං.

මන්දාරවපුප්ඵං ගහෙත්වාති මහාපාතිප්පමාණං පුප්ඵං ආගන්තුකදණ්ඩකෙ යපෙත්වා ඡත්තං විය ගහෙත්වා. අද්දස ඛොති ආගච්ඡන්තං දුරතො අද්දස. දිස්වා ච පන වින්තෙසි —

“එතං ආජීවකස්ස හත්ථෙ මන්දාරවපුප්ඵං පඤ්ඤායති, එතඤ්ච න සබ්බදා මනුස්සපථෙ පඤ්ඤායති, යදා පන කොචි ඉද්ධිමා ඉද්ධිං විකුබ්බති, තදා සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තස්ස ච මාතුකුච්ඡිඛක්කමනාදීසු හොති. න ඛො පන අජ්ජ කෙනචි ඉද්ධිවිකුබ්බතං කතං, න මෙ සත්ථා මාතුකුච්ඡිං ඛක්කන්තො, න කුච්ඡිතො නික්ඛමන්තො, නාපිස්ස අජ්ජ අභිසම්බොධි, න ධම්මවක්කප්පවත්තනං, න යමකපාටිහාරියං, න දෙවොරොහණං, න ආයුසඬ්ඛාරොස්සජ්ජනං. මහල්ලකො පන මෙ සත්ථා ධුවං පරිනිබ්බුතො භවිස්සති”ති.

තතො — “පුච්ඡාමි න”න්ති විත්තං උප්පාදෙත්වා — “සචෙ ඛො පන නිසින්තකොච පුච්ඡාමි, සත්ථරි අගාරවො කතො භවිස්සති”ති උට්ඨහිත්වා ධීතට්ඨානතො අපක්කම්ම ඡද්දන්තො නාගරාජා මණ්ඩම්මං විය දසබලදත්තියං මෙසවණ්ණං පංසුකුලච්චරං පාරුපිත්වා දසනබසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං සිරස්මිං පතිට්ඨපෙත්වා සත්ථරි කතෙන ගාරවෙන ආජීවකස්ස අභිමුඛො හුත්වා — “ආවුසො, අම්මාකං සත්ථාරං ජානාසී”ති ආහ. කිං පන සත්ථු පරිනිබ්බානං ජානන්තො පුච්ඡි අජානන්තොති? ආවජ්ජනපටිබද්ධං බීණාසවානං ජානනං, අනාවජ්ජිතත්තා පනෙස අජානන්තො පුච්ඡිති එකෙ. ථෙරො සමාපත්තිබහුලො, රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානලෙණමණ්ඩපාදීසු නිච්චං සමාපත්තිබලෙනෙව යාපෙති, කුලසත්තකම්පි ගාමං පවිසිත්වා ද්වාරෙ සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා සමාපත්තිතො වුට්ඨිතොච හික්ඛං ගණ්හාති. ථෙරො කිර ඉමිනා පච්ඡිමෙන අත්තභාවෙන මහාජනානුග්ගහං කරිස්සාමි — “යෙ මය්හං හික්ඛං වා දෙත්ති ගන්ධමාලාදීහි වා සක්කාරං කරොන්ති, තෙසං තං මහජ්ඵලං හොතු”ති එවං කරොති. තස්මා සමාපත්තිබහුලතාය න ජානාති. ඉති අජානන්තොච පුච්ඡතීති වදන්ති, තං න ගහෙතබ්බං.

න හෙත්ථ අජානනකාරණං අත්ථි. අභිලක්ඛිතං සත්ථු පරිනිබ්බානං අහොසි, දසසහස්සිලොකධාතුකම්පනාදීහි නිමිත්තෙනි. ථෙරස්ස පන පරිසාය

කෙහිවි භික්ඛුහි භගවා දිට්ඨපුබ්බො, කෙහිවි න දිට්ඨපුබ්බො, තත්ථ යෙහිපි දිට්ඨපුබ්බො, තෙපි පස්සිතුකාමාව, යෙහිපි අදිට්ඨපුබ්බො, තෙපි පස්සිතුකාමාව. තත්ථ යෙහි න දිට්ඨපුබ්බො, තෙ අතිදස්සනකාමනාය ගන්ත්වා “කුහිං භගවා”ති පුච්ඡන්තා “පරිනිබ්බුතො”ති සුත්වා සන්ධාරෙතුං නාසක්ඛිස්සන්ති. විවරඤ්ච පත්තඤ්ච ඡඩ්ඛෙත්වා එකවත්ථා වා දුන්නිවත්ථා වා දුප්පාරුතා වා උරානි පටිපිසන්තා පරොදිස්සන්ති. තත්ථ මනුස්සා – “මහාකස්සපත්ථෙරෙන සද්ධිං ආගතා පංසුකුලිකා සයම්පි ඉත්ථියො විය පරොදන්ති, තෙ කිං අම්භෙ සමස්සාසෙස්සන්ති”ති මය්හං දොසං දස්සන්ති. ඉදං පන සුඤ්ඤං මහාඅරඤ්ඤං, ඉධ යථා තථා රොදන්තෙසු දොසො නත්ථි. පුරිමතරං සුත්වා නාම සොකොපි තනුකො භොතීති භික්ඛුනං සතුප්පාදනත්ථාය ජානන්තොව පුච්ඡි.

අජ්ජ සත්තාහපරිනිබ්බුතො සමණො ගොතමොති අජ්ජ සමණො ගොතමො සත්තාහපරිනිබ්බුතො. තතො මෙ ඉදන්ති තතො සමණස්ස ගොතමස්ස පරිනිබ්බුතට්ඨානතො.

232. සුභද්දො නාම වුඩ්ඪපබ්බතොති “සුභද්දො”ති තස්ස නාමං. වුඩ්ඪකාලෙ පන පබ්බතත්තා “වුඩ්ඪපබ්බතො”ති වුච්චති. කස්මා පන සො එවමාහ? භගවති ආසාතෙන. අයං කිරෙසො ඛන්ධකෙ ආගතෙ ආතුමාවත්ථුස්මිං නභාපිතපුබ්බකො වුඩ්ඪපබ්බතො භගවති කුසිනාරතො නික්ඛමිත්වා අඩ්ඪතෙළසෙහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ආතුමං ආගච්ඡන්තෙ භගවා ආගච්ඡතිති සුත්වා – “ආගතකාලෙ යාගුපානං කරිස්සාමි”ති සාමණෙරභූමියං ධීතෙ ද්වෙ පුත්තෙ එතදවොච – “භගවා කිර, තාතා, ආතුමං ආගච්ඡති මහතා භික්ඛුසඤ්ඤා සද්ධිං අඩ්ඪතෙළසෙහි භික්ඛුසතෙහි; ගච්ඡථ තුම්භෙ, තාතා, බුරහණ්ඩං ආදාය නාළියාවාපකෙන අනුසරකං අනුසරකං ආභිණ්ඩථ ලොණමිපි තෙලමිපි තණ්ඩුලමිපි බාදනීයමිපි සංහරථ භගවතො ආගතස්ස යාගුපානං කරිස්සාමා”ති (මහාව. 303). තෙ තථා අකංසු.

මනුස්සා තෙ දාරකෙ මඤ්ජුකෙ පටිභානෙය්‍යකෙ දිස්වා කාරෙතුකාමාපි අකාරෙතුකාමාපි කාරෙන්තියෙව. කතකාලෙ – “කිං ගණ්ඨිස්සථ තාතා”ති පුච්ඡන්ති. තෙ වදන්ති – “න අම්භාකං අඤ්ඤෙත කෙනවි අත්ථො, පිතා පන නො භගවතො, ආගතකාලෙ යාගුදානං දාතුකාමො”ති. තං සුත්වා මනුස්සා අපරිගණෙත්වා යං තෙ සක්කොන්ති ආහරිතුං, සබ්බං දෙන්ති. යම්පි න සක්කොන්ති, මනුස්සෙහි පෙසෙන්නි. අථ භගවති ආතුමං ආගන්ත්වා භුසාගාරං පටිට්ඨෙ සුභද්දො සායන්හසමයං ගාමද්වාරං ගන්ත්වා මනුස්සෙ ආමන්තෙසි – “උපාසකා, නාහං තුම්භාකං සන්තිකා අඤ්ඤං කිඤ්චි පච්චාසිසාමි, මය්හං

දාරකෙහි ආභතානි තණ්ඩුලාදීනියෙව සඬ්ඝස්ස පභොන්ති. යං හත්ථකම්මං, තං මෙ දෙථා”ති. “ඉද්දඤ්චිද්දඤ්ච ගණ්හථා”ති සබ්බුපකරණානි ගාභෙත්වා විහාරෙ උද්ධතානි කාරෙත්වා එකං කාලකං කාසාවං නිවාසෙත්වා තාදිසමෙව පාරුපිත්වා – “ඉදං කරොථ, ඉදං කරොථා”ති සබ්බරත්තිං විචාරෙත්තො සතසහස්සං විස්සජ්ජෙත්වා භොජ්ජයාගුඤ්ච මධුගොළකඤ්ච පටියාදාපෙසි. භොජ්ජයාගු නාම භුඤ්ජිත්වා පාතබ්බයාගු, තත්ථ සජ්ජිමධුථාණිතමච්ඡමංසපුජ්ජඵලරසාදි යං කිඤ්චි බාදනීයං නාම සබ්බං පක්ඛිපති කිළිතුකාමානං සිසමක්ඛනයොග්ගා භොති සුගන්ධගන්ධා.

අථ හගවා කාලස්සෙව සරීරපටිජග්ගනං කත්වා හික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො පිණ්ඩාය වරිතුං ආතුමනගරාහිමුඛො පායාසි. මනුස්සා තස්ස ආරොචෙසුං – “හගවා පිණ්ඩාය ගාමං පටිසති, තයා කස්ස යාගු පටියාදිතා”ති. සො යථානිවත්ථපාරුතෙහෙව තෙහි කාලකකාසාවෙහි එකෙන හත්ථෙන දබ්බිඤ්ච කටච්ඡුඤ්ච ගභෙත්වා බ්‍රහ්මා විය දක්ඛිණජාණුමණ්ඩලං භූමියං පතිට්ඨපෙත්වා වන්දිත්වා – “පටිග්ගණ්හාතු මෙ, හත්තෙ, හගවා යාගු”න්ති ආභ.

තතො “ජානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති”ති ඛන්ධකෙ ආගතනයෙන හගවා පුච්ඡිත්වා ච සුත්වා ච තං වුඬ්ඬපබ්බජිතං විගරහිත්වා තස්මිං වත්ථුස්මිං අකජ්ජියසමාදානසික්ඛාපදඤ්ච, බුරහණ්ඩපරිහරණසික්ඛාපදඤ්චාති ද්වෙ සික්ඛාපදානි පඤ්ඤපෙත්වා – “හික්ඛවෙ, අනෙකකජ්ජකොට්ඨො භොජනං පරියෙසන්තෙහෙව චිතිනාමිතා, ඉදං පන තුම්භාකං අකජ්ජියං අධම්මෙන උජ්ජන්තං භොජනං, ඉමං පරිභුත්තානං අනෙකානි අත්තභාවසහස්සානි අපායෙස්වෙව නිබ්බත්තිස්සන්ති, අපෙථ මා ගණ්හථා”ති හික්ඛාචාරාහිමුඛො අගමාසි. එකහික්ඛුනාපි න කිඤ්චි ගහිතං.

සුභද්දො අනත්තමනො හුත්වා අයං “සබ්බං ජානාමි”ති ආහිණ්ඩති. සචෙ න ගහිතුකාමො, පෙසෙත්වා ආරොචෙතබ්බං. අයං පක්කාභාරො නාම සබ්බචිරං තිට්ඨන්තො සත්තාහමත්තං තිට්ඨෙය්‍ය. ඉද්දඤ්චි මම යාවජීවං පරියත්තං අස්ස. සබ්බං තෙන නාසිතං, අහිතකාමො අයං මය්හන්ති හගවති ආසාතං ඛන්ධිත්වා දසබලෙ ධරන්තෙ කිඤ්චි වත්තුං නාසක්ඛි. එවං කිරස්ස අභොසි – “අයං උච්චා කුලා පබ්බජිතො මහාපුරියො, සචෙ කිඤ්චි වක්ඛාමි, මංයෙව සන්තජ්ජෙස්සති”ති. ස්වායං අජ්ජ “පරිනිබ්බුතො හගවා”ති සුත්වා උද්ධස්සාසො විය හට්ඨතුට්ඨො එවමාභ.

ථෙරො තං සුත්වා හදයෙ පහාරදානං විය මත්ථකෙ පතිතසුක්ඛාසනි විය මඤ්ඤි, ධම්මසංචෙගො වස්ස උජ්ජජී – “සත්තාහමත්තපරිනිබ්බුතො හගවා,

අජ්ජාපිස්ස සුවණ්ණවණ්ණං සරීරං ධරතියෙව, දුක්ඛෙන භගවතා ආරාධිතසාසනෙන නාම එවං ලභු මහත්තං පාපකසටං කණ්ටකො උජ්ජන්තො, අලං බො පනෙස පාපො වඩ්ඪමානො අඤ්ඤාපි එවරූපෙ සභායෙ ලහිත්වා සක්කා සාසනං ඔසක්කාපෙනු”න්ති. තතො ථෙරො වින්තෙසි -

“සචෙ බො පනාහං ඉමං මහල්ලකං ඉධෙව පිලොතිකං නිවාසාපෙත්වා ඡාරිකාය ඔකිරාපෙත්වා නීහරාපෙස්සාමි, මනුස්සා ‘සමණස්ස ගොතමස්ස සරීරෙ ධරමානෙයෙව සාවකා විවදන්ති’ති අමිහාකං දොසං දස්සෙස්සන්ති අධිවාසෙමි තාව.

භගවතා හි දෙසිතො ධම්මො අසඬගහිතපුජ්ජරාසිසදියො. තත්ථ යථා වාතෙන පහටපුජ්ජානි යතො වා තතො වා ගච්ඡන්ති, එවමෙව එවරූපානං පාපපුග්ගලානං වසෙන ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ විනයෙ එකං ද්වෙ සික්ඛාපදානි නස්සිස්සන්ති, සුත්තෙ එකො ද්වෙ පඤ්භාවාරා නස්සිස්සන්ති, අහිංසාමෙව එකං ද්වෙ භූමන්තරානි නස්සිස්සන්ති, එවං අනුක්කමෙන මූලෙන නට්ඨෙ පිසාවසදියා භවිස්සාම; තස්මා ධම්මවිනයසඬගහං කරස්සාම. එවඤ්ඤා සති දළ්භං සුත්තෙන සඬගහිතානි පුජ්ජානි විය අයං ධම්මවිනයො නිව්චලො භවිස්සති.

එතදත්ථඤ්ඤා භගවා මය්හං තිණි ගාචුතානි පච්චුග්ගමනං අකාසි, තිහි ඔවාදෙහි උපසම්පදං අදාසි, කායතො අපනෙත්වා කායෙ විවරපරිවත්තනං අකාසි, ආකාසෙ පාණිං වාලෙත්වා චන්ද්‍රපමං පටිපදං කට්ඨන්තො මං කායසක්ඛිං කත්වා කට්ඨෙසි, තික්ඛත්තුං සකලසාසනදායජ්ජං පටිච්ඡාපෙසි. මාදියෙ හික්ඛුමිහි තිට්ඨමානෙ අයං පාපො සාසනෙ වුඩ්ඪිං මා අලත්ථ. යාව අධම්මො න දිජ්ජති, ධම්මො න පටිබාහියති. අවිනයො න දිජ්ජති විනයො න පටිබාහියති. අධම්මවාදිතො න බලවන්තො භොන්ති, ධම්මවාදිතො න දුබ්බලා භොන්ති; අවිනයවාදිතො න බලවන්තො භොන්ති, විනයවාදිතො න දුබ්බලා භොන්ති. තාව ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬගායස්සාමි. තතො හික්ඛු අත්තතො අත්තතො පභොනකං ගහෙත්වා කජ්ජියාකජ්ජියං කට්ඨස්සන්ති. අථායං පාපො සයමෙව නිග්ගහං පාපුණ්ණස්සති, පුන සිසං උක්ඛිපිතුං න සක්ඛිස්සති, සාසනං ඉද්ධඤ්චෙව ඵීතඤ්ච භවිස්සති”ති.

සො එවං නාම මය්හං විත්තං උජ්ජන්තන්ති කස්සචි අනාරොචෙත්වා හික්ඛුසඬ්ඨං සමස්සාපෙසි. තෙන චුත්තං - “අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො...පෙ.... නෙතං යානං විජ්ජති”ති.

233. විතකන්ති විසරතනසතිකං චන්දනචිතකං. ආළිම්පෙස්සාමාති අග්ගිං ගාභාපෙස්සාම. න සක්කොන්ති ආළිම්පෙතුන්ති අට්ඨපි සොළසපි ද්වත්තිංසපි ජනා ජාලනත්ථාය යමකයමකඋක්කායො ගහෙත්වා තාලවණ්ටෙහි බීජන්තා භස්තාහි ධමන්තා තාති තාති කාරණාති කරොන්තාපි න සක්කොන්තියෙව අග්ගිං ගාභාපෙතුං. දෙවතානං අධිජ්ජායොති එත්ථ තා කිර දෙවතා ථෙරස්ස උපට්ඨාකදෙවතාව. අසීතිමහාසාවකෙසු හි විත්තාති පසාදෙත්වා තෙසං උපට්ඨාකාති අසීතිකුලසභස්සාති සග්ගෙ නිබ්බත්තාති. තත්ථ ථෙරෙ විත්තං පසාදෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තා දෙවතා තස්මිං සමාගමෙ ථෙරං අදිස්වා – “කුහිං නු බො අම්මාකං කුලපකත්ථෙරො”ති අන්තරාමග්ගෙ පටිපන්නං දිස්වා “අම්මාකං කුලපකත්ථෙරෙන අවන්දිතෙ විතකො මා පජ්ජලිත්ථා”ති අධිට්ඨහිංසු.

මනුස්සා තං සුත්වා – “මහාකස්සපො කිර නාම හො භික්ඛු පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ‘දසබ්බස්ස පාදෙ චන්දිස්සාමී’ති ආගච්ඡති. තස්මිං කිර අනාගතෙ විතකො න පජ්ජලිස්සති. කිදිසො හො සො භික්ඛු කාලො ඔදාතො දිසො රස්සො, එවරුපෙ නාම හො භික්ඛුමිහි යීතෙ කිං දසබ්බස්ස පරිනිබ්බානං නාමා”ති කෙචි ගන්ධමාලාදිභත්ථා පටිපථං ගච්ඡංසු. කෙචි වීරියො විචිත්තා කත්වා ආගමනමග්ගං ඔලොකයමානා අට්ඨංසු.

234. අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො යෙන කුසිනාරා...පෙ.... සිරසා චන්දිති ථෙරො කිර චිතකං පදක්ඛිණං කත්වා ආවජ්ජන්තොව සල්ලක්ඛෙසි – “ඉමස්මිං යානෙ සීසං, ඉමස්මිං යානෙ පාදා”ති. තතො පාදානං සමීපෙ යත්වා අභිඤ්ඤාපාදකං චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා චූට්ඨාය – “අරාසභස්සපටිමණ්ඩිතචක්කලක්ඛණපතිට්ඨිතා දසබ්බස්ස පාදා සද්ධිං කජ්ජාසපටලෙහි පඤ්ච දුස්සයුගසතාති සුවණ්ණදොණිං චන්දනචිතකඤ්ච ද්වෙධා කත්වා මය්හං උත්තමඨිගෙ සිරස්මිං පතිට්ඨහන්තු”ති අධිට්ඨාසි. සභ අධිට්ඨානචිත්තෙන තාති පඤ්ච දුස්සයුගසතාති ද්වෙධා කත්වා වලාභකන්තරා පුණ්ණචන්දො විය පාදා නික්ඛමිංසු. ථෙරො විකසිතරත්තපදුමසදිසෙ හත්ථෙ පසාරෙත්වා සුවණ්ණචණ්ණෙ සත්ථුපාදෙ යාව ගොජ්ජකා දළ්භං ගහෙත්වා අත්තතො සිරවරෙ පතිට්ඨපෙසි. තෙන චුත්තං – “භගවතො පාදෙ සිරසා චන්දි”ති.

මහාජනො තං අච්ඡරියං දිස්වා එකජ්ජහාරෙතොව මහානාදං නදි, ගන්ධමාලාදීහි සුපෙත්වා යථාරූචි චන්දි. එවං පන ථෙරෙන ච මහාජනෙන ච තෙහි ච පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි චන්දිතමත්තෙ පුන අධිට්ඨානකිච්චං නත්ථී. පකතිඅධිට්ඨානවසෙනොව ථෙරස්ස හත්ථතො මුච්චිත්වා අලත්තකචණ්ණාති

භගවතො පාදනලාභී වන්දනදාරුආදීසු කිඤ්චි අවාලෙන්වාච යථායානෙ පතිට්ඨහිංසු, යථායානෙ ධීතානෙව අභෙසුං. භගවතො හි පාදෙසු නික්ඛමන්තෙසු වා පච්ඡන්තෙසු වා කප්පාසංඝංසු වා දසිකතන්තං වා තෙලබ්ඪිඤ්ච වා දාරුක්ඛන්ධං වා යානා චලිතං නාම නාභොසි. සබ්බං යථායානෙ ධීතමෙව අභොසි. උට්ඨහිත්වා පන අත්ථඨගතෙ වන්දෙ විය සුරියෙ විය ච තථාගතස්ස පාදෙසු අන්තරහිතෙසු මහාජනො මහාකන්දිතං කන්දි. පරිනිබ්බානකාලතො අධිකතරං කාරුඤ්ඤං අභොසි.

සයමෙව භගවතො චිතකො පජ්ජලීති ඉදං පන කස්සචි පජ්ජලාපෙනුං වායමන්තස්ස අදස්සනවසෙන චුත්තං. දෙවනානුභාවෙන පනෙස සමන්තතො එකප්පභාරෙතෙව පජ්ජලී.

235. සරීරානෙව අවසිස්සිංසුති පුබ්බෙ එකග්ගෙනෙ ධීතත්තා සරීරං නාම අභොසි. ඉදානි විජ්ජකිණ්ණත්තා සරීරානීති චුත්තං සුමනමකුළසදිසා ච ධොතමුත්තසදිසා ච සුවණ්ණසදිසා ච ධාතුයො අවසිස්සිංසුති අත්ථො. දීඝායුකචුද්ධානඤ්චි සරීරං සුවණ්ණක්ඛන්ධසදිසං එකමෙව භොති. භගවා පන – “අභං න වීරං යත්වා පරිනිබ්බායාමි, මය්හං සාසනං තාව සබ්බත්ථ න විත්ථාරිතං, තස්මා පරිනිබ්බුතස්සාපි මෙ සාසපමත්තම්පි ධාතුං ගහෙත්වා අත්තතො අත්තතො වසනට්ඨානෙ චෙතියං කත්වා පරිවරන්තො මහාජනො සග්ගපරායණො භොතු”ති ධාතුනං විකිරණං අධිට්ඨාසි. කති, පනස්ස ධාතුයො විජ්ජකිණ්ණා, කති න විජ්ජකිණ්ණාති. චතස්සො දායා, ද්වෙ අක්ඛකා, උණ්ඨිසන්ති ඉමා සත්ත ධාතුයො න විජ්ජකිරිංසු, සෙසා විජ්ජකිරිංසුති. තත්ථ සබ්බචුද්දකා ධාතු සාසපඨිජමත්තා අභොසි, මහාධාතු මජ්ඣෙ භින්තතණ්ඩුලමත්තා, අතිමහති මජ්ඣෙ භින්තමුග්ගමත්තාති.

උදකධාරාති අග්ගබාහුමත්තාපි ජඬිසමත්තාපි තාලක්ඛන්ධමත්තාපි උදකධාරා ආකාසතො පතිත්වා නිබ්බාපෙසි. උදකසාලතොති පරිවාරෙත්වා ධීතසාලරුක්ඛෙ සන්ධායෙනං චුත්තං, තෙසම්පි හි ඛන්ධන්තරවිටපන්තරෙහි උදකධාරා නික්ඛමිත්වා නිබ්බාපෙසුං. භගවතො චිතකො මහන්තො. සමන්තා පථවිං භින්දිත්වාපි නඬිගලසිසමත්තා උදකවට්ඨි ඵලිකවට්ඨසකසදිසා උග්ගන්ත්වා චිතකමෙව ගණ්හන්ති. ගන්ධොදකෙනාති සුවණ්ණසංථෙ රජතසංථෙ ච පුරෙත්වා ආභතනානාගන්ධොදකෙන. නිබ්බාපෙසුන්ති සුවණ්ණමයරජතමයෙහි අට්ඨදණ්ඩකෙහි විකිරිත්වා වන්දනචිතකං නිබ්බාපෙසුං.

එත්ථ ච චිතකෙ ඤායමානෙ පරිවාරෙත්වා ධීතසාලරුක්ඛානං සාබ්බන්තරෙහි විටපන්නරෙහි පත්තන්නරෙහි ජාලා උග්ගච්ඡන්ති, පත්තං වා සාබ්බා වා පුජ්ථං වා දඬුසා නාම නත්ථි, කිපිල්ලිකාපි මක්කට්ඨකාපි ජාලානං අන්තරෙනෙව විවරන්ති. ආකාසතො පතිතඋදකධාරාසුපි සාලරුක්ඛෙහි නික්ඛන්තඋදකධාරාසුපි පථවිං හින්දිත්වා නික්ඛන්තඋදකධාරාසුපි ධම්මකථාව පමාණං. එවං චිතකං නිබ්බාපෙත්වා පන මල්ලරාජානො සන්ථාගාරෙ චතුජ්ජාතියගන්ධපරිභණ්ඩං කාරෙත්වා ලාජපඤ්චමානි පුජ්ථානි විකිරිත්වා උපරි වෙලවිතානං බන්ධිත්වා සුවණ්ණතාරකාදීහි බවිත්වා තත්ථ ගන්ධදාමමාලාදාමරතනදාමානි ඔලම්බෙත්වා සන්ථාගාරතො යාව මකුට්ඨන්ධනසඬුබාතා සිසපසාධනමඬුගලසාලා, තාව උහොහි පස්සෙහි සාණ්ඤ්ඤාඤ්ජපරික්ඛෙපං කාරෙත්වා උපරි වෙලවිතානං බන්ධාපෙත්වා සුවණ්ණතාරකාදීහි බවිත්වා තත්ථපි ගන්ධදාමමාලාදාමරතනදාමානි ඔලම්බෙත්වා මණ්දණ්ඩවණ්ණෙහි වෙණුහි ච පඤ්චවණ්ණද්ධපෙ උස්සාපෙත්වා සමන්තා වාතපටාකා පරික්ඛිපිත්වා සුසම්මට්ඨාසු වීථිසු කදලියො ච පුණ්ණසට්ඨෙ ච යපෙත්වා දණ්ඩකදීපිකා ජාලෙත්වා අලඬුකතභත්ථික්ඛන්ධෙ සහ ධාතුහි සුවණ්ණදොණිං යපෙත්වා මාලාගන්ධාදීහි පූජෙත්වා සාධුකිළිතං කීළින්නා අන්තොනගරං පවෙසෙත්වා සන්ථාගාරෙ සරභමයපල්ලඬුකෙ යපෙත්වා උපරි සෙනච්ඡන්තං ධාරෙසුං. එවං කත්වා – “අථ බො කොසිතාරකා මල්ලා භගවතො සරීරානි සත්තාහං සන්ථාගාරෙ සත්තිපඤ්ජරං කරිත්වා”ති සබ්බං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ සත්තිපඤ්ජරං කරිත්වාති සත්තිභත්ථෙහි පුරිසෙහි පරික්ඛිපාපෙත්වා. ධනුපාකාරන්ති පයමං තාව භත්ථිකුම්භෙන කුම්භං පහරන්තෙ පරික්ඛිපාපෙසුං, තතො අස්සෙ ගීවාය ගීවං පහරන්තෙ, තතො රථෙ ආණ්ණකොට්ඨා ආණ්ණකොට්ඨං පහරන්තෙ, තතො යොධෙ බාහුනා බාහුං පහරන්තෙ. තෙසං පරියන්තෙ කොට්ඨා කොට්ඨං පහරමානානි ධනුනි පරික්ඛිපාපෙසුං. ඉති සමන්තා යොජනජ්ජමාණං යානං සත්තාහං සන්නාහගවච්ඡිකං විය කත්වා ආරක්ඛං සංවිදහිංසු. තං සන්ධාය චුත්තං – “ධනුපාකාරං පරික්ඛිපාපෙත්වා”ති.

කස්මා පනෙනෙ එවමකංසුති? ඉතො පුරිමෙසු හි ද්විසු සත්තාහෙසු තෙ හික්ඛුසඬුසස්ස යානනිසජ්ජොකාසං කරොන්නා බාදනීයං භොජනීයං සංවිදහන්තා සාධුකිළිකාය ඔකාසං න ලහිංසු. තතො තෙසං අහොසි – “ඉමං සත්තාහං සාධුකිළිතං කීළිස්සාම, යානං බො පනෙතං විජ්ජති යං අම්භාකං පමත්තභාවං ඤත්වා කොච්ඡෙව ආගන්ත්වා ධාතුයො ගණ්ඨෙයා, තස්මා ආරක්ඛං යපෙත්වා කීළිස්සාමා”ති. තෙ තථා එවමකංසු.

සරීරධාතු විභජන වණ්ණනා

236. අස්සොසි බො රාජාති කථං අස්සොසි? පයමමෙව කිරස්ස අමච්චා සුත්වා වින්තයිංසු – “සත්ථා නාම පරිනිබ්බුතො, න සො සක්කා පුන ආහරිතුං. පොථුප්පනිකසද්ධාය පන අම්භාකං රඤ්ඤා සදිසො නත්ථී, සවෙ එස ඉමිනාව නියාමෙන සුණ්ඤ්ඤා, හදයමස්ස ඵලිස්සති. රාජා බො පන අම්භෙහි අනුරක්ඛිතබ්බො”ති තෙ තිස්සො සුවණ්ණදොණියො ආහරිත්වා චතුර්ධරස්ස පුරෙත්වා රඤ්ඤා සත්තිකං ගත්ත්වා එතදෙවොවුං – “දෙව, අම්භෙහි සුපිනකො දිට්ඨො, තස්ස පටිසාතත්ථං තුම්භෙහි දුකුලදුපට්ඨං නිවාසෙත්වා යථා නාසාපුට්ඨත්තං පඤ්ඤායති, එවං චතුර්ධරදොණියා නිපජ්ජිතුං වට්ඨති”ති. රාජා අත්ථවරානං අමච්චානං වචනං සුත්වා “එවං භොතු තාතා”ති සම්පට්ඨිත්වා තථා අකාසි.

අමෙකො අමච්චො අලඬිකාරං ඔමුඤ්චිත්වා කෙසෙ පකිරිය යාය දිසාය සත්ථා පරිනිබ්බුතො, තදහිමුබො හුත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්ස රාජානං ආහ – “දෙව, මරණතො මුච්චනකසත්තො නාම නත්ථී, අම්භාකං ආයුච්චිඨතො චෙතියට්ඨානං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං අභිසෙකසිඤ්චකො සො භගවා සත්ථා කුසිනාරාය පරිනිබ්බුතො”ති. රාජා සුත්වාච විසඤ්ඤීජාතො චතුර්ධරදොණියං උසුමං මුඤ්චි. අථ නං උක්ඛිපිත්වා දුතියාය දොණියා නිපජ්ජාපෙසුං. සො පුන සඤ්ඤං ලභිත්වා – “තාතා, කිං වදෙථා”ති පුච්ඡි. “සත්ථා, මහාරාජ, පරිනිබ්බුතො”ති. රාජා පුනපි විසඤ්ඤීජාතො චතුර්ධරදොණියං උසුමං මුඤ්චි. අථ නං තතොපි උක්ඛිපිත්වා තතියාය දොණියා නිපජ්ජාපෙසුං. සො පුන සඤ්ඤං ලභිත්වා “තාතා, කිං වදෙථා”ති පුච්ඡි. “සත්ථා, මහාරාජ, පරිනිබ්බුතො”ති. රාජා පුනපි විසඤ්ඤීජාතො, අථ නං උක්ඛිපිත්වා නභාපෙත්වා මත්ථකෙ සට්ඨෙහි උදකං ආසිඤ්චිංසු.

රාජා සඤ්ඤං ලභිත්වා ආසනා වුට්ඨාය ගන්ධපරිභාවිතෙ මණ්ඩණ්ණෙ කෙසෙ විකිරිත්වා සුවණ්ණඵලකවණ්ණාය පිට්ඨියං පකිරිත්වා පාණිනා උරං පහරිත්වා පවාලඬිකුරවණ්ණාහි සුවට්ටිතඬිගුලිහි සුවණ්ණබ්බිසකවණ්ණං උරං සිබ්බත්තො විය ගහෙත්වා පරිදෙවමානො උම්මත්තකචෙසෙන අන්තරවීථිං ඔතිණ්ණො, සො අලඬිකතනාටකපරිවුතො නගරතො නික්ඛම්ම ජීවකම්බවනං ගත්ත්වා යස්මිං යානෙ නිසින්තෙන භගවතා ධම්මො දෙසිතො තං ඔලොකෙත්වා – “භගවා සබ්බඤ්ඤා, නනු ඉමස්මිං යානෙ නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසයිත්ථ, සොකසල්ලං මෙ විනොදයිත්ථ, තුම්භෙ මස්සං සොකසල්ලං නීහරිත්ථ, අහං තුම්භාකං සරණං ගතො, ඉදානි පන මෙ පටිච්චනම්පි න දෙථ, භගවා”ති පුනප්පුනං පරිදෙවිත්වා “නනු භගවා අහං අඤ්ඤදා ඵවරුපෙ කාලෙ ‘තුම්භෙ මහාහික්ඛුසඬ්ඤපරිවාරා ජම්බුදීපතලෙ වාරිකං වරථා’ති සුණොමි,

ඉදානි පනාහං තුම්භාකං අනනුරූපං අයුත්තං පවත්තිං සුණොමී”ති එවමාදීනි ච වත්වා සට්ඨිමත්තාහි ගාථාහි භගවතො ගුණං අනුස්සරිත්වා චිත්තෙසි – “මම පරිදෙවිතෙනෙව න සිජ්ඣති, දසබ්බස්ස ධාතුයො ආහරාපෙස්සාමී”ති එවං අස්සොසි. සුත්වා ච ඉමිස්සා විසඤ්ඤිභාවාදිපවත්තියා අවසානෙ දූතං පාහෙසි. තං සන්ධාය අථ බො රාජාතිආදි චුත්තං.

තත්ථ දූතං පාහෙසිති දූතඤ්ච පණ්ණඤ්ච පෙසෙසි. පෙසෙත්වා ච පන – “සචෙ දස්සන්ති, සුන්දරං. නො චෙ දස්සන්ති, ආහරණුපායෙන ආහරිස්සාමී”ති චතුරච්ඡිනිං සෙනං සන්නය්හිත්වා සයම්පි නික්ඛන්තොයෙව. යථා ච අජාතසත්තු, එවං ලිච්ඡවීආදයොපි දූතං පෙසෙත්වා සයම්පි චතුරච්ඡිනියා සෙනාය නික්ඛමිංසුයෙව. තත්ථ පාවෙය්‍යකා සබ්බෙහි ආසන්නතරා කුසිනාරතො තිගාචුතන්නරෙ නගරෙ වසන්ති, භගවාපි පාවං පවිසිත්වා ච කුසිනාරං ගතො. අථ කස්මා පයමතරං න ආගතාති චෙ? මහාපරිවාරා පනෙතෙ රාජානො මහාපරිවාරං කරොන්තාව පච්ඡතො ජාතා.

තෙ සඬ්ඝෙ ගණෙ එතදවොචුන්ති සබ්බෙහි තෙ සත්තනගරවාසීනො ආගන්ත්වා – “අම්භාකං ධාතුයො වා දෙන්තු, යුද්ධං වා”ති කුසිනාරානගරං පරිවාරෙත්වා යීතෙ – “එතං භගවා අම්භාකං ගාමක්ඛෙත්තෙ”ති පටිච්චනං අවොචුං. තෙ කිර එවමාහංසු – “න මයං සත්ථු සාසනං පහිණිමහ, නාපි ගන්ත්වා ආනයිමිහ. සත්ථා පන සයමෙව ආගන්ත්වා සාසනං පෙසෙත්වා අම්භෙ පක්කොසාපෙසි. තුම්භෙපි බො පන යං තුම්භාකං ගාමක්ඛෙත්තෙ රතනං උජ්ජජ්ජති, න තං අම්භාකං දෙථ. සදෙවකෙ ච ලොකෙ බුද්ධරතනසමං රතනං නාම නත්ථී, එවරූපං උත්තමරතනං ලහිත්වා මයං න දස්සාම. න බො පන තුම්භෙහියෙව මාතූථනතො බීරං පීතං, අම්භෙහිපි මාතූථනතො බීරං පීතං. න තුම්භෙයෙව පුරිසා, අම්භෙපි පුරිසා හොතු”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං අභංකාරං කත්වා සාසනපටිසාසනං පෙසෙත්ති, අඤ්ඤමඤ්ඤං මානගජ්ජිතං ගජ්ජන්ති. යුද්ධෙ පන සති කොසිනාරකානංයෙව ඡයො අභවිස්ස. කස්මා? යස්මා ධාතුපාසනත්ථං ආගතා දෙවතා නෙසං පක්ඛා අහෙසුං. පාළියං පන – “භගවා අම්භාකං ගාමක්ඛෙත්තෙ පරිනිබ්බුතො, න මයං දස්සාම භගවතො සරීරානං භාග”න්ති එත්තකමෙව ආගතං.

237. එවං චුත්තෙ දොණො බ්‍රාහ්මණොති දොණබ්‍රාහ්මණො ඉමං තෙසං විවාදං සුත්වා – “එතෙ රාජානො භගවතො පරිනිබ්බුතට්ඨානෙ විවාදං කරොන්ති, න බො පනෙතං පතිරූපං, අලං ඉමිනා කලහෙන, වූපසමෙස්සාමි න”න්ති සො ගන්ත්වා තෙ සඬ්ඝෙ ගණෙ එතදවොච. කිමවොච? උන්නතජ්ජදෙසෙ යත්වා ද්විභාණුවාරපරිමාණං දොණගජ්ජිතං නාම අවොච.

තත්ථ පඨමභාණුවාරෙ තාව එකපදමිති තෙ න ඡානිංසු. දුතියභාණුවාරපරියොසානෙ – “ආචරියස්ස විය හො සද්දො, ආචරියස්ස විය හො සද්දො”ති සබ්බෙ නිරවා අහෙසුං. ඡම්බුදීපතලෙ කිර කුලසරෙ ඡාතා යෙභුයොන තස්ස න අත්තෙවාසිකො නාම නත්ථි. අථ සො තෙ අත්තතො වචනං සුත්වා නිරවෙ තුණ්හිභූතෙ විදිත්වා පුන එතදවොච – “සුණන්තු හොන්තො”ති එතං ගාථාද්වයං අවොච.

තත්ථ අම්භාකං බුද්ධොති අම්භාකං බුද්ධො. අහු ඛන්තිවාදොති බුද්ධභූමිං අප්පත්වාපි පාරමියො පුරෙන්නො ඛන්තිවාදිතාපසකාලෙ ධම්මපාලකුමාරකාලෙ ඡද්දන්තහත්ථිකාලෙ භූරිදත්තනාගරාජකාලෙ වම්පෙය්‍යනාගරාජකාලෙ සඬ්ඛපාලනාගරාජකාලෙ මහාකපිකාලෙ අඤ්ඤෙසු ව බහුසු ජාතකෙසු පරෙසු කොපං අකත්වා ඛන්තිමෙව අකාසි. ඛන්තිමෙව වණ්ණයි. කිම්ඛිගං පන එතරහි ඉට්ඨානිට්ඨෙසු තාදිලක්ඛණං පත්තො, සබ්බථාපි අම්භාකං බුද්ධො ඛන්තිවාදො අහොසි, තස්ස එවංවිධස්ස. න හි සාධු යං උත්තමපුග්ගලස්ස, සරීරභාගෙ සියා සම්පභාරොති න හි සාධුයන්ති න හි සාධු අයං. සරීරභාගෙති සරීරවිභාගනිමිත්තං, ධාතුකොට්ඨාසහෙතූති අත්ථො. සියා සම්පභාරොති ආවුඨසම්පභාරො සාධු න සියාති වුත්තං හොති.

සබ්බෙව හොන්තො සහිතාති සබ්බෙව හොන්තො සහිතා හොථ, මා හිජ්ජථ. සමග්ගාති කායෙන ව වාචාය ව එකසන්තිපාතා එකවචනා සමග්ගා හොථ. සම්මොදමානාති විත්තෙනාපි අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්මොදමානා හොථ. කරොමට්ඨභාගෙති හගවතො සරීරාති අට්ඨ භාගෙ කරොම. වක්ඛුමතොති පඤ්චහි වක්ඛුහි වක්ඛුමතො බුද්ධස්ස. න කෙවලං තුම්භෙයෙව, බහුජනොපි පසන්තො, තෙසු එකොපි ලද්ධුං අයුත්තො නාම නත්ථිති බහුං කාරණං වත්වා සඤ්ඤාපෙසි.

238. තෙසං සඬ්ඝානං ගණානං පටිස්සුත්වාති තෙසං තෙසං තතො තතො සමාගතසඬ්ඝානං සමාගතගණානං පටිස්සුණිත්වා. හගවතො සරීරාති අට්ඨධා සමං සුවිහත්තං විහජිත්වාති එත්ථ අයමනුක්කමො – දොණො කිර තෙසං පටිස්සුණිත්වා සුවණ්ණදොණිං විවරාපෙසි. රාජානො ආගන්ත්වා දොණියංයෙව ධීතා සුවණ්ණවණ්ණා ධාතුයො දිස්වා – “හගවා සබ්බඤ්ඤා පුබ්බෙ මයං තුම්භාකං ද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණපටිමණ්ඩිතං ඡබ්බණ්ණබුද්ධරස්මිබවිතං අසිතිඅනුබ්‍යාඤ්ජනසමුජ්ජලිතසොහං සුවණ්ණවණ්ණං සරීරං අද්දසාම, ඉදානි පන සුවණ්ණවණ්ණාව ධාතුයො අවසිට්ඨා ඡාතා, න යුත්තමිදං හගවා තුම්භාක”න්ති පරිදෙවිංසු.

බ්‍රාහ්මණොපි තස්මිං සමයෙ තෙසං පමත්තභාවං ඤාත්වා දක්ඛිණදායං ගහෙත්වා වෙයන්තරෙ යපෙසි, අථ පච්ඡා අට්ඨධා සමං සුවිහත්තං විහජී, සබ්බාපි ධාතුයො පාකතිකනාළියා සොළස නාළියො අහෙසුං, එකෙකනගරවාසීනො ද්වෙ ද්වෙ නාළියො ලහිංසු. බ්‍රාහ්මණස්ස පන ධාතුයො විහජන්තස්සෙව සක්කො දෙවානම්න්දො – “කෙන නු ඛො සදෙවකස්ස ලොකස්ස කඬ්ඛවිජේදනත්ථාය චතුසච්චකථාය පච්චයභූතා භගවතො දක්ඛිණදායා ගහිතා”ති ඔලොකෙන්තො “බ්‍රාහ්මණෙන ගහිතා”ති දිස්වා – “බ්‍රාහ්මණොපි දායාය අනුච්ඡවිකං සක්කාරං කාතුං න සක්ඛිස්සති, ගණ්හාමි න”න්ති වෙයන්තරතො ගහෙත්වා සුවණ්ණවඬිකොටකෙ යපෙත්වා දෙවලොකං තෙත්වා චූළාමණිවෙනියෙ පතිට්ඨපෙසි.

බ්‍රාහ්මණොපි ධාතුයො විහජිත්වා දායං අපස්සන්තො චොරිකාය ගහිතත්තා – “කෙන මෙ දායා ගහිතා”ති පුච්ඡිතුම්පි නාසක්ඛි. “නනු තයාව ධාතුයො භාජිතා, කිං ත්වං පයමංයෙව අත්තතො ධාතුයා අත්ථිභාවං න අඤ්ඤාසී”ති අත්තති දොසාරොපනං සම්පස්සන්තො – “මය්හම්පි කොට්ඨාසං දෙථා”ති චත්තුම්පි නාසක්ඛි. තතො – “අයම්පි සුවණ්ණතුම්ඛො ධාතුගතිකොච, යෙන තථාගතස්ස ධාතුයො මිතා, ඉමස්සාහං ථූපං කරස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා ඉමං මෙ භොන්තො තුම්ඛං දදන්තුති ආහ.

පිප්පලිවනියා මොරියාපි අජාතසත්තුආදයො විය දූතං පෙසෙත්වා යුද්ධසජ්ජාව නික්ඛමිංසු.

ධාතුථූපපුජාවණ්ණනා

239. රාජගහෙ භගවතො සරිරානං ථූපඤ්ච මහඤ්ච අකාසීති කථං අකාසී? කුසිනාරතො යාව රාජගහං පඤ්චවිසති යොජනාති, එත්ථන්තරෙ අට්ඨඋසභවිත්ථතං සමතලං මග්ගං කාරෙත්වා යාදිසං මල්ලරාජානො මකුට්ඨන්ධනස්ස ච සන්ථාගාරස්ස ච අත්තරෙ පූජං කාරෙසුං. තාදිසං පඤ්චවිසතියොජනෙපි මග්ගෙ පූජං කාරෙත්වා ලොකස්ස අනුක්කණ්ඨනත්ථං සබ්බත්ථ අත්තරාපණෙ පසාරෙත්වා සුවණ්ණදොණියං පක්ඛිත්තධාතුයො සත්තිපඤ්ජරෙන පරික්ඛිපාපෙත්වා අත්තතො විජිතෙ පඤ්චයොජනසතපරිමණ්ඩලෙ මනුස්සෙ සන්තිපාතාපෙසි. තෙ ධාතුයො ගහෙත්වා කුසිනාරතො සාධුකිළිතං කීළන්තා නික්ඛමිත්වා යත්ථ යත්ථ සුවණ්ණවණ්ණානි පුජ්ථානි පස්සන්ති, තත්ථ තත්ථ ධාතුයො සත්තිඅත්තරෙ යපෙත්වා පූජං අකංසු. තෙසං පුජ්ථානං ඛිණ්ණකාලෙ ගච්ඡන්ති, රථස්ස ධුරට්ඨානං පච්ඡිමට්ඨානෙ සම්පත්තෙ සත්ත දිවසෙ සාධුකිළිතං කීළන්ති. එවං

ධාතුයො ගහෙත්වා ආගච්ඡන්තානං සත්ත වස්සානි සත්ත මාසානි සත්ත දිවසානි චිතිවත්තානි.

මිච්ඡාදිට්ඨිකා - “සමණස්ස ගොතමස්ස පරිනිබ්බූතකාලතො පටියාය බලක්කාරෙන සාධුකීළිතාය උපද්ද්වමිහ සබ්බෙ නො කම්මන්තා නටියා”ති උප්ඝායන්තා මනං පදොසෙත්වා ඡළාසිතිසහස්සමත්තා අපායෙ නිබ්බත්තා. බිණ්ණාසවා ආවජ්ජිත්වා “මහාජනො මනං පදොසෙත්වා අපායෙ නිබ්බත්ති”ති දිස්වා - “සක්කං දෙවරාජානං ධාතුආහරණුපායං කාරෙස්සාමා”ති තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොචෙත්වා - “ධාතුආහරණුපායං කරොහි මහාරාජා”ති ආහංසු. සක්කො ආහ - “හන්තෙ, පුටුප්පනො නාම අජාතසත්තුනා සමො සද්ධො නත්ථී, න සො මම වචනං කරිස්සති, අපිච ඛො මාරවිහිංසකසදිසං විහිංසකං දස්සෙස්සාමි, මහාසද්දං සාවෙස්සාමි, යක්ඛගාහකබිජිතකඅරොචකෙ කරිස්සාමි, තුම්හෙ ‘අමනුස්සා මහාරාජ කුපිතා ධාතුයො ආහරාපෙථා’ති වදෙය්‍යාථ, එවං සො ආහරාපෙස්සති”ති. අථ ඛො සක්කො තං සබ්බං අකාසි.

ථෙරාපි රාජානං උපසඬ්ඡිකම්ත්වා - “මහාරාජ, අමනුස්සා කුපිතා, ධාතුයො ආහරාපෙහි”ති භණ්ණිසු. රාජා - “න තාව, හන්තෙ, මය්හං චිත්තං තුස්සති, එවං සන්තෙපි ආහරන්තු”ති ආහ. සත්තමදිවසෙ ධාතුයො ආහරිංසු. එවං ආහතා ධාතුයො ගහෙත්වා රාජගහෙ ථූපඤ්ච මහඤ්ච අකාසි. ඉතරෙපි අත්තනො අත්තනො බලානුරූපෙන ආහරිත්වා සකසකට්ඨානෙසු ථූපඤ්ච මහඤ්ච අකංසු.

240. එවමෙනං භූතපුබ්බන්ති එවං එතං ධාතුභාජනඤ්චෙව දසපුප්පකරණඤ්ච ජම්බුදීපෙ භූතපුබ්බන්ති පච්ඡා සඬ්භිතිකාරකා ආහංසු. එවං පතිට්ඨිතෙසු පන ථූපෙසු මහාකස්සපත්ථෙරො ධාතුනං අන්තරායං දිස්වා රාජානං අජාතසත්තුං උපසඬ්ඡිකම්ත්වා “මහාරාජ, එකං ධාතූනිධානං කාතුං වට්ටති”ති ආහ. සාධු, හන්තෙ, නිධානකම්මං තාව මම හොතු, සෙසධාතුයො පන කථං ආහරාමීති? න, මහාරාජ, ධාතුආහරණං තුය්හං භාරො, අමිහාකං භාරොති. සාධු, හන්තෙ, තුම්හෙ ධාතුයො ආහරථ, අහං ධාතුනිධානං කරිස්සාමිති. ථෙරො තෙසං තෙසං රාජකුලානං පරිවරණමත්තමෙව යපෙත්වා සෙසධාතුයො ආහරි. රාමගාමෙ පන ධාතුයො නාගා පරිග්ගණ්හිංසු, තාසං අන්තරායො නත්ථී. “අනාගතෙ ලඬ්ඛාදීපෙ මහාවිහාරෙ මහාවෙනියම්හි නිදහිස්සන්ති”ති තා න ආහරිත්වා සෙසෙහි සත්තහි නගරෙහි ආහරිත්වා රාජගහස්ස පාවිනදක්ඛිණදිසාභාගෙ යත්වා - “ඉමස්මිං යානෙ යො පාසාණො

අත්ථී, සො අන්තරධායතු, පංසු සුවිසුද්ධා භොතු, උදකං මා උට්ඨහතු”ති අධිට්ඨාසී.

රාජා තං යානං බණ්ණාපෙත්වා තතො උද්ධතපංසුනා ඉට්ඨකා කාරෙත්වා අසීතිමහාසාවකානං වෙනියානි කාරෙති. “ඉධ රාජා කිං කාරෙති”ති පුච්ඡන්තානම්පි “මහාසාවකානං වෙනියානී”ති වදන්ති, න කොච්ඡි ධාතුනිධානභාවං ජානාති. අසීතිහත්ථගම්භීරෙ පන තස්මිං පදෙසෙ ජාතෙ හෙට්ඨා ලොභසන්ථාරං සන්ථරාපෙත්වා තත්ථ ථූපාරාමෙ වෙනියසරජ්ජමාණං තම්බලොභමයං ගෙහං කාරාපෙත්වා අට්ඨ අට්ඨ හරිවන්දනාදීමයෙ කරණ්ඨෙ ව ථූපෙ ව කාරාපෙසී. අථ හගවතො ධාතුයො හරිවන්දනාකරණ්ඨෙ පක්ඛිපිත්වා තං හරිවන්දනාකරණ්ඨකම්පි අඤ්ඤස්මිං හරිවන්දනාකරණ්ඨකෙ, තම්පි අඤ්ඤස්මිත්ති ඵලං අට්ඨ හරිවන්දනාකරණ්ඨෙ එකතො කත්වා එතෙනෙව උපායෙන තෙ අට්ඨ කරණ්ඨෙ අට්ඨසු හරිවන්දනාපුපෙසු, අට්ඨ හරිවන්දනාපුපෙ අට්ඨසු ලොභිතවන්දනාකරණ්ඨෙසු, අට්ඨ ලොභිතවන්දනාකරණ්ඨෙ අට්ඨසු ලොභිතවන්දනාපුපෙසු, අට්ඨ ලොභිතවන්දනාපුපෙ අට්ඨසු දන්තකරණ්ඨෙසු, අට්ඨ දන්තකරණ්ඨෙ අට්ඨසු දන්තපුපෙසු, අට්ඨ දන්තපුපෙ අට්ඨසු සබ්බරතනාකරණ්ඨෙසු, අට්ඨ සබ්බරතනාකරණ්ඨෙ අට්ඨසු සබ්බරතනාපුපෙසු, අට්ඨ සබ්බරතනාපුපෙ අට්ඨසු සුවණ්ණකරණ්ඨෙසු, අට්ඨ සුවණ්ණකරණ්ඨෙ, අට්ඨසු සුවණ්ණපුපෙසු, අට්ඨ සුවණ්ණපුපෙ අට්ඨසු රජතකරණ්ඨෙසු, අට්ඨ රජතකරණ්ඨෙ අට්ඨසු රජතපුපෙසු, අට්ඨ රජතපුපෙ, අට්ඨසු මණිකරණ්ඨෙසු, අට්ඨ මණිකරණ්ඨෙ අට්ඨසු මණිපුපෙසු, අට්ඨ මණිපුපෙ අට්ඨසු ලොභිතඛකකරණ්ඨෙසු, අට්ඨ ලොභිතඛකකරණ්ඨෙ අට්ඨසු ලොභිතඛකපුපෙසු, අට්ඨ ලොභිතඛකපුපෙ අට්ඨසු මසාරගල්ලකරණ්ඨෙසු, අට්ඨ මසාරගල්ලකරණ්ඨෙ අට්ඨසු මසාරගල්ලපුපෙසු, අට්ඨ මසාරගල්ලපුපෙ අට්ඨසු ඵලිකකරණ්ඨෙසු, අට්ඨ ඵලිකකරණ්ඨෙ අට්ඨසු ඵලිකමයපුපෙසු පක්ඛිපි.

සබ්බෙසං උපරිමං ඵලිකවෙනියං ථූපාරාමවෙනියජ්ජමාණං අභොසී, තස්ස උපරි සබ්බරතනමයං ගෙහං කාරෙසී, තස්ස උපරි සුවණ්ණමයං, තස්ස උපරි රජතමයං, තස්ස උපරි තම්බලොභමයං ගෙහං. තත්ථ සබ්බරතනමයං වාලිකං ඔකිරිත්වා ජලජථලජපුප්ඵානං සහස්සානි විජ්ජකිරිත්වා අඛිඨ්ඨානි ජාතකසතානි අසීතිමහාපෙරෙ සුද්ධොදනමහාරාජානං මහාමායාදෙවිං සත්ත සහජාතෙති සබ්බානෙතානි සුවණ්ණමයානෙව කාරෙසී. පඤ්චපඤ්චසතෙ සුවණ්ණරජතමයෙ පුණ්ණසංථෙ යපාපෙසී, පඤ්ච සුවණ්ණද්ධජසතෙ උස්සාපෙසී. පඤ්චසතෙ සුවණ්ණදීපෙ, පඤ්චසතෙ රජතදීපෙ කාරාපෙත්වා සුගන්ධතෙලස්ස පුරෙත්වා තෙසු දුකුලවට්ටියො යපෙසී.

අපායස්මා මහාකස්සපො – “මාලා මා මිලායන්තු, ගන්ධා මා විනස්සන්තු, දීපා මා විජ්ඣායන්තු”ති අධිට්ඨන්තිවා සුවණ්ණපට්ටෙ අක්ඛරානි ඡින්දාපෙසි –

“අනාගතෙ පියදාසො නාම කුමාරො ඡත්තං උස්සාපෙත්වා අසොකො ධම්මරාජා භවිස්සති. සො ඉමා ධාතුයො විත්ථාරිකා කරස්සති”ති.

රාජා සබ්බපසාධනෙහි පුපෙත්වා ආදිතො පට්ඨාය ද්වාරං පිදහන්තො නික්ඛමි, සො තම්බලොභද්වාරං පිදහිත්වා ආවිඤ්ජනරජ්ජයං කුඤ්චිකමුද්දිකං බන්ධිත්වා තත්ථෙව මහන්තං මණික්ඛන්ධං යපෙත්වා – “අනාගතෙ දලිද්දරාජා ඉමං මණිං ගහෙත්වා ධාතුනං සක්කාරං කරොතු”ති අක්ඛරං ඡින්දාපෙසි.

සක්කො දෙවරාජා විස්සකම්මං ආමන්තෙත්වා – “තාත, අජාතසත්තුනා ධාතුනිධානං කතං, එත්ථ ආරක්ඛං පට්ඨපෙහි”ති පහිණි. සො ආගන්ත්වා වාළසඬ්ඝාටයන්තං යොජෙසි, කට්ඨරූපකානි තස්මිං ධාතුගබ්භෙ එලිකවණ්ණබග්ගෙ ගාහෙත්වා වාතසදිසෙන වෙගෙන අනුපරියායන්තං යන්තං යොජෙත්වා එකාය එව ආණියා බන්ධිත්වා සමන්තතො ගිඤ්ජකාවසථාකාරෙන සිලාපරික්ඛෙපං කත්වා උපරි එකාය පිදහිත්වා පංසුං පක්ඛිපිත්වා භූමිං සමං කත්වා තස්ස උපරි පාසාණුපුපං පතිට්ඨපෙසි. එවං නිට්ඨිතෙ ධාතුනිධානෙ යාවතායුකං යත්වා ථෙරොපි පරිනිබ්බුතො, රාජාපි යථාකම්මං ගතො, තෙපි මනුස්සා කාලඬ්ඝකා.

අපරහාගෙ පියදාසො නාම කුමාරො ඡත්තං උස්සාපෙත්වා අසොකො නාම ධම්මරාජා හුත්වා තා ධාතුයො ගහෙත්වා ජම්බුදීපෙ විත්ථාරිකා අකාසි. කථං? සො නිග්‍රොධසාමණෙරං නිස්සාය සාසනෙ ලද්ධජ්ජසාදො චතුරාසීති විහාරසහස්සානි කාරෙත්වා භික්ඛුසඬ්ඝං පුච්ඡි – “භන්තෙ, මයා චතුරාසීති විහාරසහස්සානි කාරිතානි, ධාතුයො කුතො ලභිස්සාමි”ති? මහාරාජ, – “ධාතුනිධානං නාම අත්ථි”ති සුඤ්ඤාම, න පන පඤ්ඤායති – “අසුකස්මිං යානෙ”ති. රාජා රාජගහෙ වෙතියං භින්දාපෙත්වා ධාතුං අපස්සන්තො පටිපාකතිකං කාරෙත්වා භික්ඛුභික්ඛුතියො උපාසකඋපාසිකායොති වතස්සො පරිසා ගහෙත්වා වෙසාලිං ගතො. තත්‍රාපි අලභිත්වා කපිලවත්ථුං. තත්‍රාපි අලභිත්වා රාමගාමං ගතො. රාමගාමෙ නාගා වෙතියං භින්දිතුං න අදංසු, වෙතියෙ නිපතිතකුදාලො බණ්ඩාබණ්ඩං හොති. එවං තත්‍රාපි අලභිත්වා අල්ලකජ්ජං වෙය්දීපං පාවං කුසිනාරන්ති සබ්බත්ථ වෙතියානි භින්දිත්වා ධාතුං අලභිත්වා පටිපාකතිකානි කත්වා පුන රාජගහං ගන්ත්වා වතස්සො පරිසා

සන්නිපාතාපෙත්වා – “අත්ථි කෙනචි සුතපුබ්බං ‘අසුකට්ඨානෙ නාම ධාතුනිධාන’න්ති” පුච්ඡි.

තත්‍රෙකො විසවස්සසතිකො ථෙරො – “අසුකට්ඨානෙ ධාතුනිධාන”න්ති න ජානාමි, මය්හං පන පිතා මහාථෙරො මං සත්තවස්සකාලෙ මාලාවඬිකොට්ඨකං ගාහාපෙත්වා – “එහි සාමණෙර, අසුකගච්ඡන්තරෙ පාසාණථුපො අත්ථි, තත්ථ ගච්ඡාමා”ති ගන්ත්වා පුපෙත්වා – “ඉමං යානං උපධාරෙතුං වට්ටති සාමණෙරා”ති ආහ. අහං එත්තකං ජානාමි මහාරාජාති ආහ. රාජා “එතදෙව යාන”න්ති වත්වා ගච්ඡෙ හාරෙත්වා පාසාණථුපඤ්ච පංසුඤ්ච අපනෙත්වා හෙට්ඨා සුධාභූමිං අද්දස. තතො සුධඤ්ච ඉට්ඨකායො ව හාරෙත්වා අනුපුබ්බෙන පරිවෙණං ඔරුය්හ සත්තරතනවාලුකං අසිහත්ථානි ව කට්ඨරූපකානි සම්පරිවත්තකානි අද්දස. සො යක්ඛදාසකෙ පක්කොසාපෙත්වා බලිකම්මං කාරෙත්වාපි නෙව අන්තං න කොටිං පස්සන්තො දෙවතානං නමස්සමානො – “අහං ඉමා ධාතුයො ගහෙත්වා චතුරාසීතියා විහාරසහස්සෙසු නිදහින්වා සක්කාරං කරොමි, මා මෙ දෙවතා අන්තරායං කරොන්තු”ති ආහ.

සක්කො දෙවරාජා වාරිකං වරන්තො තං දිස්වා විස්සකම්මං ආමන්තෙසි – “තාන, අසොකො ධම්මරාජා ‘ධාතුයො නිහරිස්සාමි’ති පරිවෙණං ඔතිණ්ණො, ගන්ත්වා කට්ඨරූපකානි හාරෙහි”ති. සො පඤ්චවුළුගාමදාරකවෙසෙන ගන්ත්වා රඤ්ඤො පුරතො ධනුහත්ථො යත්වා – “හරාමි මහාරාජා”ති ආහ. “හර, තාතා”ති සරං ගහෙත්වා සන්ධිමිහියෙව විජ්ඣා, සබ්බං විජ්ජකිරිසිත්ථ. අථ රාජා ආවිඤ්ඡන්තෙ බන්ධං කුඤ්චිකමුද්දිකං ගණ්හි, මණ්ණිකබන්ධං පස්සි. “අනාගතෙ දලිද්දරාජා ඉමං මණ්ණිං ගහෙත්වා ධාතුනං සක්කාරං කරොතු”ති පුත අක්ඛරානි දිස්වා කුජ්ඣිත්වා – “මාදිසං නාම රාජානං දලිද්දරාජාති වත්තුං අයුත්ත”න්ති පුතප්පුතං සට්ඨන්වා ද්වාරං විවරාපෙත්වා අන්තොගෙහං පටිට්ඨො.

අට්ඨාරසවස්සාධිකානං ද්වින්නං වස්සසතානං උපරි ආරොපිතදීපා තථෙව පජ්ජලන්ති. නීලුප්පලපුප්ඵානි තඬ්ඨණං ආහරිත්වා ආරොපිතානි විය, පුප්ඵසන්ථාරො තඬ්ඨණං සන්ථතො විය, ගන්ධා තං මුහුත්තං පිසිත්වා යපිතා විය රාජා සුවණ්ණපට්ටං ගහෙත්වා – “අනාගතෙ පියදාසො නාම කුමාරො ඡත්තං උස්සාපෙත්වා අසොකො නාම ධම්මරාජා හවිස්සති සො ඉමා ධාතුයො විත්ථාරිකා කරිස්සති”ති වාචෙත්වා – “දිට්ඨො හො, අහං අයොන මහාකස්සපත්ථෙරෙනා”ති වත්වා වාමහත්ථං ආභූජිත්වා දක්ඛිණෙන හත්ථෙත අප්ථොටෙසි. සො තස්මිං යානෙ පරිවරණධාතුමත්තමෙව යපෙත්වා සෙසා ධාතුයො ගහෙත්වා ධාතුගෙහං පුබ්බෙ පිහිතනයෙනෙව පිදහින්වා සබ්බං

යථාපකතියාව කත්වා උපරි පාසාණවෙනියං පතිට්ඨාපෙත්වා චතුරාසිනියා විහාරසහස්සෙසු ධාතුයො පතිට්ඨාපෙත්වා මහාථෙරෙ වන්දිත්වා පුච්ඡී – “දායාදොම්හි, භන්තෙ, බුද්ධසාසනෙ”ති. කිස්ස දායාදො ත්වං, මහාරාජ, බාහිරකො ත්වං සාසනස්සාති. භන්තෙ, ඡන්තවුතිකොට්ඨනං විස්සජ්ජෙත්වා චතුරාසිනි විහාරසහස්සාති කාරෙත්වා අහං න දායාදො, අඤ්ඤො කො දායාදොති? පච්චයදායකො නාම ත්වං මහාරාජ, යො පන අත්තනො පුත්තඤ්ච ධීතරඤ්ච පබ්බාපෙති, අයං සාසනෙ දායාදො නාමාති. සො පුත්තඤ්ච ධීතරඤ්ච පබ්බාපෙසි. අථ නං ථෙරා ආහංසු – “ඉදානි, මහාරාජ, සාසනෙ දායාදොසි”ති.

එවමෙතං භූතපුබ්බන්ති එවං එතං අතීතෙ ධාතුනිධානම්පි ජම්බුදීපතලෙ භූතපුබ්බන්ති. තතියසඬ්ඨිතිකාරාපි ඉමං පදං යපයිංසු.

අට්ඨදොණං චක්ඛුමනො සරීරන්තිආදිගාථායො පන තම්බපණ්ණිදීපෙ ථෙරෙහි වුත්තාති.

ඉති සුමඬ්ඨගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මහාසුදස්සනසුත්තවණ්ණනා

කුසාවතීරාජධානීවණ්ණනා

241. එවං මෙ සුතන්ති මහාසුදස්සනසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවණ්ණනා – සබ්බරතනමයොති එත්ථ එකා ඉට්ඨකා සොවණ්ණමයා, එකා රුපියමයා, එකා වෙචරියමයා, එකා ඵලිකමයා, එකා ලොහිතඬිකමයා, එකා මසාරගල්ලමයා, එකා සබ්බරතනමයා, අයං පාකාරො සබ්බපාකාරානං අන්තො උබ්බෙධෙන සට්ඨිහත්ථො අහොසි. එකෙ පන ථෙරා – “නගරං නාම අන්තො යත්වා ඔලොකෙන්තානං දස්සනීයං වට්ටති, තස්මා සබ්බබාහිරො සට්ඨිහත්ථො, සෙසා අනුපුබ්බනීවා”ති වදන්ති. එකෙ – “බහි යත්වා ඔලොකෙන්තානං දස්සනීයං වට්ටති, තස්මා සබ්බඅබ්භන්තරිමො සට්ඨිහත්ථො, සෙසා අනුපුබ්බනීවා”ති. එකෙ – “අන්තො ව බහි ව යත්වා ඔලොකෙන්තානං දස්සනීයං වට්ටති, තස්මා මජ්ඣෙ පාකාරො සට්ඨිහත්ථො, අන්තො ව බහි ව තයො තයො අනුපුබ්බනීවා”ති.

එසිකාති එසිකත්ථමහො. තිපොරිසඬිගාති එකං පොරිසං මජ්ඣමපුරිසස්ස අත්තන්තො හත්ථෙත පඤ්චහත්ථං, තෙන තිපොරිසපරික්ඛෙපා පන්තරසහත්ථපරිමාණාති අත්ථො. තෙ පන කථං ධීතාති? නගරස්ස බාහිරපස්සෙ එකෙකං මහාද්වාරබාහං නිස්සාය එකෙකො, එකෙකං බුද්දකද්වාරබාහං නිස්සාය එකෙකො, මහාද්වාරබුද්දකද්වාරානං අන්තරා තයො තයොති. තාලපන්තීසු සබ්බරතනමයානං තාලානං එකං සොවණ්ණමයන්ති පාකාරෙ චුත්තලක්ඛණමෙව වෙදිතබ්බං, පණ්ණඵලෙසුපි එසෙව නයො. තා පන තාලපන්තියො අසිතිහත්ථා උබ්බෙධෙන, විජ්ජකිණ්ණවාලුකෙ සමතලෙ භූමිභාගෙ පාකාරන්තරෙ එකෙකා හුත්වා ධීතා.

වග්ගුති ඡෙකො සුන්දරො. රජනීයොති රඤ්ජෙතූං සමත්ථො. බමනීයොති දිවසම්පි සුයාමානො බමතෙව, න බීහවිජෙති. මදනීයොති මානමදපුරිසමදජනනො. පඤ්චඬිගිකස්සාති ආතතං විතතං ආතතවිතතං සුසිරං සනන්ති ඉමෙහි පඤ්චහඬිගෙහි සමන්තාගතස්ස. තත්ථ ආතතං නාම වම්මපරියොනද්ධෙසු හෙරිආදීසු එකතලං තූරියං. විතතං නාම උභයතලං. ආතතවිතතං නාම සබ්බන්තො පරියොනද්ධං. සුසිරං නාම වංසාදි. සනං නාම සම්මාදි. සුවිනීතස්සාති ආකඬ්ඨනසිලිකරණාදීහි සුමුච්ඡිතස්ස. සුජ්ජට්ඨිකාලිතස්සාති පමාණෙ ධීතභාවජානනත්ථං සුට්ඨු පටිතාලිතස්ස. සුකුසලෙහි සමන්තාගතස්සාති යෙ වාදිතූං ඡෙකා කුසලා, තෙහි වාදිතස්ස. ධුත්තාති අක්ඛධුත්තා, සොණ්ඩාති සුරාසොණ්ඩා. තෙයෙව පුනස්සුතං

පාතුකාමතාවසෙන පිපාසා. පරිවාරෙසුන්ති (දී. නි. 2.132) හත්ථං වා පාදං වා වාලෙත්වා නච්චත්තා කිළිංසු.

චක්කරතනවණ්ණනා

243. සීසං න්හාතස්සාති සීසෙන සද්ධිං ගන්ධොදකෙන නහාතස්ස. උපොසථිකස්සාති සමාදින්නඋපොසථචගස්ස. උපරිපාසාදවරගතස්සාති පාසාදවරස්ස උපරි ගතස්ස, සුභොජනං භුඤ්ජිත්වා පාසාදවරස්ස උපරිමහාතලෙ සිරිගබ්භං පටිසිත්වා සීලාති ආවජ්ජන්තස්ස. තදා කිර රාජා පාතොව සතසහස්සං විස්සජ්ජෙත්වා මහාදානං දත්වා සොළසහි ගන්ධොදකසට්ඨෙහි සීසං නහායිත්වා කතපාතරාසො සුද්ධං උත්තරාසඬගං එකංසං කරිත්වා උපරිපාසාදස්ස සිරිසයනෙ පල්ලඬකං ආභුජිත්වා නිසින්තො අත්තනො දානාදිමයං පුඤ්ඤසමුදායං ආවජ්ජන්තො නිසීදි. අයං සබ්බවක්කවත්තීනං ධම්මතා.

තෙසං	තං	ආවජ්ජන්තානංයෙව
චුත්තජ්ජකාරපුඤ්ඤකම්මපච්චයඋතුසමුට්ඨානං		නීලමණ්ණසඬ්ඝාතසදිසං
පාචීනසමුද්දජ්ජලතලං හින්දමානං විය, ආකාසං අලඬකුරුමානං විය දිබ්බං		
චක්කරතනං පාතුහවති. තං මහාසුදස්සනස්සාපි තට්ඨෙව පාතුරහොසි. තයිදං		
දිබ්බානුභාවයුත්තත්තා දිබ්බන්ති චුත්තං. සහස්සං අස්ස අරානන්ති සහස්සාරං.		
සහ නෙමියා, සහ නාහියා වාති සනෙමිකං සනාහිකං. සබ්බෙහි ආකාරෙහි		
පරිපුණ්ණන්ති සබ්බාකාරපරිපූරං.		

තත්ථ චක්කඤ්ච තං රතිජනනට්ඨෙත රතතඤ්චාති චක්කරතනං. යාය පන තං නාහියා “සනාහික”න්ති චුත්තං, සා ඉන්දනීලමයා හොති, මජ්ඣෙ පනස්සා සාරරජතමයා පනාළි, යාය සුද්ධසිනිද්ධදන්තපන්තියා හසමානා විය විරොචති, මජ්ඣෙ ඡිද්දෙන විය චන්දමණ්ඩලෙන, උභොසුපි බාහිරන්තෙසු රජතපට්ඨෙන කතපරික්ඛෙපා හොති. තෙසු පනස්ස නාහිපනාළිපරික්ඛෙපපට්ඨෙසු යුත්තයුත්තට්ඨානෙසු පරිච්ඡෙදලෙඛා සුවිහත්තාව භුත්වා පඤ්ඤායන්ති. අයං තාව අස්ස නාහියා සබ්බාකාරපරිපූරතා.

යෙහි පන තං — “අරෙහි සහස්සාර”න්ති චුත්තං, තෙ සත්තරතනමයා සූරියරස්මියො විය පහාසම්පන්නා හොන්ති, තෙසම්පි සට්ඨකමණ්ණිකපරිච්ඡෙදලෙඛාදීනි සුවිහත්තානෙව භුත්වා පඤ්ඤායන්ති. අයමස්ස අරානං සබ්බාකාරපරිපූරතා.

යාය පන තං නෙමියා — “සනෙමික”න්ති චුත්තං, සා බාලසුරියරස්මිකලාපසිරිං අවහසමානා විය සුරත්තසුද්ධසිනිද්ධපවාලමයා හොති. සන්ධිසු පනස්සා සඤ්ඤාරාගසස්සිරිකා රත්තජම්බුනදපට්ඨා වට්ටපරිච්ඡෙදලොඛා සුවිහත්තා හුත්වා පඤ්ඤායන්ති. අයමස්ස නෙමියා සබ්බාකාරපරිපූරතා.

නෙමිමණ්ඩලපිට්ඨියං පනස්ස දසන්තං දසන්තං අරානං අන්තරෙ ධම්මවංසො විය අන්තො සුසිරො ඡිද්දමණ්ඩලබ්විතො වාතගාහී පවාලදණ්ඩො හොති, යස්ස වාතෙරිතස්ස සුකුසලසමන්තාහතස්ස පඤ්චභිගිකතුරියස්ස විය සද්දො වග්ගු ව රජනීයො ව කමනීයො ව මදනීයො ව හොති. තස්ස ඛො පන පවාලදණ්ඩස්ස උපරි සෙතච්ඡත්තං උභොසු පස්සෙසු සමොසරිතකුසුමදාමානං ද්වෙ පන්තියොති එවං සමොසරිතකුසුමදාමපන්තිසතද්වයපරිවාරසෙතච්ඡත්තසතධාරිනා පවාලදණ්ඩසතෙන සමුපසොහිතනෙමිපරික්ඛෙපස්ස ද්විත්තමිපි නාහිපනාළීනං අන්තො ද්වෙ සිහමුඛානි හොන්ති, යෙහි තාලක්ඛන්ධජ්ජමාණා පුණ්ණවන්දකිරණකලාපසස්සිරිකා තරුණරවිසමානරත්තකම්බලගෙණ්ඩුකපරියන්තා ආකාසගඬිගාගතිසොහං අවහසමානා විය ද්වෙ මුත්තකලාපා ඔලම්බන්ති. යෙහි චක්කරතනෙන සද්ධිං ආකාසෙ සම්පරිවත්තමානෙහි තිණි චක්කානි එකතො පරිවත්තන්තානි විය බායන්ති. අයමස්ස සබ්බසො සබ්බාකාරපරිපූරතා.

තං පනෙනං එවං සබ්බාකාරපරිපූරං පකතියා සායමාසහත්තං භුඤ්ජිත්වා අත්තනො අත්තනො සරද්වාරෙ පඤ්ඤත්තාසනෙසු නිසීදිත්වා පචත්තකථාසල්ලාපෙසු මනුස්සෙසු විථිවතුක්කාදීසු කීළමානෙ දාරකජනෙ නාතිඋච්චෙන නාතිනීචෙන වනසණ්ඩමත්ථකාසන්නෙන ආකාසජ්ජදෙසෙන උපසොහයමානං විය, රුක්ඛසාඛග්ගානි ද්වාදසයොජනතො පට්ඨාය සුයාමානෙන මධුරස්සරෙන සත්තානං සොතානි ඔධාපයමානං යොජනතො පට්ඨාය නානජ්ජහාසමුදයසමුජ්ජලෙන වණ්ණෙන නයනානි සමාකඩ්ඪන්තං විය, රඤ්ඤො චක්කවත්තිස්ස පුඤ්ඤානුභාවං උග්ගෙසාසයන්තං විය, රාජධානියා අභිමුඛං ආගච්ඡති.

අථස්ස චක්කරතනස්ස සද්දසවනෙනෙව — “කුතො නු ඛො, කස්ස නු ඛො අයං සද්දො”ති ආවජ්ජිතහදයානං පුරත්ථිමදිසං ආලොකයමානානං තෙසං මනුස්සානං අඤ්ඤතරො අඤ්ඤතරං එවමාහ — “පස්සථ, හො, අච්ඡරියං, අයං පුණ්ණවන්දො පුබ්බෙ එකො උග්ගච්ඡති, අජ්ජෙව පන අත්තදුතියො උග්ගතො, එතඤ්ඤි රාජහංසමිට්ඨනමිව පුණ්ණවන්දමිට්ඨනං පුබ්බාපරියෙන

ගගනතලං අභිලඬ්ඝති”ති. තමඤ්ඤො ආහ – “කිං කථෙසි, සම්ම, කුහිං නාම තයා ද්වෙ පුණ්ණවන්දා එකතො උග්ගච්ඡන්තා දිට්ඨපුබ්බා, නනු එස තපනීයරංසිධාරො පිඤ්ජරකිරණො දිවාකරො උග්ගතො”ති, තමඤ්ඤො හසිතං කත්වා එවමාහ – “කිං උම්මත්තොසි, නනු ඉදානෙව දිවාකරො අත්ථඬිගතො, සො කථං ඉමං පුණ්ණවන්දං අනුබන්ධමානො උග්ගච්ඡස්සති? අද්ධා පනෙතං අනෙකරතනප්පභාසමුද්දුජ්ජලං එකස්සාපි පුඤ්ඤවතො විමානං භවිස්සති”ති. තෙ සබ්බෙපි අපසාරයන්තා අඤ්ඤෙ එවමාහංසු – “හො, කිං බහුං විලපථ, නෙවායං පුණ්ණවන්දො, න සුරියො න දෙවවිමානං. න හෙතෙසං එවරූපා සිරිසම්පත්ති අත්ථි, චක්කරතනෙන පන එතෙන භවිතබ්බ”න්ති.

එවං පවත්තසල්ලාපස්සෙව තස්ස ජනස්ස වන්දමණ්ඩලං ඔහාය තං චක්කරතනං අභිමුඛං හොති. තතො තෙහි – “කස්ස නු බො ඉදං නිබ්බත්ත”න්ති චුත්තෙ භවන්ති චත්තාරො – “න කස්සවි අඤ්ඤස්ස, නනු අම්භාකං මහාරාජා පුරිතචක්කවත්තිවත්තො, තස්සෙතං නිබ්බත්ත”න්ති. අථ සො ච මහාජනො, යො ච අඤ්ඤො පස්සති, සබ්බො චක්කරතනමෙව අනුගච්ඡති. තං වාපි චක්කරතනං රඤ්ඤොයෙව අත්ථාය අත්තනො ආගතභාවං ඤාපෙතුකාමං විය සත්තක්ඛන්තුං පාකාරමත්ථකෙනෙව නගරං අනුසංයායිත්වා, අථ රඤ්ඤො අත්තෙපුරං පදක්ඛිණං කත්වා, අත්තෙපුරස්ස ච උත්තරසීභපඤ්ජරසදිසෙ යානෙ යථා ගන්ධපුප්ඵාදීහි සුබ්බෙන සක්කා හොති පුජෙතුං, එවං අක්ඛාහතං විය තිට්ඨති.

එවං ධීතස්ස පනස්ස වාතපානඡ්ද්දාදීහි පවිසිත්වා නානාවිරාගරතනප්පභාසමුද්දුජ්ජලං අත්තොපාසාදං අලඬ්ඝුරුමානං පභාසමුහං දිස්වා දස්සනත්ථාය සඤ්ජානාහිලාසො රාජා හොති. පරිජනොපිස්ස පියවචනපාහතෙන ආගන්ත්වා තමත්ථං නිවෙදෙති. අථ රාජා බලවහිනිපාමොජ්ජඵ්ඨසරීරො පල්ලඬ්ඝං මොචෙත්වා උට්ඨායාසනා සීභපඤ්ජරසමීපං ගන්ත්වා තං චක්කරතනං දිස්වා “සුතං බො පන මෙත”න්තිආදිකං වින්තනං වින්තයති. මහාසුදස්සනස්සාපි සබ්බං තං තථෙව අහොසි. තෙන චුත්තං – “දිස්වා රඤ්ඤො මහාසුදස්සනස්ස...පෙ.... අස්සං නු බො අහං රාජා චක්කවත්ති”ති. තත්ථ සො හොති රාජා චක්කවත්තිති කිත්තාවතා චක්කවත්ති හොතිති? එකඬ්ගුලද්වඬ්ගුලමත්තමිච චක්කරතනෙ ආකාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පවත්තෙ ඉදානි තස්ස පවත්තාපනත්ථං යං කාතබ්බං, තං දස්සෙන්තො අථ බො ආනන්දානිආදිමාහ.

244. තත්ථ උට්ඨායාසනාති නිසින්තාසනතො උට්ඨහිත්වා
චක්කරතනසමීපං ආගන්ත්වා. සුවණ්ණහිඬ්ඝකාරං ගහෙත්වාති

හත්ථියොණ්ඩසදිසපනාලිං සුවණ්ණහිඬිකාරං උක්ඛිපිත්වා. අන්වදෙව රාජා මහාසුදස්සනො සද්ධිං චතුරඬිගිනියා සෙනායාති සබ්බවක්කවත්තීනඤ්ඤි උදකෙන අබ්භුක්කිරිත්වා – “අභිවිජ්ජාතු භවං චක්කරතන”න්ති චවනසමනන්තරමෙව වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා චක්කරතනං පවත්තති. යස්ස පවත්ති සමකාලමෙව සො රාජා චක්කවත්තී නාම භොති. පවත්තෙ පන චක්කරතනෙ තං අනුබන්ධමානොව රාජා චක්කවත්තියානවරං ආරුය්භ වෙහාසං අබ්භුග්ගච්ඡති. අථස්ස ඡත්තවාමරාදිහත්ථො පරිජනො වෙව අන්තෙපුරජනො ච තතො නානාකාරකඤ්චුකකවවාදිසන්නාහවිභූසිතෙන විවිධාහරණප්පහාසමුජ්ජලෙන සමුස්සිතද්ධපපටාකපටිමණ්ඩිතෙන අත්තනො අත්තනො බලකායෙන සද්ධිං උපරාජසෙනාපතිපහුතයොපි වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා රාජානමෙව පරිවාරෙත්ති.

රාජයුත්තා පන ඡනසඬිගහත්ථං නගරවිථිසු හෙරියො වරාපෙන්ති – “තාතා, අම්භාකං රඤ්ඤො චක්කරතනං නිබ්බත්තං, අත්තනො විභවානුරූපෙන මණ්ඩිතපසාධිකා සන්නිපතථා”ති. මහාජනො පන පකතියා චක්කරතනසද්දෙනෙව සබ්බකිච්චානි පහාය ගන්ධපුජ්ථාදීනි ආදාය සන්නිපතිතොව සොපි සබ්බො වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා රාජානමෙව පරිවාරෙති. යස්ස යස්ස හි රඤ්ඤො සද්ධිං ගන්තුකාමතාවිත්තං උජ්ජජ්ජති, සො සො ආකාසගතොව භොති. එවං ද්වාදසයොජනායාමවිත්ථාරා පරිසා භොති. තත්ථ එකපුරියොපි ඡින්නහින්තසරිරො වා කිලිට්ඨවත්ථො වා නත්ථි. සුවිපරිවාරො හි රාජා චක්කවත්තී. චක්කවත්තිපරිසා නාම විජ්ජාධරපුරිසා විය ආකාසෙ ගච්ඡමානා ඉන්ද්‍රිලමණිතලෙ විජ්ජකිණ්ණරතනසදිසා භොති. මහාසුදස්සනස්සාපි තථෙව අභොසි. තෙන චුත්තං – “අන්වදෙව රාජා මහාසුදස්සනො සද්ධිං චතුරඬිගිනියා සෙනායා”ති.

තං පන චක්කරතනං රුක්ඛග්ගානං උපරුපරි නාතිඋච්චෙන නාතිනීචෙන ගගනප්පදෙසෙන පවත්තති. යථා රුක්ඛානං පුජ්ථාචලපල්ලවෙහි අත්ථිකා, තාති සුබෙන ගහෙතූං සක්කොන්ති. යථා ච භූමියං යිතා “එස රාජා, එස උපරාජා, එස සෙනාපති”ති සල්ලක්ඛෙතූං සක්කොන්ති. යානාදිසු ච ඉරියාපටෙසු යො යෙන ඉච්ඡති, සො තෙනෙව ගච්ඡති. විත්තකම්මාදිසිප්පපසුතා චෙත්ථ අත්තනො අත්තනො කිච්චං කරොන්තායෙව ගච්ඡන්ති. යථෙව හි භූමියං, තථා තෙසං සබ්බකිච්චානි ආකාසෙව ඉජ්ඣන්ති. එවං චක්කවත්තිපරිසං ගහෙත්වා තං චක්කරතනං වාමපස්සෙන සිනෙරුං පහාය මහාසමුද්දස්ස උපරිභාගෙන සත්තසහස්සයොජනප්පමාණං පුබ්බවිදෙහං ගච්ඡති.

තත්ථ යො විනිබ්බෙධෙන ද්වාදසයොජනාය, පරික්ඛෙපතො ඡත්තිංසයොජනාය පරිසාය සන්නිවෙසක්ඛමො සුලභාභාරූපකරණො ඡායුදකසම්පන්නො සුවිසමතලො රමණීයො භූමිභාගො, තස්ස උපරිභාගෙ තං චක්කරතනං අක්ඛාහනං විය තිට්ඨති. අථ තෙන සඤ්ඤාණෙන සො මහාජනො ඔතරිත්වා යථාරූචි නභානභොජනාදීනි සබ්බකිච්චානි කරොන්තො වාසං කප්පෙති. මහාසුදස්සනස්සාපි සබ්බං තථෙව අහොසි. තෙන චුත්තං – “යස්මිං බො පනානන්ද, පදෙසෙ චක්කරතනං පතිට්ඨාති, තත්ථ සො රාජා මහාසුදස්සනො වාසං උපගච්ඡි සද්ධිං චතුරඤ්ඤිනියා සෙනායා”ති.

එවං වාසං උපගතෙ චක්කචත්තිමිහි යෙ තත්ථ රාජානො, තෙ “පරචක්කං ආගත”න්ති සුත්වාපි න බලකායං සන්නිපාතෙත්වා යුද්ධසජ්ජා භොන්ති. චක්කරතනස්ස හි උප්පත්තිසමනන්තරමෙව නත්ථි සො සත්තො නාම, යො පච්චත්ථිකසඤ්ඤාය තං රාජානං ආරබ්භ ආවුධං උක්ඛිප්තුං විසභෙයා. අයමානුභාවො චක්කරතනස්ස.

චක්කානුභාවෙන හි තස්ස රඤ්ඤො,
අරී අසෙසා දමථං උපෙන්නි;
අරින්දමං නාම නරාධිපස්ස,
තෙනෙව තං චුච්චති තස්ස චක්කන්ති.

තස්මා සබ්බෙපි තෙ රාජානො අත්තනො අත්තනො රජ්ජසිරිවිභවානුරූපං පාහනං ගහෙත්වා තං රාජානං උපගම්ම ඔනතසිරා අත්තනො මොළිමණිප්පභාහිසෙකෙන තස්ස පාදපූජං කරොන්තා – “එහි බො, මහාරාජා”තිආදීහි වචනෙහි තස්ස කිංකාරපටිසාවිතං ආපජ්ජන්ති. මහාසුදස්සනස්සාපි තථෙව අකංසු. තෙන චුත්තං – “යෙ බො, පනානන්ද, පුරත්ථිමාය දිසාය...පෙ.... අනුසාස, මහාරාජා”ති.

තත්ථ ස්වාගතන්ති සු ආගතං. එකස්මිඤ්ඤි ආගතෙ සොචන්ති, ගතෙ නන්දන්ති. එකස්මිං ආගතෙ නන්දන්ති, ගතෙ සොචන්ති, තාදිසො ත්වං ආගමනනන්දනො, ගමනසොචනො. තස්මා තව ආගමනං සුආගමනන්ති චුත්තං භොති. එවං චුත්තෙ පන රාජා චක්කචත්ති නාපි – “එත්තකං නාම මෙ අනුවස්සං බලිං උපකප්පෙථා”ති වදති, නාපි අඤ්ඤස්ස භොගං අච්ඡින්නදිත්වා අඤ්ඤස්ස දෙති. අත්තනො පන ධම්මරාජභාවස්ස අනුරූපාය පඤ්ඤාය පාණාතිපාතාදීනි උපපරික්ඛිත්වා පෙමනීයෙන මඤ්ජුනා සරෙත – “පස්සථ තාතා, පාණාතිපාතො නාමෙස ආසෙවිතො භාවිතො බහුලිකතො නිරයසංචත්තනිකො භොති”තිආදීනා නයෙන ධම්මං දෙසෙත්වා “පාණො න

හත්තබ්බො’ති ආදිකං ඔවාදං දෙනි. මහාසුදස්සනොපි තථෙව අකාසී, තෙන චුත්තං – “රාජා මහාසුදස්සනො ඵවමාහ – ‘පාණො න හත්තබ්බො...පෙ.... යථාභුත්තඤ්ච භුඤ්ජා’ති”. කිං පන සබ්බෙපි රඤ්ඤො ඉමං ඔවාදං ගණ්හන්ති? බුද්ධස්සාපි තාව සබ්බෙ න ගණ්හන්ති, රඤ්ඤො කිං ගණ්හස්සන්ති. තස්මා යෙ පණ්ඩිතා විභාවිතො, තෙ ගණ්හන්ති. සබ්බෙ පන අනුයන්තා භවන්ති. තස්මා යෙ බො පනානන්දාති ආදිමාහ.

අථ තං චක්කරතනං ඵවං පුබ්බවිදෙහවාසීනං ඔවාදෙ දිත්තෙ කතපාතරාසෙ චක්කවත්තිබ්බලෙන වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පුරත්ථිමසමුද්දං අජ්ඣොගාහති. යථා යථා ච තං අජ්ඣොගාහති, තථා තථා අගදගන්ධං සායිත්වා සඬබ්බිත්තඵණො නාගරාජා විය, සඬබ්බිත්තඌමිවිජ්ජාරං හුත්වා ඔගච්ඡමානං මහාසමුද්දසලිලං යොජනමත්තං ඔගන්ත්වා අන්තොසමුද්දෙ වෙළුරියහිත්ති විය තිට්ඨති. තඬබ්බණ්ඤ්ඤෙව ච තස්ස රඤ්ඤො පුඤ්ඤසිරිං දට්ඨුකාමානි විය මහාසමුද්දතලෙ විජ්ජකිණ්ණානි නානාරතනානි තතො තතො ආගන්ත්වා තං පදෙසං පුරයන්ති. අථ සා රාජපරිසා තං නානාරතනපරිපූරං මහාසමුද්දතලං දිස්වා යථාරූචි උච්ඡඬගාදිහි ආදියති, යථාරූචි ආදින්තරතනාය පන පරිසාය තං චක්කරතනං පටිනිවත්තති. පටිනිවත්තමානෙ ච තස්මිං පරිසා අග්ගතො හොති, මජ්ඣෙ රාජා, අන්තෙ චක්කරතනං. තම්පි ජලනිධිජලං පලොභියමානම්ච චක්කරතනසිරියා, අසහමානම්ච ච තෙන වියොගං නෙම්මණ්ඩලපරියන්තං අභිහනන්තං නිරන්තරමෙව උපගච්ඡති. ඵවං රාජා චක්කවත්ති පුරත්ථිමමහාසමුද්දපරියන්තං පුබ්බවිදෙහං අභිවිජ්ජිත්වා දක්ඛිණසමුද්දපරියන්තං ජම්බුදීපං විජෙතුකාමො චක්කරතනදෙසිතෙන මග්ගෙන දක්ඛිණසමුද්දාහිමුබ්බො ගච්ඡති. මහාසුදස්සනොපි තථෙව අගමාසී. තෙන චුත්තං – “අථ බො, ආනන්ද, චක්කරතනං පුරත්ථිමං සමුද්දං අජ්ඣොගාගෙත්වා පච්චුත්තරිත්වා දක්ඛිණං දිසං පවත්ති”ති.

ඵවං පවත්තමානස්ස පන තස්ස පවත්තනවිධානං, සෙනාසන්නිවෙසො, පටිරාජාගමනං, තෙසං අනුසාසනිජ්ජදානං දක්ඛිණසමුද්දඅජ්ඣොගාහනං සමුද්දසලිලස්ස ඔගච්ඡමානං රතනානං ආදානන්ති සබ්බං පුරිමනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

විජ්ජිත්වා පන තං දසසහස්සයොජනජ්ජමාණං ජම්බුදීපං දක්ඛිණසමුද්දතොපි පච්චුත්තරිත්වා සත්තයොජනසහස්සජ්ජමාණං අපරගොයානං විජෙතුං පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව ගන්ත්වා තම්පි සමුද්දපරියන්තං තථෙව අභිවිජ්ජිත්වා පච්ඡිමසමුද්දතොපි උත්තරිත්වා

අට්ඨයොජනසහස්සජ්ජමාණං උත්තරකුරුං විජෙතුං තථෙව ගත්තවා තම්පි සමුද්දපරියන්තං තථෙව අභිවිජීය උත්තරසමුද්දතො පච්චුත්තරති.

එත්තාවතා රඤ්ඤා චක්කවත්තිනා චාතුරත්තාය පට්ඨයා ආධිපච්චං අධිගතං හොති. සො එවං විජිතවිජයො අත්තනො රජ්ජසිරිසම්පත්තිදස්සනත්ථං සපරිසො උද්ධං ගගනතලං අභිලඬ්ඝිත්වා සුවිකසිතපදුමකුමුදපුණ්ඩරිකවනවිචිත්තෙ චත්තාරො ජාතස්සරෙ විය පඤ්චසතපඤ්චසතපරිත්තදීපපරිවාරෙ චත්තාරො මහාදීපෙ ඔලොකෙත්වා චක්කරතනදෙසිතෙනෙව මග්ගෙන යථානුක්කමං අත්තනො රාජධානිං පච්චාගච්ඡති. අථ තං චක්කරතනං අත්තෙපුරද්වාරං සොභයමානං විය හුත්වා තිට්ඨති.

එවං පතිට්ඨිතෙ පන තස්මිං චක්කරතනෙ රාජත්තෙපුරෙ උක්කාභි වා දීපිකාභි වා කිඤ්චි කරණීයං න හොති, චක්කරතනොභාසොයෙව රත්තිං අන්ධකාරං විධමතියෙව. යෙ පන අන්ධකාරත්ථිකා හොන්ති, තෙසං අන්ධකාරමෙව හොති. මහාසුදස්සනස්සාපි සබ්බමෙතං තථෙව අහොසි. තෙන චුත්තං – “දක්ඛිණං සමුද්දං අජ්ඣොගාහෙත්වා...පෙ.... එවරූපං චක්කරතනං පාතුරහොසි” ති.

හත්ථීරතනවණ්ණනා

246. එවං පාතුරුතචක්කරතනස්සෙව චක්කවත්තිනො අමච්චා පකතිමඬ්ඨගලහත්ථිට්ඨානං සමං සුවිභූමිභාගං කාරෙත්වා හරිවන්දනාදීභි සුරහිගන්ධෙහි උපලිම්පාපෙත්වා හෙට්ඨා විචිත්තවණ්ණසුරහිකුසුමසමොකිණ්ණං උපරි සුවණ්ණතාරකානං අන්තරන්තරා සමොසරිතමනුඤ්ඤකුසුමදාමපටිමණ්ඩිතවිතානං දෙවච්චානං විය අභිසඬ්ඛරිත්වා – “එවරූපස්ස නාම දෙව හත්ථීරතනස්ස ආගමනං වින්තෙථා” ති වදන්ති. සො පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව මහාදානං දත්වා සීලානි ව සමාදාය තං පුඤ්ඤසම්පත්තිං ආවජ්ජන්තො නිසීදි. අථස්ස පුඤ්ඤානුභාවචොදිතො ඡද්දන්තකුලා වා උපොසථකුලා වා තං සක්කාරවිසෙසං අනුභවිතුකාමො තරුණරවිමණ්ඩලාභිරත්තවරණගිවාමුඛපටිමණ්ඩිතවිසුද්ධසෙනසරීරො සත්තපතිට්ඨො සුසණ්ඨිතඅධිගපච්චඬ්ඨගසන්නිවෙසො විකසිතරත්තපදුමචාරුපොක්ඛරො ඉද්ධිමා යොගී විය වෙභාසගමනසමත්ථො මනොසීලාචුණ්ණරඤ්ජිතපරියන්තො විය රජතපබ්බතො හත්ථිසෙට්ඨො ආගන්ත්වා තස්මිං පදෙසෙ තිට්ඨති. සො ඡද්දන්තකුලා ආගච්ඡන්තො සබ්බකතිට්ඨො ආගච්ඡති. උපොසථකුලා ආගච්ඡන්තො සබ්බපෙට්ඨො.

පාළියං පන උපොසථො නාගරාජා ඉච්චෙව ආගතං. නාගරාජා නාම කස්සචි අපරිභොගො, සබ්බකනිට්ඨො ආගච්ඡතීති අට්ඨකථාසු චුත්තං. ස්වායං පුරිතචක්කවත්තිවත්තානං චක්කවත්තිනං චුත්තනයෙනෙව චිත්තයන්තානං ආගච්ඡති. මහාසුදස්සනස්ස පන සයමෙව පකතිමඬගලභත්ථිට්ඨානං ආගන්ත්වා තං හත්ථිං අපනෙත්වා තත්ථ අට්ඨාසි. තෙන චුත්තං – “පුන චපරං ආනන්ද...පෙ.... නාගරාජා”ති.

එවං පාතුභූතං පන තං හත්ථිරතනං දිස්වා හත්ථිගොපකාදයො හට්ඨතුට්ඨා වෙගෙන ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙත්ති. රාජා තුරිතතුරිතො ආගන්ත්වා තං දිස්වා පසන්නචිත්තො – “හද්දකං චත භො හත්ථියානං, සචෙ දමථං උපෙය්‍යා”ති චිත්තයන්තො හත්ථං පසාරෙති. අථ සො සරඨෙත්ථවච්ඡකො විය කණ්ණෙ ඔලම්බිත්වා සුරතභාවං දස්සෙත්තො රාජානං උපසඬකමති. රාජා තං ආරොහිතුකාමො භොති. අථස්ස පරිජනා අධිජ්ජායං ඤත්වා තං හත්ථිරතනං සුවණ්ණද්ධජං සුවණ්ණාලඬිකාරං භෙමජාලපට්චිජන්තං කත්වා උපනෙත්ති. රාජා තං අනිසීදාපෙත්වාච සත්තරතනමයාය නිස්සෙණියා ආරුය්භ ආකාසගමනනින්තචිත්තො භොති. තස්ස සහ චිත්තුජ්ජාදෙනෙව සො නාගරාජා රාජහංසො විය ඉන්දනීලමණිජ්ජභාජාලං නීලගගනතලං අභිලඬිසති. තතො චක්කචාරිකාය චුත්තනයෙනෙව සකලරාජපරිසා. ඉති සපරිසො රාජා අත්තොපාතරාසෙයෙව සකලපථවිං අනුසංයාසිත්වා රාජධානිං පච්චාගච්ඡති. එවං මහිද්ධිකං චක්කවත්තිතො හත්ථිරතනං භොති. මහාසුදස්සනස්සාපි තාදිසමෙව අභොසි. තෙන චුත්තං – “දිස්වා රඤ්ඤො...පෙ.... පාතුරභොසි”ති.

අස්සරතනවණ්ණනා

247. එවං පාතුභූතහත්ථිරතනස්ස පන චක්කවත්තිතො අමච්චා පකතිමඬගලඅස්සට්ඨානං සුවිසමතලං කාරෙත්වා අලඬිකරිත්වා ච පුරිමනයෙනෙව රඤ්ඤො තස්ස ආගමනචිත්තනත්ථං උස්සාහං ජනෙත්ති. සො පුරිමනයෙනෙව කතදානමානනසක්කාරො සමාදින්නසීලබ්බතො පාසාදතලෙ සුබ්බනිසිත්තො පුඤ්ඤසම්පත්තිං සමනුස්සරති. අථස්ස පුඤ්ඤානුභාවචොදිතො සින්ධවකුලතො විජ්ජුලතාවිනද්ධසරදකාලසෙතවලාභකරාසිසස්සිරිකො රත්තපාදො රත්තතුණ්ඩො චන්දජ්ජභාපුඤ්ජසදිසසුද්ධසිනිද්ධසනසංභතසරිරො කාකගීවා විය ඉන්දනීලමණි විය ච කාලවණ්ණෙන සීසෙන සමන්තාගතත්තා කාලසීසොති සුට්ඨු කජ්ජෙත්වා යපිතෙහි විය මුඤ්ජසදිසෙහි සණ්ඨවට්ඨජුගතෙහි කෙසෙහි සමන්තාගතත්තා මුඤ්ජකෙසො වෙහාසඬගමො වලාභකො නාම අස්සරාජා ආගන්ත්වා තස්මිං යානෙ

පතිට්ඨාති. මහාසුදස්සනස්ස පනෙස හත්ථීරතනං විය ආගතො. සෙසං සබ්බං හත්ථීරතනෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. එවරුපං අස්සරතනං සන්ධාය හගවා – “පුන ව පර”න්තිආදිමාහ.

මණ්ණරතනවණ්ණනා

248. එවං පාතුභුතඅස්සරතනස්ස පන රඤ්ඤො චක්කවත්තිනො චතුහත්ථායාමං සකටනාහිසමපරිණාහං උභොසු අන්තෙසු කණ්ණිකපරියන්තතො විනිග්ගතෙහි සුපරිසුද්ධමුත්තාකලාපෙහි ද්විති කඤ්චනපදුමෙහි අලඬිකතං චතුරාසීතිමණිසහස්සපරිවාරං තාරාගණපරිවුතස්ස පුණ්ණවන්දසස්සිරිං ඵරමානං විය වෙපුල්ලපබ්බතතො මණ්ණරතනං ආගච්ඡති. තස්සෙවං ආගතස්ස මුත්තාජාලකෙ යපෙත්වා වෙඨපරම්පරාය සට්ඨිහත්ථප්පමාණං ආකාසං ආරොපිතස්ස රත්තිභාගෙ සමන්තා යොජනප්පමාණං ඔකාසං ආහා ඵරති, යාය සබ්බො සො ඔකාසො අරුණුග්ගමනවෙලා විය සඤ්ජාතාලොකො හොති. තතො කස්සකා කසිකම්මං වාණිජා ආපණුග්ගසාටනං තෙ තෙ සිප්පිනො තං තං කම්මන්තං පයොජෙන්නි “දිවා”ති මඤ්ඤමානා. මහාසුදස්සනස්සාපි සබ්බං තං තථෙව අහොසි. තෙන චුත්තං – “පුන ව පරං ආනන්ද, ...පෙ.... මණ්ණරතනං පාතුරහොසි”ති.

ඉත්ථීරතනවණ්ණනා

249. එවං පාතුභුතමණ්ණරතනස්ස පන චක්කවත්තිනො විසයසුඛවිසෙසස්ස විසෙසකාරණං ඉත්ථීරතනං පාතුහවති. මද්දරාජකුලතො වා හිස්ස අග්ගමහෙසිං ආනෙන්නි, උත්තරකුරුතො වා පුඤ්ඤානුභාවෙන සයං ආගච්ඡති. අවසෙසා පනස්සා සම්පත්ති – “පුන ව පරං, ආනන්ද, රඤ්ඤො මහාසුදස්සනස්ස ඉත්ථීරතනං පාතුරහොසි, අභිරුපා දස්සනීයා”තිආදිනා නයෙන පාළියංයෙව ආගතා.

තත්ථ සණ්ඨානපාරිපූරියා අධිකං රුපං අස්සාති අභිරුපා. දිස්සමානාව චක්ඛුති පිණයති, තස්මා අඤ්ඤං කිච්චවික්කෙපං හිත්වාපි දට්ඨබ්බාති දස්සනීයා. දිස්සමානාව සොමනස්සවසෙන විත්තං පසාදෙතීති පාසාදිකා. පරමායාති එවං පසාදාවහත්තා උත්තමාය. වණ්ණපොක්ඛරතායාති වණ්ණසුන්දරතාය. සමන්තාගතාති උපෙතා. අභිරුපා වා යස්මා නාතිදීසා නාතිරස්සා. දස්සනීයා යස්මා නාතිකිසා නාතිපුලා. පාසාදිකා යස්මා නාතිකාළිකා නාව්වොදාතා. පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතා යස්මා අභික්කන්තා මානුසිවණ්ණං අප්පත්තා දිබ්බවණ්ණං. මනුස්සානඤ්ඤි වණ්ණාහා බහි න නිච්ඡරති. දෙවානං පන අතිදුරම්පි නිච්ඡරති.

තස්සා පන ද්වාදසහත්ථප්පමාණං පදෙසං සරීරාහා ඔහාසෙති. නාතිදිසාදිසු වස්සා පට්ඨගුලලෙන ආරොහසම්පත්ති, දුතියයුගලලෙන පරිණාහසම්පත්ති, තතියයුගලලෙන වණ්ණසම්පත්ති වුත්තා. ඡහි වාපි එතෙහි කායවිපත්තියා අහාවො, අතික්කන්තා මානුසිවණ්ණන්ති ඉමිනා කායසම්පත්ති වුත්තා. තුලපිචුනො වා කප්පාසපිචුනො වාති සප්පිමණ්ණෙව පක්ඛිපිත්වා යපිතස්ස සතවාරවිහතස්ස තුලපිචුනො වා කප්පාසපිචුනො වා. සීතෙති රඤ්ඤො සීතකාලෙ. උණ්ණෙති රඤ්ඤො උණ්ණකාලෙ. වන්දනගන්ධොති නිව්චකාලමෙව සුපිසිතස්ස අභිනවස්ස චතුප්පාතිසමායොජිතස්ස හරිවන්දනස්ස ගන්ධො කායතො වායති. උප්පලගන්ධො වායතීති හසිතකථිතකාලෙසු මුඛතො තඬ්ඬණං විකසිතස්සෙව නීලුප්පලස්ස අතිසුරහිගන්ධො වායති.

එවං රූපසම්ඵස්සගන්ධසම්පත්තියුත්තාය පනස්සා සරීරසම්පත්තියා අනුරූපං ආචාරං දස්සෙතුං තං බො පනාතිආදි වුත්තං. තත්ථ රාජානං දිස්වා නිසින්නාසනතො අග්ගිද්ධිසා විය පට්ඨමෙව උට්ඨාතීති පුබ්බුට්ඨාසීති. තස්මිං නිසින්නෙ තස්ස තාලවණ්ටෙන ඛිජනාදිකිව්චං කත්වා පච්ඡා නිපතති නිසිදතීති පච්ඡානිපාතිති. කිං කරොමි, තෙ දෙවාති වාචාය කිං-කාරං පටිසාවෙතීති කිං කාරපටිස්සාවීති. රඤ්ඤො මනාපමෙව චරති කරොතීති මනාපචාරීති. යං රඤ්ඤො පියං තදෙව වදන්ති පියවාදිති.

ඉදානි – “ස්වාස්සා ආචාරො භාවවිසුද්ධියාව, න සාධෙය්‍යානා”ති දස්සෙතුං තං බො පනාතිආදිමාහ. තත්ථ නො අතිවරීති න අතික්කමිත්වා චරි, යපෙත්වා රාජානං අඤ්ඤං පුරිසං විත්තෙනපි න පත්ථෙසීති වුත්තං හොති.

තත්ථ යෙ තස්සා ආදිමහි “අභිරූපා”තිආදයො, අන්තෙ “පුබ්බුට්ඨාසීති”තිආදයො ගුණා වුත්තා, තෙ පකතිගුණා එව. “අතික්කන්තා මානුසිවණ්ණ”න්තිආදයො පන චක්කවත්තීනො පුඤ්ඤං උපනිස්සාය චක්කරතනපාතුභාවතො පට්ඨාය පුරිමකම්මානුභාවෙන නිබ්බත්තාති වෙදිතබ්බා.

අභිරූපතාදිකාපි වා චක්කරතනපාතුභාවතො පට්ඨාය සබ්බාකාරපරිපුරා ජාතා. තෙනාහ – “එවරූපං ඉත්ථීරතනං පාතුරහොසී”ති.

ගහපතිරතනවණ්ණනා

250. එවං පාතුභුතඉත්ථීරතනස්ස පන රඤ්ඤො චක්කවත්තීනො ධනකරණීයානං කිව්චානං යථාසුඛං පවත්තනත්ථං ගහපතිරතනං පාතුභවති. සො පකතියාව මහාභොගො, මහාභොගකුලෙ ජාතො. රඤ්ඤො

ධනරාසිවඩ්ඞකො සෙට්ඨිගහපති හොති. චක්කරතනානුභාවසහිතං පනස්ස කම්මවිපාකජං දිබ්බවක්ඛු පාතුභවති, යෙන අත්තොපට්ඨියම්පි යොජනබ්හන්තරෙ නිධිං පස්සති, සො තං සම්පත්තිං දිස්වා තුට්ඨමානසො ගන්ත්වා රාජානං ධනෙන පවාරෙත්වා සබ්බාති ධනකරණියාති සම්පාදෙති. මහාසුදස්සනස්සාපි තට්ඨෙව සම්පාදෙසි. තෙන චුත්තං - “පුන චපරං ආනන්ද...පෙ.... එවරුපං ගහපතිරතනං පාතුරහොසි”ති.

පරිණායකරතනවණ්ණනා

251. එවං පාතුභුතගහපතිරතනස්ස පන රඤ්ඤො චක්කවත්තිස්ස සබ්බකිච්චසංවිධානසමත්ථං පරිණායකරතනං පාතුභවති. සො රඤ්ඤො ඡෙට්ඨපුත්තොව හොති. පකතියා එව සො පණ්ඩිතො ඛ්‍යත්තො මෙධාවී විභාවී. රඤ්ඤො පුඤ්ඤානුභාවං නිස්සාය පනස්ස අත්තනො කම්මානුභාවෙන පරචිත්තඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති. යෙන ද්වාදසයොජනාය රාජපරිසාය චිත්තාවාරං ඤත්වා රඤ්ඤො හිතෙ ව අහිතෙ ව වචන්ථපෙනුං සමත්ථො හොති, සොපි තං අත්තනො ආනුභාවං දිස්වා තුට්ඨහදයො රාජානං සබ්බකිච්චානුසාසනෙන පවාරෙති. මහාසුදස්සනම්පි තට්ඨෙව පවාරෙසි. තෙන චුත්තං - “පුන චපරං...පෙ.... පරිණායකරතනං පාතුරහොසි”ති.

තත්ථ යපෙනබ්බං යපෙනුත්ති තස්මිං තස්මිං යානන්තරෙ යපෙනබ්බං යපෙනුං.

චතුර්ද්ධිසමන්තාගතවණ්ණනා

252. සමචෙපාකිනියාති සමවිපාවනියා. ගහණියාති කම්මජතෙජොධාතුයා. තත්ථ යස්ස භුත්තමත්තොව ආභාරො ජීරති, යස්ස වා පන පුට්ඨත්තං විය තත්ථෙව තිට්ඨති, උභොපෙනෙ න සමචෙපාකිනියා සමන්තාගතා. යස්ස පන පුන භත්තකාලෙ භත්තජන්දො උප්පජ්ජතෙව, අයං සමචෙපාකිනියා සමන්තාගතොති.

ධම්මපාසාදපොක්ඛරණිවණ්ණනා

253. මාපෙසි බොති නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා ජනරාසිං කාරෙත්වා න මාපෙසි, රඤ්ඤො පන සහ චිත්තූප්පාදෙනෙව භූමිං භින්දිත්වා චතුරාසිති පොක්ඛරණිසහස්සාති නිබ්බත්තිංසු. තාති සන්ධායෙනං චුත්තං. ද්විභි වෙදිකාභීති එකාය ඉට්ඨකානං පරියන්තෙයෙව පරික්ඛිත්තා එකාය පරිචෙණපරිච්ඡෙදපරියන්තෙ. එතදහොසිති කස්මා අහොසි? එකදිවසං කිර නහත්වා ව පිවිත්වා ව ගච්ඡන්තං මහාජනං මහාපුරිසො ඔලොකෙත්වා ඉමෙ උම්මත්තකවෙසෙනෙව ගච්ඡන්ති. සථෙ එතෙසං එත්ථ පිළන්ධනපුප්ඵාති

භවෙය්‍යං, භද්දකං සියාති. අට්ඨස්ස එතදහොසි. තත්ථ සබ්බොතුකන්ති පුජ්ථං නාම එකස්මිංයෙව උතුම්භි පුජ්ථති. අහං පන තථා කර්ස්සාමි – “යථා සබ්බෙසු උතුසු පුජ්ථස්සති”ති චිත්තෙසිං. රොපාපෙසිති නානාවණ්ණඋප්පලඛිතාදීනි තතො තතො ආහරාපෙත්වා න රොපාපෙසි, සහ චිත්තුප්පාදෙනෙව පනස්ස සබ්බං ඉජ්ඣති. තං ලොකො රඤ්ඤො රොපිතන්ති මඤ්ඤි. තෙන චුත්තං – “රොපාපෙසි”ති. තතො පට්ඨාය මහාජනො නානප්පකාරං ජලජට්ඨජමාලං පිළන්ධිත්වා නක්ඛත්තං කීළමානො විය ගච්ඡති.

254. අථ රාජා තතො උත්තරිපි ජනං සුඛසමප්පිතං කාතුකාමො – “යංනුනාහං ඉමාසං පොක්ඛරණීනං තීරෙ”තිආදිනා ජනස්ස සුඛවිධානං චිත්තෙත්වා සබ්බං අකාසි. තත්ථ න්භාපෙසුන්ති අඤ්ඤො සරීරං උබ්බට්ටෙසි, අඤ්ඤො චුණ්ණානි යොපෙසි, අඤ්ඤො තීරෙ නභායන්තස්ස උදකං ආහරි, අඤ්ඤො වත්ථානි පටිග්ගහෙසි වෙව අදාසි ව.

පට්ඨපෙසි බොති කථං පට්ඨපෙසි? ඉත්ථිනඤ්ච පුරිසානඤ්ච අනුවච්ඡවිකෙ අලඬිකාරෙ කාරෙත්වා ඉත්ථිමත්තමෙව තත්ථ පරිවාරවසෙන සෙසං සබ්බං පරිච්චාගවසෙන යපෙත්වා රාජා මහාසුදස්සනො දානං දෙති, තං පරිභුඤ්ජ්ජාති හෙරිං වරාපෙසි. මහාජනො පොක්ඛරණීතීරං ආගන්ත්වා නහත්වා වත්ථානි පරිවත්තෙත්වා නානාගන්ධෙහි විලිත්තො පිළන්ධනවිචිත්තමාලො දානග්ගං ගන්ත්වා අනෙකප්පකාරෙසු යාගුහත්තඛප්පකෙසු අට්ඨවිධපානෙසු ව යො යං ඉච්ඡති, සො තං බාදිත්වා ව පිචිත්වා ව නානාවණ්ණානි බොමසුබ්බමානි වත්ථානි නිවාසෙත්වා සම්පත්තිං අනුභවිත්වා යෙසං තාදිසානි අත්ථි, තෙ ඔභාය ගච්ඡන්ති. යෙසං පන නත්ථි, තෙ ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. හත්ථිඅස්සයානාදිසුපි නිසීදිත්වා ථොකං විවරිත්වා අනත්ථිකා ඔභාය, අත්ථිකා ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. වරසයනෙසු නිපජ්ජිත්වා සම්පත්තිං අනුභවිත්වා අනත්ථිකා ඔභාය, අත්ථිකා ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. ඉත්ථිහිපි සද්ධිං සම්පත්තිං අනුභවිත්වා අනත්ථිකා ඔභාය, අත්ථිකා ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. සත්තවිධරතනපසාධනානි ව පසාධෙත්වාපි සම්පත්තිං අනුභවිත්වා අනත්ථිකා ඔභාය, අත්ථිකා ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. තම්පි දානං උට්ඨාය සමුට්ඨාය දියතෙව. ජම්බුදීපවාසිකානං අඤ්ඤං කම්මං නත්ථි, රඤ්ඤො දානං පරිභුඤ්ජන්තාව විවරන්ති.

255. අථ බ්‍රාහ්මණගහපතිකා චිත්තෙසුං – “අයං රාජා එවරූපං දානං දදන්තොපි ‘මය්හං තණ්ඩුලාදීනි වා බීරාදීනි වා දෙථා’ති න කිඤ්චි ආහරාපෙති, න බො පන අම්භාකං – ‘රාජා ආහරාපෙති’ති තුණ්හිමාසිතුං පතිරූප”න්ති තෙ බහුං සාපතෙය්‍යං සංහරිත්වා රඤ්ඤො උපනාමෙසුං. තස්මා – “අථ බො, ආනන්ද, බ්‍රාහ්මණගහපතිකා”තිආදිමාහ. එවං සමචිත්තෙසුන්ති කස්මා එවං

වින්තෙසුං? කස්සචි සරතො අප්පං ආහතං, කස්සචි බහු. තස්මිං පටිසංහරියමානෙ – “කිං තවෙව සරතො සුන්දරං ආහතං, න මය්හං සරතො, කිං තවෙව සරතො බහු, න මය්හ”න්ති එවං කලහසද්දොපි උප්පජ්ජෙය්‍යා, සො මා උප්පජ්ජන්තාති එවං සමචින්තෙසුං.

256. එහි ත්වං සම්මාති එහි ත්වං වයස්ස. ධම්මං නාම පාසාදන්ති පාසාදස්ස නාමං ආරොපෙත්වාච ආණාපෙසි. විස්සකම්මො පන කීච මහන්තො දෙව පාසාදො භොතුති පටිපුච්ඡන්වා දීඝතො යොජනං වින්ථාරතො අධිසියොජනං සබ්බරතනමයොච භොතුති චුත්තෙපි ‘එවං භොතු, හද්දං තච වචන’න්ති තස්ස පටිස්සුණිත්වා ධම්මරාජානං සම්පට්ච්ඡාපෙත්වා මාපෙසි. තත්ථ එවං හද්දං තචාති බො ආනන්දාති එවං හද්දං තච ඉති බො ආනන්ද. පටිස්සුත්වාති සම්පට්ච්ඡන්වා, වත්වාති අත්ථො. තුණ්හිභාවෙනාති සමණධම්මපටිපත්තිකරණොකාසො මෙ හවිස්සතිති ඉච්ඡන්තො තුණ්හිභාවෙන අධිවාසෙසි. සාරමයොති වන්දනසාරමයො.

257. ද්විහි වෙදිකාහීති එත්ථ එකා වෙදිකා පනස්ස උණ්හිසමත්ථකෙ අහොසි, එකා හෙට්ඨා පරිච්ඡෙදමත්ථකෙ.

258. දුද්දික්ඛො අහොසීති දුඋද්දික්ඛො, පහාසම්පත්තියා දුද්දසොති අත්ථො. මුසතීති හරති එන්ද්‍රාපෙති නිච්චලභාවෙන පතිට්ඨාතුං න දෙති. විද්ධෙති උබ්බිද්ධෙ, මෙසවිගමෙන දුරීභුතෙති අත්ථො. දෙවෙති ආකාසෙ.

259. මාපෙසි බොති අහං ඉමස්මිං යානෙ පොක්ඛරණිං මාපෙමි, තුම්භාකං සරාති හින්දවාති න එවං කාරෙත්වා මාපෙසි. විත්තුප්පාදවසෙනෙච පනස්ස භූමිං හින්දිත්වා තථාරූපා පොක්ඛරණිං අහොසි. තෙ සබ්බකාමෙහීති සබ්බෙහි ඉච්ඡිතිච්ඡිතවත්ථුහි, සමණෙ සමණපරික්ඛාරෙහි, බ්‍රාහ්මණෙ බ්‍රාහ්මණපරික්ඛාරෙහි සන්තප්පෙසිති.

පඨමභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කොනසම්පත්තිවණ්ණනා

260. මහිද්ධිකොති විත්තුප්පාදවසෙනෙච චතුරාසීතිපොක්ඛරණිසහස්සානං නිබ්බන්තිසඬ්ඛාතාය මහතියා ඉද්ධියා සමන්තාගතො. මහානුභාවොති තෙසංයෙව අනුභවිතබ්බානං මහත්තතාය මහානුභාවෙන සමන්තාගතො. සෙය්‍යථිදන්ති නිපාතො, තස්ස – “කතමෙසං තිණ්ණ”න්ති අත්ථො. දානස්සාති සම්පත්තිපරිච්චාගස්ස. දමස්සාති ආලවකසුත්තෙ පඤ්ඤා දමොති

ආගතො. ඉධ අත්තානං දමෙන්නෙන කතං උපොසථකම්මං. සංයමස්සාති සීලස්ස.

බොධිසත්තපුබ්බයොගවණ්ණනා

ඉධ යත්වා පනස්ස පුබ්බයොගො වෙදිතබ්බො – රාජා කිර පුබ්බෙ ගහපතිකුලෙ නිබ්බත්ති. තෙන ව සමයෙන ධර්මානකස්සෙව කස්සපබුද්ධස්ස සාසනෙ එකො ථෙරො අරඤ්ඤෙ වාසං වසති, බොධිසත්තො අත්තනො කම්මෙන අරඤ්ඤං පවිට්ඨො ථෙරං දිස්වා උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා ථෙරස්ස නිසජ්ජනට්ඨානවඩ්ඤාමනට්ඨානානි ඔලොකෙත්වා පුච්ඡි – “ඉධෙව, භන්තෙ, අයොගා වසති”ති? ආම, උපාසකාති සුත්වා – “ඉධෙව අයාස්ස පණ්ණසාලං කාතුං වට්ටති”ති වින්නෙත්වා අත්තනො කම්මං පහාය දබ්බසම්භාරං කොට්ටෙත්වා පණ්ණසාලං කත්වා ඡාදෙත්වා භික්තියො මත්තිකාය ලිම්පිත්වා ද්වාරං යොජෙත්වා කට්ඨත්ථරණං කත්වා – “කරිස්සති නු බො පරිභොගං, න කරිස්සති”ති එකමත්තං නිසීදි. ථෙරො අත්තොගාමනො ආගන්ත්වා පණ්ණසාලං පවිසිත්වා කට්ඨත්ථරණෙ නිසීදි. උපාසකොපි ආගන්ත්වා වන්දිත්වා සමීපෙ නිසිත්තො “එසුකා, භන්තෙ, පණ්ණසාලා”ති පුච්ඡි. එසුකා, භද්දමුඛ, පබ්බජිතසාරුජ්ජාති. වසිස්සථ, භන්තෙ, ඉධාති? ආම, උපාසකාති, යො අධිවාසනාකාරෙන වසිස්සතීති ඤාත්වා නිබද්ධං මය්හං සරද්වාරං ආගන්තබ්බත්ති පටිජානාපෙත්වා – “එකං මෙ, භන්තෙ, වරං දෙථා”ති ආහ. අතික්කන්තවරා, උපාසක, පබ්බජිතාති. භන්තෙ, යඤ්ච කජ්ජති, යඤ්ච අනවජ්ජන්ති. වදෙහි උපාසකාති. භන්තෙ, නිබද්ධවසනට්ඨානෙන නාම මනුස්සා මඬගලෙ වා අමඬගලෙ වා ආගමනං ඉච්ඡන්ති, අනාගච්ඡන්තස්ස කුජ්ඣන්ති. තස්මා අඤ්ඤං නිමන්තිතට්ඨානං ගන්ත්වාපි මය්හං සරං පවිසිත්වා භත්තකිව්චං නිට්ඨාපෙතබ්බත්ති. ථෙරො අධිවාසෙසි.

යො පණ්ණසාලාය කට්ඨාටකං පත්ථරිත්වා මඤ්චපීඨං පඤ්ඤපෙසි, අපස්සෙනං නික්ඛිපි, පාදකථලිකං යපෙසි, පොක්ඛරණං බණ්, වඩ්ඤාමං කත්වා වාලිකං ඔකිරි, මීගෙ ආගන්ත්වා භික්තිං සංසිත්වා මත්තිකං පාතෙන්නෙ දිස්වා කණ්ටකවතිං පරික්ඛිපි. පොක්ඛරණං ඔතරිත්වා උදකං ආචලිකං කරොන්නෙ දිස්වා අත්තො පාසාණෙහි විනිත්වා බහි කණ්ටකවතිං පරික්ඛිපිත්වා අත්තොවතිපරියන්තෙ තාලපන්තියො රොපෙති, මහාවඩ්ඤාමෙ සම්මට්ඨට්ඨානං ආචලෙන්නෙ දිස්වා වඩ්ඤාමම්පි වතියා පරික්ඛිපිත්වා අත්තොවතිපරියන්තෙ තාලපන්තිං රොපෙසි. එවං ආවාසං නිට්ඨපෙත්වා ථෙරස්ස තිථිවරං, පිණ්ඩපාතං, ඔසධං, පරිභොගභාජනං, ආරකණ්ටකං, පිජ්ජලිකං, නබ්බිජෙදනං, සුචිං, කත්තරයට්ඨිං, උපාහනං, උදකතුම්බං, ඡත්තං,

දීපකපල්ලකං, මලහරණිං. පරිස්සාවනං, ධම්කරණං, පත්තං, ථාලකං, යං වා පනඤ්ඤම්පි පබ්බජිතානං පරිභොගජානං, සබ්බං අදාසි. ථෙරස්ස ඛොධිසත්තෙන අදින්නපරික්ඛාරො නාම නාභොසි. සො සීලානි රක්ඛන්තො උපොසථං කරොන්තො යාවජීවං ථෙරං උපට්ඨහී. ථෙරො තත්ථෙව වසන්තො අරහත්තං පත්වා පරිනිබ්බාසි.

ඛොධිසත්තොපි යාවතායුකං පුඤ්ඤං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා තතො චුතො මනුස්සලොකං ආගච්ඡන්තො කුසාවතියා රාජධානියා නිබ්බත්තිත්වා මහාසුදස්සනො රාජා අභොසි.

“එවං නාතිමහත්තම්පි, පුඤ්ඤං ආයතනෙ කතං;
මහාවිපාකං භොතීති, කත්තබ්බං තං විභාවිනා”.

මහාවිසුභන්ති රජතමයං මහාකුටාගාරං. තත්ථ වසිතුකාමො භුත්වා අගමාසි, එත්තාවතා කාමචිතක්කාති කාමචිතක්ක තයා එත්තාවතා නිවත්තිතබ්බං, ඉතො පරං තුය්භං අභූමි, ඉදං ඤානාගාරං නාම, නයිදං තයා සද්ධිං වසනට්ඨානන්ති එවං තයො විතක්කෙ කුටාගාරද්වාරෙයෙව නිවත්තෙසි.

261. පයමජ්ඣානන්තිආදීසු විසුං කසිණපරිකම්මකිව්වං නාම නත්ථී. නීලකසිණෙන අත්ථෙ සති නීලමණිං, පීතකසිණෙන අත්ථෙ සති සුචණ්ණං, ලොහිතකසිණෙන අත්ථෙ සති රත්තමණිං, ඔදාතකසිණෙන අත්ථෙ සති රජතන්ති ඔලොකිතඔලොකිතට්ඨානෙ කසිණමෙව පඤ්ඤායති.

262. මෙත්තාසහගතෙනාතිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං සබ්බම්පි විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තමෙව. ඉති පාළියං වත්තාරි ඤානානි, වත්තාරි අප්පමඤ්ඤානෙව චුත්තානි. මහාපුරිසො පන සබ්බාපි අට්ඨ සමාපත්තියො, පඤ්ච අභිඤ්ඤායො ව නිබ්බත්තෙත්වා අනුලොමපටිලොමාදිවසෙන චුද්දසභාකාරෙහි සමාපත්තියො පවිසන්තො මධුපටලං පට්ට්ඨහමරො මධුරසෙන විය සමාපත්තිසුඛෙනෙව යාපෙති.

වතුරාසිතිනගරසහස්සාදිවණ්ණනා

263. කුසාවතීරාජධානිප්පමුඛානීති කුසාවතී රාජධානී තෙසං නගරානං පමුඛා සබ්බසෙට්ඨාති අත්ථො. භත්තාභිභාරොති අභිභරිතබ්බහත්තං.

264. වස්සසතස්ස වස්සසතස්සාති කස්මා එවං චිත්තෙසි? තෙසං සද්දෙන උක්කණ්ඨිත්වා, “සමාපන්නස්ස සද්දො කණ්ටකො”ති (අ. නි. 10.72) හි චුත්තං. තස්මා සද්දෙන උක්කණ්ඨිතො මහාපුරිසො. අථ කස්මා මා

ආගච්ඡන්තුති න වදති? ඉදානි රාජා න පස්සතීති නිබ්බද්ධවත්තං න ලහිස්සන්ති,
තං තෙසං මා උප්පජ්ජිත්ථාති න වදති.

සුභද්දාදෙවීඋපසඬකමනවණ්ණනා

265. එතදභොසීති කදා එතං අභොසි. රඤ්ඤො කාලඬකිරියදිවසෙ. තදා
කිර දෙවතා වින්තෙසුං – “රාජා අනාථකාලඬකිරියං මා කරොතු, ඔරොධෙහි
බ්බුහි ධිතුහි පුත්තෙහි පරිවාරිතොව කරොතු”ති. අථ දෙවිං ආවට්ටෙත්වා
තස්සා එවං විත්තං උප්පාදෙසුං. ජිනානි වත්ථානීති තානි කිර පකතියා රඤ්ඤො
මනාපානි, තස්මා තානි පාරුපථාති ආහ. එත්ථෙව දෙවී තිට්ඨාති දෙවී ඉමං
ඤ්ඤාගාරං නාම තුම්භෙහි සද්ධිං වසනට්ඨානං න භොති,
ඤ්ඤාරතිවින්දනට්ඨානං මම, මා ඉධ පාවිසීති.

266. එතදභොසීති ලොකෙ සත්තා නාම මරණාසන්නකාලෙ අතිවිය
විරොචන්ති, තෙනස්ස රඤ්ඤො විජ්ජසන්නඉන්ද්‍රියභාවං දිස්වා එවං අභොසි,
තතො මා රඤ්ඤො කාලඬකිරියා අභොසීති තස්ස කාලඬකිරියං අතිවිජ්ජමානා
සම්පති ගුණමස්ස කථයිත්වා තිට්ඨමානාකාරං කරිස්සාමීති වින්තෙත්වා ඉමානි
තෙ දෙව්නිආදිමාහ. තත්ථ ඡන්දං ජනෙහීති පෙමං උප්පාදෙහි, රතිං කරොහි.
ජීවිතෙ අපෙක්ඛන්ති ජීවිතෙ සාපෙක්ඛං, ආලයං, තණ්හං කරොහීති අත්ථො.

එවං බො මං ත්වං දෙවීති “මයං බො, දෙව, ඉත්ථියො නාම පබ්බජිතානං
උපවාරකථං න ජානාම, කථං වදාම මහාරාජා”ති රාජානං “පබ්බජිතො
අය”න්ති මඤ්ඤමානාය දෙවියා චුත්තෙ – “එවං බො මං, ත්වං දෙවී,
සමුදාවරාහී”තිආදිමාහ. ගරහිතානි බුද්ධෙහි පච්චෙකබුද්ධෙහි සාවකෙහි
අඤ්ඤෙහි ව පණ්ඩිතෙහි බ්බුස්සුතෙහි ගරහිතා. කිං කාරණා?
සාපෙක්ඛකාලකිරියා හි අත්තනොයෙව ගෙහෙ
යක්ඛකුක්කුරඅපගොණමහිංසමුසිකකුක්කුට්ඨාකාමඬිගුලාදිභාවෙන
නිබ්බත්තනකාරණං භොති.

268. අථ බො, ආනන්ද, සුභද්දා දෙවී අස්සුනි පුඤ්ජිත්ථාති දෙවී එකමන්තං
ගන්ත්වා රොදිත්වා කන්දිත්වා අස්සුනි පුඤ්ජිත්ථා එතදවොච.

බ්‍රහ්මලොකුපගම්වණ්ණනා

269. ගහපතිස්ස වාති කස්මා ආහ? තෙසං කිර සොණසෙට්ඨිපුත්තාදීනං විය
මහතී සම්පත්ති භොති, සොණස්ස කිර සෙට්ඨිපුත්තස්ස එකා හත්තපාති ද්වෙ
සතසහස්සානි අග්ගති. ඉති තෙසං තාදිසං හත්තං භුත්තානං මුහුත්තං
හත්තසම්මදො හත්තමුච්ඡා හත්තකිලමථො භොති.

271. යං තෙන සමයෙන අජ්ඣාචසාමීති යත්ථ වසාමි, තං එකංයෙව නගරං හොති, අවසෙසෙසු පුත්තධීතාදයො වෙව දාසමනුස්සා ච වසිංසු. පාසාදකුටාගාරෙසුපි එසෙව නයො. පල්ලඬිකාදීසුපි එකංයෙව පල්ලඬිකං පරිභුඤ්ජති, සෙසා පුත්තාදීනං පරිභොගා හොන්ති. ඉත්ථීසුපි එකාච පච්චුපට්ඨාති, සෙසා පරිවාරමත්තා හොන්ති, පරිදහාමීති එකමෙව දුස්සයුගං නිවාසෙමි, සෙසානි පරිවාරෙත්වා විවරන්තානං අසීතිසහස්සාධිකානං සොළසන්තං පූරිසසතසහස්සානං හොන්ති. භුඤ්ජාමීති පරමජ්ජමාණෙන නාලිකොදනමත්තං භුඤ්ජාමි, සෙසං පරිවාරෙත්වා විවරන්තානං චත්තාලිසසහස්සාධිකානං අට්ඨන්තං පූරිසසතසහස්සානං හොතිති දස්සෙති. එකපාලිපාකො හි දසන්තං ජනානං පහොති.

එතානි පන චතුරාසීති නගරසහස්සානි වෙව පාසාදසහස්සානි ච කුටාගාරසහස්සානි ච එකිස්සායෙව පණ්ණසාලාය නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තානි. චතුරාසීති පල්ලඬිකසහස්සානි නිපජ්ජනත්ථාය දින්නමඤ්චකස්ස නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තානි. චතුරාසීති හත්ථීසහස්සානි අස්සසහස්සානි රථසහස්සානි නිසිදනත්ථාය දින්නපීඨස්ස නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තානි. චතුරාසීති මණ්ඩසහස්සානි එකදීපස්ස නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තානි. චතුරාසීති පොක්ඛරණීසහස්සානි එකපොක්ඛරණියා නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තානි. චතුරාසීති ඉත්ථීසහස්සානි පුත්තසහස්සානි ගහපතිසහස්සානි පරිභොගහාජනපත්තපාලක ධමකරණ පරිස්සාවන ආරකණ්ටක පිප්ඵලක නබ්බිෂ්ඨෙන කුඤ්චිකකණ්ණමලහරණී පාදකථලික උපාහන ඡත්ත කත්තරයට්ඨිදානස්ස නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තානි. චතුරාසීති ධෙනුසහස්සානි ගොරසදානස්ස නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තානි. චතුරාසීති චත්ථකොට්ඨසහස්සානි නිවාසනපාරුපනදානස්ස නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තානි. චතුරාසීති ථාලිපාකසහස්සානි හොජනදානස්ස නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තානීති වෙදිතබ්බාති.

272. එවං හගවා මහාසුදස්සනස්ස සම්පත්තිං ආදිතො පට්ඨාය විත්ථාරෙන කථෙත්වා සබ්බං තං දාරකානං පංස්වාගාරකීලනං විය දස්සෙන්නො පරිනිබ්බානමඤ්චකෙ නිපන්නොව පස්සානන්දාතිආදිමාහ. තත්ථ විපරිණතාති පකතිවිජහතෙන නිබ්බුතපදිපො විය අපඤ්ඤත්තිකභාවං ගතා. එවං අනිච්චා බො, ආනන්ද, සඬ්ඛාරාති එවං හුත්වා අභාවට්ඨෙයන අනිච්චා.

එත්තාවතා හගවා යථා නාම පූරිසො සතහත්ථුබ්බෙධෙ වම්පකරුක්ඛෙ නිස්සෙණිං බන්ධිත්වා අභිරුහිත්වා වම්පකපුප්ඵං ආදාය නිස්සෙණිං මුඤ්චන්නො ඔතරෙය්‍ය, එවමෙව නිස්සෙණිං බන්ධන්නො විය

අනෙකවස්සකොට්ඨසතසහස්සුබ්බෙධං මහාසුදස්සනසම්පත්තිං ආරුය්හ සම්පත්තිමත්ථකෙ යීතං අනිච්චලක්ඛණං ආදාය නිස්සෙණිං මුඤ්චන්තො විය ඔතිණ්ණො. තෙනෙව පුබ්බෙ වසහරාජා දීඝභාණකත්ථෙරානං ලොභපාසාදස්ස පාචිනපස්සෙ අම්බලට්ඨිකායං ඉමං සුත්තං සජ්ඣායන්තානං සුත්වා – ‘‘කිං, හො, මය්හං අයාකෙන ඵත්ථ චුත්තං, අත්තනො බාදිතපිතට්ඨානෙ සම්පත්තිමෙව කථෙති’’ති වින්තෙන්තො – ‘‘ඵවං අනිච්චා බො, ආනන්ද, සඬබාරා’’ති චුත්තකාලෙ ‘‘ඉමං, හො, දිස්වා පඤ්චහි වක්ඛුහි වක්ඛුමතා ඵවං චුත්ත’’න්ති වාමහත්ථං සමිඤ්ජිත්වා දක්ඛිණහත්ථෙත අප්ථොටෙත්වා – ‘‘සාධු සාධු’’ති තුට්ඨහදයො සාධුකාරං අදාසි.

ඵවං අද්ධුවාති ඵවං උදකපුප්පුලාදයො විය ධුවහාවචිරහිතා. ඵවං අනස්සාසිකාති ඵවං සුපිනකෙ පිතපානීයං විය අනුලිත්තවන්දනං විය ව අස්සාසචිරහිතා.

සරීරං නික්ඛිපෙය්‍යාති සරීරං ඡඩ්ඨෙය්‍ය. ඉදානි අඤ්ඤස්ස සරීරස්ස නික්ඛෙපො වා පටිජග්ගනං වා නත්ථි කිලෙසපහීනත්තා, ආනන්ද, තථාගතස්සාති වදති. ඉදං පන වත්වා පුන ථෙරං ආමන්තෙසි, වක්කවත්තිතො ආනුභාවො නාම රඤ්ඤො පබ්බජිතස්ස සත්තමෙ දිවසෙ අන්තරධායති. මහාසුදස්සනස්ස පන කාලඬකිරියතො සත්තමෙව දිවසෙ සත්තරතනපාකාරා සත්තරතනතාලා චතුරාසිති පොක්ඛරණිසහස්සාති ධම්මපාසාදො ධම්මපොක්ඛරණි වක්කරතනන්ති සබ්බමෙතං අන්තරධායිති. හත්ථිආදීසු පන අයං ධම්මතා බිණ්ණායුකා සහෙව කාලඬකරොන්ති. ආයුසෙසෙ සති හත්ථිරතනං උපොසථකුලං ගච්ඡති, අස්සරතනං වලාහකකුලං, මණිරතනං වෙපුල්ලපබ්බතමෙව ගච්ඡති. ඉත්ථීරතනස්ස ආනුභාවො අන්තරධායති. ගහපතිරතනස්ස වක්ඛු පාකතිකමෙව හොති. පරිණායකරතනස්ස වෙය්‍යන්තියං නස්සති.

ඉදමචොව හගවාති ඉදං පාළියං ආරුළ්භඤ්ච අනාරුළ්භඤ්ච සබ්බං හගවා අචොව. සෙසං උත්තානත්ථමෙවාති.

ඉති සුමඬගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

මහාසුදස්සනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. ජනවසහසුත්තවශ්ණනා

නාතිකියාදිබ්‍යාකරණවශ්ණනා

273-275. එවං මෙ සුතන්ති ජනවසහසුත්තං. තත්‍රායං අනුත්තානපදවශ්ණනා - පරිතො පරිතො ජනපදෙසුති සමන්තා සමන්තා ජනපදෙසු. පරිවාරකෙති බුද්ධධම්මසඬ්ඝානං පරිවාරකෙ. උපපත්තිසුති ඤාණගතිපුඤ්ඤානං උපපත්තිසු. කාසිකොසලෙසුති කාසිසු ච කොසලෙසු ච, කාසිරට්ඨෙ ච කොසලරට්ඨෙ චාති අත්ථො. එස නයො සබ්බත්ථ. අඬ්ගමගධයොනකකම්බොජඅස්සකඅවන්තිරට්ඨෙසු පන ඡසු න බ්‍යාකරොති. ඉමෙසං පන සොළසන්තං මහාජනපදානං පුරිමෙසු දසසුයෙව බ්‍යාකරොති. නාතිකියාති නාතිකගාමවාසිනො.

තෙනාති තෙන අනාගාමීආදිභාවෙන. සුත්වාති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා බ්‍යාකරොත්තස්ස භගවතො පඤ්භාබ්‍යාකරණං සුත්වා තෙසං අනාගාමීආදීසු නිට්ඨංඬිගතා හුත්වා. තෙන අනාගාමීආදිභාවෙන අත්තමනා අහෙසුං. අට්ඨකථායං පන තෙනාති තෙ නාතිකියාති වුත්තං. එතස්මිං අත්ථෙ භාන-කාරො නිපාතමත්තං භොති.

ආනන්දපරිකථාවශ්ණනා

277. භගවත්තං කිත්තයමානරූපොති අහො බුද්ධො, අහො ධම්මො, අහො සඬ්ඝො; අහො ධම්මො ස්වාක්ඛාතොති එවං කිත්තයන්තොව කාලමකාසි. බහුජනො පසීදෙය්‍යාති අම්භාකං පිතා මාතා භාතා භගිනී පුත්තො ධිතා සහායකො, තෙන අම්භෙහි සද්ධිං එකතො භුත්තා, එකතො සයිතා, තස්ස ඉදඤ්චිදඤ්ච මනාපං අකරිම්භ, සො කිර අනාගාමී සකදාගාමී සොනාපන්තො; අහො සාධු, අහො සුට්ඨුති එවං බහුජනො පසාදං ආපජ්ජෙය්‍ය.

278. ගතින්ති ඤාණගතිං. අභිසම්පරායන්ති ඤාණාභිසම්පරායමෙව. අද්දසා බොති කිත්තකෙ ජනෙ අද්දස? චතුච්ඡිසතිසතසහස්සාති.

279. උපසන්තපදිස්සොති උපසන්තදස්සනො. භාතිරිවාති අතිවිය භාති, අතිවිය විරොචති. ඉන්ද්‍රියානන්ති මනච්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං. අද්දසං බො අහං ආනන්දාති නෙව දස, න විසති, න සතං, න සහස්සං, අනුනාධිකාති චතුච්ඡිසතිසතසහස්සාති අද්දසන්ති ආහ.

ජනවසහසකඛවණ්ණනා

280. දිස්වා පන මෙ එත්තකො ජනො මං නිස්සාය දුක්ඛා පමුත්තොති බලවසොමනස්සං උප්පජ්ජී, විත්තං පසිදි, විත්තස්ස පසන්නත්තා විත්තසමුට්ඨානං ලොහිතං පසිදි, ලොහිතස්ස පසන්නත්තා මනවිජට්ඨානි ඉන්ද්‍රියානි පසිදිංසුති සබ්බමිදං චත්වා අප්ථො ආනන්දාතිආදිමාහ. තත්ථ යස්මා සො භගවතො ධම්මකථං සුත්වා දසසහස්සාධිකස්ස ජනසතසහස්සස්ස ඡෙට්ඨකො හුත්වා සොතාපන්නො ජාතො, තස්මා ජනවසහොතිස්ස නාමං අහොසි.

ඉතො සත්තාති ඉතො දෙවලොකා චචිත්වා සත්ත. තතො සත්තාති තතො මනුස්සලොකා චචිත්වා සත්ත. සංසාරානි චතුද්දසානි සබ්බාපි චතුද්දසඛන්ධපටිපාටියො. නිවාසමහිජානාමීති ජාතිවසෙන නිවාසං ජානාමි. යත්ථ මෙ වුසිතං පුරෙති යත්ථ දෙවෙසු ච වෙස්සවණස්ස සහබ්බතං උපගතෙන මනුස්සෙසු ච රාජභූතෙන ඉතො අත්තභාවතො පුරෙයෙව මයා වුසිතං. පුරෙ එවං වුසිතත්තා එව ච ඉදානි සොතාපන්නො හුත්වා තිසු චත්ථුසු බහුං පුඤ්ඤං කත්වා තස්සානුභාවෙන උපරි නිබ්බත්තිතුං සමත්ථොපි දීඝරත්තං වුසිතට්ඨානෙ නිකන්තියා බලවතාය එත්ථෙව නිබ්බත්තො.

281. ආසා ව පන මෙ සන්තිට්ඨතීති ඉමිනාහං සොතාපන්නොති න සුත්තප්පමත්තොව හුත්වා කාලං චිතිනාමෙසිං. සකදාගාමිමග්ගත්ථාය පන මෙ විපස්සනා ආරද්ධා. අජ්ජෙව අජ්ජෙව පටිවිජ්ඣිස්සාමීති එවං සඋස්සාහො විහරාමීති දස්සෙති. යදග්ගෙති ලට්ඨිවනුය්‍යානෙ පයමදස්සනෙ සොතාපන්නදිවසං සන්ධාය වදති. තදග්ගෙ අහං, භන්තෙ, දීඝරත්තං අවිනිපාතො අවිනිපාතං සඤ්ජානාමීති තංදිවසං ආදිං කත්වා, අහං, භන්තෙ, පුරිමං චතුද්දසඅත්තභාවසඬ්ඛාතං දීඝරත්තං අවිනිපාතො ලට්ඨිවනුය්‍යානෙ සොතාපත්තිමග්ගවසෙන අධිගතං අවිනිපාතධම්මතං සඤ්ජානාමීති අත්ථො. අනච්ඡරියන්ති අනුඅච්ඡරියං. විත්තයමානං පුනප්පුනං අච්ඡරියමෙවිදං යං කෙනවිදෙව කරණීයෙන ගච්ඡන්තො භගවන්තං අත්තරාමග්ගෙ අද්දසං. ඉදමපි අච්ඡරියං යඤ්ච වෙස්සවණස්ස මහාරාජස්ස සයංපරිසාය භාසතො භගවතො දිට්ඨසදිසමෙව සම්මුඛා සුතං. ද්වෙ පච්චයාති අත්තරාමග්ගෙ දිට්ඨභාවො ච වෙස්සවණස්ස සම්මුඛා සුතං ආරොවෙතුකාමතා ව.

දෙවසභාවණ්ණනා

282. සන්නිපතිතාති කස්මා සන්නිපතිතා? තෙ කිර චතුහි කාරණෙහි සන්නිපතන්ති. වස්සුපනායිකසඬ්ඛහත්ථං, පචාරණාසඬ්ඛහත්ථං, ධම්මසවනත්ථං, පාරිච්ඡත්තකකීළානුභවනත්ථන්ති. තත්ථ ස්වෙ

වස්සුපනායිකාති ආසාල්භීජුණ්ණමාය ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවා සුධම්මාය දෙවසභාය සන්නිපතිත්වා මන්තෙන්ති අසුකවිහාරෙ එකො හික්ඛු වස්සුපගතො, අසුකවිහාරෙ ද්වෙ තයො චත්තාරො පඤ්ච දස වීසති තිංසං චත්තාලීසං පඤ්ඤාසං සතං සහස්සං හික්ඛු වස්සුපගතා, එත්ථෙත්ථ යානෙ අය්‍යානං ආරක්ඛං සුසංවිහිතං කරොථාති එවං වස්සුපනායිකසඨගහො කතො හොති.

තදාපි එතෙනෙව කාරණෙන සන්නිපතිතා. ඉදං තෙසං හොති ආසනස්මිත්ති ඉදං තෙසං චතුත්තං මහාරාජානං ආසනං හොති. එවං තෙසු නිසින්නෙසු අප්පච්ඡා අමිහාකං ආසනං හොති.

යෙනත්ථෙත්තාති යෙන වස්සුපනායිකත්ථෙත්තං. තං අත්ථං වින්තයිත්වා තං අත්ථං මන්තයිත්වාති තං අරඤ්ඤවාසිනො හික්ඛුසඨසස්ස ආරක්ඛත්ථං වින්තයිත්වා. එත්ථෙත්ථ වුට්ඨහික්ඛුසඨසස්ස ආරක්ඛං සංවිදහථාති චතුහි මහාරාජෙහි සද්ධිං මන්තෙන්වා. චුත්තවචනාපි තත්ති තෙත්තිංස දෙවපුත්තා වදන්ති, මහාරාජානො චුත්තවචනා නාම. තථා තෙත්තිංස දෙවපුත්තා පච්චානුසාසන්ති, ඉතරෙ පච්චානුසිට්ඨවචනා නාම. පද්ද්වයෙපි පන තත්ති නිපාතමත්තමෙව. අවිපක්කත්තාති අගතා.

283. උළාරොති විපුලො මහා. දෙවානුභාවන්ති යා සා සබ්බදෙවතානං චත්ථාලඨකාරවිමානසරීරානං පහා ද්වාදස යොජනාති එරති. මහාපුඤ්ඤානං පන සරීරජපහා යොජනසතං එරති. තං දෙවානුභාවං අතික්කමිත්වා.

බ්‍රහ්මනො හෙතං පුබ්බනිමිත්තන්ති යථා සූරියස්ස උදයනො එතං පුබ්බඨගමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං, එවමෙව බ්‍රහ්මනොපි එතං – “පුබ්බනිමිත්ත”න්ති දීපෙති.

සනඨකුමාරකථාවණ්ණනා

284. අනභිසම්භවනීයොති අපත්තබ්බො, න තං දෙවා තාවතිංසා පස්සන්තිති අත්ථො. චක්ඛුපථස්මිත්ති චක්ඛුපසාදෙ ආපාථෙ වා. සො දෙවානං චක්ඛුස්ස ආපාථෙ සම්භවනීයො පත්තබ්බො න හොති, න අභිභවතිති චුත්තං හොති. හෙට්ඨා හෙට්ඨා හි දෙවතා උපරුපරි දෙවානං ඕළාරිකං කත්වා මාපිතමෙව අත්තභාවං පස්සිතුං සක්කොන්ති, වෙදපට්ඨාහන්ති තුට්ඨිපට්ඨාහං. අධුනාභිසිත්තො රජ්ජෙනාති සම්පති අභිසිත්තො රජ්ජෙන. අයං පනත්ථො දුට්ඨගාමණිඅභයචත්ථුනා දීපෙතබ්බො –

සො කිර ද්වත්තිංස දමිලුරාජානො විජිත්වා අනුරාධපුරෙ පත්තාභිසෙකො තුට්ඨසොමනස්සෙන මාසං නිද්දං න ලභි, තතො – “නිද්දං න ලභාමි, හන්තෙ”ති භික්ඛුසඤ්ඤා ආවික්ඛි. තෙන හි, මහාරාජ, අප්ප උපොසථං අධිට්ඨාහීති. සො ච උපොසථං අධිට්ඨාසි. සඤ්ඤා ගන්ත්වා – “විත්තයමකං සප්ඤ්ඤායා”ති අට්ඨ ආභිධම්මිකභික්ඛු පෙසෙසි. තෙ ගන්ත්වා – “නිපප්පත්ථං, මහාරාජා,”ති වත්වා සප්ඤ්ඤායං ආරභිංසු. රාජා සප්ඤ්ඤායං සුඤ්ඤානොව නිද්දං ඔක්කමි. ථෙරා – රාජානං මා පබ්බොධයිත්ථාති පක්කමිංසු. රාජා දුතියදිවසෙ සුරියගමනෙ පබ්බුජ්ඤ්ඤායා ථෙරෙ අපස්සන්තො – “කුභිං අය්‍යා”ති පුච්ඡි. තුම්භාකං නිද්දොක්කමනභාවං ඤාත්වා ගතාති. නත්ථි, හො, මය්‍හං අය්‍යකස්ස දාරකානං අජානනකභෙසප්පං නාම, යාව නිද්දාභෙසප්පමිපි ජානන්ති යෙවාති ආහ.

පඤ්චසිඛොති පඤ්චසිඛගන්ධබ්බසදිසො හුත්වා. පඤ්චසිඛගන්ධබ්බදෙවපුත්තස්ස කිර සබ්බදෙවතා අත්තභාවං මමායන්ති. තස්මා බ්‍රහ්මාපි තාදිසංයෙව අත්තභාවං නිමිමිනිත්වා පාතුරහොසි. පල්ලඤ්ඤාන නිසිදිති පල්ලඤ්ඤා ආභුජිත්වා නිසිදි.

විස්සට්ඨොති සුමුත්තො අපලිබ්බද්ධො. විඤ්ඤායොගාති අත්ථවිඤ්ඤාපනො. මඤ්ඡුති මධුරො මුදු. සවනීයොති සොතබ්බසුත්තකො කණ්ණසුඛො. බිත්ථුති එකග්ගෙනො. අවිසාරීති සුවිසදො අවිජ්ජකිණ්ණො. ගම්භිරොති නාභිමුලතො පට්ඨාය ගම්භිරසමුට්ඨිතො, න ජිව්හාදන්තඔට්ඨතාලුමත්තප්පහාරසමුට්ඨිතො. එවං සමුට්ඨිතො හි අමධුරො ච හොති, න ච දුරං සාවෙති. නින්නාදීති මහාමෙසමුදිඬගසද්දො විය නින්නාදසුත්තො. අපිට්ඨත්ථ පච්ඡිමං පච්ඡිමං පදං පුරිමස්ස පුරිමස්ස අත්ථොයෙවාති වෙදිතබ්බො. යථාපරිසන්ති යත්තකා පරිසා, තත්තකමෙව විඤ්ඤාපෙති. අන්තො පරිසායං යෙවස්ස සද්දො සම්පරිවත්තති, න බහිද්ධා විධාවති. යෙ හි කෙවිති ආදි බ්‍රහ්මජනනිය පටිපත්තභාවදස්සන්තං වදති. සරණං ගතාති න යථා වා තථා වා සරණං ගතෙ සන්ධාය වදති. නිබ්බෙමතිකගහිතසරණෙ පන සන්ධාය වදති. ගන්ධබ්බකායං පරිපුරෙන්තීති ගන්ධබ්බදෙවගණං පරිපුරෙන්ති. ඉති අම්භාකං සත්ථු ලොකෙ උප්පත්තකාලතො පට්ඨාය ඡ දෙවලොකාදීසු පිට්ඨං කොට්ටෙන්වා පුරිතනාළි විය සරවනනළවනං විය ච නිරන්තරං ජාතපරිසාති ආහ.

භාවිතඉද්ධිපාදවණ්ණනා

287. යාවසුපඤ්ඤාත්තා විමෙ තෙන භගවතාති තෙන මය්‍හං සත්ථාරා භගවතා යාව සුපඤ්ඤාත්තා යාව සුකථිතා. ඉද්ධිපාදාති එත්ථ ඉප්ඤ්ඤානට්ඨෙන

ඉද්ධි, පතිට්ඨානට්ඨෙයන පාදාති වෙදිතඛිබ්බා. ඉද්ධිපහුතායාති ඉද්ධිපහොනකතාය. ඉද්ධිවිසව්තායාති ඉද්ධිවිපජ්ජනභාවාය, පුනප්පුනං ආසෙවනවසෙන විණ්ණවසිතායාති වුත්තං හොති. ඉද්ධිවිකුඛ්බනතායාති ඉද්ධිවිකුඛ්බනභාවාය, නානප්පකාරතො කත්වා දස්සන්ත්ථාය. ඡන්දසමාධිප්පධානසඬ්ඛාරසමන්තාගතන්තිආදීසු ඡන්දහෙතුකො ඡන්දාධිකො වා සමාධි ඡන්දසමාධි, කත්තුකම්යතාඡන්දං අධිපතිං කරිත්වා පටිලද්ධසමාධිස්සෙතං අධිවචනං. පධානභූතා සඬ්ඛාරා පධානසඬ්ඛාරා. චතුකිච්චසාධකස්ස සම්මප්පධානවීරියස්සෙතං අධිවචනං. සමන්තාගතන්ති ඡන්දසමාධිනා ච පධානසඬ්ඛාරොරන ච උපෙතං. ඉද්ධිපාදන්ති නිප්ඵන්තිපරියායෙන ඉජ්ඣනට්ඨෙයන වා, ඉජ්ඣන්ති ඵතාය සත්තා ඉද්ධා වුද්ධා උක්කංසගතා හොන්තිති ඉමිනා වා පරියායෙන ඉද්ධිති සඬ්ඛං ගතානං අභිඤ්ඤාවිත්තසම්පයුත්තානං ඡන්දසමාධිපධානසඬ්ඛාරානං අධිට්ඨානට්ඨෙයන පාදභූතො සෙසවිත්තවෙනසිකරාසිති අත්ථො. වුත්තඤ්ඤෙතං – “ඉද්ධිපාදොති තථාභූතස්ස වෙදනාක්ඛන්ධො, සඤ්ඤාක්ඛන්ධො, සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො”ති (විභ. 434). ඉමිනා නයෙන සෙසෙසුපි අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො. යථෙව හි ඡන්දං අධිපතිං කරිත්වා පටිලද්ධසමාධි ඡන්දසමාධිති වුත්තො, ඵචං වීරියං, විත්තං, වීමංසං අධිපතිං කරිත්වා පටිලද්ධසමාධි වීමංසාසමාධිති වුච්චති. අපිච උපචාරජ්ඣානං පාදො, පයමජ්ඣානං ඉද්ධි. සඋපචාරං පයමජ්ඣානං පාදො, දුතියජ්ඣානං ඉද්ධිති ඵචං පුඛ්බහාගෙ පාදො, අපරහාගෙ ඉද්ධිති ඵචමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො. විත්ථාරොරන ඉද්ධිපාදකථා විසුද්ධිමග්ගෙ ච විභඬ්ගට්ඨකථාය ච වුත්තා.

කෙච් පන “නිප්ඵන්තා ඉද්ධි. අනිප්ඵන්තො ඉද්ධිපාදො”ති වදන්ති, තෙසං වාදමද්දනත්ථාය අභිධම්මෙ උත්තරවුළුකචාරො නාම ආභතො – “චත්තාරො ඉද්ධිපාදා ඡන්දිද්ධිපාදො, වීරිසිද්ධිපාදො, විත්තිද්ධිපාදො, වීමංසිද්ධිපාදො. තත්ථ කතමො ඡන්දිද්ධිපාදො? ඉධ හික්ඛු යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං ඝාතං භාවෙති නියායානිකං අපවයගාමිං දිට්ඨිගතානං පහානාය පයමාය භූමියා පත්තියා විච්චිවෙච කාමෙහි පයමං ඝාතං උපසම්පජ්ජ විහරති දුක්ඛාපටිපදං දන්ධාහිඤ්ඤං. යො තස්මිං සමයෙ ඡන්දො ඡන්දිකතා කත්තුකම්යතා කුසලො ධම්මචිඡන්දො, අයං වුච්චති ඡන්දිද්ධිපාදො, අවසෙසා ධම්මා ඡන්දිද්ධිපාදසම්පයුත්තා”ති (විභ. 458). ඉමෙ පන ලොකුත්තරවසෙනෙච ආගතා. තත්ථ රට්ඨපාලත්ථෙරො ඡන්දං ධුරං කත්වා ලොකුත්තරං ධම්මං නිබ්බත්තෙසි. සොණත්ථෙරො වීරියං ධුරං කත්වා, සම්භූතත්ථෙරො විත්තං ධුරං කත්වා, ආයස්මා මොසරාජා වීමංසං ධුරං කත්වාති.

තත්ථ යථා චතුසු අමච්චපුත්තෙසු යානන්තරං පත්ථෙත්වා රාජානං උපනිස්සාය විහරන්තෙසු එකො උපට්ඨානෙ ඡන්දජානො රඤ්ඤො අජ්ඣාසයඤ්ච රුච්ඤ්ච ඤත්වා දිවා ච රත්තො ච උපට්ඨහන්තො රාජානං ආරාධෙත්වා යානන්තරං පාපුණි. යථා සො, එවං ඡන්දධුරෙන ලොකුත්තරධම්මනිබ්බත්තකො වෙදිතබ්බො.

එකො පන – “දිවසෙ දිවසෙ උපට්ඨානං කො සක්කොති, උප්පන්නෙ කිච්චෙ පරක්කමෙන ආරාධෙස්සාමි”ති කුපිනෙ පච්චන්තෙ රඤ්ඤො පහිනො පරක්කමෙන සත්තුමද්දනං කත්වා යානන්තරං පාපුණි. යථා සො, එවං වීරියධුරෙන ලොකුත්තරධම්මනිබ්බත්තකො වෙදිතබ්බො.

එකො – “දිවසෙ දිවසෙ උපට්ඨානම්පි උරෙන සත්තිසරපට්ච්ඡන්නම්පි භාරොයෙව, මන්තබලෙන ආරාධෙස්සාමි”ති ඛත්තවිජ්ජාය කතපරිවයත්තා මන්තසංවිධානෙන රාජානං ආරාධෙත්වා යානන්තරං පාපුණාති. යථා සො, එවං චිත්තධුරෙන ලොකුත්තරධම්මනිබ්බත්තකො වෙදිතබ්බො.

අපරො – “කිං ඉමෙහි උපට්ඨානාදිහි, රාජානො නාම ජාතිසම්පන්නස්ස යානන්තරං දෙන්ති, තාදිසස්ස දෙන්තො මය්හං දස්සති”ති ජාතිසම්පත්තිමෙව නිස්සාය යානන්තරං පාපුණි, යථා සො, එවං සුපරිසුද්ධං වීමංසං නිස්සාය වීමංසධුරෙන ලොකුත්තරධම්මනිබ්බත්තකො වෙදිතබ්බො.

අනෙකච්ඡිත්තන්ති අනෙකච්චිධං. ඉද්ධිච්චන්ති ඉද්ධිකොට්ඨාසං.

තිව්ධම්මකාසාධිගමවණ්ණනා

288. සුඛස්සාධිගමායාති ඤානසුඛස්ස මග්ගසුඛස්ස ඵලසුඛස්ස ච අධිගමාය. සංසට්ඨොති සම්පයුත්තචිත්තො. අරියධම්මන්ති අරියෙන භගවතා බුද්ධෙන දෙසිතං ධම්මං. සුඤ්ඤාති සත්ථු සම්මුඛා භික්ඛුභික්ඛුනිආදිහි චා දෙසියමානං සුඤ්ඤාති. යොනිසො මනසිකරොතිති උපායතො පථතො කාරණතො ‘අනිච්ච’න්තිආදිවසෙන මනසි කරොති. “යොනිසො මනසිකාරො නාම උපායමනසිකාරො පථමනසිකාරො, අනිච්චෙ අනිච්චන්ති දුක්ඛෙ දුක්ඛන්ති අනත්තති අනත්තාති අසුභෙ අසුභන්ති සච්චානුලොමිකෙන චා විත්තස්ස ආවට්ටනා අන්වාචට්ටනා ආහොගො සමන්තාහාරො මනසිකාරො, අයං චුච්චති යොනිසොමනසිකාරො”ති. එවං චුත්තෙ යොනිසොමනසිකාරෙ කම්මං ආරහතිති අත්ථො. අසංසට්ඨොති චත්ථුකාමෙහිපි කිලෙසකාමෙහිපි අසංසට්ඨො විහරති. උප්පජ්ජති සුඛන්ති උප්පජ්ජති පට්ඨමජ්ඣානසුඛං. සුඛා භියොසා සොමනස්සන්ති සමාපත්තිතො චුට්ඨිතස්ස ඤානසුඛපච්චයා අපරාපරං

සොමනස්සං උප්පජ්ජති. පමුදාති තුට්ඨාකාරතො දුබ්බලජිති. පාමොජ්ජන්ති බ්බවතරං පිතිසොමනස්සං. පයමො ඔකාසාධිගමොති පයමජ්ඣානං පඤ්චනීවරණානි වික්ඛම්භෙත්වා අත්තනො ඔකාසං ගභෙත්වා තිට්ඨති, තස්මා “පයමො ඔකාසාධිගමො”ති වුත්තං.

ඔළාරිකාති එත්ථ කායවච්ඡඨිබ්බාරා තාව ඔළාරිකා භොන්තු, චිත්තසඨ්ඨාරා කථං ඔළාරිකාති? අප්පහීනත්තා. කායසඨ්ඨාරා හි චතුත්ථජ්ඣානෙන පභියන්ති, වච්ඡඨිබ්බාරා දුතියජ්ඣානෙන, චිත්තසඨ්ඨාරා නිරොධසමාපත්තියා. ඉති කායවච්ඡඨිබ්බාරෙසු පභීනෙසුපි තෙ තිට්ඨන්තියෙවාති පභීනෙ උපාදාය අප්පහීනත්තා ඔළාරිකා නාම ජාතා. සුඛන්ති නිරොධා වුට්ඨහන්තස්ස උප්පන්නං චතුත්ථජ්ඣානිකඵලසමාපත්තිසුඛං. සුඛා භියෙය්‍යා සොමනස්සති ඵලසමාපත්තිතො වුට්ඨිතස්ස අපරාපරං සොමනස්සං. දුතියො ඔකාසාධිගමොති චතුත්ථජ්ඣානං සුඛං දුක්ඛං වික්ඛම්භෙත්වා අත්තනො ඔකාසං ගභෙත්වා තිට්ඨති, තස්මා “දුතියො ඔකාසාධිගමො”ති වුත්තං. දුතියතතියජ්ඣානානි පනෙත්ථ චතුත්ථෙප් ගහිතෙ ගහිතානෙව භොන්තීති විසුං න වුත්තානීති.

ඉදං කුසලන්තිආදීසු කුසලං නාම දසකුසලකම්මපථා. අකුසලන්ති දසඅකුසලකම්මපථා. සාවජ්ජදුකාදයොපි එතෙසං වසෙනෙව වෙදිතබ්බා. සබ්බඤ්ඤෙව පනෙතං කණ්හඤ්ඤෙව සුක්කඤ්ඤෙව සප්පට්ඨාගඤ්ඤෙව කණ්හසුක්කසප්පට්ඨාගං. නිබ්බානමෙව භෙතං අප්පට්ඨාගං. අවිජ්ජා පභියතීති වට්ටපට්ඨිජාදිකා අවිජ්ජා පභියති. විජ්ජා උප්පජ්ජන්ති අරහත්තමග්ගවිජ්ජා උප්පජ්ජති. සුඛන්ති අරහත්තමග්ගසුඛඤ්ඤෙව ඵලසුඛඤ්ඤෙව. සුඛා භියෙය්‍යා සොමනස්සන්ති ඵලසමාපත්තිතො වුට්ඨිතස්ස අපරාපරං සොමනස්සං. තතියො ඔකාසාධිගමොති අරහත්තමග්ගො සබ්බකිලෙසෙ වික්ඛම්භෙත්වා අත්තනො ඔකාසං ගභෙත්වා තිට්ඨති, තස්මා “තතියො ඔකාසාධිගමො”ති වුත්තො. සෙසමග්ගා පන තස්මිං ගහිතෙ අන්තොගධා ඵවාති විසුං න වුත්තා.

ඉමෙ පන තයො ඔකාසාධිගමා අට්ඨන්තිංසාරම්මණවසෙන විත්ථාරෙත්වා කථෙතබ්බා. කථං? සබ්බාති ආරම්මණානි විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තනයෙනෙව උපචාරවසෙන ව අප්පනාවසෙන ව වචන්ථපෙත්වා චතුච්ඡතියා යානෙසු පයමජ්ඣානං “පයමො ඔකාසාධිගමො”ති කථෙතබ්බං. තෙරසසු යානෙසු දුතියතතියජ්ඣානානි, පන්තරසසු යානෙසු චතුත්ථජ්ඣානඤ්ඤෙව නිරොධසමාපත්තිං පාපෙත්වා “දුතියො ඔකාසාධිගමො”ති කථෙතබ්බං. දස උපචාරජ්ඣානානි පන මග්ගස්ස පදට්ඨානභූතානි තතියං ඔකාසාධිගමං භජන්ති. අපිච තීසු සික්ඛාසු අධිසීලසික්ඛා පයමං ඔකාසාධිගමං භජති, අධිචිත්තසික්ඛා දුතියං, අධිපඤ්ඤාසික්ඛා තතියන්ති ඵවං සික්ඛාවසෙනපි

කටේතබ්බං. සාමඤ්ඤඵලෙපි චූළසීලතො යාව පයමජ්ඣානා පයමො ඔකාසාධිගමො, දුතියජ්ඣානතො යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනා දුතියො, විපස්සනාතො යාව අරහත්තා තතියො ඔකාසාධිගමොති එවං සාමඤ්ඤඵලසුත්තත්තවසෙනපි කටේතබ්බං. තීසු පන පිටකෙසු විනයපිටකං පයමං ඔකාසාධිගමං භජති, සුත්තත්තපිටකං දුතියං, අභිධම්මපිටකං තතියන්ති එවං පිටකවසෙනපි කටේතබ්බං.

පුබ්බෙ කිර මහාටේරා වස්සුපනායිකාය ඉමමෙව සුත්තං පට්ඨපෙන්නි. කිං කාරණා? තීණි පිටකානි විභජිත්වා කටේතුං ලභිස්සාමාති. තෙපිටකෙන හි සමොධානෙන්වා කටේත්තස්ස දුක්කථිතන්ති න සක්කා වත්තුං. තෙපිටකං භජාපෙත්වා කථිතමෙව ඉදං සුත්තං සුකථිතං භොතීති.

වතුසතිපට්ඨානවණ්ණනා

289. කුසලස්සාධිගමායාති මග්ගකුසලස්ස වෙව ඵලකුසලස්ස ව අධිගමත්ථාය. උභයමිපි භෙතං අනවජ්ජට්ඨෙත ඛෙමට්ඨෙත වා කුසලමෙව. තත්ථ සම්මාසමාධියතීති තස්මිං අජ්ඣත්තකායෙ සමාහිතො ඵකග්ගචිත්තො භොති. බහිද්ධා පරකායෙ ඤාණදස්සනං අභිනිබ්බත්තෙතීති අත්තනො කායතො පරස්ස කායාහිමුඛං ඤාණං පෙසෙති. එස නයො සබ්බත්ථ. සබ්බත්ථෙව ඵ සතිමාති පදෙන කායාදිපරිග්ගාහිකා සති, ලොකොති පදෙන පරිග්ගහිතකායාදයොව ලොකො. වත්තාරො වෙනෙ සතිපට්ඨානා ලොකියලොකුත්තරමිස්සකා කථිතාති වෙදිතබ්බා.

සත්තසමාධිපරික්ඛාරවණ්ණනා

290. සමාධිපරික්ඛාරාති එත්ථ තයො පරික්ඛාරා. “රථො සීලපරික්ඛාරො ඤානක්ඛො වක්කවීරියො”ති (සං. නි. 5.4) හි එත්ථ අලඬිකාරො පරික්ඛාරො නාම. “සත්තහි නගරපරික්ඛාරෙහි සුපරික්ඛතං භොතී”ති (අ. නි. 7.67) එත්ථ පරිවාරො පරික්ඛාරො නාම. “ගිලානපච්චයජීවිතපරික්ඛාරො”ති (දී. නි. 3.182) එත්ථ සම්භාරො පරික්ඛාරො නාම. ඉධ පන පරිවාරපරික්ඛාරවසෙන “සත්ත සමාධිපරික්ඛාරා”ති චුත්තං. පරික්ඛතාති පරිවාරිතා. අයං චූච්චති සො අරියො සම්මාසමාධිති අයං සත්තහි රතනෙහි පරිවුතො වක්කවත්ති විය සත්තහි අඬිගෙහි පරිවුතො “අරියො සම්මාසමාධි”ති චූච්චති. සඋපනිසො ඉතිපීති සඋපනිස්සයො ඉතිපි චූච්චති, සපරිවාරො යෙවාති චුත්තං භොති. සම්මාදිට්ඨිස්සාති සම්මාදිට්ඨියං ධීතස්ස. සම්මාසඬිකජ්ජො පභොතීති සම්මාසඬිකජ්ජො පවත්තති. එස නයො සබ්බපදෙසු. අයං පනත්ථො මග්ගවසෙනාපි ඵලවසෙනාපි වෙදිතබ්බො. කථං? මග්ගසම්මාදිට්ඨියං ධීතස්ස මග්ගසම්මාසඬිකජ්ජො පභොති...පෙ.... මග්ගඤාණෙ ධීතස්ස මග්ගවිමුත්ති

පහොති. තථා ඵලසම්මාදිට්ඨියං යීතස්ස ඵලසම්මාසඬකප්පො පහොති...පෙ....
ඵලසම්මාඤ්ඤාණෙ යීතස්ස ඵලවිමුත්ති පහොතීති.

ස්වාක්ඛාතොතිආදීනි විසුද්ධිමග්ගෙ වණ්ණෙතානි. අපාරුතානි විවටා.
අමතස්සානි නිබ්බානස්ස. ද්වාරානි පච්චෙසනමග්ගා. අච්චවචප්පසාදෙනානි
අවලප්පසාදෙන. ධම්මවිනීතානි සම්මානියායානෙන නියායාතා.

අත්ථායං ඉතරා පජාති අනාගාමිනො සත්ථායාහ, අනාගාමිනො ච අත්ථීති
චුත්තං හොති. පුඤ්ඤභාගානි පුඤ්ඤකොට්ඨාසෙන නිබ්බත්තා. ඔත්තප්පන්ති
ඔත්තප්පමානො. තෙන කදාපි නාම මුසා අස්සානි මුසාවාදහයෙන සඬබාතුං න
සක්කොමි, න පන මම සඬබාතුං බලං නත්ථීති දීපෙති.

291. තං කිං මඤ්ඤති භවන්ති ඉමිනා කෙවලං චෙස්සවණං පුච්ඡති, න
පනස්ස ඵවරුපො සත්ථා නාහොසීති වා න භවිස්සතීති වා ලද්ධි අත්ථී.
සබ්බවුද්ධානඤ්ඤි අභිසමයෙ විසෙසො නත්ථී.

292. සයංපරිසායන්ති අත්තනො පරිසායං. තයිදං බ්‍රහ්මවරියන්ති තං ඉදං
සකලං සික්ඛත්තයබ්‍රහ්මවරියං. සෙසං උත්තානමෙව. ඉමානි පන පදානි
ධම්මසඬිගාහකත්ථෙරෙහි යපිතානීති.

ඉති සුමඬ්ඨගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

ජනවසහසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. මහාගොවින්දසුත්තවණ්ණනා

293. එවං මෙ සුතන්ති මහාගොවින්දසුත්තං.
තත්‍රායමනුත්තානපදවණ්ණනා — පඤ්චසිඛොති පඤ්චවූළො
පඤ්චකුණ්ඩලිකො. සො කිර මනුස්සපථෙ පුඤ්ඤකම්මකරණකාලෙ දහරො
පඤ්චවූළකදාරකකාලෙ චච්ඡපාලකපේට්ඨකො හුත්වා අඤ්ඤෙපි දාරකෙ
ගහෙත්වා බහිගාමෙ චතුමග්ගට්ඨානෙසු සාලං කරොන්තො පොක්ඛරණිං
බණන්තො සෙතං බන්ධන්තො විසමං මග්ගං සමං කරොන්තො යානානං
අක්ඛපට්ඨානනරුක්ඛෙ හරන්තොති එවරූපානි පුඤ්ඤානි කරොන්තො
විවරිත්වා දහරොව කාලමකාසි. තස්ස සො අත්තභාවො ඉට්ඨො කන්තො
මනාපො අහොසි. සො කාලං කත්වා වාතුමහාරාජිකදෙවලොකෙ
නවුතිවස්සසතසහස්සප්පමාණං ආයුං ගහෙත්වා නිබ්බන්ති. තස්ස
තිගාවුතප්පමාණො සුවණ්ණක්ඛන්ධසදියො අත්තභාවො අහොසි. සො
සකට්ඨසහස්සමත්තං ආහරණං පසාධෙත්වා නවකුම්භමත්තෙ ගන්ධෙ
විලිම්භිත්වා දිබ්බරත්තවත්ථධරො රත්තසුවණ්ණකණ්ණිකං පිළන්ධිත්වා
පඤ්චහි කුණ්ඩලකෙහි පිට්ඨියං වත්තමානෙහි පඤ්චවූළකදාරකපරිභාරෙනෙව
විවරති. තෙනෙතං “පඤ්චසිඛො” ත්වෙව සඤ්ජානන්ති.

අභික්කන්තාය රත්තියාති අභික්කන්තාය ඛිණාය රත්තියා, එකකොට්ඨාසං
අතීතායාති අත්ථො. අභික්කන්තවණ්ණොති අතිඉට්ඨකන්තමනාපවණ්ණො.
පකතියාපි ගෙස කන්තවණ්ණො, අලඬිකරිත්වා ආගතත්තා පන
අභික්කන්තවණ්ණො අහොසි. කෙවලකප්පන්ති අනවසෙසං සමන්තතො.
අනවසෙසත්ථො එත්ථ කෙවලසද්දො. කෙවලපරිපුණ්ණන්ති එත්ථ විය.
සමන්තතො අත්ථො කප්පසද්දො, කෙවලකප්පං ජෙතවනන්තිආදීසු විය.
ඕභාසෙත්වාති ආභාය ඵරිත්වා, වන්දිමා විය සුරියො විය ච එකොභාසං
එකපජ්ජොතං කරිත්වාති අත්ථො.

දෙවසභාවණ්ණනා

294. සුධම්මායං සභායන්ති සුධම්මාය නාම ඉත්ථියා
රතනමත්තකණ්ණිකරුක්ඛනිස්සන්දෙන නිබ්බන්තසභායං. තස්සා කිර
එලිකමයා භූමි, මණිමයා ආණිමයො, සුවණ්ණමයා ථම්භා, රජතමයා
ථම්භසට්ඨිකා ච සඬ්ඝාතා ච, පවාලමයානි වාලරූපානි, සත්තරතනමයා
ගොපානසියො ච පක්ඛපාසකා ච මුඛවට්ඨි ච, ඉන්දනීලඉට්ඨකාහි ඡදනං,
සොවණ්ණමයං ඡදනපීඨං, රජතමයා ථූපිකා, ආයාමතො ච විත්ථාරතො ච තීණි
යොජනසතානි, පරික්ඛෙපතො නවයොජනසතානි, උබ්බෙධතො
පඤ්චයොජනසතානි, එවරූපායං සුධම්මායං සභායං.

ධතරට්ඨොතිආදීසු ධතරට්ඨො ගන්ධබ්බරාජා ගන්ධබ්බදෙවතානං කොට්ඨසතසහස්සෙන පරිවුතො කොට්ඨසතසහස්සසුචණ්ණමයානි ඵලකානි ච සුචණ්ණසත්තියො ච ගාභාපෙත්වා පුරත්ථිමාය දිසාය පච්ඡිමාහිමුඛො ද්වීසු දෙවලොකෙසු දෙවතා පුරතො කත්වා නිසින්තො.

විරුළ්භකො කුම්භණ්ඩරාජා කුම්භණ්ඩදෙවතානං කොට්ඨසතසහස්සෙන පරිවුතො කොට්ඨසතසහස්සරජතමයානි ඵලකානි ච සුචණ්ණසත්තියො ච ගාභාපෙත්වා දක්ඛිණාය දිසාය උත්තරාහිමුඛො ද්වීසු දෙවලොකෙසු දෙවතා පුරතො කත්වා නිසින්තො.

විරුපක්ඛො නාගරාජා නාගානං කොට්ඨසතසහස්සෙන පරිවුතො කොට්ඨසතසහස්සමණ්ණමයානි මහාඵලකානි ච සුචණ්ණසත්තියො ච ගාභාපෙත්වා පච්ඡිමාය දිසාය පුරත්ථිමාහිමුඛො ද්වීසු දෙවලොකෙසු දෙවතා පුරතො කත්වා නිසින්තො.

වෙස්සවණො යක්ඛරාජා යක්ඛානං කොට්ඨසතසහස්සෙන පරිවුතො කොට්ඨසතසහස්සපවාළමයානි මහාඵලකානි ච සුචණ්ණසත්තියො ච ගාභාපෙත්වා උත්තරාය දිසාය දක්ඛිණාහිමුඛො ද්වීසු දෙවලොකෙසු දෙවතා පුරතො කත්වා නිසින්තොති වෙදිතබ්බො.

අථ පච්ඡා අම්භාකං ආසනං හොතීති තෙසං පච්ඡතො අම්භාකං නිසීදිතුං ඔකාසො පාපුණාති. තතො පරං පටිසිතුං වා පස්සිතුං වා න ලභාමි. සන්නිපාතකාරණං පනෙත්ථ පුබ්බෙ චුත්තං චතුබ්බිධමෙව. තෙසු වස්සුපනායිකසඬගහො විත්ථාරිතො. යථා පන වස්සුපනායිකාය, එවං මහාපචාරණායපි පුණ්ණමදිවසෙ සන්නිපතිත්වා “අප්ප කත්ථ ගන්ත්වා කස්ස සන්නිකෙ පචාරෙස්සාමා”ති මන්තෙන්නි. තත්ථ සක්කො දෙවනමින්දො යෙහුයොන පියඬගුදීපමහාවිහාරස්මිංයෙව පචාරෙති. සෙසා දෙවතා පාරිච්ඡත්තකාදීනි දිබ්බපුජ්ඣානි වෙව දිබ්බවන්දනචුණ්ණානි ච ගහෙත්වා අත්තතො අත්තතො මනාපට්ඨානමෙව ගන්ත්වා පචාරෙන්නි. එවං පචාරණසඬගහත්ථාය සන්නිපතන්නි.

දෙවලොකෙ පන ආසාවතී නාම ලතා අත්ථි. සා පුජ්ඣිස්සතීති දෙවා වස්සසහස්සං උපට්ඨානං ගච්ඡන්නි. පාරිච්ඡත්තකෙ පුජ්ඣමානෙ එකවස්සං උපට්ඨානං ගච්ඡන්නි. තෙ තස්ස පණ්ඩුපලාසාදිභාවතො පට්ඨාය අත්තමනා හොන්නි. යථාහ —

“යස්මිං, භික්ඛවෙ, සමයෙ දෙවානං තාවතිංසානං පාරිච්ඡත්තකො කොවිළාරො පණ්ඩුපලාසො හොති, අත්තමනා, භික්ඛවෙ, දෙවා තාවතිංසා තස්මිං සමයෙ හොන්ති – ‘පණ්ඩුපලාසො ඛො දානි පාරිච්ඡත්තකො කොවිළාරො, න විරස්සෙව පන්නපලාසො භවිස්සති’ති. යස්මිං, භික්ඛවෙ, සමයෙ දෙවානං තාවතිංසානං පාරිච්ඡත්තකො කොවිළාරො පන්නපලාසො හොති, ඛාරකජාතො හොති, ජාලකජාතො හොති, කුටුමලකජාතො හොති, කොරකජාතො හොති. අත්තමනා, භික්ඛවෙ, දෙවා තාවතිංසා තස්මිං සමයෙ හොන්ති – ‘කොරකජාතො දානි පාරිච්ඡත්තකො කොවිළාරො න විරස්සෙව සබ්බපාලිචුල්ලො භවිස්සති’ති (අ. නි. 7.69).

සබ්බපාලිචුල්ලස්ස ඛො පන, භික්ඛවෙ, පාරිච්ඡත්තකස්ස කොවිළාරස්ස සමන්තා පඤ්ඤාස යොජනානි ආභාය ථුටං හොති, අනුචාතං යොජනසතං ගන්ධො ගච්ඡති. අයමානුභාවො පාරිච්ඡත්තකස්ස කොවිළාරස්සා’ති.

පුජ්ථිතෙ පාරිච්ඡත්තකෙ ආරොහණකිච්චං වා අඬ්ඤාසකං ගහෙත්වා නමනකිච්චං වා පුජ්ථාහරණත්ථං වඬ්කොටකකිච්චං වා නත්ථී, කත්තනකවාතො උට්ඨන්තිවා පුජ්ථානි වණ්ටතො කත්තති, සම්පට්ච්ඡනකවාතො සම්පට්ච්ඡති, පවෙසනකවාතො සුධම්මං දෙවසභං පවෙසෙති, සම්මජ්ජනකවාතො පුරාණපුජ්ථානි නීහරති, සන්ථරණකවාතො පත්තකණ්ණිකකෙසරානි නච්චන්තො සන්ථරති, මජ්ඣධානෙ ධම්මාසනං හොති. යොජනප්පමාණො රතනපල්ලඬ්කො උපරි තියොජනෙන සෙතච්ඡත්තෙන ධාරයමානෙන, තදනන්තරං සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො ආසනං අත්ථරියති. තතො තෙත්තිංසාය දෙවපුත්තානං, තතො අඤ්ඤාසං මහෙසක්ඛදෙවතානං. අඤ්ඤතරදෙවතානං පන පුජ්ථකණ්ණිකාව ආසනං හොති.

දෙවා දෙවසභං පවිසිත්වා නිසීදන්ති. තතො පුජ්ථෙහි රෙණුවට්ඨි උග්ගන්ත්වා උපරි කණ්ණිකං ආහව්ව නිපතමානා දෙවතානං තිගාචුතප්පමාණං අත්තභාවං ලාඛාරසපරිකම්මසජ්ජිතං විය කරොති. තෙසං සා කීළා චතුහි මාසෙහි පරියොසානං ගච්ඡති. එවං පාරිච්ඡත්තකකීළානුභවනත්ථාය සන්තිපතන්ති.

මාසස්ස පන අට්ඨදිවසෙ දෙවලොකෙ මහාධම්මසවනං සුසති. තත්ථ සුධම්මායං දෙවසභායං සනඬ්ඤාමාරො වා මහාබ්බුහිමා, සක්කො වා

දෙවනමින්දො, ධම්මකපීකහික්ඛු වා, අඤ්ඤතරො වා ධම්මකපීකො දෙවපුත්තො ධම්මකථං කථෙති. අට්ඨමියං පක්ඛස්ස චතුත්තං මහාරාජානං අමච්චා, වාතුද්දසියං පුත්තා, පන්නරසෙ සයං චත්තාරො මහාරාජානො නික්ඛමිත්වා සුවණ්ණපට්ටඤ්ච ජාතිහිඬගුලකඤ්ච ගණ්හිත්වා ගාමනිගමරාජධානියො අනුච්චරන්ති. තෙ - “අසුකා නාම ඉත්ථි වා පුරිසො වා බුද්ධං සරණං ගතො, ධම්මං සරණං ගතො. සඬ්ඝං සරණං ගතො. පඤ්චසිලානි රක්ඛති. මාසස්ස අට්ඨ උපොසථෙ කරොති. මාතුඋපට්ඨානං පුරෙති. පිතුඋපට්ඨානං පුරෙති. අසුකට්ඨානෙ උප්පලහත්ථකසතෙන පුප්ඵකුම්භෙන පූජා කතා. දීපසහස්සං ආරොපිතං. අකාලධම්මසවනං කාරිතං. ඡත්තවෙදිකා පුට්ඨවෙදිකා කුච්ඡ්චවෙදිකා සීහාසනං සීහසොපානං කාරිතං. තිණි සුවරිතානි පුරෙති. දසකුසලකම්මපථෙ සමාදාය චත්තති”ති සුවණ්ණපට්ටෙ ජාතිහිඬගුලකෙන ලිඛිත්වා ආහරිත්වා පඤ්චසිඛස්ස හත්ථෙ දෙන්නි. පඤ්චසිඛො මාතලිස්ස හත්ථෙ දෙති. මාතලි සඬ්ඝාහකො සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො දෙති.

යදා පුඤ්ඤකම්මකාරකා බහු න භොන්ති, පොත්ථකො බුද්දකො භොති, තං දිස්වාච දෙවා - “පමත්තො, චත භො මහාජනො විහරති, චත්තාරො අපායා පරිපුරිස්සන්ති, ඡ දෙවලොකා තුච්ඡා හවිස්සන්ති”ති අනත්තමනා භොන්ති. සථෙ පන පොත්ථකො මහා භොති, තං දිස්වාච දෙවා - “අප්පමත්තො, චත භො, මහාජනො විහරති, චත්තාරො අපායා පුඤ්ඤා හවිස්සන්ති, ඡ දෙවලොකා පරිපුරිස්සන්ති, බුද්ධසාසනෙ පුඤ්ඤානි කරිත්වා ආගතෙ මහාපුඤ්ඤෙ පුරක්ඛත්වා නක්ඛත්තං කිලිතුං ලහිස්සාමා”ති අත්තමනා භොන්ති. තං පොත්ථකං ගහෙත්වා සක්කො දෙවරාජා වාචෙති. තස්ස පකතිනියාමෙන කථෙත්තස්ස සද්දො ද්වාදස යොජනානි ගණ්හාති. උච්චෙන සරෙන කථෙත්තස්ස ච සකලං දසයොජනසහස්සං දෙවනගරං ඡාදෙත්වා තිට්ඨති. එවං ධම්මසවනත්ථාය සන්නිපතන්ති. ඉධ පන පචාරණසඬ්ඝහත්ථාය සන්නිපතිතානි වෙදිතබ්බා.

තථාගතං නමස්සන්තානි නචහි කාරණෙහි තථාගතං නමස්සමානා. ධම්මස්ස ච සුධම්මතන්ති ස්වාක්ඛාතතාදිහෙදං ධම්මස්ස සුධම්මතං උපුප්පට්ඨපන්නතාදිහෙදං සඬ්ඝස්ස ච සුප්පට්ඨපන්නිත්ති අත්ථො.

අට්ඨයථාභුවච්චණ්ණනා

296. යථාභුවචෙති යථාභූතෙ යථාසභාවෙ. චණ්ණෙති ගුණෙ. පයිරුදාහාසීති කථෙසි. බහුජනහිතාය පටිපන්නොති කථං පටිපන්නො?

දීපඬිකරපාදමුලෙ අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා බුද්ධත්ථාය අභිනීභරමානොපි බහුජනහිතාය පටිපන්නො නාම හොති.

දානපාරමී, සීලපාරමී, නෙක්ඛම්මපාරමී, පඤ්ඤාපාරමී, වීරියපාරමී, ඛන්තිපාරමී, සච්චපාරමී, අධිට්ඨානපාරමී, මෙත්තාපාරමී, උපෙක්ඛාපාරමීති කප්පසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬිබ්බෙය්‍යානි ඉමා දස පාරමියො පුරෙන්නොපි බහුජනහිතාය පටිපන්නො.

ඛන්තිවාදිතාපසකාලෙ, වූළධම්මපාලකුමාරකාලෙ, ඡද්දන්තනාගරාජකාලෙ, භූරිදත්තවම්පෙය්‍යසඬිබ්බපාලනාගරාජකාලෙ, මහාකපිකාලෙ ච තාදිසානි දුක්කරානි කරොන්නොපි බහුජනහිතාය පටිපන්නො. වෙස්සන්තරත්තභාවෙ යත්වා සත්තසතකමහාදානං දත්වා සත්තසු යානෙසු පථවිං කම්පෙන්වා පාරමීකූටං ගණ්හන්තොපි බහුජනහිතාය පටිපන්නො. තතො අනන්තරෙ අත්තභාවෙ තුසිතපුරෙ යාවතායුකං තිට්ඨන්තොපි බහුජනහිතාය පටිපන්නො.

තත්ථ පඤ්ච පුබ්බනිමිත්තානි දිස්වා දසසහස්සවක්කවාළදෙවතාහි යාවිතො පඤ්ච මහාවිලොකනානි විලොකෙන්වා දෙව්‍යං සඬිගහත්ථාය පටිඤ්ඤං දත්වා තුසිතපුරා චචිත්වා මාතුකුච්ඡියං පටිසන්ධිං ගණ්හන්තොපි බහුජනහිතාය පටිපන්නො.

දස මාසෙ මාතුකුච්ඡියං චසිත්වා ලුම්බිනීවනෙ මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමන්තොපි, එකුනතිංසවස්සානි අගාරං අජ්ඣාචසිත්වා මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා අනොමනදීතීරෙ පබ්බජන්තොපි, ඡබ්බස්සානි පධානෙන අත්තානං කිලමෙත්වා බොධිපල්ලඬිකං ආරුය්හ සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිච්ඡිකුන්තොපි, සත්තසත්තාහං බොධිමණ්ඩෙ යාපෙන්නොපි, ඉසිපතනං ආගම්ම අනුත්තරං ධම්මචක්කං පවත්තෙන්තොපි, යමකපාටිභාරියං කරොන්නොපි, දෙවොරොහණං ඔරොහන්තොපි, බුද්ධො හුත්වා පඤ්චචත්තාලීස වස්සානි තිට්ඨන්තොපි, ආයුසඬිබ්බාරං ඔස්සජන්තොපි, යමකසාලානමන්තරෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායන්තොපි බහුජනහිතාය පටිපන්නො. යාවස්ස සාසපමත්තාපි ධාතුයො ධරන්ති, තාව බහුජනහිතාය පටිපන්නොති වෙදිතබ්බො. සෙසපදානි එතස්සෙව වෙච්චනානි. තත්ථ පච්ඡිමං පච්ඡිමං පුරිමස්ස පුරිමස්ස අත්ථො.

නෙව අතීතංසෙ සමනුපස්සාම, න පනෙතරහීති අතීතෙපි බුද්ධතො අඤ්ඤං න සමනුපස්සාම, අනාගතෙපි න සමනුපස්සාම, එතරහි පන අඤ්ඤස්ස

සත්ථුනො අභාවනොයෙව අඤ්ඤානු තෙන භගවතා න සමනුපස්සාමාති අයමෙත්ථ අත්ථො. අට්ඨකපායමිපි හි - “අතීතානාගතා බුද්ධා අමිහාකං සත්ථාරා සදිසායෙව, කිං සක්කො කථෙති”ති විචාරෙත්වා - “එතරහි බහුජනහිතාය පටිපන්නො සත්ථා අමිහාකං සත්ථාරං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤො කොචි නත්ථී, තස්මා න පස්සාමාති කථෙති”ති වුත්තං. යථා ච එත්ථ, එවං ඉතො පරෙසුපි පදෙසු අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. ස්වාක්ඛාතාදීනි ච කුසලාදීනි ච වුත්තත්ථානෙව.

ගඬිගොදකං යමුනොදකෙනාති ගඬිගායමුනානං සමාගමට්ඨානෙ උදකං වණ්ණෙනපි ගන්ධෙනපි රසෙනපි සංසන්දනි සමෙති, මජ්ඣෙ හින්තසුවණ්ණං විය එකසදිසමෙව හොති, න මහාසමුද්දඋදකෙන සංසට්ඨකාලෙ විය විසදිසං. පරිසුද්ධස්ස නිබ්බානස්ස පටිපදාපි පරිසුද්ධාව. න හි දහරකාලෙ වෙජ්ජකම්මාදීනි කත්වා අගොචරෙ චරිත්වා මහල්ලකකාලෙ නිබ්බානං දට්ඨං සක්කා, නිබ්බානගාමිනී පන පටිපදා පරිසුද්ධාව වට්ටති ආකාසුපමා. යථා හි ආකාසමිපි අලග්ගං පරිසුද්ධං චන්දිමසුරියානං ආකාසෙ ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානං ගච්ඡන්තානං විය නිබ්බානං ගච්ඡන්තස්ස හික්ඛුනො පටිපදාපි කුලෙ වා ගණෙ වා අලග්ගා අබද්ධා ආකාසුපමා වට්ටති. සා පනෙසා තාදිසාව භගවතා පඤ්ඤත්තා කථිතා දෙසිතා. තෙන වුත්තං - “සංසන්දනි නිබ්බානඤ්ච පටිපදා වා”ති.

පටිපන්නානන්ති පටිපදාය ධීතානං. වුසිතවතන්ති වුත්ථවාසානං එතෙසං. ලද්ධසභායොති එතෙසං තත්ථ තත්ථ සහ අයනතො සභායො. “අද්දුතියො අසභායො අප්පට්ඨමො”ති ඉදං පන අසදිසට්ඨෙන වුත්තං. අපනුජ්ජාති තෙසං මජ්ඣෙපි එලසමාපත්තියා විහරන්තො චිත්තෙන අපනුජ්ජ, අපනුජ්ජෙව එකාරාමතං අනුයුත්තො විහරතිති අත්ථො.

අහිනිජ්ජන්තො බො පන තස්ස භගවතො ලාභොති තස්ස භගවතො මහාලාභො උජ්ජන්තො. කදා පට්ඨාය උජ්ජන්තො? අහිසම්බොධිං පත්වා සත්තසත්තාහං අතික්කමිත්වා ඉසිපතනෙ ධම්මවක්කං පවත්තෙත්වා අනුක්කමෙන දෙවමනුස්සානං දමනං කරොන්තස්ස තයො ජට්ඨෙ පබ්බාජෙත්වා රාජගහං ගතස්ස බිම්බිසාරදමනතො පට්ඨාය උජ්ජන්තො. යං සන්ධාය වුත්තං - “තෙන බො පන සමයෙන භගවා සක්කතො හොති ගරුකතො මානිතො සුජිතො අපචිතො ලාභී විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයහෙසජ්ජපරික්ඛාරාන”න්ති (සං. නි. 2.70). සතසහස්සකප්පාධිකෙසු චතුසු අසඬ්ඛොයොසු

උස්සන්නපුඤ්ඤනිස්සන්දසමුප්පන්නො ලාභසක්කාරො මහොසො විය අජ්ඣෙය්‍යාත්ථරමානො ආගච්ඡති.

එකස්මිං කිර සමයෙ රාජගහෙ සාවත්ථියං සාකෙතෙ කොසම්බියං බාරාණසියං හගවතො පටිපාටිහත්තං නාම උප්පන්නං, තත්ථෙට්ඨකො – “අහං සතං විස්සජ්ජෙත්වා දානං දස්සාමි”ති පණ්ණං ලිඛිත්වා විහාරද්වාරෙ ඛන්ධි. අඤ්ඤො – අහං ද්වෙ සතානි. අඤ්ඤො – අහං පඤ්ච සතානි. අඤ්ඤො – අහං සහස්සං. අඤ්ඤො – අහං ද්වෙ සහස්සානි. අඤ්ඤො – අහං පඤ්ච. දස. වීසති. පඤ්ඤාසං; අඤ්ඤො – අහං සතසහස්සං. අඤ්ඤො – අහං ද්වෙ සතසහස්සානි විස්සජ්ජෙත්වා දානං දස්සාමි”ති පණ්ණං ලිඛිත්වා විහාරද්වාරෙ ඛන්ධි. ජනපදවාරිකං වරන්තමිපි ඔකාසං ලභිත්වා – “දානං දස්සාමි”ති සකටානි පුරෙත්වා මහාජනො අනුඛන්ධියෙව. යථාහ – “තෙන ඛො පන සමයෙන ජානපදා මනුස්සා බහුං ලොණමිපි තෙලමිපි තණ්ඩුලමිපි බාදනීයමිපි සකටෙසු ආරොපෙත්වා හගවතො පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුඛන්ධා හොන්ති – ‘යත්ථ පටිපාටිං ලභිස්සාම, තත්ථ හත්තං කරිස්සාමා’ති” (මහාව. 282). එවං අඤ්ඤානිපි ඛන්ධකෙ ච විනයෙ ච බහුනි වත්ථුනි වෙදිතබ්බානි.

අසදිසදානෙ පනෙස ලාභො මත්ථකං පත්තො. එකස්මිං කිර සමයෙ හගවති ජනපදවාරිකං වරිත්වා ජෙනවනං සම්පත්තෙ රාජා නිමන්තෙත්වා දානං අදාසි. දුතියදිවසෙ නාගරා අදංසු. පුන තෙසං දානතො අතිරෙකං රාජා, තස්ස දානතො අතිරෙකං නාගරානි එවං බහුසු දිවසෙසු ගතෙසු රාජා වින්තෙසි – “ඉමෙ නාගරා දිවසෙ දිවසෙ අතිරෙකතරං කරොන්ති, පථවිස්සරො පන රාජා නාගරෙහි දානෙ පරාජිතොති ගරහා හවිස්සති”ති. අථස්ස මල්ලිකා උපායං ආචික්ඛි. සො රාජඤ්ඤාණි සාලකල්‍යාණිපදරෙහි මණ්ඩපං කාරෙත්වා තං නිලුප්පලෙහි ඡාදෙත්වා පඤ්ච ආසනසතානි පඤ්ඤාපෙත්වා පඤ්ච හත්ථිසතානි ආසනානං පච්ඡාහාගෙ යපෙත්වා එකෙකෙන හත්ථිනා එකෙකස්ස හික්ඛුනො සෙතච්ඡත්තං ධාරාපෙසි. ද්වින්තං ද්වින්තං ආසනානං අන්තරෙ සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිනා එකෙකා ඛත්තියධිතා චතුර්ජාතියගන්ධං පිසති. තිට්ඨිතං තිට්ඨිතං මජ්ඣධිතො ගන්ධමිඛණෙ පක්ඛිපති, තං අපරා ඛත්තියධිතා නිලුප්පලහත්ථකෙන සම්පරිවත්තෙති. එවං එකෙකස්ස හික්ඛුනො තිස්සො තිස්සො ඛත්තියධිතරො පරිවාරා, අපරා සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිනා ඉත්ථි තාලවණ්ටං ගහෙත්වා බීජති, අඤ්ඤා ධමකරණං ගහෙත්වා උදකං පරිස්සාවෙති, අඤ්ඤා පත්තතො උදකං හරති. හගවතො වත්තාරි අනග්ගානි අහෙසුං. පාදකථලිකා ආධාරකො අපස්සෙනඵලකං ඡත්තපාදමණිති ඉමානි වත්තාරි අනග්ගානි අහෙසුං. සඤ්ඤානවකස්ස දෙය්‍යධම්මො සතසහස්සං අග්ගති. තස්මිඤ්ච දානෙ අභිගුලිමාලත්ථෙරො සඤ්ඤානවකො අහොසි. තස්ස

ආසනසමීපෙ ආනීතො භත්ථී තං උපගන්තුං නාසක්ඛි. තතො රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. රාජා — “අඤ්ඤො භත්ථී නත්ථී”ති? දුට්ඨභත්ථී පන අත්ථී, ආනෙතුං න සක්කාති. සම්මාසම්බුද්ධො — සඤ්ඤානවකො කතරො මහාරාජාති? අභිගුලිමාලත්ථෙරො භගවාති. තෙන හි තං දුට්ඨභත්ථී. ආනෙත්වා යපෙනු, මහාරාජාති. භත්ථී. මණ්ඩයිත්වා ආනයිංසු. සො ථෙරස්ස තෙජෙන නාසාවාතසඤ්චරණමත්තම්පි කාතුං නාසක්ඛි. එවං නිරන්තරං සත්ත දිවසානි දානං දීයිත්ථ. සත්තමෙ දිවසෙ රාජා දසබලං වන්දිත්වා — “භගවා මය්හං ධම්මං දෙසෙථා”ති ආහ.

තස්සඤ්ච පරිසති කාලො ච පුණ්ණො වාති ද්වෙ අමච්චා භොන්ති. කාලො වින්තෙසි — “නස්සති රාජකුලස්ස සන්තකං, කිං නාමෙන එත්තකා ජනා කර්ස්සන්ති, භුඤ්ජිත්වා විහාරං ගන්ත්වා නිද්දායිස්සන්තෙව, ඉදං පන එකො රාජපුරිසො ලහිත්වා කිං නාම න කරෙය්‍ය, අහො නස්සති රඤ්ඤො සන්තක”න්ති. පුණ්ණො වින්තෙසි — “මහන්තං ඉදං රාජත්තනං නාම, කො අඤ්ඤො ඉදං කාතුං සක්ඛිස්සති? කිං රාජා නාම සො, යො රාජත්තනෙ ධීතොපි එවරුපං දානං දාතුං න සක්කොති”ති. භගවා පරිසාය අජ්ඣාසයං ඔලොකෙන්තො තෙසං ද්විත්තං අජ්ඣාසයං විදිත්වා — “සථෙ අජ්ජ පුණ්ණස්ස අජ්ඣාසයෙන ධම්මකථං කථෙමි, කාලස්ස සත්තධා මුද්ධා එලිස්සති. මයා ඛො පන සත්තානුද්දයනාය පාරමියො පුරිතා. පුණ්ණො අඤ්ඤස්මිම්පි දිවසෙ මයි ධම්මං කථයන්තෙ මග්ගඵලං පටිච්ඡික්ඛිස්සති, ඉදානි පන කාලං ඔලොකෙස්සාමි”ති රඤ්ඤො චතුප්පදිකමෙව ගාථං අභාසි —

“න වෙ කදරියා දෙවලොකං වජන්ති,
ඛාලා භවෙ නප්පසංසන්ති දානං;
ධීරො ච දානං අනුමොදමානො,
තෙනෙව සො භොති සුඛී පරත්ථා”ති. (ධ. ප. 177);

රාජා අනත්තමනො හුත්වා — “මයා මහාදානං දින්නං, සත්ථා ච මෙ මන්දමෙව ධම්මං කථෙසි, නාසක්ඛි. මඤ්ඤෙ දසබලස්ස චිත්තං ගහෙනු”න්ති. සො භුත්තපාතරාසො විහාරං ගන්ත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා පුච්ඡි — “මයා, භන්තෙ, මහන්තං දානං දින්නං, අනුමොදනා ච මෙ න මහති කතා, කො නු ඛො මෙ, භන්තෙ, දොසො”ති? නත්ථී, මහාරාජ, තව දොසො, පරිසා පන අපරිසුද්ධා, තස්මා ධම්මං න දෙසෙසින්ති. කස්මා පන භගවා පරිසා න සුද්ධාති? සත්ථා ද්විත්තං අමච්චානං පරිචිතක්කං ආරොචෙසි. රාජා කාලං පුච්ඡි — “එවං, තාත, කාලා”ති? “එවං, මහාරාජා”ති. “මයි මම සත්තකං දදමානෙ තව කතරං යානං රුජ්ජති, න තං සක්කොමි පස්සිතුං, පබ්බාපෙථ නං මම රට්ඨතො”ති

ආහ. තතො ජුණ්භං පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡි — “එවං කිර, තාත, විත්තෙසී”ති? “ආම, මහාරාජා”ති. “තච විත්තානුරූපමෙව භොතු”ති තස්මිංයෙව මණ්ඩපෙ එවං පඤ්ඤත්තෙසුයෙව ආසනෙසු පඤ්ච භික්ඛුසතානි නිසීදාපෙත්වා තායෙව ඛත්තියධිතරො පරිවාරාපෙත්වා රාජගෙහතො ධනං ගහෙත්වා මයා දින්නසදිසමෙව සත්ත දිවසානි දානං දෙහීති. සො තථා අදාසී. දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ — “ධම්මං භගවා දෙසෙසා”ති ආහ.

සත්ථා ද්වින්නම්පි දානානං අනුමොදනං එකතො කත්වා ද්වෙ මහානදියො එකොසපුණ්ණා කුරුමානො විය මහාධම්මදෙසනං දෙසෙසී. දෙසනාපරියොසානෙ ජුණ්භො සොතාපන්නො අභොසී. රාජා පසීදිත්වා දසබලස්ස බාහිරවත්ථුං නාම අදාසී. එවං අභිනිජ්ඣන්නො බො පන තස්ස භගවතො ලාභොති වෙදිතබ්බො.

අභිනිජ්ඣන්නො සිලොකොති වණ්ණගුණකිත්තනං. සොපි භගවතො ධම්මවක්කජ්ජවත්තනතො පට්ඨාය අභිනිජ්ඣන්නො. තතො පට්ඨාය භි භගවතො ඛත්තියාපි වණ්ණං කථෙත්ති. බ්‍රාහ්මණාපි ගහපතයොපි නාගා සුපණ්ණා ගන්ධබ්බා දෙවතා බ්‍රහ්මානොපි කිත්ති. වත්වා — “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා. අඤ්ඤතිත්ථියාපි වරරොජස්ස සහස්සං දත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස අවණ්ණං කථෙහීති උයොපෙසු. සො සහස්සං ගහෙත්වා දසබලං පාදතලතො පට්ඨාය යාව කෙසන්තා අපලොකයමානො ලික්ඛාමත්තම්පි වජ්ජං අදිස්වා — “විජ්ජකිණ්ණද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණෙ අසීතිඅනුබ්‍යඤ්ජනවිභූසිතෙ බ්‍යාමජ්ජහාපරික්ඛිත්තෙ සුචුල්ලිතපාරිවිජ්ජත්තකතාරාගණසමුජ්ජලිතඅන්තලික්ඛවිචිත්තකුසුමසස්සිරිකන න්දනවතසදිසෙ අනවජ්ජඅත්තභාවෙ අවණ්ණං වදන්තස්ස මුඛම්පි විපරිවත්තෙය්‍ය, මුද්ධාපි සත්තධා එලෙය්‍ය, අවණ්ණං වත්තුං උපායො නත්ථී, වණ්ණමෙව වදිස්සාමී”ති පාදතලතො පට්ඨාය යාව කෙසන්තා අතිරෙකපදසහස්සෙන වණ්ණමෙව කථෙසී. යමකපාටිභාරියෙ පනෙස වණ්ණො නාම මත්ථකං පත්තො. එවං අභිනිජ්ඣන්නො සිලොකොති.

යාව මඤ්ඤෙ ඛත්තියානි ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණා වෙස්සා සුද්දා නාගා සුපණ්ණා යක්ඛා අසුරා දෙවා බ්‍රහ්මානොති සබ්බෙව තෙ සම්පියායමානරූපා හට්ඨතුට්ඨා විහරන්ති. විගතමදො බො පනානි එත්තකා මං ජනා සම්පියායමානරූපා විහරන්තීති න මදපමත්තො හුත්වා දවාදිවසෙන ආහාරං ආහාරෙති, අඤ්ඤදත්ථු විගතමදො බො පන සො භගවා ආහාරං ආහාරෙති.

යථාචාදීති යං වාචාය වදති, තදන්වයමෙවස්ස කායකම්මං හොති. යඤ්ච කායෙන කරොති, තදන්වයමෙවස්ස වචිකම්මං හොති. කායො වා වාචං, වාචා වා කායං නාතික්කමති, වාචා කායෙන, කායො ච වාචාය සමෙති. යථා ච —

“වාමෙන සුකරො හොති, දක්ඛිණෙන අජාමිගො;
සරෙන නෙලකො හොති, විසාණෙන ජරග්ගවො”ති. —

අයං සුකරයක්ඛො සුකරෙ දිස්වා සුකරසදිසං වාමපස්සං දස්සෙත්වා තෙ ගහෙත්වා බාදති, අජාමිගෙ දිස්වා තංසදිසං දක්ඛිණපස්සං දස්සෙත්වා තෙ ගහෙත්වා බාදති, නෙලකවච්ඡකෙ දිස්වා වච්ඡකරවං රවන්තො තෙ ගහෙත්වා බාදති, ගොණෙ දිස්වා තෙසං විසාණසදිසානි විසාණානි මාපෙත්වා තෙ දුරතොච — “ගොණො විය දිස්සති”ති එවං උපගතෙ ගහෙත්වා බාදති. යථා ච ධම්මිකවායසජාතකෙ සකුණෙහි පුට්ඨො වායසො — “අහං වාතභක්ඛො, වාතභක්ඛතාය මුඛං විවරිත්වා පාණකානඤ්ච මරණභයෙන එකෙනෙව පාදෙන ඨිතො, තස්මා තුම්හෙපි —

“ධම්මං වරථ හද්දං වො, ධම්මං වරථ ඤාතයො;
ධම්මචාරී සුඛං සෙති, අස්මිං ලොකෙ පරමිහි වා”ති.

සකුණෙසු විස්සාසං උප්පාදෙසි, තතො —

“හද්දකො වතායං පක්ඛි, දිජො පරමධම්මිකො;
එකපාදෙන තිට්ඨන්තො, ධම්මො ධම්මොති භාසති”ති.

එවං විස්සාසමාගතෙ සකුණෙ බාදිත්ථ. තෙන තෙසං වාචා කායෙන, කායො ච වාචාය න සමෙති, න එවං භගවතො. භගවතො පන වාචා කායෙන, කායො ච වාචාය සමෙති යෙවාති දස්සෙති.

තිණ්ණා තරිතා විචිකිච්ඡා අස්සාති තිණ්ණවිචිකිච්ඡො. “කථමිදං කථමිද”න්ති එවරූපා විගතා කථංකථා අස්සාති විගතකථංකථො. යථා හි මහාජනො — “අයං රුක්ඛො, කිං රුක්ඛො නාම, අයං ගාමො, අයං ජනපදො, ඉදං රට්ඨං, කිං රට්ඨං නාම, කස්මා නු ඛො අයං රුක්ඛො උජුක්ඛන්ධො, අයං වඬිකක්ඛන්ධො, කස්මා කණ්ටකො කොචි උජුකො හොති, කොචි වඬිකො, පුප්ඵං කිඤ්චි සුගන්ධං, කිඤ්චි දුග්ගන්ධං, එලං කිඤ්චි මධුරං, කිඤ්චි අමධුර”න්ති සකඬ්ඛොව හොති, න එවං සත්ථා. සත්ථා හි — “ඉමෙසං නාම ධාතුනං උස්සන්නුස්සන්තත්තා ඉදං එවං හොති”ති විගතකථංකථොච. යථා ච

පට්ඨමජ්ඣානාදිලාභිනං දුතියජ්ඣානාදීසු කඨිබ්බා හොති. පච්චෙකබුද්ධානම්පි හි සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙ යාථාචසන්නිට්ඨානාභාවතො වොහාරවසෙන කඨිබ්බා නාම හොතියෙව, න ඵලං බුද්ධස්ස. සො හි භගවා සබ්බත්ථ විගතකථංකථොති දස්සෙති.

පරියොසිතසඬකප්පොති යථා කෙචි සීලමත්තෙන, කෙචි විපස්සනාමත්තෙන, කෙචි පට්ඨමජ්ඣානෙන...පෙ.... කෙචි නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියා, කෙචි සොනාපන්නභාවමත්තෙන...පෙ.... කෙචි අරහත්තෙන, කෙචි සාවකපාරමීඤ්ඤාණෙන, කෙචි පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණෙන පරියොසිතසඬකප්පොති පරිපුණ්ණමනොරථා හොන්ති, න ඵලං මම සත්ථා. මම පන සත්ථා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන පරියොසිතසඬකප්පොති දස්සෙති.

අජ්ඣාසයං ආදිබුත්මචරියන්ති කරණත්ථෙ පච්චත්තවචනං, අධිකාසයෙන උත්තමනිස්සයභූතෙන ආදිබුත්මචරියෙන පොරාණබුත්මචරියභූතෙන ච අරියමග්ගෙන තිණ්ණවිචිකිචිජො විගතකථංකථො පරියොසිතසඬකප්පොති අත්ථො. “පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු සාමං සච්චාති අභිසම්බුජ්ඣි, තත්ථ ච සබ්බඤ්ඤාතං පත්තො, බලෙසු ච වසීභාව”න්ති හි වචනතො පරියොසිතසඬකප්පොති භගවතො අරියමග්ගෙනෙව නිජ්ජන්තාති.

297. යථරිච භගවාති යථා භගවා, ඵලං ඵකස්මිං ජම්බුදීපතලෙ චතුසු දිසාසු චාරිකං චරමානා අහො වත වත්තාරො ජිනා ධම්මං දෙසෙය්‍යන්ති පච්චාසිසමානා වදන්ති. අථාපරෙ තීසු මණ්ඩලෙසු ඵකතො විචරණභාවං ආකඬ්ඛමානා තයො සම්මාසම්බුද්ධාති ආහංසු. අපරෙ – “දස පාරමියො නාම පුරෙත්වා චතුත්තං තිණ්ණං වා උජ්ජන්ති දුල්ලභා, සචෙ පන ඵකො නිබද්ධවාසං වසන්තො ධම්මං දෙසෙය්‍ය, ඵකො චාරිකං චරන්තො, ඵලම්පි ජම්බුදීපො සොහෙය්‍ය වෙව, බහුඤ්ච හිතසුබ්බධිගච්ඡෙය්‍යා”ති චින්තෙත්වා අහො වත, මාරිසාති ආහංසු.

298. අට්ඨානමෙතං අනවකාසො යන්ති ඵත්ථ යානං අවකාසොති උභයමෙතං කාරණාධිවචනමෙව. කාරණඤ්ඤි තිට්ඨති ඵත්ථ තදායත්තචුත්තිතාය ඵලන්ති යානං. ඔකාසො විය වස්ස තං තෙන විනා අඤ්ඤත්ථ අභාවතොති අවකාසො. යන්ති කරණත්ථෙ පච්චත්තං. ඉදං චුත්තං හොති – “යෙන කාරණෙන ඵකිස්සා ලොකධාතුයා ද්වෙ බුද්ධා ඵකතො උජ්ජජ්ජෙය්‍යං, තං කාරණං නත්ථි”ති.

එත්ථ ච –

“යාවතා චන්දිමසුරියා, පරිහරන්ති දිසා හන්ති විරොචනා;
තාව සහස්සධා ලොකො, එත්ථ තෙ චත්තතෙ වසො”ති. (ම. නි. 1.503) –

ගාථාය එකචක්කවාළමෙව එකා ලොකධාතු. “සහස්සී ලොකධාතු අකම්පිත්ථා”ති (අ. නි. 3.126) ආගතට්ඨානෙ චක්කවාළසහස්සං එකා ලොකධාතු. “ආකඨ්ඛමානො, ආනන්ද, තථාගතො තිසහස්සිමහාසහස්සිලොකධාතුං සරෙන විඤ්ඤාපෙය්‍යා, ඔහාසෙන ච එරෙය්‍යා”ති (අ. නි. 3.81) ආගතට්ඨානෙ තිසහස්සිමහාසහස්සී එකා ලොකධාතු. “අයඤ්ච දසසහස්සී ලොකධාතු”ති (ම. නි. 3.201) ආගතට්ඨානෙ දසචක්කවාළසහස්සානි එකා ලොකධාතු. තං සන්ධාය එකිස්සා ලොකධාතුයාති ආහ. එත්තකඤ්චි ජාතිබ්බත්තං නාම. තත්‍රාපි යපෙත්වා ඉමස්මිං චක්කවාළෙ ජම්බුදීපස්ස මජ්ඣිමදෙසං න අඤ්ඤත්‍ර චුද්ධා උප්පජ්ජන්ති ජාතිබ්බත්තතො පන පරං චුද්ධානං උප්පත්තිට්ඨානමෙව න පඤ්ඤායති. යෙනත්ථෙන්නාති යෙන පචාරණසඨ්ඨගහත්ථෙත.

සනඨ්ඤාමාරකථාවණ්ණනා

300. වණ්ණෙන චෙව යසසා වාති අලඬිකාරපරිවාරෙන ච පුඤ්ඤසිරියා වාති අත්ථො.

301. සාධු මහාබ්‍රහ්මෙති එත්ථ සම්පසාදනෙ සාධුසද්දො. සඬ්ඛාය මොදාමාති ජානිත්වා මොදාම.

ගොවින්දබ්‍රාහ්මණචත්ථුචණ්ණනා

304. යාව දීසරත්තං මහාපඤ්ඤොව සො භගවාති එත්තකන්ති පරිච්ඡින්නදිත්වා න සක්කා චත්තුං, අථ ඛො යාව දීසරත්තං අතිවිරරත්තං මහාපඤ්ඤොව සො භගවා. නොති කථං තුම්හෙ මඤ්ඤංථාති. අථ සයමෙවෙනං පඤ්ඤං ඛ්‍යාකාතුකාමො – “අනච්ඡරියමෙතං, මාරිසා, යං ඉදානි පාරමියො පුරෙත්වා ඛොධිපල්ලඬිකෙ තිණ්ණං මාරානං මත්ථකං භින්දිත්වා පටිච්ඡදාඅසාධාරණඤාණො සො භගවා මහාපඤ්ඤො භවෙය්‍යා, කිමෙත්ථ අච්ඡරියං, අපරිපක්කාය පන ඛොධියා පදෙසඤාණෙ ඨිතස්ස සරාගාදිකාලෙපි මහාපඤ්ඤභාවමෙව වො, මාරිසා, කථෙස්සාමි”ති භවපටිච්ඡන්තකාරණං ආහරිත්වා දස්සෙන්නො භූතපුබ්බං හොතිආදිමාහ.

පුරොහිතොති සබ්බකිච්චානි අනුසාසනපුරොහිතො. ගොවින්දොති ගොවින්දියාහිසෙකෙන අහිසිත්තො, පකතියා පනස්ස අඤ්ඤදෙව නාමං, අහිසිත්තකාලතො පටියාය “ගොවින්දො”ති සඬ්ඛාං ගතො. ජොතිපාලොති ජොතනතො ච පාලනතො ච ජොතිපාලො. තස්ස කිර ජාතදිවසෙ සබ්බාචුධානි උප්පොතිංසු. රාජාපි පච්චුසසමයෙ අත්තනො මඬ්ගලාචුධං පජ්ජලිතං දිස්වා හීතො අටියාසි. ගොවින්දො පාතොව රාජ්ජපටියානං ගන්ත්වා සුඛසෙය්‍යාං පුච්ඡි රාජා – “කුතො මෙ ආවරිය, සුඛසෙය්‍යා”ති වත්වා තං කාරණං ආරොචෙසි. මා හායි, මහාරාජ, මය්හං පුත්තො ජාතො, තස්සානුභාවෙන සකලනගරෙ ආචුධානි පජ්ජලිංසුති. රාජා – “කිං නු ඛො මෙ කුමාරො පච්චත්ථීතො හවෙය්‍යා”ති විත්තෙන්වා සුට්ඨුතරං හායි. “කිං විතක්කෙසි මහාරාජා”ති ච පුට්ඨො තමත්ථං ආරොචෙසි. අථ නං ගොවින්දො “මා හායි මහාරාජ, නෙසො කුමාරො තුම්භාකං දුබ්භිස්සති, සකලජම්බුදීපෙ පන තෙන සමො පඤ්ඤාය න භවිස්සති, මම පුත්තස්ස වචනෙන මහාජනස්ස කඬ්ඛා ජජ්ජස්සති, තුම්භාකඤ්ච සබ්බකිච්චානි අනුසාසිස්සති”ති සමස්සාසෙති. රාජා තුට්ඨො – “කුමාරස්ස ධීරමූලං හොතු”ති සහස්සං දත්වා “කුමාරං මහල්ලකකාලෙ මම දස්සෙමා”ති ආහ. කුමාරො අනුපුබ්බෙන චුඬ්ඪිමනුජපත්තො. ජොතිතත්තා පනස්ස පාලනසමත්ථතාය ච ජොතිපාලොත්ථෙව නාමං අකංසු. තෙන චුත්තං – “ජොතනතො ච පාලනතො ච ජොතිපාලො”ති.

සම්මා වොස්සජ්ජිත්වානි සම්මා වොස්සජ්ජිත්වා. අයමෙව වා පායො. අලමත්ථදසතරොති සමත්ථො පටිබලො අත්ථදසො අලමත්ථදසො, තං අලමත්ථදසං තිරොතිති අලමත්ථදසතරො. ජොතිපාලස්සෙව මාණවස්ස අනුසාසනියාති සොපි ජොතිපාලංයෙව පුච්ඡිත්වා අනුසාසනීති දස්සෙති.

305. භවමත්ථු භවත්තං ජොතිපාලන්ති හොතො ජොතිපාලස්ස භවො චුද්ධි විසෙසාධිගමො සබ්බකල්‍යාණඤ්චෙව මඬ්ගලඤ්ච හොතුති අත්ථො. සම්මොදනීයං කථන්ති? “අලං, මහාරාජ, මා විත්තයි, ධුට්ඨමිමො එස සබ්බසත්තාන”න්තිආදිනා නයෙන මරණජපටිසංයුත්තං සොකවිනොදනපටිසන්ථාරකථං පරියොසාපෙත්වා. මා නො භවං ජොතිපාලො අනුසාසනියා පච්චබ්‍යාහාසීති මා පටිබ්‍යාකාසි, “අනුසාසා”ති චුත්තො – “නාහං අනුසාසාමි”ති නො මා අනුසාසනියා පච්චක්ඛාසීති අත්ථො. අහිසම්භොසීති සංවිදහිත්වා පටියපෙසි. මනුස්සා එවමාහංසුති තං පිතරා මහාපඤ්ඤතරං සබ්බකිච්චානි අනුසාසන්තං සබ්බකම්මෙ අහිසම්භවත්තං දිස්වා තුට්ඨවිත්තා ගොවින්දො වත, හො, බ්‍රාහ්මණො, මහාගොවින්දො වත, හො, බ්‍රාහ්මණොති එවමාහංසු. ඉදං චුත්තං හොති, “ගොවින්දො වත, හො,

බ්‍රාහ්මණො අහොසි එතස්ස පිතා; අයං පන මහාගොවින්දො වත, හො, බ්‍රාහ්මණො”ති.

රජ්ජසංවිහජනවණ්ණනා

306. යෙන තෙ ඡ ඛත්තියාති යෙ තෙ “සහායා”ති චුත්තා ඡ ඛත්තියා, තෙ කිර රෙණුස්ස එකපිතිකා කනිට්ඨහාතරො, තස්මා මහාගොවින්දො “අයං අහිසිත්තො එතෙසං රජ්ජසංවිහාගං කරෙය්‍ය වා න වා, යංනුනාහං තෙ පටිකච්චෙව රෙණුස්ස සත්තිකං පෙසෙත්වා පටිඤ්ඤං ගණ්හාපෙය්‍ය”න්ති වින්තෙත්තො යෙන තෙ ඡ ඛත්තියා තෙනුපසඬිකම්. රාජකත්තාරොති රාජකාරකා අමච්චා.

307. මදනීයා කාමාති මදකරා පමාදකරා කාමා. ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ එස අනුස්සරිතුම්පි න සක්කුණෙය්‍ය, තස්මා ආයන්තු හොත්තො ආගච්ඡන්තුති අත්ථො.

308. සරාමහං හොති තදා කිර මනුස්සානං සච්චවාදිකාලො හොති, තස්මා “කදා මයා චුත්තං, කෙන දිට්ඨං, කෙන සුත”න්ති අභූතං අවත්වා “සරාමහං හො”ති ආහ. සම්මොදනීයං කථන්ති කිං මහාරාජ දෙවත්තං ගතෙ රඤ්ඤො මා වින්තයිත්ථ, ධුවධම්මො එස සබ්බසත්තානං, එවංභාවිතො සඬ්ඛාරාති එවරූපං පටිසන්ථාරකථං. සබ්බාති සකටමුඛාති පට්ඨපෙසීති සබ්බාති ඡ රජ්ජාති සකටමුඛාති පට්ඨපෙසි. එකෙකස්ස රඤ්ඤො රජ්ජං තියොජනසතං හොති, රෙණුස්ස රඤ්ඤො රජ්ජොසරණපදෙසො දසගාචුතං, මජ්ඣෙ පන රෙණුස්ස රජ්ජං විතානසදිසං අහොසි. කස්මා එවං පට්ඨපෙසීති? කාලෙන කාලං රාජානං පස්සිතුං ආගච්ඡන්තා අඤ්ඤස්ස රජ්ජං අපිළෙත්වා අත්තනො අත්තනො රජ්ජපදෙසෙනෙව ආගමිස්සන්ති චෙව ගමිස්සන්ති ව. පරරජ්ජං ඔතිණ්ණස්ස හි – “හත්තං දෙථ, ගොණං දෙථා”ති වදනො මනුස්සා උජ්ඣායන්ති – “ඉමෙ රාජානො අත්තනො අත්තනො විජිතෙන න ගච්ඡන්ති, අම්හාකං පිළං කරොන්ති”ති. අත්තනො විජිතෙන ගච්ඡන්තස්ස “අම්හාකං සත්තිකා ඉමිනා ඉදඤ්චිදඤ්ච ලද්ධබ්බමෙවා”ති මනුස්සා පිළං න මඤ්ඤන්ති. ඉමමත්ථං වින්තයිත්වා මහාගොවින්දො “සම්මොදමානා රාජානො විරං රජ්ජමනුසාසන්තු”ති එවං පට්ඨපෙසි.

“දන්තපුරං කලිඬිගානං, අස්සකානඤ්ච පොතනං;
මාහිස්සති අවන්තිනං, සොචිරානඤ්ච රොදුකං.
මිට්ඨො ව විදෙහානං, වම්පා අඬිගෙසු මාපිතා;
බාරාණසි ව කාසීනං, එතෙ ගොවින්දමාපිතා”ති. —

එතානි සත්ත නගරානි මහාගොවින්දෙනෙව තෙසං රාජුතං අත්ථාය මාපිතානි.

“සත්තභූ බ්‍රහ්මදත්තො ව, වෙස්සභූ භරතො සහ;
රෙණු ද්වෙ ව ධතරට්ඨා, තදාසුං සත්ත භාරධා”ති. —

ඉමානි තෙසං සත්තන්තම්පි නාමානි. තෙසු හි එකො සත්තභූ නාම අහොසි, එකො බ්‍රහ්මදත්තො නාම, එකො වෙස්සභූ නාම, එකො තෙනෙව සහ භරතො නාම, එකො රෙණු නාම, ද්වෙ පන ධතරට්ඨානි ඉමෙ සත්ත ජම්බුදීපතලෙ භාරධා මහාරාජානො අහෙසුන්ති.

පඨමභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කිත්තිසද්දඅඛ්‍යාතමනවණ්ණනා

311. උපසඬකම්භුති “අම්භාකං අයං ඉස්සරියසම්පත්ති න අඤ්ඤස්සානුභාවෙන, මහාගොවින්දස්සානුභාවෙන නිජ්ඵන්තා. මහාගොවින්දො අම්භෙ සත්ත රාජානො සමග්ගෙ කත්වා ජම්බුදීපතලෙ පතිට්ඨාපෙසි, පුබ්බුපකාරිස්ස පන න සුකරා පටිකිරියා කාතුං. අම්භෙ සත්තපි ජනෙ එසොයෙව අනුසාසතු, එතංයෙව සෙනාපතිඤ්ඤා පුරොහිතඤ්ඤා කරොම, එවං නො වුද්ධි හවිස්සති”ති චිත්තෙත්වා උපසඬකම්භු. මහාගොවින්දොපි — “මයා එතෙ සමග්ගා කතා, සවෙ එතෙසං අඤ්ඤො සෙනාපති පුරොහිතො ව හවිස්සති, තතො අත්තනො අත්තනො සෙනාපතිපුරොහිතානං වචනං ගහෙත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං හින්දිස්සන්ති, අධිවාසෙම් තෙසං සෙනාපතිට්ඨානඤ්ඤා පුරොහිතට්ඨානඤ්ඤා”ති චිත්තෙත්වා “එවං හො”ති පච්චස්සෙසි.

සත්ත ව බ්‍රාහ්මණමහාසාලෙති “අහං සබ්බට්ඨානෙසු සම්මුඛො භවෙයාං වා න වා, යත්ථාහං සම්මුඛො න හවිස්සාමි, තත්ථෙව තෙ කත්තබ්බං කරිස්සන්ති”ති සත්ත අනුපුරොහිතෙ යිපෙසි. තෙ සන්ධාය ඉදං වුත්තං — “සත්ත ව බ්‍රාහ්මණමහාසාලෙ”ති. දිවසස්ස ද්වික්ඛත්තුං වා සායං පාතො වා නභායන්තීති නභාතකා. වතවරියපරියොසානෙ වා නභාතා, තතො පට්ඨාය බ්‍රාහ්මණෙහි සද්ධිං න බාදන්ති න පිචන්තීති නභාතකා.

312. අඛ්‍යාතමනවණ්ණනා අහිඋග්ගවණ්ණනා. තදා කිර මනුස්සානං “න බ්‍රහ්මුතා සද්ධිං අමන්තෙත්වා සක්කා එවං සකලජම්බුදීපං අනුසාසිතු”න්ති නිසින්නනිසින්නට්ඨානෙ අයමෙව කථා පවත්තිත්ථ. න ඛො පනාහන්ති

මහාපුරිසො කීර – “අයං මය්හං අභූතො වණ්ණො උප්පන්නො, වණ්ණප්පත්ති
බො පන න භාරියා, උප්පන්නස්ස වණ්ණස්ස රක්ඛනමෙව භාරියං, අයඤ්ච මෙ
අවින්තෙත්වා අමන්තෙත්වා කරොන්නස්සෙව වණ්ණො උප්පන්නොව,
වින්තෙත්වා මන්තෙත්වා කරොන්නස්ස පන විත්ථාරිකතරො භවිස්සති”ති
බ්‍රහ්මදස්සනෙ උපායං පරියෙසන්තො තං දිස්වා සුතං බො පන
මෙතන්තිආදිඅත්ථං පරිචිතක්කෙසි.

313. යෙන රෙණු රාජා තෙනුපසඬිකමීති එවං මෙ අන්තරා දට්ඨුකාමො වා
සල්ලපිතුකාමො වා න භවිස්සති, යතො ඡින්නපලිබොධො සුඛං විහරිස්සාමීති
පලිබොධුපච්ඡෙදනත්ථං උපසඬිකමී, එස නයො සබ්බත්ථං.

316. සාදිසියොති සමවණ්ණො සමජාතිකා.

317. නවං සන්ධාගාරං කාරෙත්වාති
රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානවඬිකමනසම්පන්නං වස්සිකෙ වත්තාරො මාසෙ
වසනක්ඛමං බහි නළපරික්ඛිත්තං විචිත්තං ආවසථං කාරෙත්වා. කරුණං
ඤානං ඤායීති කරුණාය තිකවතුක්කජ්ඣානං ඤායී, කරුණාමුඛෙන
පනෙත්ථ අවසෙසාපි තයො බ්‍රහ්මවිහාරා ගහිතාව. උක්කණ්ඨනා පරිතස්සනාති
ඤානභූමියං යිතස්ස අනභිරතිඋක්කණ්ඨනා වා භයපරිතස්සනා වා නත්ථි,
බ්‍රහ්මුතො පන ආගමනපත්ථනා ආගමනතණ්හා අහුති අත්ථො.

බ්‍රහ්මුතාසාකච්ඡාවණ්ණනා

318. භයන්ති විත්තුත්‍රාසභයමෙව. අජානන්තාති අජානමානා. කථං ජානෙමු
තං මයන්ති (දී. නි. 2.179) මයං කින්නි තං ජානාම, අයං කත්ථවාසිකො,
කින්නාමො, කිං ගොත්තොතිආදීනං ආකාරානං කෙන ආකාරෙන තං
ධාරයාමාති අත්ථො.

මං වෙ කුමාරං ජානන්තීති මං “කුමාරො”ති “දහරො”ති ජානන්ති.
බ්‍රහ්මලොකෙති සෙට්ඨලොකෙ. සනන්තනන්ති විරතනං පොරාණකං. අහං
සො පොරාණකුමාරො සනඬිකුමාරො නාම බ්‍රහ්මාති දස්සෙති. එවං ගොවින්ද
ජානාහීති ගොවින්ද පණ්ඩිත, ත්වං එවං ජානාහි, එවං මං ධාරෙහි.

“ආසනං උදකං පඡ්ඡං, මධුසාකඤ්ච බ්‍රහ්මුතො;
අග්ගෙස භවන්තං පුච්ඡාම, අග්ගං කුරුතු නො භව්”න්ති. —

එත්ථ අග්ගස්සන්ති අතිථිනො උපනාමෙතබ්බං වුවිච්ඡි. තෙනෙව ඉදමාසනං පඤ්ඤත්තං, එත්ථ නිසිද්ධං, ඉදං උදකං පරිසුද්ධං, ඉතො පාතියං පිච්චං, පාදෙ ධොව්ථං, ඉදං පජ්ජං පාදානං භිතත්ථාය අභිසංඛිතං තෙලං, ඉතො පාදෙ මක්ඛෙච්ච, ඉදං මධුසාකන්ති. බොධිසත්තස්ස බ්‍රහ්මවරියං න අඤ්ඤෙසං බ්‍රහ්මවරියසදිසං හොති, න සො “ඉදං ස්වෙ, ඉදං තතියදිවසෙ හවිස්සති”ති සන්තිධිං නාම කරොති. මධුසාකං පන අලොණං අධුපනං අතක්කං උදකෙන සෙදිතසාකං, තං සන්ධායෙස – “ඉදං පරිභුඤ්ජ්ජා”ති වදන්තො “අග්ගෙසෙ හවන්තං පුච්ඡාමා”තිආදිමාහ. ඉමෙ සබ්බෙපි අග්ගො බ්‍රහ්මුනො අත්ථි. තෙ අග්ගෙසෙ හවන්තං පුච්ඡාම. එවං පුච්ඡන්තානාඤ්ච අග්ගං කුරුතු නො හවං, පටිග්ගණ්හාතු නො හවං ඉදමග්ගස්සන්ති වුත්තං හොති. කිං පනෙස – “ඉතො එකමිපි බ්‍රහ්මා න භුඤ්ජති”ති ඉදං න ජානාතීති. නො න ජානාති, ජානන්තොපි අත්තනො සන්තිකෙ ආගතො අතිථි පුච්ඡිතබ්බොති වත්තසිසෙන පුච්ඡති.

අථ බො බ්‍රහ්මා – “කිං නු බො පණ්ඩිතො මම පරිභොගකරණාභාවං ඤ්ඤත්වා පුච්ඡති, උදාහු කොහඤ්ඤෙ යත්වා පුච්ඡති”ති සමන්තාහරන්තො “වත්තසිසෙ යිතො පුච්ඡති”ති ඤ්ඤත්වා පටිග්ගණ්හිතුං දානි මෙ වට්ටතීති පටිග්ගණ්හාම තෙ අග්ගං, යං ත්වං ගොවින්ද භාසසීති ආහ. යං ත්වං ගොවින්ද භාසසි – “ඉදමාසනං පඤ්ඤත්තං, එත්ථ නිසිද්ධං”තිආදි, තත්‍ර තෙ මයං ආසනෙ නිසින්නා නාම හොම, පාතියං පිතා නාම හොම, පාදාපි මෙ ධොතා නාම හොන්තු, තෙලෙනපි මක්ඛිතා නාම හොන්තු, උදකසාකමිපි පරිභුත්තං නාම හොතු, තයා දින්නං අධිවාසිතකාලතො පට්ඨාය යං යං ත්වං භාසසි, තං තං මයා පටිග්ගහිතමෙව හොති. තෙන වුත්තං – “පටිග්ගණ්හාම තෙ අග්ගං, යං ත්වං ගොවින්ද භාසසි”ති. එවං පන අග්ගං පටිග්ගණ්හිත්වා පඤ්ඤස්ස ඔකාසං කරොන්තො දිට්ඨධම්මහිතත්ථායාතිආදිමාහ.

කඬ්ඛි අකඬ්ඛිං පරවෙදියෙසුති අහං සවිච්ඡිච්ඡො හවන්තං පරෙන සයං අභිසංඛිතත්තා පරස්ස පාකටෙසු පරවෙදියෙසු පඤ්ඤෙසු නිබ්බිච්ඡිච්ඡං.

භිත්වා මමත්තන්ති ඉදං මම, ඉදං මමාති උපකරණතණ්හං වජිත්වා. මනුෂ්‍යෙසුති සත්තෙසු, මනුෂ්‍යෙසු යො කොච්ඡි මනුෂ්‍යො මමත්තං භිත්වාති අත්ථො. එකොදිභූතොති එකීභූතො, එකො තිට්ඨන්තො එකො නිසිද්ධන්තොති. වචනත්ථො පනෙත්ථ එකො උදෙති පවත්තතීති එකොදි, තාදිසො භූතොති එකොදිභූතො. කරුණෙධිමුත්තොති කරුණාකාමෙන අධිමුත්තො, තං කාමානං නිබ්බන්තෙත්වාති අත්ථො. නිරාමගන්ධොති විස්සගන්ධවිරහිතො. එත්ථ යිතොති එතෙසු ධම්මෙසු යිතො. එත්ථ ව සික්ඛමානොති එතෙසු ධම්මෙසු

සික්ඛමානො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන උපරි මහාගොවින්දෙන ව චුන්ත්‍රිනා ව චුන්තොයෙව.

320. තත්ථ එතෙ අවිද්වාති එතෙ ආමගන්ධෙ අහං අවිද්වා, න ජානාමීති අත්ථො. ඉධ බ්‍රහ්මි ධීරාති තෙ මෙ ත්වං ඉධ ධීර පණ්ඩිත, බ්‍රහ්මි, වද. කෙනාවටා වාති පජා කුරුතුති කතමෙන කිලෙසාවරණෙන ආවරිතා පජා සුතිකා වායති. ආපායිකාති අපායුපගා. නිචුතබ්‍රහ්මලොකාති නිචුතො පිහිතො බ්‍රහ්මලොකො අස්සාති නිචුතබ්‍රහ්මලොකො. කතමෙන කිලෙසෙන පජාය බ්‍රහ්මලොකුපගො මග්ගො නිචුතො පිහිතො පටිච්ඡන්තොති පුච්ඡති.

කොධො මොසවජ්ජං නිකති ව දුබ්බොති කුජ්ඣනලක්ඛණො කොධො ව, පරවිසංවාදනලක්ඛණො මුසාවාදො ව, සදිසං දස්සෙත්වා වඤ්චනලක්ඛණො නිකති ව, මිත්තදුබ්බනලක්ඛණො දුබ්බො ව. කදරියතා අතිමානො උසුයාති ථද්ධමච්ඡරියලක්ඛණො කදරියතා ව, අතික්කමිත්වා මඤ්ඤනලක්ඛණො අතිමානො ව, පරසම්පත්තිබ්බියනලක්ඛණො උසුයා ව. ඉච්ඡා විච්ච්ඡා පරහෙය්නා වාති තණ්හාලක්ඛණො ඉච්ඡා ව, මච්ඡරියලක්ඛණො විච්ච්ඡා ව, විහිංසාලක්ඛණො පරහෙය්නා ව. ලොභො ව දොසො ව මදො ව මොහොති යත්ථ කත්ථවි ලුබ්භනලක්ඛණො ලොභො ව, දුස්සනලක්ඛණො දොසො ව, මජ්ජනලක්ඛණො මදො ව, මුය්හනලක්ඛණො මොහො ව. එතෙසු යුත්තා අනිරාමගන්ධාති එතෙසු චුද්දසසු කිලෙසෙසු යුත්තා පජා නිරාමගන්ධා න හොති, ආමගන්ධා සකුණපගන්ධා සුතිගන්ධායෙවාති වදති. ආපායිකා නිචුතබ්‍රහ්මලොකාති එසා පන ආපායිකා වෙව හොති, පටිච්ඡන්තබ්‍රහ්මලොකමග්ගා වාති. ඉදං පන සුත්තං කථෙන්නෙන ආමගන්ධසුත්තෙන දීපෙත්වා කථෙතඛිං, ආමගන්ධසුත්තමපි ඉමිනා දීපෙත්වා කථෙතඛිං.

තෙ න සුනිම්මදයාති තෙ ආමගන්ධා සුනිම්මදයා සුබ්බෙන නිම්මදෙතඛිං පහාතඛිං න හොන්ති, දුජ්ජපජා දුජ්ජයාති අත්ථො. යස්ස දානි හවං ගොවින්දො කාලං මඤ්ඤතීති ‘‘යස්සා පබ්බජ්ජාය හවං ගොවින්දො කාලං මඤ්ඤති, අයමෙව හොතු, එවං සති මය්හමපි තව සන්තිකෙ ආගමනං ස්වාගමනං හවිස්සති, කථිතධම්මකථා සුකථිතා හවිස්සති, ත්වං තාත සකලජම්බුදීපෙ අග්ගපුරිසො දහරො පයමවයෙ ධීතො, එවං මහත්තං නාම සම්පත්තිසිරිවිලාසං පහාය තව පබ්බජනං නාම ගන්ධහත්ථිතො අයබන්ධනං ඡන්දිත්වා ගමනං විය අතිඋළාරං, බුද්ධතන්ති නාමෙසා’’ති මහාපුරිසස්ස දළ්භිකම්මං කත්වා බ්‍රහ්මා සනඬ්ඣකුමාරො බ්‍රහ්මලොකමෙව ගතො.

රෙණුරාජආමන්තනාවණ්ණනා

321. මහාපුරිසොපි “මම ඉතොව නික්ඛමිත්වා පබ්බජනං නාම න යුත්තං, අහං රාජකුලස්ස අත්ථං අනුසාසාමි, තස්මා රඤ්ඤො ආරොවෙස්සාමි. සචෙ සොපි පබ්බජිස්සති, සුන්දරමෙව. නො චෙ පබ්බජිස්සති, පුරොහිතට්ඨානං නියානතෙත්වා අහං පබ්බජිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා රාජානං උපසඬ්ඛමි, තෙන වුත්තං – “අථ ඛො හො මහාගොවින්දො,...පෙ.... නාහං පොරොහව්චෙවෙ රමෙ”ති.

තත්ථ ත්වං පජානස්සු රජ්ජෙනාති තව රජ්ජෙන ත්වමෙව ජානාහි. නාහං පොරොහව්චෙවෙ රමෙති අහං පුරොහිතභාවෙ න රමාමි, උක්කණ්ඨිතොස්මි, අඤ්ඤං අනුසාසකං ජානාහි, නාහං පොරොහව්චෙවෙ රමෙති.

අථ රාජා – “ධූවං චත්තාරො මාසෙ පට්ඨල්ලීනස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ගෙහෙ හොගා මන්දා ජාතා”ති වින්තෙත්වා ධනෙන නිමන්තෙත්තො – “සචෙ තෙ උභං කාමෙහි. අහං පරිපූරයාමි තෙ”ති චත්වා පුන – “කිත්තු ඛො එස එකකො විහරන්තො කෙනචි විහිංසිතො භවෙය්‍යා”ති වින්තෙත්වා,

“යො තං හිංසති වාරෙමි, භූමිසෙනාපති අහං;
තුචං පිතා අහං පුත්තො, මා නො ගොවින්ද පාජහි”ති. –

ආහ. තස්සත්ථො – යො තං හිංසති, තං වාරෙමි, කෙවලං තුමිහෙ “අසුකො”ති ආචික්ඛථ, අහමෙත්ථ කත්තබ්බං ජානිස්සාමිති. භූමිසෙනාපති අහන්ති අථ වා අහං පථවියා සාමි, ස්වාහං ඉමං රජ්ජං තුමිහෙයෙව පට්ඨිජාපෙස්සාමි. තුචං පිතා අහං පුත්තොති ත්වං පිතිට්ඨානෙ යස්සසි, අහං පුත්තට්ඨානෙ. සො ත්වං මම මනං හරිත්වා අත්තනොයෙව මනං ගොවින්ද, පාජෙහි; යථා ඉච්ඡසි තථා පවත්තස්සු. අහං පන තව මනංයෙව අනුවත්තන්තො තයා දින්නපිණ්ඩං පරිභුඤ්ජන්තො තං අසිවම්මහත්ථො වා උපට්ඨහිස්සාමි, රථං වා තෙ පාජෙස්සාමි. “මා නො ගොවින්ද, පාජහි”ති වා පායො. තස්සත්ථො – ත්වං පිතිට්ඨානෙ තිට්ඨ, අහං පුත්තට්ඨානෙ යස්සාමි. මා නො ත්වං හො ගොවින්ද, පාජහි, මා පරිච්චජීති. අථ මහාපුරිසො යං රාජා වින්තෙසි, තස්ස අත්තති අභාවං දස්සෙන්තො –

“න මත්ථී උභං කාමෙහි, හිංසිතා මෙ න විජ්ජති;
අමනුස්සවචො සුත්වා, තස්මාහං න ගෙහ රමෙ”ති. –

ආහ. තත්ථ න මත්ථීති න මෙ අත්ථී. ගහෙති ගෙහෙ. අථ නං රාජා පුච්ඡි –

“අමනුස්සො කථං වණ්ණො, කිං තෙ අත්ථං අභාසථ;
යඤ්ච සුත්වා ජහාසි නො, ගෙහෙ අමිහෙ ච කෙවලී”ති.

තත්ථ ජහාසි නො, ගෙහෙ අමිහෙ ච කෙවලීති බ්‍රාහ්මණස්ස සම්පත්තිහරිතෙ ගෙහෙ සඬගභවසෙන අත්තනො ගෙහෙ කරොන්තො යං සුත්වා අමිහාකං ගෙහෙ ච අමිහෙ ච කෙවලී සබ්බෙ අපරිසෙසෙ ජම්බුදීපවාසීනො ජහාසීති වදති.

අට්ඨස්ස ආචික්ඛන්තො මහාපුරිසො උපවුත්ථස්ස මෙ පුබ්බෙතිආදිමාහ. තත්ථ උපවුත්ථස්සාති වත්තාරො මාසෙ එකිභාවං උපගන්ත්වා වුත්ථස්ස. සිට්ඨකාමස්ස මෙ සතොති යජිතුකාමස්ස මෙ සමානස්ස. අග්ගි පජ්ජලිතො ආසි, කුසපත්තපරිත්ථතොති කුසපත්තෙහි පරිත්ථතො සජ්ජිදධිමධුආදීනි පක්ඛිපිත්වා අග්ගි ජලයිතුමාරද්ධො ආසි, එවං අග්ගිං ජාලෙත්වා “මහාජනස්ස දානං දස්සාමී”ති එවං වින්තෙත්වා යිතස්ස මමාති අයමෙත්ථ අත්ථො.

සනත්තනොති සනඬකුමාරො බ්‍රහ්මා. තතො රාජා සයම්පි පබ්බජිතුකාමො හුත්වා සද්දහාමීතිආදිමාහ. තත්ථ කථං වත්තෙථ අඤ්ඤථාති කථං තුම්හෙ අඤ්ඤථා වත්තිස්සථ. තෙ තං අනුවත්තිස්සාමාති තෙ මයම්පි තුම්හෙයෙව අනුවත්තිස්සාම, අනුපබ්බජිස්සාමාති අත්ථො. “අනුවජිස්සාමා”තිපි පාඨො, තස්ස අනුගච්ඡිස්සාමාති අත්ථො. අකාමොති නික්කාමො අකක්කයො. ගොවින්දස්සානුසාසනෙති තව ගොවින්දස්ස සාසනෙ. භවන්තං ගොවින්දමෙව සත්ථාරං කරිත්වා වරිස්සාමාති වදති.

ජ ඛත්තියආමන්තනාවණ්ණනා

322. යෙන තෙ ජ ඛත්තියා තෙනුපසඬකමීති රෙණුං රාජානං “සාධු මහාරාජ රජ්ජං නාම මාතරං පිතරං භාතිභගිනීආදයොපි මාරෙත්වා ගණ්හන්තෙසු සත්තෙසු එවං මහන්තං රජ්ජසිරිං පහාය පබ්බජිතුකාමෙන උළාරං මහාරාජෙන කත”න්ති උපත්ථමිහෙත්වා දළ්භතරමස්ස උස්සාහං කත්වා උපසඬකමි. එවං සමචිත්තෙසුන්ති රඤ්ඤො චිත්තිතනයෙනෙව කදාපි බ්‍රාහ්මණස්ස හොගා පරිහීනා භවෙය්‍යුන්ති මඤ්ඤමානා සමචිත්තෙසු. ධනෙන සික්ඛෙය්‍යාමාති උපලාපෙය්‍යාම සඬගණ්හෙය්‍යාම. තාවතකං ආහරීයතන්ති තාවතකං ආහරාපියතු ගණ්හියතු, යත්තකං ඉච්ඡථ, තත්තකං ගණ්හථාති වුත්තං හොති. භවන්තානංයෙව වාහසාති භවන්තෙ පච්චයං කත්වා, තුම්හෙහි දිත්තත්තායෙව පහුතං සාපතෙය්‍යං ජාතං.

323. සචෙ ජහථ කාමානීති සචෙ චත්ථුකාමෙ ච කිලෙසකාමෙ ච පරිච්චජථ. යත්ථ සත්තො පුට්ඨජ්ජනොති යෙසු කාමෙසු පුට්ඨජ්ජනො සත්තො ලග්ගො ලග්ගිතො. ආරම්භවිහො දළ්භා හොථාති එවං සන්තෙ වීරියං ආරහථ, අසිලිපරක්කමතං අධිට්ඨාය දළ්භා භවථ. ඛන්තිබලසමාහිතාති ඛන්තිබලෙන සමන්තාගතා භවථාති රාජුතං උස්සාහං ජනෙති.

එස මග්ගො උජුමග්ගොති එස කරුණාක්කාමග්ගො උජුමග්ගො නාම. එස මග්ගො අනුත්තරොති එසෙව බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා අසදිසමග්ගො උත්තමමග්ගො නාම. සද්ධම්මො සබ්භි රක්ඛිතොති එසො එව ච බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකෙහි සබ්භිරක්ඛිතධම්මො නාම. ඉති කරුණාක්කාමස්ස වණ්ණහණනෙතාපි තෙසං අනිවත්තනත්ථාය දළ්භිකම්මමෙව කරොති.

කො නු බො පන හො ජානාති ජීවිතානන්ති හො ජීවිතං නාම උදකපුප්ඵ්ඵාපමං තිණග්ගෙ උස්සාවබ්බන්දුපමං තඬ්ඬණවිද්ධංසනධම්මං, තස්ස කො ගතිං ජානාති, කිස්මිං බණ්ණ හිජ්ජස්සති? ගමනීයො සම්පරායොති පරලොකො පන අවස්සං ගන්තබ්බොව, තත්ථ පණ්ඩිතෙන කුලපුත්තෙන මන්තායං බොද්ධබ්බං. මන්තා වුච්චති පඤ්ඤා, තාය මන්තෙතබ්බං බුජ්ඣිතබ්බං, උපපරික්ඛිතබ්බඤ්ච ජානිතබ්බඤ්චාති අත්ථො. කරණත්ථෙ වා භූමිමං. මන්තායං බොද්ධබ්බන්ති මන්තාය බුජ්ඣිතබ්බං, ඤාණෙන ජානිතබ්බන්ති අත්ථො. කිං බුජ්ඣිතබ්බං? ජීවිතස්ස දුජ්ජානතා, සම්පරායස්ස ච අවස්සං ගමනීයතා, බුජ්ඣිත්වා ච පන සබ්බපලිබ්බොධෙ ඡින්දිත්වා කත්තබ්බං කුසලං චරිතබ්බං බ්‍රහ්මචරියං. කස්මා? යස්මා නත්ථි ජාතස්ස අමරණං.

බ්‍රහ්මණමහාසාලාදීනං ආමන්තනාවණ්ණනා

324. අප්පෙසක්ඛා ච අප්පලාහා වාති හො පබ්බජ්ජා නාම අප්පෙසසා චෙව, පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය හි රජ්ජං පහාය පබ්බජිතං විහෙයෙත්වා විහෙයෙත්වා ලාමකං අනාථං කත්වාච කට්ඨන්ති. අප්පලාහා ච, සකලගාමං චරිත්වාපි අප්පකොභරණීයං දුල්ලභමෙව. ඉදං පන බ්‍රහ්මඤ්ඤං මහෙසක්ඛඤ්ච මහායසත්තා, මහාලාභඤ්ච ලාභසක්කාරසම්පන්නත්තා. භවඤ්භි එතරහි සකලජම්බුදීපෙ අග්ගපුරොහිතො සබ්බත්ථ අග්ගාසනං අග්ගොදකං අග්ගහත්තං අග්ගගන්ධං අග්ගමාලං ලහතිති.

රාජාව රඤ්ඤන්ති අහඤ්භි හො එතරහි පකතිරඤ්ඤං මජ්ඣෙ චක්කවත්තිරාජා විය. බ්‍රහ්මාච බ්‍රහ්මානන්ති පකතිබ්‍රහ්මානං මජ්ඣෙ මහාබ්‍රහ්මසදිසො. දෙවතාව ගහපතිකානන්ති අවසෙසගහපතිකානං පනම්හි සක්කදෙවරාජසදිසො.

හරියානං ආමන්තනාවණ්ණනා

325. චත්තාරිසා හරියා සාදිසියොති සාදිසියොව චත්තාරිසා හරියා, අඤ්ඤා පනස්ස තිසු වයෙසු නාටකිත්ථියො බහුකායෙව.

මහාගොවින්දපබ්බජ්ජාවණ්ණනා

326. වාරිකං වරතීති ගාමනිගමපටිපාටියා වාරිකං වරති, ගතගතට්ඨානෙ බුද්ධකොලාහලං විය හොති. මනුස්සා “මහාගොවින්දපණ්ඩිතො කිර ආගච්ඡති”ති සුත්වා පුරෙතරමෙව මණ්ඩපං කාරෙත්වා මග්ගං අලඬකරිත්වා පච්චුග්ගන්ත්වා ගණ්හිත්වා එන්ති, මහාලාභසක්කාරො මහොසො විය අජ්ඣොත්ථරන්තො උප්පජ්ජී. සත්තපුරොහිතස්සාති සත්තන්තං රාජුතං පුරොහිතස්ස. ඉති යථා එතරහි එවරුපෙසු වා යානෙසු කිස්මිඤ්චිදෙව දුක්ඛෙ උප්පන්නෙ “නමො බුද්ධස්සා”ති වදන්ති, එවං තදා “නමත්ථු මහාගොවින්දස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස, නමත්ථු සත්තපුරොහිතස්සා”ති වදන්ති.

327. මෙත්තාසහගතෙනාතිආදිනා නයෙන පාළියං බ්‍රහ්මවිහාරාව ආගතා, මහාපුරිසො පන සබ්බාපි අට්ඨ සමාපත්තියො ව පඤ්ච ව අභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙසි. සාවකානඤ්ච බ්‍රහ්මලොකසහබ්‍යායාය මග්ගං දෙසෙසීති බ්‍රහ්මලොකෙ බ්‍රහ්මුනා සහභාවාය මග්ගං කපෙසි.

328. සබ්බෙනසබ්බන්ති යෙ අට්ඨ ව සමාපත්තියො පඤ්ච ව අභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙසු. යෙ න සබ්බෙන සබ්බං සාසනං ආජානිංසුති යෙ අට්ඨසු සමාපත්තිසු එකසමාපත්තිමිපි න ජානිංසු, න සක්ඛිංසු නිබ්බත්තෙතුං. අමොසාති සවිපාකා. අවඤ්ඤාති න වඤ්ඤා. සබ්බනිහිතං පසවන්ති ගන්ධබ්බකායං පසවි. සඵලාති අවසෙසදෙවලොකූපපත්තිහි සාත්ථා. සඋද්‍රයාති බ්‍රහ්මලොකූපපත්තියා සවුඩ්ඪී.

329. සරාමහන්ති සරාමි අහං පඤ්චසිඛ, ඉමිනා කිර පදෙන අයං සුත්තන්තො බුද්ධභාසිතො නාම ජාතො. න නිබ්බිදායාති න වට්ඨෙ නිබ්බන්දනත්ථාය. න විරාගායාති න වට්ඨෙ විරාගත්ථාය. න නිරොධායාති න වට්ඨස්ස නිරොධත්ථාය. න උපසමායාති න වට්ඨස්ස උපසමනත්ථාය. න අභිඤ්ඤායාති න වට්ඨං අභිජානනත්ථාය. න සම්බොධායාති න කිලෙසනිද්දාවිගමෙන වට්ඨතො පබුජ්ඣනත්ථාය. න නිබ්බානායාති න අමතනිබ්බානත්ථාය.

එකන්තනිබ්බිදායාති එකන්තමෙව වට්ඨෙ නිබ්බන්දනත්ථාය. එත්ථ පන නිබ්බිදායාති විපස්සනා. විරාගායාති මග්ගො. නිරොධාය උපසමායාති

නිබ්බානං. අභිඤ්ඤාය සම්බොධායාති මග්ගො. නිබ්බානායාති නිබ්බානමෙව. එවං එකස්මිං යානෙ විපස්සනා, තීසු මග්ගො, තීසු නිබ්බානං වුත්තන්ති එවං වචන්ථානකථා වෙදිතබ්බා. පරියායෙන පන සබ්බානිපෙතානි මග්ගවෙවචනානිපි නිබ්බානවෙවචනානිපි හොත්තියෙව. සම්මාදිට්ඨිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං විසුද්ධිමග්ගෙ සච්චවණ්ණනායං වුත්තමෙව.

330. යෙ න සබ්බෙනසබ්බන්ති යෙ වත්තාරොපි අරියමග්ගෙ පරිපුරෙතුං න ජානන්ති, තීණි වා ද්වෙ වා එකං වා නිබ්බත්තෙන්ති. සබ්බෙසංයෙව ඉමෙසං කුලපුත්තානන්ති බ්‍රහ්මවරියවණ්ණකුලපුත්තානං. අමොසා...පෙ.... සඵලා සඋද්‍රයාති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

භගවත්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වාති (දී. නි. 2.188) භගවතො ධම්මදෙසනං විත්තෙන සම්පට්ඨිජන්තො අභිනන්දිත්වා වාචාය පසංසමානො අනුමොදිත්වා මහත්තං අඤ්ජලිං සිරස්මිං පතිට්ඨපෙත්වා පසන්තලාබාරපෙ නිමුජ්ජමානො විය දසබලස්ස ඡබ්බණ්ණරස්මිජාලන්තරං පවිසිත්වා චතුසු යානෙසු වන්දිත්වා තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා භගවත්තං අභිත්ථවන්තො අභිත්ථවන්තො සත්ථු පුරතො අත්තරධායිත්වා අත්තනො දෙවලොකමෙව අගමාසිති.

ඉති සුමඤ්චලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

මහාගොවින්දසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. මහාසමයසුත්තවණ්ණනා

නිදානවණ්ණනා

331. එවං මෙ සුතන්ති මහාසමයසුත්තං. තත්ත්වායමපුබ්බපදවණ්ණනා – සක්කෙසුති අම්බට්ඨසුත්තෙ වුත්තෙන උප්පත්තිනායෙන “සකාං වත, භො කුමාරා”ති උදානං පටිච්ච සක්කාති ලද්ධනාමානං රාජකුමාරානං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභිසද්දෙන “සක්කා”ති වුච්චති, තස්මිං සක්කෙසු ජනපදෙ. මහාවතෙති සයංජාතෙ අරොපිතෙ හිමවන්තෙන සද්ධිං එකාබද්ධෙ මහති වතෙ. සබ්බෙහෙව අරහත්තෙහීති ඉමං සුත්තං කථිතදිවසෙයෙව පත්තඅරහත්තෙහි.

තත්ත්වායං අනුපුබ්බිකථා – සාකියකොලියා කිර කපිලවත්ථුනගරස්ස ව කොලියනගරස්ස ව අත්තරෙ රොහිණිං නාම නදිං එකෙනෙව ආවරණෙන බන්ධාපෙත්වා සස්සාති කරොන්ති, අථ ජෙට්ඨමූලමාසෙ සස්සෙසු මිලායන්තෙසු උභයනගරවාසිකානම්පි කම්මකරා සන්තිපතිංසු. තත්ථ කොලියනගරවාසිනො ආහංසු – “ඉදං උදකං උභතො හරියමානං න තුම්භාකං න අම්භාකං පභොස්සති, අම්භාකං පන සස්සං එකෙන උදකෙනෙව නිජ්ඵජ්ජිස්සති, ඉදං උදකං අම්භාකං දෙථා”ති. කපිලවත්ථුනගරවාසිනො ආහංසු – “තුම්භෙසු කොට්ඨෙ පුරෙත්වා ඨිතෙසු මයං රත්තසුචණ්ණනීලමණිකාලකභාපණෙ ව ගහෙත්වා පච්ඡිපසිබ්බකාදිහත්ථා න සක්ඛිස්සාම තුම්භාකං සරද්ථා රෙ විවරිතුං, අම්භාකම්පි සස්සං එකෙනෙව උදකෙන නිජ්ඵජ්ජිස්සති, ඉදං උදකං අම්භාකං දෙථා”ති. “න මයං දස්සාමා”ති. “මයම්පි න දස්සාමා”ති. එවං කලහං වඩ්ඪෙත්වා එකො උට්ඨාය එකස්ස පහාරං අදාසි, සොපි අඤ්ඤස්සාති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤං පහරිත්වා රාජකුලානං ජාතිං සට්ඨෙත්වා කලහං වඩ්ඪයිංසු.

කොලියකම්මකරා වදන්ති – “තුම්භෙ කපිලවත්ථුවාසිකෙ ගහෙත්වා ගජ්ජථ, යෙ සොණසිඬ්ඨගාලාදයො විය අත්තනො හගිනීහි සද්ධිං සංවසිංසු. එතෙසං හත්ථිනො ව අස්සා ව ඵලකාවුධානි ව අම්භාකං කිං කරිස්සන්ති”ති? සාකියකම්මකරාපි වදන්ති – “තුම්භෙ දානි කුට්ඨිනො දාරකෙ ගහෙත්වා ගජ්ජථ, යෙ අනාථා නිග්ගතිකා තිරච්ඡානා විය කොලරුක්ඛෙ වසිංසු, එතෙසං හත්ථිනො ව අස්සා ව ඵලකාවුධානි ව අම්භාකං කිං කරිස්සන්ති”ති? තෙ ගන්ත්වා තස්මිං කම්මෙ නියුත්තඅමච්චානං කථෙසුං, අමච්චා රාජකුලානං කථෙසුං, තතො සාකියා – “හගිනීහි සද්ධිං සංවාසිකානං ථාමඤ්ච බලඤ්ච

දස්සෙස්සාමා”ති යුද්ධසජ්ජා නික්ඛමිංසු. කොලියාපි – “කොලරුක්ඛවාසීනං
ලාමඤ්ච බලඤ්ච දස්සෙස්සාමා”ති යුද්ධසජ්ජා නික්ඛමිංසු.

භගවාපි රත්තියා පච්චුසසමයෙව මහාකරුණාසමාපත්තිනො වුට්ඨාය
ලොකං වොලොකෙන්තො ඉමෙ එවං යුද්ධසජ්ජෙ නික්ඛමන්තෙ අද්දස. දිස්වා
– “මයි ගතෙ අයං කලහො වූපසමිස්සති නු ඛො උදාහු නො”ති
උපධාරෙන්තො – “අහමෙත්ථ ගන්ත්වා කලහවූපසමනත්ථං තිණි ජාතකානි
කට්ඨස්සාමි, තතො කලහො වූපසමිස්සති. අථ සාමග්ගිදීපනත්ථාය ද්වෙ
ජාතකානි කට්ඨත්වා අත්තදණ්ඩසුත්තං දෙසෙස්සාමි. දෙසනං සුත්වා
උභයනගරවාසීනොපි අඬ්ඨතියානි අඬ්ඨතියානි කුමාරසතානි දස්සන්ති, අහං
තෙ පබ්බජිස්සාමි, තදා මහාසමාගමො භවිස්සති”ති සන්තිට්ඨානමකාසි. තස්මා
ඉමෙසු යුද්ධසජ්ජෙසු නික්ඛමන්තෙසු කස්සචි අනාරොචෙත්වා සයමෙව
පත්තච්චරමාදාය ගන්ත්වා ද්විත්තං සෙනානං අත්තරෙ ආකාසෙ පල්ලඬ්ඨකං
ආභූජිත්වා ඡබ්බණ්ණරස්මියො විස්සජ්ජෙත්වා නිසීදි.

කපිලවත්ථුවාසීනො භගවන්තං දිස්වාච – “අම්භාකං ඤාතිසෙට්ඨො සත්ථා
ආගතො, දිට්ඨො නු ඛො තෙන අම්භාකං කලහකාරණභාවො”ති වින්තෙන්වා
– “න ඛො පන සක්කා භගවති ආගතෙ අම්භෙහි පරස්ස සරීරෙ සත්ථං
පාතෙතුං, කොලියනගරවාසීනො අම්භෙ හනන්තු වා පචන්තු වා”ති ආවුධානි
ඡඩ්ඛෙත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා නිසීදිංසු. කොලියනගරවාසීනොපි තට්ඨ
වින්තෙන්වා ආවුධානි ඡඩ්ඛෙත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා නිසීදිංසු.

භගවා ජානන්තොච – “කස්මා ආගතත්ථ මහාරාජා”ති පුච්ඡි. භගවා, න
තිත්ථකීළාය න පබ්බතකීළාය න නදීකීළාය න ගිරිදස්සනත්ථං, ඉමස්මිං පන
යානෙ සඬිගාමං පච්චුපට්ඨපෙත්වා ආගතම්භානි. කිං නිස්සාය වො කලහො
මහාරාජාති? උදකං, හන්තෙති. උදකං කිං අග්ගති මහාරාජාති? අප්පග්ගං,
හන්තෙති. පථවී නාම කිං අග්ගති මහාරාජාති? අනග්ගා, හන්තෙති. ඛත්තියා
කිං අග්ගන්ති මහාරාජාති? ඛත්තියා නාම අනග්ගා හන්තෙති. අප්පමුලකං
උදකං නිස්සාය කිමත්ථං අනග්ගෙ ඛත්තියෙ නාසෙථ, මහාරාජාති? “කලහෙ
අස්සාදො නාම නත්ථී, කලහවසෙන මහාරාජා අට්ඨානෙ වෙරං කත්වා එකාය
රුක්ඛදෙවතාය කාළසීහෙන සද්ධිං බද්ධාසානො සකලමිපි ඉමං කප්පං
අනුප්පත්තොයෙවා”ති වත්වා එන්දනජාතකං කට්ඨෙ. තතො “පරපත්තියෙන
නාම මහාරාජා න භවිතබ්බං. පරපත්තියා හුත්වා හි එකස්ස සසකස්ස කථාය
තියොජනසහස්සවිත්ථතෙ හිමවන්තෙ චතුප්පදගණා මහාසමුද්දං පක්ඛන්දිනො
අහෙසුං. තස්මා පරපත්තියෙන න භවිතබ්බං”න්ති වත්වා පථවීඋන්ද්‍රියජාතකං
කට්ඨෙ. තතො – “කදාපි, මහාරාජා, දුබ්බලොපි මහබ්බලස්ස රන්ධං විවරං

පස්සති, කදාවි මහබ්බලො දුබ්බලස්ස. ලට්ඨකිකාපි හි සකුණිකා හත්ථිනාගං සාතෙසී”ති වත්වා ලට්ඨකිකඡාතකං කපෙසි. එවං කලහවූපසමත්ථාය තිණි ඡාතකානි කපෙත්වා සාමග්ගිපරිදීපනත්ථාය ද්වෙ ඡාතකානි කපෙසි. කථං? සමග්ගානඤ්ඤි මහාරාජා කොච් ඔතාරං නාම පස්සිතුං න සක්කොතීති වත්වා රුක්ඛධම්මඡාතකං කපෙසි. තතො “සමග්ගානං මහාරාජා කොච් විවරං පස්සිතුං නාසක්ඛි. යදා පන අඤ්ඤමඤ්ඤං විවාදමකංසු, අථ තෙ නෙසාදපුත්තො ජීවිතා වොරොපෙත්වා ආදාය ගතො. විවාදෙ අස්සාදො නාම නත්ථි”ති වත්වා වට්ටකඡාතකං කපෙසි. එවං ඉමානි පඤ්ච ඡාතකානි කපෙත්වා අවසානෙ අත්තදණ්ඩසුත්තං කපෙසි.

රාජානො පසන්නා – “සවෙ සත්ථා නාගමිස්ස, මයං සහත්ථා අඤ්ඤමඤ්ඤංයෙව වධිත්වා ලොහිතනදිං පවත්තයිස්සාම, අම්භාකං පුත්තභාතරො ගෙහද්වාරෙ න පස්සෙය්‍යාම, සාසනපටිසාසනම්පි තො ආහරණකො න හවිස්සති. සත්ථාරං නිස්සාය තො ජීවිතං ලද්ධං. සවෙ පන සත්ථා අගාරං අජ්ඣාචයිස්ස, ද්විසහස්සදීපපරිවාරෙසු චතුසු මහාදීපෙසු රජ්ජමස්ස හත්ථගතං අහවිස්ස, අතිරෙකසහස්සං බො පනස්ස පුත්තා අහවිස්සංසු, තතො ඛත්තියපරිවාරොව අවිචරිස්ස. තං බො පනෙස සම්පත්තිං පභාය නික්ඛමිත්වා සම්බොධිං පත්තො, ඉදානිපි ඛත්තියපරිවාරොයෙව විවරතු”ති උභයනගරවාසීනො අඛිඨතියානි අඛිඨතියානි කුමාරසතානි අදංසු. හගවා තෙ පබ්බාපෙත්වා මහාවනං අගමාසි. තෙසං ගරුගාරවචසෙන න අත්තතො රුපියා පබ්බජිතානං අනභිරති උප්පජ්ජි. පුරාණදුතියිකායොපි තෙසං “අය්‍යපුත්තා උක්කණ්ඨන්තු, සරාවාසො න සණ්ඨාති”ති ආදීනි වත්වා සාසනං පෙසෙන්ති. තෙ අතිරෙකතරං උක්කණ්ඨංසු.

හගවා ආවජ්ජන්තො තෙසං අනභිරතභාවං ඤත්වා “ඉමෙ භික්ඛු මාදිසෙන බුද්ධෙන සද්ධිං එකතො වසන්තා උක්කණ්ඨන්ති, හන්ද තෙසං කුණාලදහස්ස වණ්ණං කපෙත්වා තත්ථ නෙත්වා අනභිරතිං විනොදෙස්සාමී”ති කුණාලදහස්ස වණ්ණං කපෙසි. තෙ තං දට්ඨුකාමා අහෙසුං. දට්ඨුකාමත්ථ, භික්ඛවෙ, කුණාලදහන්ති? ආම හගවාති. යදි එවං, එථ, ගච්ඡාමාති. ඉද්ධිමන්තානං හගවා ගමනට්ඨානං මයං කථං ගමිස්සාමාති? තුම්හෙ ගන්තුකාමා හොථ, අහං මමානුභාවෙන ගහෙත්වා ගමිස්සාමීති. සාධු, හන්තෙති. අථ හගවා පඤ්ච භික්ඛුසතානි ගහෙත්වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා කුණාලදහෙ පතිට්ඨාය තෙ භික්ඛු ආහ – “භික්ඛවෙ, ඉමස්මිං කුණාලදහෙ යෙසං මච්ඡානං නාමං න ඡානාථ, තෙසං නාමං පුච්ඡා”ති.

තෙ පුච්ඡිංසු, භගවා පුච්ඡිතපුච්ඡිතං කට්ඨෙසි. න කෙවලං මච්ඡානංයෙව, තස්මිං ව්‍යාසණ්ඨෙ රුක්ඛානම්පි පබ්බතපාදෙ ද්විපදවතුප්පදසකුණානම්පි නාමානි පුච්ඡාපෙත්වා කට්ඨෙසි. අථ ද්විභි සකුණෙහි මුඛතුණ්ඩකෙන ඩංසිත්වා ගහිතදණ්ඩකෙ නිසිත්තො කුණාලසකුණරාජා පුරතො පච්ඡතො උභොසු පස්සෙසු සකුණසඬ්ඝපරිවුතො ආගච්ඡති. භික්ඛු තං දිස්වා – “එස, භන්තෙ, ඉමෙසං සකුණානං රාජා හවිස්සති, පරිවාරා එතෙ එතස්සා”ති මඤ්ඤාමාති. එවමෙව, භික්ඛවෙ, අයම්පි මම වංසො මම පවෙණිති. ඉදානි තාව මයං, භන්තෙ, එතෙ සකුණෙ පස්සාම. යං පන භගවා “අයම්පි මම වංසො මම පවෙණි”ති ආහ, තං සොතුකාමම්භාති. සොතුකාමත්ථ භික්ඛවෙති? ආම, භගවාති. තෙන හි සුණාමාති තීහි ගාමාසතෙහි මණ්ඨෙත්වා කුණාලජාතකං කට්ඨෙත්තො අනභිරතිං විනොදෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සබ්බෙපි සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු, මග්ගෙනෙව ච නෙසං ඉද්ධිපි ආගතා. භගවා – “හොතු තාව එත්තකං එතෙසං භික්ඛුන”න්ති ආකාසෙ උප්පතිත්වා මහාවනමෙව අගමාසි. තෙපි භික්ඛු ගමනකාලෙ දසබලස්ස ආනුභාවෙන ගන්ත්වා ආගමනකාලෙ අත්තනො ආනුභාවෙන භගවත්තං පරිවාරෙත්වා මහාවනෙ ඔතරිංසු.

භගවා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදිත්වා තෙ භික්ඛු ආමත්තෙත්වා – “එථ, භික්ඛවෙ, නිසීදථ, උපරිමග්ගත්තයවජ්ඣානං වො කිලෙසානං පහානාය කම්මට්ඨානං කට්ඨෙස්සාමි”ති කම්මට්ඨානං කට්ඨෙසි. භික්ඛු වින්තෙසු – “භගවා අම්භාකං අනභිරතභාවං ඤත්වා කුණාලදහං නෙත්වා අනභිරතිං විනොදෙසි, තත්ථ සොතාපත්තිඵලප්පත්තානං නො ඉදානි ඉධ තිණ්ණං මග්ගානං කම්මට්ඨානං අදාසි, න බො පනම්භෙහි ‘සොතාපත්තා මය’න්ති විනිනාමෙතුං වට්ටති, උත්තමපුරිසසදිසෙහි නො හවිතුං වට්ටති”ති තෙ දසබලස්ස පාදෙ වන්දිත්වා උට්ඨාය නිසීදනං පජ්චොටෙත්වා විසුං විසුං පබ්භාරරුක්ඛමුලෙසු නිසීදිංසු.

භගවා වින්තෙසි – “ඉමෙ භික්ඛු පකතියාපි අවිස්සට්ඨකම්මට්ඨානා, ලද්ධපායස්ස පන භික්ඛුනො කිලමනකාරණං නාම නත්ථි. ගච්ඡන්තා ගච්ඡන්තා ච විපස්සනං වඩ්ඨෙත්වා අරහත්තං පත්වා – “අත්තනා අත්තනා පටිලද්ධගුණං ආරොවෙස්සාමා”ති මම සන්තිකං ආගමිස්සන්ති. එතෙසු ආගතෙසු දසසහස්සවක්කවාලෙ දෙවතා එකවක්කවාලෙ සන්තිපතිස්සන්ති, මහාසමයො හවිස්සති, විචිත්තෙ ඔකාසෙ මයා නිසීදිතුං වට්ටති”ති. තතො විචිත්තෙ ඔකාසෙ බුද්ධාසනං පඤ්ඤපෙත්වා නිසීදි.

සබ්බපයමං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගතට්ඨෙරො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. තතො අපරො තතො අපරොති පඤ්චසතාපි පදුමිනියං පදුමානි විය විකසිංසු. සබ්බපයමං අරහත්තප්පත්තහික්ඛු – “භගවතො ආරොචෙස්සාමී”ති පල්ලඬ්ඛකං විනිබ්භුජිත්වා නිසීදනං පජ්ඣොටෙත්වා උට්ඨාය දසබ්බලාහිමුඛො අහොසි. එවං අපරොපි අපරොපිති පඤ්චසතාපි හත්තසාලං පවිසන්තා විය පටිපාටියාව ආගමංසු. පයමං ආගතො වන්දිත්වා නිසීදනං පඤ්ඤපෙත්වා එකමන්තං නිසීදිත්වා පටිලද්ධගුණං ආරොචෙතුකාමො – “අත්ථි නු ඛො අඤ්ඤො කොචි, නත්ථි”ති නිවත්තිත්වා ආගමනමග්ගං ඔලොකෙන්තො අපරමපි අද්දස අපරමපි අද්දස. ඉති සබ්බෙපි තෙ ආගන්ත්වා එකමන්තං නිසීදිත්වා අයං ඉමස්ස හරායමානො න කට්ඨෙසි, අයං ඉමස්ස හරායමානො න කට්ඨෙසිති. බිණ්ණාසවානං කිර ද්වෙ ආකාරා හොන්ති – “අහො වත මයා පටිලද්ධගුණං සදෙවකො ලොකො බිජ්ජමෙව පටිවිජ්ඣෙය්‍යා”ති චිත්තං උප්පජ්ජති. පටිලද්ධභාවං පන නිධිලද්ධපුරිසො විය න අඤ්ඤස්ස ආරොචෙතුකාමො හොති.

එවං ඔසීදමත්තෙ පන තස්මිං අරියමණ්ඩලෙ පාවිනියුගන්ධරපරික්ඛෙපතො අබ්භා, මහිකා, ධුමො, රජො, රාහුති ඉමෙහි උපක්කිලෙසෙහි විජ්ජමුත්තං බුද්ධුප්පාදපටිමණ්ඩිතස්ස ලොකස්ස රාමණෙය්‍යාකදස්සන්තං පාවිනදිසාය උක්ඛිත්තරජතමයමහාආදාසමණ්ඩලං විය, නෙමිවට්ටියං ගහෙත්වා පරිවත්තියමානරජතවක්කසස්සිරිකං පුණ්ණවන්දමණ්ඩලං උල්ලඬ්ඛිත්වා අනිලපථං පටිපජ්ජිත්ථ. ඉති එවරුපෙ බණෙ ලයෙ මුහුත්තෙ භගවා සක්කෙසු විහරති කපිලවත්ථුස්මිං මහාවතෙ මහතා භික්ඛුසඤ්ඤා සද්ධිං පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි සබ්බෙහෙව අරහන්තෙහි.

තත්ථ භගවාපි මහාසම්මතස්ස වංසෙ උප්පන්නො, තෙපි පඤ්චසතා භික්ඛු මහාසම්මතස්ස කුලෙ උප්පන්නා. භගවාපි බත්තියගබ්භෙ ජාතො, තෙපි බත්තියගබ්භෙ ජාතා. භගවාපි රාජපබ්බජිතො, තෙපි රාජපබ්බජිතා. භගවාපි සෙතච්ඡත්තං පහාය හත්ථගතං චක්කවත්තිරජ්ජං නිස්සජ්ජෙත්වා පබ්බජිතො, තෙපි සෙතච්ඡත්තං පහාය හත්ථගතානි රජ්ජානි නිස්සජ්ජෙත්වා පබ්බජිතා. ඉති භගවා පරිසුද්ධෙ ඔකාසෙ පරිසුද්ධෙ රත්තිභාගෙ සයං පරිසුද්ධො පරිසුද්ධපරිවාරො චිත්තරාගො චිත්තරාගපරිවාරො චිත්තදොසො චිත්තදොසපරිවාරො චිත්තමොහො චිත්තමොහපරිවාරො නිත්තණ්ණො නිත්තණ්ණපරිවාරො නික්කිලෙසො නික්කිලෙසපරිවාරො සන්තො සන්තපරිවාරො දන්තො දන්තපරිවාරො මුත්තො මුත්තපරිවාරො අතිවිය විරොචතිති. වණ්ණභූමි නාමෙසා, යත්තකං සක්කොති, තත්තකං වත්තබ්බං. ඉති ඉමෙ භික්ඛු සන්ධාය වුත්තං – “පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි සබ්බෙහෙව අරහන්තෙහි”ති.

යෙභුයොනාති බහුතරා සන්නිපතිතා, මන්දා න සන්නිපතිතා අසඤ්ඤා අරුපාවචරදෙවතා සමාපන්නදෙවතා ව. තත්‍රායං සන්නිපාතක්කමො මහාවනස්ස කිර සාමන්තා දෙවතා චලිංසු - “ආයාම, හො බුද්ධදස්සනං නාම බහුපකාරං, ධම්මස්සවනං බහුපකාරං, භික්ඛුසඤ්ඤාදස්සනං බහුපකාරං, ආයාම ආයාමා”ති මහාසද්දං කුරුමානා ආගන්ත්වා භගවත්තඤ්ඤා තංමුහුත්තං අරහත්තප්පත්තඛිණාසවෙ ව වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨංසු. එතෙනෙව උපායෙන තාසං තාසං සද්දං සුත්වා සද්දන්තරඅඨ්ඨගාචුතගාචුතඅඨ්ඨයොජනයොජනාදිවසෙන තියොජනසහස්සවිත්ථතෙ භිමවත්තෙ, තික්ඛත්තුං තෙසට්ඨියා නගරසහස්සෙසු, නවනචුතියා දොණමුඛසතසහස්සෙසු, ඡන්තචුතියා පට්ටනකොට්ඨසතසහස්සෙසු, ඡපණ්ණාසාය රතනාකරෙසුති සකලජම්බුදීපෙ, පුබ්බවිදෙහෙ, අපරගොයානෙ, උත්තරකුරුමිහි, ද්වීපු පරිත්තදීපසහස්සෙසුති සකලචක්කවාළෙ, තතො දුතියතතියචක්කවාළෙති එවං දසසහස්සචක්කවාළෙසු දෙවතා සන්නිපතිතාති වෙදිතඛිබ්බා. දසසහස්සචක්කවාළඤ්ඤා ඉධ දසලොකධාතුයොති අධිජ්ජෙතා. තෙන චුත්තං - “දසහි ව ලොකධාතූහි දෙවතා යෙභුයොන සන්නිපතිතා භොන්ති”ති.

එවං සන්නිපතිතාහි දෙවතාහි සකලචක්කවාළගඛිභං යාව බ්‍රහ්මලොකා සුවිසරෙ නිරන්තරං පක්ඛිත්තසුවිහි විය පරිපුණ්ණං භොති. තත්‍ර බ්‍රහ්මලොකස්ස එවං උච්චත්තනං වෙදිතඛිබ්බං. ලොහපාසාදෙ කිර සත්තකුටාගාරසමො පාසාණො බ්‍රහ්මලොකෙ යත්වා අධො ඛිත්තො චතුහි මාසෙහි පථවිං පාපුණාති. එවං මහන්තෙ ඔකාසෙ යථා හෙට්ඨා යත්වා ඛිත්තාති පුප්ඵාති වා ධුමො වා උපරි ගන්තුං, උපරි වා යත්වා ඛිත්තසාසපා හෙට්ඨා ඔතරිතුං අන්තරං න ලහන්ති, එවං නිරන්තරං දෙවතා අහෙසුං. යථා බො පන චක්කචත්තිරඤ්ඤො නිසින්තට්ඨානං අසම්බාධං භොති, ආගතාගතා මහෙසක්ඛා ඛත්තියා ඔකාසං ලහන්තියෙව, පරතො පරතො පන අතිසම්බාධං භොති, එවමෙව භගවතො නිසින්තට්ඨානං අසම්බාධං, ආගතාගතා මහෙසක්ඛා දෙවතා ව මහාබ්‍රහ්මානො ව ඔකාසං ලහන්තියෙව. අපිසුදං භගවතො ආසන්නාසන්නට්ඨානෙ මහාපරිනිබ්බානෙ චුත්තනායෙනෙව වාලග්ගකොට්ඨිතුදනමත්තෙ පදෙසෙ දසපි විසම්පි සබ්බපරතො තිංසම්පි දෙවතා සුබ්‍රමෙ සුබ්‍රමෙ අත්තභාවෙ මාපෙත්වා අට්ඨංසු. සට්ඨි සට්ඨි දෙවතා අට්ඨංසු.

සුද්ධාවාසකායිකානන්ති සුද්ධාවාසවාසීනං. සුද්ධාවාසා නාම සුද්ධානං අනාගාමිඛිණාසවානං ආවාසා පඤ්ඤා බ්‍රහ්මලොකා. එතදභොසිති කස්මා අභොසි? තෙ කිර බ්‍රහ්මානො සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා යථාපරිච්ඡෙදෙන වුට්ඨිතා බ්‍රහ්මභවනං ඔලොකෙත්තා පච්ඡාභත්තෙ භත්තගෙහං විය සුඤ්ඤතං

අද්දසංසු. තතො “කුභිං බ්‍රහ්මානො ගතා” ති ආවජ්ජන්තා මහාසමාගමං ඤාත්වා – “අයං සමාගමො මහා, මයං ඔහීනා, ඔහීනකානං ඔකාසො දුල්ලභො හොති, තස්මා ගච්ඡන්තා අතුච්ඡහත්ථා හුත්වා එකෙකං ගාථං අභිසංඛරිත්වා ගච්ඡාම. තාය මහාසමාගමෙ ච අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙස්සාම, දසබ්බස්ස ච වණ්ණං භාසිස්සාමා” ති. ඉති තෙසං සමාපත්තිනො වුට්ඨාය ආවජ්ජිතත්තා එතදහොසි.

332. භගවතො පුරතො පාතුරහෙසුන්ති පාළියං භගවතො සන්තිකෙ අභිමුඛට්ඨානෙයෙව ඔතිණ්ණා විය කත්වා වුත්තා, න ඛො පනෙත්ථ එවං අත්ථො වෙදිතබ්බො. තෙ පන බ්‍රහ්මලොකෙ යීතායෙව ගාථා අභිසංඛරිත්වා එකො පුරත්ථිමවක්කවාළමුඛවට්ඨියං ඔතරි, එකො දක්ඛිණවක්කවාළමුඛවට්ඨියං, එකො පච්ඡිමවක්කවාළමුඛවට්ඨියං, එකො උත්තරවක්කවාළමුඛවට්ඨියං ඔතරි. තතො පුරත්ථිමවක්කවාළමුඛවට්ඨියං ඔතිණ්ණබ්‍රහ්මා නීලකසිණං සමාපජ්ජිත්වා නීලරස්මියො විස්සජ්ජිත්වා දසසහස්සවක්කවාළදෙවතානං මණ්ඩමං පටිමුඤ්චන්තො විය අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙත්වා බුද්ධවීථි නාම කෙනවි ඔත්ථරිතුං න සක්කා, තස්මා පහට්ඨබුද්ධවීථියාව ආගන්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං යීතො අත්තනා අභිසංඛතං ගාථං අභාසි.

දක්ඛිණවක්කවාළමුඛවට්ඨියං ඔතිණ්ණබ්‍රහ්මාපි ජිතකසිණං සමාපජ්ජිත්වා ජිතරස්මියො සුවණ්ණපහං මුඤ්චිත්වා දසසහස්සවක්කවාළදෙවතානං සුවණ්ණපටං පාරුපෙත්තො විය අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙත්වා තථෙව අට්ඨාසි. පච්ඡිමවක්කවාළමුඛවට්ඨියං ඔතිණ්ණබ්‍රහ්මාපි ලොහිතකසිණං සමාපජ්ජිත්වා ලොහිතරස්මියො මුඤ්චිත්වා දසසහස්සවක්කවාළදෙවතානං රත්තවරකමිඛලෙන පරික්ඛිපන්තො විය අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙත්වා තථෙව අට්ඨාසි. උත්තරවක්කවාළමුඛවට්ඨියං ඔතිණ්ණබ්‍රහ්මාපි ඔදාතකසිණං සමාපජ්ජිත්වා ඔදාතරස්මියො මුඤ්චිත්වා දසසහස්සවක්කවාළදෙවතානං සුමනපටං පාරුපෙත්තො විය අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙත්වා තථෙව අට්ඨාසි.

පාළියං පන “භගවතො පුරතො පාතුරහෙසුං. අථ ඛො තා දෙවතා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨංසු” ති එවං එකක්ඛණං විය පුරතො පාතුරහාවො ච අභිවාදෙත්වා එකමන්තං යීතභාවො ච වුත්තො, සො ඉමිනා අනුක්කමෙන අහොසි, එකතො කත්වා පන දස්සිතො. ගාථාභාසනං පන පාළියං විසුං විසුංයෙව වුත්තං.

තත්ථ මහාසමයොති මහාසමුහො. පචනං වුච්චති වනසණ්ඛො. උභයෙනපි භගවා ඉමස්මිං වනසණ්ඛො අජ්ජ මහාසමුහො මහාසන්නිපාතොති ආහ. තතො යෙසං සො සන්නිපාතො, තෙ දස්සෙතුං දෙවකායා සමාගතාති ආහ. තත්ථ දෙවකායාති දෙවසථා. ආගතම්හ ඉමං ධම්මසමයන්ති එවං සමාගතෙ දෙවකායෙ දිස්වා මයම්පි ඉමං ධම්මසමුහං ආගතා. කිං කාරණං? දක්ඛිනායෙ අපරාජිතසඬ්ඝං, කෙනචි අපරාජිතං අජ්ජෙව තයො මාරෙ මද්දිත්වා විජිතසඬ්ඝාමං ඉමං අපරාජිතසඬ්ඝං දස්සනත්ථාය ආගතම්හාති අත්ථො. සො පන බ්‍රහ්මා ඉමං ගාථං භාසිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා පුරත්ථිමවක්කවාළමුඛවට්ටියංයෙව අට්ඨාසි.

අථ දුතියො චුත්තනායෙනෙව ආගන්ත්වා අභාසි. තත්ථ තත්‍ර භික්ඛවොති තස්මිං සන්නිපාතට්ඨානෙ භික්ඛු. සමාදහංසුති සමාධිනා යොජෙසුං. විත්තමත්තනො උජුකං අකංසුති අත්තනො විත්තං සබ්බෙ වඩ්ඤ්ඤාපිඤ්ඤාභාවෙ හරිත්වා උජුකං අකරිංසු. සාරථීව නෙත්තාති ගහෙත්වාති යථා සමප්පවත්තෙසු සිත්ඨවෙසු ඔධස්තපතොදො සාරථී සබ්බයොත්තාති ගහෙත්වා අවොදෙත්තො අවාරෙත්තො තිට්ඨති, එවං ඡළඬ්භුපෙක්ඛාසමන්තාගතා ගුත්තද්වාරා සබ්බෙපෙනෙ පඤ්චසතා භික්ඛු ඉන්ද්‍රියාති රක්ඛන්ති පණ්ඩිතා, එතෙ දට්ඨුං ඉධාගතම්හ භගවාති. සොපි ගන්ත්වා යථායානෙයෙව අට්ඨාසි.

අථ තතියො චුත්තනායෙනෙව ආගන්ත්වා අභාසි. තත්ථ ඡෙත්වා ඛිලන්ති රාගදොසමොහඛිලං ඡිත්තදිත්වා. පලිසන්ති රාගදොසමොහපලිසමෙව. ඉන්දබ්බිලන්තිපි රාගදොසමොහඉන්දබ්බිලමෙව. උභවච්ච මනෙජාති එතෙ තණ්හාචජාය අභාවෙන අනෙජා භික්ඛු ඉන්දබ්බිලං උභවච්ච සමුහනිත්වා. තෙ වරන්තීති චතුසු දිසාසු අප්පට්ඨතවාරිකං වරන්ති. සුද්ධාති නිරුපක්කිලෙසා. විමලාති නිම්මලා. ඉදං තස්සෙව වෙවචනං. වක්ඛුමතාති පඤ්චභි වක්ඛුභි වක්ඛුමන්තෙන. සුදන්තාති වක්ඛුතොපි දන්තා, සොතතොපි සානතොපි ජිව්හතොපි කායතොපි මනතොපි දන්තා. සුසුනාගාති තරුණනාගා. තෙ එවරුපෙන අනුත්තරෙන යොගාවරියෙන දම්මෙ තරුණනාගෙ දස්සනාය ආගතම්හ භගවාති. සොපි ගන්ත්වා යථායානෙයෙව අට්ඨාසි.

අථ චතුත්ථො චුත්තනායෙනෙව ආගන්ත්වා අභාසි. තත්ථ ගතාසෙති නිබ්බෙමතිකසරණගමනෙන ගතා. සොපි ගන්ත්වා යථායානෙයෙව අට්ඨාසි.

දෙවතාසන්නිපාතවණ්ණනා

333. අථ භගවා ඔලොකෙන්තො පථචීතලතො යාව වක්කවාළමුඛවට්ඨපරිච්ඡේදා යාව අකනිට්ඨබ්බමලොකා දෙවතාසන්නිපාතං දිස්වා චිත්තෙසි – “මහා අයං දෙවතාසමාගමො, භික්ඛු පන එවං මහා දෙවතාය සමාගමොති න ජානන්ති, හන්ද, නෙසං ආචික්ඛාමී”ති, එවං චිත්තෙන්වා “අථ ඛො භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසී”ති සබ්බං චිත්ථාරොතබ්බං. තත්ථ එතපරමාති එතං පරමං පමාණං එතෙසන්ති එතපරමා. ඉදානි බුද්ධානං පන අභාවා “යෙපි තෙ, භික්ඛවෙ, එතරහී”ති තතියො වාරො න චුත්තො. ආචික්ඛිස්සාමි, භික්ඛවෙති කස්මා ආහ? දෙවතානං චිත්තකල්ලතාජනනත්ථං. දෙවතා කිර චිත්තෙසු – “භගවා එවං මහන්තෙ සමාගමෙ මහෙසක්ඛානංයෙව දෙවතානං නාමගොත්තාති කට්ඨස්සති, අප්පෙසක්ඛානං කිං කට්ඨස්සති”ති? අථ භගවා “ඉමා දෙවතා කිං චිත්තෙන්ති”ති ආවජ්ජන්තො මුඛෙන හත්ථං පච්චෙසෙන්වා හදයමංසං මද්දන්තො විය සහණ්ඩං චොරං ගණ්හන්තො විය ව තං තාසං චිත්තාවාරං ඤාත්වා – “දසසහස්සවක්කවාළතො ආගතාගතානං අප්පෙසක්ඛමහෙසක්ඛානං සබ්බාසමිපි දෙවතානං නාමගොත්තං කට්ඨස්සාමි”ති චිත්තෙසි.

බුද්ධා නාම මහන්තා එතෙ සත්තවිසෙසා, යං සදෙවකස්ස ලොකස්ස දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුච්චරිතං මනසා, න කිඤ්චි කත්ථවි නීලාදිවසෙන විහත්තරූපාරම්මණෙසු රූපාරම්මණං වා හෙරිසද්දාදිවසෙන විහත්තසද්දාරම්මණාදිසු විසුං විසුං සද්දාදිආරම්මණං වා අත්ථි, යං එතෙසං ඤාණමුඛෙ ආපාථං නාගච්ඡති. යථාහ –

“යං භික්ඛවෙ සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුච්චරිතං මනසා, තමහං ජානාමි, තමහං පස්සාමි, තමහං අබ්භඤ්ඤාසි”න්ති (අ. නි. 4.24).

එවං සබ්බත්ථ අප්පට්ඨතඤාණො භගවා සබ්බාපි තා දෙවතා හබ්බාහබ්බවසෙන ද්වෙ කොට්ඨාසෙ අකාසි. “කම්මාවරණෙන වා සමන්තාගතා”තිආදිතා නයෙන චුත්තා සත්තා අභබ්බා නාම. තෙ එකවිහාරෙ වසන්තෙපි බුද්ධා න ඔලොකෙන්ති. විපරිතා පන හබ්බා නාම, තෙ දුරෙ වසන්තෙපි ගන්ත්වා සඬගණ්හන්ති. තස්මා තස්මිම්පි දෙවතාසන්නිපාතෙ යෙ අභබ්බා, තෙ පහාය හබ්බෙ පරිග්ගහෙසි. පරිග්ගහෙන්වා – “එත්තකා එත්ථ රාගචරිතා, එත්තකා දොසචරිතා, එත්තකා මොහචරිතා”ති චරිතවසෙන ඡ කොට්ඨාසෙ අකාසි. අථ නෙසං සප්පායං ධම්මදෙසනං උපධාරයන්තො – “රාගචරිතානං දෙවතානං සම්මාපරිබ්බාජනියසුත්තං කට්ඨස්සාමි,

දොසවරිතානං කලහවිවාදසූත්තං, මොහවරිතානං මහාබ්‍යුහසූත්තං, විතක්කවරිතානං වූළබ්‍යුහසූත්තං, සද්ධාවරිතානං තුවට්ඨකපට්ඨපදං, බුද්ධිවරිතානං පුරාභෙදසූත්තං කට්ඨස්සාමි”ති දෙසනං වචන්ට්ඨපෙත්වා පුන නං පරිසං මනසාකාසි - “අත්තජ්ඣාසයෙන නු ඛො ජානෙය්‍යා, පරජ්ඣාසයෙන අත්ථුප්පත්තිකෙන පුච්ඡාවසෙනා”ති. තතො “පුච්ඡාවසෙන ජානෙය්‍යා”ති ඤත්වා “අත්ථි නු ඛො කොචි දෙවතානං අජ්ඣාසයං ගහෙත්වා වරිතවසෙන පඤ්භං පුච්ඡිතුං සමත්ථො”ති “තෙසු පඤ්චසතෙසු භික්ඛුසු එකොපි න සක්කොති”ති අද්දස. තතො අසීතිමහාසාවකෙ ද්වෙ අග්ගසාවකෙ ච සමන්තාහරිත්වා “තෙපි න සක්කොන්ති”ති දිස්වා වින්තෙසි “සචෙ පච්චෙකබුද්ධො භවෙය්‍යා, සක්කුණෙය්‍යා නු ඛො”ති “සොපි න සක්කුණෙය්‍යා”ති ඤත්වා “සක්කසුයාමාදීසු කොචි සක්කුණෙය්‍යා”ති සමන්තාහරි. සචෙ හි තෙසු කොචි සක්කුණෙය්‍යා, තං පුච්ඡාපෙත්වා අත්තනා විස්සජ්ජෙය්‍යා, න පන තෙසුපි කොචි සක්කොති.

අට්ඨස්ස එතදභොසි - “මාදිසො බුද්ධොයෙව සක්කුණෙය්‍යා, අත්ථි පන කත්ථවි අඤ්ඤො බුද්ධො”ති අනන්තාසු ලොකධාතුසු අනන්තඤ්ඤාණං පත්ථරිත්වා ඔලොකෙන්නො අඤ්ඤං බුද්ධං න අද්දස. අනච්ඡරියඤ්චෙනං, යං ඉදානි අත්තනා සමං න පස්සෙය්‍යා, සො ජාතදිවසෙපි බ්‍රහ්මජාලවණ්ණනායං චුත්තනයෙන අත්තනා සමං අපස්සන්තො - “අග්ගොහමස්මි ලොකස්සා”ති අප්පට්ඨත්තියං සීහනාදං නදි. එවං අඤ්ඤං අත්තනා සමං අපස්සිත්වා වින්තෙසි - “සචෙ අහං පුච්ඡිත්වා අහමෙව විස්සජ්ජෙය්‍යං, එවම්පෙතා දෙවතා න සක්ඛිස්සන්ති පට්ඨජ්ඣිතුං. අඤ්ඤස්මිං පන බුද්ධොයෙව පුච්ඡන්තෙ මයි ච විස්සජ්ජන්තෙ අච්ඡෙරකං භවිස්සති, සක්ඛිස්සන්ති ච දෙවතා පට්ඨජ්ඣිතුං, තස්මා නිම්මිතබුද්ධං මාපෙස්සාමි”ති අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය - “පත්තව්වරගහණං ආලොකිතවිලොකිතං සම්ඤ්ජිතපසාරිතඤ්ච මම සදිසංයෙව භොතු”ති කාමාවචරවිත්තෙහි පරිකම්මං කත්වා පාචිනුගන්ධරපරික්ඛෙපතො උල්ලඬ්ඝමානං වන්දමණ්ඩලං භින්දිත්වා නික්ඛමන්තං විය රූපාවචරවිත්තෙන අධිට්ඨාසි.

දෙවසඬ්ඝො තං දිස්වා - “අඤ්ඤොපි නු ඛො, භො, වන්දො උග්ගතො”ති ආහ. අථ වන්දං ඔහාය ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න වන්දො, සුරියො උග්ගතො”ති, පුන ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න සුරියො, දෙවවිමානං එක”න්ති, පුන ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න දෙවවිමානං, දෙවපුත්තො එකො”ති, පුන ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න දෙවපුත්තො, මහාබ්‍රහ්මා එකො”ති, පුන ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න මහාබ්‍රහ්මා, අපරොපි භො බුද්ධො ආගතො”ති ආහ. තත්ථ පුථුප්පනදෙවතා වින්තයිංසු - “එකබුද්ධස්ස තාව අයං

දෙවතාසන්නිපාතො, ද්විත්තං කීව මහත්තො භවිස්සති”ති. අරියදෙවතා විත්තයිංසු – “එකිස්සා ලොකධාතුයා ද්වෙ බුද්ධා නාම නත්ථි, අද්ධා භගවතා අත්තනා සද්දෙසා අඤ්ඤො එකො බුද්ධො නිම්මිතො”ති.

අථ තස්ස දෙවසඬිසස්ස පස්සන්තස්සෙව නිම්මිතබුද්ධො ආගන්ත්වා දසබලං අවන්දිත්වාච සම්මුඛට්ඨානෙ සමසමං කත්වා මාපිතෙ ආසනෙ නිසීදි. භගවතොපි ද්වත්තිංස මහාපුරිසලක්ඛණානි, නිම්මිතස්සාපි ද්වත්තිංසාච, භගවතොපි සරීරා ඡබ්බණ්ණරස්මියො නික්ඛමන්ති, නිම්මිතස්සාපි, භගවතො සරීරරස්මියො නිම්මිතස්ස සරීරෙ පටිභඤ්ඤන්ති, නිම්මිතස්ස සරීරරස්මියො භගවතො කායෙ පටිභඤ්ඤන්ති. තා ද්විත්තමිපි බුද්ධානං සරීරතො උග්ගමිම අකනිට්ඨභවනං ආභවිච තතො පටිනිවත්තිත්වා දෙවතානං මත්ථකපරියන්තෙ ඔතරිත්වා චක්කවාළමුඛවට්ටියං පතිට්ඨතිංසු. සකලචක්කවාළගබ්භං සුවණ්ණමයවඬිකගොපානසිවිනද්ධමිච චෙතියසරං විරොචිත්ථ. දසසහස්සචක්කවාළදෙවතා එකචක්කවාළෙ රාසිභූතා ද්විත්තං බුද්ධානං රස්මිගබ්භන්තරං පවිසිත්වා අට්ඨංසු. නිම්මිතබුද්ධො නිසීදන්තොයෙව දසබලස්ස බොධිපල්ලඬිකෙ කිලෙසජ්ජහානං අභිත්ථවන්තො –

“පුච්ඡාමි මුනිං පහුතපඤ්ඤං,
තිණ්ණං පාරඬිගතං පරිනිබ්බුතං ඨිතත්තං;
නික්ඛමිම සරා පනුජ්ජ කාමෙ,
කථං භික්ඛු සම්මා සො ලොකෙ පරිබ්බජ්ජය්‍යා”ති. (සු. නි. 361) –

ගාථං අභාසි. සත්ථා දෙවතානං තාව විත්තකල්ලතාජනනත්ථං ආගතාගතානං නාමගොත්තානි කට්ඨස්සාමිති වින්තෙත්වා ආචික්ඛිස්සාමි, භික්ඛචෙතිආදිමාභ.

334. තත්ථ සිලොකමනුකස්සාමිති අක්ඛරපදනියමිතං වචනසඬිසාතං පවත්තයිස්සාමි. යත්ථ භුමිමා තදස්සිතානි යෙසු යෙසු ධානෙසු භුමිමා දෙවතා තං තං නිස්සිතා. යෙ සිතා ගිරිගබ්භරන්තිආදීහි තෙසං භික්ඛුනං වණ්ණං කට්ඨසි, යෙ භික්ඛු ගිරිකූචිඡං නිස්සිතානි අත්ථො. පභිතත්තානි පෙසිතවිත්තා. සමාභිතානි අවික්ඛිත්තා.

පුට්ඨති බහුජනා. සීභාව සල්ලිනාති සීභා විය නිලිනා එකත්තං උපගතා. ලොමහංසාභිසම්භූතොති ලොමහංසං අභිභවිත්වා ඨිතා, නිබ්භයාති චූත්තං හොති. ඔදාතමනසා සුද්ධාති ඔදාතවිත්තා හුත්වා සුද්ධා. විජ්ජසන්නාමනාවිලාති විජ්ජසන්නඅනාවිලා.

භියොපඤ්චසතෙ ඤාත්වාති සම්මාසම්බුද්ධොන සද්ධිං
අතිරෙකපඤ්චසතෙ භික්ඛු ජානිත්වා. වනෙ කාපිලවත්ථවෙති
කපිලවත්ථුසමීපමහි ජාතෙ වනයංගො. තතො ආමන්තයි සත්ථාති තදා
ආමන්තයි. සාවකෙ සාසනෙ රතෙති අත්තනො ධම්මදෙසනාය සවනන්තෙ
ජාතත්තා සාවකෙ සික්ඛත්තයසාසනෙ රතත්තා සාසනෙ රතෙ. ඉදං සබ්බං –
“සිලොකමනුකස්සාමී”ති වචනනො අඤ්ඤෙන වුත්තං විය කත්වා වදති.

දෙවකායා අභික්කන්තා, තෙ විජානාථ භික්ඛවොති තෙ දිබ්බවක්ඛුනා
විජානාථාති තෙසං භික්ඛුනං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණාභිනිභාරත්ථාය කථෙසි. තෙ ව
ආතප්පමකරුං, සුත්වා බුද්ධස්ස සාසනන්ති තෙ ව භික්ඛු තං බුද්ධසාසනං
සුත්වා තාවදෙව තදත්ථාය වීරියං කරිංසු.

එවං කතමත්තාතප්පානංයෙව තෙසං පාතුරහු ඤාණං. කීදිසං?
අමනුස්සානං දස්සනං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං උප්පජ්ජි. න තං තෙහි තස්මිං බණ්ණ
පරිකම්මං කත්වා උප්පාදිතං. අරියමග්ගෙනෙව හි තං නිප්ඵන්නං.
අමනුස්සදස්සනත්ථං පනස්ස අභිනිභාරමත්තමෙව කතං. සත්ථාපි – “අත්ථී
තුම්භාකං ඤාණං, තං නිහරිත්වා තෙන හි තෙ විජානාථා”ති ඉදමෙව සන්ධාය
“තෙ විජානාථ, භික්ඛවො”ති ආහ.

අප්පෙකෙ සතමද්දක්ඛුන්ති තෙසු භික්ඛුසු එකච්චෙ භික්ඛු අමනුස්සානං
සතං අද්දසංසු. සහස්සං අථ සත්තරින්ති එකෙ සහස්සං. එකෙ සත්තති
සහස්සාති.

සතං එකෙ සහස්සානන්ති එකෙ සතසහස්සං අද්දසංසු.
අප්පෙකෙනන්තමද්දක්ඛුන්ති විපුලං අද්දසංසු, සතවසෙන සහස්සවසෙන ව
අපරිච්ඡින්නෙපි අද්දසංසුති අත්ථො. කස්මා? යස්මා දිසා සබ්බා ථූපා අහුං,
හරිතා සම්පුණ්ණාව අහෙසුං.

තඤ්ච සබ්බං අභිඤ්ඤායාති යං තෙසු එකෙනෙකෙන දිට්ඨං, තඤ්ච සබ්බං
ජානිත්වා. වචත්ථිත්වාන වක්ඛුමාති හත්ථතලෙ ලෙඛං විය පච්චක්ඛන්තො
වචත්ථපෙත්වා පඤ්චහි වක්ඛුහි වක්ඛුමා සත්ථා. තතො ආමන්තයිති පුබ්බෙ
වුත්තගාථමෙව නාමගොත්තකිත්තනත්ථාය ආහ. තුම්භෙ එතෙ විජානාථ,
පස්සථ, ඔලොකෙථ, යෙ වොහං කිත්තයිස්සාමීති අයමෙත්ථ සම්බන්ධො.
ගිරාභීති වචනෙහි. අනුපුබ්බසොති අනුපටිපාටියා.

335. සත්තසහස්සා තෙ යක්ඛා, භූමිමා කාපිලවත්ථවාති සත්තසහස්සා තාවෙත්ථ කපිලවත්ථුං නිස්සාය නිබ්බත්තා භූමිමා යක්ඛායෙවාති වදති. ඉද්ධිමන්තොති දිබ්බඉද්ධියුත්තා. ජුතිමන්තොති ආනුභාවසම්පන්නා. වණ්ණවන්තොති සරිරවණ්ණසම්පන්නා. යසස්සිතොති පරිවාරසම්පන්නා. මොදමානා අභික්කාමුත්ති තුට්ඨචිත්තා ආගතා. භික්ඛූනං සමීතිං වනන්ති ඉමං මහාවනං භික්ඛූනං සන්තිකං භික්ඛූනං දස්සනත්ථාය ආගතා. අථ වා සමීතින්ති සමුහං, භික්ඛුසමුහං දස්සනාය ආගතාතිපි අත්ථො.

ජසහස්සා හෙමවතා, යක්ඛා නානත්තවණ්ණිතොති ජසහස්සා හෙමවතපබ්බතෙ නිබ්බත්තයක්ඛා, තෙ ව සබ්බෙපි නීලාදිවණ්ණවසෙන නානත්තවණ්ණා.

සාතාගිරා තිසහස්සාති සාතාගිරිපබ්බතෙ නිබ්බත්තයක්ඛා තිසහස්සා.

ඉච්චෙතෙ සොළසසහස්සාති එතෙ සබ්බෙපි සොළසසහස්සා ගොන්ති.

වෙස්සාමිත්තා පඤ්චසතාති වෙස්සාමිත්තපබ්බතෙ නිබ්බත්තා පඤ්චසතා.

කුම්භීරො රාජගහිකොති රාජගහනගරෙ නිබ්බත්තො කුම්භීරො නාම යක්ඛො. වෙපුල්ලස්ස නිවෙසනන්ති තස්ස වෙපුල්ලපබ්බතො නිවෙසනං නිවාසනට්ඨානන්ති අත්ථො. භියොයා නං සතසහස්සං, යක්ඛානං පයිරුපාසතීති තං අතිරෙකං යක්ඛානං සතසහස්සං පයිරුපාසති. කුම්භීරො රාජගහිකො, සොපාගා සමීතිං වනන්ති සොපි කුම්භීරො සපරිවාරො ඉමං වනං භික්ඛුසමීතිං දස්සනත්ථාය ආගතො.

336. පුරිමඤ්ච දිසං රාජා, ධතරට්ඨො පසාසතීති පාචිනදිසං අනුසාසති. ගන්ධබ්බානං අධිපතීති චතුසුපි දිසාසු ගන්ධබ්බානං ඡෙට්ඨකො. සබ්බෙ තෙ තස්ස වසෙ වත්තන්ති. මහාරාජා යසස්සියොති මහාපරිවාරො එසො මහාරාජා.

පුත්තාපි තස්ස බහවො, ඉන්දනාමා මහබ්බලාති තස්ස ධතරට්ඨස්ස බහවො මහබ්බලා පුත්තා, තෙ සබ්බෙ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො නාමධාරකා.

විරුල්හො තං පසාසතීති තං දිසං විරුල්හො අනුසාසති.

පුත්තාපි තස්සාති තස්සාපි තාදිසායෙව පුත්තා. පාළියං පන “මහබ්බලා”ති ලිඛන්ති. අට්ඨකථායං සබ්බවාරෙසු “මහබ්බලා”ති පාඨො.

“පුරිමං දිසං ධතරට්ඨො, දක්ඛිණෙන විරුළ්භකො;
පච්ඡිමෙන විරුපක්ඛො, කුචෙරො උත්තරං දිසං.

චත්තාරො තෙ මහාරාජා, සමන්තා චතුරො දිසා;
දද්දල්ලමානා අට්ඨංසු, චනෙ කාපිලචත්ථවෙ”ති.

ඉමා පන ගාථා සබ්බසංඝගාහිකවසෙන චුත්තා.

අයඤ්චෙන්ථ අත්ථො — දසසහස්සවක්කවාළෙ ධතරට්ඨා නාම මහාරාජානො අත්ථී. තෙ සබ්බෙපි කොට්ඨසතසහස්සකොට්ඨසතසහස්සගන්ධබ්බපරිවාරා ආගන්ත්වා පුරත්ථිමාය දිසාය කපිලචත්ථුමහාවනතො පට්ඨාය චක්කවාළගබ්භං පුරෙත්වා යීතා. එවං දක්ඛිණදිසාදීසු විරුළ්භකාදයො. තෙනෙවාහ — “සමන්තා චතුරො දිසා, දද්දල්ලමානා අට්ඨංසු”ති. ඉදඤ්චි චුත්තං හොති — “සමන්තා චක්කවාළෙහි ආගන්ත්වා චතුරො දිසා පබ්බතමත්ථකෙසු අග්ගික්ඛන්ධා විය සුට්ඨු ජලමානා යීතා”ති. තෙ පන යස්මා කපිලචත්ථුවනමෙව සන්ධාය ආගතා, තස්මා චක්කවාළං පුරෙත්වා චක්කවාළෙන සමසමා යීතාපි — “චනෙ කාපිලචත්ථවෙ”ති චුත්තා.

337. තෙසං මායාවිනො දාසා, ආගුං චඤ්චනිකා සයාති තෙසං මහාරාජානං කතපාපපට්ඨිජාදනලක්ඛණාය මායාය යුත්තා කුට්ඨාචාරා දාසා අත්ථී, යෙ සම්මුඛපරම්මුඛචඤ්චනාහි ලොකං චඤ්චනතො “චඤ්චනිකා”ති ච, කෙරාට්ඨසායෙයොන සමන්තාගතත්තා “සයා”ති ච වුච්චන්ති, තෙපි ආගතාති අත්ථො. මායා කුට්ඨෙණ්ඩු විට්ඨෙණ්ඩු, විට්ඨව විට්ඨො සහාති තෙ දාසා සබ්බෙපි මායාකාරකාව. නාමෙන පනෙත්ථ එකො කුට්ඨෙණ්ඩු නාම, එකො විට්ඨෙණ්ඩු නාම. පාළියං පන “වෙට්ඨෙණ්ඩු”ති ලිඛන්ති. එකො විට්ඨව නාම, එකො විට්ඨො නාම. සහාති සොපි විට්ඨො තෙහි සහෙව ආගතො.

චන්දනො කාමසෙට්ඨො ච, කිත්තිසණ්ඩු නිසණ්ඩු වාති අපරො කිත්තිසණ්ඩු නාම. පාළියං පන “කිත්තිසණ්ඩු”ති ලිඛන්ති. නිසණ්ඩු වාති අඤ්ඤො නිසණ්ඩු නාම, එත්තකා දාසා. ඉතො පරෙ පන —

“පනාදො ඔපමඤ්ඤො ච, දෙවසුතො ච මාතලී;
චිත්තසෙනො ච ගන්ධබ්බො, නළො රාජා ජනෙසහො;
ආගුං පඤ්චසිඛො චෙව, තිම්බරු සුරියචච්ඡසා”ති. —

ඉමෙ දෙවරාජානො. තත්ථ දෙවසුතොති දෙවසාරථී. චිත්තසෙනොති චිත්තො ච සෙනො ච චිත්තසෙනො ච. ගන්ධබ්බොති අයං චිත්තසෙනො ගන්ධබ්බකායිකො දෙවපුත්තො, න කෙවලං වෙස, සබ්බෙ පෙනෙ පනාදාදයො ගන්ධබ්බා එව. නළොරාජාති නළකාරදෙවපුත්තො නාමෙකො. ජනෙසහොති ජනවසහො දෙවපුත්තො. ආගුං පඤ්චසිඛො වෙවාති පඤ්චසිඛො වෙව දෙවපුත්තො ආගතො. තිම්බරුති තිම්බරු නාම ගන්ධබ්බදෙවරාජා. සුරියවච්ඡසාති තස්සෙව ධීතා.

එතෙ වඤ්ඤෙ ව රාජානො, ගන්ධබ්බා සහ රාජුභීති එතෙ ව නාමවසෙන චුත්තගන්ධබ්බරාජානො අඤ්ඤෙ ව එතෙහි රාජුභි සද්ධිං බහු ගන්ධබ්බා. මොදමානා අභික්කාමුං, භික්ඛුනං සමීතිං වනන්ති හට්ඨතුට්ඨචිත්තා භික්ඛුසඨසසමීතිං ඉමං වනං ආගතාති අත්ථො.

338. අපාගුං නාගසා නාගා, වෙසාලා සහතච්ඡකාති නාගසදහවාසිකා ව වෙසාලිවාසිකා ව නාගා සහ තච්ඡකනාගපරිසාය ආගතාති අත්ථො. කම්බලස්සතරාති කම්බලො ව අස්සතරො ව. එතෙ කිර සිනෙරුපාදෙ වසන්ති, සුපණ්ණෙහිපි අනුද්ධරණියා මහෙසක්ඛනාගා පායාගා සහ ඤාතිභීති පයාගතිත්ථවාසිනො ව සහ ඤාතිසඨසෙන ආගතා.

යාමුනා ධතරට්ඨා වාති යමුනවාසිනො ව ධතරට්ඨකුලෙ උප්පන්නා නාගා ව. එරාවණො මහානාගොති එරාවණො ව දෙවපුත්තො, ජාතියා නාගො න හොති. නාගවොහාරෙන පනෙස වොහරියති. සොපාගාති සොපි ආගතො.

යෙ නාගරාජෙ සහසා හරන්තීති යෙ ඉමෙ චුත්තජ්ජකාරෙ නාගෙ ලොභාභිභූතා සාහසං කත්වා හරන්ති ගණ්හන්ති. දිබ්බා දිජා පක්ඛී විසුද්ධවක්ඛුති දිබ්බානුභාවතො දිබ්බා මාතුකුච්ඡිතො ව අණ්ඩකොසතො වාති ද්වෙ වාරෙ ජාතාති දිජා පක්ඛියුත්තතාය පක්ඛී යොජනසතන්තරෙපි යොජනසහස්සන්තරෙපි නාගෙ දස්සනසමත්ථවක්ඛුතාය විසුද්ධවක්ඛු. වෙහායසා තෙ වනමජ්ඣප්පත්තාති තෙ ආකාසෙනෙව ඉමං මහාවනං සම්පත්තා. චිත්තා සුපණ්ණො ඉති තෙස නාමන්ති තෙසං “චිත්තසුපණ්ණො”ති නාමං.

අභයං තදා නාගරාජානමාසි, සුපණ්ණතො බෙමමකාසි බුද්ධොති තස්මා සබ්බෙපි තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සණ්භාහි වාචාහි උපවිභයන්තා මිත්තා විය බන්ධවා විය ව සමුල්ලපන්තා සම්මොදමානා ආලිඨගන්තා හත්ථෙ ගණ්හන්තා

අංසකුටෙ හත්ථං යපෙන්නා හට්ඨතුට්ඨචිත්තා. නාගා සුපණ්ණා සරණමකංසු බුද්ධන්ති බුද්ධංයෙව සරණං ගතා.

339. ජිනා වජිරහත්ථෙන්නාති ඉන්දෙන දෙවරඤ්ඤා ජිනා. සමුද්දං අසුරාසිනාති මහාසමුද්දවාසිනො සුජාතාය අසුරකඤ්ඤාය කාරණා සබ්බෙපි භාතරො වාසවස්සෙන, ඉද්ධිමත්තො යසස්සිනො.

තෙසු කාලකඤ්චා මහාභිස්මාති කාලකඤ්චා ච මහන්නෙ භිංසනෙ අත්තභාවෙ මාපෙත්වා ආගමිංසු. අසුරා දානවෙසසාති දානවෙසසා නාම අඤ්ඤෙ ධනුග්ගහඅසුරා. වෙපචිත්ති සුචිත්ති ච, පහාරාදො නමුචි සහාති වෙපචිත්තිඅසුරො, සුචිත්තිඅසුරො වාති එතෙ ච අසුරා නමුචි ච මාරො දෙවපුත්තො එතෙහි සහෙව ආගතො. ඉමෙ අසුරා මහාසමුද්දවාසිනො, අයං පරනිමිතදෙවලොකවාසී, කස්මා එතෙහි සහාගතොති? අච්ඡන්දිකත්තා. තෙපි හි අච්ඡන්දිකා අහබ්බා, අයමිපි තාදිසොයෙව. තස්මා ධාතුසො සංසන්දමානො ආගතො.

සතඤ්ච බලිපුත්තානන්ති බලිනො මහාඅසුරස්ස පුත්තානං සතං. සබ්බෙ වෙරොචනාමකාති සබ්බෙ අත්තනො මාතුලස්ස රාහුස්සෙව නාමධරා. සන්තස්සිත්වා බලිසෙනන්ති අත්තනො බලිසෙනං සන්තස්සිත්වා සබ්බෙ කතසන්නාභාව හුත්වා. රාහුහද්දමුපාගමුන්ති රාහුඅසුරින්දං උපසඬකමිංසු. සමයො දානි හද්දන්තෙති හද්දං තව හොතු, සමයො තෙ හික්ඛුනං සමිතිං වනං උපසඬකමිත්වා හික්ඛුසඬසං දස්සනායාති අත්ථො.

340. ආපො ච දෙවා පථවී, තෙජො වායො තදාගමුන්ති ආපොකසිණාදිසු පරිකම්මං කත්වා නිබ්බත්තා ආපොතිආදිනාමකා දෙවා ආගමුං. වරුණා වාරණා දෙවා, සොමො ච යසසා සහාති වරුණදෙවතා, වාරණදෙවතා, සොමදෙවතාති එවං නාමකා ච දෙවා යසසා නාම දෙවෙන සහාගතාති අත්ථො. මෙත්තාකරුණාකාසිකාති මෙත්තාකානෙ ච කරුණාකානෙ ච පරිකම්මං කත්වා නිබ්බත්තදෙවා. ආගුං දෙවා යසස්සිනොති එතෙපි මහායසා දෙවා ආගතා.

දසෙනෙ දසධා කායා, සබ්බෙ නානත්තවණ්ණිනොති තෙ දසධා ධීනා දස දෙවකායා සබ්බෙ නිලාදිවසෙන නානත්තවණ්ණා ආගතාති අත්ථො.

වෙණ්ඩු ච දෙවාති වෙණ්ඩුදෙවතා ච. සහලි වාති සහලිදෙවතා ච. අසමා ච දූවෙ යමාති අසමදෙවතා ච ද්වෙ ච යමකා දෙවා. වන්දස්සුපනිසා දෙවා,

චන්දමාගුං පුරක්ඛත්වාති චන්දනිස්සිතකා දෙවා චන්දං පුරතො කත්වා ආගතා. තථා සූරියනිස්සිතකා දෙවා සූරියං පුරක්ඛත්වා. නක්ඛත්තාති පුරක්ඛත්වාති නක්ඛත්තනිස්සිතාපි දෙවා නක්ඛත්තාති පුරතො කත්වා ආගතා. ආගුං මන්දවලාහකාති වාතවලාහකා, අබ්භවලාහකා, උණ්භවලාහකා එතෙ සබ්බෙපි වලාහකායිකා “මන්දවලාහකා” නාම වුච්චන්ති. තෙපි ආගතාති අත්ථො. වසුනං වාසවො සෙට්ඨො, සක්කොපාගා පුරින්දදොති වසුනං දෙවතානං සෙට්ඨො වාසවො යො සක්කොති ව, පුරින්දදොති ව වුච්චති, සොපි ආගතො.

දසෙතෙ දසධා කායාති එතෙපි දස දෙවකායා දසධාව ආගතා. සබ්බෙ නානත්තවණ්ණිනොති නිලාදිවසෙන නානත්තවණ්ණා.

අථාගුං සහභූ දෙවාති අථ සහභූ නාම දෙවා ආගතා. ජලමග්ගිසිඛාරිවාති අග්ගිසිඛා විය ජලන්තා. ජලමග්ගි ව සිඛාරිවාති ඉමානි තෙසං නාමානීතිපි වුත්තං. අරිට්ඨකා ව රොජා වාති අරිට්ඨකදෙවා ව රොජදෙවා ව. උමාපුප්ඵනිභාසිනොති උමාපුප්ඵදෙවා නාම එතෙ දෙවා. උමාපුප්ඵසදිසා හි තෙසං සරීරාහා, තස්මා “උමාපුප්ඵනිභාසිනො”ති වුච්චන්ති.

වරුණා සහධම්මා වාති එතෙ ව ද්වෙ ජනා. අවිචුකා ව අනෙජකාති අවිචුතදෙවතා ව අනෙජකදෙවතා ව. සුලෙයාරුචීරා ආගුන්ති සුලෙයා ව රුචීරා ව ආගතා. ආගුං වාසවනෙසිනොති වාසවනෙසිදෙවා නාම ආගතා. දසෙතෙ දසධා කායාති එතෙපි දසදෙවකායා දසධාව ආගතා.

සමානා මහාසමානාති සමානා ව මහාසමානා ව. මානුසා මානුසුත්තමාති මානුසා ව මානුසුත්තමා ව. බ්බිධාපදොසිකා ආගුං, ආගුං මනොපදොසිකාති බ්බිධාපදොසිකා මනොපදොසිකා ව දෙවා ආගතා.

අථාගුං හරයො දෙවාති හරිදෙවා නාම ආගතා. යෙ ව ලොහිතවාසිනොති ලොහිතවාසිනො ව ආගතා. පාරගා මහාපාරගාති එතෙ ව දූවිධා ආගතා. දසෙතෙ දසධා කායාති එතෙපි දසදෙවකායා දසධාව ආගතා.

සුක්කා කරම්භා අරුණා, ආගුං වෙසනසා සහාති එතෙ සුක්කාදයො තයො, තෙහි සහ වෙසනසා ව ආගතා. ඔදාතගය්භා පාමොක්ඛාති ඔදාතගය්භා නාම පාමොක්ඛදෙවා ආගතා. ආගුං දෙවා විචක්ඛණාති විචක්ඛණා නාම දෙවා ආගතා.

සදාමත්තා භාරගජාති සදාමත්තා ච භාරගජා ච. මිස්සකා ච යසස්සිනොති යසසම්පන්නා මිස්සකදෙවා ච. ථනයං ආග පඡ්ඡන්නොති පඡ්ඡන්නො ච දෙවරාජා ථනයන්නො ආගතො. යො දිසා අභිවස්සතීති යො යං යං දිසං යාති, තත්ථ තත්ථ දෙවො වස්සති. දසෙතෙ දසධා කායාති එතෙපි දසදෙවකායා දසධා ආගතා.

බෙමියා තුසිතා යාමාති බෙමියා දෙවා තුසිතපුරවාසිනො ච යාමාදෙවලොකවාසිනො ච. කථකා ච යසස්සිනොති යසසම්පන්නා කථකදෙවා ච. පාළියං පන “කට්ඨකා වා”ති ලිඛන්ති. ලම්බිතකා ලාමසෙට්ඨාති ලම්බිතකදෙවා ච ලාමසෙට්ඨදෙවා ච. ජොතිනාමා ච ආසවාති පබ්බතමත්ථකෙ කතනළග්ගික්ඛන්ධො විය ජොතමානා ජොතිදෙවා නාම අත්ථි, තෙ ච ආසා ච දෙවා ආගතාති අත්ථො. පාළියං පන “ජාතිනාමා”ති ලිඛන්ති. ආසා දෙවතා ඡන්දවසෙන ආසවාති චුත්තා. නිම්මානරතිනො ආගුං, අපාගුං පරනිම්මිතා. දසෙතෙ දසධා කායාති එතෙපි දස දෙවකායා දසධාව ආගතා.

සට්ඨෙතෙ දෙවනිකායාති එතෙ ච ආපො ච දෙවාතිආදිකා ඡ දසකා සට්ඨි දෙවනිකායා සබ්බෙ නීලාදිවසෙන නානත්තවණ්ණිනො. නාමත්ථයෙන ආගච්ඡන්ති නාමභාගෙන නාමකොට්ඨාසෙන ආගතා. යෙ වඤ්ඤෙ සදිසා සහාති යෙ ච අඤ්ඤෙපි තෙහි සදිසා වණ්ණනොපි නාමනොපි එතාදිසායෙව සෙසවක්කවාළෙසු දෙවා, තෙපි ආගතායෙවාති එකපදෙනෙව කලාපං විය පුට්ඨං විය ච කත්වා සබ්බා දෙවතා නිද්දිසති.

එවං දසසු ලොකධාතුසහස්සෙසු දෙවකායෙ නිද්දිසිත්වා ඉදානි යදන්ථං තෙ ආගතා, තං දස්සෙන්නො පචුට්ඨජාතින්ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – පචුට්ඨා විගතා ජාති අස්සාති අරියසඬ්ඨො පචුට්ඨජාති නාම, තං පචුට්ඨජාතිං රාගදොසමොහබ්බිලානං අභාවා අබ්බිලං චත්තාරො ඔසෙ තරිත්වා යීතත්තා ඔසතිණ්ණං චතුන්නං ආසවානං අභාවෙන අනාසවං අරියසඬ්ඨං දක්ඛෙම පස්සිස්සාම. තෙසඤ්ඤෙව ඔසානං තිණ්ණත්තා ඔසතරං ආගුං අකරණතො නාගං. අසිතාතිගන්ති කාළකභාවාතීතං චන්දංව සිරියා විරොචමානං දසබ්බඤ්ඤෙව දක්ඛෙම පස්සිස්සාමාති එතදන්ථං සබ්බෙපි තෙ නාමත්ථයෙන ආගච්ඡං, යෙ වඤ්ඤෙ සදිසා සහාති.

341. ඉදානි බ්‍රහ්මානො දස්සෙන්නො සුබ්‍රහ්මා පරමත්තො වාතිආදිමාහ. තත්ථ සුබ්‍රහ්මාති එකො බ්‍රහ්මා. පරමත්තොපි බ්‍රහ්මාව. පුත්තා ඉද්ධිමතො සහාති එතෙ ඉද්ධිමතො බුද්ධස්ස භගවතො පුත්තා අරියබ්‍රහ්මානො සහෙව

ආගතා. සනඬිකුමාරො තිස්සො වාති සනඬිකුමාරො ච තිස්සමහාබ්‍රහ්මා ච. සොපාගාති සොපි ආගතො.

“සහස්සං බ්‍රහ්මලොකානං, මහාබ්‍රහ්මාහිතිට්ඨති;
උපපන්නො ජුතිමන්නො, භිස්මාකායො යසස්සි සො” ති. —

එත්ථ සහස්සං බ්‍රහ්මලොකානන්ති එකඬිගුලියා එකසහස්සවක්කවාලෙ දසහි අඬිගුලීහි දසසහස්සිවක්කවාලෙ ආලොකඵරණසමත්ථානං මහාබ්‍රහ්මානං සහස්සං ආගතං. මහාබ්‍රහ්මාහිතිට්ඨතීති යත්ථ එකෙකො මහාබ්‍රහ්මා අඤ්ඤෙ බ්‍රහ්මෙ අභිභවිත්වා තිට්ඨති. උපපන්නොති බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්නො. ජුතිමන්නොති ආනුභාවසම්පන්නො. භිස්මාකායොති මහාකායො, ද්විහි තීහි මාගධිකෙහි ගාමක්ඛෙත්තෙහි සමජ්ජමාණඅත්තභාවො. යසස්සිසොති අත්තභාවසිරිසඬ්ඛාතෙන යසෙන සමන්නාගතො.

දසෙත්ථ ඉස්සරා ආගුං, පච්චෙකවසවත්තීනොති එතස්මිඤ්ච බ්‍රහ්මසහස්සෙ යෙ පාටියෙක්කං පාටියෙක්කං වසං වත්තෙන්ති, එවරූපා දස ඉස්සරා මහාබ්‍රහ්මානො ආගතා. තෙසඤ්ච මජ්ඣිමනො ආග, භාරිතො පරිවාරිතොති තෙසං බ්‍රහ්මානං මජ්ඣිම භාරිතො නාම මහාබ්‍රහ්මා සතසහස්සබ්‍රහ්මපරිවාරො ආගතො.

342. තෙ ව සබ්බෙ අභික්කන්තෙ, සඉන්දෙ දෙවෙ සබ්‍රහ්මකෙති තෙ සබ්බෙපි සක්කං දෙවරාජානං ජෙට්ඨකං කත්වා ආගතෙ දෙවකායෙ, භාරිතමහාබ්‍රහ්මානං ජෙට්ඨකං කත්වා ආගතෙ බ්‍රහ්මකායෙ ච. මාරසෙනා අභික්කාමීති මාරසෙනා අභිගතා. පස්ස කණ්ඨස්ස මන්දියන්ති කාලකස්ස මාරස ඛාලභාවං පස්සථ.

එථ ගණ්හථ ඛන්ධථාති එවං අත්තනො පරිසං ආණාපෙසි. රාගෙන ඛද්ධමත්ථු වොති සබ්බං වො ඉදං දෙවමණ්ඩලං රාගෙන ඛද්ධං හොතු. සමන්නා පරිවාරෙථ, මා වො මුඤ්චිත්ථ කොචි නන්ති තුම්භාකං එකොපි එතෙසු එකමිපි මා මුඤ්චි. “මා වො මුඤ්චෙථා” තිපි පායො, එසෙවත්ථො.

ඉති තත්ථ මහාසෙනො, කණ්ඨො සෙනං අපෙසයිති එවං තත්ථ මහාසමයෙ මහාසෙනො මාරො මාරසෙනං අපෙසයි. පාණිනා තලමාහව්වාති හත්ථෙන පථවිතලං පහරිත්වා. සරං කත්වාන හෙරවන්ති මාරවිහිංසකදස්සනත්ථං භයානකං සරඤ්ච කත්වා.

යථා පාචුස්සකො මෙසො, ථනයන්තො සවිජ්ජකොති සවිජ්ජකො පාචුස්සකමෙසො විය මහාගජ්ජිතං ගජ්ජන්තො. තදා සො පච්චුදාවත්තීති තස්මිං සමයෙ සො මාරො තං විහිංසනකං දස්සෙත්වා පටිනිවත්තො. සඬකුද්ධො අසයං වසෙති සුට්ඨු කුද්ධො කුපිතො කඤ්චි වසෙ වත්තෙනුං අසක්කොන්තො අසයංවසෙ අසයංවසී අත්තනො වසෙන අකාමකො හුත්වා නිවත්තො. භගවා කිර “අයං මාරො ඉමං මහාසමාගමං දිස්වා ‘අභිසමයන්තරායං කරිස්සාමි’ති අත්තරන්තරෙ මාරසෙනං පෙසෙත්වා මාරං විහිංසකං දස්සෙති”ති අඤ්ඤාසී. පකති වෙසා භගවතො, යත්ථ අභිසමයො න භවිස්සති, තත්ථ මාරං විහිංසකං දස්සෙත්තං න නිවාරෙති. යත්ථ පන අභිසමයො හොති, තත්ථ යථා පරිසා නෙව මාරස්ස රූපං පස්සති, න සද්දං සුණාති, එවං අධිට්ඨාති. ඉමස්මිඤ්ච සමාගමෙ මහාභිසමයො භවිස්සති, තස්මා යථා දෙවතා නෙව තස්ස රූපං පස්සන්ති, න සද්දං සුණන්ති, එවං අධිට්ඨාසී. තෙන වුත්තං – “තදා සො පච්චුදාවත්ති, සඬකුද්ධො අසයංවසෙ”ති.

343. තඤ්ච සබ්බං අභිඤ්ඤාය, වචන්ථිත්වාන වක්ඛුමාති තං සබ්බං භගවා ජානිත්වා වචන්ථපෙත්වා ච.

මාරසෙනා අභික්කන්තා, තෙ විජානාථ භික්ඛවොති භික්ඛවෙ මාරසෙනා අභික්කන්තා, තෙ තුම්හෙ අත්තනො අනුරූපං විජානාථ, ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජාති වදති. ආතජ්ජමකරුන්ති ඵලසමාපත්තිං පවිසනත්ථාය වීරියං ආරහිංසු. චිත්තරාගෙහි පක්කාමුන්ති මාරො ච මාරසෙනා ච චිත්තරාගෙහි අරියෙහි දුරතොව අපක්කමු. නෙසං ලොමාපි ඉඤ්ජයුන්ති නෙසං චිත්තරාගානං ලොමානිපි න වාලයිංසු. අථ මාරො භික්ඛුසඬ්ඨං ආරබ්භ ඉමං ගාථං අභාසී –

“සබ්බෙ විජිතසඬ්ඨගාමා, භයානිතා යසස්සිනො;
මොදන්ති සහ භූතෙහි, සාවකා තෙ ජනෙසුතා”ති.

තත්ථ මොදන්ති සහ භූතෙහිති දසබ්බලස්ස සාසනෙ භූතෙහි සඤ්ජාතෙහි අරියෙහි සද්ධිං මොදන්ති පමොදන්ති. ජනෙසුතාති ජනෙ විස්සුතා පාකටා අභිඤ්ඤාතා.

ඉදං පන මහාසමයසුත්තං නාම දෙවතානං පියං මනාපං, තස්මා මඬ්ගලං වදන්තෙන අභිනවට්ඨානෙසු ඉදමෙව සුත්තං වත්තබ්බං. දෙවතා කිර – “ඉමං සුත්තං සුණිස්සාමා”ති ඔභිතසොතා විවරන්ති. දෙසනාපරියොසානෙ පනස්ස කොට්ඨසතසහස්සදෙවතා අරහත්තං පත්තා, සොතාපන්තාදීනං ගණනා නත්ථි.

දෙවතානඤ්චස්ස පියමනාපභාවෙ ඉදං වත්ථු – කොට්ඨඛිඛතවිහාරෙ කිරි නාගලෙණුද්වාරෙ නාගරුක්ඛෙ එකා දෙවධීතා වසති. එකො දහරො අන්තොලෙණෙ ඉමං සුත්තං සජ්ඣායති. දෙවධීතා සුත්වා සුත්තපරියොසානෙ මහාසද්දෙන සාධුකාරමදාසි. කො එසොති. අහං, හන්තෙ, දෙවධීතාති. කස්මා සාධුකාරමදාසිති? හන්තෙ, දසබලෙන මහාවනෙ නිසිදිත්වා කථිතදිවසෙ ඉමං සුත්තං සුත්වා අජ්ජ අස්සොසිං, හගවතා කථිතතො එකක්ඛරමපි අභාපෙත්වා සුග්ගහිතො අයං ධම්මො තුම්භෙහීති. දසබලස්ස කථයතො සුතං තයාති? ආම, හන්තෙති. මහා කිරි දෙවතාසන්නිපාතො අහොසි, ත්වං කත්ථ ධීතා සුභීති?

අහං, හන්තෙ, මහාවනවාසියා දෙවතා, මහෙසක්ඛාසු පන දෙවතාසු ආගච්ඡන්තිසු ජම්බුදීපෙ ඔකාසං නාලත්ථං, අථ ඉමං තම්බපණ්ණදීපං ආගන්ත්වා ජම්බුකොලපට්ටනෙ යත්වා සොතුං ආරද්ධම්භි, තත්ත්වා මහෙසක්ඛාසු දෙවතාසු ආගච්ඡන්තිසු අනුක්කමෙන පටික්කමමානා රොහණජනපදෙ මහාගාමස්ස පිට්ඨිභාගතො සමුද්දෙ ගලජ්ජමාණං උදකං පවිසිත්වා තත්ථ ධීතා අස්සොසින්ති. තුය්හං ධීතට්ඨානතො දුරෙ සත්ථාරං පස්සසි දෙවතෙති? කිං කථෙථ, හන්තෙ, සත්ථා මහාවනෙ ධම්මං දෙසෙන්නො නිරන්තරං මමඤ්ඤෙව ඔලොකෙතීති මඤ්ඤමානා ඔතජ්ජමානා උච්ඡිසු නිලයාමීති.

තං දිවසං කිරි කොට්ඨසතසහස්සදෙවතා අරහත්තං පත්තා, තුම්භෙපි තදා අරහත්තං පත්තාති? නත්ථි, හන්තෙ. අනාගාමිඵලං පත්තත්ථ මඤ්ඤෙති? නත්ථි, හන්තෙ. සකදාගාමිඵලං පත්තත්ථ මඤ්ඤෙති? නත්ථි, හන්තෙ. තයො මග්ගෙ පත්තා දෙවතා කිරි ගණනපථං අතීතා, සොතාපන්නා ජාතත්ථ මඤ්ඤෙති? දෙවතා තං දිවසං සොතාපත්තිඵලං පත්තත්තා හරායමානා – “අපුච්ඡිතඛිඛං පුච්ඡති අයො”ති ආහ. තතො නං සො භික්ඛු ආහ – “සක්කා පන දෙවතෙ, තව අත්තභාවං අමිහාකං දස්සෙතු”න්ති? න සක්කා හන්තෙ සකලකායං දස්සෙතුං, අඛිගුලිපඛිඛමත්තං දස්සෙස්සාමි අයාස්සාති කුඤ්චිකඡිද්දෙන අඛිගුලිං අන්තොලෙණාභිමුඛං අකාසි, වන්දසහස්සසුරියසහස්සඋග්ගමනකාලො විය අහොසි. දෙවධීතා “අජ්ජමත්තා, හන්තෙ, හොථා”ති දහරභික්ඛුං වන්දිත්වා අගමාසි. එවං ඉමං සුත්තං දෙවතානං පියං මනාපං, මමායන්ති නං දෙවතාති.

ඉති සුමඬ්ඛලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

මහාසමයසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සක්කපඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා

නිදානවණ්ණනා

344. එවං මෙ සුතන්ති සක්කපඤ්ඤාසුත්තං. තත්ත්වායමනුත්තානපදවණ්ණනා – අම්බසණ්ඩා නාම බ්‍රාහ්මණගාමොති සො කිර ගාමො අම්බසණ්ඩානං අවිදුරෙ නිව්ට්ඨො, තස්මා “අම්බසණ්ඩා” ත්වෙව වුච්චති. වෙදියකෙ පබ්බතෙති සො කිර පබ්බතො පබ්බතපාදෙ ජාතෙන මණ්ඩෙදිකාසදිසෙන නීලවනයණ්ඩෙන සමන්තා පරික්ඛින්නො, තස්මා ‘වෙදියකපබ්බතො’ ත්වෙව සඬ්ඛං ගතො. ඉන්ද්‍රසාලගුහායන්ති පුබ්බෙපි සා ද්වින්නං පබ්බතානං අන්තරෙ ගුහා, ඉන්ද්‍රසාලරුක්ඛො වස්සා ද්වාරෙ, තස්මා ‘ඉන්ද්‍රසාලගුහා’ති සඬ්ඛං ගතා. අථ නං කුට්ටෙහි පරික්ඛිපිත්වා ද්වාරවාතපානානි යොජෙත්වා සුපරිනිට්ඨිතසුධාකම්මමාලාකම්මලතාකම්මවිචිත්තං ලෙණං කත්වා භගවතො අදංසු. පුරිමවොහාරවසෙන පන “ඉන්ද්‍රසාලගුහා” ත්වෙව නං සඤ්ජානන්ති. තං සන්ධාය වුත්තං ‘ඉන්ද්‍රසාලගුහාය’න්ති.

උස්සුක්කං උදපාදීති ධම්මිකො උස්සාහො උස්පජ්ජි. නනු ච එස අභිණ්භදස්සාචී භගවතො, න සො දෙවතාසන්නිපාතො නාම අත්ථී, යත්ථායං න ආගතපුබ්බො, සක්කෙන සදිසො අස්පමාදවිහාරී දෙවපුත්තො නාම නත්ථී. අථ කස්මා බුද්ධදස්සනං අනාගතපුබ්බස්ස විය අස්ස උස්සාහො උදපාදීති? මරණභයෙන සන්නජ්ජිත්තා. තස්මිං කිරස්ස සමයෙ ආයු පරික්ඛිණො, සො පඤ්ච පුබ්බනිමිත්තානි දිස්වා “පරික්ඛිණො දානි මෙ ආයු”ති අඤ්ඤාසී. යෙසඤ්ච දෙවපුත්තානං මරණනිමිත්තානි ආචි භවන්ති, තෙසු යෙ පරිත්තකෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවලොකෙ නිබ්බත්තා, තෙ “කුභිං නු බො ඉදානි නිබ්බත්තිස්සාමා”ති භයං සන්නාසං ආපජ්ජන්ති. යෙ කතහීරුත්තානා බහුං පුඤ්ඤං කත්වා නිබ්බත්තා, තෙ අත්තනා දින්නදානං රක්ඛිතසීලං භාවිතභාවනඤ්ච ආගම්ම “උපරිදෙවලොකෙ සම්පත්තිං අනුභවිස්සාමා”ති න භායන්ති.

සක්කො පන දෙවරාජා පුබ්බනිමිත්තානි දිස්වා දසයොජනසහස්සං දෙවනගරං, යොජනසහස්සුබ්බෙධං වෙජයන්තං, තියොජනසතිකං සුධම්මදෙවසහං, යොජනසතුබ්බෙධං පාරිච්ඡන්තකං, සට්ඨියොජනිකං පණ්ඩුකම්බලසීලං, අඬ්ඪනියා නාටකකොටියො ද්වීසු දෙවලොකෙසු දෙවපරිසං, නන්දනවනං, විත්තලතාවනං, මිස්සකවනං, ථාරුසකවනන්ති එතං සබ්බසම්පත්තිං ඔලොකෙත්වා “තස්සති වත හො මෙ අයං සම්පත්ති”ති භයාභිභූතො අහොසී.

තතො “අත්ථි නු ඛො කොචි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ලොකපිතාමහො මහාබ්‍රහ්මා වා, යො මෙ හදයනිස්සිතං සොකසල්ලං සමුද්ධරිත්වා ඉමං සම්පත්තිං ටාවරං කරෙය්‍යා”ති ඔලොකෙන්තො කඤ්චි අදිස්වා පුන අද්දස “මාදිසානං සතසහස්සානම්පි උප්පන්නං සොකසල්ලං සම්මාසම්බුද්ධො උද්ධරිතුං පටිබලො”ති. අපෙචං පරිචිතක්කෙන්තස්ස තෙන ඛො පන සමයෙන සක්කස්ස දෙවනම්න්දස්ස උස්සුක්කං උදපාදි භගවන්තං දස්සනාය.

කහං නු ඛො භගවා එතරහි විහරතීති කතරස්මිං ජනපදෙ කතරං නගරං උපනිස්සාය කස්ස පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්තො කස්ස අමතං ධම්මං දෙසයමානො විහරතීති. අද්දසා ඛොති අද්දක්ඛි පටිච්ඡික්ඛි. මාරිසාති පියවචනමෙන, දෙවතානං පාටියෙක්කො වොහාරො. නිද්දුක්ඛාතිපි චුත්තං හොති. කස්මා පනෙස දෙවෙ ආමන්තෙසි? සභායත්ථාය. පුබ්බෙ කිරෙස භගවති සලලසරෙ විහරන්තෙ එකකොච දස්සනාය අගමාසි. සත්ථා “අපරිපක්කං තාවස්ස ඤාණං, කතිපාහං පන අතික්කමිත්වා මයි ඉන්ද්‍රසාලගුහායං විහරන්තෙ පඤ්ච පුබ්බනිමිත්තාති දිස්වා මරණභයහිතො ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවතාහි සද්ධිං උපසඬ්ඛමිත්වා චුද්දස පඤ්ඤෙ පුච්ඡිත්වා උපෙක්ඛාපඤ්ඤාචස්සජ්ජනාවසානෙ අසිනියා දෙවතාසහස්සෙහි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිස්සති”ති වින්තෙන්වා ඔකාසං නාකාසි. සො “මම පුබ්බෙපි එකකස්ස ගතත්තා සත්ථාරා ඔකාසො න කතො, අද්ධා මෙ තත්ථි මග්ගඵලස්ස උපනිස්සයො, එකස්ස පන උපනිස්සයෙ සති චක්කවාළපරියන්තායපි පරිසාය භගවා ධම්මං දෙසෙති යෙව. අවස්සං ඛො පන ද්විසු දෙවලොකෙසු කස්සචි දෙවස්ස උපනිස්සයො භවිස්සති, තං සන්ධාය සත්ථා ධම්මං දෙසෙස්සති. තං සුත්වා අහම්පි අත්තතො දොමනස්සං වූපසමෙස්සාමි”ති වින්තෙන්වා සභායත්ථාය ආමන්තෙසි.

එචං හද්දං තවාති ඛො දෙවා තාවතිංසාති එචං හොතු මහාරාජ, ගච්ඡාම භගවන්තං දස්සනාය, දුල්ලහො බුද්ධුප්පාදො, හද්දං තව, යො ත්වං “පබ්බතකිලං නදීකිලං ගච්ඡාමා”ති අවත්වා අමහෙ එවරුපෙසු යානෙසු නියොපෙසිති. පච්චස්සොසුන්ති තස්ස වචනං සිරසා සම්පට්චිණ්සු.

345. පඤ්චසිඛං ගන්ධබ්බදෙවපුත්තං ආමන්තෙසීති දෙවෙ තාව ආමන්තෙතු, ඉමං කස්මා විසුං ආමන්තෙසි? ඔකාසකරණත්ථං. එචං කිරස්ස අහොසි “ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවතා ගහෙන්වා ධුරෙන පහරන්තස්ස විය සත්ථාරං උපසඬ්ඛමිතුං න යුත්තං, අයං පන පඤ්චසිඛො දසබලස්ස උපට්ඨාකො වල්ලහො ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ ගන්ත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා ධම්මං සුණාති, ඉමං පුරතො පෙසෙත්වා ඔකාසං කාරෙන්වා ඉමිනා කතොකාසෙ උපසඬ්ඛමිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමි”ති ඔකාසකරණත්ථං ආමන්තෙසි.

එවං භද්දං තවාති සො “එවං මහාරාජ, භොතු, භද්දං තව, යො ත්වං මං ‘එහි, මාරිස, උය්‍යානකීළාදීනි වා නට්ඨමජ්ජාදීනි වා දස්සනාය ගච්ඡාමා’ති අවත්වා ‘බුද්ධං පස්සිස්සාම, ධම්මං සොස්සාමා’ති වදස්සී”ති දළ්භතරං උපත්ථම්භෙත්තො දෙවානම්ත්දස්ස වචනං පටිස්සුත්වා අනුචරියං සභවරණං එකතො ගමනං උපාගමී.

තත්ථ බෙලුවපණ්ඩුත්ති බෙලුවපක්කං විය පණ්ඩුවණ්ණං. තස්ස කිර සොවණ්ණමයං පොක්ඛරං, ඉන්ද්‍රීලමයො දණ්ඩො, රජතමයා තන්තියො, පවාළමයා වෙයකා, විණාපත්තකං ගාචුතං, තන්තිබන්ධනට්ඨානං ගාචුතං, උපරි දණ්ඩකො ගාචුතන්ති තිගාචුතජ්ජමාණා විණා. ඉති සො තං විණං ආදාය සමපඤ්ඤාසමුච්ඡනා මුච්ඡෙත්වා අග්ගනබෙහි පහරිත්වා මධුරං ගීතස්සරං නිච්ඡාරෙත්වා සෙසදෙවෙ සක්කස්ස ගමනකාලං ජානාපෙත්තො එකමන්තං අට්ඨාසි. එවං තස්ස ගීතවාදිතසඤ්ඤාය සන්නිපතීතෙ දෙවගණෙ අථ බො සක්කො දෙවානම්ත්දො...පෙ.... වෙදියකෙ පබ්බතෙ පච්චට්ඨාසි.

346. අතිරිච ඔභාසජාතොති අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු එකස්සෙව දෙවස්ස වා මාරස්ස වා බ්‍රහ්මනො වා ඔභාසෙන ඔභාසජාතො භොති, තංදිවසං පන ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවතානං ඔභාසෙන අතිරිච ඔභාසජාතො එකපජ්ජොතො සභස්සවන්දසුරියඋග්ගතකාලසදිසො අභොසි. පරිතො ගාමෙසු මනුස්සාති සමන්තා ගාමෙසු මනුස්සා. පකතිසායමාසකාලෙයෙව කිර ගාමමජ්ඣෙ දාරකෙසු කීළන්තෙසු තත්ථ සක්කො අගමාසි, තස්මා මනුස්සා පස්සිත්වා එවමාහංසු. නනු ව මජ්ඣිමයාමෙ දෙවතා භගවන්තං උපසඬකමන්ති, අයං කස්මා පයමයාමස්සාපි පුරිමභාගෙයෙව ආගතොති? මරණභයෙනෙව තජ්ජිතත්තා. කිංසු නාමාති කිංසු නාම භො එතං, කො නු බො අජ්ජ මහෙසක්ඛො දෙවො වා බ්‍රහ්මා වා භගවන්තං පඤ්ඤං පුච්ඡිතුං ධම්මං සොතුං උපසඬකමන්තො, කථංසු නාම භො භගවා පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙස්සති ධම්මං දෙසෙස්සති, ලාභා අම්භාකං, යෙසං නො එවං දෙවතානං කඬ්ඛාවිනොදකො සත්ථා අවිදුරෙ විභාරෙ වසති, යෙ ලභාම ටාලකහික්ඛම්පි කට්ඨජුහික්ඛම්පි දාතුන්ති සංවිග්ගා ලොමහට්ඨජාතා උද්ධග්ගලොමා හුත්වා දසනබසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං සිරස්මි. පතිට්ඨපෙත්වා නමස්සමානා අට්ඨංසු.

347. දුරුපසඬකමාති දුපයිරුපාසියා. අහං සරාගො සදොසො සමොභො, සත්ථා විතරාගො විතදොසො විතමොභො, තස්මා දුපයිරුපාසියා තථාගතා මාදිසෙන. ක්‍රමායිති ලක්ඛණුපතිජ්ඣානෙන ව ආරම්භණුපතිජ්ඣානෙන ව ක්‍රමායි. තස්මිඤ්ඤෙව ක්‍රමානෙ රතාති ක්‍රමානරතා. තදන්තරං පටිසල්ලිනාති

තදන්තරං පටිසල්ලිනා සම්පති පටිසල්ලිනා වා. තස්මා න කෙවලං කුමාරි
කුමාරතාති දුරුපසඤ්ඤා, ඉදානිමෙව පටිසල්ලිනාතිපි දුරුපසඤ්ඤා.
පසාදෙය්‍යාසීති ආරාධෙය්‍යාසී, ඔකාසං මෙ කාරෙත්වා දෙය්‍යාසීති වදති.
බෙලුවපණ්ඩුවීණං ආදායාති නනු පුබ්බෙව ආදින්නාති? ආම, ආදින්නා.
මග්ගමනවසෙන පන අංසකුටෙ ලග්ගිතා, ඉදානි නං වාමහත්ථෙ යපෙත්වා
වාදනසජ්ජං කත්වා ආදිසි. තෙන වුත්තං “ආදායා”ති.

පඤ්චසිඛිතගාථාවණ්ණනා

348. අස්සාවෙසිති සාවෙසි. බුද්ධුපසඤ්ඤිතාති බුද්ධං ආරබ්භ බුද්ධං
නිස්සයං කත්වා පවත්තාති අත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

වන්දෙ තෙ පිතරං හද්දෙ, තිම්බරුං සුරියවච්ඡසෙති එත්ථ සුරියවච්ඡසාති
සුරියසමානසරීරා. තස්සා කිර දෙවධිතාය පාදන්තතො රස්මි උට්ඨහිත්වා
කෙසන්තං ආරොහති, තස්මා බාලසුරියමණ්ඩලසදිසා බායති, ඉති නං
“සුරියවච්ඡසා”ති සඤ්ජානන්ති. තං සන්ධායාහ – “හද්දෙ, සුරියවච්ඡසෙ, තව
පිතරං තිම්බරුං ගන්ධබ්බදෙවරාජානං වන්දාමි”ති. යෙන ජාතාසි කල්‍යාණීති
යෙන කාරණභූතෙන යං තිම්බරුං දෙවරාජානං නිස්සයා ත්වං ජාතා, කල්‍යාණී
සබ්බචග්ගසොහනා. ආනන්දජනනී මමාති මය්හං පිතිසොමනස්සවඩ්ඪතී.

වාතොව සෙදතං කන්තොති යථා සඤ්ජානසෙදානං සෙදහරණත්ථං වාතො
ඉට්ඨො හොති කන්තො මනාපො, එවන්ති අත්ථො. පානීයංව පිපාසතොති
පාතුම්ච්ඡන්තස්ස පිපාසතො පිපාසාහිභූතස්ස. අභිගීරසීති අභිගෙ රස්මියො
අස්සාති අභිගීරසී, තමෙව ආරබ්භ ආලපන්තො වදති. ධම්මො අරහතාමිවාති
අරහන්තානං නවලොකුත්තරධම්මො විය.

ජීසව්ඡතොති භුඤ්ජතුකාමස්ස බුද්ධාහිභූතස්ස. ජලන්තම්ච වාරිනාති යථා
කොච් ජලන්තං ජාතවෙදං උදකකුම්භෙන නිබ්බාපෙය්‍යා, එවං තව කාරණා
උජ්ජන්තං මම කාමරාගපරිලාහං නිබ්බාපෙහීති වදති.

යුත්තං කිඤ්ජක්ඛරෙණුනාති පදුමකෙසරරෙණුනා යුත්තං. නාගො
සම්මාහිතත්තො වාති සම්මාහිතත්තහත්ථී විය. ඔගාහෙ තෙ ඵනුදරන්ති යථා
සො නාගො පොක්ඛරණිං ඔගාහිත්වා පිවිත්වා අග්ගසොණ්ඩමත්තං
පඤ්ඤායමානං කත්වා නිමුග්ගො සුඛං සාතං වින්දති, එවං කදා නු බො තෙ
ඵනුදරං ඵනවෙමජ්ඣං උදරඤ්ච ඔතරිත්වා අහං සුඛං සාතං පටිලහිස්සාමිති
වදති.

“අව්වඬිකුසොව නාගොව, ජිතං මෙ තුත්තතොමරං;
කාරණං නප්පජානාමි, සම්මත්තො ලක්ඛණුරුයා”ති. —

එත්ථ තුත්තං වුව්වති කණ්ණමුලෙ විජ්ඣනආයදණ්ඩකො. තොමරන්ති පාදාදීසු විජ්ඣනදණ්ඩතොමරං. අඬිකුසොති මත්ථකෙ විජ්ඣනකුට්ඨකණ්ටකො. යො ච නාගො පහින්තමත්තො අව්වඬිකුසො හොති, අඬිකුසං අතීතො; අඬිකුසෙන විජ්ඣයමානොපි වසං න ගච්ඡති, සො “ජිතං මයා තුත්තතොමරං, යො අහං අඬිකුසස්සපි වසං න ගච්ඡාමි”ති මදදප්පෙන කිඤ්චි කාරණං න බුජ්ඣති. යථා සො අව්වඬිකුසො නාගො “ජිතං මෙ තුත්තතොමරං”න්ති කිඤ්චි කාරණං නප්පජානාති, එවං අහමපි ලක්ඛණසම්පන්නඌරුතාය ලක්ඛණුරුයා සම්මත්තො මත්තො පමත්තො උම්මත්තො විය කිඤ්චි කාරණං නප්පජානාමිති වදති. අථ චා අව්වඬිකුසොව නාගො අහමපි සම්මත්තො ලක්ඛණුරුයා කිඤ්චි තතො විරාගකාරණං නප්පජානාමි. කස්මා? යස්මා තෙන නාගෙන විය ජිතං මෙ තුත්තතොමරං, න කස්සපි වදතො වචනං ආදියාමි.

තයි ගෙධිතච්ඡිත්තොස්මිති හද්දෙ ලක්ඛණුරු තයි බද්ධච්ඡිත්තොස්මි. ගෙධිතච්ඡිත්තොති චා ගෙධං අප්ඤ්ඤාපෙතච්ඡිත්තො. චිත්තං විපරිණාමිතන්ති පකතිං ජහිත්වා යිතං. පටිගන්තුං න සක්කොමිති නිවත්තිතුං න සක්කොමි. වඬිකසස්තොව අම්බුජොති බලිසං ගිලිත්වා යිතමච්ඡො විය. “සසො”තිපි පාඨො, අයමෙවත්ථො.

වාමුරුති වාමාකාරෙන සණ්ඨිතඌරු, කදලික්ඛන්ධසදිසඌරුති චා අත්ථො. සජාති ආලිඬිග. මන්දලොවනෙති ඉත්ථියො න තිබ්ණං නිජ්ඣායන්ති මන්දං ආලොචෙත්ති ඔලොකෙත්ති, තස්මා “මන්දලොවනා”ති වුව්වත්ති. පලිස්සජාති සබ්බතොභාගෙන ආලිඬිග. එතං මෙ අභිපත්ථිතන්ති එතං මයා අභිණ්භං පත්ථිතං.

අප්පකො වත මෙ සන්තොති පකතියාව මන්දො සමානො. චෙල්ලිතකෙසියාති කෙසා මුඤ්චිත්වා පිට්ඨියං විස්සට්ඨකාලෙ සප්පො විය චෙල්ලන්තා ගච්ඡන්තා අස්සාති චෙල්ලිතකෙසි, තස්සා චෙල්ලිතකෙසියා. අනෙකභාවො සමුප්පාදීති අනෙකච්ඨො ජාතො. අනෙකභාගොති චා පාඨො. අරහන්තෙව දක්ඛිණාති අරහන්තමිහි දින්නදානං විය නානප්පකාරතො පහින්තො.

යං මෙ අත්ථි කතං පුඤ්ඤන්ති යං මයා කතං පුඤ්ඤමත්ථි. අරහත්තෙසු තාදිසුති තාදිලක්ඛණප්පත්තෙසු අරහත්තෙසු. තයා සද්ධිං විපච්චතන්ති සබ්බං තයා සද්ධිමෙව විපාකං දෙතු.

එකොදිති එකීභාවං ගතො. නිපකො සතොති නෙපක්කං වුච්චති පඤ්ඤා, තයා සමන්තාගතොති නිපකො. සතියා සමන්තාගතත්තා සතො. අමතං මුනි ජිහීසානොති යථා සො බුද්ධමුනි අමතං නිබ්බානං ජිහීසති පරියෙසති, එවං තං අහං සුරියවච්ඡසෙ ජිහීසාමි පරියෙසාමි. යථා වා සො අමතං ජිහීසානො එසන්තො ගවෙසන්තො විවරති, එවාහං තං එසන්තො ගවෙසන්තො විවරාමිතිපි අත්ථො.

යථාපි මුනි නන්දෙය්‍ය, පත්වා සම්බොධිමුත්තමන්ති යථා බුද්ධමුනි බොධිපල්ලඬිකෙ නිසින්තො සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පත්වා නන්දෙය්‍ය තොසෙය්‍ය. එවං නන්දෙය්‍යන්ති එවමෙව අහමිපි තයා මිස්සිභාවං ගතො නන්දෙය්‍යං, පිතිසොමනස්සජාතො භවෙය්‍යන්ති වදති.

තාහං හද්දෙ වරෙය්‍යාහෙති අහෙති ආමන්තනං, අහෙ හද්දෙ සුරියවච්ඡසෙ, සක්කෙත දෙවානම්න්දෙන “කිං ද්වීසු දෙවලොකෙසු දෙවරජ්ජං ගණ්හසි, සුරියවච්ඡස”න්ති, එවං වරෙ දින්තො දෙවරජ්ජං පහාය “සුරියවච්ඡසං ගණ්හාමි”ති එවං තං අහං වරෙය්‍යං ඉච්ඡෙය්‍යං ගණ්හෙය්‍යන්ති අත්ථො.

සාලංව න වීරං ඵුල්ලන්ති තව පිතු නගරද්වාරෙ නවීරං පුප්ඵිතො සාලො අත්ථි. සො අතිවිය මනොහරො. තං නවීරං ඵුල්ලසාලං විය. පිතරං තෙ සුමෙධසෙති අතිසස්සිරිකං තව පිතරං වන්දමානො නමස්සාමි නමො කරොමි. යස්සාසෙතාදිසි පජාති යස්ස ආසි එතාදිසි ධිතා.

349. සංසන්දනීති කස්මා ගීතසද්දස්ස වෙව විණාසද්දස්ස ව වණ්ණං කට්ඨෙසි? කිං තත්ථ භගවතො සාරාගො අත්ථිති? නත්ථි. ඡළඬිගුපෙක්ඛාය උපෙක්ඛකො භගවා එතාදිසෙසු යානෙසු, කෙවලං ඉට්ඨානිට්ඨං ජානාති, න තත්ථ රජ්ජති. වුත්තමිපි වෙතං “සංවිජ්ජති ඛො, ආවුසො, භගවතො චක්ඛු, පස්සති භගවා චක්ඛුනා රූපං, ඡන්දරාගො භගවතො නත්ථි, සුවිමුත්තචිත්තො භගවා. සංවිජ්ජති ඛො, ආවුසො, භගවතො සොත”න්තිආදි (සං. නි. 4.232). සවෙ පන වණ්ණං න කට්ඨෙය්‍ය, පඤ්චසිඛො “ඔකාසො මෙ කතො”ති න ජානෙය්‍ය. අථ සක්කො “භගවතා පඤ්චසිඛස්ස ඔකාසො න කතො”ති දෙවතා ගහෙත්වා තතොව පටිනිවත්තෙය්‍ය, තතො මහාජානියො භවෙය්‍ය. වණ්ණෙ පන කථිතෙ “කතො භගවතා පඤ්චසිඛස්ස ඔකාසො”ති දෙවතාහි සද්ධිං

උපසඬකමිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජනාවසානෙ අසීනියා දෙවතාසහස්සෙහි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිස්සතීති ඤාත්වා වණ්ණං කථෙසි.

තත්ථ කදා සංයුජ්ඣාති කදා ගන්ථිතා පිණ්ඩිතා. තෙන ඛො පනාහං, හන්තෙ, සමයෙනාති තෙන සමයෙන තස්මිං තුම්භාකං සම්බොධිප්පත්තිතො පටියාය අට්ඨමෙ සත්තාහෙ. හද්දා නාම සූරියවච්ඡසාති නාමතො හද්දා සරීරසම්පත්තියා සූරියවච්ඡසා. හගිනීති වොහාරවචනමෙතං, දෙවධිතාති අත්ථො. පරකාමීනීති පරං කාමෙති අභිකඬ්ඛති.

උපනවචන්තියාති නවචමානාය. සා කිර එකස්මිං සමයෙ වාතුමහාරාජිකදෙවෙහි සද්ධිං සක්කස්ස දෙවරාජස්ස නවචං දස්සනත්ථාය ගතා, තස්මිඤ්ච ඛණෙ සක්කො තථාගතස්ස අට්ඨ යථාභූච්චෙ ගුණෙ පයිරුදාහාසි. ඵලං තස්මිං දිවසෙ ගන්ත්වා නවචන්ති අස්සොසි.

සක්කපසඬකමවණ්ණනා

350. පටිසම්මොදනීති “සංසන්දනි ඛො තෙ”තිආදීනි වදන්තො හගවා සම්මොදනි, පඤ්චසිඛො පටිසම්මොදනි. ගාථා ව භාසන්තො පඤ්චසිඛො සම්මොදනි, හගවා පටිසම්මොදනි. ආමන්තෙසීති ජානාපෙසි. තස්ස කිරෙවං අහොසි “අයං පඤ්චසිඛො මයා මම කම්මෙන පෙසිතො අත්තතො කම්මං කරොති. ඵවරුපස්ස සත්ථු සන්තිකෙ යත්වා කාමගුණූපසඤ්ඤිතං අනනුච්ඡවිකං කථෙසි, නටා නාම නිල්ලජ්ජා හොන්ති, කථෙන්නො විජ්ජකාරම්පි දස්සෙය්‍ය, හන්ද නං මම කම්මං ජානාපෙමි”ති වින්තෙත්වා ආමන්තෙසි.

351. ඵවඤ්ච පන තථාගතාති ධම්මසඬගාහකත්ථෙරෙහි යපිතවචනං. අභිවදන්තීති අභිවාදනසම්පටිච්ඡනෙන වඩ්ඪිතවචනෙන වදන්ති. අභිවදිතොති වඩ්ඪිතවචනෙන වුත්තො.

උරුන්දා සමපාදීති මහන්තා විවටා අහොසි, අන්ධකාරො ගුහායං අන්තරධාසි. ආලොකො උදපාදීති යො පකතියා ගුහායං අන්ධකාරො, සො අන්තරහිතො, ආලොකො ජාතො. සබ්බමෙතං ධම්මසඬගාහකානං වචනං.

352. චිරපටිකාහං, හන්තෙති චිරතො අහං, චිරතො පටියායාහං දස්සනකාමොති අත්ථො. කෙහිචි කෙහිචි කිච්චකරණියෙහිති දෙව්‍යාං ධිතා ව පුත්තා ව අඬකෙ නිබ්බත්තන්ති, පාදපරිවාරිකා ඉත්ථියො සයනෙ නිබ්බත්තන්ති, තාසං මණ්ඩනපසාධනකාරිකා දෙවතා සයනං පරිවාරෙත්වා

නිබ්බත්තන්ති, වෙය්‍යාවච්චකරා අත්තොවිමානෙ නිබ්බත්තන්ති, එතෙසං අත්ථාය අඬ්ඬකරණං නාම නත්ථි. යෙ පන සීමන්තරෙ නිබ්බත්තන්ති, තෙ “තව සන්තකා, මම සන්තකා”ති නිව්ඡෙතුං අසක්කොන්තා අඬ්ඬං කරොන්ති, සක්කං දෙවරාජානං පුච්ඡන්ති. සො “යස්ස විමානං ආසන්නතරං, තස්ස සන්තකා”ති වදති. සචෙ ද්වෙයි සමට්ඨානෙ භොන්ති, “යස්ස විමානං ඔලොකෙන්ති යිතා, තස්ස සන්තකා”ති වදති. සචෙ එකමිපි න ඔලොකෙති, තං උභින්නං කලහුපච්ඡෙදනත්ථං අත්තනො සන්තකං කරොති. කීළාදීනිපි කිච්චානි කරණියානෙව. එවරුපානි තානි කරණියානි සන්ධාය “කෙහිවි කෙහිවි කිච්චකරණියෙහි”ති ආහ.

සලලාගාරකෙති සලලමයගන්ධකුටියං. අඤ්ඤතරෙන සමාධිනාති තදා කිර හගවා සක්කස්සෙව අපරිපාකගතං ඤාණං විදිත්වා ඔකාසං අකාරෙතුකාමො ඵලසමාපත්තිවිහාරෙන නිසිදි. තං එස අජානන්තො “අඤ්ඤතරෙන සමාධිනා”ති ආහ. භූජති ව නාමාති භූජතීති තස්සා නාමං. පරිවාරිකාති පාදපරිවාරිකා දෙවධිතා. සා කිර ද්වෙ ඵලානි පත්තා, තෙනස්සා දෙවලොකෙ අභිරතියෙව නත්ථි. නිව්චං හගවතො උපට්ඨානං ආගන්ත්වා අඤ්ජලිං සිරසි යපෙත්වා හගවත්තං නමස්සමානා තිට්ඨති. නෙමිසද්දෙන තමිහා සමාධිමිහා වුට්ඨිතොති “සමාපන්තො සද්දං සුඤ්ඤාති”ති නො වත රෙ වත්තබ්බෙ, නනු හගවා සක්කස්ස දෙවනමිත්ථස්ස “අපිවාහං ආයස්මතො චක්කනෙමිසද්දෙන තමිහා සමාධිමිහා වුට්ඨිතො”ති භණ්ති. තිට්ඨතු නෙමිසද්දො, සමාපන්තො නාම අත්තොසමාපත්තියං කණ්ණමුලෙ ධම්මානස්ස සඬ්ඛයුගලස්සාපි අසනිසන්තිපාතස්සාපි සද්දං න සුඤ්ඤාති. හගවා පන “එත්තකං කාලං සක්කස්ස ඔකාසං න කරස්සාමි”ති පරිච්ඡින්නදිත්වා කාලවසෙන ඵලසමාපත්තිං සමාපන්තො. සක්කො “න දානි මෙ සත්ථා ඔකාසං කරොති”ති ගන්ධකුටිං පදක්ඛිණං කත්වා රථං නිවත්තෙන්වා දෙවලොකාහිමුඛං පෙසෙසි. ගන්ධකුටිපරිවෙණං රථසද්දෙන සමොහිතං පඤ්චඩ්ඛිකතුරියං විය අභොසි. හගවතො යථාපරිච්ඡින්නකාලවසෙන සමාපත්තිතො වුට්ඨිතස්ස රථසද්දෙනෙව පයමාවජ්ජනං උප්පජ්ජි, තස්මා එවමාහ.

ගොපකචන්ද්‍රවණ්ණනා

353. සීලෙසු පරිපූරකාරිනීති පඤ්චසු සීලෙසු පරිපූරකාරිනී. ඉත්ථිත්තං විරාජෙත්වාති ඉත්ථිත්තං නාම අලං, න හි ඉත්ථිත්තෙ යත්වා චක්කචත්තිසිරිං, න සක්කමාරබ්බ්මසිරියො පච්චනුභවිතුං, න පච්චෙකබොධිං, න සම්මාසම්බොධිං ගන්තුං සක්කාති එවං ඉත්ථිත්තං විරාජෙති නාම. මහන්තමිදං පුරිසත්තං නාම සෙට්ඨං උත්තමං, එත්ථ යත්වා සක්කා එතා සම්පත්තියො

පාපුණිකුන්ති එවං පන පුරිසත්තං භාවෙති නාම. සාපි එවමකාසි. තෙන චුත්තං – “ඉත්ථිත්තං විරාජෙත්වා පුරිසත්තං භාවෙත්වා”ති. භීනං ගන්ධබ්බකායන්ති භීනං ලාමකං ගන්ධබ්බනිකායං. කස්මා පන තෙ පරිසුද්ධසීලා තත්ථ උප්පන්නාති? පුබ්බනිකන්තියා. පුබ්බෙපි කිර තෙසං එතදෙව වසිතට්ඨානං, තස්මා නිකන්තිවසෙන තත්ථ උප්පන්නා. උපට්ඨානන්ති උපට්ඨානසාලං. පාරිවරියන්ති පරිවරණභාවං. ගීතවාදිතෙහි අම්භෙ පරිවරිස්සාමාති ආගච්ඡන්ති.

පට්ඨොදෙසීති සාරෙසි. සො කිර තෙ දිස්වා “ඉමෙ දෙවපුත්තා අතිවිය විරොචෙන්ති අතිවණ්ණවන්නො, කිං නු බො කම්මං කත්වා ආගතා”ති ආවජ්ජන්නො “හික්ඛු අභෙසු”න්ති අද්දස. තතො “හික්ඛු භොන්තු, සීලෙසු පරිපුරකාරිනො”ති උපධාරෙන්නො “පරිපුරකාරිනො”ති අද්දස. “පරිපුරකාරිනො භොන්තු, අඤ්ඤා ගුණො අත්ථි නත්ථි”ති උපධාරෙන්නො “ඤානලාභිනො”ති අද්දස. “ඤානලාභිනො භොන්තු, කුහිං වාසිකා”ති උපධාරෙන්නො “මය්භංව කුලුපකා”ති අද්දස. පරිසුද්ධසීලා නාම ඡසු දෙවලොකෙසු යත්ථිච්ඡන්ති, තත්ථ නිබ්බත්තන්ති. ඉමෙ පන උපරිදෙවලොකෙ ව න නිබ්බත්තා. ඤානලාභිනො නාම බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තන්ති, ඉමෙ ව බ්‍රහ්මලොකෙ න නිබ්බත්තා. අභං පන එතෙසං ඔවාදෙ යත්වා දෙවලොකසාමිකස්ස සක්කස්ස දෙවානම්න්දස්ස පල්ලඬිකෙ පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්තො, ඉමෙ භීනෙ ගන්ධබ්බකායෙ නිබ්බත්තා. අට්ඨිවෙධපුග්ගලා නාමෙතෙ වට්ටෙත්වා වට්ටෙත්වා ගාල්භං විජ්ඣිතබ්බාති චින්තෙත්වා කුතොමුඛා නාමාතිආදීහි වචනෙහි පට්ඨොදෙසි.

තත්ථ කුතොමුඛාති හගවති අහිමුබ්බෙ ධම්මං දෙසෙන්නෙ තුම්භෙ කුතොමුඛා කිං අඤ්ඤා විහිතා ඉතො චිතො ව ඔලොකයමානා උදාහු නිද්දායමානා? දුද්දිට්ඨරූපන්ති දුද්දිට්ඨසභාවං දට්ඨුං අයුත්තං. සහධම්මිකෙති එකස්ස සත්ථු සාසනෙ සමාවිණ්ණධම්මෙ කතපුඤ්ඤ. තෙසං හත්තෙති තෙසං ගොපකෙන දෙවපුත්තෙන එවං වත්වා පුන “අහො තුම්භෙ නිල්ලජ්ජා අහිරිකා”තිආදීහි වචනෙහි පට්ඨොදිතානං ද්වෙ දෙවා දිට්ඨෙව ධම්මෙ සතිං පටිලභිංසු.

කායං බ්‍රහ්මපුරොහිතන්ති තෙ කිර චින්තයිංසු – “නට්ඨි නාම නච්චන්තෙහි ගායන්තෙහි වාදෙන්තෙහි ආගන්ත්වා දායො නාම ලහිතබ්බො අස්ස, අයං පන අම්භාකං දිට්ඨිකාලතො පට්ඨාය පක්ඛිත්තලොණං උද්ධනං විය තට්ඨායතෙව, කිං නු බො ඉද්”න්ති ආවජ්ජන්නා අත්තතො සමණභාවං පරිසුද්ධසීලතං ඤානලාභිතං තස්සෙව කුලුපකභාවඤ්ච දිස්වා “පරිසුද්ධසීලා නාම ඡසු දෙවලොකෙසු යථාරූචිතෙ යානෙ නිබ්බත්තන්ති, ඤානලාභිනො

බ්‍රහ්මලොකෙ. මයං උපරිදෙවලොකෙපි බ්‍රහ්මලොකෙපි නිබ්බත්තිතුං නාසක්ඛිමිහ. අම්භාකං ඔවාදෙ යත්වා අයං ඉත්ථිකා උපරි නිබ්බත්තා, මයං හික්ඛු සමානා භගවති බ්‍රහ්මවරියං චරිත්වා හීනෙ ගන්ධබ්බකායෙ නිබ්බත්තා. තෙන නො අයං එවං නිග්ගණ්හාති”ති ඤත්වා තස්ස කථං සුණන්තායෙව තෙසු ද්වෙ ජනා පයමජ්ඣානසතිං පටිලභිත්වා ඤානං පාදකං කත්වා සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්නා අනාගාමිඵලෙයෙව පතිට්ඨහිංසු. අථ තෙසං සො පරිත්තො කාමාවචරත්තභාවො ධාරතුං නාසක්ඛි. තස්මා තාවදෙව චචිත්වා බ්‍රහ්මපුරොහිතෙසු නිබ්බත්තා. සො ච තෙසං කායො තත්ථ ධීතානංයෙව නිබ්බත්තො. තෙන චුත්තං – “තෙසං, භත්තෙ, ගොපකෙන දෙවපුත්තෙන පටිචොදිතානං ද්වෙ දෙවා දිට්ඨෙව ධම්මෙ සතිං පටිලභිංසු කායං බ්‍රහ්මපුරොහිත”න්ති.

තත්ථ දිට්ඨෙව ධම්මෙති තස්මිඤ්ඤෙව අත්තභාවෙ ඤානසතිං පටිලභිංසු. තත්ථෙව යත්වා චුතා පන කායං බ්‍රහ්මපුරොහිතං බ්‍රහ්මපුරොහිතසරීරං පටිලභිංසුති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. එකො පන දෙවොති එකො දෙවපුත්තො නිකන්ති. ඡන්දිතුං අසක්කොන්තො කාමෙ අජ්ඣවසි, තත්ථෙව ආවාසිකො අහොසි.

354. සඬ්ඝඤ්චුපට්ඨාසිත්ති සඬ්ඝඤ්ච උපට්ඨාසිං.

සුධම්මකායාති ධම්මස්ස සුන්දරභාවෙන. තිදිවූපපන්නොති තිදිවෙ තිදසපුරෙ උපපන්නො. ගන්ධබ්බකායුපගතෙ වසීනෙති ගන්ධබ්බකායං ආවාසිකො හුත්වා උපගතෙ. යෙ ච මයං පුබ්බෙ මනුස්සභූතාති යෙ පුබ්බෙ මනුස්සභූතා මයං අත්තෙන පාතෙන උපට්ඨහිමිහාති ඉමිනා සද්ධිං යොජෙත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො.

පාදුපසඬ්ගය්හාති පාදෙ උපසඬ්ගය්හ පාදධොවනපාදමක්ඛනානුප්පදානෙන පුජෙත්වා වෙව චන්දිත්වා ච. සකෙ නිවෙසනෙති අත්තතො සරෙ. ඉමස්සාපි පදස්ස උපට්ඨහිමිහාති ඉමිනාව සම්බන්ධො.

පච්චත්තං වෙදිතබ්බොති අත්තනාව වෙදිතබ්බො. අරියාන සුභාසිතානීති තුම්හෙහි චුච්චමානාති බුද්ධානං භගවත්තානං සුභාසිතාති.

තුම්හෙ පන සෙට්ඨමුපාසමානාති උත්තමං බුද්ධං භගවත්තං උපාසමානා අනුත්තරෙ බුද්ධසාසනෙ චා. බ්‍රහ්මවරියන්ති සෙට්ඨවරියං. භවතුපපත්තීති භවත්තානං උපපත්ති.

අගාරෙ වසතො මය්හන්ති සරමජ්ඣෙකං වසන්තස්ස මය්හං.

ස්වජ්ජාති සො අජ්ජ. ගොතමසාවකොති ඉධ ගොපකො ගොතමසාවකොති චුත්තො. සමෙච්චාති සමාගන්ත්වා.

හන්ද වියායාම බ්‍යායාමාති හන්ද උය්‍යමාම බ්‍යායමාම. මා නො මයං පරපෙස්සා අහුම්හාති නොති නිපාතමත්තං, මා මයං පරස්ස පෙසනකාරකාව අහුම්හාති අත්ථො. ගොතමසාසනානීති ඉධ පකතියා පටිච්ඡිදං පටිමජ්ඣානමෙව ගොතමසාසනානීති චුත්තං, තං අනුස්සරං අනුස්සරිත්වාති අත්ථො.

චිත්තානි විරාජයිත්වාති පඤ්චකාමගුණිකචිත්තානි විරාජයිත්වා. කාමෙසු ආදීනවන්ති වික්ඛම්භනවසෙන පටිමජ්ඣානෙන කාමෙසු ආදීනවං අද්දසංසු, සමුච්ඡෙදවසෙන තතියමග්ගෙන. කාමසංයොජනබන්ධනානීති කාමසඤ්ඤොජනානි ව කාමබන්ධනානි ව. පාපිමයොගානීති පාපිමනො මාරස්ස යොගභූතානි, බන්ධනභූතානීති අත්ථො. දුරච්චයානීති දුරතික්කමානි. සඉන්ද්‍රා දෙවා සපජාපතිකානි ඉන්ද්‍රං ජෙට්ඨකං කත්වා උපච්චියා සඉන්ද්‍රා පජාපතිං දෙවරාජානං ජෙට්ඨකං කත්වා උපච්චියා සපජාපතිකා. සභායුපච්චියාති සභායං උපච්චියා, නිසින්නාති අත්ථො.

වීරාති සුරා. වීරාගාති විතරාගා. වීරජං කරොන්තාති වීරජං අනාගාමිමග්ගං කරොන්තා උප්පාදෙන්තා. නාගොව සන්නානි ගුණානීති කාමසඤ්ඤොජනබන්ධනානි ඡෙත්වා දෙවෙ තාවතිංසෙ අතික්කමිංසු. සංවෙගජාතස්සාති ජාතසංවෙගස්ස සක්කස්ස.

කාමාහිභූති දුට්ඨානමපි කාමානං අහිභූ. සතියා විහීනාති ඤානසතිවිරහිතා.

තිණ්ණං තෙසන්ති තෙසු තිසු ජනෙසු. ආවසිනෙත්ථ එකොති තත්ථ හීනෙ කායෙ එකොයෙව ආවාසිකො ජාතො. සම්බොධිපථානුසාරිනොති අනාගාමිමග්ගානුසාරිනො. දෙවෙපි හීලෙන්තීති ද්වෙ දෙවලොකෙ හීලෙන්තා අධොකරොන්තා උපචාරජ්ජනාසමාධිහි සමාහිතත්තා අත්තනො පාදපංසුං දෙවතානං මත්ථකෙ ඔකිරන්තා ආකාසෙ උප්පතිත්වා ගතාති.

එතාදිසී ධම්මජ්ජකාසනෙත්ථාති එත්ථ සාසනෙ එවරූපා ධම්මජ්ජකාසනා, යාය සාවකා එතෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතා භොන්ති. න තත්ථ කිං කඨ්ඨති කොචි සාවකොති කිං තත්ථ තෙසු සාවකෙසු කොචි එකසාවකොපි බුද්ධාදිසු

වා වාතුද්දිසභාවෙ වා න කඨිබ්බති “සබ්බදිසාසු අසජ්ජමානො අගය්භමානො විහරති”ති. ඉදානි භගවතො වණ්ණං භණන්තො “නිතිණ්ණඛසං විචිකිච්ඡන්තං, බුද්ධං නමස්සාම ජිනං ජනින්ද්”න්ති ආහ. තත්ථ විචිකිච්ඡන්තන්ති ඡන්තවිචිකිච්ඡං. ජනින්දන්ති සබ්බලොකුත්තමං.

යං තෙ ධම්මන්ති යං තව ධම්මං. අජ්ඣගංසු තෙති තෙ දෙවපුත්තා අධිගතා. කායං බ්‍රහ්මපුරොහිතන්ති අම්භාකං පස්සන්තානංයෙව බ්‍රහ්මපුරොහිතසරීරං. ඉදං චුත්තං භොති – යං තව ධම්මං ජානින්වා තෙසං තිණ්ණං ජනානං තෙ ද්වෙ විසෙසගු අම්භාකං පස්සන්තානංයෙව කායං බ්‍රහ්මපුරොහිතං අධිගන්ත්වා මග්ගඵලවිසෙසං අජ්ඣගංසු, මයම්පි තස්ස ධම්මස්ස පත්තියා ආගතම්භාසි මාරිසාති. ආගතම්භාසෙති සම්පත්තම්භ. කතාවකාසා භගවතා, පඤ්ඤං පුච්ඡෙමු මාරිසාති සචෙ නො භගවා ඔකාසං කරොති, අථ භගවතා කතාවකාසා භුත්වා පඤ්ඤං, මාරිස, පුච්ඡෙය්‍යාමාති අත්ථො.

මසමාණුවත්ථු

355. දීඝරත්තං විසුද්ධො ඛො අයං යක්ඛොති චිරකාලතො පභුති විසුද්ධො. කීච චිරකාලතො? අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ මගධරට්ඨෙ මචලගාමකෙ මසමාණුවකාලතො පට්ඨාය. තදා කීරෙස එකදිවසං කාලස්සෙව වුට්ඨාය ගාමමජ්ඣෙ මනුස්සානං ගාමකම්මකරණට්ඨානං ගන්ත්වා අත්තනො ධීතට්ඨානං පාදන්තෙනෙව පංසුකවචරං අපනෙත්වා රමණීයමකාසි, අඤ්ඤො ආගන්ත්වා තත්ථ අට්ඨාසි. සො තාවතකෙනෙව සතිං පටිලහින්වා මජ්ඣෙ ගාමස්ස බලමණ්ඩලමත්තං යානං සොධෙත්වා වාලුකං ඔකිරිත්වා දාරුනි ආහරිත්වා සීතකාලෙ අග්ගිං කරොති, දහරා ව මහල්ලකා ව ආගන්ත්වා තත්ථ නිසීදන්ති.

අථස්ස එකදිවසං එතදභොසි – “මයං නගරං ගන්ත්වා රාජරාජමහාමත්තාදයො පස්සාම, ඉමෙසුපි වන්දිමසුරියෙසු ‘වන්දො නාම දෙවපුත්තො, සුරියො නාම දෙවපුත්තො’ති වදන්ති. කිං නු ඛො කත්වා එතෙ එතා සම්පත්තියො අධිගතා”ති? තතො “නාඤ්ඤං කිඤ්චි, පුඤ්ඤකම්මමෙව කත්වා”ති වින්තෙත්වා “මයාපි එවංවිධසම්පත්තිදායකං පුඤ්ඤකම්මමෙව කත්තබ්බ”න්ති වින්තෙසි.

සො කාලස්සෙව වුට්ඨාය යාගුං පිවිත්වා වාසිඵරසුකුදාලමුසලහත්ථො චතුමහාපථං ගන්ත්වා මුසලෙන පාසාණෙ උච්චාලෙත්වා පවට්ඨෙති, යානානං අක්ඛපට්ඨාතරුක්ඛෙ හරති, විසමං සමං කරොති, චතුමහාපථෙ සාලං කරොති, පොක්ඛරණිං බණ්ඩි, සෙතූං බන්ධති, එවං දිවසං කම්මං කත්වා අත්ථඨගතෙ

සූරියෙ සරං එති. තං අඤ්ඤො පුච්ඡි – “හො, මස, ත්වං පාතොව නික්ඛමිත්වා සායං අරඤ්ඤතො එසි, කිං කම්මං කරොසි”ති? පුඤ්ඤකම්මං කරොමි. සග්ගගාමිමග්ගං සොධෙමිති. කිමිදං, හො, පුඤ්ඤං නාමාති? ත්වං න ජානාසිති? ආම, න ජානාමිති. නගරං ගතකාලෙ දිට්ඨපුබ්බා තෙ රාජරාජමහාමත්තාදයොති? ආම, දිට්ඨපුබ්බාති. පුඤ්ඤකම්මං කත්වා තෙහි තං යානං ලද්ධං, අහමිපි එවංවිධසම්පත්තිදායකං කම්මං කරොමි. “චන්දො නාම දෙවපුත්තො, සූරියො නාම දෙවපුත්තො”ති සුතපුබ්බං තයාති? ආම සුතපුබ්බන්ති. එතස්ස සග්ගස්ස ගමනමග්ගං අහං සොධෙමිති. ඉදං පන පුඤ්ඤකම්මං කිං තවෙව වට්ටති, අඤ්ඤස්ස න වට්ටති? න කස්සවෙතං වාරිතන්ති. යදි එවං ස්වෙ අරඤ්ඤං ගමනකාලෙ මය්හමිපි සද්දං දෙහිති. පුනදිවසෙ තං ගහෙත්වා ගතො, එවං තස්මිං ගාමෙ තෙත්තිංස මනුස්සා තරුණවයා සබ්බෙ තස්සෙව අනුවත්තකා අහෙසුං. තෙ එකච්ඡන්දා හුත්වා පුඤ්ඤකම්මාති කරොන්තා විවරන්ති. යං දිසං ගච්ඡන්ති, මග්ගං සමං කරොන්තා එකදිවසෙනෙව කරොන්ති, පොක්ඛරණිං බණන්තා, සාලං කරොන්තා, සෙතං බන්ධන්තා එකදිවසෙනෙව නිට්ඨාපෙත්ති.

අථ නෙසං ගාමභොජකො චිත්තෙසි – “අහං පුබ්බෙ එතෙසු සූරං පිචන්තෙසු පාණ්ඩාදාදිති කරොන්තෙසු ච කහාපණාදිවසෙන වෙව දණ්ඩබලිවසෙන ච ධනං ලභාමි. ඉදානි එතෙසං පුඤ්ඤකරණකාලතො පට්ඨාය එත්තකො ආයො නත්ථි, හන්ද තෙ රාජකුලෙ පරිහින්දාමි”ති රාජානං උපසඬකමිත්වා වොරෙ, මහාරාජ, පස්සාමිති. කුහිං, තාතාති? මය්හං ගාමෙති. කිං වොරා නාම, තාතාති? රාජාපරාධිකා දෙවාති. කිං ජාතිකාති? ගහපතිජාතිකා දෙවාති. ගහපතිකා කිං කරිස්සන්ති, තයා ජානමානෙන කස්මා මය්හං න කථිතන්ති? භයෙන, මහාරාජ, න කථෙමි, ඉදානි මා මය්හං දොසං කරෙය්‍යාමාති. අථ රාජා “අයං මය්හං මහාරවං රවති”ති සද්දහිත්වා “තෙන හි ගච්ඡ, ත්වමෙව තෙ ආනෙහි”ති බලං දත්වා පෙසෙසි. සො ගන්ත්වා දිවසං අරඤ්ඤෙ කම්මං කත්වා සායමාසං භුඤ්ජිත්වා ගාමමජ්ඣෙ නිසිදිත්වා “ස්වෙ කිං කම්මං කරිස්සාම, කිං මග්ගං සමං කරොම, පොක්ඛරණිං බණාම, සෙතං බන්ධාමා”ති මන්තයමානෙයෙව තෙ පරිවාරෙත්වා “මා එන්දිත්ථ, රඤ්ඤො ආණා”ති බන්ධිත්වා පායාසි. අථ බො නෙසං ඉත්ථියො “සාමිකා කිර වො ‘රාජාපරාධිකා වොරා’ති බන්ධිත්වා නිය්‍යන්ති”ති සුත්වා “අතිවිරෙන කූටා එතෙ ‘පුඤ්ඤකම්මං කරොමා’ති දිවසෙ දිවසෙ අරඤ්ඤෙව අච්ඡන්ති, සබ්බකම්මන්තා පරිහිනා, ගෙහෙ න කිඤ්චි වඩ්ඪති, සුට්ඨු බද්ධා සුට්ඨු ගහිතා”ති වදිංසු.

ගාමභොජකොපි තෙ නෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසි. රාජා අනුපපරික්ඛිත්වායෙව “හත්ථිනා මද්දාපෙඨා”ති ආහ. තෙසු නියමානෙසු මසො ඉතරෙ ආහ – “භො, සක්ඛිස්සථ මම වචනං කාතු”න්ති? තව වචනං කරොත්තායෙවමිහ ඉමං භයං පත්තා, එවං සන්තෙපි තව වචනං කරොම, භණ භො, කිං කරොමාති? එත්ථ භො වට්ටෙ වරත්තානං නාම නිබද්ධං එතං, කිං පන තුම්හෙ වොරාති? න වොරම්හාති. ඉමස්ස ලොකස්ස සච්චකිරියා නාම අවස්සයො, තස්මා සබ්බෙපි “යදි අම්හෙ වොරා, හත්ථි මද්දතු, අථ න වොරා, මා මද්දතු”ති සච්චකිරියං කරොථාති. තෙ තථා අකංසු. හත්ථි උපගන්තුම්පි න සක්කොති, විරවන්තො පලායති, හත්ථිං තුත්තතොමරඬිකුසෙහි කොට්ටෙන්තාපි උපනෙතුං න සක්කොන්ති. “හත්ථිං උපනෙතුං න සක්කොමා”ති රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. තෙන හි උපරි කටෙන පටිච්ඡාදෙන්වා මද්දාපෙඨාති. උපරි කටෙ දිත්තෙ දිගුණරවං විරවන්තො පලායති.

රාජා සුත්වා පෙසුඤ්ඤකාරකං පක්කොසාපෙත්වා ආහ – “තාත, හත්ථි මද්දිතුං න ඉච්ඡති”ති? ආම, දෙව, ජෙට්ඨකමාණුවො මන්තං ජානාති, මන්තස්සෙව අයමානුභාවොති. රාජා තං පක්කොසාපෙත්වා “මන්තො කිර තෙ අත්ථි”ති පුච්ඡි? නත්ථි, දෙව, මය්හං මන්තො, සච්චකිරියං පන මයං කරම්හ – “යදි අම්හෙ රඤ්ඤො වොරා, මද්දතු, අථ න වොරා, මා මද්දතු”ති, සච්චකිරියාය නො එස ආනුභාවොති. කිං පන, තාත, තුම්හෙ කම්මං කරොථාති? අම්හෙ, දෙව, මග්ගං සමං කරොම, චතුමහාපටෙ සාලං කරොම, පොක්ඛරණං බණ්ණාම, සෙතුං බන්ධාම, එවරූපානි පුඤ්ඤකම්මානි කරොත්තා විවර්මහාති.

අයං තුම්හෙ කිමත්ථං පිපුණෙසිති? අම්හාකං පමත්තකාලෙ ඉදඤ්චිදඤ්ච ලහති, අප්පමත්තකාලෙ තං නත්ථි, එතෙන කාරණෙනාති. තාත, අයං හත්ථි නාම තිරච්ඡානො, සොපි තුම්හාකං ගුණ ජානාති. අහං මනුස්සො භුත්වාපි න ජානාමි, තුම්හාකං වසනගාමං තුම්හාකංයෙව පුන අහරණියං කත්වා දෙමි, අයම්පි හත්ථි තුම්හාකංයෙව භොතු, පෙසුඤ්ඤකාරකොපි තුම්හාකංයෙව දාසො භොතු. ඉතො පට්ඨාය මය්හම්පි පුඤ්ඤකම්මං කරොථාති ධනං දත්වා විස්සජ්ජෙසි. තෙ ධනං ගහෙත්වා වාරෙන වාරෙන හත්ථිං ආරුය්හ ගච්ඡන්තා මන්තයන්ති “භො පුඤ්ඤකම්මං නාම අනාගතභවත්ථාය කරියති, අම්හාකං පන අත්තොඋදකෙ පුප්ඵිතං නිලුප්පලං විය ඉමස්මිඤ්ඤෙව අත්තභාවෙ විපාකං දෙති. ඉදානි අතිරෙකං පුඤ්ඤං කරිස්සාමා”ති, කිං කරොමාති? චතුමහාපටෙ ථාවරං කත්වා මහාජනස්ස විස්සමනසාලං කරොම, ඉත්ථිහි පන සද්ධිං අපත්තිකං කත්වා කරිස්සාම, අම්හෙසු හි “වොරා”ති ගහෙත්වා

නියමානෙසු ඉත්ථිතං එකාපි චිත්තාමත්තකම්පි අකත්වා “සුඛද්ධා සුගහිතා”ති උට්ඨහිංසු, තස්මා තාසං පත්තිං න දස්සාමාති. තෙ අත්තනො ගෙහානි ගත්ත්වා හත්ථිනො තෙත්තිංසපිණ්ඩං දෙන්ති, තෙත්තිංස තිණුමුට්ඨියො ආහරන්ති, තං සබ්බං හත්ථිස්ස කුච්ඡිපුරං ජාතං. තෙ අරඤ්ඤං පටිසිත්වා රුක්ඛෙ ඡින්දන්ති, ඡින්තං ඡින්තං හත්ථි කඬ්ඨිත්වා සකටපථෙ යපෙසි. තෙ රුක්ඛෙ තච්ඡෙත්වා සාලාය කම්මං ආරහිංසු.

මසස්ස ගෙහෙ සුජාතා, සුධම්මා, චිත්තා, නන්දානි චතස්සො හරියායො අහෙසුං. සුධම්මා වඩ්ඪකිං පුච්ඡති – “තාත, ඉමෙ සභායා කාලස්සෙව ගත්ත්වා සායං එන්ති, කිං කම්මං කරොන්ති”ති? “සාලං කරොන්ති, අම්මා”ති. “තාත, මය්හම්පි සාලාය පත්තිං කත්වා දෙහී”ති. “ඉත්ථිහි අපත්තිකං කරොමා”ති එතෙ වදන්තිති. සා වඩ්ඪකිස්ස අට්ඨ කභාපණෙ දත්වා “තාත, යෙන කෙනචි උපායෙන මය්හං පත්තිකං කරොහී”ති ආහ. සො “සාධු අම්මා”ති වත්වා පුරෙතරං වාසිඵරසුං ගහෙත්වා ගාමමජ්ඣෙකෙ යත්වා “කිං හො අජ්ජ ඉමස්මිම්පි කාලෙ න නික්ඛමා”ති උච්චාසද්දං කත්වා “සබ්බෙ මග්ගං ආරුළ්භා”ති ඤත්වා “ගච්ඡථ තාව තුම්හෙ, මය්හං පපඤ්ඤො අත්ථි”ති තෙ පුරතො කත්වා අඤ්ඤං මග්ගං ආරුය්හ කණ්ණිකූපගං රුක්ඛං ඡින්දිත්වා තච්ඡෙත්වා මට්ඨං කත්වා ආහරිත්වා සුධම්මාය ගෙහෙ යපෙසි – “මයා දෙහීති චුත්තදිවසෙ නිහරිත්වා දදෙය්‍යාසී”ති.

අථ නිට්ඨිතෙ දබ්බසම්භාරකම්මෙ භූමිකම්මතො පට්ඨාය වයඛන්ධනට්ඨිභුස්සාපන සඬ්ඝාටයොජන කණ්ණිකමඤ්චඛන්ධනෙසු කතෙසු සො වඩ්ඪකි කණ්ණිකමඤ්චෙ නිසිදිත්වා චතුහි දිසාහි ගොපානසියො උක්ඛිපිත්වා “හො එකං පමුට්ඨං අත්ථි”ති ආහ. කිං හො පමුට්ඨං, සබ්බමෙව ත්වං පමුස්සසිති. ඉමා හො ගොපානසියො කත්ථ පතිට්ඨහිස්සන්තිති? කණ්ණිකා නාම ලද්ධුං වට්ටන්ති. කුහිං හො ඉදානි සක්කා ලද්ධුන්ති? කුලානං ගෙහෙ සක්කා ලද්ධුන්ති. ආහිණ්ඩන්තා පුච්ඡාති. තෙ අත්තොගාමං පටිසිත්වා පුච්ඡිත්වා සුධම්මාය සරද්වාරෙ “ඉමස්මිං සරෙ කණ්ණිකා අත්ථි”ති ආහංසු. සා “අත්ථි”ති ආහ. හන්ද මූලං ගණ්භාහීති. මූලං න ගණ්භාමි, සථෙ මම පත්තිං කරොථ, දස්සාමිති. එථ හො මාතුගාමස්ස පත්තිං න කරොම, අරඤ්ඤං ගත්ත්වා රුක්ඛං ඡින්දිස්සාමාති නික්ඛමිංසු.

තතො වඩ්ඪකි “කිං න ලද්ධා, තාත, කණ්ණිකා”ති පුච්ඡි. තෙ තමත්ථං ආරොවයිංසු. වඩ්ඪකි කණ්ණිකමඤ්චෙ නිසින්නොව ආකාසං උල්ලොකෙත්වා “හො අජ්ජ නක්ඛත්තං සුන්දරං, ඉදං අඤ්ඤං සංවච්ඡරං අතික්කමිත්වා සක්කා ලද්ධුං, තුම්හෙහි ව දුක්ඛෙන ආහතා දබ්බසම්භාරා, තෙ සකලසංවච්ඡරෙන

ඉමස්මිඤ්ඤෙව යානෙ පුත්තිකා භවිස්සන්ති. දෙවලොකෙ නිබ්බත්තකාලෙ තස්සාපි එකස්මිං කොණෙ සාලා භොතු, ආහරථ න''න්ති ආහ. සාපි යාව තෙ න පුන ආගච්ඡන්ති, තාව කණ්ණිකාය භෙට්ඨිමතලෙ “අයං සාලා සුධම්මා නාමා”ති අක්ඛරානි ඡින්දාපෙත්වා අහතෙන වත්ථෙන වෙයෙත්වා යපෙසි. කම්මිකා ආගන්ත්වා – “ආහර, රෙ කණ්ණිකං, යං භොතු තං භොතු. තුය්හමපි පත්තිං කරිස්සාමා”ති ආහංසු. සා නිහරිත්වා “තාතා, යාව අට්ඨ වා සොළස වා ගොපානසියො න ආරොහන්ති, තාව ඉමං වත්ථං මා නිබ්බෙය්යිත්වා”ති වත්වා අදාසි. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා ගහෙත්වා ගොපානසියො ආරොපෙත්වා වත්ථං නිබ්බෙය්යිසු.

එකො මහාගාමිකමනුස්සො උද්ධං උල්ලොකෙන්තො අක්ඛරානි දිස්වා “කිං, භො, ඉද්”න්ති අක්ඛරඤ්ඤං මනුස්සං පක්කොසාපෙත්වා දස්සෙසි. සො “සුධම්මා නාම අයං සාලා”ති ආහ. “හරථ, භො, මයං ආදිතො පට්ඨාය සාලං කත්වා නාමමත්තමපි න ලභාම, එසා රතනමත්තෙන කණ්ණිකරුක්ඛෙන සාලං අත්තනො නාමෙන කාරෙති”ති විරවන්ති. වඩ්ඪකී තෙසං විරවන්තානංයෙව ගොපානසියො පවෙසෙත්වා ආණිං දත්වා සාලාකම්මං නිට්ඨාපෙසි.

සාලං තිඨා විහජිංසු, එකස්මිං කොට්ඨාසෙ ඉස්සරානං වසනට්ඨානං අකංසු, එකස්මිං දුග්ගතානං, එකස්මිං ගිලානානං. තෙත්තිංස ජනා තෙත්තිංස ඵලකානි පඤ්ඤපෙත්වා හත්ථිස්ස සඤ්ඤං අදංසු – “ආගන්තුකො ආගන්ත්වා යස්ස අත්ථතෙ ඵලකෙ නිසිදති, තං ගහෙත්වා ඵලකසාමිකස්සෙව ගෙහෙ පතිට්ඨපෙහි. තස්ස පාදපරිකම්මපිට්ඨිපරිකම්මබාදනීයභොජනීයසයනානි සබ්බානි ඵලකසාමිකස්සෙව භාරො භවිස්සන්ති”ති. හත්ථි ආගතාගතං ගහෙත්වා ඵලකසාමිකස්ස ගෙහං නෙති, සො තස්ස තං දිවසං කත්තබ්බං කරොති.

මසමාණුවො සාලතො අවිදුරෙ යානෙ කොවිළාරරුක්ඛං රොපාපෙසි, මූලෙ වස්ස පාසාණඵලකං අත්ථරි. නන්දා නාමස්ස හරියා අවිදුරෙ පොක්ඛරණිං බණාපෙසි, විත්තා මාලාවච්ඡෙ රොපාපෙසි, සබ්බපෙට්ඨිකා පන ආදාසං ගහෙත්වා අත්තභාවං මණ්ඩයමානාව විවරති. මසො තං ආහ – “හද්දෙ, සුධම්මා, සාලාය පත්තිකා ජාතා, නන්දා පොක්ඛරණිං බණාපෙසි, විත්තා මාලාවච්ඡෙ රොපාපෙසි. තව පන පුඤ්ඤකම්මං නාම නත්ථි, එකං පුඤ්ඤං කරොහි, හද්දෙ”ති සා “ත්ථං කස්ස කාරණා කරොසි, නනු තයා කතං මය්හමෙවා”ති වත්වා අත්තභාවමණ්ඩනමෙව අනුයුඤ්ජති.

මසො යාවතායුකං ධත්වා තතො චචිත්වා තාවතිංසභවනෙ සක්කො භුත්වා නිබ්බත්ති, තෙපි තෙත්තිංස ගාමිකමනුස්සා කාලඤ්ඤාත්වා තෙත්තිංස දෙවපුත්තා භුත්වා තස්සෙව සන්තිකෙ නිබ්බත්තා. සක්කස්ස වෙජ්‍යන්තො නාම පාසාදො සත්ත යොජනසතාති උග්ගච්ඡි, ධජො තිණි යොජනසතාති උග්ගච්ඡි, කොවිළාරරුක්ඛස්ස නිස්සන්දෙන සමන්තා තියොජනසතපරිමණ්ඩලො පඤ්චදසයොජනපරිණාහක්ඛන්ධො පාරිච්ඡත්තකො නිබ්බත්ති, පාසාණඵලකස්ස නිස්සන්දෙන පාරිච්ඡත්තකමුලෙ සට්ඨියොජනිකා පණ්ඩුකම්බලසිලා නිබ්බත්ති. සුධම්මාය කණ්ණිකරුක්ඛස්ස නිස්සන්දෙන තියොජනසතිකා සුධම්මා දෙවසභා නිබ්බත්ති. නන්දාය පොක්ඛරණියා නිස්සන්දෙන පඤ්ඤාසයොජනා නන්දා නාම පොක්ඛරණි නිබ්බත්ති. චිත්තාය මාලාවච්ඡවත්ථුනිස්සන්දෙන සට්ඨියොජනිකං චිත්තලතාවනං නාම උය්‍යානං නිබ්බත්ති.

සක්කො දෙවරාජා සුධම්මාය දෙවසභාය යොජනිකෙ සුවණ්ණපල්ලඤ්ඤා නිසින්නො තියොජනිකෙ සෙනච්ඡත්තෙ ධාරියමානෙ තෙහි දෙවපුත්තෙහි තාහි දෙවකඤ්ඤාහි අඬ්ඬතියාහි නාටකකොට්ඨි ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවතාහි ව පරිවාරිතො මහාසම්පත්තිං ඔලොකෙන්තො තා තිස්සො ඉත්ථියො දිස්වා “ඉමා තාව පඤ්ඤායන්ති, සුජාතා කුහි”න්ති ඔලොකෙන්තො “අයං මම වචනං අකත්වා ගිරිකන්දරාය බකසකුණිකා භුත්වා නිබ්බත්තා”ති දිස්වා දෙවලොකතො ඔතරිත්වා තස්සා සන්තිකං ගතො. සා දිස්වා ව සඤ්ජානිත්වා අධොමුඛා ජාතා. “බාලෙ, ඉදානි කිං සිසං න උක්ඛිපසි? ත්වං මම වචනං අකත්වා අත්තභාවමෙව මණ්ඩයමානා විනිනාමෙසි. සුධම්මාය ව නන්දාය ව චිත්තාය ව මහාසම්පත්ති නිබ්බත්තා, එහි අම්භාකං සම්පත්තිං පස්සා”ති දෙවලොකං නෙත්වා නන්දාය පොක්ඛරණියා පක්ඛිපිත්වා පල්ලඤ්ඤා නිසිදි.

නාටකිත්ථියො “කුහිං ගතත්ථ, මහාරාජා”ති පුච්ඡිංසු. සො අනාරොචෙතුකාමොපි තාහි නිජ්ජිළියමානො “සුජාතාය සන්තික”න්ති ආභ. කුහිං නිබ්බත්තා, මහාරාජාති? කන්දරපාදෙති. ඉදානි කුහින්ති? නන්දාපොක්ඛරණියං මෙ විස්සට්ඨාති. එථ, හො, අම්භාකං අය්‍යං පස්සාමාති සබ්බා තත්ථ අගමංසු. සා පුබ්බෙ සබ්බජෙට්ඨිකා භුත්වා තා අවමඤ්ඤිත්ථ. ඉදානි තාපි තං දිස්වා — “පස්සථ, හො අම්භාකං අය්‍යාය මුඛං කක්කටකවිජ්ඣානසුලසදිස”න්ති ආදීනි වදන්තියො කෙළිං අකංසු. සා අතිවිය අට්ටියමානා සක්කං දෙවරාජානං ආභ — “මහාරාජ, ඉමානි සුවණ්ණරජතමණිවිමානානි වා නන්දාපොක්ඛරණි වා මය්‍හං කිං කරිස්සති, ජාතිභූමියෙව මහාරාජ සත්තානං සුඛා, මං තත්ථෙව කන්දරපාදෙ විස්සජ්ජෙහි”ති. සක්කො තං තත්ථ විස්සජ්ජෙත්වා “මම වචනං කරිස්සසි”ති

ආහ. කර්ස්සාමි, මහාරාජාති. පඤ්ච සීලානි ගහෙත්වා අඛණ්ඩාති කත්වා රක්ඛ, කතිපාහෙන තං ඵතාසං ජෙට්ඨිකං කර්ස්සාමිති. සා තථා අකාසි.

සක්කො කතිපාහස්ස අව්චයෙන “සක්කා නු ඛො සීලං රක්ඛිතු”න්ති ගන්ත්වා මච්ඡරූපෙන උත්තානකො හුත්වා තස්සා පුරතො උදකපිට්ඨෙ ඔසරති, සා “මතමච්ඡකො හවිස්සති”ති ගන්ත්වා සීසෙ අග්ගහෙසි. මච්ඡො නඬගුට්ඨං වාලෙසි. සා “ජීවති මඤ්ඤෙ”ති උදකෙ විස්සජ්ජෙසි. සක්කො ආකාසෙ යත්වා “සාධු, සාධු, රක්ඛසි සික්ඛාපදං, ඵං තං රක්ඛමානං කතිපාහෙනෙව නාටකානං ජෙට්ඨිකං කර්ස්සාමි”ති ආහ. තස්සාපි පඤ්ච වස්සසතාති ආයු අහොසි. එකදිවසමිපි උදරපුරං නාලත්ථං, සුක්ඛිත්වා පරිසුක්ඛිත්වා මිලායමානාපි සීලං අඛණ්ඩෙත්වා කාලඬකත්වා බාරාණසියං කුම්භකාරගෙහෙ නිබ්බත්ති.

සක්කො “කුහිං නිබ්බත්තා”ති ඔලොකෙන්තො දිස්වා “තතො ඉධ ආනෙතුං න සක්කා, ජීවිතචුත්තිමස්සා දස්සාමි”ති සුවණ්ණඵළාලුකානං යානකං පුරෙත්වා මජ්ඣෙ ගාමස්ස මහල්ලකවෙසෙන නිසිදිත්වා “ඵළාලුකානි ගණ්හථා”ති උක්කුට්ඨිමකාසි. සමන්තා ගාමවාසිකා ආගන්ත්වා “දෙහි, තාතා”ති ආහංසු. අහං සීලරක්ඛකානං දෙමි, තුම්හෙ සීලං රක්ඛථාති. තාත මයං සීලං නාම කිදිසන්තිපි න ජානාම, මූලෙන දෙහිති. “සීලරක්ඛකානංයෙව දමිමි”ති ආහ. “ඵථ, රෙ කොසි අයං ඵළාලුකමහල්ලකො”ති සබ්බෙ නිවත්තිංසු.

සා දාරිකා පුච්ඡි — “අම්ම, තුම්හෙ ඵළාලුකත්ථාය ගතා තුච්ඡහත්ථාව ආගතා”ති. කොසි, අම්ම, ඵළාලුකමහල්ලකො “අහං සීලරක්ඛකානං දමිමි”ති වදති, නුනිමස්ස දාරිකා සීලං බාදිත්වා වත්තන්ති, මයං සීලමෙව න ජානාමාති. සා “මය්හං ආනිතං හවිස්සති”ති ගන්ත්වා “ඵළාලුකං, තාත, දෙහි”ති ආහ. “ත්ථං සීලානි රක්ඛසි අමමා”ති? “ආම, තාත රක්ඛාමි”ති. ඉදං මයා තුය්හමෙව ආහතන්ති ගෙහද්වාරෙ යානෙන සද්ධිං යපෙත්වා පක්කාමි. සාපි යාවජීවං සීලං රක්ඛිත්වා වචිත්වා වෙපචිත්තිඅසුරස්ස ධිතා හුත්වා නිබ්බත්ති. සීලනිස්සන්දෙන පාසාදිකා අහොසි. සො “ධිතුච්චාහමඬගලං කර්ස්සාමි”ති අසුරෙ සන්තිපාතෙසි.

සක්කො “කුහිං නිබ්බත්තා”ති ඔලොකෙන්තො “අසුරහවතෙ නිබ්බත්තා, අජ්ජස්සා විවාහමඬගලං කර්ස්සන්ති”ති දිස්වා “ඉදානි යංකිඤ්චි කත්වා ආනෙතබ්බා මයා”ති අසුරවණ්ණං නිමිමිනිත්වා ගන්ත්වා අසුරානං අන්තරෙ අට්ඨාසි. “තච සාමිකං වදෙහි”ති තස්සා හත්ථෙ පිතා පුජ්ඵදාමං අදාසි “යං

ඉච්ඡසි, තස්සුපරි බිපාහි”ති. සා ඔලොකෙන්ති සක්කං දිස්වා පුබ්බසන්නිවාසෙන සඤ්ජාතසිනෙහා “අයං මෙ සාමිකො”ති තස්සුපරි දාමං බිපි. සො තං බාහාය ගහෙන්වා ආකාසෙ උප්පති, තස්මිං බණෙ අසුරා සඤ්ජානිංසු. තෙ “ගණ්හථ, ගණ්හථ, ජරසක්කං, වෙරිකො අම්භාකං, න මයං එතස්ස දාරිකං දස්සාමා”ති අනුබන්ධිංසු. වෙපචිත්ති පුච්ඡි “කෙනාහටා”ති? “ජරසක්කෙන මහාරාජා”ති. “අවසෙසෙසු අයමෙව සෙට්ඨො, අපෙථා”ති ආහ. සක්කො නං නෙත්වා අඛිඨ්ඨියකොට්ඨානාටකානං ජෙට්ඨිකට්ඨානෙ යපෙසි. සා සක්කං වරං යාචි – “මහාරාජ, මය්හං ඉමස්මිං දෙවලොකෙ මාතා වා පිතා වා භාතා වා භගිනී වා නත්ථී, යත්ථ යත්ථ ගච්ඡසි, තත්ථ තත්ථ මං ගහෙන්වාච ගච්ඡ මහාරාජා”ති. සක්කො “සාධු”ති පටිඤ්ඤං අදාසි.

එවං මවලගාමකෙ මසමාණවකාලතො පට්ඨාය විසුද්ධිමානවමස්ස සම්පස්සන්තො භගවා “දීඝරත්තං විසුද්ධො ඛො අයං යක්ඛො”ති ආහ. අත්ථසඤ්ඤිතන්ති අත්ථනිස්සිතං කාරණනිස්සිතං.

පඤ්ඤාවෙය්‍යාකරණවණ්ණනා

357. කිං සංයොජනාති කිං බන්ධනා, කෙන බන්ධනෙන බද්ධා භුත්වා. පුට්ඨකායාති බහුජනා. අවෙරාති අප්පට්ඨා. අදණ්ඩාති ආවුධදණ්ඩධනදණ්ඩවිනිමුත්තා. අසපත්තාති අපච්චත්ථිකා. අබ්‍යාපජ්ජාති විගතදොමනස්සා. විහරෙමු අවෙරිනොති අහො වත කෙනචි සද්ධිං අවෙරිනො විහරෙය්‍යාම, කත්ථචි කොපං න උප්පාදෙන්වා අච්ඡරාය ගහිතකං ජඬ්ඨසහස්සෙන සද්ධිං පරිභුඤ්ජෙය්‍යාමාති දානං දත්වා පූජං කත්වා ච පත්ථයන්ති. ඉති ච නෙසං හොතිති එවඤ්ඤා නෙසං අයං පත්ථනා හොති. අථ ච පනාති එවං පත්ථනාය සතිපි.

ඉස්සාමච්ඡරියසංයොජනාති පරසම්පත්තිබ්බියනලක්ඛණා ඉස්සා, අත්තසම්පත්තියා පරෙහි සාධාරණභාවස්ස අසහනලක්ඛණං මච්ඡරියං, ඉස්සා ච මච්ඡරියඤ්ඤා සංයොජනං එතෙසන්ති ඉස්සාමච්ඡරියසංයොජනා. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරතො පන ඉස්සාමච්ඡරියාති අභිධම්මෙ චුත්තානෙව.

ආවාසමච්ඡරියෙන පනෙත්ථ යක්ඛො වා පෙනො වා භුත්වා තස්සෙව ආවාසස්ස සඬ්ඛාරං සිසෙන උක්ඛිපිත්වා විවරති. කුලමච්ඡරියෙන තස්මිං කුලෙ අඤ්ඤෙසං දානාදිති කරොන්තෙ දිස්වා “හින්තං වතිදං කුලං මමා”ති චිත්තයතො ලොහිතම්පි මුඛතො උග්ගච්ඡති, කුච්ඡිවිරෙවනම්පි හොති, අත්තානිපි බණ්ඩාබණ්ඩාති භුත්වා නික්ඛමන්ති. ලාහමච්ඡරියෙන සඬ්ඛස්ස වා ගණස්ස වා සන්තකෙ ලාහෙ මච්ඡරායිත්වා පුග්ගලිකපරිභොගෙන

පරිභුඤ්ජිත්වා යක්ඛො වා පෙතො වා මහාඅපගරො වා භුත්වා නිබ්බත්තති. සරීරවණ්ණගුණවණ්ණමච්ඡරියෙන පන පරියත්තිධම්මමච්ඡරියෙන ච අත්තනොව වණ්ණං වණ්ණෙති, න පරෙසං වණ්ණං, “කිං වණ්ණො ඵයො”ති තං තං දොසං වදන්තො පරියත්තිඤ්ච කස්සචි කිඤ්චි අදෙන්තො දුබ්බණ්ණො චෙව ඵළමුගො ච හොති.

අපිව ආවාසමච්ඡරියෙන ලොභගෙහෙ පච්චති. කුලමච්ඡරියෙන අප්පලාහො හොති. ලාභමච්ඡරියෙන ගුප්තිරයෙ නිබ්බත්තති. වණ්ණමච්ඡරියෙන භවෙ නිබ්බත්තස්ස වණ්ණො නාම න හොති. ධම්මමච්ඡරියෙන කුක්කුළතිරයෙ නිබ්බත්තති. ඉදං පන ඉස්සාමච්ඡරියසංයොජනං සොතාපත්තිමග්ගෙන පභීයති. යාව තං නප්පභීයති, තාව දෙවමනුස්සා අවෙරතාදීනි පත්ථයන්තාපි වෙරාදීනි න පරිමුච්චන්තියෙව.

තිණ්ණා මෙන්ථ කඬ්ඛාති ඵතස්මිං පඤ්ඤෙ මයා තුම්භාකං වචනං සුත්වා කඬ්ඛා තිණ්ණාති වදති, න මග්ගවසෙන තිණ්ණකඬ්ඛතං දීපෙති. විගතා කථංකථාති ඉදං කථං, ඉදං කථන්ති අයම්පි කථංකථා විගතා.

358. නිදානාදීනි චුත්තත්ථානෙව. පියාජ්ජියනිදානන්ති පියසත්තසඬ්ඛාරනිදානං මච්ඡරියං, අජ්ජියසත්තසඬ්ඛාරනිදානා ඉස්සා. උභයං වා උභයනිදානං. පබ්බජිතස්ස හි සද්ධිවිහාරිකාදයො, ගහට්ඨස්ස පුත්තාදයො හත්ථිඅස්සාදයො වා සත්තා පියා හොන්ති කෙළායිතා මමායිතා, මුහුත්තම්පි තෙ අපස්සන්තො අධිවාසෙතුං න සක්කොති. සො අඤ්ඤං තාදිසං පියසත්තං ලහන්තං දිස්වා ඉස්සං කරොති. “ඉමිනා අම්භාකං කිඤ්චි කම්මං අත්ථි, මුහුත්තං තාව නං දෙථා”ති තමෙව අඤ්ඤෙහි යාවිතො “න සක්කා දාතුං, කිලම්ස්සති වා උක්කණ්ඨිස්සති වා”තිදාදීනි වත්වා මච්ඡරියං කරොති. ඵං තාව උභයම්පි පියසත්තනිදානං හොති. හික්ඛුස්ස පන පත්තච්චරපරික්ඛාරජාතං, ගහට්ඨස්ස වා අලඬ්ඛාරාදිඋපකරණං පියං හොති මනාපං, සො අඤ්ඤස්ස තාදිසං උප්පජ්ජමානං දිස්වා “අහො වතස්ස ඵචරුපං න භවෙය්‍යා”ති ඉස්සං කරොති, යාවිතො වාපි “මයම්පෙනං මමායන්තා න පරිභුඤ්ජාම, න සක්කා දාතු”න්ති මච්ඡරියං කරොති. ඵං උභයම්පි පියසඬ්ඛාරනිදානං හොති. අජ්ජියෙ පන තෙ චුත්තජ්ජකාරෙ සත්තෙ ච සඬ්ඛාරෙ ච ලහිත්වා සවෙපිස්ස තෙ අමනාපා හොන්ති, තථාපි කිලෙසානං විපරිතචුත්තිතාය “යථෙත්වා මං කො අඤ්ඤො ඵචරුපස්ස ලාභී”ති ඉස්සං වා කරොති, යාවිතො තාවකාලිකම්පි අදදමානො මච්ඡරියං වා කරොති. ඵං උභයම්පි අජ්ජියසත්තසඬ්ඛාරනිදානං හොති.

ඡන්දනිදානන්ති එත්ථ පරියෙසනඡන්දො, පටිලාභඡන්දො, පරිභොගඡන්දො, සන්තිධිඡන්දො, විස්සජ්ජනඡන්දොති පඤ්චවිධො ඡන්දො.

කතමො පරියෙසනඡන්දො? ඉධෙකච්චො අතිත්තො ඡන්දජාතො රූපං පරියෙසති, සද්දං. ගන්ධං. රසං. ඵොට්ඨබ්බං පරියෙසති, ධනං පරියෙසති. අයං පරියෙසනඡන්දො.

කතමො පටිලාභඡන්දො? ඉධෙකච්චො අතිත්තො ඡන්දජාතො රූපං පටිලහති, සද්දං. ගන්ධං. රසං. ඵොට්ඨබ්බං පටිලහති, ධනං පටිලහති. අයං පටිලාභඡන්දො.

කතමො පරිභොගඡන්දො? ඉධෙකච්චො අතිත්තො ඡන්දජාතො රූපං පරිභුඤ්ජති, සද්දං. ගන්ධං. රසං. ඵොට්ඨබ්බං පරිභුඤ්ජති, ධනං පරිභුඤ්ජති. අයං පරිභොගඡන්දො.

කතමො සන්තිධිඡන්දො? ඉධෙකච්චො අතිත්තො ඡන්දජාතො ධනසන්තිවයං කරොති “ආපදාසු භවිස්සති”ති. අයං සන්තිධිඡන්දො.

කතමො විස්සජ්ජනඡන්දො? ඉධෙකච්චො අතිත්තො ඡන්දජාතො ධනං විස්සජ්ජෙති, හත්ථාරොහානං, අස්සාරොහානං, රථිකානං, ධනුග්ගහානං – “ඉමෙ මං රක්ඛිස්සන්ති ගොපිස්සන්ති මමායිස්සන්ති සම්පරිවාරයිස්සන්ති”ති. අයං විස්සජ්ජනඡන්දො. ඉමෙ පඤ්ච ඡන්දා. ඉධ තණ්හාමත්තමෙව, තං සන්ධාය ඉදං වුත්තං.

විතක්කනිදානොති එත්ථ “ලාභං පටිච්ච විනිච්ඡයො”ති (දී. නි. 2.110) එවං වුත්තො විනිච්ඡයවිතක්කො විතක්කො නාම. විනිච්ඡයොති ද්වෙ විනිච්ඡයා තණ්හාවිනිච්ඡයො ච, දිට්ඨිවිනිච්ඡයො ච. අට්ඨසතං තණ්හාවිචරිතං තණ්හාවිනිච්ඡයො නාම. ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො දිට්ඨිවිනිච්ඡයො නාමාති එවං වුත්තතණ්හාවිනිච්ඡයවසෙන හි ඉට්ඨානිට්ඨපියාජ්ජියවචන්ථානං න හොති. තදෙව හි එකච්චස්ස ඉට්ඨං හොති, එකච්චස්ස අනිට්ඨං පච්චන්තරාජමජ්ඣමදෙසරාජුතං ගණ්ඩුජ්ජාදම්ගමංසාදීසු විය. තස්මිං පන තණ්හාවිනිච්ඡයවිනිච්ඡිතෙ පටිලද්ධවත්ථුස්මිං “එත්තකං රූපස්ස භවිස්සති, එත්තකං සද්දස්ස, එත්තකං ගන්ධස්ස, එත්තකං රසස්ස, එත්තකං ඵොට්ඨබ්බස්ස භවිස්සති, එත්තකං මය්හං භවිස්සති, එත්තකං පරස්ස භවිස්සති, එත්තකං නිදහිස්සාමි, එත්තකං පරස්ස දස්සාමි”ති වචන්ථානං

විතක්කවිනිච්ඡයෙන හොති. තෙනාහ “ඡන්දො ඛො, දෙවානම්න්ද, විතක්කනිදානො”ති.

පපඤ්චසඤ්ඤාසංඝරාජනිකානොති තයො පපඤ්චා තණ්හාපපඤ්චො, මානපපඤ්චො, දිට්ඨිපපඤ්චොති. තත්ථ අට්ඨසත්තණ්හාවිචරිතං තණ්හාපපඤ්චො නාම. නවවිධො මානො මානපපඤ්චො නාම. ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො දිට්ඨිපපඤ්චො නාම. තෙසු ඉධ තණ්හාපපඤ්චො අධිජ්ජෙතො. කෙනට්ඨෙන පපඤ්චො? මත්තපමත්තාකාරපාපනට්ඨෙන පපඤ්චො. තංසම්පයුත්තා සඤ්ඤා පපඤ්චසඤ්ඤා. සංඝො වුච්චති කොට්ඨාසො “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසංඝරාජනිකා”තිආදීසු විය. ඉති පපඤ්චසඤ්ඤාසංඝරාජනිකානොති පපඤ්චසඤ්ඤාකොට්ඨාසනිදානො විතක්කොති අත්ථො.

පපඤ්චසඤ්ඤාසංඝරාජනිකාරොධසාරුජ්ජගාමිනිත්ති ඵතිස්සා
පපඤ්චසඤ්ඤාසංඝරාජනිකා ඛයා නිරොධො වුපසමො, තස්ස සාරුජ්ජපඤ්චෙව තත්ථ
ගාමිනිං වාති සහ විපස්සනාය මග්ගං පුච්ඡති.

වෙදනාකම්මට්ඨානවණ්ණනා

359. අට්ඨස්ස භගවා සොමනස්සංඝාහන්ති තිස්සො වෙදනා ආරභි. කිං පන භගවතා පුච්ඡිතං කථිතං, අපුච්ඡිතං, සානුසන්ධිකං, අනනුසන්ධිකන්ති? පුච්ඡිතමෙව කථිතං, නො අපුච්ඡිතං, සානුසන්ධිකමෙව, නො අනනුසන්ධිකං. දෙවතානඤ්ඤි රූපතො අරූපං පාකට්ඨරං, අරූපෙපි වෙදනා පාකට්ඨරා. කස්මා? දෙවතානඤ්ඤි කරජකායං සුමුමං, කම්මජං බලවං, කරජකායස්ස සුමුමත්තා, කම්මජස්ස බලවත්තා ඵකාහාරම්පි අතික්කම්ත්වා න තිට්ඨන්ති, උණ්හපාසාණෙ යපිතසජ්ජිණ්ඨි විය විලියන්ති සබ්බං බ්‍රහ්මජාලෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. තස්මා භගවා සක්කස්ස තිස්සො වෙදනා ආරභි. දුට්ඨඤ්ඤි කම්මට්ඨානං – රූපකම්මට්ඨානං, අරූපකම්මට්ඨානඤ්ඤි. රූපපරිග්ගහො, අරූපපරිග්ගහොතිපි ඵතදෙව වුච්චති. තත්ථ භගවා යස්ස රූපං පාකට්ඨං, තස්ස සංඝරොපමනසිකාරවසෙන වා විත්ථාරමනසිකාරවසෙන වා චතුර්ධාතුවත්ථානං විත්ථාරොත්තො රූපකම්මට්ඨානං කථෙති. යස්ස අරූපං පාකට්ඨං, තස්ස අරූපකම්මට්ඨානං කථෙති. කථෙත්තො ච තස්ස වත්ථුභූතං රූපකම්මට්ඨානං දස්සෙත්වාච කථෙති, දෙවානං පන අරූපකම්මට්ඨානං පාකට්ඨන්ති අරූපකම්මට්ඨානවසෙන වෙදනා ආරභි.

තිවිධො හි අරූපකම්මට්ඨානෙ අභිනිවෙසො – ඵස්සවසෙන, වෙදනාවසෙන, විත්තවසෙනාති. කථං? ඵකච්චස්ස හි සංඝරොපමන වා

විත්ථාරෙන වා පරිග්ගහිතෙ රූපකම්මට්ඨානෙ තස්මිං ආරම්මණෙ විත්තවෙනසිකානං පට්ඨාහිනිපාතො තං ආරම්මණං චූසන්තො උප්පජ්ජමානො එස්සො පාකටො භොති. එකච්චස්ස තං ආරම්මණං අනුභවන්ති උප්පජ්ජමානා වෙදනා පාකටා භොති. එකච්චස්ස තං ආරම්මණං පරිග්ගහෙන්වා තං විජානන්තං උප්පජ්ජමානං විඤ්ඤාණං පාකටං භොති.

තත්ථ යස්ස එස්සො පාකටො භොති, සොපි න කෙවලං එස්සොව උප්පජ්ජති, තෙන සද්ධිං තදෙව ආරම්මණං අනුභවමානා වෙදනාපි උප්පජ්ජති, සඤ්ජානමානා සඤ්ඤාපි, චෙතයමානා චෙතනාපි, විජානමානං විඤ්ඤාණම්පි උප්පජ්ජතිති එස්සපඤ්චමකෙයෙව පරිග්ගණ්හාති. යස්ස වෙදනා පාකටා භොති, සොපි න කෙවලං වෙදනාව උප්පජ්ජති, තාය සද්ධිං තදෙව ආරම්මණං චූසමානො එස්සොපි උප්පජ්ජති, සඤ්ජානමානා සඤ්ඤාපි, චෙතයමානා චෙතනාපි, විජානමානං විඤ්ඤාණම්පි උප්පජ්ජතිති එස්සපඤ්චමකෙයෙව පරිග්ගණ්හාති. යස්ස විඤ්ඤාණං පාකටං භොති, සොපි න කෙවලං විඤ්ඤාණමෙව උප්පජ්ජති, තෙන සද්ධිං තදෙවාරම්මණං චූසමානො එස්සොපි උප්පජ්ජති, අනුභවමානා වෙදනාපි, සඤ්ජානමානා සඤ්ඤාපි, චෙතයමානා චෙතනාපි උප්පජ්ජතිති එස්සපඤ්චමකෙයෙව පරිග්ගණ්හාති.

සො “ඉමෙ එස්සපඤ්චමකා ධම්මා කිං නිස්සිතා”ති උපධාරෙන්තො “චත්ථුනිස්සිතා”ති පජානාති. චත්ථු නාම කරජකායො, යං සන්ධාය චුත්තං – “ඉදඤ්ච පන මෙ විඤ්ඤාණං එත්ථ සිතං එත්ථ පට්ඨෙද්ධ”න්ති. සො අත්ථතො භූතාති වෙව උපාදාරූපාති ව. එවමෙත්ථ චත්ථු රූපං, එස්සපඤ්චමකා නාමන්ති නාමරූපමත්තමෙව පස්සති. රූපඤ්චෙත්ථ රූපක්ඛන්ධො, නාමං චත්තාරො අරූපිතො ඛන්ධාති පඤ්චක්ඛන්ධමත්තං භොති. නාමරූපවිනිමුත්තා හි පඤ්චක්ඛන්ධා, පඤ්චක්ඛන්ධවිනිමුත්තං වා නාමරූපං නත්ථී. සො “ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා කිං භෙතුකා”ති උපපරික්ඛන්තො “අවිජ්ජාදිභෙතුකා”ති පස්සති. තතො “පච්චයො වෙව පච්චයුප්පන්නඤ්ච ඉදං, අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථී, සුද්ධසඬ්ඛාරපුඤ්ජමත්තමෙවා”ති සප්පච්චයනාමරූපවසෙන තිලක්ඛණං ආරොපෙන්වා විපස්සනාපටිපාටියා “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා”ති සම්මසන්නො විවරති, සො අජ්ජ අජ්ජාති පටිවෙධං ආකඬ්ඛමානො තථාරූපෙ දිවසෙ උතුසප්පායං, පුග්ගලසප්පායං, භොජනසප්පායං, ධම්මසවනසප්පායං වා ලභිත්වා එකපල්ලඬ්ඛකෙන නිසින්තොව විපස්සනං මත්ථකං පාපෙන්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. එවම්මෙසම්පි තිණ්ණං ජනානං යාව අරහත්තා කම්මට්ඨානං කථිතං භොති.

ඉධ පන භගවා අරුපකම්මට්ඨානං කථෙත්තො වෙදනාවසෙන කථෙසී. එස්සවසෙන හි විඤ්ඤාණවසෙන වා කථියමානං එතස්ස න පාකටං හොති, අන්ධකාරං විය බායති. වෙදනාවසෙන පන පාකටං හොති. කස්මා? වෙදනානං උප්පත්තියා පාකටතාය. සුඛදුක්ඛවෙදනානඤ්ඤි උප්පත්ති පාකටා. යදා සුඛං උප්පජ්ජති, තදා සකලං සරීරං බොහෙත්තං මද්දන්තං ඵරමානං අභිසන්දයමානං සතධොතසජ්ජිං බාදාපයන්තං විය, සතපාකතෙලං මක්ඛයමානං විය, සට්ඨහස්සෙන පරිලාභං නිබ්බාපයමානං විය, “අහො සුඛං, අහො සුඛං”න්ති වාවං නිව්ඡාරයමානමෙව උප්පජ්ජති. යදා දුක්ඛං උප්පජ්ජති, තදා සකලසරීරං බොහෙත්තං මද්දන්තං ඵරමානං අභිසන්දයමානං තත්තථාලං පවෙසෙත්තං විය, විලීනතම්බලොහෙන ආසිඤ්චන්තං විය, සුක්ඛතිණවනජ්ජනිමිහි අරඤ්ඤෙ දාරුඋක්කාකලාපං බිපමානං විය “අහො දුක්ඛං, අහො දුක්ඛං”න්ති විජ්ජලාපයමානමෙව උප්පජ්ජති. ඉති සුඛදුක්ඛවෙදනානං උප්පත්ති පාකටා හොති.

අදුක්ඛමසුඛා පන දුද්දීපනා අන්ධකාරෙන විය අභිභූතා. සා සුඛදුක්ඛානං අපගමෙ සාතාසාතපට්ඨකථෙපවසෙන මජ්ඣන්තාකාරභූතා අදුක්ඛමසුඛා වෙදනාති නයතො ගණ්හන්තස්ස පාකටා හොති. යථා කිං? යථා අන්තරා පිට්ඨිපාසාණං ආරුහිත්වා පලාතස්ස මිගස්ස අනුපදං ගච්ඡන්තො මිගලුද්දකො පිට්ඨිපාසාණස්ස ඔරහාගෙපි පරහාගෙපි පදං දිස්වා මජ්ඣෙ අපස්සන්තොපි “ඉතො ආරුල්ලො, ඉතො ඔරුල්ලො, මජ්ඣෙ පිට්ඨිපාසාණෙ ඉමිනා පදෙසෙන ගතො භවිස්සති”ති නයතො ඡානාති. එවං ආරුල්ලභට්ඨානෙ පදං විය හි සුඛවෙදනාය උප්පත්ති පාකටා හොති, ඔරුල්ලභට්ඨානෙ පදං විය දුක්ඛවෙදනාය උප්පත්ති පාකටා හොති, ඉතො ආරුල්ලං, ඉතො ඔරුල්ලං, මජ්ඣෙ එවං ගතොති නයතො ගහණං විය සුඛදුක්ඛානං අපගමෙ සාතාසාතපට්ඨකථෙපවසෙන මජ්ඣන්තාකාරභූතා අදුක්ඛමසුඛා වෙදනාති නයතො ගණ්හන්තස්ස පාකටා හොති. එවං භගවා පයමං රුපකම්මට්ඨානං කථෙත්වා පච්ඡා අරුපකම්මට්ඨානං වෙදනාවසෙන නිවත්තෙත්වා දස්සෙසී.

න කෙවලඤ්ච ඉධෙව එවං දස්සෙසී, මහාසතිපට්ඨානෙ, මජ්ඣිමනිකායමිහි සතිපට්ඨානෙ, චූළකණ්ණාසඬ්ඛයෙ, මහාකණ්ණාසඬ්ඛයෙ, චූළවෙදල්ලසුත්තෙ, මහාවෙදල්ලසුත්තෙ, රට්ඨපාලසුත්තෙ, මාගණ්ඩියසුත්තෙ, ධාතුච්ඡිද්ධගෙ, ආනෙඤ්ජසජ්ජායෙ, සකලෙ වෙදනාසංයුත්තෙති එවං අනෙකෙසු සුත්තන්තෙසු පයමං රුපකම්මට්ඨානං කථෙත්වා පච්ඡා අරුපකම්මට්ඨානං වෙදනාවසෙන නිවත්තෙත්වා දස්සෙසී. යථා ච තෙසු තෙසු, එවං ඉමස්මිම්පි සක්කපඤ්ඤෙ පයමං රුපකම්මට්ඨානං කථෙත්වා පච්ඡා අරුපකම්මට්ඨානං

වෙදනාවසෙන නිවත්තෙන්වා දස්සෙසි. රූපකම්මට්ඨානං පනෙන්ථ වෙදනාය ආරම්මණමත්තකංයෙව සඬ්ඛිත්තං, තස්මා පාළියං නාරුළුභං භවිස්සති.

360. අරූපකම්මට්ඨානෙ යං තස්ස පාකටං වෙදනාවසෙන අභිනිවෙසමුඛං, තමෙව දස්සෙතුං සොමනස්සංපාභං, දෙවානම්න්දාතිආදිමාභ. තත්ථ දුච්ඡෙදනාති ද්විවිධෙන, ද්විති කොට්ඨාසෙහිති අත්ථො. එවරූපං සොමනස්සං න සෙවිතඛිඛන්ති එවරූපං ගෙහසිතසොමනස්සං න සෙවිතඛිඛං. ගෙහසිතසොමනස්සං නාම “තත්ථ කතමාති ඡ ගෙහසිතාති සොමනස්සාති? චක්ඛුවිඤ්ඤායානං රූපානං ඉට්ඨානං කන්තානං මනාපානං මනොරමානං ලොකාමිසපටිසංයුත්තානං පටිලාභං වා පටිලාභතො සමනුපස්සතො, පුබ්බෙ වා පටිලද්ධපුබ්බං අතීතං නිරුද්ධං විපරිණතං සමනුපස්සරතො උප්පජ්ජති සොමනස්සං, යං එවරූපං සොමනස්සං, ඉදං වුව්චති ගෙහසිතං සොමනස්සං”න්ති එවං ඡසු ද්වාරෙසු වුත්තකාමගුණනිස්සිතං සොමනස්සං (ම. නි. 3.306).

එවරූපං සොමනස්සං සෙවිතඛිඛන්ති එවරූපං නෙක්ඛම්මසිතං සොමනස්සං සෙවිතඛිඛං. නෙක්ඛම්මසිතං සොමනස්සං නාම – “තත්ථ කතමාති ඡ නෙක්ඛම්මසිතාති සොමනස්සාති? රූපානං ත්වෙව අනිච්චතං විදිත්වා විපරිණාමවිරාගනිරොධං පුබ්බෙ වෙව රූපා එතරහි ව සබ්බෙ තෙ රූපා අනිච්චා, දුක්ඛා, විපරිණාමධම්මාති එවමෙතං යථාභූතං සම්මජ්ජඤ්ඤාය පස්සතො උප්පජ්ජති සොමනස්සං, යං එවරූපං සොමනස්සං, ඉදං වුව්චති නෙක්ඛම්මසිතං සොමනස්සං”න්ති (ම. නි. 3.308) එවං ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨාරම්මණෙ ආපාඨගතෙ අනිච්චාදිවසෙන විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා උස්සුක්කාපෙතුං සක්කොන්තස්ස “උස්සුක්කිතා මෙ විපස්සනා”ති සොමනස්සජාතස්ස උප්පන්නං සොමනස්සං. සෙවිතඛිඛන්ති ඉදං නෙක්ඛම්මවසෙන, විපස්සනාවසෙන, අනුස්සතිවසෙන, පට්ඨජ්ඣානාදිවසෙන ව උප්පජ්ජනකසොමනස්සං සෙවිතඛිඛං නාම.

තත්ථ යං වෙ සවිතක්කං සවිචාරන්ති තස්මිම්පි නෙක්ඛම්මසිතෙ සොමනස්සෙ යං නෙක්ඛම්මවසෙන, විපස්සනාවසෙන, අනුස්සතිවසෙන, පට්ඨජ්ඣානාවසෙන ව උප්පන්නං සවිතක්කං සවිචාරං සොමනස්සන්ති ජානෙය්‍ය. යං වෙ අවිතක්කං අවිචාරන්ති යං පන දුතියතනියජ්ඣානාවසෙන උප්පන්නං අවිතක්කං අවිචාරං සොමනස්සන්ති ජානෙය්‍ය. යෙ අවිතක්කෙ අවිචාරෙ, තෙ පණිතතරෙති එතෙසුපි ද්විසු යං අවිතක්කං අවිචාරං, තං පණිතතරන්ති අත්ථො.

ඉමිනා කිං කථිතං හොති? ද්විත්තං අරහත්තං කථිතං. කථං? එකො කිර භික්ඛු සවිතක්කසව්චාරෙ සොමනස්සෙ විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා “ඉදං සොමනස්සං කිං නිස්සිත”න්ති උපධාරෙත්තො “චත්ථනිස්සිත”න්ති පජානාතීති එස්සපඤ්චමකෙ චුත්තනයෙනෙව අනුක්කමෙන අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. එකො අවිතක්කඅව්චාරෙ සොමනස්සෙ විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා චුත්තනයෙනෙව අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. තත්ථ අභිනිවිට්ඨසොමනස්සෙසුපි සවිතක්කසව්චාරතො අවිතක්කඅව්චාරං පණිතතරං. සවිතක්කසව්චාරසොමනස්සවිපස්සනාතොපි අවිතක්කඅව්චාරවිපස්සනා පණිතතරා. සවිතක්කසව්චාරසොමනස්සඵලසමාපත්තිතොපි අවිතක්කඅව්චාරසොමනස්සඵලසමාපත්තියෙව පණිතතරා. තෙනාහ භගවා “යෙ අවිතක්කෙ අව්චාරෙ, තෙ පණිතතරෙ”ති.

361. එවරුපං දොමනස්සං න සෙවිතබ්බන්ති එවරුපං ගෙහසිතදොමනස්සං න සෙවිතබ්බං. ගෙහසිතදොමනස්සං නාම – “තත්ථ කතමාති ඡ ගෙහසිතාති දොමනස්සාති? චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යානං රූපානං ඉට්ඨානං කන්තානං මනාපානං මනොරමානං ලොකාමිසපටිසංයුත්තානං අප්පට්ලාහං වා අප්පට්ලාහතො සමනුපස්සතො පුබ්බෙ වා අප්පට්ලද්ධපුබ්බං අතීතං නිරුද්ධං විපරිණාතං සමනුපස්සරතො උප්පජ්ජති දොමනස්සං, යං එවරුපං දොමනස්සං, ඉදං චූච්චති ගෙහසිතදොමනස්ස”න්ති (ම. නි. 3.307). එවං ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨාරම්මණං නානුභවිං, නානුභවිස්සාමි, නානුභවාමීති විතක්කයතො උප්පන්නං කාමගුණනිස්සිතං දොමනස්සං.

එවරුපං දොමනස්සං සෙවිතබ්බන්ති එවරුපං නෙක්ඛම්මසිතදොමනස්සං සෙවිතබ්බං. නෙක්ඛම්මසිතදොමනස්සං නාම – “තත්ථ කතමාති ඡ නෙක්ඛම්මසිතාති දොමනස්සාති? රූපානං ත්වෙව අනිච්චතං විදිත්වා විපරිණාමවිරාගනිරොධං පුබ්බෙ වෙව රූපා එතරහි ව සබ්බෙ තෙ රූපා අනිච්චා, දුක්ඛා, විපරිණාමධම්මාති එවමෙතං යථාභූතං සම්පජ්ජඤ්ඤාය දිස්වා අනුත්තරෙසු විමොක්ඛෙසු පිහං උපට්ඨාපෙති ‘කුදාස්සු නාමාහං තදායතනං, උපසම්පජ්ජ විහරිස්සාමි, යදරියා එතරහි ආයතනං උපසම්පජ්ජ විහරන්ති’ති. ඉති අනුත්තරෙසු විමොක්ඛෙසු පිහං උපට්ඨාපයතො උප්පජ්ජති පිහපච්චයා දොමනස්සං, යං එවරුපං දොමනස්සං, ඉදං චූච්චති නෙක්ඛම්මසිතදොමනස්ස”න්ති (ම. නි. 3.307) එවං ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨාරම්මණෙ ආපාඨගතෙ අනුත්තරවිමොක්ඛසංඛ්‍යාතඅරියඵලධම්මෙසු පිහං උපට්ඨාපෙත්වා තදධිගමාය අනිච්චාදිවසෙන විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා උස්සුක්කාපෙතුමසක්කොන්තස්ස ඉමම්පි පක්ඛං, ඉමම්පි මාසං, ඉමම්පි සංවච්ඡරං විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරියභූමිං පාපුණිතුං නාසක්ඛිත්ති

අනුසොවතො උප්පන්නං දොමනස්සං. සෙවිතබ්බන්ති ඉදං නෙක්ඛම්මවසෙන,
විපස්සනාවසෙන, අනුස්සතිවසෙන, පයමජ්ඣානාදිවසෙන ච
උප්පජ්ජනකදොමනස්සං සෙවිතබ්බං නාම.

තත්ථ යං වෙ සවිතක්කසව්චාරන්ති තස්මිම්පි දුට්ඨෙ දොමනස්සෙ
ගෙහසිතදොමනස්සමෙව සවිතක්කසව්චාරදොමනස්සං නාම.
නෙක්ඛම්මවසෙන, විපස්සනාවසෙන, අනුස්සතිවසෙන,
පයමදුතියජ්ඣානාවසෙන ච උප්පන්නදොමනස්සං පන
අවිතක්කඅව්චාරදොමනස්සන්ති වෙදිතබ්බං. නිජ්ජරියායෙන පන
අවිතක්කඅව්චාරදොමනස්සං නාම තත්ථී. දොමනස්සින්ද්‍රියඤ්ඤි එකංසෙන
අකුසලඤ්ඤෙව සවිතක්කසව්චාරඤ්ඤව, එතස්ස පන භික්ඛුනො මඤ්ඤනාවසෙන
සවිතක්කසව්චාරන්ති ච අවිතක්කඅව්චාරන්ති ච චුත්තං.

තත්‍රායං නයො — ඉධ භික්ඛු දොමනස්සපච්චයභූතෙ
සවිතක්කසව්චාරධම්මෙ අවිතක්කඅව්චාරධම්මෙ ච දොමනස්සපච්චයා එව
උප්පන්නෙ මග්ගඵලධම්මෙ ච අඤ්ඤෙසං පටිපත්තිදස්සනාවසෙන
දොමනස්සන්ති ගහෙත්වා “කදා නු ඛො මෙ සවිතක්කසව්චාරදොමනස්සෙ
විපස්සනා පට්ඨපිතා භවිස්සති, කදා අවිතක්කඅව්චාරදොමනස්සෙ”ති ච “කදා
නු ඛො මෙ සවිතක්කසව්චාරදොමනස්සඵලසමාපත්ති නිබ්බන්තිතා භවිස්සති,
කදා අවිතක්කඅව්චාරදොමනස්සඵලසමාපත්ති”ති වින්තෙත්වා තෙමාසිකං,
ජමාසිකං, නවමාසිකං චා පටිපදං ගණ්හාති. තෙමාසිකං ගහෙත්වා පයමමාසෙ
එකං යාමං ජග්ගති, ද්වෙ යාමෙ නිද්දාය ඔකාසං කරොති, මජ්ඣිමෙ මාසෙ
ද්වෙ යාමෙ ජග්ගති, එකං යාමං නිද්දාය ඔකාසං කරොති, පච්ඡිමමාසෙ
වඩ්ඤ්ඤාසජ්ජායෙව යාපෙති. එවං වෙ අරහත්තං පාපුණාති, ඉච්චෙනං කුසලං.
නො වෙ පාපුණාති, විසෙසෙත්වා ජමාසිකං ගණ්හාති. තත්‍රාපි ද්වෙ ද්වෙ මාසෙ
චුත්තනායෙන පටිපජ්ජිත්වා අරහත්තං පාපුණිතුං අසක්කොන්තො විසෙසෙත්වා
නවමාසිකං ගණ්හාති. තත්‍රාපි තයො තයො මාසෙ තථෙව පටිපජ්ජිත්වා
අරහත්තං පාපුණිතුං අසක්කොන්තස්ස “න ලද්ධං වත මෙ සබ්බමචාරිභි සද්ධිං
විසුද්ධිපචාරණං පචාරෙතු”න්ති ආවජ්ජතො දොමනස්සං උප්පජ්ජති,
අස්සුධාරා පවත්තන්ති ගාමන්තපබ්භාරවාසිමහාසිවත්ථෙරස්ස විය.

මහාසිවත්ථෙරවත්ථු

ථෙරො කිර අට්ඨාරස මහාගණෙ වාවෙසී. තස්සොවාදෙ යත්වා
තිංසසහස්සා භික්ඛු අරහත්තං පාපුණිංසු. අථෙකො භික්ඛු “මය්හං තාව
අබ්භන්තරෙ ගුණා අප්පමාණා, කිදිසා නු ඛො මෙ ආචරියස්ස ගුණා”ති
ආවජ්ජන්තො පුට්ඨජ්ජනභාවං පස්සිත්වා “අම්හාකං ආචරියො අඤ්ඤෙසං

අවස්සයො හොති, අත්තනො භවිතුං න සක්කොති, ඔවාදමස්ස දස්සාමි”ති ආකාසෙන ගන්ත්වා විහාරස්මිපෙ ඔතරිත්වා දිවාට්ඨානෙ නිසින්තං ආවරියං උපසඬ්ඛමිත්වා වත්තං දස්සෙත්වා එකමන්තං නිසීදි.

ථෙරො – “කිං කාරණා ආගතොසි පිණ්ඩපාතිකා”ති ආහ. එකං අනුමොදනං ගණ්ඨස්සාමිති ආගතොස්මි, හන්තෙති. ඔකාසො න භවිස්සති, ආවුසොති? විතක්කමාලකෙ යිතකාලෙ පුච්ඡස්සාමි, හන්තෙති. තස්මිං යානෙ අඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තිති. භික්ඛාචාරමග්ගෙ, හන්තෙති. තත්ත්වාපි අඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තිති. දුපට්ටනිවාසනට්ඨානෙ, සඬ්ඝාටිපාරුපනට්ඨානෙ, පත්තනීහරණට්ඨානෙ, ගාමෙ වරිත්වා ආසනසාලායං යාගුපිතකාලෙ, හන්තෙති. තත්ථ අට්ඨකපාථෙරො අත්තනො කඬ්ඛං විනොදෙන්ති, ආවුසොති. අන්තොගාමතො නික්ඛන්තකාලෙ පුච්ඡස්සාමි, හන්තෙති. තත්ත්වාපි අඤ්ඤෙ පුච්ඡන්ති, ආවුසොති. අන්තරාමග්ගෙ, හන්තෙ, හොජනසාලායං හත්තකිච්චපරියොසානෙ, හන්තෙ, දිවාට්ඨානෙ, පාදධොවනකාලෙ, මුඛධොවනකාලෙ, හන්තෙති? තදා අඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තිති. තතො පට්ඨාය යාව අරුණා අපරෙ පුච්ඡන්ති, ආවුසොති. දන්තකට්ඨං ගහෙත්වා මුඛධොවනත්ථං ගමනකාලෙ, හන්තෙති? තදා අඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තිති. මුඛං ධොවිත්වා ආගමනකාලෙ, හන්තෙති? තත්ත්වාපි අඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තිති. සෙනාසනං පවිසිත්වා නිසින්තකාලෙ, හන්තෙති? තත්ත්වාපි අඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තිති. හන්තෙ, නනු මුඛං ධොවිත්වා සෙනාසනං පවිසිත්වා තයො වත්තාරො පල්ලඬ්ඛකෙ උසුමං ගාහාපෙත්වා යොනිසොමනසිකාරෙ කම්මං කරොන්තානං ඔකාසකාලෙන භවිතඬ්ඛං සියා, මරණඛණ්ණමිති න ලභිස්සථ, හන්තෙ, ඵලකසදිසත්ථ හන්තෙ පරස්ස අවස්සයො හොථ, අත්තනො භවිතුං න සක්කොථ, න මෙ තුම්භාකං අනුමොදනාය අත්ථොති ආකාසෙ උප්පතිත්වා අගමාසි.

ථෙරො – “ඉමස්ස භික්ඛුනො පරියත්තියා කම්මං නත්ථී, මය්හං පන අඬ්ඛුසකො භවිස්සාමිති ආගතො”ති ඤත්වා “ඉදානි ඔකාසො න භවිස්සති, පච්චුසකාලෙ ගමිස්සාමි”ති පත්තථීවරං සමිපෙ කත්වා සඬ්ඛං දිවසභාගං පට්ඨමයාමමජ්ඣිමයාමඤ්ච ධම්මං වාචෙත්වා පච්ඡිමයාමෙ එකස්මිං ථෙරෙ උද්දෙසං ගහෙත්වා නික්ඛන්තෙ පත්තථීවරං ගහෙත්වා තෙනෙව සද්ධිං නික්ඛන්තො. නිසින්තඅන්තෙවාසිකා ආවරියො කෙනචි පපඤ්චෙන නික්ඛන්තොති මඤ්ඤිංසු. නික්ඛන්තො ථෙරො කොචි දෙව සමානාවරියභික්ඛුති සඤ්ඤං අකාසි.

ථෙරො කිර “මාදිසස්ස අරහත්තං නාම කිං, ද්විහතීහෙනෙව පාපුණිත්වා පච්චාගමිස්සාමි”ති අන්තෙවාසිකානං අනාරොචෙත්වාච ආසාල්භිමාසස්ස

පුණ්ණපක්ඛතෙරසියා නික්ඛන්තො ගාමන්තපඛිහාරං ගන්ත්වා වඩ්ඤාමං ආරුය්හ කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තො තං දිවසං අරහත්තං ගහෙතුං නාසක්ඛි. උපොසථදිවසෙ සම්පත්තෙ “ද්විහතීහෙන අරහත්තං ගණ්හිස්සාමිති ආගතො, ගහෙතුං පන නාසක්ඛිං. තයො මාසෙ පන තීණි දිවසානි විය යාව මහාපචාරණා තාව ජානිස්සාමි”ති වස්සං උපගන්ත්වාපි ගහෙතුං නාසක්ඛි. පචාරණාදිවසෙ වින්තෙසි – “අහං ද්විහතීහෙන අරහත්තං ගණ්හිස්සාමිති ආගතො, තෙමාසෙනාපි නාසක්ඛිං, සබ්බමචාරිනො පන විසුද්ධිපචාරණං පචාරෙන්නි”ති. තස්සෙවං වින්තයතො අස්සුධාරා පවත්තන්ති. තතො “න මඤ්චෙ මය්හං චතුහි ඉරියාපථෙහි මග්ගඵලං උප්පජ්ජිස්සති, අරහත්තං අප්පත්වා නෙව මඤ්චෙ පිට්ඨිං පසාරෙස්සාමි, න පාදෙ ධොවිස්සාමි”ති මඤ්චං උස්සාපෙත්වා යපෙසි. පුන අන්තොවස්සං පත්තං, අරහත්තං ගහෙතුං නාසක්ඛියෙව. එකුනතිංසපචාරණාසු අස්සුධාරා පවත්තන්ති. ගාමදාරකා ථෙරස්ස පාදෙසු ඵාලිතට්ඨානානි කණ්ටකෙහි සිඛ්ඛන්ති, දවං කරොන්තාපි “අයාස්ස මහාසිවත්ථෙරස්ස විය පාදා හොන්තු”ති දවං කරොන්ති.

ථෙරො තිංසසංචච්ඡරෙ මහාපචාරණාදිවසෙ ආලම්බණඵලකං නිස්සාය ධීතො “ඉදානි මෙ තිංස වස්සානි සමණධම්මං කරොන්තස්ස, නාසක්ඛිං අරහත්තං පාපුණ්ණිකුං, අද්ධා මෙ ඉමස්මිං අත්තභාවෙ මග්ගො වා ඵලං වා නත්ථි, න මෙ ලද්ධං සබ්බමචාරිහි සද්ධිං විසුද්ධිපචාරණං පචාරෙතු”න්ති වින්තෙසි. තස්සෙවං වින්තයතොව දොමනස්සං උප්පජ්ජි, අස්සුධාරා පවත්තන්ති. අථ අවිදුරට්ඨානෙ එකා දෙවධිතා රොදමානා අට්ඨාසි. “කො එත්ථ රොදසි”ති? “අහං, හන්තෙ, දෙවධිතා”ති. “කස්මා රොදසි”ති? “රොදමානෙන මග්ගඵලං නිඛ්ඛන්තිතං, තෙන අහම්පි එකං ද්වෙ මග්ගඵලානි නිඛ්ඛන්තෙස්සාමිති රොදාමි, හන්තෙ”ති.

තතො ථෙරො – “හො මහාසිවත්ථෙර, දෙවතාපි තයා සද්ධිං කෙළිං කරොන්ති, අනුච්ඡවිකං නු ඛො තෙ එත”න්ති විපස්සනං වඩ්ඤෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං අග්ගහෙසි. සො “ඉදානි නිපජ්ජිස්සාමි”ති සෙනාසනං පටිපග්ගිත්වා මඤ්චකං පඤ්ඤාපෙත්වා උදකට්ඨානෙ උදකං පච්චුපට්ඨපෙත්වා “පාදෙ ධොවිස්සාමි”ති සොපානඵලකෙ නිසිදි.

අන්තෙවාසිකාපිස්ස “අම්භාකං ආචරියස්ස සමණධම්මං කාතුං ගච්ඡන්තස්ස තිංස වස්සානි, සක්ඛි නු ඛො විසෙසං නිඛ්ඛන්තෙතුං, නාසක්ඛි”ති ආවජ්ජයමානා “අරහත්තං පත්වා පාදධොවනත්ථං නිසින්තො”ති දිස්වා “අම්භාකං ආචරියො අම්භාදිසෙසු අන්තෙවාසිකෙසු තිට්ඨන්තෙසු ‘අත්තනාව පාදෙ ධොවිස්සති’ති අට්ඨානමෙතං, අහං ධොවිස්සාමි අහං ධොවිස්සාමි”ති

තිංසසහස්සානිපි ආකාසෙන ගන්ත්වා වන්දිත්වා “පාදෙ ධොවිස්සාම, හන්තෙ”ති ආහංසු. ආවුසො, ඉදානි තිංස වස්සානි හොන්ති මම පාදානං අධොතානං, තිට්ඨං, තුම්හෙ, අහමෙව ධොවිස්සාමිති.

සක්කොපි ආවජ්ජන්තො – “මය්හං අයොසා මහාසීවත්ථෙරො අරහත්තං පත්තො තිංසසහස්සානං අන්තෙවාසිකානං ‘පාදෙ ධොවිස්සාමා’ති ආගතානං පාදෙ ධොවිතුං න දෙති. මාදිසෙ පන උපට්ඨාකෙ තිට්ඨන්තෙ ‘මය්හං අයොසා සයං පාදෙ ධොවිස්සති’ති අට්ඨානමෙතං, අහං ධොවිස්සාමි”ති සන්නිට්ඨානං කත්වා සුජාතාය දෙවියා සද්ධිං භික්ඛුසඤ්ඤාසුත්තං සන්නිකෙ පාතුරහොසි. සො සුජං අසුරකඤ්ඤං පුරතො කත්වා “අපෙඨං, හන්තෙ, මාතුගාමො”ති ඔකාසං කාරෙත්වා ථෙරං උපසඤ්ඤාමිත්වා වන්දිත්වා පුරතො උක්කුට්ඨො නිසිදිත්වා “පාදෙ ධොවිස්සාමි, හන්තෙ”ති ආහං. කොසිය, ඉදානි මෙ තිංස වස්සානි පාදානං අධොතානං, දෙවතානඤ්ඤං පකතියාපි මනුස්සසර්ගන්ධො නාම ජෙගුච්ඡො, යොජනසතෙ ධිතානම්පි කණ්ඨො ආසත්තකුණං විය හොති, අහමෙව ධොවිස්සාමිති. හන්තෙ, අයං ගන්ධො නාම න පඤ්ඤායති, තුම්හාකං පන සීලගන්ධො ඡ දෙවලොකෙ අතික්කමිත්වා උපරි භවග්ගං පත්වා ධිතො. සීලගන්ධොතො අඤ්ඤො උත්තරිතරො ගන්ධො නාම නත්ථි, හන්තෙ, තුම්හාකං සීලගන්ධොතමිහි ආගතොති වාමහත්ථෙත ගොජ්ඣකසන්ධියං ගහෙත්වා දක්ඛිණහත්ථෙත පාදතලං පරිමජ්ජි. දහරකුමාරස්සෙව පාදා අහෙසුං. සක්කො පාදෙ ධොවිත්වා වන්දිත්වා දෙවලොකමෙව ගතො.

එවං “න ලහාමි සමුභ්මචාරිහි සද්ධිං විසුද්ධිපචාරණං පචාරෙතු”න්ති ආවජ්ජන්තස්ස උජ්ජන්තං දොමනස්සං නිස්සාය භික්ඛුනො මඤ්ඤනවසෙන විපස්සනාය ආරම්මණම්පි විපස්සනාපි මග්ගොපි ඵලම්පි සවිතක්කසවිචාරදොමනස්සන්ති ච අවිතක්කාචිචාරදොමනස්සන්ති ච චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

තත්ථ එකො භික්ඛු සවිතක්කසවිචාරදොමනස්සෙ විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා ඉදං දොමනස්සං කිං නිස්සිතන්ති උපධාරෙත්තො වත්ථුනිස්සිතන්ති පජානාතීති එස්සපඤ්ඤාමකෙ චුත්තනයෙනෙව අනුක්කමෙන අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. එකො අවිතක්කාචිචාරෙ දොමනස්සෙ විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා චුත්තනයෙනෙව අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. තත්ථ අභිනිවිට්ඨදොමනස්සෙසුපි සවිතක්කසවිචාරතො අවිතක්කඅචිචාරං පණිතතරං. සවිතක්කසවිචාරදොමනස්සවිපස්සනාතොපි අවිතක්කාචිචාරදොමනස්සවිපස්සනා පණිතතරා. සවිතක්කසවිචාරදොමනස්සඵලසමාපත්තිතොපි

අවිතක්කාවිචාරදොමනස්සඵලසමාපත්තියෙව පණිතතරා. තෙනාහ භගවා – “යෙ අවිතක්කඅවිචාරෙ තෙ පණිතතරෙ”ති.

362. එවරුපා උපෙක්ඛා න සෙවිතබ්බාති එවරුපා ගෙහසිතඋපෙක්ඛා න සෙවිතබ්බා. ගෙහසිතඋපෙක්ඛා නාම “තත්ථ කතමා ඡ ගෙහසිතඋපෙක්ඛා. චක්ඛුනා රූපං දිස්වා උප්පජ්ජති උපෙක්ඛා බාලස්ස මුළුභස්ස පුට්ඨජනස්ස අනොධිජනස්ස අවිපාකජනස්ස අනාදීනවදස්සාවිනො අස්සුතවතො පුට්ඨජනස්ස, යා එවරුපා උපෙක්ඛා, රූපං සා නාතිවත්තති, තස්මා සා උපෙක්ඛා ගෙහසිතාති වුච්චති”ති එවං ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨාරම්මණෙ ආපාඨගතෙ ගුළුපිණ්ඩිකෙ නිලීනමක්ඛිකා විය රූපාදීනි අනතිවත්තමානා තත්ථෙව ලග්ගා ලග්ගිතා හුත්වා උප්පන්නා කාමගුණනිස්සිතා උපෙක්ඛා න සෙවිතබ්බා.

එවරුපා උපෙක්ඛා සෙවිතබ්බාති එවරුපා නෙක්ඛම්මසිතා උපෙක්ඛා සෙවිතබ්බා. නෙක්ඛම්මසිතා උපෙක්ඛා නාම – “තත්ථ කතමා ඡ නෙක්ඛම්මසිතා උපෙක්ඛා? රූපානං ත්වෙව අනිච්චතං විදිත්වා විපරිණාමවිරාගනිරොධං ‘පුබ්බෙ වෙව රූපා එතරහි ව, සබ්බෙ තෙ රූපා අනිච්චා, දුක්ඛා, විපරිණාමධම්මා’ති එවමෙතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සතො උප්පජ්ජති උපෙක්ඛා, යා එවරුපා උපෙක්ඛා, රූපං සා අතිවත්තති, තස්මා සා උපෙක්ඛා නෙක්ඛම්මසිතාති වුච්චති”ති (ම. නි. 3.308). එවං ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨානිට්ඨආරම්මණෙ ආපාඨගතෙ ඉට්ඨෙ අරජ්ජන්තස්ස, අනිට්ඨෙ අදුස්සන්තස්ස, අසමපෙක්ඛනෙන අසම්මුය්හන්තස්ස උප්පන්නා විපස්සනා ඤාණසම්පයුත්තා උපෙක්ඛා. අපිච්ච වෙදනාසභාගා තත්ත්ව මජ්ඣිමනිකායෙ ඵලසමාපත්තියෙව පණිතතරා. තෙනාහ භගවා – “යෙ අවිතක්කඅවිචාරෙ තෙ පණිතතරෙ”ති.

එත්ථ යං වෙ සවිතක්කං සවිචාරන්ති තායපි නෙක්ඛම්මසිතඋපෙක්ඛාය යං නෙක්ඛම්මවසෙන විපස්සනාවසෙන අනුස්සතිට්ඨානවසෙන පටිමජ්ඣානවසෙන ච උප්පන්නං සවිතක්කසවිචාරං උපෙක්ඛන්ති ජානෙය්‍ය. යං වෙ අවිතක්කං අවිචාරන්ති යං පන දුතියජ්ඣානාදිවසෙන උප්පන්නං අවිතක්කාවිචාරං උපෙක්ඛන්ති ජානෙය්‍ය. යෙ අවිතක්කෙ අවිචාරෙ තෙ පණිතතරෙති එතාසු ද්විසු යා අවිතක්කඅවිචාරා, සා පණිතතරාති අත්ථො. ඉමිනා කිං කථිතං හොති? ද්විත්තං අරහත්තං කථිතං. එකො හි භික්ඛු සවිතක්කසවිචාරඋපෙක්ඛාය විපස්සනං පටිධිපෙත්වා අයං උපෙක්ඛා කිං

නිස්සිතාති උපධාරෙන්තො වත්ථුනිස්සිතාති පජානාතීති එස්සපඤ්ඤවමකෙ
 චුත්තනයෙනෙව අනුක්කමෙන අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. එකො
 අවිතක්කාවිචාරාය උපෙක්ඛාය විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා චුත්තනයෙනෙව
 අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. තත්ථ අභිනිවිට්ඨඋපෙක්ඛාසුපි සවිතක්කසවිචාරතො
 අවිතක්කාවිචාරා පණිතතරා. සවිතක්කසවිචාරඋපෙක්ඛාවිපස්සනානොපි
 අවිතක්කාවිචාරඋපෙක්ඛාවිපස්සනාපණිතතරා.
 සවිතක්කසවිචාරඋපෙක්ඛාඵලසමාපත්තිතොපි
 අවිතක්කාවිචාරඋපෙක්ඛාඵලසමාපත්තියෙව පණිතතරා. තෙනාහ භගවා “යෙ
 අවිතක්කෙ අවිචාරෙ තෙ පණිතතරෙ”ති.

363. එවං පටිපන්නො ඛො, දෙවානම්න්ද, භික්ඛු
 පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛානිරොධසාරුප්පගාමීනිං පටිපදං පටිපන්නො හොතීති
 භගවා අරහත්තනිකුට්ඨෙත දෙසනං නිට්ඨපෙසි. සක්කො පන සොතාපත්තිඵලං
 පත්තො. බුද්ධානඤ්ඤි අප්ඤ්ඤාසයො භීතො න හොති, උක්කට්ඨොව හොති.
 එකස්සපි බහුනම්පි ධම්මං දෙසෙන්තා අරහත්තෙනෙව කුටං ගණ්හන්ති. සත්තා
 පන අත්තතො අනුරූපෙ උපනිස්සයෙ ධීතා කෙචි සොතාපන්නා හොන්ති,
 කෙචි සකදාගාමී, කෙචි අනාගාමී, කෙචි අරහන්තො. රාජා විය භි භගවා,
 රාජකුමාරා විය වෙනෙය්‍යා. යථා භි රාජා භොජනකාලෙ අත්තතො පමාණෙන
 පිණ්ඩං උද්ධරිත්වා රාජකුමාරානං උපනෙති, තෙ තතො අත්තතො
 මුඛප්පමාණෙනෙව කඛළං කරොන්ති, එවං භගවා අත්තප්ඤ්ඤාසයානුරූපාය
 දෙසනාය අරහත්තෙනෙව කුටං ගණ්හන්ති. වෙනෙය්‍යා අත්තතො
 උපනිස්සයප්පමාණෙන තතො සොතාපත්තිඵලමත්තං වා
 සකදාගාමීඅනාගාමීඅරහත්තඵලමෙව වා ගණ්හන්ති. සක්කො පන
 සොතාපන්නො ජාතො. සොතාපන්නො ච හුත්වා භගවතො පුරතොයෙව
 චට්ඨත්වා තරුණසක්කො හුත්වා නිබ්බත්ති, දෙවතානඤ්ඤි චට්ඨානානං
 අත්තභාවස්ස ගතාගතට්ඨානං නාම න පඤ්ඤායති, දීපසිඛාගමනං විය හොති.
 තස්මා සෙසදෙවතා න ජානිංසු. සක්කො පන සයං චුත්තත්තා භගවා ච
 අප්පට්ඨතඤ්ඤාණත්තා ද්වෙව ජනා ජානිංසු. අථ සක්කො චින්තෙසි “මය්හඤ්ඤි
 භගවතා තීසු යානෙසු නිබ්බත්තිතඵලමෙව කථිතං, අයඤ්ඤි පන මග්ගො වා
 ඵලං වා සකුණිකාය විය උප්පතිත්වා ගහෙතුං න සක්කා,
 ආගමනීයපුබ්බභාගපටිපදාය අස්ස භවිතබ්බං. හන්දාහං උපරි බිණ්ණාසවස්ස
 පුබ්බභාගපටිපදං පුච්ඡාමි”ති.

පාතිමොක්ඛසංවරවණ්ණනා

364. තතො තං පුච්ඡන්නො කථං පටිපන්නො පන, මාරිසාතිආදිමාහ.
 තත්ථ පාතිමොක්ඛසංවරායාති උත්තමපෙට්ඨකසීලසංවරාය.

කායසමාවාරම්පීතිආදි

සෙවිතබ්බකායසමාවාරාදිවසෙන

පාතිමොක්ඛසංවරදස්සන්තං වුත්තං. සීලකථා ච නාමෙසා කම්මපථවසෙන
වා පණ්ණත්තිවසෙන වා කථෙතබ්බා භොති.

තත්ථ කම්මපථවසෙන කථෙන්නෙන අසෙවිතබ්බකායසමාවාරො තාව
පාණාතිපාතඅදින්නාදානමිච්ඡාවාරෙහි කථෙතබ්බො. පණ්ණත්තිවසෙන
කථෙන්නෙන කායද්වාරෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදච්ඡිත්තික්කමවසෙන කථෙතබ්බො.
සෙවිතබ්බකායසමාවාරො පාණාතිපාතාදිවෙරමණ්හි වෙච කායද්වාරෙ
පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදඅච්ඡිත්තික්කමෙන ව කථෙතබ්බො.
අසෙවිතබ්බවච්ඡසමාවාරො මුසාවාදාදිවච්ඡුච්චරිතෙන වෙච වච්ඡ්වාරෙ
පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදච්ඡිත්තික්කමෙන ව කථෙතබ්බො. සෙවිතබ්බවච්ඡසමාවාරො
මුසාවාදාදිවෙරමණ්හි වෙච වච්ඡ්වාරෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදඅච්ඡිත්තික්කමෙන ව
කථෙතබ්බො.

පරියෙසනා පන කායවාචාහි පරියෙසනායෙව. සා
කායවච්ඡසමාවාරගහණෙන ගහිතාපි සමානා යස්මා ආජීවට්ඨමකසීලං නාම
එතස්මිඤ්ඤෙව ද්වාරද්වයෙ උප්පජ්ජති, න ආකාසෙ, තස්මා
ආජීවට්ඨමකසීලදස්සන්තං විසුං වුත්තා. තත්ථ නසෙවිතබ්බපරියෙසනා
අනරියපරියෙසනාය කථෙතබ්බා. සෙවිතබ්බපරියෙසනා අරියපරියෙසනාය.
වුත්තඤ්ඤෙනං -

“ද්වෙමා, භික්ඛවෙ, පරියෙසනා අනරියා ච පරියෙසනා, අරියා ච
පරියෙසනා. කතමා ච, භික්ඛවෙ, අනරියා පරියෙසනා? ඉධ, භික්ඛවෙ,
එකච්චො අත්තනා ජාතිධම්මො සමානො ජාතිධම්මංයෙව පරියෙසති,
අත්තනා ජරාධම්මො, ඛ්‍යාධිධම්මො, මරණධම්මො, සොකධම්මො,
සංකිලෙසධම්මො සමානො සංකිලෙසධම්මංයෙව පරියෙසති.

කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, ජාතිධම්මං වදෙථ? පුත්තහරියං, භික්ඛවෙ,
ජාතිධම්මං, දාසිදාසං ජාතිධම්මං අපෙළකං ජාතිධම්මං, කුක්කුට්ඨකරං
ජාතිධම්මං, හත්ථිගවාස්සවළවං ජාතිධම්මං, ජාතරූපරජනං ජාතිධම්මං.
ජාතිධම්මා හෙනෙ, භික්ඛවෙ, උපධයො, එත්ථායං ගටිතො මුච්ඡිතො
අජ්ඣාපන්තො අත්තනා ජාතිධම්මො සමානො ජාතිධම්මංයෙව
පරියෙසති.

කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, ජරාධම්මං වදෙථ? පුත්තහරියං, භික්ඛවෙ,
ජරාධම්මං...පෙ.... ජරාධම්මංයෙව පරියෙසති.

කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, ඛ්‍යාධිධම්මං වදෙථ? පුත්තභරියං, භික්ඛවෙ, ඛ්‍යාධිධම්මං, දාසිදාසං ඛ්‍යාධිධම්මං, අපේළකං, කුක්කුටසුකරං, හත්ථිගවාස්සවළවං ඛ්‍යාධිධම්මං. ඛ්‍යාධිධම්මා හෙනෙ, භික්ඛවෙ, උපධයො, එත්ථායං ගථිතො මුච්ඡිතො අජ්ඣාපන්තො අත්තනා ඛ්‍යාධිධම්මො සමානො ඛ්‍යාධිධම්මංයෙව පරියෙසති.

කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, මරණධම්මං වදෙථ? පුත්තභරියං, භික්ඛවෙ, මරණධම්මං...පෙ.... මරණධම්මංයෙව පරියෙසති.

කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, සොකධම්මං වදෙථ? පුත්තභරියං...පෙ.... සොකධම්මංයෙව පරියෙසති.

කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, සංකිලෙසධම්මං වදෙථ...පෙ.... ජාතරූපරජනං සංකිලෙසධම්මං. සංකිලෙසධම්මා, හෙනෙ, භික්ඛවෙ, උපධයො, එත්ථායං ගථිතො මුච්ඡිතො අජ්ඣාපන්තො අත්තනා සංකිලෙසධම්මො සමානො සංකිලෙසධම්මංයෙව පරියෙසති. අයං, භික්ඛවෙ, අනරියා පරියෙසනාති (ම. නි. 1.274).

අපිව කුහනාදිවසෙන පඤ්චවිධා, අගොචරවසෙන ඡබ්බිධා වෙජ්ජකම්මාදිවසෙන එකච්ඡතිවිධා, එවං පචත්තා සබ්බාපි අනෙසනා අනරියපරියෙසනායෙවාති වෙදිතබ්බා.

“කතමා ව, භික්ඛවෙ, අරියා පරියෙසනා? ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො අත්තනා ජාතිධම්මො සමානො ජාතිධම්මෙ ආදීනවං විදිත්වා අජාතං අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං නිබ්බානං පරියෙසති, අත්තනා ජරාධම්මො, ඛ්‍යාධි, මරණ, සොක, සංකිලෙසධම්මො සමානො සංකිලෙසධම්මෙ ආදීනවං විදිත්වා අසංකිලිට්ඨං අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං නිබ්බානං පරියෙසති. අයං අරියා පරියෙසනාති (ම. නි. 1.275).

අපිව පඤ්ච කුහනාදීනි ඡ අගොචරෙ එකච්ඡතිවිධඤ්ච අනෙසනං වජ්ජෙත්වා භික්ඛාචරියාය ධම්මෙන සමෙන පරියෙසනාපි අරියපරියෙසනායෙවාති වෙදිතබ්බා.

එත්ථ ව යො යො “න සෙවිතබ්බො”ති වුත්තො, සො සො පුබ්බභාගෙ පාණාතිපාතාදීනං සම්භාරපරියෙසනාපයොගකරණගමනකාලතො පට්ඨාය න සෙවිතබ්බොව. ඉතරො ආදිතො පට්ඨාය සෙවිතබ්බො, අසක්කොන්තෙන විත්තම්පි උජ්ජාදෙනබ්බං. අපිව සඬ්ඝභෙදාදීනං අත්ථාය පරක්කමන්තානං

දෙවදත්තාදීනං විය කායසමාචාරො න සෙවිතඛිබ්බො, දිවසස්ස ද්වත්තික්ඛත්තුං තිණ්ණං රතනානං උපට්ඨානගමනාදිවසෙන පවත්තො ධම්මසෙනාපතිමහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරාදීනං විය කායසමාචාරො සෙවිතඛිබ්බො. ධනුග්ගහපෙසනාදිවසෙන වාචං භිත්තන්තානං දෙවදත්තාදීනං විය වච්ඡමාචාරො න සෙවිතඛිබ්බො, තිණ්ණං රතනානං ගුණකිත්තනාදිවසෙන පවත්තො ධම්මසෙනාපතිමහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරාදීනං විය වච්ඡමාචාරො සෙවිතඛිබ්බො. අනරියපරියෙසනං පරියෙසන්තානං දෙවදත්තාදීනං විය පරියෙසනා න සෙවිතඛිබ්බො, අරියපරියෙසනමෙව පරියෙසන්තානං ධම්මසෙනාපතිමහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරාදීනං විය පරියෙසනා සෙවිතඛිබ්බො.

එවං පටිපත්තො ඛොති එවං අසෙවිතඛිබ්බං කායවච්ඡමාචාරං පරියෙසනඤ්ඤා පභාය සෙවිතඛිබ්බානං පාරිසුරියා පටිපත්තො, දෙවානම්න්ද, භික්ඛු පාතිමොක්ඛසංවරාය උත්තමජෙට්ඨකසීලසංවරත්ථාය පටිපත්තො නාම භොතිති භගවා ඛිණ්ණාසවස්ස ආගමනීයපුබ්බභාගපටිපදං කථෙසි.

ඉන්ද්‍රියසංවරවණ්ණනා

365. දුතියපුච්ඡායං ඉන්ද්‍රියසංවරායාති ඉන්ද්‍රියානං පිට්ඨානාය, ගුත්තද්වාරතාය සංවුත්තද්වාරතායාති අත්ථො. විස්සජ්ජනෙ පනස්ස චක්ඛුවිඤ්ඤායං රූපමිෂිතිආදි සෙවිතඛිබ්බරූපාදිවසෙන ඉන්ද්‍රියසංවරදස්සනත්ථං වුත්තං. තත්ථ එවං වුත්තෙති හෙට්ඨා සොමනස්සාදිපඤ්ඤාචිස්සජ්ජනානං සුතත්තා ඉමිනාපි එවරූපෙන හවිතඛිබ්බන්ති සඤ්ජාතපටිභානො භගවතා එවං වුත්තෙ සක්කො දෙවානම්න්දො භගවත්තං එතදවොච, එතං ඉමස්ස ඛො අහං, හන්තෙති ආදිකං වචනං අවොච. භගවාපිස්ස ඔකාසං දත්වා තුණ්හී අභොසි. කථෙතුකාමොපි හි යො අත්ථං සම්පාදෙතුං න සක්කොති, අත්ථං සම්පාදෙතුං සක්කොන්තො වා න කථෙතුකාමො භොති, න තස්ස භගවා ඔකාසං කරොති. අයං පන යස්මා කථෙතුකාමො වෙච, සක්කොති ච අත්ථං සම්පාදෙතුං තෙනස්ස භගවා ඔකාසමකාසි.

තත්ථ එවරූපං න සෙවිතඛිබ්බන්ති ආදීසු අයං සඬ්ඛෙපො – යං රූපං පස්සතො රාගාදයො උප්පජ්ජන්ති, තං න සෙවිතඛිබ්බං න දට්ඨඛිබ්බං න ඔලොකෙතඛිබ්බන්ති අත්ථො. යං පන පස්සතො අසුභසඤ්ඤා වා සණ්ඨාති, පසාදො වා උප්පජ්ජති, අනිච්චසඤ්ඤාපටිලාභො වා භොති, තං සෙවිතඛිබ්බං.

යං විත්තක්ඛරං විත්තඛ්‍යඤ්ජනමිති සද්දං සුණ්ණතො රාගාදයො උප්පජ්ජන්ති, එවරූපො සද්දො න සෙවිතඛිබ්බො. යං පන අත්ථනිස්සිතං

ධම්මනිස්සිතං කුම්භදාසිගිතම්පි සුණන්තස්ස පසාදො වා උප්පජ්ජති, නිබ්බිදා වා සණ්ඨාති, එවරුපො සද්දො සෙවිතබ්බො.

යං ගන්ධං සායතො රාගාදයො උප්පජ්ජන්ති, එවරුපො ගන්ධො න සෙවිතබ්බො. යං පන ගන්ධං සායතො අසුභසඤ්ඤාදිපට්ටාහො හොති, එවරුපො ගන්ධො සෙවිතබ්බො.

යං රසං සායතො රාගාදයො උප්පජ්ජන්ති, එවරුපො රසො න සෙවිතබ්බො. යං පන රසං සායතො ආහාරෙ පටිකුලසඤ්ඤා වෙව උප්පජ්ජති, සායිතපච්චයා ව කායබලං නිස්සාය අරියභූමිං ඔක්කම්තුං සක්කොති, මහාසීවත්ථෙරහාගිනෙය්‍යසීවසාමණෙරස්ස විය පරිභුඤ්ජන්තස්සෙව කිලෙසක්ඛයො වා හොති, එවරුපො රසො සෙවිතබ්බො.

යං ඵොට්ඨබ්බං චූසතො රාගාදයො උප්පජ්ජන්ති, එවරුපං ඵොට්ඨබ්බං න සෙවිතබ්බං. යං පන චූසතො සාරිපුත්තත්ථෙරාදීනං විය ආසවක්ඛයො වෙව, වීරියඤ්ච සුපග්ගහිතං, පච්ඡිමා ව ජනතා දිට්ඨානුගතිං ආපාදනෙන අනුග්ගහිතා හොති, එවරුපං ඵොට්ඨබ්බං සෙවිතබ්බං. සාරිපුත්තත්ථෙරො කිර තිංස වස්සානි මඤ්චෙ පිට්ඨිං න පසාරෙසි. තථා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො. මහාකස්සපත්ථෙරො වීසවස්සසතං මඤ්චෙ පිට්ඨිං න පසාරෙසි. අනුරුද්ධත්ථෙරො පඤ්ඤාස වස්සානි. භද්දියත්ථෙරො තිංස වස්සානි. සොණත්ථෙරො අට්ඨාරස වස්සානි. රට්ඨපාලත්ථෙරො ද්වාදස. ආනන්දත්ථෙරො පන්තරස. රාහුලත්ථෙරො ද්වාදස. බාකුලත්ථෙරො අසීති වස්සානි. නාළකත්ථෙරො යාවපරිනිබ්බානා මඤ්චෙ පිට්ඨිං න පසාරෙසිති.

යෙ මනොවිඤ්ඤෙය්‍යො ධම්මෙ සමන්තාහරන්තස්ස රාගාදයො උප්පජ්ජන්ති, “අහො, වත යං පරෙසං පරවිත්තුපකරණං තං මමස්සා”ති ආදිනා නයෙන වා අභිජ්ඣාදීනි ආපාට්ඨාගච්ඡන්ති එවරුපා ධම්මා න සෙවිතබ්බා. “සබ්බෙ සත්තා අවෙරා හොන්තු”ති එවං මෙත්තාදිවසෙන, යෙ වා පන තිණ්ණං ථෙරානං ධම්මා, එවරුපා සෙවිතබ්බා. තයො කිර ථෙරා වස්සුපනායිකදිවසෙ කාමචිතක්කාදයො අකුසලචිතක්කා න චිතක්කෙතබ්බාති කතිකං අකංසු. අථ පචාරණදිවසෙ සඬ්ඝත්ථෙරො සඬ්ඝනවකං පුච්ඡි — “ආචුසො, ඉමස්මිං තෙමාසෙ කිත්තකෙ යානෙ විත්තස්ස ධාවිතුං දින්ත”න්ති? න, හන්තෙ, පරිවෙණපරිච්ඡෙදතො බහි ධාවිතුං අදාසින්ති. දුතියං පුච්ඡි — “තව ආචුසො”ති? නිවාසගෙහතො, හන්තෙ, බහි ධාවිතුං න අදාසින්ති. අථ ද්වෙපි ථෙරං පුච්ඡිංසු “තුම්භාකං පන, හන්තෙ”ති? නියකජ්ඣාත්තබන්ධපඤ්චකතො,

ආවුසො, බහි ධාවිතුං න අදාසිත්ති. තුම්හෙහි, හත්තෙ, දුක්කරං කතන්ති. එවරුපො මනොවිඤ්ඤෙයො ධම්මො සෙවිතබ්බො.

366. එකන්තවාදානි එකොයෙව අන්තො වාදස්ස එතෙසං, න ද්වෙධා ගතවාදානි එකන්තවාදා, එකඤ්ඤෙව වදන්තීති පුච්ඡති. එකන්තසීලානි එකාවාරා. එකන්තඡන්දානි එකලද්ධිකා. එකන්තඅප්පේකොසානානි එකන්තපරියොසානා.

අනෙකධාතු නානාධාතු බො, දෙවානම්න්ද, ලොකොති දෙවානම්න්ද, අයං ලොකො අනෙකප්ඤ්ඤාසො නානප්ඤ්ඤාසො. එකස්මිං ගන්තුකාමෙ එකො යාතුකාමො හොති. එකස්මිං යාතුකාමෙ එකො සයිතුකාමො හොති. ද්වෙ සත්තා එකප්ඤ්ඤාසො නාම දුල්ලහා. තස්මිං අනෙකධාතුනානාධාතුස්මිං ලොකෙ යං යදෙව ධාතුං යං යදෙව අප්ඤ්ඤාසං සත්තා අභිනිවිසන්ති ගණ්හන්ති, තං තදෙව. උමසා පරාමාසානි උමෙන ව පරාමාසෙන ව. අභිනිවිස්ස වොහරන්තීති සුට්ඨු ගණ්හිත්වා වොහරන්ති, කථෙත්ති දීපෙත්ති කිත්තෙත්ති. ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති ඉදං අමිහාකමෙව වචනං සච්චං, අඤ්ඤෙසං වචනං මොසං තුච්ඡං නිරත්ථකන්ති.

අච්චන්තනිට්ඨානි අන්තො චුච්චති විනාසො, අන්තං අතීතා නිට්ඨා එතෙසන්ති අච්චන්තනිට්ඨා. යා එතෙසං නිට්ඨා, යො පරමස්සාසො නිබ්බානං, තං සබ්බෙසං විනාසානික්කන්තං නිච්චන්ති චුච්චති. යොගක්ඛෙමොති නිබ්බානස්සෙව නාමං, අච්චන්තො යොගක්ඛෙමො එතෙසන්ති අච්චන්තයොගක්ඛෙමී. සෙට්ඨට්ඨෙන බුහ්මං අරියමග්ගං චරන්තීති බුහ්මචාරී. අච්චන්තත්ථාය බුහ්මචාරී අච්චන්තබුහ්මචාරී. පරියොසානන්තිපි නිබ්බානස්ස නාමං. අච්චන්තං පරියොසානං එතෙසන්ති අච්චන්තපරියොසානා.

තණ්හාසඬ්ඛයවිමුත්තානි තණ්හාසඬ්ඛයොති මග්ගොපි නිබ්බානම්පි. මග්ගො තණ්හං සඬ්ඛිණානි විනාසෙතීති තණ්හාසඬ්ඛයො. නිබ්බානං යස්මා තං ආගම්ම තණ්හා සඬ්ඛියති විනස්සති, තස්මා තණ්හාසඬ්ඛයො. තණ්හාසඬ්ඛයෙන මග්ගෙන විමුත්තා, තණ්හාසඬ්ඛයෙ නිබ්බානෙ විමුත්තා අධිමුත්තානි තණ්හාසඬ්ඛයවිමුත්තා.

එත්තාවතා ව හගවතා චුද්දසපි මහාපඤ්ඤා බ්‍යාකතා හොන්ති. චුද්දස මහාපඤ්ඤා නාම ඉස්සාමච්ඡරියං එකො පඤ්ඤො, පියාප්පියං එකො, ඡන්දො එකො, විතක්කො එකො, පපඤ්ඤො එකො, සොමනස්සං එකො, දොමනස්සං එකො, උපෙක්ඛා එකො, කායසමාවාරො එකො, වච්ඡමාවාරො එකො,

පරියෙසනා එකො, ඉන්ද්‍රියසංවරො එකො, අනෙකධාතු එකො, අවිචන්තනිට්ඨා එකොති.

367. එජාති වලනට්ඨෙන තණ්හා වුවිවති. සා පිළනට්ඨෙන රොගො, අත්තො පදුස්සනට්ඨෙන ගණ්ඨො, අනුප්පට්ඨිට්ඨෙන සල්ලං. තස්මා අයං පුරිසොති යස්මා එජා අත්තනා කතකම්මානුරූපෙන පුරිසං තත්ථ තත්ථ අහිනිබ්බත්තත්ථාය කඬ්ඨති, තස්මා අයං පුරිසො තෙසං තෙසං භවානං වසෙන උච්චාවචං ආපජ්ජති. බ්‍රහ්මලොකෙ උච්චො හොති, දෙවලොකෙ අච්චො. දෙවලොකෙ උච්චො, මනුස්සලොකෙ අච්චො. මනුස්සලොකෙ උච්චො, අපායෙ අච්චො. යෙසාහං, හන්තෙති යෙසං අහං හන්තෙ. සන්ධිවසෙන පනෙත්ථ “යෙසාහ”න්ති හොති. යථාසුතං යථාපරියත්තන්ති යථා මයා සුතො වෙච උග්ගහිතො ව, එවං. ධම්මං දෙසෙමිති සත්තවතපදං ධම්මං දෙසෙමි. න වාහං තෙසන්ති අහං පන තෙසං සාවකො න සම්පජ්ජාමි. අහං බො පන, හන්තෙතිආදිනා අත්තනො සොතාපන්නභාවං ජානාපෙති.

සොමනස්සපට්ඨාහකපාවණ්ණනා

368. වෙදපට්ඨාහන්ති තුට්ඨිපට්ඨාහං. දෙවාසුරසඬ්ඨාමොති දෙවානඤ්ච අසුරානඤ්ච සඬ්ඨාමො. සමුපබ්බුල්ලොති සමාපන්නො නලාටෙන නලාටං පහරණාකාරජ්ජත්තො විය. එතෙසං කිර කදාචි මහාසමුද්දපිට්ඨෙ සඬ්ඨාමො හොති තත්ථ පන ඡෙදනවිජ්ඣානාදිහි අඤ්ඤමඤ්ඤං සාතො නාම නත්ථි, දාරුමෙණ්ඩකයුද්ධං විය ජයපරාජයමත්තමෙව හොති. කදාචි දෙවා ජිනන්ති, කදාචි අසුරා. තත්ථ යස්මිං සඬ්ඨාමෙ දෙවා පුන අපච්චාගමනාය අසුරෙ ජිනිංසු, තං සන්ධාය තස්මිං බො පන හන්තෙතිආදිමාහ. උභයමෙතන්ති උභයං එතං. දුට්ඨමිපි ඔපං එත්ථ දෙවලොකෙ දෙවායෙව පරිභුඤ්ජිස්සන්තිති එවමස්ස ආවජ්ජන්තස්ස බලවපිතිසොමනස්සං උප්පජ්ජි. සද්දණ්ඩාවචරොති සද්දණ්ඩාවචරකො, දණ්ඩග්ගහණෙන සත්ථග්ගහණෙන සද්ධිං අහොසි, න නික්ඛිත්තදණ්ඩසත්ථොති දස්සෙති. එකන්තනිබ්බිදායාති එකන්තෙනෙව වට්ටෙ නිබ්බිත්තන්තන්තායාති සබ්බං මහාගොචන්දසුත්තෙ වුත්තමෙව.

369. පවෙදෙසීති කට්ඨෙසි දිපෙසි. ඉධෙවාති ඉමස්මිඤ්ඤෙව ඔකාසෙ. දෙවභූතස්ස මෙ සතොති දෙවස්ස මෙ සතො. පුනරායු ව මෙ ලද්ධොති පුන අඤ්ඤෙන කම්මට්ඨිපාකෙන මෙ ජීවිතං ලද්ධන්ති, ඉමිනා අත්තනො වුතභාවං වෙච උපපන්නභාවඤ්ච ආවිකරොති.

දිවියා කායාති දිබ්බා අත්තභාවා. ආයුං නිත්වා අමානුසන්ති දිබ්බං ආයුං ජහිත්වා. අමුල්ලො ගබ්හමෙස්සාමිති නියතගතිකත්තා අමුල්ලො හුත්වා. යත්ථ

මෙ රමනී මනොති යත්ථ මෙ මනො රමිස්සති, තත්ථෙව ඛත්තියකුලාදීසු ගබ්භං උපගච්ඡිස්සාමිති සත්තක්ඛත්තුං දෙවෙ ව මානුසෙ වාති ඉමමත්ථං දීපෙති.

ඤායෙන විහරිස්සාමිති මනුස්සෙසු උපපන්නොපි මාතරං ජීවිතා වොරොපනාදීනං අභබ්බත්තා ඤායෙන කාරණෙන සමෙන විහරිස්සාමිති අත්ථො.

සම්බොධි වෙ භවිස්සතීති ඉදං සකදාගාමිමග්ගං සන්ධාය වදති, සචෙ සකදාගාමි භවිස්සාමිති දීපෙති. අඤ්ඤාතා විහරිස්සාමිති අඤ්ඤාතා ආජානිතුකාමො හුත්වා විහරිස්සාමි. ස්වෙව අත්තො භවිස්සතීති සො එව මෙ මනුස්සලොකෙ අත්තො භවිස්සතීති.

පුන දෙවො භවිස්සාමි, දෙවලොකස්මිං උත්තමොති පුන දෙවලොකස්මිං උත්තමො සක්කො දෙවානම්න්දො භවිස්සාමිති වදති.

අන්තිමෙ වත්තමානමිතීති අන්තිමෙ භවෙ වත්තමානෙ. සො නිවාසො භවිස්සතීති යෙ තෙ ආයුනා ව පඤ්ඤාය ව අකනිට්ඨා ජෙට්ඨකා සබ්බදෙවෙහි පණ්ණිතතරා දෙවා, අවසානෙ මෙ සො නිවාසො භවිස්සති. අයං කිර තතො සක්කත්තභාවතො චුතො තස්මිං අත්තභාවෙ අනාගාමිමග්ගස්ස පටිලද්ධත්තා උද්ධංසොතො අකනිට්ඨගාමී හුත්වා අවිහාදීසු නිබ්බත්තන්තො අවසානෙ අකනිට්ඨෙ නිබ්බත්තිස්සති. තං සන්ධාය එවමාහ. එස කිර අවිහෙසු කප්පසහස්සං වසිස්සති, අතප්පෙසු ද්වෙ කප්පසහස්සානි, සුදස්සෙසු චත්තාරි කප්පසහස්සානි, සුදස්සිසු අට්ඨ, අකනිට්ඨෙසු සොළසාති එකතිංස කප්පසහස්සානි බ්‍රහ්මආයුං අනුභවිස්සති. සක්කො දෙවරාජා අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති විසාඛා මහාඋපාසිකාති තයොපි හි ඉමෙ එකප්පමාණආයුකා එව, වට්ඨාහිරතසත්තා නාම එතෙහි සදිසා සුබභාගිනො නාම නත්ථි.

370. අපරියොසිතසඬකප්පොති අනිට්ඨිතමනොරථො. යස්සු මඤ්ඤාමි සමණෙති යෙ ව සමණෙ පටිච්ඡිත්තවිහාරිනොති මඤ්ඤාමි.

ආරාධනාති සම්පාදනා. වීරාධනාති අසම්පාදනා. න සම්පායන්තීති සම්පාදෙත්වා කථෙතුං න සක්කොන්ති.

ආදිච්චබන්ධුනන්ති ආදිච්චොපි ගොතමගොත්තො, භගවාපි ගොතමගොත්තො, තස්මා එවමාහ. යං කරොමසීති යං පුබ්බෙ බ්‍රහ්මුතො නමක්කාරං කරොම. සමං දෙවෙහීති දෙවෙහි සද්ධිං, ඉතො පට්ඨාය ඉදාති

අම්මාකං බ්‍රහ්මනො නමක්කාරකරණං නත්ථීති දස්සෙති. සාමං කරොමාති නමක්කාරං කරොම.

371. පරාමසිත්චාති තුට්ඨචිත්තො සහායං හත්ථෙත හත්ථම්භි පහරන්තො විය පථවිං පහරිත්වා, සක්ඛිභාවත්ථාය වා පහරිත්වා “යථා ත්වං නිච්චලො, එවමහං හගවති”ති. අජ්ඣාට්ඨපඤ්ඤාති අජ්ඣෙසිතපඤ්ඤා පත්ථිතපඤ්ඤා. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

ඉති සුමඬ්ඨගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

සක්කපඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා

උද්දෙසවාරකථාවණ්ණනා

373. එවං මෙ සුතන්ති මහාසතිපට්ඨානසුත්තං. තත්ත්වායමපුබ්බපදවණ්ණනා – එකායනො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගොති කස්මා භගවා ඉදං සුත්තමහාසි? කුරුරට්ඨවාසීනං ගම්භීරදෙසනාපටිග්ගභණ්ණසමත්ථතාය. කුරුරට්ඨවාසීනො කිර භික්ඛු භික්ඛුනියො උපාසකා උපාසිකායො උතුපච්චයාදිසම්පන්නත්තා තස්ස රට්ඨස්ස සප්පායඋතුපච්චයසෙවනෙන නිව්චං කල්ලසරීරා කල්ලචිත්තා ව භොන්ති. තෙ චිත්තසරීරකල්ලතාය අනුග්ගහිතපඤ්ඤාබලා ගම්භීරකථං පටිග්ගහෙතුං සමත්ථා භොන්ති. තෙන තෙසං භගවා ඉමං ගම්භීරදෙසනාපටිග්ගභණ්ණසමත්ථතං සම්පස්සන්තො එකච්ඡති යානෙසු කම්මට්ඨානං අරහත්තෙ පක්ඛිපිත්වා ඉදං ගම්භීරත්ථං මහාසතිපට්ඨානසුත්තං අහාසි. යථා හි පුරිසො සුවණ්ණවච්ඡිකොටකං ලභිත්වා තත්ථ නානාපුප්ඵානි පක්ඛිපෙය්‍ය, සුවණ්ණමඤ්ඡුසං වා පන ලභිත්වා සත්තරතනානි පක්ඛිපෙය්‍ය, එවං භගවා කුරුරට්ඨවාසීපරිසං ලභිත්වා ගම්භීරදෙසනං දෙසෙසි. තෙනෙවෙත්ථ අඤ්ඤානිපි ගම්භීරත්ථානි ඉමස්මි. දීඝනිකායෙ මහානිදානං මජ්ඣිමනිකායෙ සතිපට්ඨානං, සාරොපමං, රුක්ඛොපමං, රට්ඨපාලං, මාගණ්ඩියං, ආනෙඤ්ජසප්පායන්ති අඤ්ඤානිපි සුත්තානි දෙසෙසි.

අපිව තස්මිං ජනපදෙ වතස්සො පරිසා පකතියාව සතිපට්ඨානභාවනානුයොගමනුයුත්තා විහරන්ති, අන්තමසො දාසකම්මකරපරිජානාපි සතිපට්ඨානපටිසංයුත්තමෙව කථං කථෙත්ති. උදකතිත්ථසුත්තකන්තතට්ඨානාදිසුපි නිරත්ථකකථා නාම නප්පවත්තති. සචෙ කාවි ඉත්ථි “අම්ම, ත්වං කතරං සතිපට්ඨානභාවනං මනසිකරොසි”ති පුච්ඡිතා “න කිඤ්චි”ති වදති, තං ගරහන්ති “ධිරත්ථු තව ජීවිතං, ජීවමානාපි ත්වං මතසදිසා”ති. අථ නං “මා දානි පුන එවමකාසි”ති ඔවදිත්වා අඤ්ඤතරං සතිපට්ඨානං උග්ගණ්භාපෙත්ති. යා පන “අහං අසුකසතිපට්ඨානං නාම මනසිකරොමි”ති වදති, තස්සා “සාධු සාධු”ති සාධුකාරං කත්වා “තව ජීවිතං සුචීවිතං, ත්වං නාම මනුස්සත්තං පත්තා, තවත්ථාය සම්මාසම්බුද්ධො උප්පන්නො”තිආදීහි පසංසන්ති. න කෙවලඤ්ඤෙත්ථ මනුස්සජාතිකාව සතිපට්ඨානමනසිකාරයුත්තා, තෙ නිස්සාය විහරන්තා තිරච්ඡානගතාපි.

තත්‍රිදං වත්ථු – එකො කිර නටකො සුවපොතකං ගහෙත්වා සික්ඛාපෙන්නො විවරති. සො භික්ඛුනුපස්සයං උපනිස්සාය වසිත්වා ගමනකාලෙ සුවපොතකං පමුස්සිත්වා ගතො. තං සාමණෙරියො ගහෙත්වා පටිපග්ගිංසු. බුද්ධරක්ඛිතො තිස්ස නාමං අකංසු. තං එකදිවසං පුරතො

නිසින්නං දිස්වා මහාපෙරි ආහ – “බුද්ධරක්ඛිතා”ති. කිං, අයොති? අත්ථි තෙ කොචි භාවනාමනසිකාරොති? නත්ථි, අයොති. ආවුසො, පබ්බජිතානං සන්තිකෙ වසන්තෙන නාම විස්සට්ඨඅත්තභාවෙන භවිතුං න වට්ටති, කොචිදෙව මනසිකාරො ඉච්ඡිතබ්බො, ත්වං පන අඤ්ඤං න සක්ඛිස්සසි, “අට්ඨි අට්ඨි”ති සජ්ඣායං කරොහීති. සො පෙරියා ඔවාදෙ යත්වා “අට්ඨි අට්ඨි”ති සජ්ඣායන්තො වරති.

තං එකදිවසං පාතොව තොරණග්ගෙ නිසිදිත්වා බාලාතපං තපමානං එකො සකුණො නබපඤ්ජරෙන අග්ගහෙසි. සො “කිරි කිරි”ති සද්දමකාසි. සාමණෙරියො සුත්වා “අයො බුද්ධරක්ඛිතො සකුණෙන ගහිතො, මොවෙම න”න්ති ලෙඩ්චුආදීනි ගහෙත්වා අනුබන්ධිත්වා මොවෙසුං. තං ආනෙත්වා පුරතො යපිතං පෙරි ආහ – “බුද්ධරක්ඛිත, සකුණෙන ගහිතකාලෙ කිං වින්තෙසි”ති? න, අයො, අඤ්ඤං කිඤ්චි වින්තෙසිං, අට්ඨිපුඤ්ජොව අට්ඨිපුඤ්ජං ගහෙත්වා ගච්ඡති, කතරස්මිං යානෙ විජ්ජකිරිස්සතීති, එවං අයො අට්ඨිපුඤ්ජමෙව වින්තෙසිත්ති. සාධු, සාධු, බුද්ධරක්ඛිත, අනාගතෙ භවක්ඛයස්ස තෙ පච්චයො භවිස්සතීති. එවං තත්ථ තිරච්ඡානගතාපි සතිපට්ඨානමනසිකාරයුත්තා. තස්මා නෙසං භගවා සතිපට්ඨානබුද්ධිමෙව ජනෙත්තො ඉදං සුත්තමහාසි.

තත්ථ එකායනොති එකමග්ගො. මග්ගස්ස හි –

“මග්ගො පන්ථො පථො පජ්ජො, අඤ්ජසං වට්ටමායනං;
නාවා උත්තරසෙතූ ව, කුල්ලො ව හිසිසඬ්ඛමො”ති.

බහුනි නාමාති. ස්වායමිධ අයනනාමෙන වුත්තො, තස්මා එකායනො අයං, හික්ඛවෙ, මග්ගොති එත්ථ එකමග්ගො අයං, හික්ඛවෙ, මග්ගො න ද්විධා පථභූතොති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. අථ වා එකෙන අයිතබ්බොති එකායනො. එකෙනාති ගණසඬ්ගණිකං පභාය වූපකට්ඨෙන පච්චිත්තවිත්තෙන. අයිතබ්බො පටිපජ්ජිතබ්බො, අයන්ති වා එතෙනාති අයනො, සංසාරතො නිබ්බානං ගච්ඡන්තීති අත්ථො. එකස්ස අයනො එකායනො. එකස්සාති සෙට්ඨස්ස. සබ්බසත්තසෙට්ඨො ව භගවා, තස්මා භගවතොති වුත්තං හොති. කිඤ්වාපි හි තෙන අඤ්ඤෙපි අයන්ති, එවං සන්තෙපි භගවතොව සො අයනො තෙන උප්පාදිතත්තා. යථාහ “සො හි, බ්‍රාහ්මණ, භගවා අනුප්පන්තස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙතා”තිආදි (ම. නි. 3.79). අයතීති වා අයනො, ගච්ඡති පවත්තතීති අත්ථො. එකස්මිං අයනොති එකායනො, ඉමස්මිඤ්ඤෙව ධම්මවිනයෙ පවත්තති, න අඤ්ඤත්ථාති වුත්තං හොති. යථාහ – “ඉමස්මිං බො, සුභද්ද,

ධම්මචිනයෙ අරියො අට්ඨච්ඡිගිකො මග්ගො උපලබ්භති”ති (දී. නි. 2.214). දෙසනාහෙදොයෙව හෙසො, අත්ථතො පන එකොව. අපිව එකං අයතීති එකායනො. පුබ්බභාගෙ නානාමුබ්භාවනානයජ්ජවත්තොපි අපරභාගෙ එකං නිබ්බානමෙව ගච්ඡතීති චූත්තං හොති. යථාහ බුභ්මා සහම්පති –

එකායනං ජාතිබයන්තදස්සී,
මග්ගං පජානාති භිතානුකම්පී;
එතෙන මග්ගෙන තරිංසු පුබ්බෙ,
තරිස්සන්ති යෙ ච තරන්ති ඔසන්ති. (සං. නි. 5.409);

කෙවි පන “න පාරං දිගුණං යන්ති”ති ගාථානයෙන යස්මා එකචාරං නිබ්බානං ගච්ඡති, තස්මා “එකායනො”ති වදන්ති, තං න යුජ්ජති. ඉමස්ස භි අත්ථස්ස සකිං අයනොති ඉමිනා බ්‍යඤ්ජනෙන හවිතබ්බං. යදි පන එකං අයනමස්ස එකා ගති පවත්නීති එවං අත්ථං යොජෙත්වා වුවිචෙය්‍ය, බ්‍යඤ්ජනං යුජ්ජෙය්‍ය, අත්ථො පන උභයථාපි න යුජ්ජති. කස්මා? ඉධ පුබ්බභාගමග්ගස්ස අධිජ්ජෙතත්තා. කායාදිවතුආරම්මණජ්ජවත්තො භි පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගො ඉධාධිජ්ජෙතො, න ලොකුත්තරො, සො ච අනෙකචාරම්පි අයති, අනෙකඤ්චස්ස අයනං හොති.

පුබ්බෙපි ච ඉමස්මිං පදෙ මහාථෙරානං සාකච්ඡා අහොසියෙව. තිපිටකවුළුනාගත්ථෙරො පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගොති ආහ. ආචරියො පනස්ස තිපිටකවුළුසුමත්ථෙරො මිස්සකමග්ගොති ආහ. පුබ්බභාගො හත්තෙති? මිස්සකො, ආවුසොති. ආචරියෙ පන පුනජ්ජනං හණන්තෙ අජ්ජට්ඨාහිත්වා තුණ්හී අහොසි. පඤ්භං අවිනිච්ඡිනිත්වා උට්ඨහිංසු. අථාචරියත්ථෙරො නභානකොට්ඨකං ගච්ඡන්තො “මයා මිස්සකමග්ගො කථිතො, වුළුනාගො පුබ්බභාගමග්ගොති ආදාය වොහරති, කො නු බො එත්ථ නිච්ඡයො”ති සුත්තන්තං ආදිතො පට්ඨාය පරිවත්තෙන්තො “යො හි කොචි, හික්ඛවෙ, ඉමෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ එවං භාවෙය්‍ය සත්ත වස්සානී”ති ඉමස්මිං යානෙ සල්ලක්ඛෙසි. ලොකුත්තරමග්ගො උජ්ජජ්ජිත්වා සත්ත වස්සානි තිට්ඨමානො නාම නත්ථී, මයා චූත්තො මිස්සකමග්ගො න ලබ්භති. වුළුනාගෙන දිට්ඨො පුබ්බභාගමග්ගොව ලබ්භතීති ඤාත්වා අට්ඨමියං ධම්මසවනෙ සඬ්ඝුට්ඨෙ අගමාසි.

පොරාණකත්ථෙරො කිර පියධම්මසවනා හොන්ති, සද්දං සුත්ථාව “අහං පයමං, අහං පයම”න්ති එකජ්ජහාරෙනෙව ඔසරන්ති. තස්මිඤ්ච දිවසෙ වුළුනාගත්ථෙරස්ස වාරො, තෙන ධම්මාසනෙ නිසිදිත්වා බීජනිං ගහෙත්වා

පුබ්බගාථාසු වුත්තාසු ථෙරස්ස ආසනපිට්ඨියං ඨිතස්ස එතදහොසි – “රහො නිසිදිත්වා න වක්ඛාමී”ති. පොරාණකත්ථෙරා හි අනුසුයකා හොත්ති. න අත්තනො රුචිමෙව උච්ඡුහාරං විය එවං උක්ඛිපිත්වා විවරන්ති, කාරණමෙව ගණ්හන්ති, අකාරණං විස්සජ්ජෙත්ති. තස්මා ථෙරො “ආවුසො, වුළුනාගා”ති ආහ. සො ආචරියස්ස විය සද්දොති ධම්මං යපෙත්වා “කිං හන්තෙ”ති ආහ. ආවුසො, වුළුනාග, මයා වුත්තො මිස්සකමග්ගො න ලබ්හති, තයා වුත්තො පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගොව ලබ්හතීති. ථෙරො වින්තෙසි – “අමහාකං ආචරියො සබ්බපරියත්තිකො තෙපිටකො සුතබුද්ධො, එවරුපස්සාපි නාම හික්ඛුනො අයං පඤ්ඤො ආලුලෙති, අනාගතෙ මම භාතිකා ඉමං පඤ්ඤං ආලුලෙස්සන්තිති සුත්තං ගහෙත්වා ඉමං පඤ්ඤං නිව්වලං කරිස්සාමී”ති පටිසම්භිදාමග්ගතො “එකායනමග්ගො වුව්වති පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගො”.

මග්ගානට්ඨභිගිකො සෙට්ඨො, සච්චානං චතුරො පදා;
විරාගො සෙට්ඨො ධම්මානං, ද්විපදානඤ්ච වක්ඛුමා.

එසෙව මග්ගො නත්ථඤ්ඤො, දස්සනස්ස විසුද්ධියා;
එතඤ්ඤි තුම්භෙ පටිපජ්ජථ, මාරසෙනජ්ජමද්දනං;
එතඤ්ඤි තුම්භෙ පටිපන්නා, දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සමාති. —

සුත්තං ආහරිත්වා යපෙසි.

මග්ගොති කෙනට්ඨෙන මග්ගො? නිබ්බානගමනට්ඨෙන නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගනියට්ඨෙන ව. සත්තානං විසුද්ධියාති රාගාදීහි මලෙහි අභිජ්ඣාචිසමලොභාදීහි ව උපක්කිලෙසෙහි කිලිට්ඨවිත්තානං සත්තානං විසුද්ධත්ථාය. තථා හි ඉමිනාව මග්ගෙන ඉතො සතසහස්සකජ්ජාධිකානං චතුත්තං අසඬ්ඛොයානං උපරි එකස්මිංයෙව කජ්ජෙ නිබ්බත්තෙ තණ්හඬිකරමෙධඬිකරසරණඬිකරදීපඬිකරනාමකෙ බුද්ධෙ ආදිං කත්වා සක්කාමුනිපරියොසානා අනෙකෙ සම්මාසම්බුද්ධා අනෙකසතා පච්චෙකබුද්ධා ගණනපථං විතිවත්තා අරියසාවකා වාති ඉමෙ සත්තා සබ්බෙ විත්තමලං පවාහෙත්වා පරමවිසුද්ධිං පත්තා. රුපමලවසෙන පන සංකිලෙසවොදානපඤ්ඤත්තියෙව නත්ථි. තථා හි —

“රූපෙන සංකිලිට්ඨෙන, සංකිලිස්සන්ති මාණවා;
රූපෙ සුද්ධෙ විසුජ්ඣන්ති, අනක්ඛාතං මහෙසිනා.

විත්තෙන සංකිලිට්ඨෙන, සංකිලිස්සන්ති මාණවා;

චිත්තෙ සුද්ධෙ විසුඡ්ඤානි, ඉති වුත්තං මහෙසිනා”.

යථාහ — “චිත්තසංකිලෙසා, හික්ඛවෙ, සත්තා සංකිලිස්සන්ති, චිත්තවොදානා විසුඡ්ඤානි”ති. තඤ්ච චිත්තවොදානං ඉමිනා සතිපට්ඨානමග්ගෙන හොති. තෙනාහ “සත්තානං විසුද්ධියා”ති.

සොකපරිදෙවානං සමතික්කමායාති සොකස්ස ච පරිදෙවස්ස ච සමතික්කමාය පහානායාති අත්ථො, අයඤ්ඤි මග්ගො භාවිතො සන්තතිමහාමත්තාදීනං විය සොකසමතික්කමාය, පටාචාරාදීනං විය පරිදෙවසමතික්කමාය සංවත්තති. තෙනාහ “සොකපරිදෙවානං සමතික්කමායා”ති. කිඤ්චාපි හි සන්තතිමහාමත්තො —

“යං පුබ්බෙ තං විසොධෙහි, පච්ඡා තෙ මාතු කිඤ්චනං;
මජ්ඣෙ වෙ නො ගහෙස්සසි, උපසන්නො වරිස්සසි”ති. (සු. නි. 945);

ඉමං ගාථං සුත්ථාච සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්තො. පටාචාරා —

“න සන්ති පුත්තා තාණාය, න පිතා නාපි ඛන්ධවා;
අත්තකෙනාධිපන්නස්ස, නත්ථි ඤාතීසු තාණනා”ති. (ධ. ප. 288);

ඉමං ගාථං සුත්ථා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතා. යස්මා පන කායවෙදනාචිත්තධම්මෙසු කඤ්චි ධම්මං අනාමසිත්ථා භාවනා නාම නත්ථි, තස්මා තෙපි ඉමිනාච මග්ගෙන සොකපරිදෙවෙ සමතික්කන්තාති වෙදිතබ්බා.

දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථඨගමායාති කායිකදුක්ඛස්ස වෙනසිකදොමනස්සස්ස වාති ඉමෙසං ද්විත්තං අත්ථඨගමාය, නිරොධායාති අත්ථො. අයඤ්ඤි මග්ගො භාවිතො තිස්සත්ථෙරාදීනං විය දුක්ඛස්ස, සක්කාදීනං විය ච දොමනස්සස්ස අත්ථඨගමාය සංවත්තති.

තත්ත්වයං අත්ථදීපනා — සාවත්ථියං කිර තිස්සො නාම කුටුම්භිකපුත්තො චත්තාලිස හිරඤ්ඤකොට්ඨො පහාය පබ්බජිත්ථා අගාමකෙ අරඤ්ඤෙ විහරති. තස්ස කනිට්ඨහාතු හරියා “ගච්ඡථ, නං ජීවිතා වොරොපෙථා”ති පඤ්චසතෙ වොරෙ පෙසෙසි. තෙ ගන්ත්වා ථෙරං පරිචාරෙත්වා නිසිදිංසු. ථෙරො ආහ — “කස්මා ආගතත්ථ උපාසකා”ති? තං ජීවිතා වොරොපෙස්සාමාති. පාටිභොගං මෙ උපාසකා, ගහෙත්වා අජ්ජෙකරත්තිං ජීවිතං දෙථාති. කො තෙ, සමණ, ඉමස්මිං යානෙ පාටිභොගො භවිස්සතීති? ථෙරො මහත්තං පාසාණං ගහෙත්වා ද්වෙ උග්ගට්ඨිති හින්දිත්වා “වට්ටති උපාසකා පාටිභොගො”ති ආහ. තෙ

අපක්කම්ත්වා චඩ්ඛමනසීසෙ අග්ගිං කත්වා නිපජ්ජිංසු. ථෙරස්ස වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වා සීලං පච්චවෙක්ඛතො පරිසුද්ධං සීලං නිස්සාය පීතිපාමොජ්ජං උජ්ජජ්ජි. තතො අනුක්කමෙන විපස්සනං චඩ්ඛෙත්තො තියාමරත්තිං සමණධම්මං කත්වා අරුණුග්ගමනෙ අරහත්තං පත්තො ඉමං උදානං උදානෙසි

“උභො පාදානි භින්දිත්වා, සඤ්ඤපෙස්සාමි වො අහං;
අට්ටියාමි හරායාමි, සරාගමරණං අහං.

එවාහං චිත්තයිත්වාන, යථාභූතං විපස්සිසං;
සම්පත්තෙ අරුණුග්ගමිහි, අරහත්තමපාපුණි”න්ති.

අපරෙපි තිංස භික්ඛු භගවතො සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරඤ්ඤවිහාරෙ වස්සං උපගන්ත්වා “ආවුසො, තියාමරත්තිං සමණධම්මොව කාතබ්බො, න අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සන්තිකං ආගන්තබ්බ”න්ති වත්වා විහරිංසු. තෙසං සමණධම්මං කත්වා පච්චුසසමයෙ පචලායන්තානං එකො ඛ්‍යග්ඝො ආගන්ත්වා එකෙකං භික්ඛුං ගහෙත්වා ගච්ඡති. න කොචි “මං ඛ්‍යග්ඝො ගණ්හි”ති වාවම්පි නිව්ඡාරෙසි. එවං පඤ්චසු දසසු භික්ඛුසු බාදිතෙසු උපොසථදිවසෙ “ඉතරෙ, ආවුසො, කුහි”න්ති පුච්ඡිත්වා ඤත්වා ව “ඉදානි ගහිතෙන ගහිතොම්හිති වත්තබ්බ”න්ති වත්වා විහරිංසු. අථ අඤ්ඤතරං දහරභික්ඛුං පුරිමනයෙනෙව ඛ්‍යග්ඝො ගණ්හි. සො “ඛ්‍යග්ඝො හන්තෙ”ති ආහං. භික්ඛු කත්තරදණ්ඨෙව ච උක්කායො ච ගහෙත්වා මොචෙස්සාමාති අනුබන්ධිංසු. ඛ්‍යග්ඝො භික්ඛුනං අගතිං ඡින්නතට්ඨානමාරුය්හ තං භික්ඛුං පාදච්චුට්ඨකතො පට්ඨාය බාදිතුං ආරභි. ඉතරෙපි “ඉදානි සජ්ජුරිස, අම්භෙහි කත්තබ්බං නත්ථි, භික්ඛුනං විසෙසො නාම එවරුපෙ යානෙ පඤ්ඤායති”ති ආහංසු. සො ඛ්‍යග්ඝමුඛෙ නිපන්නොව තං වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වා විපස්සනං චඩ්ඛෙත්තො යාව ගොජ්ජකා බාදිතසමයෙ සොතාපන්නො හුත්වා, යාව ජණ්ණකා බාදිතසමයෙ සකදාගාමී, යාව නාහියා බාදිතසමයෙ අනාගාමී හුත්වා, හදයරුපෙ අබාදිතෙයෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා ඉමං උදානං උදානෙසි —

“සීලවා වතසම්පන්නො, පඤ්ඤවා සුසමාහිතො;
මුහුත්තං පමාදමන්වාය, ඛ්‍යග්ඝෙනොරුද්ධමානසො.

පඤ්ජරස්මිං ගහෙත්වාන, සීලාය උපරි කතො;
කාමං බාදතු මං ඛ්‍යග්ඝො, අට්ඨියා ච න්භාරුස්ස ව;

කිලෙසෙ බෙපයිස්සාමි, ඵ්ඨස්සාමි විමුත්තිය’’න්ති.

අපරොපි පිතමල්ලත්ථෙරො නාම ගිහිකාලෙ තීසු රජ්ජෙසු පටාකං ගහෙත්වා තම්බපණ්ණදීපං ආගමිම රාජානං පස්සිත්වා රඤ්ඤා කතානුග්ගහො එකදිවසං කිලඤ්ජකාපණසාලද්වාරෙන ගච්ඡන්තො “රූපං, භික්ඛවෙ, න තුම්භාකං, තං පජහථ, තං වො පහීනං දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය භවිස්සති’’ති න තුම්භාකවාක්‍යං සුත්වා චින්තෙසි “නෙව කීර රූපං අත්තනො, න වෙදනා’’ති. සො තංයෙව අඬිකුසං කත්වා නික්ඛමිත්වා මහාවිහාරං ගන්ත්වා පබ්බජ්ජං යාචිත්වා පබ්බජිතො උපසම්පන්නො ද්වෙමාතිකා පගුණා කත්වා තිංස භික්ඛු ගහෙත්වා ගබ්ලවාලියඅඬිගණං ගන්ත්වා සමණධම්මං අකාසි. පාදෙසු අවහන්තෙසු ජණ්ණුකෙහි වඬිකමති. තමෙනං රත්තිං එකො මිගලුද්දකො මිගොති මඤ්ඤමානො පහරි. සත්ති විනිවිජ්ඣිත්වා ගතා, සො තං සත්තිං හරාපෙත්වා පහරණමුඛානි තිණවට්ටියා පුරාපෙත්වා පාසාණපිට්ඨියං අත්තානං නිසීදාපෙත්වා ඔකාසං කාරෙත්වා විපස්සනං වඬිඨෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා උක්කාසිතසද්දෙන ආගතානං භික්ඛූනං ඛ්‍යාකරිත්වා ඉමං උදානං උදානෙසි –

“භාසිතං බුද්ධසෙට්ඨස්ස, සබ්බලොකග්ගවාදිනො;
න තුම්භාකමීදං රූපං, තං ජහෙය්‍යාථ භික්ඛවො.

අනිච්චා වත සඬ්ඛාරා, උප්පාදවයධම්මිනො;
උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣන්ති, තෙසං වූපසමො සුඛො’’ති.

එවං තාව අයං මග්ගො තිස්සත්ථෙරාදීනං විය දුක්ඛස්ස අත්ථඬිගමාය සංවත්තති.

සක්කො පන දෙවානමිත්දො අත්තනො පඤ්චවිධපුබ්බනිමිත්තං දිස්වා මරණභයසන්තප්ජිතො දොමනස්සජාතො භගවත්තං උපසඬිකමිත්වා පඤ්භං පුච්ඡී. සො උපෙක්ඛාපඤ්භවිස්සජ්ජනාවසානෙ අසීතිසහස්සාහි දෙවතාහි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සා වස්ස උපපත්ති පුන පාකතිකාව අහොසි.

සුබ්‍රහ්මාපි දෙවපුත්තො අච්ඡරාසහස්සපරිවුතො සග්ගසම්පත්තිං අනුභොති. තත්ථ පඤ්චසතා අච්ඡරායො රුක්ඛතො පුජ්ඣානි ඔචිනන්තියො වචිත්වා නිරයෙ උප්පන්නා. සො “කිං ඉමා විරායන්ති’’ති උපධාරෙන්නො තාසං නිරයෙ නිබ්බත්තනභාවං ඤත්වා “කිත්තකං නු ඛො මම ආයු’’ති උපපරික්ඛන්තො අත්තනො ආයුපරික්ඛයං විදිත්වා වචිත්වා තත්ථෙව නිරයෙ නිබ්බත්තනභාවං දිස්වා භීතො අතිවිය දොමනස්සජාතො හුත්වා “ඉමං මෙ

දොමනස්සං සත්ථා විනයිස්සති, න අඤ්ඤා’ති අවසෙසා පඤ්චසතා අච්ඡරායො ගහෙත්වා භගවත්තං උපසඬ්ඨකමිත්වා පඤ්භං පුච්ඡි –

“නිව්චං උත්තස්සමිදං චිත්තං, නිව්චං උඛ්ඛිග්ගිදං මනො;
අනුප්පන්තෙසු කිච්ඡෙසු, අටො උප්පතිතෙසු ව;
සචෙ අත්ථි අනුත්තස්සං, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතොති. (සං. නි. 1.98);

තතො නං භගවා ආහ –

“නාඤ්ඤත්වං ඛොජ්ඣා තපසා, නාඤ්ඤත්වං දියසංවරා;
නාඤ්ඤත්වං සබ්බනිස්සග්ගා, සොත්ථිං පස්සාමි පාණින’න්ති. (සං. නි. 1.98);

සො දෙසනාපරියොසානෙ පඤ්චහි අච්ඡරාසතෙහි සද්ධිං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය තං සම්පත්තිං ථාවරං කත්වා දෙවලොකමෙව අගමාසීති. ඵලං අයං මග්ගො භාවිතො සක්කාදීනං විය දොමනස්සස්ස අත්ථඬ්ඨගමාය සංවත්තතිති වෙදිතබ්බො.

ඤායස්ස අධිගමායාති ඤායො වුච්චති අරියො අට්ඨඬ්ඨගිකො මග්ගො, තස්ස අධිගමාය, පත්තියාති වුත්තං හොති. අයඤ්ඤි පුබ්බහාගෙ ලොකියො සතිපට්ඨානමග්ගො භාවිතො ලොකුත්තරමග්ගස්ස අධිගමාය සංවත්තති. තෙනාහ “ඤායස්ස අධිගමායා”ති. නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියායාති තණ්හාවානවිරහිතත්තා නිබ්බානත්ති ලද්ධනාමස්ස අමතස්ස සච්ඡිකිරියාය, අත්තපච්චක්ඛතායාති වුත්තං හොති. අයඤ්ඤි මග්ගො භාවිතො අනුපුබ්බෙන නිබ්බානසච්ඡිකිරියං සාධෙති. තෙනාහ “නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියායා”ති.

තත්ථ කිඤ්චාපි “සත්තානං විසුද්ධියා”ති වුත්තෙ සොකසමතික්කමාදීති අත්ථතො සිද්ධානෙව හොත්ති, යපෙත්වා පන සාසනායුත්තිකොවිදෙ අඤ්ඤාසං න පාකටාති, න ච භගවා පයමං සාසනායුත්තිකොවිදං ජනං කත්වා පච්ඡා ධම්මං දෙසෙති. තෙන තෙනෙව පන සුත්තෙන තං තං අත්ථං ඤාපෙති. තස්මා ඉධ යං යං අත්ථං ඵකායනමග්ගො සාධෙති, තං තං පාකටං කත්වා දස්සෙත්තො “සොකපරිදෙවානං සමතික්කමායා”තිආදිමාහ. යස්මා වා යා සත්තානං විසුද්ධි ඵකායනමග්ගෙන සංවත්තති, සා සොකපරිදෙවානං සමතික්කමෙන හොති. සොකපරිදෙවානං සමතික්කමො දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථඬ්ඨගමෙන, දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථඬ්ඨගමො ඤායස්සාධිගමෙන, ඤායස්සාධිගමො නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය. තස්මා ඉමමිපි කමං දස්සෙත්තො

“සත්තානං විසුද්ධියා”ති වත්වා “සොකපරිදෙවානං සමතික්කමායා”තිආදිමාහ.

අපිව වණ්ණහණනමෙතං ඵකායනමග්ගස්ස. යථෙව හි භගවා – “ධම්මං වො, හික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සබ්බඤ්ජනං කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙස්සාමි යදිදං ඡඡක්කානී”ති (ම. නි. 3.420) ඡඡක්කදෙසනාය අට්ඨති පදෙහි වණ්ණං අභාසි. යථා ව අරියවංසදෙසනාය “වත්තාරොමෙ, හික්ඛවෙ, අරියවංසා අග්ගඤ්ඤා රත්තඤ්ඤා වංසඤ්ඤා පොරාණා අසංකිණ්ණා අසංකිණ්ණපුබ්බා න සඬ්ඛියන්ති න සඬ්ඛියස්සන්ති, අප්පට්ඨකුට්ඨා සමණෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි විඤ්ඤුහි”ති (අ. නි. 4.28) නවහි පදෙහි වණ්ණං අභාසි; ඵං ඉමස්සාපි ඵකායනමග්ගස්ස සත්තානං විසුද්ධියාතිආදිහි සත්තහි පදෙහි වණ්ණං අභාසි. කස්මාති වෙ, තෙසං හික්ඛුනං උස්සාහජනනත්ථං. වණ්ණහාසනඤ්ඤි සුත්වා තෙ හික්ඛු “අයං කිර මග්ගො භද්‍යසන්තාපභූතං සොකං, වාචාවිජ්ජලාපභූතං පරිදෙවං, කායිකඅසාතභූතං දුක්ඛං, චෙතසිකඅසාතභූතං දොමනස්සන්ති වත්තාරො උපද්දවෙ භනති, විසුද්ධිං ඤායං නිබ්බානන්ති තයො විසෙසෙ ආවහති”ති උස්සාහජාතා ඉමං ධම්මදෙසනං උග්ගහෙතබ්බං පරියාපුණ්ණිතබ්බං ධාරෙතබ්බං, වාචෙතබ්බං, ඉමඤ්ච මග්ගං භාවෙතබ්බං මඤ්ඤිස්සන්ති. ඉති තෙසං හික්ඛුනං උස්සාහජනනත්ථං වණ්ණං අභාසි. කම්බලවාණිජාදයො කම්බලාදීනං වණ්ණං විය.

යථා හි සතසහස්සග්ගස්සනිකපණ්ඩුකම්බලවාණිජෙන ‘කම්බලං ගණ්හථා’ති උග්ගොසිතෙපි අසුකකම්බලොති න තාව මනුස්සා ජානන්ති. කෙසකම්බලවාළකම්බලාදයොපි හි දුග්ගන්ධා බරසම්ඵස්සා කම්බලාත්වෙව වුව්වන්ති. යදා පන තෙන ගන්ධාරකො රත්තකම්බලො සුබ්බමො උජ්ජලො සුබ්බසම්ඵස්සොති උග්ගොසිතං හොති, තදා යෙ පහොන්ති, තෙ ගණ්හන්ති. යෙ නප්පහොන්ති, තෙපි දස්සනකාමා හොන්ති; ඵවමෙව ‘ඵකායනො, හික්ඛවෙ, අයං මග්ගො’ති චුත්තෙපි අසුකමග්ගොති න තාව පාකට්ඨා හොති. නානප්පකාරකා හි අනියානිකමග්ගොපි මග්ගාත්වෙව වුව්වන්ති. “සත්තානං විසුද්ධියා”තිආදිමිහි පන චුත්තෙ “අයං කිර මග්ගො වත්තාරො උපද්දවෙ භනති, තයො විසෙසෙ ආවහති”ති උස්සාහජාතා ඉමං ධම්මදෙසනං උග්ගහෙතබ්බං පරියාපුණ්ණිතබ්බං ධාරෙතබ්බං වාචෙතබ්බං, ඉමඤ්ච මග්ගං භාවෙතබ්බං මඤ්ඤිස්සන්තිති වණ්ණං හාසන්තො “සත්තානං විසුද්ධියා”තිආදිමාහ. යථා ව සතසහස්සග්ගස්සනිකපණ්ඩුකම්බලවාණිජපමා; ඵං

රත්තජම්බුනදස්සුවණ්ණඋදකප්පසාදකමණිරතනසුචිසුද්ධමුත්තරතනපවාළාදිවාණිජපමාදයොපෙත්ථ ආහරිතබ්බා.

යදිදන්ති නිපාතො, යෙ ඉමෙති අයමස්ස අත්ථො. චත්තාරොති ගණනපරිච්ඡේදො. තෙන න තතො හෙට්ඨා, න උද්ධන්ති සතිපට්ඨානපරිච්ඡේදං දීපෙති. සතිපට්ඨානාති තයො සතිපට්ඨානා සතිගොචරොපි තිධා පටිපන්නෙසු සාවකෙසු සත්ථුනො පටිසානුනයවිතිවත්තතාපි, සතිපි. “චතුත්තං, භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානානං සමුදයඤ්ච අත්ථඤ්ච ගමඤ්ච දෙසෙස්සාමි, තං සුඤ්ඤාථ...පෙ.... කො ච, භික්ඛවෙ, කායස්ස සමුදයො. ආහාරසමුදයා කායස්ස සමුදයො”තිආදීසු (සං. නි. 5.408) හි සතිගොචරො සතිපට්ඨානන්ති වුවවති. තථා “කායො උපට්ඨානං නො සති, සති පන උපට්ඨානඤ්චෙව සති වා”තිආදීසුපි (පටි. ම. 3.35). තස්සත්ථො – පතිට්ඨාති අස්මිත්ති පට්ඨානං. කා පතිට්ඨාති? සති. සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානං, පධානං යානන්ති වා පට්ඨානං. සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානං හත්ථිට්ඨානඅස්සට්ඨානාදීති විය.

“තයො සතිපට්ඨානා යදිරියො සෙවති, යදිරියො සෙවමානො සත්ථා ගණමනුසාසිතුං අරහති”ති (ම. නි. 3.311) එත්ථ තිධා පටිපන්නෙසු සාවකෙසු සත්ථුනො පටිසානුනයවිතිවත්තතා “සතිපට්ඨාන”න්ති වුත්තා. තස්සත්ථො – පට්ඨපෙතබ්බතො පට්ඨානං, පවත්තයිතබ්බතොති අත්ථො. කෙන පට්ඨපෙතබ්බතොති? සතියා. සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානං. “චත්තාරො සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලිකතා සත්ත සම්බොජ්ඣකාදිපරිපුරෙන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 3.147) පන සතියෙව “සතිපට්ඨානං”ති වුවවති. තස්සත්ථො – පට්ඨානීති පට්ඨානං, උපට්ඨාති ඔක්කන්දිත්වා පක්ඛන්දිත්වා පත්ථරිත්වා පවත්තතීති අත්ථො. සතියෙව සතිපට්ඨානං. අථ වා සරණට්ඨෙත සති, උපට්ඨානට්ඨෙත පට්ඨානං. ඉති සති ච සා පට්ඨානං වාතිපි සතිපට්ඨානං. ඉදම්ඨාධිස්සෙතං.

යදි එවං කස්මා “සතිපට්ඨානා”ති බහුවචනං? සතිබහුත්තා. ආරම්මණහෙදෙන හි බහුකා එතා සතියො. අථ මග්ගොති කස්මා එකචචනං? මග්ගට්ඨෙත එකත්තා. වතස්සොපි හි එතා සතියො මග්ගට්ඨෙත එකත්තං ගච්ඡන්ති. වුත්තඤ්ඤෙතං – “මග්ගොති කෙනට්ඨෙත මග්ගො? නිබ්බානගමනට්ඨෙත. නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගනීයට්ඨෙත වා”ති. වතස්සොපි චෙතා අපරභාගෙ කායාදීසු ආරම්මණෙසු කිච්චං සාධයමානා නිබ්බානං ගච්ඡන්ති, ආදිතො පට්ඨාය ච නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගීයන්ති, තස්මා වතස්සොපි එකො මග්ගොති වුවවන්ති. එවඤ්ච සති වචනානුසන්ධිතා

සානුසන්ධිකාව දෙසනා හොති, “මාරසෙනප්පමද්දනං, වො භික්ඛවෙ, මග්ගං දෙසෙස්සාමි, තං සුඤ්ඤාථ...පෙ.... කතමො ච, භික්ඛවෙ, මාරසෙනප්පමද්දනො මග්ගො? යදිදං සත්ත ඛොජ්ඣාදිගා”තිආදීසු (සං. නි. 5.224) විය. යථා මාරසෙනප්පමද්දනොති ච, සත්ත ඛොජ්ඣාදිගාති ච අත්ථනො එකං, ඛායාදිප්පනමෙවෙත්ථ නානං. එවං “එකායනමග්ගො”ති ච “චත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති ච අත්ථනො එකං, ඛායාදිප්පනමෙවෙත්ථ නානං, තස්මා මග්ගට්ඨෙයන එකත්තා එකවචනං. ආරම්මණහෙදෙන සතිබ්භුත්තා බ්භුවචනං වෙදිතබ්බං.

කස්මා පන භගවතා චත්තාරොව සතිපට්ඨානා චුත්තා අනුනා අනධිකාති? වෙනෙය්‍යහිතත්තා. තණ්හාවරිතදිට්ඨිවරිතසමට්ඨානිකවිපස්සනායානිකෙසු හි මන්දතික්ඛවසෙන ද්වෙධා ද්වෙධා පචත්තෙසු වෙනෙය්‍යෙසු මන්දස්ස තණ්හාවරිතස්ස ඔළාරිකං කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං. විසුද්ධිමග්ගො, තික්ඛස්ස සුබ්බමං වෙදනානුපස්සනාසතිපට්ඨානං. දිට්ඨිවරිතස්සපි මන්දස්ස නාතිප්පහෙදගතං. චිත්තානුපස්සනාසතිපට්ඨානං. විසුද්ධිමග්ගො, තික්ඛස්ස අතිප්පහෙදගතං. ධම්මානුපස්සනාසතිපට්ඨානං. විසුද්ධිමග්ගො. සමට්ඨානිකස්ස ච මන්දස්ස අකිච්ඡෙන අධිගන්තබ්බනිමිත්තං. පයමං සතිපට්ඨානං. විසුද්ධිමග්ගො, තික්ඛස්ස ඔළාරිකාරම්මණෙ අසණ්ඨහනතො දුතියං. විපස්සනායානිකස්සපි මන්දස්ස නාතිප්පහෙදගතාරම්මණං තතියං, තික්ඛස්ස අතිප්පහෙදගතාරම්මණං චතුත්ථං. ඉති චත්තාරොව චුත්තා අනුනා අනධිකාති.

සුභසුඛනිච්චඅත්තභාවවිපල්ලාසප්පහානත්ථං වා. කායො හි අසුභො, තත්ථ ච සුභවිපල්ලාසවිපල්ලත්ථා සත්තා. තෙසං තත්ථ අසුභභාවදස්සනෙන තස්ස විපල්ලාසස්ස පහානත්ථං. පයමං සතිපට්ඨානං චුත්තං. සුඛං නිච්චං අත්තාති ගහිතෙසුපි ච වෙදනාදීසු වෙදනා දුක්ඛා, චිත්තං අනිච්චං, ධම්මා අනත්තා, තෙසු ච සුඛනිච්චඅත්තවිපල්ලාසවිපල්ලත්ථා සත්තා. තෙසං තත්ථ දුක්ඛාදිභාවදස්සනෙන තෙසං විපල්ලාසානං පහානත්ථං. සෙසානි තීණි චුත්තානීති එවං සුභසුඛනිච්චඅත්තභාවවිපල්ලාසප්පහානත්ථං වා චත්තාරොව චුත්තා අනුනා අනධිකාති වෙදිතබ්බා. න කෙවලඤ්ච විපල්ලාසප්පහානත්ථමෙව, අථ බො චතුරොසයොගාසවගන්ථඋපාදානඅගතිපහානත්ථමපි චතුබ්බිධාභාරපරිඤ්ඤත්ථඤ්ච චත්තාරොව චුත්තාති වෙදිතබ්බා. අයං තාව පකරණනායො.

අට්ඨකථායං පන සරණවසෙන වෙච එකත්තසමොසරණවසෙන ච එකමෙව සතිපට්ඨානං ආරම්මණවසෙන චත්තාරොති එතදෙව චුත්තං. යථා හි

චතුර්ද්වාරෙ නගරෙ පාවිනතො ආගච්ඡන්තා පාවිනදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා පාවිනද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, දක්ඛිණතො. පච්ඡිමතො. උත්තරතො ආගච්ඡන්තා උත්තරදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා උත්තරද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති; එවං – සම්පදමිදං වෙදිතබ්බං. නගරං විය හි නිබ්බානමහානගරං, ද්වාරං විය අට්ඨඨගිකො ලොකුත්තරමග්ගො, පාවිනදිසාදයො විය කායාදයො.

යථා පාවිනතො ආගච්ඡන්තා පාවිනදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා පාවිනද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං කායානුපස්සනාමුඛෙන ආගච්ඡන්තා වුද්දසව්ඨෙන කායානුපස්සනං භාවෙත්වා කායානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව ඔසරන්ති. යථා දක්ඛිණතො ආගච්ඡන්තා දක්ඛිණාය දිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා දක්ඛිණද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං වෙදනානුපස්සනාමුඛෙන ආගච්ඡන්තා නවව්ඨෙන වෙදනානුපස්සනං භාවෙත්වා වෙදනානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව ඔසරන්ති. යථා පච්ඡිමතො ආගච්ඡන්තා පච්ඡිමදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා පච්ඡිමද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං චිත්තානුපස්සනාමුඛෙන ආගච්ඡන්තා සොළසව්ඨෙන චිත්තානුපස්සනං භාවෙත්වා චිත්තානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව ඔසරන්ති. යථා උත්තරතො ආගච්ඡන්තා උත්තරදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා උත්තරද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං ධම්මානුපස්සනාමුඛෙන ආගච්ඡන්තා පඤ්චව්ඨෙන ධම්මානුපස්සනං භාවෙත්වා ධම්මානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව ඔසරන්ති. එවං සරණවසෙන වෙව එකත්තසමොසරණවසෙන ච එකමෙව සතිපට්ඨානං ආරම්මණවසෙන චත්තාරොව චුත්තාති වෙදිතබ්බා.

කතමෙ චත්තාරොති කථෙතුකමාසනා පුච්ඡා. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. හික්ඛවෙති ධම්මපටිග්ගාහකපුග්ගලාලපනමෙතං. හික්ඛුති පටිපත්තිසම්පාදකපුග්ගලනිදස්සනමෙතං. අඤ්ඤෙපි ච දෙවමනුස්සා පටිපත්තිං සම්පාදෙත්තියෙව, සෙට්ඨත්තා පන පටිපත්තියා හික්ඛුභාවදස්සනතො ච “හික්ඛු”ති ආහ. භගවතො හි අනුසාසනිං සම්පට්ච්ඡන්තෙසු හික්ඛු සෙට්ඨො, සබ්බජ්ජකාරාය අනුසාසනියා භාජනභාවතො. තස්මා සෙට්ඨත්තා “හික්ඛු”ති ආහ. තස්මිං ගහිතෙ පන සෙසා ගහිතාව හොන්ති, රාජගමනාදීසු රාජග්ගහණෙන සෙසපරිසා විය. යො ච ඉමං පටිපත්තිං පටිපජ්ජති, සො හික්ඛු නාම හොතිති පටිපත්තියා හික්ඛුභාවදස්සනතොපි “හික්ඛු”ති ආහ.

පටිපන්නකො හි දෙවො වා හොතු මනුස්සො වා, හික්ඛුති සඬ්ඛං ගච්ඡති යෙව යථාහ —

“අලඬකතො වෙපි සමං වරෙය්‍ය,
සන්නො දන්නො නියතො බ්‍රහ්මචාරී;
සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං,
සො බ්‍රාහ්මණො සො සමණො ස හික්ඛු”ති. (ධ. ප. 142);

කායෙති රූපකායෙ. රූපකායො හි ඉධ අඬගපච්චඬගානං කෙසාදිනඤ්ච ධම්මානං සමුහට්ඨෙන හත්ථිකායරථකායාදයො විය කායොති අධිජ්ජෙතො. යථා ව සමුහට්ඨෙන, එවං කුච්ඡිතානං ආයට්ඨෙන. කුච්ඡිතානඤ්ඤි පරමජෙගුවිජානං සො ආයොතිපි කායො. ආයොති උජ්ජත්තිදෙසො. තත්ථායං වචනත්ථො. ආයන්ති තතොති ආයො. කෙ ආයන්ති? කුච්ඡිතා කෙසාදයො. ඉති කුච්ඡිතානං ආයොති කායො.

කායානුපස්සිති කායෙ අනුපස්සනසිලො කායං වා අනුපස්සමානො. කායෙති ව වත්ථාපි පුන කායානුපස්සිති දුතියකායග්ගහණං අසම්මිස්සතො වචත්ථානසනවිනිබ්බොගාදිදස්සනත්ථං කතන්ති වෙදිතබ්බං. තෙන න කායෙ වෙදනානුපස්සි වා, විත්තධම්මානුපස්සි වා, අථ ඛො කායානුපස්සියෙවාති කායසඬ්ඛාතෙ වත්ථුස්මි. කායානුපස්සනාකාරස්සෙව දස්සනෙන අසම්මිස්සතො වචත්ථානං දස්සිතං හොති. තථා න කායෙ අඬගපච්චඬගවිනිමුත්තථකධම්මානුපස්සි, නාපි කෙසලොමාදිවිනිමුත්තඉත්ථිපුරිසානුපස්සි, යොපි චෙත්ථ කෙසලොමාදිකො භූතූපාදායසමුහසඬ්ඛාතො කායො, තත්ථපි න භූතූපාදායවිනිමුත්තථකධම්මානුපස්සි, අථ ඛො රථසම්භාරානුපස්සකො විය අඬගපච්චඬගසමුහානුපස්සි, නගරාවයවානුපස්සකො විය කෙසලොමාදිසමුහානුපස්සි, කදලික්ඛන්ධපත්තවට්ඨිවිනිබ්බුජකො විය රිත්තමුට්ඨිවිනිවෙයකො විය ව භූතූපාදායසමුහානුපස්සියෙවාති නානජ්ජකාරතො සමුහවසෙනෙව කායසඬ්ඛාතස්ස වත්ථුනො දස්සනෙන සනවිනිබ්බොගො දස්සිතො හොති. න හෙත්ථ යථාමුත්තසමුහවිනිමුත්තො කායො වා ඉත්ථි වා පුරිසො වා අඤ්ඤො වා කොචි ධම්මො දිස්සති, යථාමුත්තධම්මසමුහමත්තෙයෙව පන තථා තථා සත්තා මිච්ඡාහිනිවෙසං කරොන්ති. තෙනාහු පොරාණා —

“යං පස්සති න තං දිට්ඨං, යං දිට්ඨං තං න පස්සති;
අපස්සං බජ්ඣතෙ මුළුහො, බජ්ඣමානො න මුච්චති”ති.

සනච්ඡිකම්මාදිදස්සනත්ථන්ති චුත්තං, ආදිසද්දෙන චෙත්ථ අයම්පි අත්ථො වෙදිතඛ්ඛො. අයඤ්චි එතස්මිං කායෙ කායානුපස්සියෙව, න අඤ්ඤ ධම්මානුපස්සිති චුත්තං හොති. යථා අනුදකභූතායපි මරිටියා උදකානුපස්සිතො හොන්ති, න එවං අනිච්චදුක්ඛානත්තඅසුභභූතෙයෙව ඉමස්මිං කායෙ නිච්චසුඛඅත්තසුභභාවානුපස්සි, අථ ඛො කායානුපස්සි අනිච්චදුක්ඛානත්තඅසුභාකාරසමුහානුපස්සියෙවාති චුත්තං හොති. අථ වා ය්වායං පරතො “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා...පෙ.... සො සතොව අස්සසති”තිආදිනා නයෙන අස්සාසපස්සාසාදිවුණ්ණිකජාතඅට්ඨිකපරියොසානො කායො චුත්තො, යො ච “ඉධෙකච්චො පථවිකායං අනිච්චතො අනුපස්සති, ආපොකායං තෙජොකායං වායොකායං කෙසකායං ලොමකායං ඡවිකායං වම්මකායං මංසකායං රුධිරකායං න්භාරුකායං අට්ඨිකායං අට්ඨිමිඤ්ජකාය”න්ති (පටි. ම. 3.35) පටිසම්භිදායං කායො චුත්තො, තස්ස සඛ්ඛස්ස ඉමස්මිඤ්ඤෙව කායෙ අනුපස්සනතො කායෙ කායානුපස්සිති එවම්පි අත්ථො වෙදිතඛ්ඛො.

අථ වා කායෙ අහන්ති වා මමන්ති වා එවං ගහෙතඛ්ඛස්ස යස්ස කස්සවි අනනුපස්සනතො, තස්ස තස්සෙව පන කෙසලොමාදිකස්ස නානාධම්මසමුහස්ස අනුපස්සනතො කායෙ කෙසාදිධම්මසමුහසඛ්ඛාතකායානුපස්සිති එවමත්ථො දට්ඨඛ්ඛො.

අපිච “ඉමස්මිං කායෙ අනිච්චතො අනුපස්සති, නො නිච්චතො”තිආදිනා අනුක්කමෙන පටිසම්භිදායං ආගතනයස්ස සඛ්ඛස්සෙව අනිච්චලක්ඛණාදිතො ආකාරසමුහසඛ්ඛාතස්ස කායස්ස අනුපස්සනතොපි කායෙ කායානුපස්සිති එවම්පි අත්ථො දට්ඨඛ්ඛො. තථා හි අයං කායෙ කායානුපස්සනාපටිපදං පටිපන්නො භික්ඛු ඉමං කායං අනිච්චානුපස්සනාදිනං සත්තන්තං අනුපස්සනානං වසෙන අනිච්චතො අනුපස්සති, නො නිච්චතො. දුක්ඛතො අනුපස්සති, නො සුඛතො. අනත්තතො අනුපස්සති, නො අත්තතො. නිබ්බින්නදති, නො නන්දති, විරජ්ජති, නො රජ්ජති, නිරොධෙති. නො සමුදෙති, පටිනිස්සජ්ජති, නො ආදියති. සො තං අනිච්චතො අනුපස්සන්නො නිච්චසඤ්ඤං පජහති, දුක්ඛතො අනුපස්සන්නො සුඛසඤ්ඤං පජහති, අනත්තතො අනුපස්සන්නො අත්තසඤ්ඤං පජහති, නිබ්බින්නදන්නො නන්දිං පජහති, විරජ්ජන්නො රාගං පජහති, නිරොධෙන්නො සමුදයං පජහති, පටිනිස්සජ්ජන්නො ආදානං පජහතිති වෙදිතඛ්ඛො.

විහරතීති ඉරියති. ආතාපීති තිසු හවෙසු කිලෙසෙ ආතාපෙතීති ආතාපො, විරියස්සෙතං නාමං. ආතාපො අස්ස අත්ථිති ආතාපි. සම්පජානොති

සම්පජ්ඣ්ඤාසංඛාරානෙත ඤාණෙන සමන්තාගතො. සතිමානි කායපරිග්ගාහිකාය සතියා සමන්තාගතො. අයං පන යස්මා සතියා ආරම්මණං පරිග්ගහෙත්වා පඤ්ඤාය අනුපස්සති, න හි සතිවිරහිතස්ස අනුපස්සනා නාම අත්ථි, තෙනෙවාහ – “සතිඤ්ච ඛවාහං, හික්ඛවෙ, සබ්බත්ථිකං වදාමි”ති (සං. නි. 5.234). තස්මා එත්ථ “කායෙ කායානුපස්සි විහරති”ති එත්තාවතා කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං වුත්තං හොති. අථ වා යස්මා අනාතාපිනො අත්තොසංඛිබ්බො අත්තරායකරො හොති, අසම්පජානො උපායපරිග්ගහෙ අනුපායපරිවජ්ජනෙ ව සම්මුය්හති, මුට්ඨස්සති උපායාපරිවචාගෙ අනුපායාපරිග්ගහෙ ව අසමත්ථො හොති, තෙනස්ස තං කම්මට්ඨානං න සම්පජ්ජති. තස්මා යෙසං ධම්මානං ආනුභාවෙන තං සම්පජ්ජති, තෙසං දස්සනත්ථං “ආතාපි සම්පජානො සතිමා”ති ඉදං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

ඉති කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං සම්පයොගඤ්චස්ස දස්සෙත්වා ඉදානි පහානඤ්චං දස්සෙතුං විනෙය්‍යා ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති වුත්තං. තත්ථ විනෙය්‍යාති තදඤ්චිතයෙන වා වික්ඛම්භනවිතයෙන වා විතයිත්වා. ලොකෙති තස්මිඤ්ඤෙව කායෙ. කායො හි ඉධ ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙන ලොකොති අධිප්පෙතො. යස්මා පනස්ස න කායමත්තෙයෙව අභිජ්ඣාදොමනස්සං පභීයති, වෙදනාදීසුපි පභීයතියෙව. තස්මා පඤ්චපි උපාදානක්ඛන්ධා ලොකොති විහඬිගෙ වුත්තං. ලොකසංඛාරත්තා වා තෙසං ධම්මානං අත්ථුද්ධාරනායෙනෙතං වුත්තං. යං පනාහ – “තත්ථ කතමො ලොකො? ස්වෙව කායො ලොකො”ති, අයමෙවෙත්ථ අත්ථො. තස්මිං ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං විනෙය්‍යාති එවං සම්බන්ධො දට්ඨබ්බො. යස්මා පනෙත්ථ අභිජ්ඣාග්ගහණෙන කාමච්ඡන්දො, දොමනස්සග්ගහණෙන ඛ්‍යාපාදො සංඛිගහං ගච්ඡති, තස්මා නිවරණපරියාපන්නබලවධම්මද්වයදස්සනෙන නිවරණප්පහානං වුත්තං හොතීති වෙදිතබ්බං.

විසෙසෙන චෙත්ථ අභිජ්ඣාවිතයෙන කායසම්පත්තිමූලකස්ස අනුරොධස්ස, දොමනස්සවිතයෙන කායවිපත්තිමූලකස්ස විරොධස්ස, අභිජ්ඣාවිතයෙන ව කායෙ අභිරතියා, දොමනස්සවිතයෙන කායභාවනාය අනභිරතියා, අභිජ්ඣාවිතයෙන කායෙ අභුතානං සුභසුඛභාවාදීනං පක්ඛෙපස්ස, දොමනස්සවිතයෙන කායෙ භුතානං අසුභාසුඛභාවාදීනං අපනායනස්ස ව පහානං වුත්තං. තෙන යොගාවචරස්ස යොගානුභාවො යොගසමත්ථතා ව දීපිතා හොති. යොගානුභාවො හි එස, යදිදං අනුරොධවිරොධවිජ්ජමුත්තො අරතිරතිසහො අභුතපක්ඛෙපභුතාපනායනවිරහිතො ව හොති.

අනුරොධවිරොධවිජ්ජමුත්තො චෙස අරතීරතිසහො අභූතං අපක්ඛිපන්තො භූතඤ්ච අනපනයන්තො යොගසමත්ථො හොතිති.

අපරො නයො “කායෙ කායානුපස්සි”ති එත්ථ අනුපස්සනාය කම්මට්ඨානං වුත්තං. “විහරතී”ති එත්ථ වුත්තවිහාරෙන කම්මට්ඨානිකස්ස කායපරිහරණං, “ආතාපී”තිආදීසු පන ආතාපෙන සම්මජ්ජමානං, සතිසම්පජඤ්ඤෙන සබ්බත්ථකකම්මට්ඨානං, කම්මට්ඨානපරිහරණුපායො වා. සතියා වා කායානුපස්සනාවසෙන පටිලද්ධසමථො, සම්පජඤ්ඤෙන විපස්සනා අභිජ්ඣාදොමනස්සවිනයෙන භාවනාබලං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

විහඬිගෙ පන අනුපස්සිති තත්ථ “කතමා අනුපස්සනා? යා පඤ්ඤා පජානනා විචයො පටිචයො ධම්මවිචයො සල්ලක්ඛණා උපලක්ඛණා පච්චුපලක්ඛණා පණ්ඩිච්චං කොසල්ලං නෙපුඤ්ඤං වෙහඛ්‍යා චිත්තා උපපරික්ඛා භූරීමෙධා පරිණායිකා විපස්සනා සම්පජඤ්ඤං පතොදො පඤ්ඤා පඤ්ඤින්ද්‍රියං පඤ්ඤාබලං පඤ්ඤාසත්ථං පඤ්ඤාපාසාදො පඤ්ඤාආලොකො පඤ්ඤාඕහාසො පඤ්ඤාපජ්ජොතො පඤ්ඤාරතනං අමොහො ධම්මවිචයො සම්මාදිට්ඨී, අයං වුච්චති අනුපස්සනා. ඉමාය අනුපස්සනාය උපෙතො හොති සමුපෙතො උපගතො සමුපගතො උපපන්තො සමන්තාගතො, තෙන වුච්චති අනුපස්සිති. විහරතීති ඉරියති පවත්තති පාලෙති යපෙති යාපෙති වරති විහරති, තෙන වුච්චති විහරතීති. ආතාපීති තත්ථ කතමං ආතාපං? යො චෙතසිකො චිරියාරම්භො නිකම්මො පරක්කමො උය්‍යාමො වායාමො උස්සාහො උස්සොළ්භී ථාමො ධිති අසිට්ඨපරක්කමතා අනික්ඛිත්තද්දන්දනා අනික්ඛිත්තධුරතා ධුරසම්පග්ගාහී චිරියං චිරිසින්ද්‍රියං චිරියබලං සම්මාවායාමො, ඉදං වුච්චති ආතාපං. ඉමිනා ආතාපෙන උපෙතො හොති...පෙ.... සමන්තාගතො, තෙන වුච්චති ආතාපීති. සම්පජානොති තත්ථ කතමං සම්පජඤ්ඤං? යා පඤ්ඤා පජානනා විචයො පටිචයො ධම්මවිචයො සල්ලක්ඛණා උපලක්ඛණා පච්චුපලක්ඛණා පණ්ඩිච්චං කොසල්ලං නෙපුඤ්ඤං වෙහඛ්‍යා චිත්තා උපපරික්ඛා භූරීමෙධා පරිණායිකා විපස්සනා සම්පජඤ්ඤං පතොදො පඤ්ඤා පඤ්ඤින්ද්‍රියං පඤ්ඤාබලං පඤ්ඤාසත්ථං පඤ්ඤාපාසාදො පඤ්ඤාආලොකො පඤ්ඤාඕහාසො පඤ්ඤාපජ්ජොතො පඤ්ඤාරතනං අමොහො ධම්මවිචයො සම්මාදිට්ඨී, ඉදං වුච්චති සම්පජඤ්ඤං. ඉමිනා සම්පජඤ්ඤෙන උපෙතො හොති ...පෙ.... සමන්තාගතො, තෙන වුච්චති සම්පජානොති. සතිමාති තත්ථ කතමා සති? යා සති අනුස්සති පටිස්සති සති සරණතා ධාරණතා අපිලාපනතා අසම්මුසනතා සති සතින්ද්‍රියං සතිබලං සම්මාසති, අයං

වුච්චති සති. ඉමාය සතියා උපෙතො හොති...පෙ.... සමන්තාගතො, තෙන වුච්චති සතිමාති.

විනයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති තත්ථ කතමො ලොකො? ස්වෙව කායො ලොකො. පඤ්චපි උපාදානක්ඛන්ධා ලොකො, අයං වුච්චති ලොකො. තත්ථ කතමා අභිජ්ඣා? යො රාගො සාරාගො අනුනායො අනුරොධො නන්දී නන්දිරාගො චිත්තස්ස සාරාගො, අයං වුච්චති අභිජ්ඣා. තත්ථ කතමං දොමනස්සං? යං චෙතසිකං අසාතං චෙතසිකං දුක්ඛං චෙතොසම්ඵස්සජා අසාතා දුක්ඛා වෙදනා, ඉදං වුච්චති දොමනස්සං. ඉති අයඤ්ච අභිජ්ඣා, ඉදඤ්ච දොමනස්සං ඉමමිහි ලොකෙ විනිතා හොන්ති පටිච්චිතා සන්තා සමිතා වූපසමිතා අත්ථඨගතා අබ්භත්ථඨගතා අජ්ජිතා ඛාජ්ජිතා සොසිතා විසොසිතා ඛාන්තිකතා, තෙන වුච්චති විනයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති (විහ. 357-362).

එවමෙතෙසං පදානං අත්ථො වුත්තො. තෙන සහ අයං අට්ඨකථානායො යථා සංසන්දති, එවං වෙදිතබ්බො. අයං තාව කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානුද්දෙසස්ස අත්ථවණ්ණනා.

ඉදානි වෙදනාසු. චිත්තෙ. ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති...පෙ.... විනයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති එත්ථ වෙදනාසු වෙදනානුපස්සිති එවමාදීසු වෙදනාදීනං සුත වචනෙ පයොජනං කායානුපස්සනායං වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. වෙදනාසු වෙදනානුපස්සි. චිත්තෙ චිත්තානුපස්සි. ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සිති එත්ථ පන වෙදනාති තිස්සො වෙදනා, තා ච ලොකියා එව. චිත්තමිපි ලොකියං, තථා ධම්මා. තෙසං විභාගො නිද්දෙසවාරෙ පාකටො භවිස්සති. කෙවලං පනිධි යථා වෙදනා අනුපස්සිතබ්බා, තථා තා අනුපස්සන්තො “වෙදනාසු වෙදනානුපස්සි”ති වෙදිතබ්බො. එස නායො චිත්තධම්මෙසුපි. කථඤ්ච වෙදනා අනුපස්සිතබ්බාති? සුඛා තාව වෙදනා දුක්ඛතො, දුක්ඛා සල්ලතො, අදුක්ඛමසුඛා අනිච්චතො. යථාහ -

“යො සුඛං දුක්ඛතො අද්ද, දුක්ඛමද්දක්ඛි සල්ලතො;
අදුක්ඛමසුඛං සන්තං, අද්දක්ඛි නං අනිච්චතො;
ස වෙ සම්මද්දෙසො හික්ඛු, උපසන්තො වරිස්සති”ති. (සං. නි. 4.253);

සබ්බා එව වෙතා “දුක්ඛා”තිපි අනුපස්සිතබ්බා. වුත්තඤ්ඤෙනං - “යං කිඤ්චි වෙදයිතං, තං දුක්ඛස්මිත්ති වදාමි”ති (සං. නි. 4.259). සුඛදුක්ඛතොපි ව

අනුපස්සිතබ්බා. යථාහ “සුඛා වෙදනා යිතිසුඛා විපරිණාමදුක්ඛා”ති (ම. නි. 1.465) සබ්බං විත්ථාරෙතබ්බං. අපිච අනිච්චාදිසත්තඅනුපස්සනාවසෙනපි අනුපස්සිතබ්බා. සෙසං නිද්දෙසවාරෙයෙව පාකටං භවිස්සති.

විත්තධම්මෙසුපි

විත්තං

තාව

ආරම්මණාධිපතිසහජාතභූමිකම්මවිපාකකිරියාදිනානත්තහෙදානං

අනිච්චාදිඅනුපස්සනානං නිද්දෙසවාරෙ ආගතසරාගාදිහෙදානාඤ්ච වසෙන අනුපස්සිතබ්බං. ධම්මා සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණානං සුඤ්ඤතධම්මස්ස අනිච්චාදිසත්තානුපස්සනානං නිද්දෙසවාරෙ ආගතසත්තාදිහෙදානාඤ්ච වසෙන අනුපස්සිතබ්බා. සෙසං චුත්තනයමෙව. කාමඤ්චෙන්ථ යස්ස කායසඬ්ඛාතෙ ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං පභීනං, තස්ස වෙදනාදීසුපි තං පභීනමෙව. නානාපුග්ගලවසෙන පන නානාවිත්තක්ඛණිකසතිපට්ඨානභාවනාවසෙන ච සබ්බත්ථ චුත්තං. යතො වා එකත්ථ පභීනං සෙසෙසුපි පභීනං හොති, තෙනෙවස්ස තත්ථ පහානදස්සනත්ථමිපි එතං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බන්ති.

උද්දෙසවාරකපා නිට්ඨිතා.

කායානුපස්සනා ආනාපානපඛිබ්බවණ්ණනා

374. ඉදානි සෙය්‍යථාපි නාම ඡෙකො විලිචකාරකො ථූලකිලඤ්ජසණ්භකිලඤ්ජචඩ්ඤකොටකපෙළාපුටාදීනි උපකරණානි කත්තුකාමො එකං මහාවෙණුං ලභිත්වා චතුර්ධා හින්දිත්වා තතො එකෙකං වෙණුබණ්ඩං ගහෙත්වා ථාලෙත්වා තං තං උපකරණං කරෙය්‍ය, එවමෙව භගවා සතිපට්ඨානදෙසනාය සත්තානං අනෙකජ්ජකාරං විසෙසාධිගමං කත්තුකාමො එකමෙව සම්මාසති. “චත්තාරො සතිපට්ඨානා. කතමෙ චත්තාරො? ඉධ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු කායෙ කායානුපස්සි විහරතී”තිආදිනා නයෙන ආරම්මණවසෙන චතුර්ධා හින්දිත්වා තතො එකෙකං සතිපට්ඨානං ගහෙත්වා කායං විහජන්තො “කථඤ්ච හික්ඛවෙ”තිආදිනා නයෙන නිද්දෙසවාරං චත්තුමාරද්ධො.

තත්ථ කථඤ්චානිආදි විත්ථාරෙතුකම්‍යතාපුච්ඡා. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – හික්ඛවෙ, කෙන ච පකාරෙන හික්ඛු කායෙ කායානුපස්සි විහරතීති? එස නයො සබ්බපුච්ඡාවාරෙසු. ඉධ හික්ඛවෙ හික්ඛුති හික්ඛවෙ ඉමස්මිං සාසනෙ හික්ඛු. අයඤ්ඤෙත්ථ ඉධසද්දො සබ්බජ්ජකාරකායානුපස්සනානිබ්බත්තකස්ස පුග්ගලස්ස සන්තිස්සයභූතසාසනපරිදීපනො අඤ්ඤසාසනස්ස තථාභාවපටිසෙධනො ච. චුත්තඤ්ඤෙතං “ඉධෙව හික්ඛවෙ, සමණො...පෙ.... සුඤ්ඤා පරජ්ජවාදා

සමණෙහි අඤ්ඤාහි”ති (ම. නි. 1.139). තෙන චූත්තං “ඉදමස්මිං සාසනෙ හික්ඛු”ති.

අරඤ්ඤාගතො වා රුක්ඛමූලගතො වා සුඤ්ඤාගාරගතො වානි ඉදමස්ස සතිපට්ඨානභාවනානුරූපසෙනාසනපරිග්ගහපරිදීපනං. ඉදමස්ස හි හික්ඛුනො දීසරත්තං රූපාදිසු ආරම්මණෙසු අනුවිසං චිත්තං කම්මට්ඨානවීරීං ඔතරිතුං න ඉච්ඡති, කුටගොණයුත්තරථො විය උප්පට්ඨමෙව ධාවති. තස්මා සෙය්‍යථාපි නාම ගොපො කුටධෙනුයා සබ්බං බීරං පිචිත්වා වඩ්ඪිතං කුටචච්ඡං දමෙතුකාමො ධෙනුනො අපනෙත්වා එකමන්තෙ මහත්තං ථම්මං නිබ්භිත්වා තත්ථ යොත්තෙන බන්ධෙය්‍ය. අපස්ස සො වච්ඡො ඉතො විතො ච විජ්චන්දිත්වා පලායිතුං අසක්කොත්තො තමෙව ථම්මං උපනිසීදෙය්‍ය වා උපනිපජ්ජෙය්‍ය වා, එවමෙව ඉමිනාපි හික්ඛුනා දීසරත්තං රූපාරම්මණාදිරසපානවඩ්ඪිතං දුට්ඨචිත්තං දමෙතුකාමෙන රූපාදිආරම්මණෙනො අපනෙත්වා අරඤ්ඤං වා රුක්ඛමූලං වා සුඤ්ඤාගාරං වා පවිසිත්වා තත්ථ සතිපට්ඨානාරම්මණත්ථම්මෙහ සතියොත්තෙන බන්ධිතබ්බං. එවමස්ස තං චිත්තං ඉතො විතො ච විජ්චන්දිත්වාපි පුබ්බෙ ආවිණ්ණාරම්මණං අලභමානං සතියොත්තං ඡින්දිත්වා පලායිතුං අසක්කොත්තං තමෙවාරම්මණං උපවාරජ්ජනාවසෙන උපනිසීදති වෙව උපනිපජ්ජති ච. තෙනාහු පොරාණා –

“යථා ථම්මෙහ නිබන්ධෙය්‍ය, වච්ඡං දමං නරො ඉධ;
බන්ධෙය්‍යෙවං සකං චිත්තං, සතියාරම්මණෙ දළ්භ”න්ති.

එවමස්සෙතං සෙනාසනං භාවනානුරූපං හොති. තෙන චූත්තං “ඉදමස්ස සතිපට්ඨානභාවනානුරූපසෙනාසනපරිග්ගහපරිදීපනං”න්ති.

අපිච යස්මා ඉදං කායානුපස්සනාය මුද්ධභූතං සබ්බබ්බද්ධපච්චෙකබ්බද්ධසාවකානං විසෙසාධිගමදිට්ඨධම්මසුඛවිහාරපදට්ඨානං ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨානං ඉත්ථිපුරිසහත්ථිඅස්සාදිසද්දසමාකුලං ගාමන්තං අපරිච්චජිත්වා න සුකරං සම්පාදෙතුං, සද්දකණ්ඩකත්තා ඤානස්ස. අගාමකෙ පන අරඤ්ඤා සුකරං යොගාවචරෙන ඉදං කම්මට්ඨානං පරිග්ගහෙත්වා ආනාපානචතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙත්වා තදෙව ඤානං පාදකං කත්වා සඬබ්බාසෙරෙ සම්මසිත්වා අග්ගඵලං අරහත්තං පාපුණිතුං, තස්මාස්ස අනුරූපසෙනාසනං දස්සෙත්තො භගවා, “අරඤ්ඤාගතො වා”තිආදිමාහ.

චත්ථුවිජ්ජාවරියො විය හි භගවා. සො යථා චත්ථුවිජ්ජාවරියො නගරභූමිං පස්සිත්වා සුට්ඨු උපපරික්ඛිත්වා “එත්ථ නගරං මාපෙථා”ති උපදිසති, සොත්ථිනා ච නගරෙ නිට්ඨිතෙ රාජකුලනො මහාසක්කාරං ලභති, එවමෙව

යොගාවචරස්ස අනුරූපසෙනාසනං උපපරික්ඛිත්වා “එත්ථ කම්මට්ඨානමනුයුක්ඛිතබ්බ”න්ති උපදිසති, තතො තත්ථ කම්මට්ඨානමනුයුක්ඛිතතො යොගිනා අනුක්කමෙන අරහත්තෙ පත්තෙ “සම්මාසම්බුද්ධො ච ත සො භගවා”ති මහත්තං සක්කාරං ලභති.

අයං පන භික්ඛු දීපිසදිසොති වුවචති. යථා හි මහාදීපිරාජා අරඤ්ඤෙ තිණගහනං වා වනගහනං වා පබ්බතගහනං වා නිස්සාය නිලීයිත්වා වනමහිංසගොකණ්ණසුකරාදයො මිගෙ ගණ්හාති, එවමෙව අයං අරඤ්ඤාදිසු කම්මට්ඨානං අනුයුක්ඛිතතො භික්ඛු යථාක්කමෙන චත්තාරො මග්ගෙ චෙව චත්තාරි අරියඵලානි ච ගණ්හාති. තෙනාහු පොරාණා –

“යථාපි දීපිකො නාම, නිලීයිත්වා ගණ්හති මිගෙ;
තථෙවායං බුද්ධපුත්තො, යුත්තයොගො විපස්සකො;
අරඤ්ඤං පටිසිත්වාන, ගණ්හාති ඵලමුත්තම”න්ති.

තෙනස්ස පරක්කමජවයොග්ගභූමිං අරඤ්ඤසෙනාසනං දස්සෙත්තො භගවා “අරඤ්ඤගතො වා”තිආදිමාහ. ඉතො පරං ඉමස්මිං ආනාපානපබ්බෙ යං චත්තවිබ්බං සියා, තං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තමෙව. සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, දක්ඛො භමකාරො වාති ඉදඤ්චි උපමාමත්තමෙව ඉති අප්ඤ්ඤාතං වා කායෙති ඉදං අප්පනාමත්තමෙව ච තත්ථ අනාගතං, සෙසං ආගතමෙව.

යං පන අනාගතං, තත්ථ දක්ඛොති ඡෙකො. දීපං වා අඤ්ඤාත්තොති මහත්තානං භෙරිපොක්ඛරාදීනං ලිබ්බකාලෙ භත්තෙ ච පාදෙ ච පසාරෙත්වා දීපං කඬ්ඨන්තො. රස්සං වා අඤ්ඤාත්තොති බුද්ධකානං දන්තසුචිවෙධකාදීනං ලිබ්බකාලෙ මන්දමන්දං රස්සං කඬ්ඨන්තො. එවමෙව ඛොති එවං අයම්පි භික්ඛු අද්ධානවසෙන ඉත්තරවසෙන ච පචත්තානං අස්සාසපස්සාසානං වසෙන දීපං වා අස්සසන්තො දීපං අස්සසාමිති පජානාති...පෙ.... පස්සසිස්සාමිති සික්ඛතීති. තස්සෙවං සික්ඛතො අස්සාසපස්සාසනිමිත්තෙ චත්තාරි ඤානානි උප්පජ්ජන්ති, සො ඤානා වුට්ඨහිත්වා අස්සාසපස්සාසෙ වා පරිග්ගණ්හාති ඤානඬ්ඨගාති වා.

තත්ථ අස්සාසපස්සාසකම්මිකො “ඉමෙ අස්සාසපස්සාසා කිං නිස්සිතා? චත්ථුනිස්සිතා. චත්ථු නාම කරජකායො, කරජකායො නාම චත්තාරි මහාභූතානි උපාදාරූපඤ්ඤෙ”ති එවං රූපං පරිග්ගණ්හාති. තතො තදාරම්මණෙ ඵස්සපඤ්ඤෙවමකෙ නාමන්ති. එවං නාමරූපං පරිග්ගහෙත්වා තස්ස පච්චයං පරියෙසන්තො අවිජ්ජාදිපට්ඨවසමුප්පාදං දිස්වා

“පච්චයපච්චයුප්පත්තධම්මමත්තමෙවෙනං, අඤ්ඤා සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථී”ති විතිණ්ණකඨ්ඛො සප්පච්චයනාමරූපෙ තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තො අනුක්කමෙන අරහත්තං පාපුණාති. ඉදං එකස්ස භික්ඛුනො යාව අරහත්තා නියානමුඛං.

ඤානකම්මිකොපි “ඉමානි ඤානඨිගානි කිං නිස්සිතානි, වත්ථුනිස්සිතානි, වත්ථු නාම කරජකායො ඤානඨිගානි නාමං, කරජකායො රූප”න්ති නාමරූපං වචන්ට්ඨෙත්වා තස්ස පච්චයං පරියෙසන්තො අවිජ්ජාදිපච්චයාකාරං දිස්වා “පච්චයපච්චයුප්පත්තධම්මමත්තමෙවෙනං, අඤ්ඤා සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථී”ති විතිණ්ණකඨ්ඛො සප්පච්චයනාමරූපෙ තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තො අනුක්කමෙන අරහත්තං පාපුණාති. ඉදමෙකස්ස භික්ඛුනො යාව අරහත්තා නියානමුඛං.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වානි එවං අත්තනො වා අස්සාසපස්සාසකායෙ කායානුපස්සි විහරති. ඛේද්ධා වානි පරස්ස වා අස්සාසපස්සාසකායෙ. අප්ඤ්ඤානංඛේද්ධා වානි කාලෙන අත්තනො, කාලෙන පරස්ස අස්සාසපස්සාසකායෙ. එතෙනස්ස පගුණකම්මට්ඨානං අට්ඨපෙත්වා අපරාපරං සඤ්චරණකාලො කට්ඨෙතො. එකස්මිං කාලෙ පනිදං උභයං න ලබ්භති.

සමුදයධම්මානුපස්සි වානි යථා නාම කම්මාරස්ස හස්තඤ්ච ගග්ගරනාලිඤ්ච තප්පඤ්ච වායාමං පටිච්ච වාතො අපරාපරං සඤ්චරති, එවං භික්ඛුනො කරජකායඤ්ච නාසපුටඤ්ච විත්තඤ්ච පටිච්ච අස්සාසපස්සාසකායො අපරාපරං සඤ්චරති. කායාදයො ධම්මා සමුදයධම්මා, තෙ පස්සන්තො “සමුදයධම්මානුපස්සි වා කායස්මිං විහරති”ති වුච්චති. වයධම්මානුපස්සි වානි යථා හස්තාය අපනීතාය ගග්ගරනාලියා භිත්තාය තප්පෙ ව වායාමෙ අසති සො වාතො නප්පවත්තති, එවමෙව කායෙ භිත්තෙ නාසපුටෙ විද්ධස්සෙ විත්තෙ ව නිරුද්ධෙ අස්සාසපස්සාසකායො නාම නප්පවත්තති කායාදිනිරොධා අස්සාසපස්සාසනිරොධොති එවං පස්සන්තො “වයධම්මානුපස්සි වා කායස්මිං විහරති”ති වුච්චති. සමුදයවයධම්මානුපස්සි වානි කාලෙන සමුදයං කාලෙන වයං අනුපස්සන්තො. අත්ථි කායොති වා පනස්සාති කායොව අත්ථි, න සත්තො, න පුග්ගලො, න ඉත්ථි, න පුරිසො, න අත්තා, න අත්තනියං, නාහං, න මම, න කොචි, න කස්සචිති එවමස්ස සති පච්චුපට්ඨිතා හොති.

යාවදෙවානි පයොජනපරිච්ඡේදවත්ථාපනමෙතං. ඉදං චූත්තං හොති – යා සා සති පච්චුපට්ඨිතා හොති, සා න අඤ්ඤාදත්ථාය. අථ ඛො යාවදෙව

ඤාණමත්තාය අපරාපරං උත්තරුත්තරි ඤාණපමාණත්ථාය වෙව සතිපමාණත්ථාය ව, සතිසම්පජ්ඣඤානං වුට්ඨත්ථායාති අත්ථො. අනිස්සිතො ව විහරතීති තණ්හානිස්සයදිට්ඨිනිස්සයානං වසෙන අනිස්සිතොව විහරති. න ව කිඤ්චි ලොකෙ උපාදියතීති ලොකස්මිං කිඤ්චි රූපං වා...පෙ.... විඤ්ඤාණං වා “අයං මෙ අත්තා වා අත්තනියං වා”ති න ගණ්හාති. එවම්පීති උපරි අත්ථං උපාදාය සම්පිණ්ඩනත්ථො පි-කාරො. ඉමිනා පන පදෙන භගවා ආනාපානපඛිබ්බෙසනං නියානාතෙත්වා දස්සෙති.

තත්ථ අස්සාසපස්සාසපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චං, තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හා සමුදයසච්චං උභින්නං අප්පවත්ති නිරොධසච්චං, දුක්ඛපරිජානනො සමුදයපජ්ඣනො නිරොධාරම්මණො අරියමග්ගො මග්ගසච්චං. එවං චතුසච්චවසෙන උස්සක්කිත්වා නිබ්බුතිං පාපුණාතීති ඉදමෙකස්ස අස්සාසපස්සාසවසෙන අභිනිවිට්ඨස්ස භික්ඛුනො යාව අරහත්තා නියානාමුඛන්ති.

ආනාපානපඛිබ්බං නිට්ඨිතං.

ඉරියාපට්ඨවණ්ණනා

375. එවං අස්සාසපස්සාසවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි ඉරියාපට්ඨවසෙන විහජිතුං සුත වපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ කාමං සොණසිඬ්ඨිගාලාදයොපි ගච්ඡන්තා “ගච්ඡාමා”ති ජානන්ති, න පනෙනං එවරූපං ජානනං සන්ධාය වුත්තං. එවරූපඤ්ඤි ජානනං සත්තුපලද්ධිං න පජ්ඣති, අත්තසඤ්ඤං න උග්ගාටෙති, කම්මට්ඨානං වා සතිපට්ඨානභාවනා වා න භොති. ඉමස්ස පන භික්ඛුනො ජානනං සත්තුපලද්ධිං පජ්ඣති, අත්තසඤ්ඤං උග්ගාටෙති කම්මට්ඨානඤ්ඤෙව සතිපට්ඨානභාවනා ව භොති. ඉදඤ්ඤි “කො ගච්ඡති, කස්ස ගමනං, කිං කාරණා ගච්ඡති”ති එවං සම්පජානනං සන්ධාය වුත්තං. යානාදීසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ කො ගච්ඡතීති? න කොපි සත්තො වා පුග්ගලො වා ගච්ඡති. කස්ස ගමනන්ති? න කස්සපි සත්තස්ස වා පුග්ගලස්ස වා ගමනං. කිං කාරණා ගච්ඡතීති? විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේදාදරෙන ගච්ඡති. තස්මා එස එවං පජානාති – “ගච්ඡාමි”ති විත්තං උප්පජ්ජති, තං වායං ජනෙති, වායො විඤ්ඤත්තිං ජනෙති, විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේදාදරෙන සකලකායස්ස පුරතො අභිනීභාරො ගමනන්ති වුච්චති. යානාදීසුපි එසෙව නයො.

තත්‍රාපි හි “තිට්ඨාමි”ති චිත්තං උප්පජ්ජති, තං වායං ජනෙති, වායො විඤ්ඤත්තිං ජනෙති, චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙන සකලකායස්ස කොට්ඨො පට්ඨාය උස්සිතභාවො යානන්ති වුච්චති. “නිසීදාමි”ති චිත්තං උප්පජ්ජති, තං වායං ජනෙති, වායො විඤ්ඤත්තිං ජනෙති, චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙන හෙට්ඨිමකායස්ස සම්ඤ්ජනං උපරිමකායස්ස උස්සිතභාවො නිසජ්ජාති වුච්චති. “සයාමි”ති චිත්තං උප්පජ්ජති, තං වායං ජනෙති, වායො විඤ්ඤත්තිං ජනෙති, චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙන සකලසරීරස්ස තිරියතො පසාරණං සයනන්ති වුච්චතීති.

තස්ස එවං පජානතො එවං භොති “සත්තො ගච්ඡති, සත්තො තිට්ඨති”ති වුච්චති, අත්ථතො පන කොචි සත්තො ගච්ඡන්තො වා යීතො වා නත්ථි. යථා පන “සකටං ගච්ඡති, සකටං තිට්ඨති”ති වුච්චති, න ච කිඤ්චි සකටං නාම ගච්ඡන්තං වා යීතං වා අත්ථි, චත්තාරො පන ගොණෙ යොජෙත්වා ඡෙකම්භි සාරථිම්භි පාජෙන්නෙ “සකටං ගච්ඡති, සකටං තිට්ඨති”ති වොභාරමත්තමෙව භොති, එවමෙව අජානනට්ඨෙත සකටං විය කායො, ගොණා විය චිත්තජවාතා, සාරථි විය චිත්තං. “ගච්ඡාමි තිට්ඨාමි”ති චිත්තෙ උප්පන්නෙ වායොධාතුවිඤ්ඤත්තිං ජනයමානා උප්පජ්ජති, චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙන ගමනාදීනි පවත්තන්ති, තතො “සත්තො ගච්ඡති, සත්තො තිට්ඨති, අහං ගච්ඡාමි, අහං තිට්ඨාමි”ති වොභාරමත්තං භොති. තෙනාහ –

“නාවා මාලුතවෙගෙන, ජියාවෙගෙන තෙජනං;
යථා යාති තථා කායො, යාති වාතාහතො අයං.

යන්තං සුත්තවසෙනෙව, චිත්තසුත්තවසෙනිදං;
පයුත්තං කායයන්තම්පි, යාති යාති නිසීදති.

කො නාම එත්ථ සො සත්තො, යො විනා හෙතුපච්චයෙ;
අත්තතො ආනුභාවෙන, තිට්ඨෙ වා යදි වා වජෙ”ති.

තස්මා එවං හෙතුපච්චයවසෙනෙව පවත්තානි ගමනාදීනි සල්ලක්ඛෙත්තො එස “ගච්ඡන්තො වා ගච්ඡාමිති පජානාති, යීතො වා, නිසීන්තො වා, සයානො වා සයානොම්භීති පජානාති”ති වෙදිතබ්බො.

යථා යථා වා පනස්ස කායො පණ්ණිනො භොති, තථා තථා නං පජානාතීති සබ්බසම්භාවිකවචනමෙතං. ඉදං වුත්තං භොති – යෙන යෙන වා ආකාරෙනස්ස

කායො ධීතො භොති, තෙන තෙන නං පජානාති. ගමනාකාරෙන ධීතං ගච්ඡතීති පජානාති. යානනිසජ්ජසයනාකාරෙන ධීතං සයානොති පජානාතීති.

ඉති අජ්ඣක්ඛං වාති එවං අත්තනො වා චතුරුරියාපථපරිග්ගණ්හනෙන කායෙ කායානුපස්සී විහරති. ඛනිද්ධා වාති පරස්ස වා චතුරුරියාපථපරිග්ගණ්හනෙන. අජ්ඣක්ඛං ඛනිද්ධා වාති කාලෙන අත්තනො, කාලෙන පරස්ස චතුරුරියාපථපරිග්ගණ්හනෙන කායෙ කායානුපස්සී විහරති. සමුදයධම්මානුපස්සී වාතිආදීසු පන අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයොතිආදීනා නයෙන පඤ්චභාකාරෙහි රූපක්ඛන්ධස්ස සමුදයො ච වයො ච නීහරිතබ්බො. තඤ්හි සන්ධාය ඉධ “සමුදයධම්මානුපස්සී වා”තිආදි වුත්තං. අත්ථි කායොති වා පනස්සාතිආදි වුත්තසදිසමෙව.

ඉධාපි චතුරුරියාපථපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චං, තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හා සමුදයසච්චං, උභින්නං අජ්ජවත්ති නිරොධසච්චං, දුක්ඛපරිජානනො සමුදයපජහනො නිරොධාරම්මණො අරියමග්ගො මග්ගසච්චං. එවං චතුසච්චවසෙන උස්සක්කිත්වා නිබ්බුතිං පාපුණාතීති ඉදමෙකස්ස චතුරුරියාපථපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො යාච අරහත්තා නියානානමුඛන්ති.

ඉරියාපථපබ්බං නිට්ඨිතං.

චතුසම්පජඤ්ඤපබ්බවණ්ණනා

376. එවං ඉරියාපථවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි චතුසම්පජඤ්ඤවසෙන විහජිතුං සුත වපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ අභික්කන්තෙතිආදීනි සාමඤ්ඤඵලෙ වණ්ණිතානි. ඉති අජ්ඣක්ඛං වාති එවං චතුසම්පජඤ්ඤපරිග්ගණ්හනෙන අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සී විහරති. ඉධාපි සමුදයවයධම්මානුපස්සීතිආදීසු රූපක්ඛන්ධස්සෙව සමුදයො ච වයො ච නීහරිතබ්බො. සෙසං වුත්තසදිසමෙව.

ඉධ චතුසම්පජඤ්ඤපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චං, තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හා සමුදයසච්චං, උභින්නං අජ්ජවත්ති නිරොධසච්චං, වුත්තජ්ජකාරො අරියමග්ගො මග්ගසච්චං. එවං චතුසච්චවසෙන උස්සක්කිත්වා නිබ්බුතිං පාපුණාතීති ඉදමෙකස්ස චතුසම්පජඤ්ඤපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො වසෙන යාච අරහත්තා නියානානමුඛන්ති.

චතුසම්පජ්ඣද්දුපබ්බං නිට්ඨිතං.

පටිකුලමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා

377. එවං චතුසම්පජ්ඣද්දුපසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි පටිකුලමනසිකාරවසෙන විහජිතුං පුන චපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ ඉමමෙව කායන්තිආදීසු යං චත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං සබ්බාකාරෙන විත්ථාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ කායගතාසතිකම්මට්ඨානෙ චුත්තං. උභතොමුඛාති හෙට්ඨා ච උපරි වාති ද්විති මුඛෙහි යුත්තා. නානාවිහිතස්සාති නානාවිධස්ස.

ඉදං පනෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං — උභතොමුඛා පුතොළි විය හි වාතුමහාභූතිකො කායො, තත්ථ මිස්සෙත්වා පක්ඛිත්තනානාවිධධඤ්ඤං විය කෙසාදයො ද්වත්තිංසාකාරා, චක්ඛුමා පුරිසො විය යොගාවචරො, තස්ස තං පුතොළිං මුඤ්චිත්වා පච්චචෙක්ඛතො නානාවිධධඤ්ඤස්ස පාකටකාලො විය යොගිතො ද්වත්තිංසාකාරස්ස විභූතකාලො චෙදිතබ්බො. ඉති අජ්ඣත්තං වාති එවං කෙසාදිපරිග්ගණ්හනෙන අත්තතො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තතො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤි ඉධ ද්වත්තිංසාකාරපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛස්ථවත්ති එවං යොජනං කත්වා නියානාමුඛං චෙදිතබ්බං. සෙසං පුරිමසදිසමෙවාති.

පටිකුලමනසිකාරපබ්බං නිට්ඨිතං.

ධාතුමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා

378. එවං පටිකුලමනසිකාරවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි ධාතුමනසිකාරවසෙන විහජිතුං පුන චපරන්තිආදිමාහ. තත්ථායං ඔපම්මසංසන්දනෙන සද්ධිං අත්ථවණ්ණනා — යථා කොචි ගොඝාතකො වා තස්සෙව වා හත්තචෙනනහතො අන්තෙවාසිකො ගාවිං වධිත්වා විනිවිජ්ඣිත්වා චතස්සො දිසා ගතානං මහාපථානං චෙමජ්ඣට්ඨානසඬ්ඛාතෙ චතුමහාපථෙ කොට්ඨාසං කොට්ඨාසං කත්වා නිසින්තො අස්ස, එවමෙව හික්ඛු චතුත්තං ඉරියාපථානං යෙන කෙනචි ආකාරෙන ධීතත්තා යථාධීනං, යථාධීතත්තා ච යථාපණ්හිතං කායං “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ පථවිධාතු...පෙ.... වායොධාතු”ති එවං පච්චචෙක්ඛති.

කිං චුත්තං හොති — යථා ගොඝාතකස්ස ගාවිං පොසෙත්තස්සාපි ආඝාතනං ආහරන්තස්සාපි ආහරිත්වා තත්ථ ඛන්ධිත්වා යපෙත්තස්සාපි වධෙත්තස්සාපි වධිතං මතං පස්සන්තස්සාපි තාවදෙව ගාවිති සඤ්ඤා න අන්තරධායති, යාච නං

පදාලෙන්වා බිලසො න විහජති. විහජිත්වා නිසින්නස්ස පනස්ස ගාවිති සඤ්ඤා අන්තරධායති, මංසසඤ්ඤා පවත්තති. නාස්ස එවං හොති – “අහං ගාවිං වික්කිණාමි, ඉමෙ ගාවිං හරන්ති” ති. අථ බ්වස්ස “අහං මංසං වික්කිණාමි, ඉමෙ මංසං හරන්ති” ච්චෙව හොති; එවමෙව ඉමස්සාපි භික්ඛුනො පුබ්බෙ බාලපුපුප්පනකාලෙ ගිහිභූතස්සාපි පබ්බජිතස්සාපි තාවදෙව සත්තොති වා පුග්ගලොති වා සඤ්ඤා න අන්තරධායති, යාව ඉමමෙව කායං යථායීතං යථාපණ්හිතං සනවිතිබ්බොගං කත්වා ධාතුසො න පච්චවෙක්ඛති. ධාතුසො පච්චවෙක්ඛතො පනස්ස සත්තසඤ්ඤා අන්තරධායති, ධාතුවසෙනෙව චිත්තං සන්තිට්ඨති. තෙනාහ භගවා – “ඉමමෙව කායං යථායීතං යථාපණ්හිතං ධාතුසො පච්චවෙක්ඛති ‘අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ පථව්ඨාතු ආපොධාතු තෙජොධාතු වායොධාතු’ ති. සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, දක්ඛො ගොසාතකො වා...පෙ.... වායොධාතු’ ති. ගොසාතකො විය හි යොගී, ගාවිති සඤ්ඤා විය සත්තසඤ්ඤා, චතුමහාපථො විය චතුඉරියාපථො, බිලසො විහජිත්වා නිසින්නහාවො විය ධාතුසො පච්චවෙක්ඛණන්ති අයමෙත්ථ පාළිවණ්ණනා. කම්මට්ඨානකථා පන විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතා.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වාති එවං චතුධාතුපරිග්ගණ්හනෙන අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤි ඉධ චතුධාතුපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා නියානමුඛං චෙදිතබ්බං, සෙසං පුරිමසදිසමෙවාති.

ධාතුමනසිකාරපබ්බං නිට්ඨිතං.

නවසිව්ථිකපබ්බවණ්ණනා

379. එවං ධාතුමනසිකාරවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි නවහි සිව්ථිකපබ්බෙහි විහජිතුං පුන වපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ සෙය්‍යථාපි පස්සෙය්‍යාති යථා පස්සෙය්‍යා. සරීරන්ති මතසරීරං. සිව්ථිකාය ජඩ්ඞිතන්ති සුසානෙ අපවිද්ධං. එකාහං මතස්ස අස්සාති එකාහමනං. ද්විහං මතස්ස අස්සාති ද්විහමනං. තිහං මතස්ස අස්සාති තිහමනං. කම්මාරහස්තා විය වායුනා උද්ධං ජීවිතපරියාදානා යථානුක්කමං සමුග්ගතෙන සුනහාවෙන උද්ධුමාතත්තා උද්ධුමාතං, උද්ධුමාතමෙව උද්ධුමාතකං. පටිකුලත්තා වා කුච්ඡිතං උද්ධුමාතන්ති උද්ධුමාතකං. විනිලං වුව්චති විපරිහින්නවණ්ණං, විනිලමෙව විනිලකං. පටිකුලත්තා වා කුච්ඡිතං විනිලන්ති විනිලකං. මංසුස්සදට්ඨානෙසු රත්තවණ්ණස්ස පුබ්බසන්තිවයට්ඨානෙසු සෙතවණ්ණස්ස යෙහුයොන ව නිලවණ්ණස්ස නිලට්ඨානෙසු නිලසාටකපාරුතස්සෙව ජවසරීරස්සෙනං.

අධිවචනං. පරිහින්නට්ඨානෙන නිවහි වා වණ්ණමුඛෙනි විස්සන්දමානපුබ්බං විපුබ්බං, විපුබ්බමෙව විපුබ්බකං. පටිකුලත්තා වා කුච්ඡිතං විපුබ්බන්ති විපුබ්බකං. විපුබ්බකං ජාතං තථාභාවං ගතන්ති විපුබ්බකජාතං.

සො ඉමමෙව කායන්ති සො හික්ඛු ඉමං අත්තනො කායං තෙන කායෙන සද්ධිං ඤාණෙන උපසංහරති උපනෙති. කථං? අයම්පි බො කායො එවංධම්මො එවංභාවී එවංඅනතීතොති. ඉදං වුත්තං හොති – ආයු, උස්මා, විඤ්ඤාණන්ති ඉමෙසං තිණ්ණං ධම්මානං අත්ථිතාය අයං කායො ධානගමනාදිබ්බමො හොති, ඉමෙසං පන විගමා අයම්පි බො කායො එවංධම්මො එවං පුතිකසභාවායෙව, එවංභාවී එවං උද්ධුමානාදිහෙදො භවිස්සති, එවංඅනතීතො එවං උද්ධුමානාදිභාවං අනතික්කන්තොති. ඉති අජ්ඣත්තං වාති එවං උද්ධුමානාදිපරිග්ගණ්හනෙන අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති.

ඛජ්ජමානන්ති උදරාදීසු නිසිදිත්වා උදරමංසඛට්ඨමංසඅක්ඛිකුටාදීනි ලුඤ්චිත්වා ලුඤ්චිත්වා බාදියමානං. සමංසලොහිතන්ති සාවසෙසමංසලොහිතයුත්තං. නිමංසලොහිතමක්ඛිතන්ති මංසෙ බිණෙපි ලොහිතං න සුස්සති, තං සන්ධාය වුත්තං “නිමංසලොහිතමක්ඛිත”න්ති. අඤ්ඤානාති අඤ්ඤාන දිසාභාගෙන. හත්ථට්ඨිකන්ති චතුසට්ඨිහෙදම්පි හත්ථට්ඨිකං පාටියෙක්කං පාටියෙක්කං විජ්ජකිණ්ණං. පාදට්ඨිකාදීසුපි එසෙව නයො.

තෙරොවස්සිකානීති අතික්කන්තසංවච්ඡරාති. පුතීනීති අබ්භොකාසෙ යීතාති වාතාතපචුට්ඨිසම්ඵස්සෙන තෙරොවස්සිකානෙව පුතීනි හොන්ති, අන්තොභූමිගතාති පන චිරතරං තිට්ඨන්ති. වුණ්ණකජාතානීති වුණ්ණං වුණ්ණං හුත්වා විජ්ජකිණ්ණාති. සබ්බත්ථ සො ඉමමෙවාති වුත්තනයෙන ඛජ්ජමානාදීනං වසෙන යොජනා කාතබ්බා. ඉති අජ්ඣත්තං වාති එවං ඛජ්ජමානාදිපරිග්ගණ්හනෙන යාව වුණ්ණකභාවා අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති.

ඉධ පන යත්වා නවසිවථිකා සමොධානෙනබ්බා. එකාහමතං වාති හි ආදිනා නයෙන වුත්තා සබ්බාපි එකා, කාකෙහි වා ඛජ්ජමානන්තිආදිකා එකා, අට්ඨිකසඬ්ඛිකං සමංසලොහිතං න්හාරුසම්බන්ධන්ති එකා, නිමංසලොහිතමක්ඛිතං න්හාරුසම්බන්ධන්ති එකා, අපගතමංසලොහිතං න්හාරුසම්බන්ධන්ති එකා, අට්ඨිකාති අපගතසම්බන්ධානීතිආදිකා එකා

අට්ඨිකානි සෙතානි සඬ්ඛවණ්ණපටිභාගානිති එකා, පුඤ්ජකිතානි තෙරොවස්සිකානිති එකා, පුතීනි චුණ්ණකජාතානිති එකානි.

එවං බො, භික්ඛවෙනි ඉදං නවසිවලීකා දස්සෙත්වා කායානුපස්සනං නිට්ඨපෙත්තො ආහ. තත්ථ නවසිවලීකපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චං, තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්ණා සමුදයසච්චං, උභින්නං අප්පවත්ති නිරොධසච්චං, දුක්ඛපරිජානනො සමුදයපජ්ඣනො නිරොධාරම්මණො අරියමග්ගො මග්ගසච්චං. එවං චතුසච්චවසෙන උස්සක්කිත්වා නිබ්බුතීං පාපුණාතීති ඉදං නවසිවලීකපරිග්ගාහකානං භික්ඛූනං යාච අරහත්තා නියානමුඛන්ති.

නවසිවලීකපඛ්ඛං නිට්ඨිතං.

එත්තාවතා ච ආනාපානපඛ්ඛං, ඉරියාපථපඛ්ඛං, චතුසම්පජ්ඤ්ඤපඛ්ඛං, පටිකුලමනසිකාරපඛ්ඛං, ධාතුමනසිකාරපඛ්ඛං, නවසිවලීකපඛ්ඛානීති චුද්දසපඛ්ඛා කායානුපස්සනා නිට්ඨිතා හොති. තත්ථ ආනාපානපඛ්ඛං, පටිකුලමනසිකාරපඛ්ඛන්ති ඉමානෙව ද්වෙ අප්පනාකම්මට්ඨානානි, සිවලීකානං පන ආදීනවානුපස්සනාවසෙන චුත්තත්තා සෙසානි ද්වාදසාපි උපචාරකම්මට්ඨානානෙවාති.

කායානුපස්සනා නිට්ඨිතා.

වෙදනානුපස්සනාවණ්ණනා

380. එවං භගවා චුද්දසවිධෙන කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං කථෙත්වා ඉදානි නවවිධෙන වෙදනානුපස්සනං කථෙතුං කථස්ථෙ, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ සුඛං වෙදනන්ති කායිකං වා චෙතසිකං වා සුඛං වෙදනං වෙදයමානො “අහං සුඛං වෙදනං වෙදයාමී”ති පජානාතීති අත්ථො. තත්ථ කාමං උත්තානසෙය්‍යකාපි දාරකා ථස්ඤ්ජිවනාදිකාලෙ සුඛං වෙදයමානා “සුඛං වෙදනං වෙදයාමා”ති පජානන්ති, න පනෙතං එවරූපං ජානනං සන්ධාය චුත්තං. එවරූපස්ථි ජානනං සත්තුපලද්ධිං න ජහති, අත්තසස්ඤ්ඤං න උග්ගාටෙති, කම්මට්ඨානං වා සතිපට්ඨානභාවනා වා න හොති. ඉමස්ස පන භික්ඛූනො ජානනං සත්තුපලද්ධිං ජහති, අත්තසස්ඤ්ඤං උග්ගාටෙති, කම්මට්ඨානස්ථෙව සතිපට්ඨානභාවනා ච හොති. ඉදස්ථි “කො වෙදයති, කස්ස වෙදනා, කිං කාරණා වෙදනා”ති එවං සම්පජානවෙදියනං සන්ධාය චුත්තං.

තත්ථ කො වෙදයතීති න කොච්ඡි සත්තො වා පුග්ගලො වා වෙදයති. කස්ස වෙදනාති න කස්සච්ඡි සත්තස්ස වා පුග්ගලස්ස වා වෙදනා. කිං කාරණා වෙදනාති චත්ථුආරම්මණාව පනස්ස වෙදනා, තස්මා එස ඵලං පජානාති “තං තං සුඛාදීනං චත්ථුං ආරම්මණං කත්වා වෙදනාව වෙදයති තං පන වෙදනය පවත්තිං උපාදාය’අහං වෙදයාමී’ති වොහාරමත්තං හොති”ති. ඵලං චත්ථුං ආරම්මණං කත්වා වෙදනාව වෙදයතීති සල්ලක්ඛෙන්තො එස “සුඛං වෙදනං වෙදයාමීති පජානාති”ති වෙදිතඛිඛො චිත්තලපඛිඛතෙ අඤ්ඤතරත්ථෙරො විය.

ථෙරො කීර අභාසුකකාලෙ ඛලවවෙදනය නිත්ථුනන්තො අපරාපරං පරිචත්තති, තමෙකො දහරො ආහ – “කතරං වො, හන්තෙ, යානං රුජ්ජතී”ති. ආවුසො, පාටියෙක්කං රුජ්ජනට්ඨානං නාම නත්ථී, චත්ථුං ආරම්මණං කත්වා වෙදනාව වෙදයතීති. ඵලං ජානනකාලතො පට්ඨාය අධිවාසෙතො වට්ටති නො, හන්තෙ,ති. අධිවාසෙමි, ආවුසොති. අධිවාසනා, හන්තෙ, සෙය්‍යොති. ථෙරො අධිවාසෙසි. වාතො යාව හදයා ඵාලෙසි, මඤ්චකෙ අන්තාති රාසිකතාති අහෙසුං. ථෙරො දහරස්ස දස්සෙසි “වට්ටනාවුසො, එත්තකා අධිවාසනා”ති. දහරො තුණ්හී අහොසි. ථෙරො චිරියසමතං යොජෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණිත්වා සමසීසි හුත්වා පරිනිබ්බායි.

යථා ච සුඛං, ඵලං දුක්ඛං...පෙ.... නිරාමිසං අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදයමානො “නිරාමිසං අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදයාමී”ති පජානාති. ඉති හගවා රුපකම්මට්ඨානං කථෙත්වා අරුපකම්මට්ඨානං කථෙත්තො යස්මා එස්සවසෙන චිත්තවසෙන වා කථියමානං පාකටං න හොති, අන්ධකාරං විය ඛායති, වෙදනානං පන උප්පත්තිපාකටනය වෙදනාවසෙන පාකටං හොති, තස්මා සක්කපඤ්ඤෙ විය ඉධාපි වෙදනාවසෙන අරුපකම්මට්ඨානං කථෙසි. තත්ථ “දුට්ඨඤ්ඤි කම්මට්ඨානං රුපකම්මට්ඨානං අරුපකම්මට්ඨානඤ්ඤවා”තිආදි කථාමග්ගො සක්කපඤ්ඤෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛිඛො.

තත්ථ සුඛං වෙදනන්තිආදීසු අයං අපරොපි පජානනපරියායො, සුඛං වෙදනං වෙදයාමීති පජානාතීති සුඛවෙදනාක්ඛණෙ දුක්ඛවෙදනය අභාවතො සුඛං වෙදනං වෙදයමානො “සුඛං වෙදනංයෙව වෙදයාමී”ති පජානාති. තෙන යා පුඛිඛෙ භූතපුඛිඛා දුක්ඛවෙදනා, තස්ස ඉදානි අභාවතො ඉමිස්සා ච සුඛාය වෙදනය ඉතො පඨමං අභාවතො වෙදනා නාම අනිච්චා අධුවා විපරිණාමධම්මා, ඉතිහ තත්ථ සම්පජානො හොති. චුත්තමිච්චෙතං හගවතා –

“යස්මිං, අග්ගිවෙස්සන, සමයෙ සුඛං වෙදනං වෙදෙති, නෙව තස්මිං සමයෙ දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙති, න අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදෙති, සුඛංයෙව තස්මිං සමයෙ වෙදනං වෙදෙති. යස්මිං, අග්ගිවෙස්සන, සමයෙ දුක්ඛං...පෙ.... අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදෙති, නෙව තස්මිං සමයෙ සුඛං වෙදනං වෙදෙති, න දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙති, අදුක්ඛමසුඛංයෙව තස්මිං සමයෙ වෙදනං වෙදෙති. සුඛාපි, ඛො, අග්ගිවෙස්සන, වෙදනා අනිච්චා සඬබ්බතා පටිච්චසමුප්පන්නා ඛයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මා නිරොධධම්මා. දුක්ඛාපි, ඛො...පෙ.... අදුක්ඛමසුඛාපි ඛො, අග්ගිවෙස්සන, වෙදනා අනිච්චා...පෙ.... නිරොධධම්මා. එවං පස්සං, අග්ගිවෙස්සන, සුතවා අරියසාවකො සුඛායපි වෙදනාය නිබ්බින්නදති, දුක්ඛායපි වෙදනාය නිබ්බින්නදති, අදුක්ඛමසුඛායපි වෙදනාය නිබ්බින්නදති, නිබ්බින්නදං චිරජ්ජති, විරාගා විමුච්චති, විමුක්තස්මිං ‘විමුක්තම්’ති ඤාණං හොති, ‘බිණ්ණා ජාති, වුසිතං භ්‍රහ්මවරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා’ති පජානාති” (ම. නි. 2.205).

සාමිසං	වා	සුඛන්තිආදීසු	සාමිසා	සුඛා	නාම
--------	----	--------------	--------	------	-----

පඤ්චකාමගුණාමිසසන්නිස්සිතා ඡ ගෙහසිතසොමනස්සවෙදනා. නිරාමිසා සුඛා නාම ඡ නෙක්ඛම්මසිතසොමනස්සවෙදනා. සාමිසා දුක්ඛා නාම ඡ ගෙහසිතදොමනස්සවෙදනා. නිරාමිසා දුක්ඛා නාම ඡ නෙක්ඛම්මසිතදොමනස්සවෙදනා. සාමිසා අදුක්ඛමසුඛා නාම ඡ ගෙහසිතඋපෙක්ඛාවෙදනා. නිරාමිසා අදුක්ඛමසුඛා නාම ඡ නෙක්ඛම්මසිතඋපෙක්ඛාවෙදනා. තාසං විභාගො සක්කපඤ්ඤෙ වුත්තොයෙව.

ඉති අජ්ඣන්තං වාති එවං සුඛවෙදනාදිපරිග්ගණ්හනෙන අත්තනො වා වෙදනාසු, පරස්ස වා වෙදනාසු, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස වෙදනාසු වෙදනානුපස්සී විහරති. සමුදයවයධම්මානුපස්සී වාති එත්ථ පන අවිජ්ජාසමුදයා වෙදනාසමුදයොතිආදීහි පඤ්චහි පඤ්චහි ආකාරෙහි වෙදනානං සමුදයඤ්ච වයඤ්ච පස්සන්තො “සමුදයධම්මානුපස්සී වා වෙදනාසු විහරති, වයධම්මානුපස්සී වා වෙදනාසු විහරති, කාලෙන සමුදයධම්මානුපස්සී වා වෙදනාසු, කාලෙන වයධම්මානුපස්සී වා වෙදනාසු විහරති”ති වෙදිතබ්බො. ඉතො පරං කායානුපස්සනායං වුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤි ඉධ වෙදනාපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා වෙදනාපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො නියානාමුඛං වෙදිතබ්බං, සෙසං තාදිසමෙවාති.

වෙදනානුපස්සනා නිට්ඨිතා.

චිත්තානුපස්සනාවණ්ණනා

381. එවං නවවිධෙන වෙදනානුපස්සනාසතිපට්ඨානං කථෙත්වා ඉදානි සොළසවිධෙන චිත්තානුපස්සනං කථෙතුං කථංඤ්ව, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ සරාගන්ති අට්ඨවිධලොභසහගතං. චිතරාගන්ති ලොකියකුසලාබ්‍යාකතං. ඉදං පන යස්මා සම්මසනං න ධම්මසමොධානං තස්මා ඉධ එකපදෙපි ලොකුත්තරං න ලබ්භති. සෙසානි චත්තාරි අකුසලචිත්තානි නෙව පුරිමපදං න පච්ඡිමපදං හජන්ති. සදොසන්ති දුට්ඨදොමනස්සසහගතං. චිතදොසන්ති ලොකියකුසලාබ්‍යාකතං. සෙසානි දස අකුසලචිත්තානි නෙව පුරිමපදං, න පච්ඡිමපදං හජන්ති. සමොහන්ති විචිකිච්ඡාසහගතඤ්චෙව, උද්ධච්චසහගතඤ්චාති දුට්ඨං. යස්මා පන මොහො සබ්බාකුසලෙසු උප්පජ්ජති, තස්මා සෙසානිපි ඉධ වට්ටන්තියෙව. ඉමස්මිඤ්ඤෙව හි දුකෙ ද්වාදසාකුසලචිත්තානි පරියාදින්තානීති. චිතමොහන්ති ලොකියකුසලාබ්‍යාකතං. සඬබ්බිත්තන්ති ටීනමිද්ධානුපතිතං. එතඤ්චි සඬකුට්ඨචිත්තං නාම. චික්ඛිත්තන්ති උද්ධච්චසහගතං, එතඤ්චි පසංචිත්තං නාම.

මහග්ගතන්ති රූපාරූපාවචරං. අමහග්ගතන්ති කාමාවචරං. සඋත්තරන්ති කාමාවචරං. අනුත්තරන්ති රූපාවචරං අරූපාවචරඤ්ච. තත්‍රාපි සඋත්තරං රූපාවචරං, අනුත්තරං අරූපාවචරමෙව. සමාහිතන්ති යස්ස අප්පනාසමාධි උපචාරසමාධි වා අත්ථි. අසමාහිතන්ති උභයසමාධිවිරහිතං. විමුක්තන්ති තදබ්ගචික්ඛම්භනවිමුක්තීහි විමුක්තං. අවිමුක්තන්ති උභයවිමුක්තිවිරහිතං. සමුච්ඡෙදපටිප්පස්සද්ධිනිස්සරණවිමුක්තීනං පන ඉධ ඔකාසොව නත්ථි.

ඉති අප්ඤ්ඤාත්තං වාති එවං සරාගාදිපරිගණ්ණනොන යස්මිං යස්මිං බණ්ණ යං යං චිත්තං පචත්තති, තං තං සල්ලක්ඛෙනො අත්තනො වා චිත්තෙ, පරස්ස වා චිත්තෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස චිත්තෙ චිත්තානුපස්සි විහරති. සමුදයවයධම්මානුපස්සිති එත්ථ පන අවිජ්ජාසමුදයා විඤ්ඤාණසමුදයොති එවං පඤ්චහි පඤ්චහි ආකාරෙහි විඤ්ඤාණස්ස සමුදයො ව වයො ව නිහරිතබ්බො. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්චි ඉධ චිත්තපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං පදයොජනං කත්වා චිත්තපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො නියානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

චිත්තානුපස්සනා නිට්ඨිතා.

ධම්මානුපස්සනා නිවරණපට්ඨවණ්ණනා

382. එවං සොළසවිධෙන චිත්තානුපස්සනාසතිපට්ඨානං කථෙත්වා ඉදානි පඤ්චවිධෙන ධම්මානුපස්සනං කථෙතුං කථංඤ්ච, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. අපිච භගවතා කායානුපස්සනාය සුද්ධරූපපරිග්ගහො කථිතො, වෙදනාචිත්තානුපස්සනාහි සුද්ධඅරූපපරිග්ගහො. ඉදානි රූපාරූපමිස්සකපරිග්ගහං කථෙතුං “කථංඤ්ච, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. කායානුපස්සනාය වා රූපක්ඛන්ධපරිග්ගහොව කථිතො, වෙදනානුපස්සනාය වෙදනාක්ඛන්ධපරිග්ගහොව, චිත්තානුපස්සනාය විඤ්ඤාණක්ඛන්ධපරිග්ගහොව ඉදානි සඤ්ඤාසඨ්ඛාරක්ඛන්ධපරිග්ගහමපි කථෙතුං “කථංඤ්ච, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ.

තත්ථ සන්තන්ති අභිණ්භසමුදාවාරවසෙන සංවිජ්ජමානං. අසන්තන්ති අසමුදාවාරවසෙන වා පහීනත්තා වා අසංවිජ්ජමානං. යථා වානි යෙන කාරණෙන කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදො හොති. තඤ්ච පජානාතීති තඤ්ච කාරණං පජානාති. ඉති ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ සුභනිමිත්තෙ අයොනියොමනසිකාරෙන කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදො හොති. සුභනිමිත්තං නාම සුභමපි සුභනිමිත්තං, සුභාරම්මණමපි සුභනිමිත්තං. අයොනියොමනසිකාරො නාම අනුපායමනසිකාරො උප්පට්ඨමනසිකාරො අනිච්චෙ නිච්චන්ති වා, දුක්ඛෙ සුඛන්ති වා, අනත්තති අත්තාති වා, අසුභෙ සුභන්ති වා මනසිකාරො. තං තත්ථ බහුලං පචත්තයතො කාමච්ඡන්දො උප්පජ්ජති. තෙනාහ භගවා – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, සුභනිමිත්තං, තත්ථ අයොනියොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස හියොයාභාවාය වෙපුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

අසුභනිමිත්තෙ පන යොනියොමනසිකාරෙනස්ස පහානං හොති. අසුභනිමිත්තං නාම අසුභමපි අසුභාරම්මණමපි. යොනියොමනසිකාරො නාම උපායමනසිකාරො පට්ඨමනසිකාරො අනිච්චෙ අනිච්චන්ති වා, දුක්ඛෙ දුක්ඛන්ති වා, අනත්තති අනත්තාති වා, අසුභෙ අසුභන්ති වා මනසිකාරො. තං තත්ථ බහුලං පචත්තයතො කාමච්ඡන්දො පහීයති. තෙනාහ භගවා – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, අසුභනිමිත්තං, තත්ථ යොනියොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස අනුප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස පහානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා කාමච්ඡන්දස්ස පහානාය සංවත්තන්ති අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගහො, අසුභභාවනානුයොගො, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, හොජනෙ මත්තඤ්ඤතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති. දසවිධඤ්ඤි අසුභනිමිත්තං උග්ගණ්හන්තස්සාපි කාමච්ඡන්දො පභියති, භාවෙන්තස්සාපි ඉන්ද්‍රියෙසු පිහිතද්වාරස්සාපි චතුත්තං පඤ්චන්තං ආලොපානං ඔකාසෙ සති උදකං පිටිත්වා යාපනසීලතාය හොජනමත්තඤ්ඤනොපි. තෙනෙව චුත්තං -

“චත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්වා උදකං පිවෙ;
අලං ඵාසුචිභාරාය, පහිතත්තස්ස භික්ඛුනො”ති. (ථෙරගා. 983);

අසුභකම්මිකතිස්සත්ථෙරසදිසෙ අසුභභාවනාරතෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවත්තස්සපි කාමච්ඡන්දො පභියති, යානනිසප්පාදිසු දසඅසුභනිස්සිතසප්පායකථාය පභියති, තෙන චුත්තං - “ඡ ධම්මා කාමච්ඡන්දස්ස පහානාය සංවත්තන්ති”ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පහිතකාමච්ඡන්දස්ස අරහත්තමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොතීති පජානාති.

පටිසනිමිත්තෙ අයොනිසොමනසිකාරෙන පන ඛ්‍යාපාදස්ස උප්පාදො හොති. තත්ථ පටිසම්පි පටිසනිමිත්තං, පටිසාරම්මණමපි පටිසනිමිත්තං. අයොනිසොමනසිකාරො සබ්බත්ථ ඵකලක්ඛණොව. තං තස්මිං නිමිත්තෙ බහුලං පචත්තයතො ඛ්‍යාපාදො උප්පජ්ජති. තෙනාහ භගවා - “අත්ථී, භික්ඛවෙ, පටිසනිමිත්තං, තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා ඛ්‍යාපාදස්ස උප්පාදාය උප්පන්තස්ස වා ඛ්‍යාපාදස්ස භියොයාභාවාය වෙපුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

මෙත්තාය පන වෙතොවිමුත්තියා යොනිසොමනසිකාරෙනස්ස පහානං හොති. තත්ථ මෙත්තාති චුත්තෙ අප්පනාපි උපවාරොපි වට්ටති. වෙතොවිමුත්තීති අප්පනාව. යොනිසොමනසිකාරො චුත්තලක්ඛණොව. තං තත්ථ බහුලං පචත්තයතො ඛ්‍යාපාදො පභියති. තෙනාහ භගවා - “අත්ථී, භික්ඛවෙ, මෙත්තා වෙතොවිමුත්ති, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා ඛ්‍යාපාදස්ස අනුප්පාදාය උප්පන්තස්ස වා ඛ්‍යාපාදස්ස පහානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා ඛ්‍යාපාදස්ස පහානාය සංවත්තන්ති මෙත්තානිමිත්තස්ස උග්ගහො මෙත්තාභාවනානුයොගො කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණා පටිසම්බානබහුලතා කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථාති. ඔදිස්සකඅනොදිස්සකදිසාඵරණානඤ්ඤි අඤ්ඤතරවසෙන මෙත්තං

උග්ගණ්හන්තස්සාපි ඛ්‍යාපාදො පභීයති, ඔධිසොඅනොධිසොඵරණවසෙන මෙත්තං භාවෙන්තස්සාපි. “ත්වං එතස්ස කුද්ධො කිං කරස්සසි, කිමස්ස සීලාදීනි විනාසෙතුං සක්ඛිස්සසි, නනු ත්වං අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙනෙව ගම්ස්සසි, පරස්ස කුප්ඤ්ඤං නාම චිතච්චිතභිගාර තත්තආය සලාකගුලාදීනි ගහෙන්වා පරං පහරිතුකාමතාසදිසං හොති. එසොපි තව කුද්ධො කිං කරස්සති, කිං තෙ සීලාදීනි විනාසෙතුං සක්ඛිස්සති, එස අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙනෙව ගම්ස්සති, අප්පට්ච්ඡිතපහණකං විය පටිවාතං ඛිත්තරජොමුට්ඨි විය ච එතස්සෙවෙස කොධො මත්ථකෙ පතිස්සති”ති එවං අත්තනො ච පරස්ස ච කම්මස්සකතං පච්චවෙක්ඛන්තොපි, උභයකම්මස්සකතං පච්චවෙක්ඛිත්වා පටිසඬ්ඛානෙ ධීතස්සාපි, අස්සගුත්තත්ථෙරසදිසෙ මෙත්තාභාවනාරතෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි ඛ්‍යාපාදො පභීයති. යානනිසජ්ජාදීසු මෙත්තානිස්සිතසජ්ජායකථායපි පභීයති. තෙන චූත්තං – “ඡ ධම්මා ඛ්‍යාපාදස්ස පහානාය සංවත්තන්ති”ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පභීතස්ස ඛ්‍යාපාදස්ස අනාගාමිමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොතීති පජානාති.

අරතිආදීසු අයොනිසොමනසිකාරෙන ටීනමිද්ධස්ස උප්පාදො හොති. තන්දී නාම කායාලසියතා. විජම්භිතා නාම කායවිනමනා. භත්තසම්මදො නාම භත්තමුච්ඡා භත්තපරිලාභො. චෙතසො ලීනත්තං නාම චිත්තස්ස ලීනාකාරො. ඉමෙසු අරතිආදීසු අයොනිසොමනසිකාරං බහුලං පවත්තයතො ටීනමිද්ධං උප්පජ්ජති. තෙනාහ – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, අරති තන්දී විජම්භිතා භත්තසම්මදො චෙතසො ලීනත්තං, තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස උප්පාදාය, උප්පන්තස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස භියොහාවාය වෙසුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

ආරම්භධාතුආදීසු පන යොනිසොමනසිකාරෙනස්ස පහානං හොති. ආරම්භධාතු නාම පඨමාරම්භවීරියං. නික්කමධාතු නාම කොසජ්ජතො නික්ඛන්තතාය තතො බලවතරං. පරක්කමධාතු නාම පරං පරං යානං අක්කමනතො තතොපි බලවතරං. ඉමස්මිං තිජ්ජහෙදෙ වීරියෙ යොනිසොමනසිකාරං බහුලං පවත්තයතො ටීනමිද්ධං පභීයති. තෙනාහ – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, ආරම්භධාතු නික්කමධාතු පරක්කමධාතු, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස අනුප්පාදාය, උප්පන්තස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස පහානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා ටීනමිද්ධස්ස පභානාය සංවත්තන්ති - අතිභොජනෙ නිමිත්තග්ගාහො, ඉරියාපථසම්පරිවත්තනතා, ආලොකසඤ්ඤාමනසිකාරො, අබ්භොකාසවාසො, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති. ආහරහත්ථක තත්ත්වට්ඨක අලංසාට්ඨක කාකමාසක භුත්තවමිත්තකභොජනං භුඤ්ජිත්වා රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙ නිසින්නස්ස හි සමණධම්මං කරොතො ටීනමිද්ධං මහාහත්ථී විය ඔත්ථරන්තං ආගච්ඡති, චතුපඤ්චආලොපඝකාසං පන යපෙත්වා පානියං පිවිත්වා යාපනසීලස්ස හික්ඛුතො තං න භොතීති එවං අතිභොජනෙ නිමිත්තං ගණ්හන්තස්සාපි ටීනමිද්ධං පභීයති. යස්මිං ඉරියාපථෙ ටීනමිද්ධං ඔක්කමති, තතො අඤ්ඤං පරිවත්තෙන්තස්සාපි, රත්තිං වන්දාලොකදීපාලොකඋක්කාලොකෙ දිවා සූරියාලොකං මනසිකරොන්තස්සාපි, අබ්භොකාසෙ වසන්තස්සාපි, මහාකස්සපත්ථෙරසදිසෙ පහිනටීනමිද්ධෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි ටීනමිද්ධං පභීයති. යානනිසප්පාදීසු ධුතඨගනිස්සිතසප්පායකථායපි පභීයති. තෙන චුත්තං - “ඡ ධම්මා ටීනමිද්ධස්ස පභානාය සංවත්තන්ති”ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පහිනස්ස ටීනමිද්ධස්ස අරහත්තමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො භොතීති පජානාති.

චෙතසො අවුපසමෙ අයොනිසොමනසිකාරෙන උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස උප්පාදො භොති. අවුපසමො නාම අවුපසන්තාකාරො, උද්ධච්චකුක්කුච්චමෙචෙනං අත්ථතො. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරං බහුලං පවත්තයතො උද්ධච්චකුක්කුච්චං උප්පජ්ජති. තෙනාහ - “අත්ථී, හික්ඛවෙ, චෙතසො අවුපසමො, තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස උප්පාදාය, උප්පන්තස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස හියොයාභාවාය වෙපුල්ලායා”ති.

සමාධිසඬ්ඛාතෙ පන චෙතසො වුපසමෙ යොනිසොමනසිකාරෙනස්ස පභානං භොති. තෙනාහ - “අත්ථී, හික්ඛවෙ, චෙතසො වුපසමො, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස අනුප්පාදාය, උප්පන්තස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පභානායා”ති.

අපිව ඡ ධම්මා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පභානාය සංවත්තන්ති බහුස්සුතතා පරිපුච්ඡකතා විනයෙ පකතඤ්ඤතා වුද්ධසෙවිතා කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථාති. බාහුස්සච්චෙනපි හි එකං වා ද්වෙ වා තයො වා චත්තාරො වා පඤ්ච වා නිකායෙ පාළිවසෙන අත්ථවසෙන ච උග්ගණ්හන්තස්සාපි උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීයති. කප්පියාකප්පියපරිපුච්ඡාබහුලස්සාපි,

විනයපඤ්ඤත්තියං විණ්ණවසිභාවතාය පකතඤ්ඤනොපි, වුඩ්ඨෙ මහල්ලකත්ථෙරෙ උපසඬකමන්තස්සාපි, උපාලිත්ථෙරසදියෙ විනයධරෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභියති, ධානනිසජ්ජාදීසු කජ්ජියාකජ්ජියනිස්සිතසජ්ජායකථායපි පභියති. තෙන වුත්තං - “ඡ ධම්මා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පභානාය සංවත්තන්ති”ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පභිනෙ උද්ධච්චකුක්කුච්චෙ උද්ධච්චස්ස අරහත්තමග්ගෙන, කුක්කුච්චස්ස අනාගාමිමග්ගෙන ආයතිං අනුජ්ජාදො හොතීති පජානාති.

විචිකිච්ඡායානීයෙසු ධම්මෙසු අයොනියොමනසිකාරෙන විචිකිච්ඡාය උජ්ජාදො හොති. විචිකිච්ඡායානීයා ධම්මා නාම පුනජ්ජුනං විචිකිච්ඡාය කාරණත්තා විචිකිච්ඡාව. තත්ථ අයොනියොමනසිකාරං බහුලං පවත්තයතො විචිකිච්ඡා උජ්ජජ්ජති. තෙනාහ - “අත්ථි, භික්ඛවෙ, විචිකිච්ඡායානීයා ධම්මා, තත්ථ අයොනියොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුජ්ජන්තාය වා විචිකිච්ඡාය උජ්ජාදාය, උජ්ජන්තාය වා විචිකිච්ඡාය භියොයාභාවාය වෙපුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

කුසලාදිධම්මෙසු යොනියොමනසිකාරෙන පනස්සා පභානං හොති, තෙනාහ - “අත්ථි, භික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා ධම්මා සාවජ්ජානවජ්ජා ධම්මා සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බා ධම්මා භීතපණීතා ධම්මා කණ්හසුක්කසජ්ජට්ඨාගා ධම්මා. තත්ථ යොනියොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො, අනුජ්ජන්තාය වා විචිකිච්ඡාය අනුජ්ජාදාය; උජ්ජන්තාය වා විචිකිච්ඡාය පභානායා”ති.

අපිච ඡ ධම්මා විචිකිච්ඡාය පභානාය සංවත්තන්ති බහුස්සුතතා, පරිපුච්ඡකතා, විනයෙ පකතඤ්ඤතා, අධිමොක්ඛබහුලතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සජ්ජායකථාති. බාහුස්සච්චෙනපි හි එකං වා...පෙ.... පඤ්ච වා නිකායෙ පාලිවසෙන ව අත්ථවසෙන ව උග්ගණ්හන්තස්සාපි විචිකිච්ඡා පභියති, තිණ් රතනානි ආරබ්භ පරිපුච්ඡාබහුලස්සාපි, විනයෙ විණ්ණවසිභාවස්සාපි, තිසු රතනෙසු ඔකජ්ජනියසද්ධාසඬබාතඅධිමොක්ඛබහුලස්සාපි, සද්ධාධිමුත්තෙ වක්කලිත්ථෙරසදියෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි විචිකිච්ඡා පභියති, ධානනිසජ්ජාදීසු තිණ්ණං රතනානං ගුණනිස්සිතසජ්ජායකථායපි පභියති. තෙන වුත්තං - “ඡ ධම්මා විචිකිච්ඡාය පභානාය සංවත්තන්ති”ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පභිනාය විචිකිච්ඡාය සොතාපත්තිමග්ගෙන ආයතිං අනුජ්ජාදො හොතීති පජානාති.

ඉති අජ්ඣත්තං වාති එවං පඤ්චනීවරණපරිගණ්හනෙන අත්තනො වා ධම්මෙසු, පරස්ස වා ධම්මෙසු, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස

ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ සුභනිමිත්තඅසුභනිමිත්තාදීසු අයොනිසොමනසිකාරයොනිසොමනසිකාරවසෙන පඤ්චසු නිවරණෙසු වුත්තායෙව නිහරිතබ්බා. ඉතො පරං වුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤි ඉධ නිවරණපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා නිවරණපරිග්ගාහකස්ස හික්ඛුතො නියානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

නිවරණපබ්බං නිට්ඨිතං.

බන්ධපබ්බවණ්ණනා

383. එවං පඤ්චනිවරණවසෙන ධම්මානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන විහජිතුං සුත වපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසුති උපාදානස්ස බන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා, උපාදානස්ස පච්චයභූතා ධම්මපුඤ්ජා ධම්මරාසයොති අත්ථො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරතො පන බන්ධකථා විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තා.

ඉති රූපන්ති ඉදං රූපං, එත්තකං රූපං, න ඉතො පරං රූපං අත්ථිති සභාවතො රූපං පජානාති. වෙදනාදීසුපි එසෙව නයො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරෙන පන රූපාදීනි විසුද්ධිමග්ගෙ බන්ධකථායමෙව වුත්තාති. ඉති රූපස්ස සමුදයොති එවං අවිජ්ජාසමුදයාදිවසෙන පඤ්චභාකාරෙහි රූපස්ස සමුදයො. ඉති රූපස්ස අත්ථඬ්ඛගමොති එවං අවිජ්ජානිරොධාදිවසෙන පඤ්චභාකාරෙහි රූපස්ස අත්ථඬ්ඛගමො. වෙදනාදීසුපි එසෙව නයො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ උදයබ්බයඤ්ඤාණකථාය වුත්තො.

ඉති අජ්ඣත්තං වාති එවං පඤ්චක්ඛන්ධපරිග්ගණ්හනෙන අත්තතො වා ධම්මෙසු, පරස්ස වා ධම්මෙසු, කාලෙන වා අත්තතො, කාලෙන වා පරස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො”තිආදීනං පඤ්චසු බන්ධෙසු වුත්තානං පඤ්ඤාසාය ලක්ඛණානං වසෙන නිහරිතබ්බා. ඉතො පරං වුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤි ඉධ බන්ධපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා බන්ධපරිග්ගාහකස්ස හික්ඛුතො නියානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

බන්ධපබ්බං නිට්ඨිතං.

ආයතනපබ්බවණ්ණනා

384. එවං පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන ධම්මානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි ආයතනවසෙන විහජිතුං සුත වපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ ඡසු අජ්ඣක්තිකබාහිරෙසු ආයතනෙසුති චක්ඛු සොතං සානං ජීවිහා කායො මනෝති ඉමෙසු ඡසු අජ්ඣක්තිකෙසු, රූපං සද්දො ගන්ධො රසො ථොට්ඨබ්බො ධම්මොති ඉමෙසු ඡසු බාහිරෙසු. චක්ඛුඤ්ච පජානාතීති චක්ඛුපසාදං යාථාවසරසලක්ඛණවසෙන පජානාති. රූපෙ ච පජානාතීති බහිද්ධා චතුසමුට්ඨානිකරූපඤ්ච යාථාවසරසලක්ඛණවසෙන පජානාති. යඤ්ච තදුහයං පටිච්ච උජ්ජජ්ජති සංයොජනන්ති යඤ්ච තං චක්ඛුං වෙච රූපෙ වාති උහයං පටිච්ච. කාමරාගසංයොජනං පටිස, මාන, දිට්ඨි, විචිකිච්ඡා, සීලබ්බතපරාමාස, භවරාග, ඉස්සා, මච්ඡරිය, අවිජ්ජාසංයොජනන්ති දසවිධං සංයොජනං උජ්ජජ්ජති, තඤ්ච යාථාවසරසලක්ඛණවසෙන පජානාති.

කථං පනෙතං උජ්ජජ්ජති? චක්ඛුද්වායෙ තාව ආපාඨගතං ඉට්ඨාරම්මණං කාමස්සාදවසෙන අස්සාදයතො අභිනන්දතො කාමරාගසංයොජනං උජ්ජජ්ජති. අනිට්ඨාරම්මණං කුජ්ඣතො පටිසංයොජනං උජ්ජජ්ජති. “යපෙත්වා මං කො අඤ්ඤො එතං ආරම්මණං විහාවෙතුං සමත්ථො අත්ථි”ති මඤ්ඤතො මානසංයොජනං උජ්ජජ්ජති. එතං රූපාරම්මණං නිච්චං ධුවන්ති ගණ්හතො දිට්ඨිසංයොජනං උජ්ජජ්ජති. “එතං රූපාරම්මණං සත්තො නු ඛො, සත්තස්ස නු ඛො”ති විචිකිච්ඡතො විචිකිච්ඡාසංයොජනං උජ්ජජ්ජති. “සම්පත්තිභවෙ චත තො ඉදං සුලභං ජාත”න්ති භවං පත්ථෙත්තස්ස භවරාගසංයොජනං උජ්ජජ්ජති. “ආයතිම්පි එවරූපං සීලබ්බතං සමාදියිත්වා සක්කා ලද්ධු”න්ති සීලබ්බතං සමාදියන්තස්ස සීලබ්බතපරාමාසසංයොජනං උජ්ජජ්ජති. “අහො චත තං රූපාරම්මණං අඤ්ඤො න ලභෙය්‍ය”න්ති උසුයතො ඉස්සාසංයොජනං උජ්ජජ්ජති. අත්තනා ලද්ධං රූපාරම්මණං අඤ්ඤස්ස මච්ඡරායතො මච්ඡරියසංයොජනං උජ්ජජ්ජති. සබ්බෙහෙව සහජාතඅඤ්ඤාණවසෙන අවිජ්ජාසංයොජනං උජ්ජජ්ජති.

යථා ච අනුජ්ජන්තස්සාති යෙන කාරණෙන අසමුදාවාරවසෙන අනුජ්ජන්තස්ස තස්ස දසවිධස්සාපි සංයොජනස්ස උජ්ජාදො හොති, තඤ්ච කාරණං පජානාති. යථා ච උජ්ජන්තස්සාති අජ්ජනිතට්ඨෙන පන සමුදාවාරවසෙන වා උජ්ජන්තස්ස තස්ස දසවිධස්සාපි සංයොජනස්ස යෙන කාරණෙන පහානං හොති, තඤ්ච කාරණං පජානාති. යථා ච පභිනස්සාති තදභිගවික්ඛම්භනජ්ජහානවසෙන පභිනස්සාපි තස්ස දසවිධස්ස සංයොජනස්ස යෙන කාරණෙන ආයතිං අනුජ්ජාදො හොති, තඤ්ච පජානාති. කෙන

කාරණෙන පනස්ස ආයතිං අනුප්පාදො හොති? දිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාසීලබ්බතපරාමාසඉස්සාමච්ඡරියභෙදස්ස තාව පඤ්චවිධස්ස සංයොජනස්ස සොතාපත්තිමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොති. කාමරාගපටිඝසංයොජනද්වයස්ස ඔළාරිකස්ස සකදාගාමිමග්ගෙන, අණුසහගතස්ස අනාගාමිමග්ගෙන, මානභවරාගාච්ඡ්ජාසංයොජනත්තයස්ස අරහත්තමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොති. සොතඤ්ච පජානාති සද්දෙ වානිආදීසුපි එසෙව නයො. අපිචෙත්ථ ආයතනකථා විත්ථාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ ආයතනනිද්දෙසෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වානි එවං අප්ඤ්ඤාත්තිකායතනපරිග්ගණ්හනෙන අත්තනො වා ධම්මෙසු බාහිරායතනපරිග්ගණ්හනෙන පරස්ස වා ධම්මෙසු, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ “අවිජ්ජාසමුදයා චක්ඛුසමුදයො”ති රූපායතනස්ස රූපක්ඛන්ධෙ, අරූපායතනෙසු මනායතනස්ස විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ, ධම්මායතනස්ස සෙසක්ඛන්ධෙසු චුත්තනයෙන නීහරිතබ්බො. ලොකුත්තරධම්මා න ගහෙතබ්බො. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤි ඉධ ආයතනපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා ආයතනපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො නියානාමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

ආයතනපබ්බං නිට්ඨිතං.

බොජ්ඣංකඛිගපබ්බවණ්ණනා

385. එවං ඡ අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරායතනවසෙන ධම්මානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි බොජ්ඣංකඛිගවසෙන විහජිතුං සුත වපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ බොජ්ඣංකඛිගෙසුති බුජ්ඣනකසත්තස්ස අභිගෙසු. සත්තන්ති පටිලාභවසෙන සංවිජ්ජමානං. සතිසම්බොජ්ඣංකඛිගන්ති සතිසඛිබාතං සම්බොජ්ඣංකඛිගං. එත්ථ හි සම්බුජ්ඣති ආරද්ධවිපස්සකතො පට්ඨාය යොගාවචරොති සම්බොධි. යාය වා සො සතිආදිකාය සත්තධම්මසාමග්ගියා සම්බුජ්ඣති කිලෙසනිද්දාතො උට්ඨාති, සච්චාති වා පටිවිජ්ඣති, සා ධම්මසාමග්ගී සම්බොධි. තස්ස සම්බොධිස්ස, තස්සා වා සම්බොධියා අභිගන්ති සම්බොජ්ඣංකඛිගං. තෙන චුත්තං — “සතිසඛිබාතං සම්බොජ්ඣංකඛිග”න්ති. සෙසසම්බොජ්ඣංකඛිගෙසුපි ඉමිනාව නයෙන වචනත්ථො වෙදිතබ්බො.

අසත්තන්ති අප්පටිලාභවසෙන අවිජ්ජමානං. යථා ව අනුපන්නස්සාතිආදීසු පන සතිසම්බොජ්ඣංකඛිගස්ස තාව “අත්ථි, භික්ඛවෙ, සතිසම්බොජ්ඣංකඛිගට්ඨානියා ධම්මා, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො,

අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා සතිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා සතිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භියොගාභාවාය වෙජුල්ලාය භාවනාය පාරිපූරියා සංවත්තති”ති (සං. නි. 5.232) එවං උප්පාදො හොති. තත්ථ සතියෙව සතිසම්බොජ්ඣකඛිගට්ඨානියා ධම්මා. යොනිසොමනසිකාරො චුත්තලක්ඛණොයෙව. තං තත්ථ බහුලං පවත්තයතො සතිසම්බොජ්ඣකඛිගො උප්පජ්ජති.

අපිව චත්තාරො ධම්මා සතිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති සතිසම්පජ්ඣං මුට්ඨස්සතිපුග්ගලපරිවජ්ජනතා උපට්ඨිතස්සතිපුග්ගලසෙවනතා තදධිමුත්තතාති. අභික්කන්තාදීසු හි සත්තසු යානෙසු සතිසම්පජ්ඣංඤා, භත්තනික්ඛිත්තකාකසදිසෙ මුට්ඨස්සතිපුග්ගලෙ පරිවජ්ජනෙන, තිස්සදත්තත්ථෙරඅභයත්ථෙරසදිසෙ උපට්ඨිතස්සතිපුග්ගලෙ සෙවනෙන, යානනිසජ්ජාදීසු සතිසමුට්ඨාපනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරචිත්තතාය ව සතිසම්බොජ්ඣකඛිගො උප්පජ්ජති. එවං චතුහි කාරණෙහි උප්පන්නස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපූරි හොතීති පජානාති.

ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස පන “අත්ථි, හික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා ධම්මා...පෙ.... කණ්හසුක්කසප්පට්ඨාගා ධම්මා, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භියොගාභාවාය වෙජුල්ලාය භාවනාය පාරිපූරියා සංවත්තති”ති එවං උප්පාදො හොති.

අපිව සත්ත ධම්මා ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති පරිපුච්ඡකතා චත්ථුච්ඡදකිරියා ඉන්ද්‍රියසමත්තපට්ඨාදනා දුප්පජ්ඣපුග්ගලපරිවජ්ජනා පජ්ඣවත්තපුග්ගලසෙවනා ගම්භිරඤාණවරියපච්චවෙක්ඛණා තදධිමුත්තතාති. තත්ථ පරිපුච්ඡකතාති ඛන්ධධාතුආයතනඉන්ද්‍රියබලබොජ්ඣකඛිගමග්ගඛිගකානඛිගසමථවිපස්සනානං අත්ථසන්නිස්සිතපරිපුච්ඡාබහුලතා. චත්ථුච්ඡදකිරියාති අජ්ඣත්තිකබාහිරානං චත්ථුනං විසදභාවකරණං. යදා හිස්ස කෙසනබලොමානි දීඝානි හොන්ති, සරීරං වා උස්සන්නදොසඤ්චෙව සෙදමලමක්ඛිතඤ්ච, තදා අජ්ඣත්තිකං චත්ථු අවිසදං හොති අපරිසුද්ධං. යදා පන වීරං ජිණ්ණං කිලිට්ඨං දුග්ගන්ධං හොති, සෙනාසනං වා උක්කලාපං, තදා බාහිරචත්ථු අවිසදං හොති අපරිසුද්ධං. තස්මා කෙසාදිෂ්ඨාපනෙන උද්ධංචිරෙවනඅධොචිරෙවනාදීහි සරීරසල්ලහුකභාවකරණෙන උච්ඡාදනනභාපනෙන ව අජ්ඣත්තිකචත්ථු විසදං

කාතබ්බං. සුචිකම්මධොවනරජනපරිභණ්ඩකරණාදීහි බාහිරවත්ථු විසදං කාතබ්බං. එතස්මිඤ්ඤි අජ්ඣන්තිකබාහිරෙ වත්ථුමිහි අවිසදෙ උජ්ජන්තෙසු චිත්තචෙතසිකෙසු ඤාණමිපි අවිසදං හොති අපරිසුද්ධං අපරිසුද්ධානි දීපකපල්ලවට්ටිතෙලානි නිස්සාය උජ්ජන්තදීපසිබාය ඔභාසො විය. විසදෙ පන අජ්ඣන්තිකබාහිරෙ වත්ථුමිහි උජ්ජන්තෙසු චිත්තචෙතසිකෙසු ඤාණමිපි විසදං හොති පරිසුද්ධානි දීපකපල්ලවට්ටිතෙලානි නිස්සාය උජ්ජන්තදීපසිබාය ඔභාසො විය. තෙන වුත්තං “වත්ථුවිසදකිරියා ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣකඨගස්ස උජ්ජාදාය සංවත්තති”ති.

ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනා නාම සද්ධාදීනං ඉන්ද්‍රියානං සමභාවකරණං. සචෙ නිස්ස සද්ධිත්තද්‍රියං බලවං හොති, ඉතරානි මන්දානි, තතො වීරිසිත්තද්‍රියං පග්ගහකිච්චං, සතිත්තද්‍රියං උපට්ඨානකිච්චං, සමාධිත්තද්‍රියං අවික්ඛෙපකිච්චං, පඤ්ඤිත්තද්‍රියං දස්සනකිච්චං කාතුං න සක්කොති. තස්මා තං ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන වා, යථා වා මනසිකරොතො බලවං ඡාතං, තථා අමනසිකාරෙන භාපෙතබ්බං. වක්කලිත්ථෙරවත්ථු චෙත්ථ නිදස්සනං. සචෙ පන වීරිසිත්තද්‍රියං බලවං හොති, අථ සද්ධිත්තද්‍රියං අධිමොක්ඛකිච්චං කාතුං න සක්කොති, න ඉතරානි ඉතරකිච්චහෙදං. තස්මා තං පස්සද්ධාදිභාවනාය භාපෙතබ්බං. තත්‍රාපි සොණත්ථෙරස්ස වත්ථු දස්සෙතබ්බං. එවං සෙසෙසුපි එකස්ස බලවහාවෙ සති ඉතරෙසං අත්තතො කිච්චෙසු අසමත්ථතා වෙදිතබ්බා.

විසෙසතො පනෙත්ථ සද්ධාපඤ්ඤානං සමාධිවීරියානඤ්ච සමතං පසංසන්ති. බලවසද්ධො හි මන්දපඤ්ඤො මුඛප්පසන්තො හොති, අවත්ථුස්මිං පසිදති. බලවපඤ්ඤො මන්දසද්ධො කෙරාට්ඨකපක්ඛං භජති, හෙසජ්ජසමුට්ඨිතො විය රොගො අතෙකිච්ඡො හොති. චිත්තුජ්ජාදමත්තෙනෙව කුසලං හොතීති අතිධාවිත්ථා දානාදීනි අකරොන්තො නිරයෙ උජ්ජජ්ජති. උභින්නං සමතාය වත්ථුස්මිංයෙව පසිදති. බලවසමාධිං පන මන්දවීරියං සමාධිස්ස කොසජ්ජපක්ඛත්තා කොසජ්ජං අභිභවති. බලවවීරියං මන්දසමාධිං වීරියස්ස උද්ධච්චපක්ඛත්තා උද්ධච්චං අභිභවති. සමාධි පන වීරියෙන සංයොජිතො කොසජ්ජෙ පතිතුං න ලහති, වීරියං සමාධිනා සංයොජිතං උද්ධච්චෙ පතිතුං න ලහති. තස්මා තද්දුහයං සමං කාතබ්බං. උභයසමතාය හි අජ්ජනා හොති.

අපිච සමාධිකම්මිකස්ස බලවතීපි සද්ධා වට්ටති. එවං සද්දහන්තො ඔකජ්ජෙත්තො අජ්ජනං පාපුණ්ණස්සති. සමාධිපඤ්ඤාසු පන සමාධිකම්මිකස්ස එකග්ගතා බලවතී වට්ටති. එවඤ්ඤි සො අජ්ජනං පාපුණාති. විපස්සනාකම්මිකස්ස පඤ්ඤා බලවතී වට්ටති. එවඤ්ඤි සො ලක්ඛණපටිච්චෙධං

පාපුණාති. උභින්නං පන සමතායපි අප්පනා භොතියෙව. සති පන සබ්බත්ථ බලවතී වට්ටති. සති හි චිත්තං උද්ධච්චපක්ඛිකානං සද්ධාවීරියපඤ්ඤානං වසෙන උද්ධච්චපාතතො, කොසජ්ජපක්ඛිකෙන ව සමාධිනා කොසජ්ජපාතතො රක්ඛති. තස්මා සා ලොණුධුපනං විය සබ්බබ්බාඤ්ජනෙසු, සබ්බකම්මිකඅමච්චො විය ව, සබ්බරාජකිච්චෙසු සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බා. තෙනාහ – “සති ව පන සබ්බත්ථිකා චුත්තා භගවතා, කිං කාරණා? චිත්තඤ්ඤි සතිපට්ඨසරණං, ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා ව සති, න චිතා සතියා චිත්තස්ස පග්ගහනිග්ගහො භොතී” ති. දුප්පඤ්ඤපුග්ගලපරිවජ්ජනා නාම බන්ධාදිහෙදෙ අනොගාලිහපඤ්ඤානං දුම්මෙධපුග්ගලානං ආරකා පරිවජ්ජනං. පඤ්ඤවත්තපුග්ගලසෙවනා නාම සමපඤ්ඤාසලක්ඛණපරිග්ගාහිකාය උදයබ්බයපඤ්ඤාය සමන්තාගතපුග්ගලසෙවනා. ගම්භීරඤ්ඤාණවරියපච්චවෙක්ඛණා නාම ගම්භීරෙසු බන්ධාදීසු පවත්තාය ගම්භීරපඤ්ඤාය පහෙදපච්චවෙක්ඛණා. තදධිමුත්තතා නාම යානනිසජ්ජාදීසු ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣකුසලසමුට්ඨාපනත්ථං නින්නපොණපබ්භාරචිත්තතා. එවං උප්පන්නස්ස පන්නස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපූරි භොතීති පජානාති.

වීරියසම්බොජ්ඣකුසලස්ස “අත්ථි, හික්ඛවෙ, ආරම්භධාතු නික්කමධාතු පරක්කමධාතු, තත්ථ යොනියොමනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා වීරියසම්බොජ්ඣකුසලස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා වීරියසම්බොජ්ඣකුසලස්ස හියොයාභාවාය වෙසුල්ලාය භාවනාය පාරිපූරියා සංවත්තති” ති එවං උප්පාදො භොතී.

අපිව එකාදස ධම්මා වීරියසම්බොජ්ඣකුසලස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති අපායහයපච්චවෙක්ඛණතා ආනිසංසදස්සාවිතා ගමනවීථිපච්චවෙක්ඛණතා පිණ්ඩපාතාපවායනතා දායජ්ජමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා සත්ථුමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා සබ්බමචාරිමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා කුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජනතා ආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනතා තදධිමුත්තතාති.

තත්ථ නිරයෙසු පඤ්චවිධබන්ධනකම්මකාරණතො පට්ඨාය මහාදුක්ඛානුභවනකාලෙපි, නිරච්ඡානයොනියං ජාලබ්පනකුමීනාදීහි ගහිතකාලෙපි, පාජනකණ්ටකාදිප්පහාරතුන්නස්ස සකට්ඨනාදිකාලෙපි, පෙත්තිවිසයෙ අනෙකානිපි වස්සසහස්සානි එකං බුද්ධන්තරම්පි බුජ්ජිපාසාහි ආතුරිභූතකාලෙපි, කාලකඤ්චිකඅසුරෙසු සට්ඨිහත්ථඅසිතිහත්ථප්පමාණෙන අට්ඨිවම්මමත්තෙනෙව අත්තභාවෙන වාතාතපාදිදුක්ඛානුභවනකාලෙපි න සක්කා වීරියසම්බොජ්ඣකුසලං උප්පාදෙතුං, අයමෙව තෙ හික්ඛු කාලො

වීරියකරණායාති එවං අපායහයං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි වීරියසම්බොජ්ඣ්ඤාං උප්පජ්ජති.

න සක්කා කුසිතෙන නවලොකුත්තරධම්මං ලද්ධං, ආරද්ධවීරියෙනෙව සක්කා අයමානිසංඝො වීරියස්සාති එවං ආනිසංසදස්සාවිනොපි උප්පජ්ජති. සබ්බඛුද්ධපච්චෙකඛුද්ධමහාසාවකෙහි තෙ ගතමග්ගො ගන්තබ්බො, ඝො ව න සක්කා කුසිතෙන ගන්තුන්ති එවං ගමනවීරීං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි උප්පජ්ජති. යෙ තං පිණ්ඩපාතාදීහි උපට්ඨහන්ති, ඉමෙ තෙ මනුස්සා නෙව ඤාතකා, න දාසකම්මකරා, නාපි තං නිස්සාය ජීවිස්සාමාති තෙ පණිතාති වීචරාදීනි දෙන්ති. අථ ඛො අත්තනො කාරානං මහජ්ජලතං පච්චාසීසමානා දෙන්ති. සත්ථාරාපි “අයං ඉමෙ පච්චයෙ පරිභුඤ්ජිත්වා කායදළ්භිබ්බුලො සුඛං විහරිස්සති”ති න එවං සම්පස්සතා තුය්හං පච්චයා අනුඤ්ඤාතා. අථ ඛො “අයං ඉමෙ පරිභුඤ්ජමානො සමණධම්මං කත්වා වට්ටදුක්ඛතො මුච්චිස්සති”ති තෙ පච්චයා අනුඤ්ඤාතා, ඝො දානි ත්වං කුසිතො විහරන්තො න තං පිණ්ඩං අපවායිස්සති. ආරද්ධවීරියස්සෙව හි පිණ්ඩපාතාපවායනං නාම හොතිති එවං පිණ්ඩපාතාපවායනං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි උප්පජ්ජති අයාමිත්තත්ථෙරස්ස විය.

ථෙරො කිර කස්සකලෙණෙ නාම පට්චසති. තස්ස ව ගොවරගාමෙ එකා මහාඋපාසිකා ථෙරං පුත්තං කත්වා පට්ඨගති. සා එකදිවසං අරඤ්ඤං ගච්ඡන්ති ධිතරං ආහ – “අම්ම, අසුකස්මිං යානෙ පුරාණතණ්ඩුලා, අසුකස්මිං සජ්ජි, අසුකස්මිං බීරං, අසුකස්මිං ඵාණිතං, තච භාතිකස්ස අයාමිත්තස්ස ආගතකාලෙ හත්තං පච්චිත්වා බීරසජ්ජිඵාණිතෙහි සද්ධිං දෙහි, ත්වඤ්ච භුඤ්ජෙය්සාසි. අහං පන හියො පක්කපාරිවාසිකහත්තං කඤ්ජියෙන භුත්තාමහි”ති. දිවා කිං භුඤ්ජිස්සසි අම්මා,ති? සාකපණ්ණං පක්ඛිපිත්වා කණතණ්ඩුලෙහි අම්බිලයාගුං පච්චිත්වා යපෙහි අම්මා,ති.

ථෙරො වීචරං පාරුපිත්වා පත්තං නිහරන්තොව තං සද්දං සුත්වා අත්තානං ඔවදි “මහාඋපාසිකා කිර කඤ්ජියෙන පාරිවාසිකහත්තං භුඤ්ජි, දිවාපි කණපණ්ණම්බිලයාගුං භුඤ්ජිස්සති, තුය්හං අත්ථාය පන පුරාණතණ්ඩුලාදීනි ආචික්ඛති, තං නිස්සාය ඛො පනෙසා නෙව බෙන්තං න වත්ථුං න හත්තං න වත්ථං පච්චාසීසති, තිස්සො පන සම්පත්තියො පත්ථයමානා දෙති, ත්වං එතිස්සා තා සම්පත්තියො දාතුං සක්ඛිස්සසි, න සක්ඛිස්සසිති, අයං ඛො පන පිණ්ඩපාතො තයා සරාගෙන සදොසෙන සමොහෙන න සක්කා ගණ්හිතු”න්ති පත්තං ථවිකාය පක්ඛිපිත්වා ගණ්ඨිකං මුඤ්චිත්වා නිවත්තිත්වා කස්සකලෙණමෙව ගන්ත්වා පත්තං හෙට්ඨාමඤ්චෙ වීචරං වීචරවංසෙ

යටපත්වා “අරහත්තං අපාපුණිත්වා න නික්ඛමිස්සාමි”ති වීරියං අධිට්ඨහිත්වා නිසීදි. දීඝරත්තං අප්පමත්තො හුත්වා නිවුත්ථහික්ඛු විපස්සනං වඩ්ඨෙත්වා පුරෙහත්තමෙව අරහත්තං පත්වා විකසමානමිව පදුමං මහාබිණ්ණාසවො සිතං කරොන්තොව නිසීදි. ලෙණද්වාරෙ රුක්ඛමිහි අධිවත්ථා දෙවතා –

“නමො තෙ පුරිසාජඤ්ඤ, නමො තෙ පුරිසුත්තම;
යස්ස තෙ ආසවා බිණ්ණා, දක්ඛිණෙය්‍යාසි මාරිසා”ති. –

උදානං උදානෙත්වා “හන්තෙ, පිණ්ඩාය පට්ට්ඨානං තුම්භාදිසානං අරහන්තානං හික්ඛං දත්වා මහල්ලකිත්ථියො දුක්ඛා මුච්චිස්සන්ති”ති ආහ. ථෙරො උට්ඨහිත්වා ද්වාරං විවරත්වා කාලං ඔලොකෙන්තො “පාතොයෙවා”ති ඤත්වා පත්තචීවරමාදාය ගාමං පාවිසි.

දාරිකාපි හත්තං සම්පාදෙත්වා “ඉදානි මෙ භාතා ආගමිස්සති, ඉදානි ආගමිස්සති”ති ද්වාරං ඔලොකයමානා නිසීදි. සා ථෙරෙ සරද්වාරං සම්පත්තෙ පත්තං ගහෙත්වා සප්පිථාණිතයොජ්ජිතස්ස බීරපිණ්ඩපාතස්ස පුරෙත්වා හත්ථෙ යටපෙසි. ථෙරො “සුඛං භොතු”ති අනුමොදනං කරත්වා පක්කාමි. සාපි තං ඔලොකයමානා අට්ඨාසි. ථෙරස්ස හි තදා අතිවිය පරිසුද්ධො ඡව්වණ්ණො අභොසි, විජ්ජසන්නානි ඉන්ද්‍රියානි, මුඛං ඛන්ධනා පවුත්තතාලපක්කං විය අතිවිය විරොචිත්ථ.

මහාඋපාසිකා අරඤ්ඤා ආගන්ත්වා “කිං, අම්ම, භාතිකො තෙ ආගතො”ති පුච්ඡි. සා සබ්බං තං පවත්තිං ආරොචෙසි. උපාසිකා “අජ්ජ මම පුත්තස්ස පබ්බජිතකිච්චං මත්ථකං පත්ත”න්ති ඤත්වා “අහිරමති තෙ, අම්ම, භාතා බුද්ධසාසනෙ, න උක්කණ්ඨති”ති ආහ.

මහත්තං බො පනෙතං සත්ථුදායජ්ජං යදිදං සත්ත අරියධනානි නාම, තං න සක්කා කුසිනෙන ගහෙතුං. යථා හි විජ්ජට්ටපන්නං පුත්තං මාතාපිතරො “අයං අම්භාකං අපුත්තො”ති පරිබාහිරං කරොන්ති, සො තෙසං අච්චයෙන දායජ්ජං න ලහති, එවං කුසිනොපි ඉදං අරියධනදායජ්ජං න ලහති, ආරද්ධවීරියොව ලහතිති දායජ්ජමහත්තං පච්චචෙක්ඛන්තොපි උජ්ජජ්ජති.

මහා බො පන තෙ සත්ථා, සත්ථුනො හි තෙ මාතුකුච්ඡිස්මි. පටිසන්ධිගණ්හනකාලෙපි අහිනික්ඛමනෙපි අහිසම්බොධියම්පි ධම්මවක්කජ්ජවත්තනයමකපාටිභාරියදෙවොරොහනආයුසඬ්ඛාරවොස්සජ්ජ නෙසුපි පරිනිබ්බානකාලෙපි දසසහස්සිලොකධාතු අකම්පිත්ථ, යුත්තං නු තෙ

එවරුපස්ස සත්ථු සාසනෙ පබ්බජිත්වා කුසිතෙන හවිතුන්ති එවං සත්ථුමහත්තං පච්චචෙක්ඛතොපි උප්පජ්ජති.

ජාතියාපි ත්වං ඉදානි න ලාමකජාතිකො, අසම්භින්නාය මහාසම්මතපච්චේණියා ආගතඋක්කාකරාජවංසෙ ජාතොසි, සුද්ධොදනමහාරාජස්ස ව මහාමායාදෙවියා ව නත්තා, රාහුලහද්දස්ස කනිට්ඨො, තයා නාම එවරුපෙන ජිනපුත්තෙන හුත්වා න යුත්තං කුසිතෙන විහරිතුන්ති එවං ජාතිමහත්තං පච්චචෙක්ඛතොපි උප්පජ්ජති.

සාරිපුත්තමහාමොග්ගල්ලානා චෙව අසිති ව මහාසාවකා වීරියෙනෙව ලොකුත්තරධම්මං පටිවිජ්ඣංසු, ත්වං එතෙසං සබ්බමචාරීනං මග්ගං පටිපජ්ජසි, න පටිපජ්ජසිති එවං සබ්බමචාරිමහත්තං පච්චචෙක්ඛතොපි උප්පජ්ජති.

කුච්ඡිං පුරෙත්වා ධීතඅජගරසදියෙ විස්සට්ඨකායිකචෙතසිකවීරියෙ කුසිතපුග්ගලෙ පටිවජ්ජන්තස්සාපි ආරද්ධවීරියෙ පහිතත්තෙ පුග්ගලෙ සෙවන්තස්සාපි යානනිසජ්ජාදියු වීරියුප්පාදනත්ථං නින්තපොණපබ්බාරචිත්තස්සාපි උප්පජ්ජති. එවං උප්පන්නස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපූරි භොතීති පජානාති.

පිතිසම්බොජ්ඣකථාස්ස “අත්ථි, භික්ඛවෙ, පිතිසම්බොජ්ඣකථාට්ඨානීයා ධම්මා, තත්ථ යොනියොමනසිකාරබ්බුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා පිතිසම්බොජ්ඣකථාස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා පිතිසම්බොජ්ඣකථාස්ස භියොගාභාවාය චෙපුල්ලාය භාවනාය පාරිපූරියා සංවත්තති”ති එවං උප්පාදො භොති. තත්ථ පිතියෙව පිතිසම්බොජ්ඣකථාට්ඨානීයා ධම්මා නාම. තස්සා උප්පාදකමනසිකාරො යොනියොමනසිකාරො නාම.

අපිව එකාදස ධම්මා පිතිසම්බොජ්ඣකථාස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති බුද්ධානුස්සති, ධම්ම, සඤ්ඤා, සීල, වාග, දෙවතානුස්සති උපසමානුස්සති ලුඛපුග්ගලපරිවජ්ජනතා සිනිද්ධපුග්ගලසෙවනතා පසාදනීයසුත්තන්තපච්චචෙක්ඛණතා තදධිමුත්තතාති. බුද්ධගුණ අනුස්සරන්තස්සාපි හි යාව උපචාරා සකලසරීරං ඵරමානො පිතිසම්බොජ්ඣකථා උප්පජ්ජති, ධම්මසඤ්ඤාගුණ අනුස්සරන්තස්සාපි, දීඝරත්තං අඛණ්ඩං කත්වා රක්ඛිතං චතුපාරිසුද්ධිසීලං පච්චචෙක්ඛන්තස්සාපි, ගිහිනොපි දසසීලං පඤ්චසීලං පඤ්චචෙක්ඛන්තස්සාපි, දුබ්භික්ඛහයාදියු පණිතභොජනං සබ්බමචාරීනං දත්වා “එවං නාම අදම්භා”ති වාගං පච්චචෙක්ඛන්තස්සාපි, ගිහිනොපි එවරුපෙ කාලෙ සීලවත්තානං දින්නදානං

පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, යෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතා දෙවතා දෙවත්තං පත්තා, තථාරූපානං ගුණානං අත්තනි අත්ථිතං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, සමාපත්තියා වික්ඛම්භිතා කිලෙසා සට්ඨපි සත්තතිපි වස්සානි න සමුදාවරන්තීති පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, වෙනියදස්සනබොධිදස්සනථෙරදස්සනෙසු අසක්කච්චකිරියාය සංසුචිතලුඛනාවෙ බුද්ධාදීසු පසාදසිනෙහාහාවෙන ගද්‍රහපිටියෙ රජසදිසෙ ලුඛපුග්ගලෙ පරිවජ්ජන්තස්සාපි, බුද්ධාදීසු පසාදබ්‍රහ්මලෙ මුදුවත්තෙ සිනිද්ධපුග්ගලෙ සෙවන්තස්සාපි, රතනත්තයගුණපරිදීපකෙ පසාදනීයසුත්තන්තෙ පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, යානනිසජ්ජාදීසු ජිනිඋප්පාදනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරවිත්තස්සාපි උප්පජ්ජති. එවං උප්පන්තස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිසුරි හොතීති පජානාති.

පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස “අත්ථි, භික්ඛවෙ, කායපස්සද්ධි විත්තපස්සද්ධි, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබ්‍රහ්මලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්තස්ස වා පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භියොසාහාවාය වෙපුල්ලාය භාවනාය පාරිසුරියා සංවත්තති”ති එවං උප්පාදො හොති.

අපිච්ච සත්ත ධම්මා පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති පණිතභොජනසෙවනතා උතුසුඛසෙවනතා ඉරියාපට්ඨඛසෙවනතා මජ්ඣත්තපයොගතා සාරද්ධකායපුග්ගලපරිවජ්ජනතා පස්සද්ධකායපුග්ගලසෙවනතා තදධිමුත්තතාති. පණිතඤ්ඤි සිනිද්ධං සජ්ජායභොජනං භුඤ්ජන්තස්සාපි, සිතුණ්හෙසු ච උතුසු යානාදීසු ච ඉරියාපට්ඨ සජ්ජායඋතුඤ්ච ඉරියාපට්ඨඤ්ච සෙවන්තස්සාපි පස්සද්ධි උප්පජ්ජති. යො පන මහාපුරිසජාතිකො සබ්බඋතුඉරියාපට්ඨකමො හොති, න තං සන්ධායෙනං වුත්තං. යස්ස සභාගවිසභාගතා අත්ථි, තස්සෙව විසභාගෙ උතුඉරියාපට්ඨ වජ්ජෙත්වා සභාගෙ සෙවන්තස්ස උප්පජ්ජති. මජ්ඣත්තපයොගො වුච්චති අත්තනො ච පරස්ස ච කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණා. ඉමිනා මජ්ඣත්තපයොගෙන උප්පජ්ජති. යො ලෙඩ්ඛදණ්ඩාදීහි පරං විහෙය්‍යමානො විවරති, එවරූපං සාරද්ධකායං පුග්ගලං පරිවජ්ජන්තස්සාපි, සංයතපාදපාණිං පස්සද්ධකායං පුග්ගලං සෙවන්තස්සාපි, යානනිසජ්ජාදීසු පස්සද්ධිඋප්පාදනත්ථාය නින්තපොණපබ්භාරවිත්තස්සාපි උප්පජ්ජති. එවං උප්පන්තස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිසුරි හොතීති පජානාති.

සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස “අත්ථි, භික්ඛවෙ, සමථනිමිත්තං අබ්‍යග්ගනිමිත්තං, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබ්‍රහ්මලිකාරො, අයමාහාරො,

අනුප්පන්නස්ස වා සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භියොභාවාය වෙජුල්ලාය භාවනාය පාරිසුරියා සංවත්තති”ති එවං උප්පාදො හොති. තත්ථ සමථොව සමථනිමිත්තං අවික්ඛෙපට්ඨෙන ච අබ්‍යග්ගනිමිත්තන්ති.

අපිව එකාදස ධම්මා සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති වත්ථුච්ඡදකිරියතා ඉන්ද්‍රියසමත්තපට්පාදනතා නිමිත්තකුසලතා සමයෙ චිත්තස්ස පග්ගණ්හනතා සමයෙ චිත්තස්ස නිග්ගණ්හනතා සමයෙ සම්පහංසනතා සමයෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනතා අසමාහිතපුග්ගලපරිවජ්ජනතා සමාහිතපුග්ගලසෙවනතා ක්කානචිමොක්ඛපච්චවෙක්ඛණතා තදධිමුත්තතාති. තත්ථ වත්ථුච්ඡදකිරියතා ච ඉන්ද්‍රියසමත්තපට්පාදනතා ච චූත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

නිමිත්තකුසලතා නාම කසිණනිමිත්තස්ස උග්ගහණකුසලතා. සමයෙ චිත්තස්ස පග්ගණ්හනතාති යස්මිං සමයෙ අතිසිථිලවිරියතාදීහි ලීනං චිත්තං හොති, තස්මිං සමයෙ ධම්මචිවයවිරියජිතිසම්බොජ්ඣකඛිගසමුට්ඨාපනෙන තස්ස පග්ගණ්හනං. සමයෙ චිත්තස්ස පග්ගණ්හනතාති යස්මිං සමයෙ ආරද්ධවිරියතාදීහි උද්ධතං චිත්තං හොති, තස්මිං සමයෙ පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගසමුට්ඨාපනෙන තස්ස නිග්ගණ්හනං. සමයෙ සම්පහංසනතාති යස්මිං සමයෙ චිත්තං පඤ්ඤාපයොගමන්දනය වා උපසමසුඛානධිගමෙන වා නිරස්සාදං හොති, තස්මිං සමයෙ අට්ඨසංවෙගවත්ථුපච්චවෙක්ඛණෙන සංවෙපෙති. අට්ඨ සංවෙගවත්ථුනි නාම ජාති ජරා බ්‍යාධි මරණානි වත්තාරි, අපායදුක්ඛං පඤ්චමං, අතීතෙ වට්ටමූලකං දුක්ඛං, අනාගතෙ වට්ටමූලකං දුක්ඛං, පච්චුප්පන්නෙ ආභාරපරියෙට්ඨිමූලකං දුක්ඛන්ති. රතනත්තයගුණානුස්සරණෙන ච පසාදං ජනෙති, අයං චූච්චති “සමයෙ සම්පහංසනතා”ති.

සමයෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනතා නාම යස්මිං සමයෙ සම්මාපට්පත්ති. ආගම්ම අලීනං අනුද්ධතං අනිරස්සාදං ආරම්මණෙ සමප්පවත්තං සමථවිථිපට්පන්නං චිත්තං හොති, තදාස්ස පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු න බ්‍යාපාරං ආපජ්ජති, සාරථී විය සමප්පවත්තෙසු අස්සෙසු. අයං චූච්චති – “සමයෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනතා”ති. අසමාහිතපුග්ගලපරිවජ්ජනතා නාම උපචාරං වා අප්පනං වා අප්පත්තානං වික්ඛිත්තචිත්තානං පුග්ගලානං ආරකා පරිවජ්ජනං. සමාහිතපුග්ගලසෙවනා නාම උපචාරෙන වා අප්පනාය වා සමාහිතචිත්තානං සෙවනා හජනා පයිරූපාසනා. තදධිමුත්තතා නාම යානනිසජ්ජාදීසු සමාධිඋප්පාදනත්ථංයෙව නින්තපොණපබ්භාරචිත්තතා. එවඤ්ඤි පටිපජ්ජතො

එස උප්පජ්ජති. එවං උප්පන්නස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපූරි හොතීති පජානාති.

උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස “අත්ථි, හික්ඛවෙ,
උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගට්ඨානීයා ධම්මා, තත්ථ
යොනියොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා
උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා
උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භියොයාභාවාය වෙපුල්ලාය භාවනාය පාරිපූරියා
සංවත්තති”ති එවං උප්පාදො හොති. තත්ථ උපෙක්ඛාව
උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගට්ඨානීයා ධම්මා නාම.

අපිව පඤ්ච ධම්මා උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති
සත්තමජ්ඣත්තතා සඛ්ඛාරමජ්ඣත්තතා
සත්තසඛ්ඛාරකෙලායනපුග්ගලපරිවජ්ජනතා
සත්තසඛ්ඛාරමජ්ඣත්තපුග්ගලසෙවනතා තදධිමුත්තතාති. තත්ථ ද්විභාකාරෙහි
සත්තමජ්ඣත්තතං සමුට්ඨාපෙති “ත්වං අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා
අත්තනොව කම්මෙන ගමිස්සසි, එසොපි අත්තනොව කම්මෙන ආගන්ත්වා
අත්තනොව කම්මෙන ගමිස්සති, ත්වං කං කෙලායසි”ති එවං
කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණෙන, “පරමත්ථතො සත්තොයෙව නත්ථි, සො
ත්වං කං කෙලායසි”ති එවං නිස්සත්තපච්චවෙක්ඛණෙන වාති.
ද්විභෙවාකාරෙහි සඛ්ඛාරමජ්ඣත්තතං සමුට්ඨාපෙති — “ඉදං වීචරං
අනුපුබ්බෙන චණ්ණචිකාරතඤ්ඤවෙව ජිණ්ණභාවඤ්ඤ උපගන්ත්වා
පාදපුඤ්ජනවොළකං හුත්වා යට්ඨිකොටියා ඡඩ්ඛනීයං භවිස්සති, සචෙ පනස්ස
සාමිකො භවෙය්‍ය, නාස්ස එවං විනස්සිතුං දදෙය්‍යා”ති එවං
අස්සාමිකභාවපච්චවෙක්ඛණෙන ව, “අනද්ධනීයං ඉදං තාවකාලික”න්ති එවං
තාවකාලිකභාවපච්චවෙක්ඛණෙන වාති. යථා ව වීචරෙ, එවං පත්තාදීසුපි
යොජනා කාතබ්බා.

සත්තසඛ්ඛාරකෙලායනපුග්ගලපරිවජ්ජනතාති එත්ථ යො පුග්ගලො ගිහි වා
අත්තනො පුත්තධිතාදිකෙ, පබ්බජිතො වා අත්තනො
අත්තෙවාසිකසමානුපජ්ඣායකාදිකෙ මමායති, සහත්ථෙතෙව නෙසං
කෙසච්ඡෙදනසුචිකම්මවීරධොවනරජනපත්තපවනාදීනි කරොති, මුහුත්තම්පි
අපස්සන්තො “අසුකො සාමණෙරො කුභිං අසුකො දහරො කුභි”න්ති
හත්තම්ගො විය ඉතො වීතො ව ඔලොකෙති, අඤ්ඤෙන කෙසච්ඡෙදනාදීනං
අත්ථාය “මුහුත්තං අසුකං පෙසෙථා”ති යාවියමානොපි “අම්හෙපි තං

අත්තනො කම්මං න කාරෙම, තුම්හෙ නං ගහෙත්වා කිලමෙස්සථා”ති න දෙනි,
අයං සත්තකෙලායනො නාම.

යො පන විවරපත්තලාලකකත්තරයට්ඨිආදීනි මමායති, අඤ්ඤස්ස
හත්ථෙන පරාමසිතුම්පි න දෙනි, තාවකාලිකං යාවිතො “මයම්පි ඉදං
මමායන්තා න පරිභුඤ්ජාම, තුම්හාකං කිං දස්සාමා”ති වදති, අයං
සඬ්ඛාරකෙලායනො නාම. යො පන තෙසු ද්විසුපි වත්ථුසු මජ්ඣන්තො
උදාසිනො, අයං සත්තසඬ්ඛාරමජ්ඣන්තො නාම. ඉති අයං
උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකං ඵලරූපං සත්තසඬ්ඛාරකෙලායනපුග්ගලං ආරකා
පරිවජ්ජන්තස්සාපි, සත්තසඬ්ඛාරමජ්ඣන්තපුග්ගලං සෙවන්තස්සාපි,
යානනිසජ්ජාදියු තදුප්පාදනත්ථං නින්තපොණපබ්බාරවිත්තස්සාපි උප්පජ්ජති.
ඵලං උප්පන්තස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපුරි හොතීති පජානාති.

ඉති අජ්ඣන්තං වාති ඵලං අත්තනො වා සත්ත සම්බොජ්ඣකංගෙ
පරිග්ගණ්හිත්වා, පරස්ස වා, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස
සම්බොජ්ඣකංගෙ පරිග්ගණ්හිත්වා ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති. සමුදයවයා
පනෙත්ථ සම්බොජ්ඣකංගානං නිබ්බන්තිනිරොධවසෙන වෙදිතබ්බං. ඉතො
පරං චුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඨි ඉධ බොජ්ඣකංගපරිග්ගාහිකා සති
දුක්ඛසච්චන්ති ඵලං යොජනං කත්වා බොජ්ඣකංගපරිග්ගාහකස්ස හික්ඛුනො
නියානානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

බොජ්ඣකංගපබ්බං නිට්ඨිතං.

චතුසච්චපබ්බවණ්ණනා

386. ඵලං සත්තබොජ්ඣකංගවසෙන ධම්මානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි
චතුසච්චවසෙන විහජිතුං පුන වපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං
පජානාතීති යපෙත්වා තණ්හං තෙභුමකධම්මෙ “ඉදං දුක්ඛ”න්ති
යථාසභාවතො පජානාති, තස්සෙව බො පන දුක්ඛස්ස ජනිකං සමුට්ඨාපිකං
පුරිමතණ්හං “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති, උභින්නං අප්පවත්තිනිබ්බානං “අයං
දුක්ඛනිරොධො”ති, දුක්ඛපරිජානනං සමුදයපජහනං නිරොධසච්ඡිකරණං
අරියමග්ගං “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනිපටිපදා”ති යථාසභාවතො පජානාතීති
අත්ථො. අවසෙසා අරියසච්චකථා යපෙත්වා ජාතිආදීනං පදහාජනකථං
විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතායෙව.

දුක්ඛසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා

388. පදහාජනෙ පන කතමා ව, භික්ඛවෙ, ජාතීති භික්ඛවෙ, යා ජාතීපි දුක්ඛාති ඵවං වුත්තා ජාති, සා කතමාති ඵවං සබ්බප්පච්ඡාසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. යා තෙසං තෙසං සත්තානන්ති ඉදං “ඉමෙසං නාමා”ති නියමාභාවතො සබ්බසත්තානං පරියාදානවචනං. තම්භි තම්භි සත්තනිකායෙති ඉදම්පි සබ්බසත්තනිකායපරියාදානවචනං ජනනං ජාති සචිකාරානං පට්ඨානිතිබ්බත්තක්ඛන්ධානමෙතං අධිවචනං. සඤ්ජාතීති ඉදං තස්සා ඵව උපසග්ගමණ්ඩිතවෙච්චනං. සා ඵව අනුපට්ඨාකාරෙන ඔක්කමනට්ඨෙන ඔක්කන්ති. නිබ්බන්තිසඬ්ඛාතෙන අභිනිබ්බන්තනට්ඨෙන අභිනිබ්බන්ති. ඉති අයං චතුබ්බිධාපි සම්මුතිකපා නාම. ඛන්ධානං පාතුභාවොති අයං පන පරමත්ථකපා. එකවොකාරභවාදීසු එකචතුපඤ්චහෙදානං ඛන්ධානංයෙව පාතුභාවො, න පුග්ගලස්ස, තස්මිං පන සති පුග්ගලො පාතුභූතොති වොහාරමත්තං හොති. ආයතනානං පටිලාභොති ආයතනානි පාතුභවත්තානෙව පටිලද්ධානි නාම හොන්ති, සො තෙසං පාතුභාවසඬ්ඛාතො පටිලාභොති අත්ථො.

389. ජරාති සභාවනිද්දෙසො. ජීරණතාති ආකාරභාවනිද්දෙසො. ඛණ්ඩිච්චන්තිආදි විකාරනිද්දෙසො. දහරකාලස්මිඤ්ඤි දන්තා සමසෙතා හොන්ති. තෙයෙව පරිපච්චන්තෙ අනුක්කමෙන වණ්ණවිකාරං ආපජ්ජිත්වා තත්ථ තත්ථ පත්තන්ති. අථ පතිතඤ්ච ධීතඤ්ච උපාදාය ඛණ්ඩිතදන්තා ඛණ්ඩිතා නාම. ඛණ්ඩිතානං භාවො ඛණ්ඩිච්චන්ති වුච්චති. අනුක්කමෙන පණ්ඩරභූතාති කෙසලොමාති පලිතාති නාම. පලිතාති සඤ්ජාතාති අස්සාති පලිතො, පලිතස්ස භාවො පාලිච්චං. ජරාවාතජ්ජහාරෙන සොසිතමංසලොහිතතාය වලියො තවස්මිං අස්සාති වලිත්තවො, තස්ස භාවො වලිත්තවතා. එත්තාවතා දන්තකෙසලොමතවෙසු විකාරදස්සනවසෙන පාකට්ඨුතා පාකට්ඨරා දස්සිතා.

යථෙව හි උදකස්ස වා වාතස්ස වා අග්ගිනො වා තිණරුක්ඛාදීනං සංභග්ගපලිභග්ගතාය වා ඤාමතාය වා ගතමග්ගො පාකට්ඨො හොති, න ච සො ගතමග්ගො තානෙව උදකාදීනි, ඵවමෙව ජරාය දන්තාදීනං ඛණ්ඩිච්චාදිවසෙන ගතමග්ගො පාකට්ඨො, වක්ඛුං උම්මිලෙත්වාපි ගය්හති, න ච ඛණ්ඩිච්චාදීනෙව ජරා. න හි ජරා වක්ඛුච්ඤ්ඤායා හොති. යස්මා පන ජරං පත්තස්ස ආයු භායති, තස්මා ජරා “ආයුනො සංභානී”ති ඵලුපවාරෙන වුත්තා. යස්මා දහරකාලෙ සුජ්ජසන්තානි සුබ්බමම්පි අත්තනො විසයං සුබ්බෙනෙව ච ගණ්හනසමත්ථානි වක්ඛාදීනි ඉන්ද්‍රියානි ජරං පත්තස්ස පරිපක්කානි

ආලුලිතානි අවිසදානි ඔළාරිකම්පි අත්තනො විසයං ගහෙතුං අසමත්ථානි හොන්ති, තස්මා “ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකො” තිපි එලූපවාරෙතෙව වුත්තා.

390. මරණනිද්දෙසෙ යන්ති මරණං සන්ධාය නපුංසකනිද්දෙසො, යං මරණං චුතීති වුව්චති, චචනතානි වුව්චතීති අයමෙත්ථ යොජනා. තත්ථ චුතීති සභාවනිද්දෙසො. චචනතානි ආකාරභාවනිද්දෙසො. මරණං පත්තස්ස ඛන්ධා හිජ්ජන්ති වෙව අත්තරධායන්ති ච අදස්සනං ගච්ඡන්ති, තස්මා තං හෙදො අත්තරධානන්ති වුව්චති. මච්චුමරණන්ති මච්චුමරණං, න ඛණිකමරණං. කාලකිරියානි මරණකාලකිරියා. අයං සබ්බාපි සම්මුතිකථාව. ඛන්ධානං හෙදොති අයං පන පරමත්ථකථා. එකවොකාරභවාදීසු එකචතුපඤ්චහෙදානං ඛන්ධානංයෙව හෙදො, න පුග්ගලස්ස, තස්මිං පන සති පුග්ගලො මනොති වොහාරමත්තං හොති.

කළෙවරස්ස නික්ඛෙපොති අත්තභාවස්ස නික්ඛෙපො. මරණං පත්තස්ස හි නිරත්ථංච කලිඬගරං අත්තභාවො පතති, තස්මා තං කළෙවරස්ස නික්ඛෙපොති වුත්තං. ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡෙදො පන සබ්බාකාරතො පරමත්ථතො මරණං. එතදෙව සම්මුතිමරණන්ති පි වුව්චති. ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡෙදමෙව හි ගහෙත්වා ලොකියා “තිස්සො මනො, චුස්සො මනො” ති වදන්ති.

391. බ්‍යසනෙනානි ඤාතිබ්‍යසනාදීසු යෙන කෙනචි බ්‍යසනෙන. දුක්ඛධම්මෙනානි වධඛන්ධාදිනා දුක්ඛකාරණෙන. චුට්ඨස්සානි අජ්ඣෙත්ථථස්ස අභිභූතස්ස. සොකොති යො ඤාතිබ්‍යසනාදීසු වා වධඛන්ධනාදීසු වා අඤ්ඤතරස්මිං සති තෙන අභිභූතස්ස උප්පජ්ජති සොචනලක්ඛණො සොකො. සොචිතත්තන්ති සොචිතභාවො. යස්මා පනෙස අබ්භන්තරෙ සොසෙන්නො පරිසොසෙන්නො උප්පජ්ජති, තස්මා අන්තොසොකො අන්තොපරිසොකොති වුව්චති.

392. “මය්හං ධිතා, මය්හං පුත්තො” ති එචං ආදිස්ස ආදිස්ස දෙවන්ති පරිදෙවන්ති එතෙනානි ආදෙවො. තං තං චණ්ණං පරිකිත්තෙත්වා දෙවන්ති එතෙනානි පරිදෙවො. තතො පරා ද්වෙ තස්සෙව භාවනිද්දෙසා.

393. කායිකන්ති කායපසාදවත්ථුකං. දුක්ඛමනට්ඨෙන දුක්ඛං. අසාතන්ති අමධුරං. කායසම්ඵස්සජං දුක්ඛන්ති කායසම්ඵස්සතො ජාතං දුක්ඛං. අසාතං වෙදයිතන්ති අමධුරං වෙදයිතං.

394. වෙනසිකන්ති චිත්තසම්පයුත්තං. සෙසං දුක්ඛෙ වුත්තනයමෙව.

395. ආයාසොති සංසිද්ධවිසිද්ධනාකාරජපත්තො විත්තකිලමථො. බලවතරං ආයාසො උපායාසො. තතො පරා ද්වෙ අත්තත්තනියාභාවදීපකා භාවනිද්දෙසා.

398. ජාතිධම්මානන්ති ජාතිසභාවානං. ඉච්ඡා උප්පජ්ජති තණ්හා උප්පජ්ජති. අහො වතාති පත්ථනා. න ඛො පනෙතං ඉච්ඡායාති එවං ජාතියා අනාගමනං විනා මග්ගභාවනං න ඉච්ඡාය පත්තබ්බං. ඉදම්මිති එතම්මි උපරි සෙසාති උපාදාය පිකාරො. යම්මිච්ඡන්ති යෙනපි ධම්මෙන අලබ්භනෙය්‍යවත්ථුං ඉච්ඡන්තො න ලහති, තං අලබ්භනෙය්‍ය වත්ථුම්මි ඉච්ඡනං දුක්ඛං. එස නයො සබ්බත්ථ.

399. බන්ධනිද්දෙසෙ රූපඤ්ච තං උපාදානක්ඛන්ධො වාති රූප්පාදානක්ඛන්ධො එවං සබ්බත්ථ.

සමුදයසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා

400. යායං තණ්හාති යා අයං තණ්හා. පොනොබ්භවිකාති පුනබ්භවකරණං පුනොබ්භවො, පුනොබ්භවො සීලං අස්සාති පොනොබ්භවිකා. නන්දිරාගෙන සහ ගතාති නන්දිරාගසහගතා. නන්දිරාගෙන සද්ධිං අත්ථතො එකත්තමෙව ගතාති චුත්තං හොති. තත්තත්තාභිනන්දිනීති යත්‍ර යත්‍ර අත්තභාවො, තත්‍ර තත්‍ර අභිනන්දිනී. රූපාදීසු වා ආරම්මණෙසු තත්‍ර තත්‍ර අභිනන්දිනී, රූපාභිනන්දිනී සද්ද, ගන්ධ, රස, ඵොට්ඨබ්බ, ධම්මාභිනන්දිනීති අත්ථො. සෙය්‍යථිදන්ති නිපාතො. තස්ස සා කතමා චෙති අත්ථො. කාමෙ තණ්හා කාමතණ්හා, පඤ්චකාමගුණිකරාගස්සෙතං නාමං. භවෙ තණ්හා භවතණ්හා, භවපත්ථනාවසෙන උප්පන්නස්ස සස්සතදිට්ඨිසහගතස්ස රූපාරූපභවරාගස්ස ව ඤානනිකන්තියා චෙතං අධිවචනං. විභවෙ තණ්හා විභවතණ්හා, උච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතරාගස්සෙතං අධිවචනං.

ඉදානි තස්සා තණ්හාය වත්ථුං විත්ථාරතො දස්සෙතුං සා ඛො පනෙසාතිආදිමාහ. තත්ථ උප්පජ්ජති ජායති. නිවිසතීති පුනප්පුනං පවත්තිවසෙන පතිට්ඨහති. යං ලොකෙ පියරූපං සාතරූපන්ති යං ලොකස්මිං පියසභාවඤ්චෙව මධුරසභාවඤ්ච. වක්ඛු ලොකෙතිආදීසු ලොකස්මිඤ්චි වක්ඛාදීසු මමත්තෙන අභිනිවිට්ඨා සත්තා සම්පත්තියං පතිට්ඨිතා අත්තතො වක්ඛුං ආදාසතලාදීසු නිමිත්තග්ගහණානුසාරෙන විජ්ජසන්නං පඤ්චපසාදං සුවණ්ණවිමානෙ උග්ගාටිතමණිසිහපඤ්ජරං විය මඤ්ඤන්ති, සොතං රජතපනාලිකං විය, පාමඬගසුත්තං විය ව මඤ්ඤන්ති, “තුඬගනාසා”ති ලද්ධවොහාරං ඝාතං වට්ටිත්වා යපිතහරිතාලවට්ටං විය මඤ්ඤන්ති, පීචිහං රත්තකම්බලපටලං විය මුදුසිනිද්ධමධුරසදං මඤ්ඤන්ති, කායං සාලලට්ඨිං විය,

සුවණ්ණතොරණං විය ව මඤ්ඤන්ති, මනං අඤ්ඤෙසං මනෙන අසදිසං උළාරං මඤ්ඤන්ති. රූපං සුවණ්ණකණ්ණිකාරපුප්ඵාදිවණ්ණං විය, සද්දං මත්තකරවික කොකිලමන්දධම්මමණ්ඩංසනිග්ගෙසාසං විය, අත්තනා පටිලද්ධානි චතුසමුට්ඨානිකගන්ධාරමමණාදීනි “කස්සඤ්ඤස්ස ඵවරූපානි අත්ථී”ති මඤ්ඤන්ති. තෙසං ඵවං මඤ්ඤමානානං තානි චක්ඛාදීනි පියරූපානි වෙව සාතරූපානි ච හොත්ති. අථ තෙසං තත්ථ අනුප්පන්නා වෙව තණ්හා උප්පජ්ජති, උප්පන්නා ච තණ්හා පුනප්පුනං පවත්තිවසෙන නිවිසති. තස්මා භගවා “චක්ඛු ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං, ඵත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති”තිආදිමාහ. තත්ථ උප්පජ්ජමානානි යදා උප්පජ්ජමානා හොති, තදා ඵත්ථ උප්පජ්ජතිති අත්ථො. එස නයො සබ්බත්ථ.

නිරොධසම්මුච්ඡිද්දෙසවණ්ණනා

401. අසෙසවිරාගනිරොධොතිආදීනි සබ්බානි නිබ්බානවෙවචනානෙව. නිබ්බානඤ්ඤි ආගම්ම තණ්හා අසෙසා විරජ්ජති නිරුජ්ඣති, තස්මා තං “තස්සායෙව තණ්හාය අසෙසවිරාගනිරොධො”ති වුච්චති. නිබ්බානඤ්ච ආගම්ම තණ්හා චජියති පටිනිස්සජ්ජියති විමුච්චති න අල්ලියති, තස්මා නිබ්බානං “වාගො පටිනිස්සග්ගො මුත්ති අනාලයො”ති වුච්චති. එකමෙව හි නිබ්බානං, නාමානි පනස්ස සබ්බසම්බතානං නාමපටිපක්ඛවසෙන අනෙකානි හොත්ති. සෙය්‍යථිදං, අසෙසවිරාගො අසෙසනිරොධො වාගො පටිනිස්සග්ගො මුත්ති අනාලයො රාගක්ඛයො දොසක්ඛයො මොහක්ඛයො තණ්හක්ඛයො අනුප්පාදො අප්පවත්තං අනිමිත්තං අප්පණ්ණිතං අනායුහනං අප්පටිසන්ධි අනුපපත්ති අගති අජාතං අජරං අබ්‍යාධි අමතං අසොකං අපරිදෙවං අනුපායාසං අසංකිලිට්ඨන්ති.

ඉදානි මග්ගෙන ඡිත්තාය නිබ්බානං ආගම්ම අප්පවත්තිපත්තායපි ච තණ්හාය යෙසු චත්ථුසු තස්සා උප්පත්ති දස්සිතා, තත්ථෙව අභාවං දස්සෙතුං සා බො පනෙසාතිආදිමාහ. තත්ථ යථා පුරිසො බෙත්තෙ ජාතං තිත්තඅලාබ්චල්ලිං දිස්වා අග්ගතො පට්ඨාය මූලං පරියෙසිත්වා ඡිත්තදෙය්‍ය, සා අනුපුබ්බෙන මිලායිත්වා අපඤ්ඤන්තිං ගච්ඡෙය්‍ය. තතො තස්මිං බෙත්තෙ තිත්තඅලාබ්ච නිරුද්ධා පහිනාති වුච්චෙය්‍ය, ඵවමෙව බෙත්තෙ තිත්තඅලාබ්ච විය චක්ඛාදීසු තණ්හා. සා අරියමග්ගෙන මූලච්ඡින්නා නිබ්බානං ආගම්ම අප්පවත්තිං ගච්ඡති. ඵවං ගතා පන තෙසු චත්ථුසු බෙත්තෙ තිත්තඅලාබ්ච විය න පඤ්ඤායති.

යථා ච අට්ඨිතො වොරෙ ආනෙත්වා නගරස්ස දක්ඛිණද්වාරෙ සාතෙය්‍යං, තතො අට්ඨියං වොරා මතාති වා මාරිතාති වා වුච්චෙය්‍යං, ඵවං අට්ඨියං වොරා විය චක්ඛාදීසු තණ්හා. සා දක්ඛිණද්වාරෙ වොරා විය නිබ්බානං ආගම්ම

නිරුද්ධත්තා නිබ්බානෙ නිරුද්ධා. එවං නිරුද්ධා පනෙතෙසු වත්ථුසු අට්ඨයං වොරා විය න පඤ්ඤායති, තෙනස්සා තත්ථෙව නිරොධං දස්සෙන්නො “චක්ඛු ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා පභියමානා පභියති, එත්ථ නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති” තිආදිමාහ.

මග්ගසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා

402. අයමෙවානි අඤ්ඤාමග්ගපටික්ඛෙපනත්ථං නියමනං. අරියොති තං තං මග්ගචජ්ඣෙහි කිලෙසෙහි ආරකත්තා අරියභාවකරත්තා ච අරියො. දුක්ඛෙ ඤාණන්තිආදිනා චතුසච්චකම්මට්ඨානං දස්සිතං. තත්ථ පුරිමානි ද්වෙ සච්චානි වට්ඨං, පච්ඡිමානි විවට්ඨං. තෙසු භික්ඛුනො වට්ඨෙ කම්මට්ඨානාහිනිවෙසො හොති, විවට්ඨෙ නත්ථි අහිනිවෙසො. පුරිමානි හි ද්වෙ සච්චානි “පඤ්චක්ඛන්ධා දුක්ඛං, තණ්හා සමුදයො” ති එවං සඬ්ඛෙපෙන ච “කතමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා, රූපක්ඛන්ධො” තිආදිනා නයෙන විත්ථාරෙන ච ආචරියස්ස සන්තිකෙ උග්ගණ්හිත්වා වාචාය පුනථපුනං පරිවත්තෙන්නො යොගාවචරො කම්මං කරොති. ඉතරෙසු පන ද්වීසු සච්චෙසු නිරොධසච්චං ඉට්ඨං කන්තං මනාපං, මග්ගසච්චං ඉට්ඨං කන්තං මනාපන්ති එවං සවනෙන කම්මං කරොති. සො එවං කරොන්නො චත්තාරි සච්චානි එකපට්ඨෙධෙනෙව පටිවිජ්ඣති එකාහිසමයෙන අහිසමෙති. දුක්ඛං පරිඤ්ඤාපට්ඨෙධෙන පටිවිජ්ඣති, සමුදයං පහානපට්ඨෙධෙන, නිරොධං සච්ඡිකිරියාපට්ඨෙධෙන, මග්ගං භාවනාපට්ඨෙධෙන පටිවිජ්ඣති. දුක්ඛං පරිඤ්ඤාහිසමයෙන...පෙ.... මග්ගං භාවනාහිසමයෙන අහිසමෙති. එවමස්ස පුබ්බභාගෙ ද්වීසු සච්චෙසු උග්ගහපරිපුච්ඡාසවනධාරණසම්මසනපට්ඨෙධො හොති, ද්වීසු පන සවනපට්ඨෙධොයෙව. අපරභාගෙ තීසු කිච්චතො පට්ඨෙධො හොති, නිරොධෙ ආරම්මණපට්ඨෙධො. පච්චෙක්ඛණා පන පත්තසච්චස්ස හොති. අයඤ්ච ආදිකම්මිකො, තස්මා සා ඉධ න වුත්තා.

ඉමස්ස ච භික්ඛුනො පුබ්බෙ පරිග්ගහතො “දුක්ඛං පරිජානාමි, සමුදයං පජ්ඣාමි, නිරොධං සච්ඡිකරොමි, මග්ගං භාවෙමි” ති ආභොගසමන්තාභාරමනසිකාරපච්චෙක්ඛණා නත්ථි, පරිග්ගහතො පට්ඨාය හොති. අපරභාගෙ පන දුක්ඛං පරිඤ්ඤාතමෙව...පෙ.... මග්ගො භාවිතොව හොති. තත්ථ ද්වෙ සච්චානි දුද්දසත්තා ගම්භීරානි, ද්වෙ ගම්භීරත්තා දුද්දසානි. දුක්ඛසච්චඤ්ඤි උප්පත්තිතො පාකට්ඨං, බාණුකණ්ටකපහාරාදීසු “අහො දුක්ඛං” ති වත්තබ්බතම්පි ආපජ්ජති. සමුදයම්පි බාදිතුකාමතාභුඤ්ජිතුකාමතාදිවසෙන උප්පත්තිතො පාකට්ඨං. ලක්ඛණපට්ඨෙධෙනො පන උභයම්පි ගම්භීරං. ඉති තානි දුද්දසත්තා ගම්භීරානි.

ඉතරෙසං පන ද්විත්තං දස්සනත්ථාය පයොගො භවග්ගහණත්ථං හත්ථප්පසාරණං විය අවිච්චුසනත්ථං පාදප්පසාරණං විය සතඨා හින්තස්ස වාලස්ස කොට්ඨා කොට්ඨාදනං විය ව හොති. ඉති තානි ගම්භීරත්තා දුද්දසානි. එවං දුද්දසත්තා ගම්භීරෙසු ගම්භීරත්තා ව දුද්දසෙසු චතුසු සච්චෙසු උග්ගහාදිවසෙන පුබ්බහාගඤ්ඤාණුප්පත්තිං සන්ධාය ඉදං දුක්ඛෙ ඤාණන්තිආදි වුත්තං. පටිච්චෙධක්ඛණෙ පන එකමෙව තං ඤාණං හොති.

නෙක්ඛම්මසඬකප්පාදයො කාමබ්‍යාපාදවිහිංසාවිරමණසඤ්ඤානං නානත්තා පුබ්බහාගෙ නානා, මග්ගක්ඛණෙ පන ඉමෙසු තීසු යානෙසු උප්පත්තාය අකුසලසඬකප්පස්ස පදපච්ඡෙදතො අනුප්පත්තිසාධනවසෙන මග්ගඬගං පුරයමානො එකොව කුසලසඬකප්පො උප්පජ්ජති. අයං සම්මාසඬකප්පො නාම.

මුසාවාදාවෙරමණිආදයොපි මුසාවාදාදීහි විරමණසඤ්ඤානං නානත්තා පුබ්බහාගෙ නානා, මග්ගක්ඛණෙ පන ඉමෙසු චතුසු යානෙසු උප්පත්තාය අකුසලදුස්සිලාවෙනනාය පදපච්ඡෙදතො අනුප්පත්තිසාධනවසෙන මග්ගඬගං පුරයමානා එකොව කුසලවෙරමණි උප්පජ්ජති. අයං සම්මාවාදා නාම.

පාණාතිපාතාවෙරමණිආදයොපි පාණාතිපාතාදීහි විරමණසඤ්ඤානං නානත්තා පුබ්බහාගෙ නානා, මග්ගක්ඛණෙ පන ඉමෙසු තීසු යානෙසු උප්පත්තාය අකුසලදුස්සිලාවෙනනාය අකිරියතො පදපච්ඡෙදතො අනුප්පත්තිසාධනවසෙන මග්ගඬගං පුරයමානා එකොව කුසලවෙරමණි උප්පජ්ජති, අයං සම්මාකම්මන්තො නාම.

මිච්ඡාආජීවන්ති බාදනීයහොජනීයාදීනං අත්ථාය පවත්තිතං කායච්චිද්විචරිතං. පහායාති වජ්ජෙත්වා. සම්මාආජීවෙනාති බුද්ධපසත්ථෙත ආජීවෙන. ජීවිතං කප්පෙතීති ජීවිතප්පවත්තිං පවත්තෙති. සම්මාආජීවොපි කුහනාදීහි විරමණසඤ්ඤානං නානත්තා පුබ්බහාගෙ නානා, මග්ගක්ඛණෙ පන ඉමෙසුයෙව සත්තසු යානෙසු උප්පත්තාය මිච්ඡාජීවදුස්සිලාවෙනනාය පදපච්ඡෙදතො අනුප්පත්තිසාධනවසෙන මග්ගඬගං පුරයමානා එකොව කුසලවෙරමණි උප්පජ්ජති, අයං සම්මාආජීවො නාම.

අනුප්පත්තානන්ති එකස්මිං වා හවෙ තථාරූපෙ වා ආරම්මණෙ අත්තතො න උප්පත්තානං. පරස්ස පන උප්පජ්ජමානෙ දිස්වා “අහො වත මෙ එවරූපා පාපකා අකුසලධම්මා න උප්පජ්ජෙය්‍යු”න්ති එවං අනුප්පත්තානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදාය. ඡන්දං ඡනෙතීති තෙසං

අනුප්පාදකපටිපත්තිසාධකං වීරියජන්දං ජනෙති. වායමනීති වායාමං කරොති. වීරියං ආරහනීති වීරියං පවත්තෙති. චිත්තං පග්ගණ්ණානීති වීරියෙන චිත්තං පග්ගහිතං කරොති. පදහනීති කාමං තවො ච න්හාරු ච අට්ඨි ච අවසිස්සතුති පදහනං පවත්තෙති.

උප්පන්නානන්ති සමුදාවාරවසෙන අත්තනො උප්පන්නපුබ්බානං. ඉදානි තාදිසෙ න උප්පාදෙස්සාමීති තෙසං පහානාය ඡන්දං ජනෙති. අනුප්පන්නානං කුසලානන්ති අප්පට්ඨද්ධානං පට්ඨමජ්ඣානාදීනං. උප්පන්නානන්ති තෙසංයෙව පට්ඨද්ධානං. ඨිතියානි පුනස්පුනං උප්පත්තිපබන්ධවසෙන ඨිතත්ථං. අසම්මොසායානි අවිනාසනත්ථං. භියොයාභාවායානි උපරිභාවාය. වෙපුල්ලායානි විපුලභාවාය. භාවනාය පාරිපූරියානි භාවනාය පරිපූරණත්ථං. අයම්පි සම්මාවායාමො අනුප්පන්නානං අකුසලානං අනුප්පාදනාදිචිත්තානං නානත්තා පුබ්බභාගෙ නානා, මග්ගක්ඛණෙ පන ඉමෙසුයෙව චතුසු යානෙසු කිච්චසාධනවසෙන මග්ගඨගං පුරයමානං එකමෙව කුසලවීරියං උප්පජ්ජති. අයං සම්මාවායාමො නාම.

සම්මාසතිපි කායාදිපරිග්ගාහකචිත්තානං නානත්තා පුබ්බභාගෙ නානා, මග්ගක්ඛණෙ පන චතුසු යානෙසු කිච්චසාධනවසෙන මග්ගඨගං පුරයමානා එකාව සති උප්පජ්ජති. අයං සම්මාසති නාම.

ඤානානි පුබ්බභාගෙපි මග්ගක්ඛණෙපි නානා, පුබ්බභාගෙ සමාපත්තිවසෙන නානා, මග්ගක්ඛණෙ නානාමග්ගවසෙන. එකස්ස භි පට්ඨමග්ගො පට්ඨමජ්ඣානිකො හොති, දුතියමග්ගාදයොපි පට්ඨමජ්ඣානිකා වා දුතියජ්ඣානාදීසු අඤ්ඤතරඤානිකා වා. එකස්සපි පට්ඨමග්ගො දුතියාදීනං අඤ්ඤතරඤානිකො හොති, දුතියාදයොපි දුතියාදීනං අඤ්ඤතරජ්ඣානිකා වා පට්ඨමජ්ඣානිකා වා. එවං චත්තාරොපි මග්ගා ඤානවසෙන සදිසා වා අසදිසා වා එකච්චසදිසා වා හොන්ති. අයං පනස්ස විසෙසො පාදකජ්ඣානනියමෙන හොති.

පාදකජ්ඣානනියමෙන තාව පට්ඨමජ්ඣානලාභිනො පට්ඨමජ්ඣානා වුට්ඨාය විපස්සන්තස්ස උප්පන්නො මග්ගො පට්ඨමජ්ඣානිකො හොති. මග්ගඨගබොජ්ඣානිකානි පනෙත්ථ පරිපුණ්ණානෙව හොන්ති. දුතියජ්ඣානනො වුට්ඨාය විපස්සන්තස්ස උප්පන්නො දුතියජ්ඣානිකො හොති. මග්ගඨගානි පනෙත්ථ සත්ත හොන්ති. තතියජ්ඣානනො වුට්ඨාය විපස්සන්තස්ස උප්පන්නො තතියජ්ඣානිකො. මග්ගඨගානි පනෙත්ථ සත්ත,

බොජ්ඣංගිගානි ඡ භොන්ති. එස නයො චතුත්ථජ්ඣානතො වුට්ඨාය යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං.

ආරුප්පෙ චතුක්කපඤ්ඤවකජ්ඣානං උප්පජ්ජති, තඤ්ච ලොකුත්තරං, නො ලොකියන්ති වුත්තං, එත්ථ කථන්ති? එත්ථාපි පට්ඨමජ්ඣානාදීසු යතො වුට්ඨාය සොනාපත්තිමග්ගං පටිලභිත්වා අරුපසමාපත්තිං භාවෙත්වා සො ආරුප්පෙ උප්පන්නො, තං ඤානිකාවස්ස තත්ථ තයො මග්ගා උප්පජ්ජන්ති. එවං පාදකජ්ඣානමෙව නියමෙති.

කෙච් පන ථෙරා “විපස්සනාය ආරම්මණභූතා ඛන්ධා නියමෙන්ති”ති වදන්ති. කෙච් “පුග්ගලජ්ඣාසයො නියමෙති”ති වදන්ති. කෙච් “වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා නියමෙති”ති වදන්ති. තෙසං වාදවිනිවිජයො විසුද්ධිමග්ගෙ වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාධිකාරෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

අයං වුවචති, භික්ඛවෙ, සම්මාසමාධීති අයං පුබ්බභාගෙ ලොකියො අපරභාගෙ ලොකුත්තරො සම්මාසමාධීති වුවචති.

ඉති අජ්ඣන්තං වානි එවං අත්තනො වා චත්තාරි සච්චානි පරිග්ගණ්හිත්වා, පරස්ස වා, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස චත්තාරි සච්චානි පරිග්ගණ්හිත්වා ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ චතුත්තං සච්චානං යථාසම්භාවතො උප්පත්තිනිවත්තිවසෙන වෙදිතබ්බො. ඉතො පරං වුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤි ඉධ චතුසච්චපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා සච්චපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො නියානාමුඛං වෙදිතබ්බං, සෙසං තාදිසමෙවාති.

චතුසච්චපබ්බං නිට්ඨිතං.

404. එත්තාවතා ආනාපානපබ්බං චතුඉරියාපථපබ්බං චතුසම්පජ්ඤ්ඤපබ්බං ද්වත්තිංසාකාරං චතුධාතුවචත්ථානං නවසිවථිකා වෙදනානුපස්සනා විත්තානුපස්සනා නිවරණපරිග්ගහො ඛන්ධපරිග්ගහො ආයතනපරිග්ගහො බොජ්ඣංගපරිග්ගහො සච්චපරිග්ගහොති එකවීසති කම්මට්ඨානානි. තෙසු ආනාපානං ද්වත්තිංසාකාරං නවසිවථිකාති එකාදස අප්පනාකම්මට්ඨානානි භොන්ති. දීඝභාණකමහාසිවත්ථෙරො පන “නවසිවථිකා ආදීනවානුපස්සනාවසෙන වුත්තා”ති ආහ. තස්මා තස්ස මතෙන ද්වෙයෙව අප්පනාකම්මට්ඨානානි, සෙසානි උපචාරකම්මට්ඨානානි. කිං පනෙතෙසු සබ්බෙසු අභිනිවෙසො ජායතීති? න ජායති. ඉරියාපථසම්පජ්ඤ්ඤනිවරණබොජ්ඣංගෙසු හි අභිනිවෙසො න ජායති,

සෙසෙසු ජායතීති. මහාසීවත්ථෙරො පනාහ “එතෙසුපි අහිනිවෙසො ජායති. අයඤ්භි ‘අත්ථි නු බො මෙ චත්තාරො ඉරියාපථා උදාහු නත්ථි, අත්ථි නු බො මෙ චතුසම්පජඤ්ඤං උදාහු නත්ථි, අත්ථි නු බො මෙ පඤ්චනීවරණා උදාහු නත්ථි, අත්ථි නු බො මෙ සත්තබ්බොජ්ඣා උදාහු නත්ථි’ති එවං පරිග්ගණ්හාති. තස්මා සබ්බත්ථ අහිනිවෙසො ජායතී”ති.

යො හි කොච්ඡි, භික්ඛවෙති යො හි කොච්ඡි, භික්ඛවෙ, භික්ඛු වා භික්ඛුනී වා උපාසකො වා උපාසිකා වා. එවං භාවෙය්‍යාතිආදිතො පට්ඨාය වුත්තෙන භාවනානුක්කමෙන භාවෙය්‍ය. පාටිකඬ්ඛන්ති පටිකඬ්ඛිතබ්බං ඉච්ඡිතබ්බං අවස්සංභාවීති අත්ථො. අඤ්ඤාති අරහත්තං. සති වා උපාදිසෙසෙති උපාදානසෙසෙ වා සති අපරික්ඛිණෙ. අනාගාමීතාති අනාගාමිභාවො.

එවං සත්තන්තං වස්සානං වසෙන සාසනස්ස නිය්‍යානිකභාවං දස්සෙත්වා පුන තතො අප්පතරෙපි කාලෙ දස්සෙත්තො තිට්ඨන්තු, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. සබ්බම්පි වෙතං මජ්ඣිමස්ස වෙනෙය්‍යපුග්ගලස්ස වසෙන වුත්තං, තික්ඛපඤ්ඤං පන සන්ධාය “පාතොව අනුසිට්ඨො සායං විසෙසං අධිගමිස්සති, සායං අනුසිට්ඨො පාතො විසෙසං අධිගමිස්සති”ති වුත්තං. ඉති හගවා “එවං නිය්‍යානිකං, භික්ඛවෙ, මම සාසන”න්ති දස්සෙත්වා එකවිසතියාපි යානෙසු අරහත්තනිකූටෙන දෙසිතං දෙසනං නිය්‍යාතෙත්තො “එකායනො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගො...පෙ.... ඉති යං තං වුත්තං, ඉදමෙතං පටිච්ච වුත්ත”න්ති ආහ. සෙසං උත්තානත්ථමෙවාති. දෙසනාපරියොසානෙ පන තිංස භික්ඛුසහස්සාති අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසුති.

ඉති සුමඬ්ඛලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. පායාසිරාජඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා

406. එවං මෙ සුතන්ති පායාසිරාජඤ්ඤසුත්තං. තත්ත්වායමපුබ්බපදවණ්ණනා — ආයස්මාති පියවචනමෙනං. කුමාරකස්සපොති තස්ස නාමං. කුමාරකාලෙ පබ්බජිතත්තා පන භගවතා “කස්සපං පක්කොසථ, ඉදං ඵලං වා බාදනීයං වා කස්සපස්ස දෙථා”ති වුත්තෙ “කතරකස්සපස්සා”ති. “කුමාරකස්සපස්සා”ති එවං ගහිතනාමත්තා තතො පට්ඨාය වුඬ්ඪකාලෙපි “කුමාරකස්සපො” ත්වෙව වුච්චති. අපිව රඤ්ඤො පොසාවනිකපුත්තත්තාපි තං කුමාරකස්සපොති සඤ්ජානිංසු.

අයං පනස්ස පුබ්බයොගතො පට්ඨාය ආවිභාවකපා — ථෙරො කිර පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ සෙට්ඨිපුත්තො අහොසි. අථෙකදිවසං භගවත්තං චිත්තං ඵකං අත්තතො සාවකං එතදග්ගෙ යපෙත්තං දිස්වා භගවතො සත්තාහං දානං දත්වා “අහමිපි භගවා අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස අයං ථෙරො විය චිත්තං සාවකො භවාමි”ති පත්ථනං කත්වා පුඤ්ඤානි කරොන්තො කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජිත්වා විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං නාසක්ඛි. තදා කිර පරිනිබ්බුතස්ස භගවතො සාසනෙ ඔසක්කන්තෙ පඤ්ච භික්ඛු නිස්සෙණිං බන්ධිත්වා පබ්බතං ආරුය්හ සමණධම්මං අකංසු. සඬ්ඝත්ථෙරො තතියදිවසෙ අරහත්තං පත්තො, අනුථෙරො චතුත්ථදිවසෙ අනාගාමී අහොසි, ඉතරෙ තයො විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං අසක්කොන්තා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තා.

තෙසං ඵකං බුද්ධන්තරං දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සම්පත්තිං අනුභවත්තානං එකො තක්කසිලායං රාජකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා පක්කුසාති නාම රාජා හුත්වා භගවත්තං උද්දිස්ස පබ්බජිත්වා රාජගහං උද්දිස්ස ආගච්ඡන්තො කුම්භකාරසාලායං භගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා අනාගාමිඵලං පත්තො. එකො එකස්මිං සමුද්දපට්ඨතො කුලසරෙ නිබ්බත්තිත්වා නාවං ආරුය්හ භින්නනාවො දාරුචීරානි නිවාසෙත්වා ලාභසම්පත්තිං පත්තො “අහං අරහා”ති චිත්තං උප්පාදෙත්වා “න ත්වං අරහා, ගච්ඡ, සත්ථාරං උපසඬ්ඤාමිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡා”ති අත්ථකාමාය දෙවතාය වොදිතො තථා කත්වා අරහත්තඵලං පත්තො.

එකො රාජගහෙ එකිස්සා කුලදාරිකාය කුච්ඡිමිහි උප්පත්තො. සා ව පයමං මාතාපිතරො යාචිත්වා පබ්බජ්ජං අලභමානා කුලසරං ගන්ත්වා ගබ්භං ගණ්හි. ගබ්භසණ්ඨිතමිපි අජානන්ති සාමිකං ආරාධෙත්වා තෙන අනුඤ්ඤාතා භික්ඛුනීසු පබ්බජිතා, තස්සා ගබ්භනිමිත්තං දිස්වා භික්ඛුනියො දෙවදත්තං පුච්ඡිංසු. සො “අස්සමණි”ති ආහ. දසබලං පුච්ඡිංසු. සත්ථා උපාලිත්ථෙරං

සම්පට්ඨිතාපෙසි. ථෙරො සාවත්ථිනගරවාසීනි කුලානි විසාබඤ්ඤ උපාසිකං පක්කොසාපෙත්වා සොධෙත්තො “පුරෙ ලද්ධො ගබ්භො, පබ්බජ්ජා අරොගා”ති ආහ. සත්ථා “සුවිනිච්ඡිතං අධිකරණ”න්ති ථෙරස්ස සාධුකාරමදාසි. සා භික්ඛුනී සුවණ්ණබ්බිමසදිසං පුත්තං විජායි. තං ගහෙත්වා රාජා පසෙනදි කොසලො පොසාපෙසි. “කස්සපො”ති වස්ස නාමං කත්වා අපරහාගෙ අලඬිකරිත්වා සත්ථු සන්තිකං නෙත්වා පබ්බාපෙසි. ඉති තං රඤ්ඤො පොසාවනිකපුත්තත්තාපි “කුමාරකස්සපො”ති සඤ්ජානිංසුති. තං එකදිවසං අත්ඨවනෙ සමණධම්මං කරොන්තං අත්ථකාමා දෙවතා පඤ්ඤෙ උග්ගහාපෙත්වා “ඉමෙ පඤ්ඤෙ භගවන්තං පුච්ඡා”ති ආහ. ථෙරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡිත්වා පඤ්ඤවිස්සජ්ජනාවසානෙ අරහත්තං පාපුණි. භගවාපි තං විත්තකථිකානං භික්ඛුනං අග්ගට්ඨානෙ යිපෙසි.

සෙනබ්බාති තස්ස නගරස්ස නාමං. උත්තරෙන සෙනබ්බන්ති සෙනබ්බතො උත්තරදිසාය. රාජඤ්ඤොති අනභිසිත්තකරාජා. දිට්ඨිගතන්ති දිට්ඨියෙව. යථා ගුරුගතං මුත්තගතන්ති වුත්තෙ න ගුරාදිතො අඤ්ඤං අත්ථි, එවං දිට්ඨියෙව දිට්ඨිගතං. ඉතිපි නත්ථිති තං තං කාරණං අපදිසිත්වා එවම්පි නත්ථිති වදති. පුරා...පෙ.... සඤ්ඤාපෙතීති යාව න සඤ්ඤාපෙති.

චන්දිමසුරියඋපමාවණ්ණනා

411. ඉමෙ භො, කස්සප, චන්දිමසුරියාති සො කිර ථෙරෙන පුච්ඡිතො වින්තෙසි “අයං සමණො පයිමං චන්දිමසුරියෙ උපමං ආහරි, චන්දිමසුරියසදිසො භවිස්සති පඤ්ඤාය, අනභිභවනීයො අඤ්ඤන, සචෙ පනාහං ‘චන්දිමසුරියා ඉමස්මිං ලොකෙ’ති භණ්ණස්සාමි, ‘කිං නිස්සිතා එතෙ, කිත්තකපමාණා, කිත්තකං උච්චා’තිආදීහි පලිචෙයෙස්සති. අහං බො පනෙතං නිබ්බෙයෙතුං න සක්ඛිස්සාමි, ‘පරස්මිං ලොකෙ’ ඉච්චෙවස්ස කථෙස්සාමි”ති. තස්මා එවමාහ.

භගවා පන තතො පුබ්බෙ න විරස්සෙව සුධාභොජනීයජාතකං කථෙසි. තත්ථ “චන්දෙ චන්දො දෙවපුත්තො, සුරියෙ සුරියො දෙවපුත්තො”ති ආගතං. භගවතා ච කථිතං ජාතකං වා සුත්තන්තං වා සකලජම්බුදිපෙ පත්ථං භොති, තෙන සො “එත්ථ නිවාසිතො දෙවපුත්තා නත්ථි”ති න සක්කා චත්තුන්ති වින්තෙත්වා දෙවා තෙ න මනුස්සාති ආහ.

412. අත්ථි පන, රාජඤ්ඤ, පරියායොති අත්ථි පන කාරණන්ති පුච්ඡති. ආබාධිකාති විසභාගවෙදනාසඬ්ඛාතෙන ආබාධෙන සමන්තාගතා. දුක්ඛිතාති

දුක්ඛජපත්තා. බාළ්භගිලානාති අධිමත්තගිලානා. සද්ධායිකාති අහං තුම්හෙ සද්දහාමි, තුම්හෙ මය්හං සද්ධායිකා සද්ධායිතබ්බවචනාති අත්ථො. පච්චයිකාති අහං තුම්හෙ පත්තියාමි, තුම්හෙ මය්හං පච්චයිකා පත්තියායිතබ්බාති අත්ථො.

චොරාදිඋපමාවණ්ණනා

413. උද්දිසිත්වාති තෙසං අත්තානඤ්ඤව පටිසාමිතහණ්ඩකඤ්ඤ දස්සෙත්වා, සම්පට්ච්ඡාපෙත්වාති අත්ථො. විජ්ජලපන්තස්සාති “පුත්තො මෙ, ධිතා මෙ, ධනං මෙ”ති විවිධං පලපන්තස්ස. නිරයපාලෙසුති නිරයෙ කම්මකාරණිකසත්තෙසු. යෙ පන “කම්මමෙව කම්මකාරණං කරොති, නත්ථි නිරයපාලා”ති වදන්ති. තෙ “තමෙනං, භික්ඛවෙ, නිරයපාලා”ති දෙවදුතසුත්තං පටිබාහන්ති. මනුස්සලොකෙ රාජකුලෙසු කාරණිකමනුස්සා විය භි නිරයෙ නිරයපාලා හොන්ති.

415. වෙළඳපෙසිකාභීති වෙළඳිලිවෙහි. සුනිම්මජ්ජථාති යථා සුට්ඨු නිම්මජ්ජිතං හොති, එවං නිම්මජ්ජථ, අපනෙථාති අත්ථො.

අසුචීති අමනාපො. අසුචිසඬ්ඛාතොති අසුචිකොට්ඨාසභූතො අසුචීති ඤාතො වා. දුග්ගන්ධොති කුණපගන්ධො. ජෙගුච්ඡොති ජිගුච්ඡිතබ්බයුත්තො. පටිකුලොති දස්සනෙනෙව පටිසාවහො. උබ්බාධතීති දිවස්ස්ස ද්වික්ඛත්තුං න්හත්වා තික්ඛත්තුං වත්ථාති පරිවත්තෙත්වා අලඬිකතපටිමණ්ඩිතානං වක්කවත්තිආදීනම්පි මනුස්සානං ගන්ධො යොජනසතෙ ධිතානං දෙවතානං කණ්ඨෙ ආසත්තකුණපං විය බාධති.

416. පුන පාණානිපාතාදිපඤ්චසීලාති සමාදායවත්තෙන්තානං වසෙන වදති. තාවතිංසානන්ති ඉදඤ්ඤ දුරෙ නිබ්බත්තා තාව මා ආගච්ඡන්තු, ඉමෙ කස්මා න එන්තීති වදති.

418. ජච්චන්ධුපමො මඤ්ඤෙ පටිභාසීති ජච්චන්ධො විය උපට්ඨාසී. අරඤ්ඤවනපත්ථානීති අරඤ්ඤකඬ්ගයුත්තතාය අරඤ්ඤානි, මහාවනසණ්ඩතාය වනපත්ථානි. පන්තානීති දුරානි.

419. කලායාණධම්මෙති තෙනෙව සීලෙන සුන්දරධම්මෙ. දුක්ඛපටිකුලෙති දුක්ඛං අපත්ථෙත්තෙ. සෙය්‍යො භවිස්සතීති පරලොකෙ සුගතිසුඛං භවිස්සතීති අධිජ්ජායො.

420. උපවිජ්ඣානී උපගතවිජායනකාලා, පරිපක්කගබ්භා න විරස්සෙව විජායස්සනීති අත්ථො. ඔපභොග්ගා භවිස්සනීති පාදපරිවාරිකා භවිස්සනි. අනයංයසනන්ති මහාදුක්ඛං. අයොති සුඛං, න අයො අනයො, දුක්ඛං. තදෙනං සබ්බසො සුඛං ඛයසනි වික්ඛිපනීති ඛයසනං. ඉති අනයොව ඛයසනං අනයංයසනං, මහාදුක්ඛන්ති අත්ථො. අයොනිසොති අනුපායෙන. අපක්කං න පරිපාචෙන්තීති අපරිණතං අබ්භං ආයුං අන්තරාව න උපවිජින්නන්ති. පරිපාකං ආගමෙන්තීති ආයුපරිපාකකාලං ආගමෙන්ති. ධම්මසෙනාපතිනාපෙනං චුත්තං

—

“නාහිනන්දාමි මරණං, නාහිනන්දාමි ජීවිතං;
කාලඤ්ච පටිකඬ්ඛාමි, නිබ්බිසං භතකො යථාති. (ථෙරගා. 1001)

421. උබ්භින්නදිත්වාති මත්තිකාලෙපං හින්දිත්වා.

422. රාමණෙය්‍යකන්ති රමණීයභාවං. වෙලාසිකාති බිඬ්ඛාපරාධිකා. කොමාරිකාති තරුණදාරිකා. තුය්භං ජීවන්ති සුපිනදස්සනකාලෙ නික්ඛමන්තං වා පවිසන්තං වා ජීවං අපි නු පස්සන්ති. ඉධ විත්තාවාරං “ජීව”න්ති ගහෙන්වා ආහ. සො හි තත්ථ ජීවසඤ්ඤීති.

423. ජියායාති ධනුජියාය, ගීවං වෙයෙත්වාති අත්ථො. පත්ථීන්තතරොති ථද්ධතරො. ඉමිනා කිං දස්සෙති? තුම්භෙ ජීවකාලෙ සත්තස්ස පඤ්චක්ඛන්ධාති වදන්ති, වචනකාලෙ පන රූපක්ඛන්ධමත්තමෙව අවසිස්සති, තයො ඛන්ධා අප්පවත්තා භොන්ති, විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො ගච්ඡති. අවසිට්ඨෙන රූපක්ඛන්ධෙන ලහුතරෙන භවිතබ්බං, ගරුකතරො ව භොති. තස්මා නත්ථි කොචි කුහිං ගන්තාති ඉමමත්ථං දස්සෙති.

424. නිබ්බුතන්ති වූපසන්තතෙජං.

425. අනුපහව්වාති අවිනාසෙත්වා. ආමතො භොතීති අද්ධමතො මරිතුං ආරද්ධො භොති. ඔධුනාථාති ඔරතො කරොථ. සන්ධුනාථාති පරතො කරොථ. නිද්ධුනාථාති අපරාපරං කරොථ. තඤ්චායතනං න පටිසංවෙදෙතීති තෙන වක්ඛුනා තං රූපායතනං න විභාවෙති. එස නයො සබ්බත්ථං.

426. සඬ්ඛධමොති සඬ්ඛධමකො. උපලාපෙත්වාති ධම්මිත්වා.

428. අග්ගිකොති අග්ගිපරිවාරකො. ආපාදෙය්‍යන්ති නිජ්ඵාදෙය්‍යං, ආයුං වා පාපුණාපෙය්‍යං. පොසෙය්‍යන්ති භොජනාදීහි භරෙය්‍යං. වඩ්ඨෙය්‍යන්ති වඩ්ඨිං ගමෙය්‍යං. අරණීසහිතන්ති අරණියුගලං.

429. තිරොරාජානොපීති තිරොරට්ඨෙ අඤ්ඤස්මිම්පි ජනපදෙ රාජානො ජානන්ති. අබ්‍යන්තොති අවිසදො අජෙකො. කොපෙනපීති යෙ මං එවං වක්ඛන්ති, තෙසු උප්පජ්ජනකෙන කොපෙනපි එතං දිට්ඨිගතං හරිස්සාමි පරිහරිස්සාමිති ගහෙත්වා විවරිස්සාමි. මක්ඛෙනාති තයා චුත්තයුත්තකාරණමක්ඛලක්ඛණෙන මක්ඛෙනාපි. පලාසෙනාති තයා සද්ධිං යුගග්ගාහලක්ඛණෙන පලාසෙනාපි.

430. හරිතකපණ්ණන්ති යං කිඤ්චි හරිතකං, අන්තමසො අල්ලතිණපණ්ණම්පි න භොතීති අත්ථො. සන්තද්ධකලාපන්ති සන්තද්ධකලාපං. ආසිත්තොදකාති වටුමානීති පරිපුණ්ණසලිලා මග්ගා ව කන්දරා ව. යොග්ගානීති බලිබද්දෙ.

බහුනික්ඛන්තරොති බහුනික්ඛන්තො විරනික්ඛන්තොති අත්ථො. යථාහතෙන භණ්ඩෙනාති යං වො තිණකට්ඨොදකභණ්ඩකං ආරොපිතං, තෙන යථාහතෙන යථාරොපිතෙන, යථාගහිතෙනාති අත්ථො.

අප්පසාරානීති අප්පග්ගානි. පණ්ණයානීති භණ්ඩානි.

ගුථහාරිකාදිඋපමාවණ්ණනා

432. මම ව සුකරභත්තන්ති මම ව සුකරානං ඉදං භත්තං. උග්ගරන්තන්ති උපරි සරන්තං. පග්ගරන්තන්ති හෙට්ඨා පරිස්සවන්තං. තුම්භෙ ඛවෙත්ථ භණෙති තුම්භෙ බො එත්ථ භණෙ. අයමෙව වා පායො. තථා හි පන මෙ සුකරභත්තන්ති තථා හි පන මෙ අයං ගුට්ඨො සුකරානං භත්තං.

434. ආගතාගතං කලිං ගිලතීති ආගතාගතං පරාජයගුලං ගිලති. පජ්ජොහිස්සාමිති පජ්ජොහනං කරිස්සාමි, බලිකම්මං කරිස්සාමිති අත්ථො. අක්ඛෙහි දිබ්බිස්සාමාති ගුලෙහි කිලිස්සාම. ලිත්තං පරමෙන තෙජසාති පරමතෙජෙන විසෙන ලිත්තං.

436. ගාමපට්ටන්ති වුට්ඨිතගාමපදෙසො වුව්චති. “ගාමපද”න්තිපි පායො, අයමෙවත්ථො. සාණභාරන්ති සාණවාකභාරං. සුසන්තද්ධොති සුබද්ධො. ත්වං පජානාහීති ත්වං ජාන. සථෙ ගණ්හිතුකාමොසි, ගණ්භාහීති චුත්තං භොති.

බොමන්ති බොමවාකං. අයන්ති කාලලොහං. ලොහන්ති තම්බලොහං. සප්ඤ්ඤන්ති රජතං. සුවණ්ණන්ති සුවණ්ණමාසකං. අභිනන්දිංසුති තුස්සිංසු.

437. අත්තමනොති සකමනො තුට්ඨවිත්තො. අභිරද්ධොති අභිප්පසන්තො. පඤ්ඤාපට්ඨානානීති පඤ්ඤපට්ඨානානි. පච්චනීකං කත්තබ්බන්ති පච්චනීකං පට්ටිරුද්ධං විය කත්තබ්බං අමඤ්ඤස්සං, පටිලොමගාහං ගහෙත්වා අට්ඨාසිත්ති අත්ථො.

438. සඤ්ඤානං ආපජ්ජන්ති සඤ්ඤානං විනාසං මරණං ආපජ්ජන්ති. න මහජ්ඣලොති විපාකඵලෙන න මහජ්ඣලො හොති. න මහානිසංසොති ගුණානිසංසෙන මහානිසංසො න හොති. න මහාජුතිකොති ආනුභාවජුතියා මහාජුතිකො න හොති. න මහාවිජ්ජාරොති විපාකවිජ්ජාරතාය මහාවිජ්ජාරො න හොති. බීජනඤ්ඤානීති බීජඤ්ඤානීති නඤ්ඤානීති. දුක්ඛෙත්තෙති දුට්ඨුත්තෙති නිස්සාරත්තෙති. දුබ්බමෙති විසමභූමිහාගෙ. පතිට්ඨාපෙය්‍යාති යපෙය්‍යා. බණ්ඩානීති ඡින්නභින්නානි. පුතීනීති නිස්සාරානි. වාතාතපහතානීති වාතෙන ව ආතපෙන ව හතානි පරියාදින්නතෙජානි. අසාරාදානීති තණ්ඩුලසාරාදානරහිතානි පලාලානි. අසුඛසයිතානීති යානි සුඛබාපෙත්වා කොට්ඨෙ ආකිරිත්වා යපිතානි, තානි සුඛසයිතානි නාම. එතානි පන න තාදිසානි. අනුප්පවෙච්ඡෙය්‍යාති අනුපවෙසෙය්‍යා, න සම්මා වස්සෙය්‍යා, අන්වද්ධමාසං අනුදසාහං අනුපඤ්ඤාහං න වස්සෙය්‍යාති අත්ථො. අපි නු තානීති අපි නු එවං තෙත්තබ්බපුට්ඨිදොසෙ සති තානි බීජානි අභිකුරමුලපත්තාදිහි උද්ධං වුද්ධිං හෙට්ඨා විරුළ්භිං සමන්තතො ව වෙපුළ්ලං ආපජ්ජෙය්‍යුන්ති. එවරුපො බො රාජඤ්ඤා යඤ්ඤොති එවරුපං රාජඤ්ඤා දානං පරුපසාතෙන උප්පාදිතපච්චයතොපි දායකතොපි පරිග්ගාහකතොපි අවිසුද්ධත්තා න මහජ්ඣලං හොති.

එවරුපො බො රාජඤ්ඤා යඤ්ඤොති එවරුපං රාජඤ්ඤාදානං අපරුපසාතෙන උප්පන්තපච්චයතොපි අපරුපසාතිතාය සිලවන්තදායකතොපි සම්මාදිට්ඨිආදිගුණසම්පන්නපටිග්ගාහකතොපි මහජ්ඣලං හොති. සථෙ පන ගුණාතිරෙකං නිරොධා වුට්ඨිතං පටිග්ගාහකං ලහති, චෙතනා ව විපුලා හොති, දිට්ඨෙව ධම්මෙ විපාකං දෙතීති.

439. ඉමං පන ථෙරස්ස ධම්මකථං සුත්වා පායාසිරාජඤ්ඤො ථෙරං නිමන්තෙත්වා සත්තාහං ථෙරස්ස මහාදානං දත්වා තතො පට්ඨාය මහාජනස්ස දානං පට්ඨපෙසි. තං සන්ධාය අථ බො පායාසිරාජඤ්ඤොතිආදි වුත්තං. තත්ථ කණාජකන්ති සකුණ්ඩකං උත්තණ්ඩුලහත්තං. බිලභිගද්දතියන්ති

කඤ්ඡිකදුතියං. ධොරකානි ච වත්ථානීති ථුලානි ච වත්ථානි. ගුලවාලකානීති ගුලදසානි, පුඤ්ජපුඤ්ජවසෙන ධීතමහන්තදසානීති අත්ථො. එවං අනුද්දිසතීති එවං උපදිසති. පාදාපිති පාදෙනපි.

440. අසක්කච්චන්ති සද්ධාවිරහිතං අස්සද්ධදානං. අසහත්ථානි න සහත්ථෙත. අවිත්තීකතන්ති විත්තීකාරවිරහිතං, න විත්තීකාරම්පි පච්චුපට්ඨාපෙත්වා න පණිතවිත්තං කත්වා අදාසි. අපවිද්ධන්ති ඡඩ්ඞිතං විජ්ජතිතං. සුඤ්ඤං සෙරීසකන්ති සෙරීසකං නාම එකං තුව්ඡං රජතවිමානං උපගතො. තස්ස කිර ද්වාරෙ මහාසිරීසරුක්ඛො, තෙන තං “සෙරීසක”න්ති වුච්චති.

441. ආයස්මා ගවංපතීති ථෙරො කිර පුබ්බෙ මනුස්සකාලෙ ගොපාලදාරකානං ඡෙට්ඨකො හුත්වා මහතො සිරීසස්ස මූලං සොධෙත්වා වාලිකං ඔකිරිත්වා එකං පිණ්ඩපාතිකත්ථෙරං රුක්ඛමූලෙ නිසීදාපෙත්වා අත්තනා ලද්ධං ආහාරං දත්වා තතො වුතො තස්සානුභාවෙන තස්මිං රජතවිමානෙ නිබ්බත්ති. සිරීසරුක්ඛො විමානද්වාරෙ අට්ඨාසි. සො පඤ්ඤාසාය වස්සෙහි ඵලති, තතො පඤ්ඤාස වස්සානි ගතානීති දෙවපුත්තො සංවෙගං ආපජ්ජති. සො අපරෙන සමයෙන අම්භාකං භගවතො කාලෙ මනුස්සෙසු නිබ්බත්තිත්වා සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා අරහත්තං පත්තො. පුබ්බාවිණ්ණවසෙන පන දිවාවිහාරත්ථාය තදෙව විමානං අභිණ්භං ගච්ඡති, තං කිරස්ස උතුසුඛං හොති. තං සන්ධාය “තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා ගවංපතී”තිආදි වුත්තං.

සො සක්කච්චං දානං දත්වාති සො පරස්ස සන්තකම්පි දානං සක්කච්චං දත්වා. එවමාරොචෙසීති “සක්කච්චං දානං දෙථා”තිආදිනා නයෙන ආරොචෙසි. තඤ්ච පන ථෙරස්ස ආරොචනං සුත්වා මහාජනො සක්කච්චං දානං දත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තො. පායාසිස්ස පන රාජඤ්ඤස්ස පරිවාරකා සක්කච්චං දානං දත්වාපි නිකන්තිවසෙන ගන්ත්වා තස්සෙව සන්තිකෙ නිබ්බත්තා. තං කිර දිසාවාරිකවිමානං වට්ටනිඅට්ඨියං අහොසි. පායාසිදෙවපුත්තො ච එකදිවසං වාණිජකානං දස්සෙත්වා අත්තතො කතකම්මං කට්ඨෙසීති.

ඉති සුමඤ්ඤවිලාසිනියා දීපනිකායට්ඨකපායං

පායාසිරාජඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ච මහාවග්ගස්සත්ථවණ්ණනා.

මහාවග්ගට්ඨකථා නිවසීතා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්කො.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තාමනී අද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....